

زمان و زار

سالی سییم - ژماره (۹) (گهلاپژان-۲۷۲۳) (پاییزی-۲۰۲۳)

گۆقاریکی زمانناسی وهرزییه

سهرنوسهر:

فهرهیدوون سامان

خاوهن ئیمتیار:

د. تهها رهسوول

سهرنوسهری فخری:

توفیق وههبی بهگ

زمان و زار

دهستى راوژيکارى:

د. وريا عومەر ئەمین

د. ھۆگر مەحمود

د. مزگین چالى

د. بېستوون حەسەن ئەحمەد

كامران رەحیمی

كۆمەلگەى پەروەردەىى مارگریت
دەرى دەكات

بۆ پەيوەندى بە گوڤارى زمان و زار

fereydunsaman61@gmail.com

00964 750 448 0493

راویژکاری کارگیڙی:

ئەقین ئەحمەد

راویژکاری یاسایی

سالمان سەلمان کوببەچی

هەتەگەری: ئوقمان.م شانی - مەسعود لاوه

دیزاین: ئومید محەمەد

چاپ: ۲۰۲۳

تیراژ: ۵۰۰ دانە

نرخ: ۵۰۰۰ دینار

چاپ: چاپخانە ی تاران

هەموو ئەو بابەتانە ی بلاودە کرێنەو:

گوزارشت لە راوڤوچوونی نووسەرە کە ی دەکات

هه و النامهه كئيب

پیرست

- ۷ - دهور و بایه‌خی زمانی کوردی له پرۆسه‌ی ئیتنۆ - کۆمه‌لایه‌تیدا.....
- د. ره‌شاد میران
- ۲۱ دۆسیه‌ی تاییه‌ت به‌ زمانی ستانداردی کوردی.....
- ۲۱ ریکار ئه‌حه‌د: شتیک به‌ناوی جووتستانداردی نییه.....
- ۳۳ پ.د. هۆگر مه‌هموود فه‌روج: دوو جۆر رینوس له‌ راژه‌ی نووسین و زمانی کوردیدا نییه.....
- ۳۹ د. ئه‌میر موحه‌مه‌د موحه‌مه‌د ئه‌مین: هۆی هه‌ره‌ سه‌ره‌کی نه‌بوونی زمانی ستاندارد.....
- ۴۷ مسته‌فا غه‌فوور: زمانی ستاندارد ناسنامه‌یه‌که‌ هیچ هیزیک ناتوانی له‌ کوردی بستینیه‌وه.....
- ۶۳ شاسوار هه‌رشه‌می: چۆنیه‌تی پیکهاتنی زمانی ستاندارد.....
- ۷۵ - نه‌قه‌ره‌ی رۆکیرو - بیخزانی (Rokiro Theory- Bekhzani).....
- تاریق هه‌مه‌وه‌ندی
- ۱۰۱ - د. بیهرروز چه‌مه‌نارا: بنکه‌یه‌کی نیشتمانی به‌ ناوی شانامه‌ی کوردی هه‌بیت.....
- دیمانه / قاسم تاباک
- ۱۱۵ - ئه‌رکه‌کانی (ی) له‌ زمانی کوردیدا و چۆنیه‌تی به‌کاربردنیان.....
- داستان شه‌ریف
- ۱۲۷ - زمانی کوردی به‌ پێی پۆلینکردنی تایپۆلۆجیی زمانه‌کانی جیهان.....
- د. ئه‌میر موحه‌مه‌د موحه‌مه‌د ئه‌مین
- ۱۳۵ - هونه‌ری نووسین و زانستی رینوس.....
- کازم عه‌باس زه‌ندی
- ۱۶۳ - زمانی ئاده‌م، تینه‌گه‌یشتن یان بوختان به‌ خودا!.....
- شاسوار هه‌رشه‌می
- ۱۶۷ - زمانی کوردی له‌ به‌رده‌م کۆنترین و به‌هیزترین زمانه‌کانی جیهاندا.....
- یوسف ئیسماعیل
- ۱۷۷ - زمان و یاده‌وه‌ری له‌ رۆمانی گری سه‌هۆل..یان به‌رخودانی کۆبانئ.....
- فه‌ره‌یدون سامان
- ۱۹۱ - ئاقیستا له‌ به‌ره‌میکی زانستی رۆوسییدا.....
- د. جه‌بار قادر
- ۱۹۹ - ناو ناسنامه‌یه.....
- حه‌مه‌فه‌ریق هه‌سه‌ن
- ۲۰۵ - هه‌لاله‌ی زمانی کوردی.....
- چۆلی فایه‌ق
- ۲۱۱ - پسپۆری زمانی کوردی ئیبراهیم ئه‌مین بالدار.....
- ئا/زمان و زار

– شه‌ه‌به‌ددین سوهره‌وه‌ردی چیرۆکی نامۆیه‌تی مرۆف له‌ده‌قی چیرۆکی غه‌واره‌ی غه‌رییدا.....	۲۱۵
ئە‌یوب گ‌ازرانی	
– زانی گ‌وره‌ی کورد ئە‌لجه‌زه‌ری.....	۲۲۳
ئە‌مین س‌ال‌ج د‌یوانه‌ به‌اله‌کی	
– ناوانی زمانه‌کان (وه‌رگیراو له‌ کتیبی تیگه‌یشتنی هه‌له‌ له‌ زمان).....	۲۲۷
د. عادل محهمه‌دی	
– جینۆسایدی فه‌ره‌نگی له‌ یاسای نیۆده‌وله‌تی گ‌شتیدا.....	۲۳۳
ئ‌زاد وه‌له‌دبه‌گی	
– په‌یوه‌ندییه‌ واتاییه‌کان له‌ پیناژۆی وه‌رگیراندا.....	۲۴۳
پ.د. بیستون حه‌سه‌ن ئە‌حمه‌د	
– کتیبی ئە‌مجاره‌: ورده‌ سه‌رنج، زمان، ده‌سه‌لات، ناسنامه‌.....	۲۷۱
خویندنه‌وه‌ی: بی‌ه‌زاد خو‌شحالی	
– لرستان و فرهنگ و تاریخ لری مصاحبه‌ با رامین گ‌ارا، محقق و نویسنده‌ کرد.....	۲۷۵
مصاحبه‌کننده‌: هاشم علی‌ویسی	
– واژه‌ سازی در زبان کوردی.....	۳۰۳
نامدار جابری	
– اللغة‌ اداة‌ للتعبير و التفاهم.....	۳۰۷
ه‌ياس محمود کاکه‌یی	
– Hevpeyvîn bi Kinyazê Îbrahîm re.....	5
Hejarê Şamilêv	
– Yek Ji Encamên Asîmîlasyonê: Lixwenebanbûn.....	25
Dr. Dilawer Zeraq	
Qaçaxê kurê Şebab.....	37
Berhevkirin: raper ozeri	
– Mîr Celadet Bedirxan.Mîrê Ziman û Alfabe‌ya Kurdî.....	47
Konê Reş	
– dereqa Qaçaxê Mirad da.....	55
Emerîkê Serdar	
Heciye‌ Cindî. Ji mirinê yek ji avakerên Kurdolojiyê 32 sal derbaz dibe.....	61
Jêgiran	
Çend rûpel ji jiyana Ere‌b Şamîlov.....	65
WEZÎRÊ EŞO	
ELÎYÊ EBDULREHMAN: Jîyan û berhemên wî.....	77
Dr. Maruf Xeznedar	

دهور و بايه خى زمانى كوردى له پرؤسهى ئيتنو – كۆمهلايه تيدا

د. رهشاد ميران

پيشه‌كى:

كۆمەلگاكانى مرقايەتى لە رپرەوى ميژوويەكى دريژدا دروستبووين؛ تا گەشتوون بە شيۆه و ئاستى پيشكەوتنى ئىستاكەيان، بە چەندىن قۇناغى ميژووييدا تىپەربوون و گەلىك پرۆسەى جوراوجورىان بەسەردا هاتوون، وەكو پرۆسەكانى - ميژوويى، كۆمەلايەتى، ئىتتىكى و... هتد، ئەم پرۆسانە هەموويان لەيەك كاتدا روودەدن و هەريەككيان ئەوانىتر تەواو دەكات و پىكەو سىما و دەق و ئاستى پيشكەوتنى كۆمەلگاكەن دياردەكەن؛ ئەوئەش چونكە هېچ كۆمەلگايەك نىيە كە ميژوو، توخم و مۆركى كۆمەلايەتى يان ئىتتىكى (نەتەوئەيى) نەبىت. لىرەشدا ئىمە هەردوو چەمكى ميژوويى و كۆمەلايەتى بە تەواوكەرى يەكدى دەزانين.

(ميژوو) وەكو ئاشكرايە ميژوويى كۆمەلگا و ميللەت و كۆمەلانى خەلكە، هەلومەرج و سىما كۆمەلايەتتەيەكانىش ئاكام و بەرھەمى ميژوون، هەربۆيەش هەردوو زانستى ميژوو و كۆمەلناسى تابلىي لەيەك نزيكن.

ميژوونووسى بەناوبانگ ئىدوارد ھاليت كار، بەم بۆنەيەو دەلى: «ھەرچەندى ميژوو كۆمەلايەتى بىت و سۆسيۆلۆگيا ميژوويى بىت، ئەوا بۆ بەرژەوئەندىيە هەردوو كيانە، با لە نيوانياندا سنوور نەھىلين»^(۱). جا، لەم گۆشەنيگاوه، ئىمە كە باسى كۆمەلگا و سىماي كۆمەلايەتى و (كۆمەلناسى) دەكەين، ھەرۆھاش (ئىتتوگرافيا) و سىماي ئىتتىكى و نەتەوئەيى، ئەوا ميژوو و ھۆكارى ميژوويى تا ئەوپەرى رەچاوكراون.

ھەرچى ھاوپەيوەندارىيى دووچەمكى كۆمەلايەتى و ئىتتىكى ئەوا ئەويش تا بلىي بەھىز و ھەمان كاتىش ئالۆزە. پيشەكيش چەمكى ئىتتىكى پىويست بە روونكردەو دەكات - ئىتتىكى لە وشەى ئىتتوگرافياو ھاتوو بەماناي ھەموو ئەو سىما و خەسلەتە تايبەتتەيە «نەتەوئەيەنە» كۆمەلە خەلكىك پىيانەو دەناسرى... ئەگەرچى وشەى ئىتتىكى فراوانترە لە نەتەوئەيى، چونكە ئىتتوگرافيا، وەكو زانستىك، تەنيا لە ميللەت و نەتەوئە ناكۆليتەو، بەلكو ئەو گرۇوپ و كۆمەلە خەلكەش دەگرىتەو كە ھىشتا ھەر لە رپرەوى دروستبوون دان، واتە نەبووين بە ميللەت - وەكو خىل، يەكيتىي خىلەتى (لە قۇناغى مەشاعىيەتى سەرەتاييدا). جا ھاوپەيوەندارىي بەھىزى دوو چەمكى كۆمەلايەتى و ئىتتىكى، بەتايبەتى لە تىزىكى باوى ئىتتوگرافيدا دەردەكەويت كە دەلى: نە ئىتتوس بى كۆمەلگا دەبىت و نە كۆمەلگاش بى سىما

و خه‌سله‌تى ئيتنيكى - بويش كه‌واته هه‌موو توخم و موړك و خه‌سله‌تيكى كوومه‌لايه‌تى هه‌مان كات، به‌راده‌يه‌ك، ئيتنيكىن و به‌پيچه‌وانه‌شه‌وه. چه‌ندين نه‌وهى به‌دواى يه‌كدا هاتووى كوومه‌له‌يه‌ك كاتيک، له‌ره‌وتيكى ميژوويى دريژدا كووده‌بنه‌وه و يه‌ك ده‌گرن، نيشانه و ماكى ئيتنيكىي هاوبه‌شيان بو‌په‌يدا ده‌بن، وه‌كو - ناو، زمان، خاكى هاوبه‌ش، كولتوورى هاوبه‌ش... هتد، واته ئيتنوسيك پيكدین، ئەوا له هه‌مانكات ري‌كخراوه و ياسا و سيمای كوومه‌لايه‌تییان بو‌دروسته‌بن، واته كوومه‌لگا پيكدین.

له‌گه‌ل ئەوه‌شدا، كوومه‌لايه‌تى و ئيتنيكى دوو بواری جيا و هه‌ر يه‌كيان مه‌وداى كار و ئاكامى خوښى هه‌يه، بويش ئيتنوگرافيا له‌زور و لاتانى جيهاندا زانستىكى سه‌ربه‌خوښه، ئەگه‌رچى په‌يوه‌ندى توند و به‌هيزى له‌گه‌ل زانستانى نينسانى، پيش هه‌مويان ميژوو و كوومه‌لناسى، دا هه‌يه.

له‌م ليكلوينه‌وه‌يدا هه‌ولده‌دين، له‌روانگه‌ى ئيتنوگرافياوه، ده‌ور و بايه‌خى زمانى كوردى له‌ژيانى واقيعى كوومه‌لگای كوردیدا و كاريگه‌رى له‌سه‌ر ديارده‌كانى پرۆسه‌ى ئيتنو كوومه‌لايه‌تى ده‌ربخه‌ين. بايه‌خى ئەم باسه‌ش له‌وه دايه كه تاوه‌كو ئيستا، به‌پي زانبارى ئيمه، نه‌بوته‌بابه‌تى هيچ ليكلوينه‌وه‌يه‌كى زانستى، به‌تايه‌تيش لايه‌نه ئيتنيكويه‌كه‌ى؛ بويش سه‌رچاوه‌ى زانستى ئەم بابته‌تابلي ده‌گمه‌نه و ئەوه‌ش ئيمه‌ى ناچارکرد، شانبه‌شانى به‌كارهينانى سه‌رچاوه‌ى بيانى و تيورى، زير په‌نا به‌رينه به‌ر چاوديريکردنى راسته‌خو (الملاحظه‌ المباشره) ى ژيانى كورده‌وارى بو به‌ده‌سته‌ينانى ئەو زانباريانه‌ى مه‌به‌ستمان بوون، ئەمه‌ش واىکرد كه ئەم ليكلوينه‌وه‌يه به‌راده‌يه‌ك شه‌قلينكى مه‌يدانى به‌خووه‌ بگرئ.

زمان وه‌كو ديارده‌يه‌كى ئيتنو كوومه‌لايه‌تى

زمان يه‌كيكه له‌نيشانه و ماكه ئيتنيكويه هه‌ره گرنه‌گه‌كانى ميلله‌تان، نه هه‌ر ئەوه به‌لكو زورجار ناسنامه‌ى نه‌ته‌وه‌يى به‌هوى زمانه‌وه ده‌سنيشان ده‌كرئ، چونكه زمان تا بلي ديار و به‌رچاوه و هه‌ست پيكراره.

زمان خاوه‌ن كولتووره - هه‌موو كولتووريك ده‌بى به‌زمانىك ده‌ربپرئ، بويش زمان ئەگه‌رچى به‌شيكه له‌كولتوور، به‌لام «كه‌سايه‌تیی» ته‌واوى خوښى هه‌يه و له‌به‌ر ئەوه‌شه كه هه‌ميشه ده‌گوترئ: زمان و كولتوور. له‌م پرووه‌وه گه‌لى كه‌س و خه‌لكى

میللەتان ھەن كە، لەبەر ھەر ھۆيەك بىت، بە زمانى نەتەوھىي خۇيان ناپەيخن، كەچى خۇناسى و ھۆشيارىي نەتەوھىيان ھەيە و خۇيان بە ئەندامى ميللەت و نەتەوھىي خۇيان دەزانن؛ بەلام ئەمانە لە سۆنگەي ئەوھوھ كە بە زمانى نەتەوھىي خۇيان قسە ناكەن، ئەوا بىگومان بە رادەيەكى زور دوورن لە كۆلتوورى ميللەتەكەيانەوھ، ئەوھش چونكە كۆلتوور ھەمىشە نەتەوھىيە - گرنگترين و بەرچاوترين ماكى نەتەوھىيش زمانە. نەتەنيا ئەوھ، بەلكو كۆلتوور، بەلايەنە ماددى و گيانىيەكەيەوھ، وەكو گوتمان، بەھۆي زمانەوھ لە ژيانى رۆژانەدا پيادە دەكرى؛ زياد لەوھش نەك ھەر كۆلتوور، بەلكو سەرلەبەرى ژيانى كۆمەلايەتى، ھەر لە پەيوەندىيە كۆمەلايەتەكەيانەوھ بگرە تا دەگاتە ناو و بەرپوھچوونى كاروبارى رېكخراو و دەزگا كۆمەلايەتەيەكان بە زمانى نەتەوھىي دەبن. جا بۆيە زمان، كەواتە، دياردەيەكى كۆمەلايەتەيشە^(۲)؛ ئەمەش، واتە ھاوپەيوەندارى و كارلىككردنى ھەردوو لايەنى ئىتتىكى و كۆمەلايەتەيى زمان، رېك دەور و بايەخى ئەمەي دوايى لە پرۆسەي ئىتتۆ كۆمەلايەتەيدا دەردەخات. زمانى كوردىش بىگومان لەو رەوتە رېزپەر نىيە و ھەمان دەور لە كۆمەلگاي كوردىدا دەبىنى.

لەم گۆشەنىگايەوھ، ئەگەر وردىبىنەوھ لە چەند بواريكى ژيانى كۆمەلايەتەيى كورد كە توند بە زمانەوھ بەستراونەتەوھ، ئەوا دەتواين سەرنجى ئەم رۆلەي زمانى كورد بەدەين. ئەم بوارانەش كە بۆ ئەم باسە ھەلمانبژاردوون ئەمانەن: ديالىكت و زمانى ئەدەبىي كوردى، ناو (ناوى كەسى)، ئايين.

ديالىكت و زمانى ئەدەبىي كوردى

سەبارەت بە بواركەنى ديالىكت و زمانى ئەدەبىي كوردى، زمانەوانانى كورد و بىگانە، بە رادەيەك لە سەريان نووسيوون، بەلام باسەكانيان وەكو پىويست، بەراي ئىمە، نەخراونەتە نىو قەوارەي ژيان و رەوشى كۆمەلايەتەيى كوردەوارىيەوھ- ھەرگىز لە لايەنى ئىتتىكىي ئەم دوو بوارە، واتە ديالىكت و زمانى ئەدەبىي كوردى، نەكۆلراوھتەوھ، ئەوھش كەلنىكى گەورەيە لە لىكۆلئەوھى ديالىكتۆلۆگى؛ ھەمان شتىش سەبارەت بە زمانى ئەدەبىي كوردى. ئەم تۆژىنەوھىە ناتوانى ئەم كەلئەنە پر بكاتەوھ، بەلام ھەولەدات تىشك بخاتەسەر ھەندى لايەنى، يان ھەر نەبى چەند پرسىيارىك قووت بكاتەوھ.

دیالیکت دیاردەیهکی ئالۆزه و تاكو ئیستاش کیشەیهکه به‌رهو ڕووی زمانه‌وان و پسیپۆرانی ئیتنۆگرافیا ده‌بیته‌وه^(۳). زیده‌ڕۆیی نابیت بلین، هیشتا دیالیکته‌کانی زمانانی زۆربه‌ی میله‌تانی جیهان به‌ته‌واوی دیاری نه‌کراون، به‌لام ئەوه‌ی تاكو ئیستا زانایان سه‌لماندووینانه زۆری ژماره‌ی دیالیکته‌کانی زمانیک، هه‌روه‌ها جۆراوجۆری و له‌ زۆر حاله‌تدا جیاوازی قوولی نیوانیشیان نابن به‌هۆی هه‌لۆه‌شانه‌وه و نه‌مانی زمانی هاوبه‌شی میله‌ته‌که.

سه‌باره‌ت به‌ جیاوازی زۆری نیوان دیالیکته‌کانی زمان، ئەم نموونه‌یه‌ دینینه‌وه: زمانی ئەده‌بیه‌ی ئەلمانی له‌سه‌ر بنچینه‌ی دیالیکته‌کانی باکووری ئەم زمانه‌ دروستبووه و دیالیکته‌کانی خوارووش نه‌ک هه‌ر زۆر دوورن له‌وانه‌ی باکور، بگره‌ له‌ زمانانی هۆله‌ندی و فریزیه‌وه گه‌لی نزیکترن^(۴)؛ هه‌روه‌هاش جیاوازی دیالیکتۆلۆگی گه‌وره‌ له‌ناو زمانی نه‌ته‌وه‌ی یه‌کگرتوو و پێشکه‌وتوویدا به‌دی ده‌کرین، وه‌کو زمانانی ئینگیزی و یابانی.

هه‌ر له‌م ڕوانگه‌یه‌شه‌وه، زۆری و جۆراوجۆری دیالیکته‌کانی زمانی کوردی، هه‌روه‌ها جیاوازی نیوانیشیان، هه‌رگیز نابن به‌ بنه‌مایه‌ک بۆ له‌ده‌ستدانی مۆرکی نه‌ته‌وه‌یی و شه‌قلی سه‌رتاپاگیری بۆ هه‌موو کورد و بۆ خۆناسی ئیتنیکی و هوشیاری نه‌ته‌وه‌ییان***.

ئاخپه‌هرانی ئەم دیالیکتانه، لێره‌دا ده‌بن به‌ سه‌ره‌تایه‌ک بۆ له‌قه‌له‌مدانیان به‌ شه‌یکی ئیتنۆسی کوردی. به‌م بۆنه‌یه‌وه، زیتر له‌هه‌موو شتیکی، ئەم فاکته‌ره‌یه، واته‌ ڕاده‌ و ئاستی خۆناسی ئیتنیکی و هوشیاری نه‌ته‌وه‌یی هه‌لگرانی دیالیکته‌کان، که‌ بووه‌ به‌ مایه‌ی جیاکردنه‌وه‌ی دیالیکته‌کانی لوپی و به‌ختیاری و زازایی له‌ زمانی کوردی.

ئهمه‌ش به‌رای ئیمه، بۆچوونیکی کۆنه‌ و پێویسته‌ پسیپۆران لیکۆلینه‌وه‌ی مه‌یدانی نوێ له‌ هه‌لومه‌رجی هه‌لچوون و زیده‌بوونی هوشیاری نه‌ته‌وه‌یییدا، له‌سه‌ر خۆناسی و هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی ئاخپه‌هرانی ئەم دیالیکتانه ئه‌نجامده‌ن. وه‌کو ده‌زانین، شه‌ره‌فخانی مه‌زن، له‌ شه‌ره‌فنامه^(۵) پایه‌ بلنده‌که‌یدا، لوپ و به‌ختیاری به‌ کورد داناون، به‌تایبه‌تیش له‌وه‌ خه‌شه‌یه‌ی که‌ ئەو بۆ ڕووبه‌ری کوردستانی کیشاوه؛ که‌ سیش نابن له‌و باوه‌ڕه‌دا بچ که‌ فیکر و بۆچوونی (پان کوردیزمانه) ئەوسا که‌ له‌ئارادا بووبن، به‌تایبه‌تیش لای زانایه‌کی وه‌کو شه‌ره‌فخانی به‌تلیسی. نه‌ هه‌ر ئەوه، به‌لکو که‌ سیش ناتوانن گومان له‌ کوردبوونی فه‌یلییه‌کان بکات، له‌کاتیکیدا هه‌موومان ده‌زانین که‌

فەیلی بەشیکە لە لورپی- وەکو زۆربەیی زمانەوانی کورد ئەمە دەسەلمینن. هەرچی زمانی ئەدەبیی یەگرتوو، ئاستی پیشکەوتن و دانپیانان و بەکارهینانیەتی، ئەوا بەلگەیهکی ڕوونی ئاستی پیگەیشن و کاملبوونی نەتەوهیی ئیتنۆسە که دەگەینی^(٧) لەگەڵ ئەوەشدا، میلەت و نەتەوهی واهەن که ئەگەرچی بە ئاستی بەرزى هوشیاری نەتەوهیی و کاملبوونی ئیتنیکی ناسراون، بەلام زیتەر لە زمانیکی ئەدەبیان هەیه؛ بۆ نمونە، نەرویج دوو زمانی ئەدەبیی هەیه و هەردووکیشیان بەکاردین و بەرەسمی دانیان پیا نراون، ئەمانیش بریتین لە زمانانی بوکمۆل (bokmol) و نینۆشک (nynorsk)، هەرچەندە زۆربەیی نووسین و چاپەمەنی بە بوکمۆل دەرەچن. هەرودەها زمانی ئەدەبیی ئەرمەنیی ڕۆژئاوا، که ئەرمەنییەکانی تورکیا و ئەوروپا و ئەمریکا بەکاریدین و زمانی ئەدەبیی ئەرمەنیی ڕۆژەلاتیش بۆ ئەرمەنییەکانی ئەرمەنستان- ئەمانە ئەگەرچی لیک نزیکن، بەلام دوو زمانی ئەدەبیی ئەرمەنین^(٨).

سەبارەت بە زمانی ئەدەبیی یەگرتووی کوردی، دەبی بلیین کهوا ئیمە، بەداخەوه، زمانیکی ئەدەبیی لەو بابەتەمان نییە لەسەر ئاستی هەموو ئیتنۆسی کورد. هەموومان باش ئەوه دەزانی که کورد دوو، هەندێ جار زیاتریش، زمانی ئەدەبیی هەیه- سۆرانی (کرمانجی خواروو) و کرمانجی (کرمانجی باکوور)؛ هەرودەها زمانی ئەدەبیی کوردەکانی ولاتانی سوڤیەتی جارن و زیاد لەوەش ئەوا خەریکه زازاییەکانیش زمانی ئەدەبیی خۆیان دەبی. ئەوهی کیشەیی ئەم زمانە ئەدەبیانەشی ئالۆزتر کردوو، ئەوهیه که هەریەک لەو زمانانە ئەلف و بی و ڕینووسی تایبەتی خۆی هەیه، هەموو ئەمە بەلگەیهکی ڕوون و دیاری کزی و لاوازی یەگرتوویی و بیهیزی یەکییتی ئیتنیکی کورده، بیگومان هۆ و هۆکاری ئەمەش زۆر و میژوویشن.

هەرودەکو گوتمان، میلەت و نەتەوهیتیش هەن که زیتەر لە زمانیکی ئەدەبیان هەیه و لای ئەوان لەسۆنگەیی پیگەیشنوویی و کاملبوونی نەتەوهیی و کیانی سیاسییانەوه، ڕەنگە، شتیکی ئاساییه؛ بەلام ئەمە بۆ کورد، بەو ڕەوشەوه که پیشتر باسمانکرد، بیگومان مەترسییهکی گەوره پیکدینی و لە ئاست ئەمەشدا ئیمە ئەوپەری که مەترخەمین.

ئەم زمانە ئەدەبیانەیی ئیمە، بە رادەیهکی زۆر خۆرپسکانە و بە هەول و کۆششی که له زانا و ڕۆشنییرانی پیشرەوی میلەتی کورد دروستبووین که، زۆربەیی کات ئەمانە، لە هەلومەرجی سەخت و دژواردا ویستووین بە زمانی خۆیان بنووسن.

له كوردستانی باشوور، به‌راژه، هه‌لی زیتیر و باشتر له به‌شه‌کانیتری کوردستان ر‌ه‌خساون بۆ ئیشکردن له‌پیناو زمانی ئەده‌بی و په‌ره‌پیدانی. به‌لام له‌ویش، له‌ باشوور، ئیشکردن بۆ زمانی ئەده‌بی کوردی به‌ گوێره‌ی پێویست نه‌بووه، ته‌نانه‌ت دوا‌ی ر‌اپه‌رین و ر‌زگاربوونی کوردستانی.

کورد دوا‌ی سالی ۱۹۹۱ به‌شیوه‌ی فه‌رمی و ئەکادیمیانه‌ شتیکی وای بۆ زمانی ئەده‌بی خۆی نه‌کردوه. ده‌زگا سیاسی و ده‌وله‌تی و ئەکادیمی‌ه‌کان، دوا‌ی ر‌اپه‌رین و دامه‌زراندنی په‌رله‌مان و حکومه‌ت، ده‌بوا‌یه‌ به‌کوردیکردنی هه‌موو بواره‌کانی ژیا‌نی کوردستان بکه‌ن به‌ ئه‌رك و ئامانجی یه‌که‌مینیان.

مرو‌ف به‌ هه‌ر زمانیک قسه‌ بکات، بخوینی و بنووسیت، ئەوا خزمه‌تی ئەو زمانه‌ ده‌کات، ئیمه‌ی کوردیش له‌ کوردستانی ئازادکراودا زۆربه‌ی کات خزمه‌تی زمانی عه‌ره‌بی ده‌که‌ین- نووسراو به‌عه‌ره‌بی ده‌رده‌چن، وانه‌ له‌ قوتابخانه‌ و زانکۆ به‌ عه‌ره‌بی ده‌گوترینه‌وه، ناو‌نیشانی دايره‌ و شوین و بازارگه‌ و دوکانان به‌عه‌ربین، گه‌ره‌که‌کانی ناوشاران له‌سه‌ر زاری خه‌لک هه‌روه‌ک خویانن (۷ نیسان، حی صدام، مستشفی صدام...)، خه‌لک مندا‌لانیان له‌ قوتابخانه‌کانی عه‌ره‌بی و تورکی داده‌نین- ئەمه‌ هه‌مووی نه‌زانینی نرخ و بایه‌خی زمانی نه‌ته‌وه‌یی و کزی و لاوازی هوشیاری نه‌ته‌وه‌یی ده‌گه‌یه‌نی. له‌م بواره‌دا ر‌یکخراو و ده‌زگا سیاسیه‌کان ده‌یان‌توانی ببن به‌ قوتابخانه‌یه‌ک بۆ ر‌ینماییکردنی خه‌لک و به‌رزکردنه‌وه‌ی ئاستی هوشیاری نه‌ته‌وه‌بیان، زانکۆش ده‌بوا‌یه‌ له‌ په‌ره‌پیدانی زمانی ئەده‌بی کوردی ده‌وری پێش‌ه‌وانه‌ بگرێته‌ ده‌ست.

ئیمه‌ لی‌زه‌دا پێش‌نیار ده‌که‌ین، به‌مه‌به‌ستی پێش‌خستنی زمانی ئەده‌بی کوردی بایه‌خی پێویست به‌ ده‌رچووانی به‌شی کوردی بدریت؛ له‌ ده‌زگا و دايره‌کاندا سوودیان لی‌ وه‌ر‌بگیریت، بۆ نموونه، هه‌ر دايره‌یه‌کی فه‌رمی گرووپیکی ده‌رچووانی به‌شی کوردی هه‌بیت بۆ وه‌ر‌گیرانی ئەو نووسینه‌ی به‌عه‌ره‌بی له‌و دايره‌وه‌ ده‌رده‌چن. ئەمه‌ وه‌کو هه‌نگاوی یه‌که‌م بۆ به‌ کوردیکردنی نووسین و بلا‌وکراوه‌کانی ده‌زگا ده‌وله‌تییه‌کانی کوردستان. هه‌روه‌ها ئەوه‌په‌ری هاندانی وه‌ر‌گیران بۆ سه‌ر زمانی کوردی، هه‌م به‌ مه‌به‌ستی خزمه‌تکردنی زمانی ئەده‌بی کوردی و هه‌م بۆ به‌کوردیکردنی ئەده‌بیاتی بیگانه‌ و گه‌یاندنی زانیاری و زانستی نوێ به‌ خه‌لکی کوردستان- ئەوه‌ش به‌ته‌رخانکردنی خه‌لاتی باش بۆ ئەوانه‌ی له‌ بوا‌ری ته‌رجومه‌دا کارده‌که‌ن، له‌م پرۆسه‌یه‌شدا وه‌زاره‌تی

پۆشنیبری و زانکۆکان دەتوانن دەوری سەرەکی و کاریگەریان هەبێ. هەموو ئەوەی لە سەرەویدا گوترا، نابێ وا بگهینی که ئیمە دژی زمانی عەرەبی یان هەر زمانیکترین، بە پێچەوانەوه پێزی هەموو میلەت و زمان و کولتووریک دەگرین، هەر ئەم لیکۆلینەوهیە لەسەر گرنگی و بایەخی زمانە بەگشتی و لەناو زمانانیش کوردی که مافیکی خۆمانە خزمەتی بکەین و گەشەیی پێ بدەین. لەگەڵ ئەو کەمتەر خەمیە ئیمەشدا بەرامبەر بە زمانی ئەدەبیمان و پشتگوێ خستنی، دەتوانین سەرئەنجام بەدەین که زمانی ئەدەبی کوردی بەرەوپێش دەچێ و بەردەوامە لە بینینی دەوری خۆی لە پڕۆسە ئیتنۆ - کۆمەلایەتیدا، ئەوەش پێش هەموو شتیک بە کۆشش و تەقەلای لەخۆبووردوانە پۆشنیبرانی کورد - بەردەوام نووسین و بەرەمەکانی ئەمانە بە زمانی کوردی و داھینانی وشە و زاراوەی نوێ بە سوود وەرگرتن لە دیالیکتەکان و لە فۆلکلۆر، هەروەهاش لە زمانانی بیانی وایکردوووە که شەقڵی زیندووویەتی بە زمانە ئەدەبییە کەمانەوه هەر بمینی. هەر لەبەر ئەو پۆلە مەزنە پۆشنیبرانە که ئیمە، لە تۆزینەوهیە کەماندا^(١٠)، گەیشتووین بەو ئەنجامە که تەنیا پۆشنیبران، دواي ئەوەی دەبن بە توێژالیکی کۆمەلایەتی یەکگرتوو، دەتوانن ببن بە سەرئەنجام (نخبە) بۆ وەرگرتنی دەوری پێشڕەوانە لە پەلەپیکردنی پڕۆسە گۆرانکاری لە کۆمەلگای کوردیدا. بەلام ژياندنەوه و پەرەپیدانی زمان و کولتووری نەتەوهیی و داھینانی گۆرانکاری لە کۆمەلگای کوردیدا، تەنیا بە هەول و خەباتی پۆشنیبران سیمای وەرچەرخان و سەرتاپاگیری وەرناگریت، ئەگەر هەموو چین و توێژال و دەزگا سیاسی و ئەکادیمی و دەولەتیەکانی کۆمەلگای کوردی بەشداری لەم پڕۆسەیه چارەنووسازەدا نەکەن.

ناوی کەسی Anthroponym

ئەوەش بواریکیترە که لەپوانگە زانستەوه، بەشیکە لە زمان، چونکه ناوی کەسی پیش هەموو شتیک بریتییه لە وشە، ئەگەرچی سیمانتیکای ئەم وشەیه، واتە مانا و ناوهرۆکی بە کەمترین پادە لەسەر ستروکتور و بنیادی زمانە کە دەوستیت^(١١)، لەمەدا زیتەر هۆکاری سۆسیۆکولتووری دەور دەبینی. ئاکشرایه که ناو، ناوی مەرۆف، دیاردەیه کی کۆمەلایەتییه و وەکو باوه، هەر میلەتە

ناو بە زمانی نەتەوویی خۆی بۆ ئەندامەکانی هەلدەبژێری. بەلام زۆر جار، لەبەر گەلی ھۆ و ھۆکاری میژوویی و کۆمەلایەتی و سیاسی، ناوی سەربە زمانیکیتی بیگانە لەناو میللەتیکدا بلاودەبنەو. نمونەش بۆ ئەمە زۆر، نزیکەی ھەر ھەموو میللەتانی موسڵمان ناوی عەرەبی، یان بەرەچەلەک عەرەبی، بەکاردین، کوردیش وەکو میللەتیک موسڵمان لەم رێسایە بەدەرنییە.

سەبارەت بەو ناو (عەرەبی) یانە لە کوردەواریدا باون، دەتوانین بڵین کەوا ھەرگیز لەخۆوە ھەلنەبژێردراون، بەلکو لەزۆر لایەنەو سايكۆلۆژیا و میتالییتی (عەقڵیەت) مروی کورد دەردەبەرن - لەلایەکەو سايكۆلۆژیا پر عەقیدە ئیسلامی، لەلایەکیتریشەو شێوازی بیرکردنەو و عەقڵیەتی باوکسالاری، ھەردووکیشیان سیمای ھەرەدیار و کاریگەری کۆمەلگای کوردین. ھەروەھا ھەندێ لە ناوکانی ئەندامانی کۆمەلگای کوردی لایەنیتیش رەنگدەدەنەو، وەکو: پروداوی میژوویی و سیاسی و دیاردەکانی سروشتی و لاتەکەیان، ئەو شەنەتەنیا بۆ کورد، بەلکو دیاردەکی گشتیە و ھەموو مەوقایەتی دەگریتەو - بۆ نمونە، دواي شۆرشی ئۆکتۆبەری رۆوسیا، گەلی لە ناو کەسییەکانی خەلکی ولاتەکانی سوڤیەت لایەنە جوړاو جوړەکانی ئەم شۆرشیان دەربریو، وەکو ناوی «لینمارین» کە کورتکراوێکی ناوکانی لینین و مارکس و ئینگلس؛ یان ناوی «میلور» کە ھەر پیتیکی ئیشارەتە بۆ ناوکانی مارکس، ئینگلس، لینین و شۆرشی ئۆکتۆبەر^(۱۲). بیگومان کاریگەری شۆرشی ئۆکتۆبەر لەسەر میللەتانی سوڤیەتی کە لەبەر گەلی ھۆکار ھوشیاری کۆمەلایەتیان نزمتر بوو لە رۆوس، زۆر بەھیزتربوو و لە گەلی لایەنەو گۆرانی بنەپەتی لە کۆمەلگاکانیان داھینابوو و ئەو شەنەنگی خۆی، یەک لەوانە، لە ناوی کەسی دابوووە - وەکو لای ئەلتایبەکان لە ئاسیای ناوہراست ناوی کەسی «کازیت» بەمانای رۆژنامە و «شورنال» بەمانای گۆفار پەیاوون؛ پیش شۆرش ئەلتایبەکان رۆژنامە و گۆفاری خۆیان نەبوو. لای کازاخ و قرقیزەکان، کە دوو میللەتی ئاسیای ناوہراستن و ئیستاکە دەولەتی خۆیان ھەبە، ئەم ناوانە ھاتنە ئاراو: کەلخۆزبیک (کەلخۆز بە زمانی رۆوسی واتە کیلگەیی ھەرەوہزی) و ھیتری لەم بابەتە پەیاوون کە پەيوەندیان بە گۆرانکاری کۆمەلایەتی دواي شۆرشی ئۆکتۆبەرەو ھەبوو^(۱۳).

لەکۆمەلگای کوردیشدا، بەھەمان جوړ، ناوی کەسی ئەندامەکانی دیار دە و پروداوہکانیان رەنگداوہتەو. شانەشانی ئەو شەن، ناوانی مندالی تازە لەدایکبوو،

خۆی له خۆیدا، پرۆسەییەکی کۆمەڵایەتیییە و مەراسیمی ئایینی دەگریتەخۆ. جاران، دەبواوە مەلایەکی ناوی ھەلبژارێردراو بەگۆیی منداڵەکەدا بانگبەت - حالەتی واش دەبوو کە مەلای ناوەکەیی بەدەل نەدەبوو، دەگۆرێ و ناویکی موسلمانانەتری بەگۆیی منداڵەکەدا بانگبەت - باوک و دایکیشی بێ دەسەلاتانە بە ناوەکەیی پازی دەبوون. کەواتە، ناو و پرۆسەیی ناوان مانا و ناوەرۆکی ئایینی، واتە سۆسیۆکۆلتووری بەخۆوە گرتبوو. ئەم ناوە ئیسلامییە ھەلبژارێردراوانە ئەگەرچی عەرەبی بوون، بەلام لە رەوتی میژوووییەکی درێژدا مۆرکی کوردیزمیان وەرگرتوو. ئەم جۆرە ناوانە بە رادەییەکی لە کۆمەڵگای کوردیدا بلاون کە وای لێ ھاتوو بلیین ئەمانە تاییبەتن بە کوردەو، وەکو: قادر، رەشید، عەبدوللا، سلیمان، جەبار، رەسول، مەلود، عەزیز... ھتد، ناوی ژنانیش ھەلیمە، فاتیمە، بەدیعیە... ھتد. جگە لەوھش، زۆر لەوانە گۆرانی فۆنۆتیکیان بەسەردادی^(۱)، وەکو - عەولا، رەشۆ، قەدۆ، فاتمی، ھەلی... ھتد، ئەم ناوانە، گەلیکیتیش، نەک ھەر سیمای کوردییان وەرگرتوو، بەلکو بەھۆی ئەو گۆرانە فۆنۆتیکییەو تەواو بووین بە کوردی و کورد بێ ئەوھی گومان لە کوردییوونیان بکات بەکاریان دینێ.

ناو و ناوان، وەکو دیاردە و پرۆسەییەکی کۆمەڵایەتی، وەکو گۆتمان، لە پیرھەوی میژوووییەکی درێژدا گۆرانیان بەسەردا دیت و دەکەونە ژێر کارتیکردنی ڕووداو و ھۆکاری جۆراوجۆرەو - واتە میژوووی خۆیان ھەیی.

سەبارەت بە ناوان، ھەر زوو دەتوانین بلیین زۆر کەمبۆتەو و شیوھی پرۆسەیی جارانی نەماو. ھەرچی دیاردەیی ناو، ئەوا دەتوانین سەرنج بەدین کە دواي ئەوھی ناوی ئیسلامی (عەرەبی) لە کۆمەڵگای کوردیدا بەجۆریکی سەرھەکی باوی ھەبوو، لە سالانی چلەکانی ئەم سەدەییەو خەلکی زیتر ناوی کوردییان بەکارھیناوە، بەتاییبەتیش ئەوانەیی پەییوھندییان بەو ڕووداوە میژووویی - سیاسییانەو ھەبوو کە دەوریان بینیوو لە بەرزبوونەوھی ئاستی ھوشیاریی نەتەوھی کورد بەگشتی «راپەڕین و شۆرش و بزووتنەو ھەکارییەکان»؛ ناوی وا ھاتنە ئاراو کە راستەوخۆ مانا و ناوەرۆکی کوردایەتییان دەربریوو، یان دیاردەکانی سروشتیی کوردستانیان نیشانداون، وەکو: ئازاد، خەبات، سیروان، کوردستان، مەھاباد، چیا، ئەقین، بیریقان، فینک... ھتد. کەواتە ناوی ئەندامانی میللەتیک، کۆمەڵگایەکی دەتوانن ببن بە ئاماژە بۆ ئەو قۆناغە میژووویی - کۆمەڵایەتیییەکی ئەو میللەتە تیایدا دەژی.

بەهەمان جۆر، لەو سالانەی دوایی و بە پێوەندیی بەو مەینەتیانەی بەسەر میلیهتی کورددا هاتن لە کوردستانی باشوور، بەرزبوونەووە و زێدەبوونی هوشیاری ئایینی خەلک شیوەی پرۆسەییەکی هەستپێکراوی وەرگرتوووە و بۆیەش دەبینین، جارێکیتر، ناوی ئیسلامیی - عەرەبی ئەوا دینەووە پیش. لە ناویکی وەکو «محەمەد نەوزاد»یان «عبدالرحمان کاو»دا زۆر بە ئاسانی دەتوانین دوو نەووەی سەر بە «ئایدیۆلۆگیا» ی جیاواز بەدی بکەین.

لێرەدا، گرنگ بەلای ئیمەووە ئەووەیە کە مەروی کورد کاتیک ناوی ئیسلامیی عەرەبی بۆ مندالەکەیی دادەنێ، ئەوا لەو ناوانە دەبێت کە لە کوردەواریدا بلاون؛ یان دەتوانین بلێین ئەو ناوانەیی «بووین بە کوردی» هەر وەکو لەسەرەووە بینیمان ناوی کەسی Anthroponym لە کاتیکدا خۆی دیاردەییەکی کۆمەلایەتی، هەر وەها دەور و بایەخی نەتەوویی هەیی و بەشیوەییەکی ناراستەوخۆ دەبێت بەجۆریک لە شەقل و سیمای نەتەوویی بۆ ئیتنۆسیک.

زمان و ئایین

زمان، وەک گوتمان، دیاردەییەکی ئیتنۆ کۆمەلایەتی. هەرچی ئایینە هەمان مەودای سەرتاپاگیریی زمانی هەییە لەناو میلیهتان و توخمیی کولتوور، کولتووری گیانی. مەودای سەرتاپاگیریی ئایین لەو دایە کە دەبێت بەشتیک زیتر لە تەنیا ئایین، زیاتر لە تەنیا پەرستن و بەجێهێنانی رەوشتی دینی، بەلکو دەخزیتە ناو فیکر و هزر و دەروونی مەرۆقەووە، رەفتار و هەلسوکهوتەکانی ملکهچی خۆیی دەکات، بەمەشەووە ئایین سەرلەبەری ژیانی کۆمەلایەتی هەلدەسورپینی^(۱۰). ئایین توخمیی هەرە گرنگی کولتووری گیانی، بۆیەش کەواتە هەمیشە نەتەوویی، تەنانەت ئەگەر ئایینە کە لە بیگانەشەووە وەرگیرابێت، ئەوێش چونکە، وەکو چەند جارێک جەختمان لەسەر کردەووە، کولتوور بەهۆی زمانەووە لە ژیانی رۆژانەدا پیادەدەکری، زمان و کولتووریش دوو نیشانە و ماکی ئیتنیکی میلیهتان.

ئایینی ئیسلام، لە سۆنگەیی ئەووە کە بە میژوو و بە رەچەلەک عەرەبی، بنەما و یاساکانی بە زمانی عەرەبی دارپێژراون، بۆیە ئاساییە لەلایەن میلیهتانیتری ناعەرەبەووە، لەمانە کوردیش، وەک ئایینی عەرەبی سەیربکری، واتە وەکو توخمیی کولتووری بیگانە. ئەمەش لەلایەنی راستیی خۆی هەیی، هەر نەبی لەبەر زمانەکەیی کە

زمانی عەرەبىيە و ،ئەو زمانە، جىپەنجەي بەسەر زمان و كولتوورى ئەو مىللەتەنە تا بلىي ديار و ئاشكرايە. بەلام ئەمە لەگەل ئەو تيزەي ئىمەدا ناگونجى، ئەوھى لەسەرەوھە باسمانکرد و دەلى: ئايين توخمىكى كولتوورىيە و كولتووريش ھەمىشە نەتەوھىيە. لىرەدا ئىمە ،بۆ سەلماندى ئەو تيزەمان پەنا دەبەينە بەر ژيانى واقىيى كوردەوارى.

لەگەل ئەوھشدا كە زمانى كوردى لە رپى ئايين و شەرىعەتى ئىسلامىيەوھ (عەرەبىزم)ى زورى تىكەتووھە، كەچى زمانى كوردىش شانبەشانى عەرەبى نزيكەي لەھەموو سرووتىكى ئايينى و تەنەت لەھەندى فەرزىشدا بەكاردەبرى، وەكو: مارەکردن، تەلقىندانى مردوو (ئەگەرچى مەلا ھەمان گوتەكان لەم دوو حالەتەدا بەعەرەبىش دووپات دەكاتەوھە)، نزاكردن، مەولود، جەژن..ھتد؛ نەھەر ئەوھ، بەلكو تەنەت بەشىكى نويزىش كە فەرزىكى ئىسلامىي سەرەكىيە، بە كوردى دەبى وەكو: نىيەتھىنان بۆ نويزكردن - بەبى نىيەتھىنان نويزكە بەتالە، ھەرۇھەا دوەكردنى دواى نويز. كەواتە دەتوانىن بلىين زمانى كوردى، بەرادەيەكى باش، خزاوھتە نيو ئايينى ئىسلامەوھ لە كۆمەلگاي كوردىدا.

بىگومان ئەم پرۆسەيەش ھەر بەردەوام دەبى و مروى كورد، بە حوكمى وردە وردە زىدەبوونى ھوشيارىي نەتەوھىي و زانىنى گرنگى و بەھاي زمانى نەتەوھىي، تا دى زىتر و زىتر ئايينەكەي بەزمانى خوى پىادە دەكات و ئەوھش، بەراي ئىمە، ھەرگىز دژى بنەما و ياساكانى شەرىعەتى ئىسلامى نىيە.

كەواتە، لىرەشدا زمانى كوردى دەورى ئىتتۆكۆمەلایەتتى خوى بىنيوھە و بووھ بە مۆركىكى نەتەوھىي بۆ دياردەيەكى سۆسىۆكولتوورىي وەكو ئايين .

ئەنجام و پىشيار

-زمان، وەكو بۆمان دەرکەوت، دياردەيەكى ئىتتۆ كۆمەلایەتتى يەكجار گرنگ و چالاكە و دەورى خوى دەبىنى لە پرۆسەي ئىتتۆ كۆمەلایەتتىدا. زمان لەناو كولتووردا شەخسىيەتى سەربەخوى ھەيە و، لەگەل رپوھوھە، ئاوينەيەكى رپوونى ئاستى پىشكەوتنى مىللەت و كۆمەلگايانە و رادەي توندى و بەھىزىي يەكىتتى ئىتتىكىيان دەخاتەروو .

-سەبارەت بەدىئەلئىكتەكانى زمانى كوردى، وەك دىئالئىكتەكانى ھەموو زمانىك، زۆرى و جىاوازىي نىوانىيان نابن بەھۆ و بنچىنە بۆ نەمان و ھەلۆەشانەوھى زمانى كوردىي ھاوبەش. دىئالئىكتەكانى لورپى، بەختىارى، زازا، كە ھەندى لە زمانەوانان گومان لە كوردىتتېيان دەكەن، پىوئىستىيان بەلىكۆلئىنەوھىەكى ئىتتوگرافى و لىنگوئىستىكى نوئى ھەيە، لە ھەلومەرجى زىدەبوونى ھوشىارىي نەتەوھىي ئاخىوھرانى ئەم دىئالئىكتانە، بۆ دىيارىكردنى خۇناسى و ئىنتىما و ھەستى نەتەوھىيان.

-زمانى ئەدەبىي كوردى لە كوردستانى باشوور بە رادەيەكى زۆر خۆرپسكانە بەرەو پىئش دەچى، نووسىن و بەرھەمەكانى رۆشنىبىرانى لى دەرچى، ئەكادىمىيانە و بە رەسمى ھىچى وای بۆ نەكراوھ. پىوئىستە، بەلكو ئەركىكى نەتەوھىي پىرۆزە، ئەوپەرى بايەخ بە زمانى ئەدەبىي كوردى ، لەسەر ئاستى حكومەت و لەسەر ئاستى زانكۆ، بدرى و نووسىن و چاپەمەنىيەكان بكرىن بە كوردى- ئەوھش بە رىگەي دامەزراندنى دەرچووانى بەشى كوردى لە دەزگا دەولەتتییەكان بۆ بەكوردىكردنى رەوتى نووسىن و بەرپۆبەردنى كاروبارى ئىدارى . پشتگىرىيەكى تەواوى بزاقى وەرگىران بۆ سەر زمانى كوردى بكرىت و خەلاتى شىاوى بۆ تەرخان بكرى.

-ناوى كەسى دىياردەيەكى كۆمەلایەتییە و لە زۆر حالەتدا دەبىت بە شەقل و مۆركىكى نەتەوھىي، واتە دەورى ئىتتىكى دەبىنئىت. ھەروەھاش ناو دەبىت بە ئاوتنەيەك بۆ قۇناغى مېژووىي ، رۆودا و ئايدىئۆلۆگيا رەنگدەداتەوھ.

ئەو ناوھ ئىسلامى- عەرەبىيانەي لە كوردەوارىدا بلاون، بە رادەيەكى زۆر بووین بە كوردى- ئەمەش ھىز و تواناى زمانى كوردى دەردەبەرى و جىپەنجەكانى بەسەر پىرۆسەي ئىتتو كۆمەلایەتییە دەردەخات.

-كولتور ھەمىشە نەتەوھىيە، چونكە بە زمانى نەتەوھىي پىادەدەكرى، بۆيەش كەواتە ئابىن وەكو دىياردەيەكى سۆسىئۆكولتورى، لە حالەتى كوردىدا ئىسلام، ئابىنئىكى كوردىي نەتەوھىيە.

-ئەگەر تاكو ئىستا پىرۆسەي ئىتتو كۆمەلایەتییە لە كوردستان خۆرپسكانە و لەخۆو بەرپۆەچووھ ، ئىمىرۆ دەتوانىن، بەرپىگای دەزگا دەولەتى و ئەكادىمىيەكانەوھ، دەستكارى بكەين و رىگای بۆ خۆش بكەين، ھوشىارانە و بە پلان بەرەوپىشەوھ پەلەي پى بكەين.

سه‌چاوه و په‌راویز

- ١- ادوارد هالیت کار (ماهو التاريخ) ترجمه- بیار عقل و ماهر کیالی، الموسسه العربیه للدراسات و النشر، بیروت ط ١/١٩٧٦ ص ٦١.
2. V.A.Nikonov ; Emia e obshestvo. Moskva 1972.p.8
3. E.M.Oranski; Vedenie v Iranskyou Filologyou. Moskva, 1988, p29.
4. C.A.Arutunov,, Etnikiskie Protsesi e Yazik,,– Rasi e Narodi,, 151985/, Nayka, Moskva, 1986.p.32
٥. هه‌مان سه‌چاوه.
٦. شه‌ره‌فنامه‌ی شه‌ره‌فخانی به‌دلیسی – هه‌ژار کردوویه به‌کوردی، چاپی دووهم ١٩٨١ ل. ١٢٧-١٢٨.
٧. C.A.Arutunov ، هه‌مان سه‌چاوه، ل ٣٩.
8. V.P.Berkov. Yazikovee Polojenie v Narvegia, v kn. Isledovania v Yazikoznania i Ethnografia – (Yazik I Etnos). Leningrad, Nauka,1983.p.5.
٩. C.A.Arutunov ، هه‌مان سه‌چاوه، ل ٣٣.
١٠. د. ره‌شاد میران، سیماکانی گۆرانکاری له کۆمه‌لگای کوردیدا، ده‌ستنوس بو بلاوکردنه‌وه له گۆقاری زانکۆی سه‌لاحه‌دین قبولکراوه.
11. Alim Gafurov,, Imia i Istorja – ob imina arabov, persov, tajikov i turkov- slovar,, Moskva Nauka, 1987.p.3.
١٢. V.A.nikonov ، هه‌مان سه‌چاوه ل ٦٩.
١٣. سه‌چاوه‌ی پیشوو، ل ١١٠.
14. K.K.Kurdoev,, Sobstvinie Imina V Kurdiskom Yazike»,v kn.,,Strani i Narodi Blejnevo i Srednevo Vostoka,,. Kurdovedine, XIII, Eerivan. 985.p.194195–.
١٥. ره‌شاد میران: ره‌وشی ئایینی و نه‌ته‌وه‌یی له کوردستاندا، ستۆکهۆلم ١٩٩٣، ل ٧٤.

په‌راویز

* Ethnic process

*** ئیمه وشه‌ی «میلله‌ت» له‌به‌رامبه‌ر (القومیه) و (نه‌ته‌وه‌ش) به‌رامبه‌ر (الامه‌ی) عه‌ره‌بیدا به‌کار دێنین که دوو قۆناغی میژوویی کۆمه‌لایه‌تین ئیتنۆس پیاواندا تیده‌په‌ری.

*** ئیتنۆس: چه‌مکیکی زانستی ئیتنۆگرافیا به‌ کۆمه‌له‌ خه‌لکیک به‌کار دیت که ئەندامه‌کانی نیشانه و ماکی هابه‌شیان هه‌بیت و به‌هۆیانه‌وه له‌کۆمه‌لانی خه‌لکی دی جیا بکریته‌وه.

*** خۆناسیی ئیتنیکی – (الوعی الذاتی الاثنی)؛ هوشیاریی نه‌ته‌وه‌یی – (الوعی القومی).

– له‌ ئیتنۆگرافیا و فیلولۆژیای سوڤیه‌تی و پرووسیدا، هه‌روه‌ها نزیکه‌ی له‌هه‌موو ئه‌وروپا و ئه‌مریکاشدا، لوپ و به‌ختیاری به‌ کورد دانانرین، وه‌ک دوو میلله‌تی سه‌ربه‌خۆ سه‌یریان ده‌که‌ن.

**** ده‌رباره‌ی زازا، پروانه: Mackenzie D.N.

Kurdish Dialect Studies 1. Oxford University press London.1961..

دۆسییه کی تایبەت
بە زمانی ستانداردی کوردی

■ ئاماده کردنی: گۆفاری زمان و زار

رێکار ئەحمەد:

شتیك بەناوی

جووتستانداردی نییه..

وتووئژکردن لهسهر پرسى زمانى ستانداردى كوردى زۆر هه لده گريټ و راوبۆچوونى جياوازىش ههن، كه هه نديجار ده بئته مايه ي ليكحالى نه بوون، به لام ئيمه له سؤنگه ي ئازادى راده ربرين و و هزرى جياوازه وه له گوڤارى زمان و زاردا ئەم دۆسيه يه به قالايى بۆ توئژه ران و زمانناسان و خوئنه رانى هيژا ده هيلينه وه، ته نانته بۆ ئەو نووسه رانهش كه له گه ل په يام ئامانجى ئيمهش ناتهباو نه گونجاون، وه رامه كانيان به وپه رى ئازادى بلاو ده كه ينه وه. به شداربووانى به شى دووه مى ئەم دۆسيه به ريزان (ريكار ئەحمه د- پ. د هۆگر مه حمود فهره ج- د. ئەمير موحه ممه د موحه ممه دئه مين) ن. ته وه ره كانيش ئەمانه ن:

* تا چه ند باوه رت به زمانى ستاندارد هه يه؟ پئناسه ت بۆ زمانى ستاندار چيه وچۆن ده روانيته پرسى جووتستانداردى بۆ زمانى كوردى؟ كۆسپه كانى سه ر پى زمانى ستانداردى كوردى چين؟ نووسه ران تا چه ند له جيهانى سايبه ريدا (سؤسيال ميديا و ئينته رنيت) له پئناو زمانىكى ستاندارد يان پيوه ر ده ور ده بينن. ئەكاديمياى كوردى چى ده وريكى له چاوديرى كردن به سه ر زمانى كورديدا ده بينن؟ له پئناو به كوردى كردنى زاراه نوئباوه كانى سه رده مدا كى به رپرسه؟ كى به رامبه ر ئەو پاشاگه ردينيه ي له زمانى كوردى درووست بووه به رپرسه؟ هۆكارى چيه كه هيشتا ميدياى كوردى خاوه نى زمانىكى ستاندارد نيه؟ پئتاويه بوونى دوو جو ره رينووس يان پتر خزمه تى زمان ده كات؟ ئايا فره يى له ژماره و نفووس ده بئته هۆكار بۆ درووست بوونى زمانى ستاندارد؟ چۆن چاو له پرسى هه بوونى پرۆژه و سياسه تى زمانى بۆ زمانى ستاندارد بكه ين؟ سه رده مى جيهانگيرى هه ره شه يه يان ده رفه تيكه بۆ زمانى ستانداردى كوردى؟

پاریزه‌وه رهفتار ده‌کهن و له ئاکامدا ناچار دهن پینه‌ندن، هه‌میش کهس و لایه‌نی دیکه بویره‌ی ئەوه نا‌کهن سنوور ببه‌زینن. ئیدی به‌و هۆیه‌وه زمانی ستاندارد زۆر به‌ خیرایی گه‌شه ده‌کات و کۆتایی به‌ کیشه‌ لاهه‌کیه‌کان ده‌هینی.

* پیناسه‌ت بۆ زمانی ستاندار چیه‌ وچۆن ده‌روانیه‌ته‌ پرسى جووتستانداردی بۆ زمانی کوردی؟

رێکار نه‌حه‌مه‌د: زمانی ستاندارد، زمانی فه‌رمی قه‌واره و نیشتمانیکه، له‌ لایه‌ن حکومه‌ت و ده‌سته‌لاتدارانه‌وه په‌سندکراوه، له‌ رووی ستایلییه‌وه بی‌لایه‌نه، له‌ فیرگه و زانکۆکاندا پێی ده‌خوینری، واته‌ زمانی په‌روه‌رده و خویندنه. به‌ واتایه‌کی دی فۆرمی ئەو زمانه‌یه که مندا‌لان پێی فیری نووسین و خویندنه‌وه دهن، رۆژنامه و بلاوکراوه فه‌رمیه‌کان به‌و زمانه‌ ده‌رده‌چن. ئەو زمانه ستاندارده ئە‌گه‌ر زمانی نه‌ته‌وه‌یه‌کیش بی، دیسانه‌وه له‌ ولات و نیشتمانیکدا فه‌رمیه‌ و زۆرتین ده‌رفه‌ت بۆ په‌یوه‌ندی نیوان تاک و پیکه‌ته‌کانی نیو ئەو سنووره ده‌ره‌خسینیت. واته‌ ئە‌گه‌ر تاکه‌کانی جیوار له‌و نیشتماندا به‌ زمان و زاری دیکه‌ش قسه‌ بکه‌ن، هه‌ر لێی تیده‌گه‌ن.

به‌ دیوکی دیکه، زمانی ستاندارد له‌ نیو کۆمه‌لدا وه‌ک مۆدی‌لی زمانی بالاده‌ست په‌سند کراوه، که‌سانی رۆشنبیر و نووسه‌ر قسه‌ی پێی ده‌کهن و به‌ره‌می پێی دهنوسن. ئەو زمانه له‌ ماوه‌ی پرۆسه‌ی میژوویی و سروشتی خۆیدا، فۆرمی وه‌رگرتووه و پشتی به‌ زانستی زمانه‌وانی به‌ستووه، واته‌ له‌ ویستگه‌ی میژوویدا په‌کی نه‌که‌وتووه و له‌گه‌ل پێشکه‌وتنه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کاندا نه‌رم بووه و خۆی سازاندووه؛ بۆیه‌ زمانی ستاندارد سروشتیکی رێژه‌یی هه‌یه، سه‌رکرده‌ سیاسیه‌کان و پێشه‌نگانی فه‌ره‌نگی نرخ و به‌هایان بۆ داناوه و سه‌رپشکیان کردووه.

شتیک به‌ناوی جووتستانداردی نییه، دوو زار هاوکات و هاوشان بۆ جیگیربوون و سه‌پاندنی ده‌سته‌لاتی خۆیان هاو‌رکی ده‌کهن؛ مخابن له‌ ئاکامدا له‌ یه‌کتر هاویر دهن و دوور ده‌که‌ونه‌وه، بوار و ده‌رفه‌ت بۆ یه‌کبوونی زمانی کوردی ناهیلنه‌وه. من دژی گه‌شه‌پیدانی زاره‌کان نیم، گرنگه‌ هه‌موو زاره‌کان به‌هیزتر بکری‌ن و وشه‌گه‌لی هه‌موو زار و بنزاره‌کان کۆ بکری‌نه‌وه و بپاری‌زری‌ن. ئیمه‌ له‌ هه‌ری‌می کوردستان، میکانیزمی ئەو کاره و سیسته‌می په‌روه‌رده‌یی ئە‌وه‌مان هه‌یه و ده‌توانین له‌ فیرگه‌کاندا هه‌نگاوی بۆ هه‌لبگری‌نه‌وه، به‌تایبه‌تیش له‌ هینانی وشه‌ی جوان و په‌سه‌ن، به‌لام ده‌بی هه‌ولی له‌یه‌کتر نیزی‌کردنه‌وه‌یان بدری. له‌ ده‌ستپیکدا زۆر پێویسته‌ کار له‌سه‌ر رسته‌سازی

دروست دهکات، ئەو ناوەندانه نەک شارەزاییان لە زانستی زمان و دیرۆکی زمانی کوردیدا نییه، بەلکو سەرەپۆیانه و بیباکانه دەیان و سەتان وشەیی بیانی و پەزا قورس لە تێرکەیی زمانی کوردی دەپەستن و بارەکەیی گرانتر دەکەن. هیچ گومانی تێدانیهی کە دامەزراوەکانی حکومەتی هەریمی کوردستان لەو پاشاگەردانییهدا بەرپرسیارن، ئەگەر نەلێن خۆیان بەشیکی سەرەکی ئەو گێژاو و سەرگەردانییهن.

* نووسەران تا چەند لە جیهانی سایبەریدا (سۆسیال میدیاو ئینتەرنێت) لە پێناو زمانیکی ستاندارد یان پێوەر دەور دەبینن.

ڕێکارنە ھەمەد: گومانی تێدانیهی، نووسەر و پۆشنبیران دەتوانن لەو مەیدانەدا ئەسپی خۆیان تاو بدەن و لە جیهانی ئینتەرنێتدا رۆلی کارا لە جوانکردن و ستانداردکردنی زمانی کوردیدا بینن. تۆرە کۆمەلایەتیەکان و مەلپەرەکانی ئینتەرنێت باوەشیکێ کراوەی بەخۆرايين، دەروازەیان لەسەر پێشە، بی رێبەند و سانسۆرن، نووسەران دەتوانن ئازادانە پامان و بیروکەکانی خۆیان رادەستی خۆینەران بکەن. ئەگەر نووسەران لە پاڤەیی زمانی خۆیاندا بن، پێرەوی رێساکانی نووسین بکەن، قامک لەسەر ھەلە و کێماسییهکان دابنن و رێنوینی لاوان بکەن؛ گەنج و لاوەکان لاساییان دەکەنەو و بە دوای ھەنگاوی ئەواندا دەپۆن، ئەوکاتە بە خشکەیی زمانی ستاندارد شوین بە ناراستییهکان لەق دەکات و خۆیشی دەرسکی و پێدەگات. پێشتر ئاماژەمان بەو ھەبوو کە زمان بە ھۆی پێوەندی و تیکەلاوی مرۆفەکانەو دەروست دەبێ، گەشە دەکات و دەرسکی. ئیستا کە پێوەندی کۆمەلایەتی لە کورتی داو و خاوبۆتەو، دەتوانن بلیین تۆرەکانی کۆمەلایەتی و مالی ئینتەرنێت جیی ئەوانی گرتۆتەو، ئیدی نووسەران دەتوانن لەو مەلەدا پێوەندییهکانی خۆیان لەگەڵ خۆینەراندا خۆشتر بکەن و لەگەڵیاندا بدوین و رێنوینیان بکەن. بەتایبەتیش ئەگەر ھەلەیهکیان بینی، دەشین بێ دوودلی راستیان بکەنەو، سۆراغی بنەچەیی وشەکان بکەن و ساغیان بکەنەو، کاتیک دیتران ئەو راستیانه دەبینن، بیژاوەستان پەسندیان دەکەن.

* ئەکادیمیای کوردی چی دەوریکی لە چاودێری کردن بەسەر زمانی کوردیدا دەبینن؟

ڕێکار نە ھەمەد: مخابن ھەتا ئیستا ئەکادیمیای کوردی شتیکی ئەوتوی نەکردوو شایانی باسکردن و رێزلینان بێ. ئەکادیمیا بە مردوویی لە دایک بوو، تەرمیکە و لەسەر تاتەشۆر درێژکراو و ھەندیک بژیوی خۆیانی پێ دابین دەکەن.

به برّوای من هر كه سه‌وه له‌لای خۆیه‌وه له به‌كوردیكردنی زاراوه نوڤیاوه‌كان به‌رپرسیاره. ئەو ناوه‌ندانەى گوايه بۆ خزمەت به زمانى كوردى دامەزران، ئەو رادیۆ و تەله‌فزیۆنانەى گوايه بۆ خزمەت‌كردن به دۆزى رەواى گەل و پاراستنى زمانى كوردى ئەسپە شەله‌ى خۆيان تاو‌ده‌دن، ئەو فەرەه‌نگ‌نوس و نووسەرانی كه گوايه له خەمى كۆكردنە‌وه‌ى وشەى رەسەنى كوردیدان و مەبەستیان قازانج و سوودی دارایی نییه، له به‌كوردیكردنی زاراوه نوڤیاوه‌كانى سەر‌ده‌م به‌رپرسیارى سەر‌ه‌كین.

* كى به‌رامبەر ئەو پاشاگەردنییه‌ى له زمانى كوردى دروست بووه به‌رپرسه؟

رێكار ئەحمەد: بێگومان حكومه‌تى هەریم به‌پله‌ى یه‌كەم له‌و پاشاگەردانییه‌ى له زمانى كوردى دروست بووه و دروست دەبێ، به‌رپرسیاره، به‌تایبه‌تیش وه‌زاره‌تى رۆشنییری، هەر‌وه‌ها مەكتەبى راگەیاندى حزبه‌كان به‌تێكراى به‌رپرسیارن، چونكه رۆژنامه و گوڤار و پیگەى تايبه‌ت به‌رپوه‌ده‌بن؛ هەر‌وه‌ها هەندىك ئەندامى دەست‌رۆش‌تووى نیو حزبه‌ده‌سته‌لات‌داره‌كانیش به‌پله‌ى دووهم به‌رپرسیارن، چونكه بۆ به‌رژ‌ه‌وه‌ندى و ئامانجى خۆيان، ده‌یان ناوه‌ندى به‌ناو فەرەه‌نگیان دامەزراندووه، ده‌یان رادیۆ و تەله‌فزیۆن‌یان هه‌یه، گوڤار و رۆژنامه‌ى سێبەر ده‌رده‌چوین و پشتیوانیان لى ده‌كەن، بۆ مه‌رامى تايبه‌تى خۆيان به‌ر و به‌زۆرى و بۆرى ده‌دن. ئەو به‌رپرسانه، چونكه به‌خۆراى سامانیان وه‌ده‌ست كه‌تووه، ئاور له‌ دواوه‌ ناده‌نه‌وه و به‌ دووربینى به‌ره‌واژى و لێلاوى له‌ داها‌توو ده‌روانن. به‌ پارەى ئەوان هەندىك به‌ره‌م چاپ كراون كه‌ فریان به‌ زمانى كوردییه‌وه نییه، ته‌نانه‌ت خال و وێرگول و نیشانه‌ى پرسیار و مەنده‌هۆش‌یشیان تیدانییه، ئیدی چۆن پاشاگەردانى دروست نابێ.

* هۆكارى چیه‌ كه هیشتا میدیای كوردى خاوه‌نى زمانىكى ستاندارد نییه؟

رێكار ئەحمەد: میدیای كوردى ده‌سته‌مۆیه، خاوه‌ن بریارى خۆى نییه، بژێوى خۆى بۆ دابین ناكړی، بۆیه ناتوانى ئازادانه هه‌نگاو هه‌لبگریته‌وه. جاران ده‌گوترا ئاشى نه‌زان خوا ده‌یگێرێ، ئیمه‌ش ده‌بێ بلیین میدیای كوردى حزب و به‌رپرسی هه‌لتۆقیو ده‌یگێرن، واته ئەوان ئاشه‌وانى میدیای كوردین؛ ئاشه‌وانیش هه‌میشه له‌ خەمى ئەوه‌دايه باراش له‌ كورتى نه‌دات و له‌ هه‌رمین نه‌كه‌وێ. ئیدی ئەگەر زمانى ستاندارد جیگێر بكرێ، له‌وانه‌یه له‌ ده‌ستپێكدا ژماره‌یه‌ك هۆز و عه‌شیره‌ت له‌ حزب دوور بکه‌ونه‌وه، به‌و هۆیه‌وه

پرووناکیبیر و نووسهران هاوکاری به جیگیربوونی زمانی ستاندارد دهکهن، به لام برپای حکومت و زمانی سیاست و فهرمانره وایان ئەو کیشه یه یه کلایی دهکهنه وه. راستیییه که ی زمانی ستاندارد به بریار و له سهر بنه مای یه کییک له زاره کانی زمانیک دادمه زری و سه قامگیر ده بی؛ واته په یوهندی به که می و زوری ژماره ی ئەو مروقانه وه نییه که قسه ی پی دهکهن و پی دهوین و پی دنووسن. زمانی ستاندارد ئەو زمانه یه په رتووی په روه رده و فییکردنی پی دنووسری و له قوتابخانه کاندایه خوینری، هه روه ها ئەو زمانه یه که نووسراوه فه رمیییه کانی حکومتی پی دنووسری، رادیو و ته له فزیۆنه کان بو په یه وکردن له و زمانه ئەرکدار ده کرین، له وانیه تا زمانی ستاندارد به ته وای له خه م ده رده چی، به رنامه ی تاییه ت له رادیو و ته له فزیۆن به زاره کانی دیکه ش بمینن، به لام دوایی ته نیا وشه جیا وازه کان کو ده کرینه وه و سوودیان لیوه رده گیری.

* چۆن چاو له پرسى هه بوونی پرۆژه و سیاسه تی زمانی بو زمانی ستاندارد بکهین؟

ریکار ئەحه ده: پرسى هه بوونی پرۆژه و سیاسه تی زمان بو به ستاندارد کردنی زمانیک زور گرنگ و پیوستن، به لام دیسانیشه وه به بی بریاری سیاسی حکومت و فه رمانره وایان ناکام ده مینیتته وه. پرۆژه ئەوه یه ده سته لاتدار بریار ده ربکات و ناوه ندیک له که سانی شاره زا و زمانان پیکه بینی و بو هه لباردنی زاریک سه رپشکیان بکات. راستیییه که ی هه لباردنی یه کییک له زاره کانی زمانی کوردی و په راویزخستنی زاره کانی دیکه، ئەگه ر هوشیارانه و لیزانانه ره فتاری له گه لدا نه کری، له وانیه یه وشه گه لیکی زمانی کوردی به فیرو بچن و گورانکاری ناسروشتی رووبدات و هه ندیک ته کنیکی زمانه وانی بسریتته وه، به و هویه وه زیان به نیهاده ک(میرات)ی زمانی کوردی ده که وی. ده بی به پرۆژه سوود له هه نگاوی به ستاندارد کردنی زمانه کانی دیکه وه ربگرین. له ولاتی فره نسا، به کرده وه زاری پاریس به هیزکرا و ئەوانی دیکه په راویز خران، سه ره نجام زمانی ستاندارد دروست بوو. هه ر به و شیوه یه ش زمانی ستانداردی کوردی به سوود وه رگرتن له ئاسانکاری و توانای هه موو زاره کان ده خه ملیت، ده وله مه ند ده کریت و سه قامگیر ده بییت.

* سه رده می جیهانگیری هه ره شه یه یان ده رفه تیکه بو زمانی ستانداردی کوردی؟

ریکار ئەحه ده: راشکاوانه ده لیم سه رده می جیهانگیری مه ترسی له سهر زمانی کوردی دروست نه کردوه و ناکات. هه موومان ده زانین که فه رمانره وایانی تورکیا به دریژی

سەت سالی رابردوو، سەرسەختانە دژایەتی زمانی کوردیان کردوو و دەکەن، فەرمانرەوایانی ئێرانیش بە بەرنامە زمانی کوردی پشتگوێ دەخەن و بواری پەرەردە و فێرکردنیان لێ گرتوو، هەرۆهە میدیای باشووری کوردستانیش ویپرای ئەوەی ئاژاوەگیر، لە نیو پاشاگەردانیشتا نەغۆ بوو، بەلام خۆشەختانە زمانی کوردی هەر بە پێوەیە و لە سەردەمی جیهانگیریشدا رۆژ دواى رۆژ بەهێزتر دەبێ و باشتر پاسەوانی لە خۆی دەکات. راستییەکەى بە هۆی ئەوەی سەردەمی جیهانگیری دەروازەیهکی لە باری دیکەى بە پرووی زمانە نۆلی لیکراوەکاندا کردۆتەو، ئیدی رۆژ بە رۆژ زمانی کوردی پێگەى خۆی بەهێزتر دەکات و پەوشى خۆی باشتر دەکات. جارێ بە دزییەو بەلاوکراوەی کوردی دەردەچوون، ئەگەر رێپێدراویش بوان، دیسانەو لە بەردەم مقەسى دەستەلاتدا بوون، کەچی ئیستا بە هەزاران رۆژنامە، گوڤار و مالبەری ئینتەرنیتی هەن و بێ رێبەند دەچنە مالى کوردان و وەژوور دەکەن. لەوانەیه ئەم شیوازه زار و بنزارەکان بەهێزتر بکات، بەلام مخابن بە کردەو بە کار لەسەر زمانی ستاندارد ناکرێ. ویپرای هەموو ئەوانەشەو، زاری سۆرانی و بۆتانی دەرفەتیان بۆ پەخساو و باشتر خزمەت دەکرێن. ئەوەتا رژی می تورکیا ناچارە بوو لە نیو پرۆژەى زمانی هەلبژاردەدا ماف بە مندالانی کورد بدات کە بە زمانی خۆیان، بە زاری کردکی (زازاکى) و زاری بۆتانی بخوینن. هەرۆهە خەمخۆرانی زاری گۆرانی، بەتایبەتیش دلسۆزانی هۆرامی لیپراوانە کار بۆ زیندوو هیشتنەو هۆرامی دەکەن، خۆشەختانە باقی زار و بنزارەکانی دیکەش هیشتا هەر زیندوون.

ئەگەر باس لە هەرپەشەکانی سەردەمی جیهانگیری بکەین، دەبێ بویرانە بلێین هەرپەشەکە نیوہخۆییە و ناوەندەکانی راگەیاندى کوردستان لە باشوور و باکوور، کورەى ئەو هەرپەشەیهن و ئاگرەکە جۆش دەدەن، چونکە هەندیکیان ئامانجداران و ئەوانی دیکەش مەبەستی تاییەتیان هەیه. مخابن بە بیانۆی دین، زمانی خێلایەتی و ناوچەگەریتی گورز لە زمانی کوردی دەوہشینن. باوەر ناکەم لە هیچ ولاتیکی ئەم جیهانەدا لە فیرگەکاندا دوو زار بخویندرین، بەلاوکراوەی فەرمى، رۆژنامە و گوڤار بە چەندین زار و بنزار دەربچن، بیگومان بۆ رازیکردن و خۆرسەندی خەلک ئەو سیاسەتە پێرۆ دەکەن، بەو هۆیەشەو کۆسپی دیکە لە بەردەم کاروانی بە ستانداردکردنی زمانی کوردی دادەنێن.

لە پێوەند بە هەرپەشەى جیهانگیری لەسەر زمانەکان، دامەزراوەى ئیتنۆلۆگ (Ethnologue Languages of the World) لە سالى ۱۹۹۹دا ئاکامی

لیکۆلینه وه یه کی ئاشکرای کرد و رایگه یاند که په نجا و یه ک زمان له جیهاندا هه ن و هه ر یه ک له وانه ته نیا یه ک ئاخپوهریان ماوه، بیست و ههشت له و زمانانه له ئوستریالیدان. به پپی ئەم راپۆرتته، نزیکه ی پینج سهت زمانی دیکه له جیهاندا هه ن که ئاخپوهرانی هه ر یه کیکیان له سهت کهس که متره، ههروهها هه زار و پینج سهت زمانی دیکه ش هه ن که ئاخپوهرانی هه ر یه کیکیان ناگاته هه زار مروۆف؛ سی هه زار زمان هه ن، ئاخپوهرانی هه ر یه که یان له پینج هه زار مروۆف که متره. له وانه یه تا ئیستا هه ندیک له و زمانانه وه کو چرا کوژابنه وه و له داهاتووشدا هه ندیکی دیکه ش بکوژینه وه. هه ر له م پیوهنده دا کهس و دامه زراوه هه ن که جیهانگیری به مه رگی هه ندیک زمان ده بینن و له و باوه رپه دان هه ندیک زمان له به رامبه ر لافاوی جیهانگیریدا خویان ناگرن و بز دهن، به لام هه رگیز ئەو مه ترسه له زمانی کوردی نزیک نابیتته وه، نه ک ئاخپوهرانی زمانی کوردی و زاره کانی، به لکو ئاخپوهرانی هیچ بنزاریکیشی له ملیۆن کهس که متر نین. بیگومان هه ندیک توژهر هه ن که سه رده می جیهانگیری وه ک گه ف و هه ره شه بو سه ر زمانی نه ته وه ی بی ده ولته ده بینن.

سه رده می جیهانگیری بو هه ندیک زمان و نه ته وه، خوی له خویدا شیوازیکی دیکه ی داگیرکارییه و به خشکه یی به ریوه ده چی. هه ندیک نووسه ر و دامه زراوه وه ک دل سو ز و خه مخوری نه ته وه که یان، خویان وینا ده که ن و پاساوی بیبه ش نه بوون و دانه بران، گه وره ده که نه وه و به زه قی پیشانی ده دن، لیبراوانه بانگه شه ی جیواربوون له بازنه ی جیهانگیریدا ده که ن، وشه ی بیانی ده هینن و په یقی خۆمالی ده خنکینن، له و رییه وه کار له سه ر شیواندن و تیکدانی زمان ده که ن. له رابردوودا کهسانی وه ک محمه د زیا گو ک ئالپ (Mehmed Ziya Gökalp) له نیو کورداندا هه بوون و بو سه پاندنی پانتورکیزم کاریان کرد، هه م خویان ریسوا کرد، هه میش ناکام مانه وه، ئیستاش هاوشپوه کانی لیتره و له وی هه ن و ده یانه وی خه لک فریو بدن، به لام من بو خۆم جیهانگیری وه ک مه ترسی له سه ر زمانی ستانداردی کوردی نابینم و پیموانییه هه ره شه دروست بکات؛ مه ترسی راستین ئەو مروۆف و دامه زراوه بی به ندوبارانن که به به رنامه ئاسانکاری له شیواندن و ویرانکردنی زمانی کوردیدا ده که ن، مخابن هه ندیکیان هه موو توانای خویان بو مراندنی په یقی ره سه ن ته رخان کردوو و لیبراوانه کار بو هه لته کاندنی زمانی کوردی ده که ن، به لام من دلنیا م ئەوانیش ناکام ده میننه وه.

پ.د.ھۆگر مەحموود فەرەج:

دوو جۆر رېنوووس لە پاڙەى نووسىن و
زمانى كوردیدا نىيە

---

* گۆقارى زمان و زار : تا چەند باوەرت بە زمانى ستاندارد ھەيە؟

پ.د.ھۆگر مەحموود فەرەج: ئىمەى كورد، ئەگەر بەراست خۆمان بە يەك نەتەوہى خاوەن يەك ميژوو و يەك ئاوەزمەندى و يەك كەلتوور و يەك نىشتمان و يەك زمان بزەنن، ئەوا دەبىت باوەرپىشمان بە ئەو ھەبىت كە يەك زمانى ستاندارد دەتوانىت ئەو پەرتكردنەى داگىركەران كردوو يانەتە نىشتمانەكەمان ، نەيھىلەيت و لووزەوى ھزر و بىر و بەرھەمى و يژە و ئاوەزى مروقى كورد ، لە گشت پارچەيەكانىيەوہ ، بخاتەسەر يەك ئاراستە ، كە ھى سەرچەم نەتەوہكەبىت .

* گۆقارى زمان و زار: پىناسەت بۆ زمانى ستاندار چىيە وچۆن دەروانىتە پرسى جووتستانداردى

بۆ زمانى كوردى؟

پ.د.ھۆگر مەحموود فەرەج: زمانى ستاندارد ، برىتییە لە ئەو گۆقەرەى ياخود شىوہ زمانەى ھەر زمانىك ، كە وەك زمانى بەرپۆەبردن و كارگىرى و پىخویندن ، لەلایەن دەسەلاتىكى خۆمالىي نەتەوہكەوہ ، لە پروبەرىكى نىشتمانەكەياندا بەكاربەرىت و وەك زمانى فەرمى يان ديوانى لەكارداىت و لەلایەن نووسەران و ويژەوانى نەتەوہكەوہ ، بەرھەمى خۆيانى پىنووسن و بلاوكردنەوہى پەرتووك و گۆقار و رۆژنامەى پىبكرىت . بە ئەم پىودانگەش دەتوانىن بلىين ، كە لە سەدەى بىسەھەمدا و لە نىوہى يەكھەمىدا ، دوو ئەزموونى گرتنەدەستى دەسەلات لەلایەن كوردەوہ رەخسا ، كە يەكھەمىان حوكمدارىيەكەى مەلىك مەحموود بوو ، كە گەرماوگەرم زمانى كوردىي كرده زمانى حوكمدارىيەكەى و خویندن و كارگىرى و بلاوكردنەوہى پىكرا ، بەلام داگىركەران بەھىزى ئاگر و ئاسن ، حوكمدارىيەكەيان لەنابرد . ئەزموونى دووھەم ، كۆمارى كوردستان بوو ، كە ھەر لەسەر رىچكەى ئەزموونى يەكھەم كاریكرد ، ديسان داگىركەران و زلھىزان بە مەرەى ئەزموونى يەكھەمىان برد ، بەلام لەلایەن نووسەرانى كورد و ويژەوانانەوہ ، بە نەينى و نىمچەنەينى ، بەردەوامىي پىدرا ، بە تايبەتییەش لەلایەن پارت و شورپشگىرانى كوردەوہ .

سەبارەت بە بەشى دووھەمى ئەم پرسەتان ، كە بابەتى جووتستانداردە ، من پىموايە ، كە درئژەدان بە جووتستانداردى، بە دیوہكەى ترىدا برىتییە لە وەلانانى زمانى فەرمى ياخود ديوانى . بىگومانىشەم كە لە دوور مەودادا پەرتكردى

* گۆفاری زمان و زار: ئەکادیمیای کوردی چی دەوریکی له چاودییری کردن به سەر زمانی کوردیدا

دەبینن؟

پ.د. ھۆگر مەحموود فەرەج: تائىستا ئەکادیمیا رۆلێکی بەرچاوی نەبوو، ناشوانیت لە دەرەوێ خوازتی دەسەلات، دەنگی خۆی ھەبیت. ھاوکات ئێمە پێویستمان بە ئەکادیمیای تاییبەت بە زمانی کوردی ھەبێ، بە شێوەیەک کە شایستەیی پێوەربیت بۆ جینگەرتن تێیدا، نەک برۆانامەیی ئەم ھەلومەرجە ئیستا و پشگیری حیزبان و بالەکانیان. بۆیە ناكریت گلەیی لە ئەکادیمیای لە ئەم چەشنە بكریت.

* گۆفاری زمان و زار: لە پیناو بە کوردیکردنی زاراوە نوێباوەکانی سەردەمدا کۆ بەرپرسە؟

پ.د. ھۆگر مەحموود فەرەج: سەبارەت بە زاراوە نوێباوەکانی سەردەمی ئیستا و بە کوردیکردنیان، دەبیت سەرەتا پۆلینبکری، چونکە زاراوە ھەن، کە بەرامبەرە کەیان لە زارەکانی زمانی کوردیدا ھەن، بۆیە بۆ ئەمانە ناكریت زاراوە بیگانە کە کیشبەکەینە زمانە کەمانەو. ھیندیک زاراوەی نوێی تاییبەت بە تیکنۆلۆجیا ھەن، کە بۆ سەرچەم زمانەکانی جیھان نوین، ئەمانە ئاساییە لە زمانە بیگانە کەو و ھەربگیرین، بە مەرجیک بگۆنچینرین لە گەڵ پێرەوێ دەنگی زمانی کوردیدا. واتە ئەگەر دەنگە لێکیان تێدا بێت، کە لە زمان کوردا بوونیان نەبیت، ئەوا دەبیت بە پێی پێرەوێ دەنگی خۆمان دەریبیرین و بیشینوسین. دیارە ئەم مامەلە دەنگی ئاساییە و سەرچەم زمانانی خاوەن دامودەستگای زمانیش ھەر وایان کردوو و دەیکەن.

* گۆفاری زمان و زار: کۆ بەرامبەر ئەو پاشاگەردانییە لە زمانی کوردی دروست بوو

بەرپرسە؟

پ.د. ھۆگر مەحموود فەرەج: بەرپرس لە ئەم پاشاگەردانییە ئیستا زمانی کوردی، بە پلە یە کەھم حیزبانی کوردی باشوورن، بە تاییبەت دەسەلاتدارانیان. ئەو حیزبانە وەک پێشتر وتمان پرسى زمانیان بۆ نەبوو تە خەم. ئەمەش بۆ دوو ھۆکار دەگەریتەو، کە یە کەھمیان: پێدەچیت لە گرنگی زمان تینەگەن. دوو ھەم: ئەو ھەم کە لە گرنگییە کە تێدەگەن، بەلام برۆیان بە ھەلومەرجی ئەم دیفاکتویە باشوور نییە، کە بەرەو دیژۆر (سەربەخۆیی دانپێدانراو) بچیت، لەبەر ئەو پۆژان بەریدەگەن و رەجاوی ناوچە و دەسەلات و دەنگدەری باوی خۆیان دەگەن. ھاوکات یە کخستنی ھەر نەتەو ھەیک بۆ ھەر پرسیکی گەوھەری، دەبیت ریبەر

و سه‌رکرده پیشه‌نگیبت بۆی، ئیستای ئیمه له باشووردا ئه‌و که‌سه‌مان نییه، که بتوانیت بریار له ئه‌و پرسه‌گرنگانه‌ بدات و گوئیلیبگیریت، یاخود بیسه‌پینیت.

* گو‌قاری زمان و زار: هۆکاری چیه که هیشتا میدیای کوردی خاوه‌نی زمانیکی ستاندارد نییه؟:

پ.د. هۆگر مه‌حموود فه‌ره‌ج: به‌رپرس له ئه‌م پاشاگه‌ردانییه‌ی ئیستا زمانی کوردی، به‌پله‌ی یه‌که‌هه‌م حیزبانی کوردی باشوورن، به‌تایبه‌ت ده‌سه‌لاتدارانیان. ئه‌و حیزبانه‌ وه‌ک پیش‌رو و تمان‌پرسی زمانیان بۆ نه‌بووه‌ته‌ خه‌م. ئه‌مه‌ش بۆ دوو هۆکار ده‌گه‌رپه‌وه، که یه‌که‌هه‌میان: پیده‌چیت له‌ گرنگی زمان تینه‌گه‌ن. دوه‌هه‌م: ئه‌وه‌یه که له‌ گرنگییه‌که‌ی تیده‌گه‌ن، به‌لام برۆیان به‌هه‌لومه‌رجی ئه‌م دیفاکتویه‌ی باشوور نییه، که به‌ره‌و دیژۆر (سه‌ربه‌خۆیی دانپیدانراو) بچیت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ پو‌ژان به‌ریده‌که‌ن و په‌جاوی ناوچه‌ و ده‌سه‌لات و ده‌نگه‌ری باوی خۆیان ده‌که‌ن. هاوکات یه‌کخستنی هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک بۆ هه‌ر پرسیکی گه‌وه‌هه‌ری، ده‌بیت رپه‌ر و سه‌رکرده‌ پیشه‌نگیبت بۆی، ئیستای ئیمه له‌ باشووردا ئه‌و که‌سه‌مان نییه، که بتوانیت بریار له‌ ئه‌و پرسه‌گرنگانه‌ بدات و گوئیلیبگیریت، یاخود بیسه‌پینیت.

هه‌ر حیزبه‌ و چه‌ندان که‌نالی ته‌له‌فزیونی و رادیۆ و پلاوکه‌راوه‌ی هه‌ن، هه‌ر یه‌که‌ و به‌پیی تیکه‌یشتن و بۆچوون و په‌رژه‌وه‌ندی خۆی، خستوونیی ته‌گه‌ر، ئیدی چۆن پاشاگه‌ردانی لێناکه‌ویته‌وه‌!.

* پیتوایه بوونی دوو جوهره رینووس یان پتر خزمه‌تی زمان ده‌کات؟

پ.د. هۆگر مه‌حموود فه‌ره‌ج: من پیموایه‌ زمانی ستانداردمان هه‌بوو، به‌لام له‌سایه‌ی په‌رله‌مان و حکومه‌تی هه‌ریمدا، به‌ربه‌ستی خرایه‌ به‌رده‌م. ئیمه له‌ باشووردا له‌میژ بوو خویندن به‌ ئه‌و زاوه‌ی ناوه‌راست ده‌کرا و له‌ خانه‌قینه‌وه‌ تا زاخۆ پیده‌خوینرا، به‌لام هه‌ر له‌ ۱۹۹۲ وه‌وه‌ په‌رله‌مانمان، که به‌زۆرینه‌ی یه‌ک ده‌نگ پرۆژه‌ یاسای به‌کوردیکردنی نووسراوه‌کانی خۆیی په‌تکرده‌وه‌، ئه‌وه‌ هه‌نگاوی یه‌که‌می به‌ربه‌ست دروستکردن بوو بۆ زمانه‌ ستاندارده‌که‌ و دوواتر وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده‌ش گورزی کوشنده‌ی لیوه‌شاند و بریاری به‌ دووزار خویندنی دا!، ئیدی که‌ ئه‌وه‌ په‌رله‌مانه‌که‌مان بیت و ئه‌وه‌ش وه‌زیر و وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده‌مان، چۆن بتوانین به‌ر به‌ پاشاگه‌ردانی بواری میدیا بگرین!...

* گۆقاری زمان و زار: پیتوایه بوونی دوو جۆره رینووس یان پتر خزمهتی زمان دهکات؟

پ.د. هۆگر مه جموود فەرەج: نه خیر، به هیچ شیوهیهک هه بوونی دوو جۆر رینووس له پاژهی نووسین و زمانی کوردیدا نییه و نابیت. بهنده زۆر به کیشهی نازانم، ئەگەر بریار بدریت به یه کیك له ئەو دوو جۆره ئەلفوبییه نووسینی کوردی بنووسریت، ئەگەرچی ئارامییهکه بلاوکراوهی زۆری له باشووردا پی بلاوکراوه تهوه و پیخوینراوه و زۆربهی گرفتهکانی چارهسه رکراون، به لام دیسان ئەگەر له نیوان کردنهیهک و له نیوان بهردهوامبون به دوو ئەلفوبییدا، بهنده سه رپشک بکریم، ئەوا بی دوودلی یه کخستنهکه هه لده بژیرم، ئەگەرچی به وه لانانی ئارامییهکه شیبیت. دیاره ئەو جوت ئەلفوبییهش، دکتور فەریاد فازیل گوتەنی، خۆی له خۆیدا کهرتکردنی ئاوهزی کوردی لیکه وتوووتهوه، له وهدا که کوردیکی باکوور نه توانیت بلاوکراوهی پارچهکانی باشوور و پۆژهه لات بخوینیتهوه، ههروهک ئەوهی ئەمانیش نه توانن به رهه می ئەوان بخویننهوه. بیگومان ئەمهش دابرینی لیکه وتوووتهوه.

* گۆقاری زمان و زار: ئایا فرهیی له ژماره و نفووس دهبیته هۆکار بۆ درووست بوونی زمانی

ستاندارد؟

پ.د. هۆگر مه جموود فەرەج: نه خیر، هه رگیز مه رچ زۆری و کهمی ژماره ی قسه پیکه رانی زاریک نه بووته هۆی هاتنه ئارای زمانی ستاندارد. زمانی ستاندار کۆمه لیک هۆکار ده بنه هۆی هاتنه ئارای، یه کیك له ئەو هۆکارانه ئایینه، یه کیکی تر ده سه لاته، یه کیکی تر هه لکه وتنی و یژه وانی لوتکه یه. هیندی کجاریش بوونی شاریک به ناوه ندیکی بازرگانی فراوان، ده بیته هۆی رِسکان و سه ره ه لدانی سروشتی زمانی ستاندارد له نیوان زار و گۆقه رهکانی زماندا و هه نگاوه نگاو ئەو زاره پتر به خۆیدا دیت، به جۆریک ئیدی ده بیته شیوه ی ناوکۆیی له نیوان ئەندامانی زار و گۆقه رهکانی تردا.

دواتر نووسین و خویندن و کارگیریشی پیده کریت، ئەگەر ده سه لات مه به سستیبت، که وهک زمانی فره می یاخود دیوانی به کاریبه نییت.

د. ئەمیر موحەممەد موحەممەد ئەمىن:

هۆى سەرەكى نەبوونى زمانى

ستاندارد، كيانىكى سەر بەخۆى كوردىيه

---

*گۆقاری زمان و زار: تا چند باوهرت به زمانی ستاندارد ههیه؟

د. ئه‌میر موحه‌مه‌د موحه‌مه‌د ئه‌مین: ئیمه، وه‌کوو زمانه‌وان بر‌وای ته‌واومان به هه‌بوونی زمانی ستاندارد هه‌یه، چونکه زمانی ستاندارد زمانیکی پیوه‌ری و بالایه، هه‌ربۆیه ده‌لین: بۆ ئه‌وه‌ی، زاره‌کان له‌ ده‌وری یه‌ک بازنه‌ کۆبینه‌وه و له‌ یه‌کتر دوور نه‌که‌ونه‌وه، پیوستیان به‌ زمانی ستاندارد هه‌یه، بۆ ئه‌وه‌ی ئاخپوه‌ره زار جیاوازه‌کانی نه‌ته‌وه‌یه‌کیش له‌ یه‌کتر نزیک بینه‌وه، پیوستیان به‌ زمانی ستاندارد هه‌یه. به‌م جۆره‌ سه‌ره‌رای هه‌بوونی گرنگی و پیوه‌ری زمانی ستاندارد به‌ گشتی، بۆ نه‌ته‌وه‌ی کوردیش زمانی ستاندارد گرنگی خۆی هه‌یه. به‌م پێیه‌ زمانی ستاندارد بۆ کورد مانای شوناس و یه‌کبوون و کۆکردنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌ی کورده‌ له‌ چوارچپوه‌یه‌کدا، هه‌قی خۆیه‌تیش خاوه‌نی زمانی ستاندارد بیت.

*گۆقاری زمان و زار: پیناسه‌ت بۆ زمانی ستاندار چپیه و چۆن ده‌روانیه‌ته‌ پرسى جووتستانداردی

بۆ زمانی کوردی؟

د. ئه‌میر موحه‌مه‌د موحه‌مه‌د ئه‌مین: سه‌باره‌ت به‌ پیناسه‌که‌ی، ((زمانی ستاندارد بریتیه‌ له‌ زمانی داموده‌زگا‌کانی ده‌وله‌ت و یه‌کیکه‌ له‌و زمانه‌ به‌رز و پیوه‌ریانه‌ی، که‌ متمانه و بالاده‌ستی خۆی له‌ ناو کۆمه‌لگه‌ی زمانی به‌ده‌سته‌یناوه و بۆته‌ زمانی خویندن و نووسین و ئاخوتن)).

له‌ باره‌ی جووتستانداریه‌وه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی زاری له‌نده‌ن ده‌بیت به‌ زمانی ستانداردی ئینگیزی و دواتر به‌ تیپه‌رینی کات ئه‌م زمانه‌ ستاندارده‌ له‌ زاره‌ له‌نده‌نییه‌که‌وه‌ دوور ده‌که‌ویته‌وه، واته؛ زمانیکی ستاندارد له‌ زاریکه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ ده‌گریت، به‌لام پاشان ئه‌م زمانه‌ ستاندارده‌ ئینگیزییه‌ به‌ تیپه‌رینی کات زمانیکی ستانداردی تر لی جیا‌بووه‌وه، ئه‌ویش زمانی ستانداردی ئه‌مریکی بوو، واته؛ له‌ ئیستادا‌ زمانی ئینگیزی خۆی له‌ جووتستانداردیه‌وه‌ ده‌بینیه‌وه‌ و هه‌یج کیشه‌یه‌کی ئه‌وتۆ له‌ ئارادا‌ نییه، به‌لکوو به‌ هیزی و خورتبوون و ده‌وله‌مهن‌دی زمانه‌که‌ ده‌گه‌یه‌نیت. بۆ ئیمه‌ی کوردیش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی، تا‌کوو ئیستا‌ ده‌وله‌تیکی سه‌ربه‌خۆمان نییه، له‌وه‌ ده‌ترسین، که‌ جووتستانداردی به‌ یه‌کجاری له‌ نیومان بیات.

*گۆڤارى زمان و زار: كۆسپهكانى سهر پٲى زمانى ستانداردى كوردى چىن؟

د.نهمير موحهمهد موحهمهددنه مین: خالى ههره سهرهكى نه بوونى كيانىكى سهر به خوى كوردىيه، كه بوته كۆسپىكى سهرهكى له بهردهم دروستنه بوونى زمانى ستانداردى كوردى، ئىنجا هۆكارهكانى سىياسى و ئابورى و كۆمهلايهتى و تهكنهلوژى... هتد خالى ترن له بهردهم دروستنه بوونى زمانى ستانداردى كوردى، خالىكى تر نه بوونى لاگىرى ئاخىوهرى كورد بو زمانهكهى، به هوى ئهوهى ئهوهنده ئارهزوو له زمانى بىگانه دهكات، ئهوهنده ئارهزوو له زمانى كوردى ناكات، ههر وهكوو ئهم بابته به ئاشكرا له ناو خىزانى كورد پهنگى داوتهوه.

له لايهكى ترهوه تاكوو ئىستا ئاخىوهرانى كورد له عىراق له گهل ئهوهى به زمانى كوردى قسهدهكهن، بهلام به عهره بى بيردهكهنهوه، له ئىران به زمانى كوردى قسهدهكهن، بهلام به فارسى بيردهكهنهوه، له توركيا به كوردى قسهدهكهن، بهلام به توركى بيردهكهنهوه، به ههمان شىوهش له سوريا. ئهمانه بهشىكن لهو كۆسپانهى سهر پٲى زمانى ستانداردى كوردى.

*گۆڤارى زمان و زار: نووسهران، تا چهند له جيهانى سايبهريدا (سۆشىال ميديا و ئىنتهرنىت)

له پىناو زمانىكى ستاندارد، يان پىوهر دهور دهپىن؟

د.نهمير موحهمهد موحهمهددنه مین: به شىوهيهكى گشتى دهتوانىن، نووسهران بو دوو بهش دابهش بكهين، بهشىكيان بهردهوام له كاتى نووسىن و بلاوكردنهوهى بهرهمهكانيان، له ههولى راستنووسىن و دروستنووسىن زمانى كوردىدان و پۆلى گرىنگ لهم بوارهدا دهپىن، بهشهكهى ترىان ئهونده ههله له نووسىنهكاندا ههيه، ئهوهنده به كرىچ و كال دهنووسن، خوئنهرانىان خستوته نىو دوورپانىكهوه، كه كام شىوه له نووسىندا راسته.

له لايهكى ترهوه بهشىك له نووسهران له كاتى بهكارهينانى پىگه و توره كۆمهلايهتبههكانى سۆشىال ميديادا فۆنتى كوردى بو رىنووسكردى زمانى كوردى بهكارناهىن، يان نايزانن، ئهمهش بوته كارىگهرييهكى نه رىنى بو بهرجهستهنهكردى زمانىكى پاراو و ستاندارد.

*گۆقاری زمان و زار: ئەکادیمیای کوردی چ دەوریکی ئە چاودیریکردن بە سەر زمانی کوردیدا

دەبینیت؟

د. ئەمیر موحەممەد موحەممەد ئەمین: ئەکادیمیای کوردی، ئەگەرچی پۆلیکی ئەرینی لە خزمەتکردنی زمانی کوردیدا لە ڕیگەی گۆقارەکە و سازکردنی کۆر و دیدارەکانیدا دەبینیت، بەلام تاكوو ئیستا نەیتوانیوە، ببیتە چاودیریک بەسەر زمانی کوردییەو، هەربۆیە پێویستە ئەکادیمیای کوردی بە هیژتر و کاراتر بکریت، تاكوو لە ڕیگەی ئەو ڕینووسی زمانی کوردی تارا دەیک یە کبخریت و ڕیگە لەو هەلانه بگریت، کە لە بواری نووسیندا بە تاییبەتی کتیبەکانی قوناعی خویندنی بنەرەتی و ئامادەیی دەکریت.

*گۆقاری زمان و زار: ئە پیناوە بە کوردیکردنی زاراوە نوویاوەکانی سەردەمدا، کۆ بەرپرسە؟

د. ئەمیر موحەممەد موحەممەد ئەمین: زمان بە پێی سەردەم و گۆرانکاری و پێشکەوتنەکانی ژیان و پەیدا بوونی ئاخوهری نووی و چەندان هۆکاری ترەو دەگۆریت و هیچ کەسیک ناتوانیت، ڕیگە لەم گۆرانکاریانە بگریت، بە هۆی ئەم گۆرانکاریانەو وشە لە زمانیکەو دەچیتە زمانیکی ترەو و دواتر ئەو وشە بە پێی سیستەمی زمانەکە گۆرانکاری بەسەر دادیت، بۆ نموونە: وشە جەنجەر، بە هۆی ئەو هۆی ئەم وشە و پیشەییە تاییبەتە بە کورد، دەبینین زمانی عەرەبی ئەم وشەییە نییە، بەلام هاتوو لە زمانی کوردی وەرگریگرتوو و وشەکە لە شیوەی جرجر بەکاریدەهینیت.

لەم بارەییەو پروفیسۆر دکتۆر وریا عومەر ئەمین لە کتیبی ڕینووسی کوردی لە ڕوانگەی زمانەوانییەو لە لاپەرە (١١) دەنووسیت: ((لایفای بەکارهینانی ژمارەییکی زۆر وشە و دەربرینی نامۆ و بیانی هەر لە ئیمە نەقەوماوە بەلکو هەموو زمانانی جیهانی گرتۆتەو، ئەنجامی لە پری خیرای پەرەسەندن و عەولەمەییە. بەرەبەرە ئەم لایفای دەنیشیتەو و هی تر دەردەکەوئی. ئەو کیشە و ناقولاییییە ئیستا ئیمە هەستی پێ دەکەین، نەو هۆی دواي ئیمە هەستی پێ ناکەن و دەبیتە شتیکی ئاسایی و هەر سەردەمیکیش کیشەیی خوی هەیی)). بەلام لەگەڵ ئەو هەشدا بەرپرسیانی حکومی دەبیت، دامەزراوە تاییبەت بەم پرسە راسپیرن و لە بەرانبەر هەر وشەییەکی نوویا، کە دیتە ناو زمانەکە وشەییەکی نووی کوردی بۆ

*گۆقاری زمان و زار: پیتوایه بوونی دوو جۆره رینووس، یان پتر خزمهتی زمان دهکات؟
د. ئەمیر موحەممەد موحەممەد ئەمین: هەبوونی دوو جۆر رینووس بۆ تاکە زمانیک، سەرەپای ئەوەی ئاخیوهر و نووسەرەن ماندوو، شەکەت دەکات، لە هەمان کاتیشدا دەبیتە هۆی پەرتەوازەیی و دوورخستنەوهی ئاخیوهر و نووسەرانی هاوزمان لەیەکتەری، ئەم دۆخە لە زمانی کوردیدا بوونی هەیە، لە پۆژگاری ئەمرۆدا زیاتر لە شەش هەزار و پینج سەد زمان لە سەر پووی ئەم زەمینە ئاخیوهری خۆی هەیە، کەچی تەنها چوار پینج جۆر رینووس هەیە، کە ئەو زمانانە یی دەخویندریت و دەنووسریت.

*گۆقاری زمان و زار: ئایا فرەیی لە ژمارە و نفوس دەبیتە هۆکار بۆ دروستبوونی زمانی ستاندارد؟

د. ئەمیر موحەممەد موحەممەد ئەمین: نەخیر، ئەمە ئەو ناگەیه نیت، ئەگەر ریزەیی ئاخیوهرەن زۆر بێت، ببیتە هۆکاریک بۆ دروستبوونی زمانی ستاندارد، لە کۆزمانەوانیدا ئاماژە بەوە دەکریت، ئەگەر دوو کۆمەڵی زمانی تیکەلاوی یەکتربوون، کۆمەڵە یەکەمیان لە ژمارەدا کەمبوون و لە پووی شارستانییه تەو پێشکەوتووبوون، بەلام کۆمەڵە ی دووهمیان لە ژمارەدا زۆرتر بوون و لە پووی شارستانییه تەو دواکەوتووبوون، ئەوا بە تێپەرینی کات سەرکەوتن و بالادەستی زمانی بۆ کۆمەڵە یەکەمە، یاخود ئەمجارە دوو کۆمەڵی زمانی لە پووی شارستانییه تەو وەکوو یەک دواکەوتووبوون، بەلام لە پووی ژمارە ی ئاخیوهرانەو یەکیکیان ژمارە ی زیاتربوو، ئەوا بە تێپەرینی کات سەرکەوتن و بالادەستی زمانی بۆ ئەو کۆمەڵە زمانییە، کە ریزە ی ئاخیوهرانی لەوی تر زیاترە.

*گۆقاری زمان و زار: چۆن چاو لە پرسى هەبوونی پرۆژە و سیاسەتی زمانی بۆ زمانی ستاندارد بکەین؟

د. ئەمیر موحەممەد موحەممەد ئەمین: زمان و زارەکانی جیهان بەردەوام لە مەلانییه کی زمانی سەختدان بۆ ئەوەی زاریک، یاخود زمانیک خۆی بەسەر ئەوانی تردا زالبکات و ببیتە پاشای زمانەکانی تر، ئەمەش بە پلان، یان بیپلان دیتە ئاراو، مەبەستمان لە بیپلانی زمانی ئەوەیە، کە زاریک، یان زمانیک بە هۆی هەلکەوتنی دەرفەتیک ئایینی و

هه و النامهه كئيب

مستهفا غه فوور

زمانی ستاندارد ناسنامه یه که هیچ
هیژیک ناتوانی له کوردی بستینیته وه

گۆقاری زمان و زار: تا چهند باوهرت به زمانی ستاندارد ههیه؟

ستهفا غه فوور: ئەگەر مەبەست لە زمانی ستاندارد ئەو بێ، کە زمانیک بێ لە هەموو روویەکیوە تۆکمە بێ و بتوانی ئەرکی پەيوەندییە کۆمەلایەتییهکان و باری قورسی کلتووری هەلبگرئ، وەک گواستنهوهی زانیاری ئەدەبی و زانستی و بتوانی زمانی تۆکمەیی نووسین و وەرگیران بێ لە هەموو بوارەکاندا، تەنانەت باری فەلسەفە و زانست و یاسا... واتە بە پێی هەموو پێوەرەکان و بە پێوانەی تیکرای رەهەندەکانی زمان، بێ کەم و کورپی و تۆکمە بێ، بشێ ببیتە زمانی فەرمی، ئەوا ئیمەیی کورد بێنەمای زمانی ستانداردمان ههیه، هەر وەک چۆن مامۆستا شوکور مستهفا دەلی: ئەمن لە نووسینەکاندا دەمەوی بە کوردی سەرانبەری کوردستان رابگهینم کە زمانی ستانداردی کوردی دەبی یهکی لە شیۆهزاره کوردییەکان بکات بە بناخه و بێهەرت و، شیۆهکانی دیکە وەک روبرار برژینه نیو ئەم دەریا شیۆه بێهەرتییهوه. ستانداردی زمانی ئەدەبی هەموو نەتەوهیی بەم رەنگە هاتۆتە گۆرئ. بەلای منەوه زمانی ستانداردی کوردی ئەمرۆ ئەم زمانەیه کە لە عێراق هاتۆتە گۆرئ، چوارچیۆهی تیکرای ئەم زمانە ستانداردە دەتوانی زۆر بە چاوتیری و بێ شەرەگەرەک و ناوچەگەری باوهرش بۆ هەموو وشەیهگی رەسەنی کوردی لە زارە کوردییەکانی دیکە بکاتەوه.

بەلام ئەکەر مەبەست لە زمانی ستاندارد زمانیکی یهکگرتوو بێ، ئەوا وەلامی پرسیارەکە بریک جیاوازه، بەلام ئەوهی بەلگە نەویستە، هەم زمانی ستاندارد و هەم زمانی یهکگرتوو کە بە برۆای بەندە دووهەمیان گشتگیربوونی یهکەمیانە، هەردووکیان بێنەمای بەهیزبوونی ناسیۆنالیزی نەتەوهی کوردن. ئینجا پرسەکە باوهر پێبوون و باوهر پێنەبوون نییه. زمانی ستاندارد ناسنامەیی حاشاهەلنەگر و پارێزەری قەوارەیی نەتەوهیه، بەو مانایەیی کە زمانیک بوو بە ستاندارد تازە هیچ هیزیک ناتوانی لە نەتەوه دایبیرئ. هیچ زمانیکی ستانداردی بێ نەتەوه بوونی نییه، بەلام نەتەوه هەن زمانیان نییه یان لەدەستداوه و دواتر قەوارەیی نەتەوهیشییان دۆراندوووه. زمانی ستاندارد بە حوکمی ئەوهی ئاخپۆهری دیالیکت و زار و بنزارەکان لە قەوارەیهکی نەتەوهییدا بەیهکەوه دەبەستیتەوه، کاریگەری زمانی نەتەوهی بالادەست، لە پارچەکانی تری کوردستان لەسەر زار و بنزارەکانی زمانی کوردی، پوچەل دەکاتەوه، هۆگری و ئینتمای نەتەوهیی پتەوتر دەکات، جیاوازییهکان دەگهینیتە ئاستیک، کورد هەست

نووسین بی، زمانی ئاخاوتن و په یوهندی و تهیی بیټ، که چی ئیمه خه ریکه ئه وهی هه شمانه له دهستی ده دهین. ئه مهش ئه وه ده گه یه نی که کاتیک توانرا زمانی مردووی عیبری زیندو بکریتته وه، ده توانین به و ئه نجامه بگهین که مردن و زیندوویه تی زمانیک په یوهندی به هه موو ره هه نده کانی واقعی ژیا نه وه هه یه. ئیمه ده توانین زمانی کوردی بگه یه نینه ئاستی نیونه ته وهیی و ده توانین به دهستی خو شمان زیده به چالی بگهین، واته پیش هه موو شتیک خو مان هو کاری سه ره کی پیشکه وتن و له ناوچوونی زمانی کوردین، بو یه له ئیستادا که ئیمه خاوهن قه واره ی هه ری می کوردستانین، ئه رکی رووبه روو بونه وهی ئه و مه ترسییه ته نیا له ئه ستوی نووسه ر و ئه دیبان دا نییه، به لکو پتر له ئه ستوی ده سه لات دایه.

پیش هه موو شتیک پیویسته سنووریک بو ئه و پاشا گه ردانییه ی نووسین و وه رگیژان دابنری، به ره می نو سه ره به رجه سه ته کان و وه رگیژه دیاره کان که له بواری رو شنبیری دا کاریگه رن، بخریتته به ر لیکو لنه وه و له رووی زمان و ئاستی زمانه وه تا وتوی بکرین. ئه کادیمیای زمانی کوردی که بالاترین ئورگانی زمان و سیاسه تی زمانه، ئه و ده سه لاته ی بدریتی جگه له لیکو لینه وه، وه ک له قاودان، لیپرسینه وه له هه له زمانیه کانی هه ر ئورگان و دامه زراوه و نووسه ر رو شنبیری بکات، هه ر له فه رمانگه یه کی ساده وه تا ده گاته په رلمان و هه ر له وه رگیژیکه وه تا ده گاته ئه دیب و نووسه ر و ه رگیژانی به رجه سه ته. بو ئه مهش پیویسته هاو کاری ئه کادیمیا بکرئ تا ریکاری ئه م ئه رکه بگریته ئه ستو. کاناله کان راگه یاندن و روژنامه و بلاو کراوه کان له ژیر چاودیری ئه و ئورگانه دابن و په یوهندی راسته وخو فه رمیان هه بی، به رده وام ته نانه ت روژانه په یره وی راسپارده و رینوینییه کانی بکه ن.

ئه رکی پاراستنی زمان چیوای که متر نییه له پاراستنی خاکی کوردستان، له بهر ئه وه پیویسته دهستی ئه کادیمیا له رووی توانای مادی و ده سه لاته وه ئاوه لاکریت، تا بتوانی جه ماوه ری ئه دیب و نووسه ر و دوخی زمانی کوردی و بواری زمانناسی ئاماده بکات بو ئاستیکی به رزتر، له وانه زمانی ستاندارد...

گو فاری زمان و زار: نووسه ران تا چند له جیهانی سایه ری دا (سو سیال میدیا و ئینتته رنیت) له

پیناو زمانیکی ستاندارد یان پیوه ر دور ده بینن؟

هەبیت، لەسەر زمان ناشی و نابیت. بۆ ئەمەش پێویستە نەخشە ریگای زمان هەبیت و کرۆکیهک بۆ ئاراستەیی گشتی زمان دابنیت. لەلایهکی تر کاریگەری ئەکادیمیای بگاتە هەموو ناوەندیکی رۆشنییری زمان و ئەدەبی کوردی لە ناوخۆ و لە پارچهکانی تری کوردستان و ولاتانی دەرەوه.

گۆفاری زمان و زار: لە پێناو بە کوردیکردنی زاراوه نوێباوهکانی سەردەمدا کێ بەرپرسە؟

مستەفا غەفوور: ئەو هیجای جیگای داخه ئەوهیه، هیشتا زۆر نووسەر یان وەرگیر ئەو وشەو زاراوه نوێیانە بە کاریان دینن، نازانن لە کوی و کەوی و چۆن لەدایک بوونە، لەبەر ئەو نەشزانن شوینی تایبەتیان کوییه و چۆن بەکاری بینن.... ئەو وشانە هەموویان پێویستی و ناچاری هەول و کۆششی نووسەر و زمانهوانان و پەسپۆرانی زمانی کوردی دروستی کردوون، راست نییه هەرکەس ویستی گەمەیان پێبکا و نابەجی بە کاریان بینن، چونکە دەرئەنجامهکەیی تیکدانی زمانی کوردی و سووک کردنییهتی لە لای خوینەر که بەرای من ئەوه تاوانه...

گبری دەلی: بنه‌مای گوتن یا گوکردنی راست بۆ هەر وشه‌یه‌ک، گوته‌ی گشتی خه‌لکه‌، مادام زمانی زیندوو هه‌یه‌ هیج پێویستیمان به‌ به‌لگه‌ی مردوو نییه‌. . وشه‌ هه‌ن ره‌نگه‌ ته‌نیا خه‌لیک، یا تایه‌فه‌یه‌ک به‌ کاریان هه‌ینابی که‌ چی ئیستا بۆته‌ وشه‌یه‌کی ره‌سه‌نی کوردی و ده‌یان زاراوه‌ ده‌سته‌ وازه‌ی له‌سه‌ر بنیاد نراوه‌. ئەمەش ره‌وشیکی رۆنان و دهره‌ینانی وشه‌یه‌ له‌ هه‌گبه‌ی زماندا. ده‌بی سه‌ره‌تا ساغ بکریته‌وه‌ که‌ وشه‌یه‌کی کوردییه‌، واته‌ سه‌ر به‌ هیج زمانیکی بیگانه‌ نییه‌ له‌ هه‌مانکادا گوکردنه‌که‌ی له‌ سه‌ر بنه‌مای گوکردنی زمانی په‌تی بیت، به‌ پێی پێوه‌ره‌کانی فونیتیکی و سینتاکسی له‌ محه‌ک بدری، هاوکات نه‌بیته‌ بکوژی وشه‌ی تری کوردی ره‌سه‌ن و بواره‌که‌ش پێویستی پێی بی.

به‌رای من ئەگەر وشه‌یه‌ک بۆ ناوانی کاریک کالایه‌ک یا ناویک دابنری و که‌مترین یا بچوکتین یه‌که‌ی کۆمه‌لایه‌تی به‌ کاریه‌ینابی، هیشتا له‌وه‌ باشتره‌ که‌ لک له‌ وشه‌سازی روت یا خسته‌نه‌ گه‌ری وشه‌ی بیگانه‌ وهرگیری، چونکە ئەمەیان لانی که‌م بنه‌مایه‌کی نه‌ته‌وه‌یی هه‌یه‌ و ده‌شی بۆ کامل کردنی زمانه‌که‌ چالاک بکری. لێره‌دا ده‌گه‌ینه‌ ئەو ئەنجامه‌ی: له‌ زمانی کوردیدا هه‌نووه‌که‌ دیالیکت هه‌ن گه‌لیک وشه‌ی

رەسەنیا وەخۆگرتوو وەلی لە بەر ھۆکارگەلی جیاواز ماتن و پێویستە بە پێی پرۆسەیک ئەکتیف بکری.

زمانی پەتی سەرچاوەی رەسەن و بنەمای سەرھەلانی ئەم زمانە ئیستامان بوو، بەلام تاکە سەرچاوەی زمانی کوردی نییە، ئەگەر دوینیش لە ئاستیکی سەرھەتاییدا بنەمای سەرھەکی و تاکە سەرچاوە بوو بێ ئەمرۆ وانییە. زمانی کوردی بە ھەموو کەموکوڕییەکانییەو گەشتۆتە ئاستیکی بەرزتر و ناتوانی بۆ ئافراندن و ھەلینجانی وشە نوێ، تەنیا پەنا بباتە بەر زمانی پەتی. میکانیزمەکانی ئافرانندی وشە چ دارشتن و چ لیکدانی وشە بۆ ئافرانندی وشە نوێ و ئاویتە، بەرفراوان بوونی بەستی زانست و ئالوگۆر و قەرزکردنی وشە و چەمک و زاراوەی زانستی و فراوانبوونی بابەتە یونقیژسالاھەکانی زمان، ئەمانە ھەموویان سەرچاوەی نوێن بۆ دەولەمەندکردنی ھەر زمانیک، بەلام پێویستە لیکەوتەکان بە ریزمان و فۆنیتیکی زمانی پەتی مەزندە بکری. ئەمەش دەکەوێتە سەر شارەزایی ئەدی و نووسەرەن. کەواتە پێش ھەمووشتیک ئەوان بەرپرسیارن، کە پێویستە ھەم وریابن و ھەم ئەرکی پاراستنی زمان لە ئەستۆ بگرن.

گۆقاری زمان و زار: کی بەرامبەر ئەو پاشاگەردانییە لە زمانی کوردیدا درووست بوو بەرپرسە؟

ستەفا غەفوور: پێش ھەموو شتیک دەسەلات، ئەویش بە ھۆی ئەوێ نەخشەرێگایەکیان پرۆژەیک لە ئارادا نییە بۆ پاراستن و ھاوکات گەشەپێدانی زمان، ئینجا نووسەرەن ئەدیبا روناکییان لە پێش ھەموویانەو ئەکادیمیەکانی بواری زمان و زمانناسی، کە ھەر یەکەیان بە پێی بۆچوونی خۆی و ئەو فەرمانگەیی کاری تیدا دەکات، زمان دەخاتە بەرخزمەت.

تا دوینی پتر لە خزمەتکردن، سوود و بازرگانی زال بوو بەسەر ناوەندەکانی چاپ و بلاوکردنەو و، ھەزاران بەرھەمی ناشایستەیی زمانی و ھەرگیڕانی سەقەتیان فریدایە بەردەم خوینەر و بواری خویندەو، دەرئەنجامەکی ئەو پاشاگەردانییەیکە دەیبینن. بە اخووە ھیشتا سەرھەپای لاوازی بازاری کپین و فروشتنی کتیب، ئاراستە بازرگانییەیکە ھەر زیندوو، ئەویش لەبەر ئەوێ سانسۆریک نییە بەرھەمەکان ھەلبسەنگینی، ئینجا مۆلەتی بلاوکردنەو بە نووسەرەکان یان فەرمانگەیی چاپ و بلاوکردنەو بەدات. ئەوێ ھەبە وەزارەتی رۆشنییری فەرمانگەیی کتیبخانە

گشتیه‌كانه، كه ئه‌ویش بی ئه‌وهی رادهستی كهسانی پسیپۆر یان لیژنه‌ی تایبه‌تی هه‌لسه‌نگاندن بكری، زۆر جار به ته‌لوفۆنیک یان له‌سه‌ر دۆستایه‌تی و ناسیاری، ژماره‌ی سپاردن ده‌به‌خشی به‌به‌ره‌مه‌كه. ئه‌مه‌ش له هه‌ریمی كوردستان نه‌بی له هیچ شوینیکی دنیا دا نییه.

له‌به‌رئه‌وه هه‌ر تازه‌نووسه‌ر، تازه‌وه‌رگێر یان تازه‌ئهدیبیک، ده‌گه‌رێ له كوێ به‌ره‌مه‌كه‌ی به هه‌زرا‌نتر بۆ چاپ بکه‌ن (چونکه ترسی ره‌تکردنه‌وه‌ی نییه) روو له‌وی ده‌کا، پارهی خۆی ده‌دات و به‌سه‌ر دۆست و براده‌رانیدا دا‌به‌ش ده‌کات. كه‌واته یاسا و ریسایه‌ک نییه بۆ چاپ و بلا‌وکردنه‌وه، ئه‌گه‌ر هه‌شبی کاری پیناکری.

گۆفاری زمان و زار: هۆکاری چیه‌كه هیشتا مه‌یدیای كوردی خاوه‌نی زمانیکی ستاندارد نییه؟

سته‌فا غه‌فوور: ئه‌و پاشاگه‌ردانییه‌ی له‌سه‌ره‌وه باس‌مان کرد له‌گه‌ل گشتگیر نه‌کردنی بریار و رینوینییه‌کانی کۆری زانیاری کورد و ئه‌کادیمیای زمانی کوردی. ئینجا کادری نابه‌رپرس به مه‌به‌ستی خۆه‌لنان و شانازیکردن به زمانی بیگانه‌وه، ده‌یان وشه و زاراوه‌ی بیانی ده‌ئاخنیته ناو زمانی کوردی که نه پێویستن نه جیده‌گرن، به‌لکو هه‌ریه‌که‌یان وشه‌یه‌کی ره‌سه‌نی کوردی ده‌کوژن و ئاواره‌ی ناومالی خۆی ده‌که‌ن، ئه‌وه گوايه پێویسته زمانی میدیا له ئاستی زمانی سه‌رده‌مدا بی. ئه‌مه‌ش له هه‌مووی مه‌ترسیدارتره چونکه كاناله‌کانی راگه‌یاندن له هه‌موو مالیکدا ئاماده‌ن، تادیت ئاوه‌که لیتر ده‌کات، کاتیک به خۆمان ده‌زانین له سنووری چاره‌سه‌رکردنیش ده‌رچوو. هه‌ر شتیکیش بوو به ئه‌مری واقع ناچاری له‌گه‌لیدا بگونجی.

گۆفاری زمان و زار: پیتوایه بوونی دووجۆره رینووس یان پتر خزمه‌تی زمان ده‌کات؟

سته‌فا غه‌فوور: رینووسی لاتینی جگه له‌وه‌ی نه‌وه‌ی نوێ له رابردوو و کلتووری خۆی دا‌ده‌برێ، ئه‌و په‌یوه‌ندنییه‌ش ده‌پچرینی، که له‌گه‌ل میژوو و کلتووری نه‌ته‌وه‌کانی ده‌ورو به‌ر دا هه‌یبوو، هه‌روه‌ها ئه‌م ئه‌لفوبییه‌ی ئه‌م‌رۆ و ئه‌م رینووسه کوردیه، که موکوپیه‌کی ئه‌وتوی تیدا نییه تا هۆکاربن بۆ لا‌بردنی، ئه‌گه‌ر ته‌نیا بۆ خه‌لکی بیانییه، یا مه‌به‌ست چوونه ناو کۆمه‌لگای نیو ده‌وله‌تییه، ئه‌وا به‌بی ئه‌لف و بیی لاتینیش وه‌ک چین و ژاپۆن و ... ده‌توانین بچینه ناو کۆمه‌لگی نیوده‌وله‌تی.

ئ. ته بهرى، له بارهى رٲٲٲٲٲ لاتٲٲٲى بؤ زمانى فارسى ده لى: رٲٲٲٲٲى ئٲٲه له رووى خٲٲٲٲى خوٲٲٲنه وه و نووسٲٲٲ بالاتره له رٲٲٲٲٲى لاتٲٲٲى، جگه له وه رٲٲٲٲٲى لاتٲٲٲى له رووى بؤ ماوه ٲٲى و گواستنه وه و پاراستنى مٲٲٲٲى فه رهه نكٲٲٲان گرفت ده خو لٲٲٲى... هه ر وهك چؤن ئٲٲه ئٲٲٲا له رٲٲٲه ٲٲٲٲٲى تاٲٲه ته وه نه ٲٲى، به زه حمه ت ده توانٲٲٲ ٲه ٲه به زمانه ئٲٲٲٲٲه كانى ٲٲٲٲ ئٲٲٲٲٲ به رٲٲٲ، كاتٲٲٲ ماوه ٲه كى به سه ردا تٲٲٲه ٲٲى، وه چه ٲ داها توه به زه حمه تتر له ئٲٲٲٲٲ، له ده قه كو نه كانى زمانى فارسى ده گهن. ئه مه ش كه مو كو ٲٲٲه كى گه وره ٲه... تا قٲٲٲٲنه وه ٲى تور كٲٲٲ ئه م مه تر سٲٲٲه ٲه له مان دو وه. ل ۲۱۱

كاتٲٲٲ مرؤف چ وهك خو ٲى چ وهك نه ته وه له مٲٲوو و دٲٲو كى خو ٲى داٲٲٲٲى، مانا ٲى ئه وه ٲه به شٲٲٲ له ناسنامه ٲى خو ٲى له ده ستدا وه. ئه مه ش رٲى خو شكه ره بؤ بو نٲٲٲٲٲنه وه ٲى ناسٲٲٲٲٲٲٲى نه ته وه له سه ر بنه ما ٲه كى غه ٲٲٲى خو ٲى، كه ده ره نجا مكه ٲى ٲٲٲٲٲٲٲٲى ما ٲى نه ته وه كانى تر ده ٲٲى. ره نكه هه ر له ده ستدانى ئه م ناسنامه ٲه ٲٲى، تورك خو ٲى به خا وه نى باكوورى كو رده ستان و ئه رمه نستان و... ده زان ٲى و هاوكات هه ول ده دات هه موو شو ٲٲنه وا رٲٲى نه ته وه كانى غه ٲٲٲى تورك له زمان و دٲٲو گرافٲٲا وه بگره تا ده گاته كلتور، له تور كٲٲا بسرٲٲه وه. دوور نٲٲه ئه وه ٲى له ئه رشٲٲى ئه و ولا ته دا هه ٲه و ٲاشما وه ٲى ئٲٲٲٲٲٲٲى عوسمانٲٲٲه، سه باره ت به نه ته وه و كه مٲٲنه كانى ترى غه ٲٲٲى تورك، به ره به ره له ناو ٲٲٲٲٲ.

بؤ ئه م نه وه ٲه ٲى ئٲٲٲٲٲ له باشوور و روژه ه لاتی كو رده ستان، به ره مه كانى باكوور و روژئاوا ٲى كو رده ستان كه به ئه لفو ٲٲٲى لاتٲٲٲى نووسراون و ده نووسرٲٲٲ، به ئاسانى بخو ٲٲٲٲه وه و تٲٲى بگات، ٲٲى گومان دوا ٲى ٲٲٲه كو رده نى رٲٲٲٲٲى لاتٲٲٲى هه مان گرفت به شو ٲه ٲه كى تر دٲٲه ئارا وه، به هه مان شو ٲه بؤ نه وه ٲى نو ٲى ئاسان نا ٲٲى، به ره مه مه كانى ٲٲٲٲ خو ٲى بخو ٲٲٲٲه وه و تٲٲٲٲٲ بگات. نهك هه ر ئه وه ما مو سٲٲا مه سه وود مه مه د، له رووى خو شنووسٲٲٲه وه رٲٲٲٲٲى لاتٲٲٲى ره ت ده كاته وه و ده لى: لا ٲه نى هه ره ٲه سه ندى ٲٲٲى عه ره ٲى ئه وه ٲه، وهك من بو ٲى ده چم، كه وا جٲٲه كى كه متر دا ده گرى له ٲٲٲى لاتٲٲٲى، و به به رٲه وه هه ٲه هونه رى خه تخوشى تٲٲا به كار ٲٲٲ. كه وا ته جو رى رٲٲٲٲٲ كارٲٲه ره له سه ر خو شنووسى، به م ٲٲٲه رٲٲٲٲى لاتٲٲٲى ده رگا له به رده م هونه رى خو شنووسى دا ده خات، ره نكه ئه مه له داها توه دا ٲه كٲٲٲٲه وه له گه ل وه لانانى نووسٲٲٲ به هو ٲى كامٲٲٲه ره وه.

بواره ئەدەبىيەكان، دەقەكانى نووسىن، پتر دەقى مېتافۆرېين تەنيا نووسىنى پىرۆتۆكۆلى نەبى (كە نووسىنى ياساى، زانستى و فەلسەفى دەگرېتەوه)، دەقى مېتافۆرې ئەمپۆ بالى بەسەر ھەموو لايەن و بەشەكانى نووسىندا گرتووه. لەبەرئەوه رېنووس وەك ئامرازيكى گواستەوه نەزم، گونجان، فراوانبوون، بەرتەسكبوونەوهى دەق دەبى لەخۆبگرى تا بتوانى ئەركەكەى بەباشى جىبەجىبكات، واتە شتىكى پىرۆتۆكۆلى پىرفىكت نىبە تا وەك قالب بىگوازىتەوه و بگەيەنى و... واتە لەقالبدانى زمان بە رېنووسىكى تر، لايونى واتايى بەرتەسك دەكاتەوه، زۆرى پىدەچى تا تاكى كورد لەسەرى رادىت، كە ئەم نەوهىش تانى ئەو بەرەستە بېرى، نەوهەكەى دواتر ناتوانى بگەرېتەوه دواوه بە رېنووسى پىشوو سوود لە كلتور و كەلە پوورى پىشيان وەر بگرى.

لەسەرىكى ترەوه چەند فاكتهرىك كاريگەرن لەسەر پاشەكەوتكردن زانيارى و مەعريفە لە زىنى مەوقدا، خودى رېنووس، دەنگى خويندەنەوه، رادەى بىستن، جۆر و ستايلى نووسىنەكە. كاتىك لەسەر رېنووسىك رادى نووسىن و خويندەنەوهى ئاسانتەرە واتە زەين بى گرفت و بە ئاسانى وەرېدەگرى واتە ئامادەكراوى وەرگرتن و تۆماركردنە. بە ھەمان شىوہ دەنگ و تواناي بىستن و شىوازي نووسىنەكە بە ھۆنراوہبى، لە چوارچىوہى پەند يان ئىديوئىدا بى، يان ئەوہندە دووبارە بووبنەوه كۆدەنگيان لەسەر دروست بووبى، وەرگرتن و پاشەكەوتكردن يان لە زەيندا ئاسانتەرە. كەواتە بە ئەگەرى زۆر جۆرى نووسىن كەم تا كورت گرفت بۆ ئازە و بىركردنەوه دەخولقېنى. كە دەلېم بىركردنەوه، مەوق زۆرجار رووداويك يان ھۆنراوہيەك يان پەند و ئىديوئىكى بە تاكە وشەيك وەبىر دىتەوه. وەبىرھاتنەوهى زانيارىيەكان دەبنە كەرەستەى ئامادە بۆ بونىادناني بىر و بۆچوونى تر. ئامادەبوونى كتوپر و بەردەوامى زانيارىيەكان تواناي ئەقلانى مەوق دەباتە سەرى.

زانايان دەلېن نووسىنى دەستى وەك وىنە كىشان يارمەتى گەشەى تواناي ئاوەز دەدات، لەبەر ئەوهى پەيوەندى بە مېشكەوه ھەيە، بەلام پەنجە پىدانانى دوگمەكان كەردەيەكى نەرىنيە، بەو مانايە كە بىر و ئاوەزى داھىنان چالاک ناكات، چونكە پەنجەكان بە شىوہى ناخودئاگا و بى ئاوازي گوتن لەسەر دوگمەكان دەجوولېن، ھاوكات مېشك تەنيا ئەو دەنگە دەنگە وەرەدەگرى كە رىگا بە بىركردنەوه نادات... نووسىنى دەستى ھىواشترە و لەگەل خىرايى بىركردنەوه و پىويستى فېربوون

ئاخاوتن و ئاستىكى نزمى ئەدەبى دەرنەچوون. كەواتە بۇ زمانى ستاندار پېويستە تىكرای ئەم لایەنەنە لە بەرچاۋ بگيرين. ئەو ھى جىگەى داخە دىالىكى كۆن و خاوەن چەندىن مليۆن ئاخىوەر، نەك لەو ئاسەى سەردەمى مەموزىنەكەى خانى دەرنەچووە، بەلكو لەسەر دەستى ھىندىك ھىز و لایەن، بە مەبەست و بى مەبەست، نابەرپرسانە لە بنەما زمانىيەكەى خۆى دوور كەوتۆتەو، نەك ھەر ئەو بە گۆرىنى رینوسى كوردى كە بە ئەلفابىتى عەرەبى ھەموار كراو، بۇ رینوسى لاتىنى بەشىكى گەلى كورد و ئاخىوەرانى دالىكتەكەى لە مېژوو ئەدەبى كوردى دادەبرى، ئىتر بەشەكانى تری كوردستان و نەو ھى دواترى ئاخىوەرانى ئەو دىالىكتە، پەيوەندىيەكى ئەوتۆيان بە رابردووى خۆيانەو نامىنى. لەلایەكى تر لىكتىگەيشتن لە نىوان ئاخىوەرانى دىالىكتى ناوەرست و باكور و باشوور (ھەورامى بادىنى و سۆرانى) ئەو ھندە زەحمەت بوو، تاكى كورد لە كانالە میدىيەكانىش ناگات، چ بگا بەو ھى لە ئاستىكى بەرفراواندا لەگەل يەكتر بدوین، كۆتايیەكەى بەو ھى: ئەزگرمانىجىمە .. ئەز سۆرانىمە، بەندە ھەورامىم و ...

چۆن چاۋ لە پرسى ھەبوونى پرۆژە و سىياسەتى زمانى بۇ زمانى ستاندارد بکەين؟ سەردەمى جىھانگىرىي ھەر شەھە يان دەرفەتىكە بۇ زمانى ستانداردى كوردى؟ زمان پرسىكە رەھەندى مېژووى و گەشەكردنى خۆى ھەيە، ھەر قۇناغىكى مېژوو و گەشەكردنى زمان، كاریگەرە لەسەر ئاست و دەولەمەندى و گونجانى بۇ بوون بە زمانى ستاندارد، ھەرر ئەلقەيەكى ئەو ریزەوانە يارمەتیدەرىكى كامل بوونى زمان بوون، ئەگەر سەردەمى كۆن شوینەوارىكى نووسىن، بەردەنووسىك، نىگار و وینەى سەربەرد و ئەشكەوتەكان نە بووبى، دۆزىنەو ھى رەچەلەكى زمانەكە ئاسان نەبوو و نابى و ناسنامەى زمانەكە لەكەدار دەكات. ھەر قۇناغىكى ژيان لە ئاژەلدارىيەو بۇ كشتوكارلى و بۇ كاری دەستى خۆبژىو، تۆكمە نەبووبنى كەرەستەكانى ئاخاوتن لە رووى بر و كوالىتىيەو كەم و لاواز دەبن، بۇ نمونە زمانى كۆچەرىيەكان، زمانى بىباباننىشىنان، ئەسكىمۆكان وەك پېويست تۆكمە نىن، چونكە يان بەو قۇناغە ئاسايانەدا تىنەپەريون، يان ئەو قۇناغانە يان باى ئەو ھندە نەبوو پەيوەندى زمانىيان تۆكمەتر بى و بى بە كەرەستە و بنەماى گەشەكردنى ئەمپۆيان.

ھىشتا پرۆژەيەك لە ئارادانىيە، بۇ تاوتویكردنى زمان و دۆزىنەو ھى ئەلقە بزەرەكانى و روونكردنەو ھى قوژبن و كونە تارىكەكانى زمان (بۇ نمونە ساغكردنەو ھى زمان

و رینووسی قه‌واله‌کان و په‌یوه‌ندی ئەو رینووس و زمانه به زمانی کوردییه‌وه)، فراوانکردنی ئەلقه‌ی په‌یوه‌ندی زمانی کوردی له‌گه‌ل زمانی ئاقیستا و په‌یوه‌ندی به زمانه‌کانی ده‌ورو به‌ره‌وه، ئەویش به توێژینه‌وه و لیکۆلینه‌وه‌ی زانستیانه.

هه‌روه‌ها پرۆژه‌یه‌ک بۆ پاراستی زمان له هێرشه‌کانی بیگانه و ئەو لادانه‌ی له رووی نه‌زانی و نه‌شاره‌زاییه‌وه له‌سه‌ر ده‌ستی نووسینی مه‌به‌سدار و نووسه‌ری نابه‌رپرس دێته ئاراوه، ئینجا به‌رده‌وامی ئەو پرۆژه‌یه تا له ناوچوونی مه‌ترسییه‌کان.

له‌پال ئەوه‌شدا، دارشتنی پرۆژه‌یه‌کی توکمه به به‌شداری پسرپوران و بیرمه‌ندانی زمان و زانیاری گشتی زمانناسی و گونجاندنی تاقیکردنه‌وه‌ی ولاتان له ئافرانندی زمانی ستاندارد و توکمه‌کردنی زمان. ئەمه‌ش پێویستی به ده‌یان کۆر و کۆبوونه‌وه و سیمینار هه‌یه که پێویسته له لایه‌ن ده‌سه‌لاته‌وه هه‌م ریگه‌ی بۆ خو‌ش‌بکری و هه‌م بودجه‌ی بۆ دابین بکری. زمانیک ده‌یان مه‌ترسی له سه‌ر بی و هه‌ر له سرینه‌وه‌ی میژوووه‌کی و چه‌واشه‌کردنی له ده‌روونه‌وه و ئافرانندی به‌ربه‌ست و مینرێژکردنی رێپه‌وی گه‌شه‌کردنی، پێویستی به‌ده‌یان و بگره‌سه‌دان سیمینار و کۆر و کۆبوونه‌وه و هه‌ولێ بی و چان هه‌یه، تا ده‌گاته ئەو ئاسته‌ی به پێی پێویستییه‌کانی سه‌رده‌م گه‌شه بکات و بتوانی هه‌لگری ئەرکی نوێی په‌یوه‌ندی و گواستنه‌وه و وه‌رگرتنی زانیاری بی، له‌سه‌ر ئاستی ناوخو و جیهانی.

ئینجا پرۆژه‌یه‌ک بۆ به‌ستانداردکردنی زمانه‌که‌مان، که پێش هه‌مووشتیکی:

١- ده‌بی ریگه له جووتسانداری و سی ستانداردی و به‌ستاندارکردنی زاره‌کان بگری، به تایبه‌تی کاتیک به ئاراسته‌ی جیاکردنه‌وه‌یان له قه‌دی زمانی کوردی و داب‌پینان له ناسیۆنالیزمی ناکاملی کوردی، هه‌نگاو ده‌نین.

٢- هه‌ولبدری یه‌کیک له دیالیکتانه‌ی هه‌موو خه‌سله‌ت و فاکته‌ره‌کانی بوون به زمانی ستانداردی تێدایه به بنه‌ما وه‌ربگری، وه‌ک مامۆستا شکورمسته‌فا ده‌لی: به‌ره‌م و که‌ره‌سته پێویسته‌کانی زاره‌کانی تر وه‌ک جوگه‌له‌یه برژینه ناو ده‌ریای ئەو زاره‌ی به بنه‌ما وه‌رگیراوه. ئەم ده‌ریایه‌ش کاتیک فراوان و روون و سازگار ده‌بی، که جوگه‌له‌کان کانیاه‌کانیان زولال و ئاودارتر و ئاوه‌دانتر بکری. به‌و مانایه که نابێ دیالیکته‌کان کۆیر بکرینه‌وه به‌لکو ده‌بی ده‌وله‌مه‌ند تر بکری تا به‌هه‌ریان بۆ زمانی ستاندارد پتر بی.

شاسوار هەر شه می

چۆنیه تی پیکه اتنی زمانی ستاندارد

دروستببون و پیکهینانی زمانی ستاندارد له ناو کۆمه لگاکانی مروّقایه تیدا، (ئه گهر عیبری و چه ند زمانیکی له ناوچووی لی دهرباویژین) میژوویه کی زور کۆنی نییه. زمانی ستاندارد، زادهی شارستانییه تیکی تا رادهیه ک پیشکه وتووی مروّقایه تییه. کۆمه لیک مه رج و بارودوخی ئابووری، کۆمه لایه تی، سیاسی و رۆشنیبری و... هتد، له هه لومه رجیکی گونجاوی تایبه تیدا، پیکه وه یه کانگیر ده بن و زهمینه یه کی پته و بو زاراوه یه ک دینه کایه وه، تا ههنگاوی گه وره و خیرا بهاویژیت، بو خو سه پان دن و باوبوونی، ههروهک بالاده ست بوونیشی، به سه ر سه رج ه زاره کانی دی ده وره به ریدا. ئه و زاره یه ی ده بیته زمانی ستاندارد، به هیه ج جو ری، مه رج نیه پاک و خاوینترین، زاری زمانه که بیته، یان زورترین که سانی میله ته که پیی بدوین. و اتا هیه ج زمانی که هه لئه بژیردراوه تا بیته زمانی ستاندارد. هیه ج کاتیکیش ره چاوی ئه وه نه کراوه، که زورینه ی گه ل، به چ زاریک ده دوین، تا ئه و زاره بیته زمانی ستانداردی هه مووان. به کورتی، مه رجیکی دیاری کراو نییه، که کامه زار و له چی باریکدا، سه رنجی زورینه ی ئاخپوه رانی زاره نزیکه کانی دی راده کی شیت، به لکو وه کو گو تمان، له کات و ساتیکی تایبه تیدا، هه ندی هه لومه رجی لی کجیا و ته واوکه ری یه کدی، یه کانگیر ده بن و ئه و زهمینه له باره یه دینه کایه وه، تا زاریک، یان ته نانه ت زمانیکی بیانیش، بیته به زمانی هاوبه شی کۆمه له خه لکیکی، خاوه ن خاکیکی جوگرافی دیارکراو و سنوردار به کۆمه لیک داب و نه ریتی وه ک یه ک و هاوبه شه وه، که له هاوسیکانی دی ده وره به ریان، جیا یان ده کاته وه. زور جارن، ئه م کاره به شیوه یه کی سه روشتی رووده دات، بی ئه وه ی ده ستی ئه نقه ست و راسته وخوی مروّف، رۆلی سه ره کی تیدا وازی بکات و بگی ریت. و اته مروّف ناتوانیت بو هینه کایه ی ئه و هه لومه رجانه ی که پیویستن بو هاتنه کایه ی زمانی هاوبه ش، یان ستاندارد، نه خشه دابریژی، به لکو رۆلی مروّف ئه وه یه که له ناو چوارچیوه ی ئه و مه رجانه دا، به چمکیکی کاره که هه لده ستی. ئه م رۆله ش که تاک و ده ستی مروّفه کان پیی هه لده ستن، ده کریت هانده ر و بره و پیده ر بیته، یا خود ریگر و له مپه ردانه ر بیته.

بو ئه وه ی بابه ته که باشتر روون بکه مه وه، با چه ند نمونه یه ک له دروستببون و سه ره له دانی زمانانی ستاندارد وه ربگرین و سه یریکی ئه و هه ل و مه رج و بار و دوخانه یشیان بکه ین، که زمانه که ی تیدا زال و بالا ده ست بووه.

ناوهراست، دهیانفرۆشتنه رۆمهکان. پیغه مبهری ئیسلام، موحه ممه دی کوری عه بدوللا، خوی یه کیک بوو لهو بازرگانانهی، که چەندان جار، هاتووچۆی شارهکانی رۆمی بیزهنتی له شام کردوو.

هه موو ئەو بارو دۆخه تازانه، گه شانه وهی ئابوری به دواي خۆیدا هینا. پاره و خۆشگوزهرانی، بوونه هۆی بوژانه وه و گه شهی زمان و دهرکهوتنی بیر و بۆچوونی تازه. ئا لهو بارو دۆخه یه دا بوو، که ئیسلام، وهک ئایین له حیجاز دهرکهوت. دیاره شهری نه پساوهی نیوان ساسانیان و رۆمانی بیزهنتی، هه ر نه بووه هۆی بوژانه وهی بازرگانی له حیجاز، به لکو بۆشاییه کی رامیاری و به رپوه به رایه تی گه وره شی له ناوچه که به دیهینا، که چاوه پروانی هیزیکی تازهی دی دهکرد، تا بیته و پری بکاته وه. ئیسلام، وهک بزووتنه وه یه کی گه وره ی ئایینی، توانی ئەو هیزه به دی بینیت. بزووتنه وه ی کۆمه لایه تی سیاسی ئیسلام له حیجاز، وای کرد که به خیرایی، زاری دانیشتوانی ئەوی، ببی به زمانی ستاندارد، نهک بۆ هه موو عاره ب، به لکو بۆ زۆر له میلله تانی دیش، وهک قیبتی و ئارامی، فه یینیقی و به ربه ر و.... هتد. قورئانی، که په یامی ئەو ئایینه ی، به زاری حیجاز تیدا نووسرا بووه وه، بووه زمانی ستانداردی عاره بی. له وهش پتر، بوو به زمانی پیروزی خودا. به مهش هه زاران هه زار برواداری ناعاره بیش، توانا و به ره مه کهانی خویان خسته سه ر خه رمانه ی ئەو زمانه وه.

با ئەمجاره سه رنجیک له زمانی ستانداردی ئیتالی بدین. ئیتالییه کان، تا سالانیکی درهنگی دواي سه رده می رینیسانس، بۆ خویندن و نووسین، هه ر زمانی کۆنی لاتینیان به کار ده هینا. لاتینی زمانی مردوو بوو. که م کهس تیده گه شی. رۆشنییرانی ئیتالیی بیریان له زمانی گونجاو ده کرده وه. هه ندیکیان پیمان باش بوو، که زمانی فه رهنسی به کار بینن، که ئاویتیه که بوو له زمانی لاتینی و گالی گیرمانی. ئا لهو سه رده مانه دا بوو، که بارودۆخی سیاسی- ئابووری- کۆمه لایه تی ئەوی، زه مینه ی یه کگرتنی میرنشینه کانی ئیتالی پیکهینا، به رپه رایه تی که سیکی جه ربه زه ی ناو ده ریاکان، به ناوی گاریبالدی. ئەم پروداوه، هاوزه مان بوو له گه ل، گه شه سه ندنی باری رۆشه نبیری. ئا لهو سه رده مه دا، دانته (۱۲۶۵- ۱۳۲۱ز) له شاری فلوره نسای ناوچه ی تۆسکانا دهرکهوت. ئەو کتیه به ناوبانگه که ی (کۆمیدیای خودایی، Divina commedia)، بهو زاره ی ئەو کاتی فلوره نسا نووسی، که به سه ریدا زال بوو. کتیه که، وهک دیارده یه کی ویزه یی ده گمه نی ئەو سه رده می هه موو ئەو روپا، ناسرا

سەدەى خایاند و سەردەمانیک تا سەر تخوبەکانی پوژئاوای کوردستان هەلکشا. ئەو شەر و پیکدادانانە، بوونە هۆی داچۆران و لەبەر پویشتنیکی گەورەى ئابوری و مرویی لە کوردستان. دواى کۆتایی هاتنى شەر، گەلى کوردستان و گەلانى دى ناوچەکە، ئەوەندە لاواز ببوون، کە نەیاننوانى پيش بە پەلامارى مەغولان بگرن. مەغولیش، ئەوەى پيشان نەبردرا، ئەوا تیکيان دا. دواى لاواز بوونى دەستەلاتى مەغولان بوو، کە لێرە و لەوئ، هەندیک دەستەلاتى خوجی کوردی، توانیان ببوژینەو.

لە سەردەمە نوێیەکانیشەو، بەهۆى ئەوەى کە کوردستان، کەوتبوو نێوان دوو ئیمپراتۆرى زلھیزی ناوچەکە. مەبەستمان ئیمپراتۆریەتى تورکانى سوننەى عوسمانى و ئیمپراتۆریەتى تورکانى شیعیەى ئێرانىیە، بە ناوى جوړاوجۆرى وەک (سەفەوى، قاجار و ئەفشار).

رەوشى گەشەى زمانى کوردی، رەنگدانەوہى ئەو بارە ناھەموارەى کوردستانى پێوہ دیارە و وەک ئاوینە ئەو سەردەمانەمان بۆ دەخوینیتەو.

ئەگەر سەرنجیکى میژوویى لە زمانى کوردی، لەو سەردەمانەرا بدەین، دەبینین چەند جاریک خەریک بوو، کە زاریکی کوردی، بۆ ئاستى زمانى ستاندارد گەشە بکات. دیارە ئەمەش بەهۆى ئەو هەلومەرجانە بوو، کە لەو سەردەمانەدا بۆى رەخسا بوو. یەكەمین دەرکەوتەى زمانى کوردی، بەو ئاراستەى، بۆ دواى سەدەى سیزدەى زایینی دەگەریتەو.

دروست بوون و هاتنە کایەى میرنشینی ئەردەلان، لە باشورى پوژھەلاتى کوردستان، لە سەدەى سیزدەدا، هیمنى و ئارامییەکی باشى خستە ناوچەکە، کە بوو بەهۆى بوژاندنەوہى ئابوری و باشتر بوونى بژیوى خەلک. ئەمەش راستەوخۆ کارى کردۆتە سەر بەرزبوونەوہى ئاستى خویندن و بلاوبوونەوہى پترى حوجرەکانى وانە گوتنەوہ و گەشەسەندنى خویندەوارى. هیمنی و تییری و ئاسودەیی و بەزم و رەزمى میران، پێویستى بوونى شیعر و ئەدەبى هینایە کایەوہ. ئەوہبوو زارى گوران لەو سەردەمانەدا، زۆر پیشکەوت. تەنانەت خەلکانیکى دوورى ئەو ناوچانەش، کە زمانى پوژانەیان بە زارى گورانییە نەبوو، ملکەچى حەتمیەتى میژوویى، پەرەسەندنى زارى گوران بوون و شیعیان بەو زارە نووسیوہ. مەلا عومەرى رەنجورى، کە خەلکى شالەبەگیان بوو، لە ناوچەى خەلەکان، یەکى بوو لەوانە، کە بەو زارە شیعرەکانى نووسیوہ. بەلام دواى مردنى هەلۆ بەگ، لە سەرەتای سەدەى هەقدە دا،

بوونی کورد، وهکو نه ته وهیه ک کرد. ئەمەش گەشە کردنی زاری کرمانجیی، نه ک هەر ڤاگرت، به لکو بو سالانیکی دوور و دریژ، له پهلوپۆشی خست. به گۆرینی پیتەکانی زمانی تورکی بو لاتینی و داسەپاندنی زمان و پیتەکانیش به سەر کوردان، نه وهی نویی کورد له و پارچهیه، له ڤا بردووی داهینانی ئەدهبی کوردیی و ئاستی گەشەیی زمانی کوردیی له پارچهکانی دی کوردستان، دابرا و بی ئاگا بوون. ته نیا له دواي سالانی شهسته وه و له دوور ولات، له لایه ن چهند ڤۆشنییریکی که می ئاواره، دیسان ههولی نووسین به م زارهیه دراوه و دهدریت. له م سالانهی دوايي، باریکی گونجاو بو به کارهینانی زمانی کوردیی، زاری کرمانجی هاتۆته پیش. ئیستا دهزگاگانی ڤاگه یاندن (ته له فزیۆن، ڤۆژنامه و ...) به و زاره چالاکیان ههیه.

ئیستا با سهرنجیک بدهینه زاری کوردیی ناوهند، که به ههله پیی دهگوتریت سۆرانی.

ئەم زاره له ههڤهتی بوژانه وهی میرنشینی باباندا و له سهر دهستی نالی، سالم، کوردی و مهستوره، به شیوهیهکی توند و چه سپاو هاته ناو دنیای نووسینه وه و به خیرایش برهوی پیدرا. یه که مین فه رههنگی کوردییش، که به هوشیاریه وه بو خزمهتی زمانی کوردیی داندرا بیت، هه ر به م شیوهیه بووه، که علی اکبر وقایع نگار، له سالی ۱۸۶۹ زایینی دا، به ناوی (بدایع اللغه) نووسیویه تی. میرنشینی بابانیش، دوا میرنشینی کوردیی بووه، که تا سالی ۱۸۵۳ زایینیش هه ر به سهر پیوه مابوو. که له سالی ۱۹۲۲، مهمله که تی کوردستان، به ڤیبه رایه تی شیخی نه مر، (مهلیک مهحمودی یه که م) دامه زرا، نه ک هه ر ڤول و کاریگه ری بابانه کان هیشتا کاریگه ر و زیندوو بوو، بگه زۆر پیره پیاو هه بوون، که هیشتا سه رده م و ڤۆژگاری بابانیان له بیریش مابوو، بۆیه به پیچه وانه ی دوو زاره که ی دی، له ماوه یه کی زۆر کورتدا، ته کانیک توند به م زاره درا.

هه ر له سالانی بیستی سه ده ی ڤا بردو وه وه، خویندنگای پی کراوه ته وه. دواي ده رچوونی یاسای زمانه ناوچه بییه کان، له سالی ۱۹۳۱ ز دا، له په رله مانی ئیراق، بواری پی خویندنی زمانه که، زۆر فراوانتر بوو. له گه رمه ی شه ری دووه می جی هانی و ڤۆژگاری کۆماری خۆموختاری کوردستاندا، ئەم زاره برهوی چاکتری پی درا. بالیۆزخانه ی ئەمه ریکی له به غدا، له سه رده می شه ڤدا، گوڤاری (دهنگی گیتی تازه)

ی، بهو زمانه کوردییه دهردهکرد. دهوله‌تی به‌ریتانیاش، هه‌مان کات، له رادیۆی نیونه‌ته‌وه‌یی (حه‌یفا)، به‌رنامه‌ی بهو زمانه‌ ب‌لاو ده‌کرده‌وه.

ئه‌وا بۆ زیاتر له نیو سه‌ده ده‌چیت، له چه‌ند زانکۆیه‌کدا، به‌شی کوردیی بهو زمانه هه‌یه و ده‌خویندریت. به‌مجۆره ئه‌و بارودۆخ و هه‌لومه‌رجه سیاسی-کۆمه‌لایه‌تی-ئابووری-پۆشنیبرییه‌ی، هه‌ر له سه‌رده‌می بابانه‌کانه‌وه، بۆ سه‌قامگیربوونی ئه‌م شیوه‌یه‌ی زمانی کوردیی ره‌خساوه، بێ پسانه‌وه و پۆژ به پۆژ باشت‌تر بووه.

ئێستا له هه‌ریه‌می کوردستانی ئازاددا، ده‌یان پۆژنامه و گوڤاری پێ دهرده‌چیت و ده‌یان که‌نالی ته‌له‌فزیۆن و ویستگه‌ی رادیۆش، به‌رنامه به‌م شیوه‌یه ب‌لاوده‌که‌نه‌وه. له پۆژه‌ه‌لاتی کوردستان و له ناو کوردانی تاراوگه‌ی هه‌موو گوڤشه‌یه‌کی ئه‌م سه‌ر زه‌وییه‌ش، چالاکی پۆشنیبری و هونه‌ری زۆری، نووسراو و بینراو و بیسراو، بهو زمانه ب‌لاو ده‌بنه‌وه. هه‌روه‌ک پۆژنامه‌ی ئه‌له‌کترۆنی، ماله‌په‌ری پۆشنیبری، کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی یه‌کجار زۆر، له‌سه‌ر تۆری جیهانی ئینتەرنیت، هه‌ر به‌م زمانه بابه‌ته‌کانیان ده‌گه‌یه‌ننه‌ خه‌لک.

تا به‌م‌پۆ ده‌گات، زاری کوردیی ناوه‌ند، رینگیه‌کی زۆری بریوه، بۆ بوون به‌ زمانی ستاندارد. ئه‌م‌پۆ زمانی کوردیی، زمانی یه‌که‌می ملیۆنان که‌سه، بۆ خویندنه‌وه و نووسین و خۆ پۆشنیبر کردن، ئه‌مه له کاتیکدا یه‌که‌ زاره‌کانی دی کوردیی، هه‌یشتا ته‌نیا وه‌کو ئه‌رکیکی نیشتمانی و له‌لایه‌ن چه‌ند که‌سانیکه‌ که‌مه‌وه پێیان ده‌نووسریت. واتا زاره‌کانی دی زمانی کوردیی، به‌ به‌راورد به‌ زمانی ستانداردی ئه‌م‌پۆ کوردیی، هه‌یشتا نه‌بوون به‌ زمانی یه‌که‌می خویندنه‌وه و نووسین و خۆ په‌روه‌رده‌ کردنی هه‌یچ که‌سی. نووسراوه‌کانیشیان، له‌سه‌ر ئاستیکه‌ به‌رته‌سکدا ب‌لاوده‌بنه‌وه. تیراژی سالیکی هه‌موو ئه‌و پۆژنامه‌یه‌ی، که به‌ زاره‌ کوردییه‌کانی دی دهرده‌چن، له تیراژی هه‌وتویه‌کی ئه‌م سێ پۆژنامه‌ پۆژانه‌یه‌ که‌متره، که له باشوری کوردستان دهرده‌چن. ئه‌مه باشت‌ترین به‌ره‌په‌چدانه‌وه‌یه بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی، که ده‌یان‌ه‌وی زاریکی دی کوردیی، له‌گه‌ل زمانی به‌ره‌و ستاندارد چووی کوردیی، له‌ریزی یه‌کدی دابنن.

هه‌ندی که‌س، برۆبیانوی ئه‌وه دیننه‌وه، که با جارێ بوه‌ستین، تا به‌لکو کوردستان هه‌مووی پزگار ده‌بیت، جا ئه‌وه‌کاته‌ زمانی ستاندارد، له چوارچێوه‌ی ده‌وله‌تی سه‌ربه‌خۆدا دروست ده‌بیت، یان هه‌له‌ده‌بژیردریت. بۆ وه‌لامی بۆچوونیکه‌ ساده‌ی وا ده‌لیم، که زمان هه‌له‌نا‌بژیردریت، به‌لکو هه‌تمیه‌تیکه‌ میژوویی زال دیته‌ پێشی و زمان

(زاریکی باش گه شه کردووی زمان) دهسه پینیت. میژووش وهک لافاوی پهنگ خواردو وایه و چاوه پروانی نازانیت، بویه که هات، ئەوا ئیمه ناتوانین بهری پی بگرین. ههر ئەوهندهیه ئەگەر هۆشیارانە به پیریوهه بچین، ههر وهک چۆن رهنجوری و عهلی حهریری، له سهردمی خۆیاندا، هۆشیارانە به ئەرکی میژوویی خۆیان ههلسان، ئەوا دهبینه گه شه پیدهری زمانه که مان. ئەگەر نا هۆشیارانەش سات و سهودای له گه لدا بکهین، ئەوا تهنیا ریگریکی کاتی ئەو دیارده میژوو کرده دهبین وزیان له پیشکەوتنی زمانه که مان دهدهین.

نازانم کوردستانی ئازاد و یه کگرتوو بهدی دیت یان نا. ههروهک که سیش نازانیت، ئەو کوردستانه چاوه پروانکراوه مان، کهی و به چ شیوهیهک ده بیت. ئەوهی دیاره و لیمان پروونه ئەوهیه، که ئەگەر په ره سه ندنی بارو دۆخی باکوری کوردستان ئاوا بچیته پیشی، ئەوا له دوا رۆژدا، دوو ئەگه رمان له به رده مدها ده بیت. یه که میان، یان یه ک کوردستانی ئازادمان ده بیت، به دوو زاری دیوانیی، (تو بلێ به دوو زمانی دیوانیی کرمانجیی و کوردیی). ئەگه ری دووهمیش ئەوهیه که دوو دهوله تی کوردستان، به دوو زمانی هاو په گ و هاو ریشه ی کوردیی و کرمانجیی بینه کایه وه. ئەوهی گرنگه، ئەوهیه که ئیمه، نابیت دهسته وستان دابنیشین و چاوه پروانی ئەو ئەگه رانه بکهین. ئەوه چالاکانه کار کردنی ئەمپرومانه، که راسته و خۆ به رنه جامه کانی ئەو ئەگه رانه ی دوا رۆژ ده گۆریت. ئەوه ئیمه یین که ده توانین ئەگه ره کان، به ئاقار و ئاراسته یه کی دی دا به رین.

له بارو دۆخی ئەمپرویی پارچه کانی کوردستاندا، بو که سیکی زار کرمانجیی، یان زازایی، یان هه ورامی و... فیربوونی زمانی کوردیی ستاندارد، هه رگیز و هه رگیز، له فیربوونی زمانه به زۆر به سه ر داسه پیندراوه کانی، تورکی و عاره بی و فارسی و... زه حمه تتر نییه. ئەمه هه ست نه کردن به لیپرسراوییه به رامبه ر به زمانه که مان، ئەگه ر دژی په وتی میژوو کردی گه شه کردنی زمانی ستانداردمان بوه ستین و زمان و زار و زاراوانی له می و له وی بو قوت بکهینه وه. با سه یریکی ئیسرا ئیلیه کان بکهین و په ندیان لی وه ربگرین. زۆر به ی ئەو جوله کانه ی ده گه رانه وه ئیسرا ئیل یان به زمانی (یدیش) ده دوان، یاخود به زمانیکی دی بیگانه. زمانی عیبری، تهنیا له سینه گوگ و کلێساکاندا مابوو که دوا سه نگه ری بوو. که چی ئەمپرو، عیبری بووه به زمانی هه موو جووه کانی ئیسرا ئیل. شاره زا و زمانناسانی ئیسرا ئیل، دیسان سه ره له نوێ، زمانه که یان

زیندوو کردۆته‌وه، به‌لام هه‌ندیک له پۆشه‌نبیرانی ناوچه‌گه‌ری ئیمه، به پڕوبیانیوی نه‌زانانه، له زمانیکی زیندوو پاده‌که‌ن.

خه‌لکانیک هه‌ن، هه‌یشتا زمان و زار و ئەلفه‌بیته‌ لیک جودا ناکه‌نه‌وه و وا ده‌زانن کیشه‌ی گه‌وره‌ی زمانی کوردیی، جووری پیت و ئەلفه‌بیته. گه‌ر ئیمه بره‌ومان به زمانی ستاندارد بدابایه، دیاره که گۆرینی ئەلفه‌بیته‌ شتیکی ئەسته‌م نیه، ئەگه‌ر له به‌رژه‌وه‌ندی زمانه‌که‌ماندا بیته. واتا ئەم پرسه‌ بیانو نییه، تا خۆمان له ئه‌رکی بره‌و پیدان و پاراستنی زمانی زیندوو و به‌ توانای ستانداردی کوردیی بدزینه‌وه.

داوام له پۆشنییرانی زاره‌کانی دی کوردیی ئەوه‌یه، که ئەو ئیمکانیاته چاکه‌ی له ناو هه‌ریم و دانپیدانانی زمانی کوردی به‌ فیترمی له‌سه‌ر ئاستی عێراق، هه‌روه‌ک بواری باش له‌ ده‌ره‌وه‌ی ولاتیش، که خراوه‌ته‌ به‌ر ده‌ستیان بۆ خویندنی زمانی دایک، بۆ فیتربوونی زمانی ستانداردی کوردیی به‌کاری بینن و له‌ کاری بی هوده‌ی به‌ فیترۆ نه‌ده‌ن.

له‌م باره‌شدا، دیاره هه‌ر که‌س ئازاده، له‌ دوان و ئاخوتن به‌و زاره‌ی که‌ ده‌یه‌ویته. چونیه‌تی بایه‌خ دانیش به‌ فۆلکلۆری ناوچه‌یی خۆی، که فۆلکلۆری سه‌رجه‌م خه‌لکی کوردستانه. واتا پشتگیری کردن و فیتربوونی زمانی ستاندارد، به‌و واتایه‌ نییه که ئیمه پۆلیسی زمان داده‌نین و ناهیلین که‌س به‌ زاری خۆی بدویته. پاراستنی هه‌ر زاریکی کوردیی، ئه‌رکی سه‌رشانی ده‌زگا ئەکادیمیه‌کانی زمانه، چونکه هه‌ر زاریک بۆخۆی خاوه‌نی سامانیکی گه‌وره‌ی فۆلکلۆری و که‌ره‌سته‌ی زمانه. هه‌روه‌ک چالاکیه هونه‌رییه‌کان، له هه‌ر شوینیکی، هه‌میشه به‌ زاری ئەو شوینه‌ ئەنجام ده‌درین. واتا پشتگیری کردن له‌ زمانی ستاندارد، نابیته‌ بخریته‌ چوارچیوه‌ی دژایه‌تی کردنی هه‌یچ زاریکی دی کوردیییه‌وه.

من لیڤه‌دا ده‌مه‌ویته، که پێ له‌سه‌ر ئەمه‌ دابگرم، له‌م بارو دۆخه‌ی، که پارچه‌کانی کوردستان، ئەم‌رۆ تییکه‌وتوون، زیندووکردنه‌وه‌ی هه‌یچ زاریکی کوردیی، نابنه هه‌ر شه‌ بۆ سه‌ر زمانی ستانداردی کوردیی. گه‌لی ئیمه هه‌یشتا له‌ باریکدایه، که هه‌ر شه‌ی له‌ ناوچوون، له‌ زمان و فه‌ره‌نگی، ئەگه‌ریکی زۆر به‌هه‌زه. که‌واته ئەگه‌ر بۆ نمونه، خه‌لکی کرماشان، پووین له‌ زیندووکردنه‌وه‌ و پینووسینی زاری که‌له‌هۆپی کرد، واتا به‌ سه‌دان هه‌نگاو هاتوونه‌ته‌ پیشی و له‌ مه‌ترسی له‌ ناوچوونی زمان دوور که‌وتوونه‌ته‌وه. واتا مه‌ترسی زمانی فارسییان، له‌سه‌ر نه‌وه‌کانی داها‌توومان له‌و

ناوچه‌یه، که‌متر کردۆته‌وه. هه‌روه‌ک گهر که‌سیک بتوانیت به‌که‌له‌هوری بنووسیت و بخوینیت‌ه‌وه، زۆر به‌ ئاسانتر ده‌شتوانیت زمانی ستاندارد فیر ببیت. دیسان زیندوو کردنه‌وه‌ی زاره‌کان، واتا هاتنه‌ به‌رده‌ستی سه‌رچاوه‌یه‌کی گه‌وره‌ی ئەمباری وشه، بۆ ده‌وله‌م‌ه‌ندتر کردنی زمانی ستاندارد.

پوخته‌ی مه‌به‌ستی من لی‌رده‌دا ئەوه‌یه، که‌ هیشتا کیش‌ه‌ی ئیمه، نه‌که‌وتۆته‌ نیوان زمانی ستاندارد و زار و بنزاره‌کانی دی کوردییه‌وه. ئیمه‌ هیشتا ده‌ستمان به‌سه‌ر زۆربه‌ی کوردستاندا پاناگات و ناتوانین فریایان بکه‌وین. که‌واته‌ تا ئیستاش، کیش‌ه‌ی گه‌وره‌ی ئیمه، له‌ نیوان زمانی کوردی (به‌گشتی) و زمانی ده‌سته‌لاتی داگیرکه‌ری زاله‌ له‌ کوردستان، که‌ ئەو ده‌سته‌لاته، به‌ هه‌موو توانایه‌کی یاسایی و دارایی خۆیه‌وه، په‌واج به‌ زمانی خۆی ده‌دات، که‌ زمانی نه‌ته‌وه‌ی سه‌رده‌سته، له‌ناو میله‌ته‌ی ئیمه‌دا. له‌ کۆتایی دا، پووی ده‌م له‌ پۆشنییرانی هه‌موو زاره‌کان ده‌که‌م و ده‌لیم: ده‌با هه‌موومان نه‌ختیک له‌ ناوچه‌که‌ی خۆمان فراوانتر بیر بکه‌ینه‌وه و به‌رژه‌وه‌ندی گشتی و دواپۆژی گه‌له‌که‌مان له‌ به‌رچاو ببیت. با دژی حه‌تمیه‌تی میژوویی گه‌ه‌شه‌سه‌ندنی زمانه‌که‌مان نه‌وه‌ستین، که‌ له‌ سه‌رووی ده‌سته‌لاتی ئیمه‌ بووه و مل که‌چ بووه بۆ هه‌لومه‌رجه‌کانی خۆی.

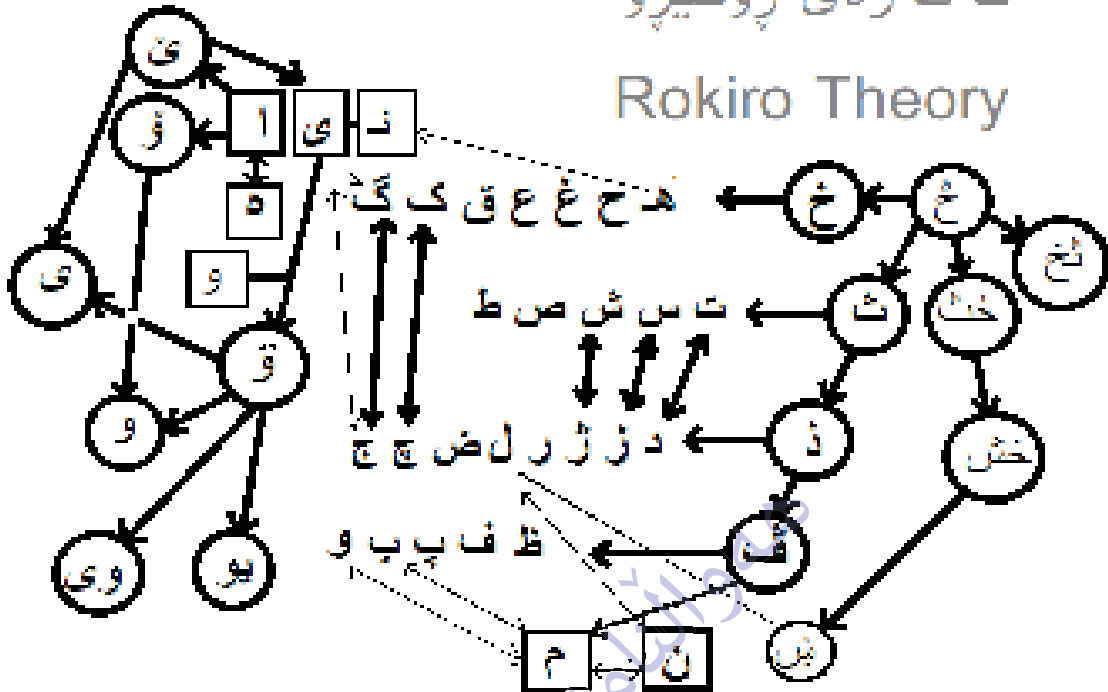
نەقەرەى رۆكىرۆ- بېخزانى (Rokiro Theory_ Bekhzani)

تارىق ھەمەوۋەندى ■

نه‌قهره‌ی رۆکیرو

Rokiro Theory

پهرتی شه‌شهم

شیگه‌ریی وشه‌ی « ذا- داخ »

به گویره‌ی نه‌خشه‌ی رۆکیرو، له ده‌نگی (ذ)ه‌وه هه‌ردوو پیتی (د) و (ز) که‌وتوونه‌ته‌وه، بنۆره (زه‌ریا ← ده‌ریا- زه‌ریا) . هه‌ر به‌ گویره‌ی نه‌خشه‌ی رۆکیرو. وشه‌ی (داخ) بریتییه له بیخی وشه‌ی « دایک ». دوا‌ی ئه‌وه‌ی که پیتی (خ) په‌رش بووه، هه‌ردوو وشه‌ی (داخ) و (ذات) که‌وتوونه‌ته‌وه. که‌ده‌نگی (خ) گۆپاوه بو (ه)، وشه‌ی (داخ) گۆپاوه بو (داها) و وشه‌ی (داها- دا) و (زاها- زا) که‌وتوونه‌ته‌وه. له وشه‌ی (ذات) یشه‌وه، وشیی (ذات) که‌وتۆته‌وه. له په‌رته‌کانی پیشوودا ئاماژه‌م به‌ هاو‌پیشه‌یی ده‌نگی (ه) و (ث) داوه. که‌له (خ) و (ث) که‌وتوونه‌ته‌وه، بنۆره (چاه- چاڤ- چاڤ)، (کاه- کاڤ- کال)، (فه‌ره‌نگ- فه‌رته‌نگ).

دواتر له وشەى (دا) وه، له زاره كوردییه كاندا، (دا- دی- دهی- دای- دایه- دایک... هتد) كه وتوو نه ته وه، ههروهها له وشەى (زا) وه، له باری كردهاوشەى (زاین) سازینراوه، كه واتای له دایكبوونی له خوگرتوووه. دواى ئه وهى كه وشەى (زاه) گوپراوه بو (زه، وشەى (زى) ی لیکه وتوتته وه، « بو چوینییه تی ئه م گوپرا نه، بنۆره » قه لادزه- قه لادزی، زیوه- زیوی ... هتد».

ههروهها ههردوو وشەى (زا) له گه ل (زى) ئاویتته كراوه و وشەى (زاووزى) ی لیسازینراوه، كه به مانای (تكاثر) دیت. له روویه كى دیکه وه له زمانى كوردییدا، وشەى (زى) واتای (شوینی زاین- ده رچه ی زاین- فرج) ی له خوگرتوووه. به دیویكى له وشەى (زى) وه، له زمانى كوردییدا وشەى (زیدان- زیان) سازینراوه، كه به مانای (منالدان- رحم) دیت، وه له زمانى فارسىیدا، له وشەى (زه) وه، وشەى (زهدان) سازینراوه، كه هه مان واتای (رحم) ی هه یه.

ههروهك له سه ره وه ئاماژه م به هاو پریشه یی پیتی (ه) و (ث) داوه. كه له (داخ) ه وه هه ردوو وشەى (زاه) و (زاث) كه وتوتته وه، كه دواتر گوپراوه بو (زات) و (زاد). بنۆره وشەى (نه وزات- نه وزاد)، كه به واتای (ساوا) یان (مندالی تازه زایوو- مندالی تازه له دایكبوو) دیت. یان وشەى (زادگاه) كه به مانای شوینی له دایكبوون دیت. پێشتر بینیمان كه وشەى (زا) گوپرا بو (زى)، به هه مانشیوه وشەى (زاد) یش، گوپراوه بو (زید). كه له زمانى كوردییدا (زیدگه) به واتای شوینی له دایكبوون ها تووه، دواتر خودی وشەى (زید) ئه م واتایه ی له خوگرتوووه.

وشەى (زى) واتای له دایكبوونی (نارۆحی) یشی له خوگرتوووه. بو نموونه، گه ر كه باسی خواردنیكى خو ش ده كریت، ئاو (ده زیته) ناو ده مه وه، وهك ده گوتریت: ده مم ئاوی تی زا. یان ئه وشوینییه كه له زه وییدا ئاوی لیده رده چیت “ كانی ئاو ”، پیده گوتریت : كانیه كه ئاوی تی زاوه. كه دواتر خودی وشەى (زى) هه مان واتای كانی له خوگرتوووه. ههروهك له سه ره وه بینیمان كه وشەى (زه) دیویكى دیکه ی وشەى (زى) یه، به هه مانشیوه ی سه ره وه وشەى (زه ئاو- زه هاو) سازینراوه، له زمانى فارسىیدا وشەى (زه هاب- زهاب) سازینراوه. بنۆره ناوی شاری (سه ریپلی زه هاو- سه ریپول زهاب) (پیل- پول) به مانای ” پرد ”، كه وهك ده بینین (سه ریپلی) زه هاو له چوار وشه سازینراوه، كه بریتییه له (سه ر پردی زى ئاو)، شایانی ئاماژه یه كه وشەى (زیبار) یش له (زى + بار) سازینراوه، له سه رشپوه ی (رود + بار) (رود + قار) كه دواتر وشه كانی (رودبار- رووبار- رویبار- ریبار- ریوار- ریقار) ی لیکه وتوتته وه. به هه مانشیوه له وشەى (جو) وه (جو بار- جو یبار- جو یبار) و (جو گه)، (جو گه له) سازینراوه. ههروهها دواتر وشەى (زه هاب) وه، وشەى (زاب) كه وتوتته وه.

شیگه‌ریی وشه‌ی ” روخ - روچ ”

گەر بنۆرینه هەردوو وشه‌ی (مری) و (مربی)، که یه‌که‌میان به مانای ” په‌روه‌رده‌که‌ر- په‌روه‌ردگار ” دیت و دوومیان به مانای ” خو‌شاو ” دیت. په‌نگه‌ و ابزانین که پ‌یشه‌ی ئەم دوو وشه‌یه‌ جو‌دایه‌ و هیچ پ‌یوه‌ندییه‌ک له نیوان ئەم دوو وشه‌یه‌دا نییه‌ و تهنه‌ها هاوش‌یوه‌ن ” به‌ ج‌یوازییه‌کی که‌مه‌وه‌، ” یان په‌نگه‌ و ابزانین که هەردوو وشه‌که‌ عه‌ره‌بیین! به‌لام له‌پراستییدا هەردوو وشه‌که‌ هاوپ‌یشه‌ن و عه‌ره‌ب‌یش نیین، ب‌یخه‌که‌یان بر‌یت‌یه‌ له (روخ)، ئەم وشه‌یه‌ پ‌یشه‌یه‌کی زۆر کۆنی هه‌یه‌، که هه‌ریه‌ک له‌ زمانه‌کانی ناوچه‌که‌، به‌ ش‌یوه‌ی جو‌دا، ئەم وشه‌یان گه‌رداندووه‌.

وشه‌ی (روخ)، چه‌ندین واتای ج‌یواز له‌ خو‌ده‌گر‌یت، وه‌ک ” روچ، په‌گ- پ‌یشه، خ‌یو، خو‌دا، ناووک، م‌یشک، دل، گیان، بنه‌چه- ئەساس، هه‌وین، توو، پروو‌خسار، په‌تی- پرووت ... هتد ” . هه‌ریه‌ک له‌ واتا‌کانی ئەم وشانه‌، به‌ هۆی گۆرانی واتاوه (Semantic change) به‌پ‌یی کات دروستبوونه.

دوای ئەوه‌ی که ده‌نگی (خ) په‌رش بووه‌ بۆ (خ) و (ث) و (خث)، وشه‌کانی (روخ) و (روث) و (روخت) که‌وتوونه‌ته‌وه‌. وشه‌ی (روخ) به‌ هه‌مان فۆرمه‌وه‌ که‌وتۆته‌ ناو زمانی ع‌ی‌رییه‌وه‌ و به‌مانای (روچ) دیت. هه‌روه‌ها به‌ ش‌یوه‌ی ” روچ ” که‌وتۆته‌ ناو زمانی عه‌ره‌بیی و فارسییه‌وه‌. وشه‌ی (روخ) به‌م ش‌یوانه‌ ” روچ- روچ- روچ- روچ ” له‌ زمانی کوردییدا که‌وتوونه‌ته‌وه‌. له‌ وشه‌ی (روچ) هه‌روه‌ وشه‌ی، ” روچله- روچله ” ساز‌ی‌نراوه‌، که‌ به‌واتای ” روچ‌یکی بچووک ” دیت. که‌ بر‌یت‌یه‌ له‌ دیو‌یکی دیکه‌ی وشه‌ی (روچله).

له‌ وشه‌ی (روچ) هه‌روه‌، دوای سووانی ده‌نگی (ه)، وشه‌ی (رو) که‌وتۆته‌وه‌. هه‌روه‌ک له‌ وشه‌ی (روچله- روچله) دا بینیمان.

هه‌روه‌ها پ‌یشت‌ر گوتمان که وشه‌ی (ذا) به‌واتای (دایک) دیت. وشه‌ی (ذا) له‌ گه‌ل هەردوو وشه‌ی (رو) و (روچله)، له‌ زاری هه‌ورامییدا، وشه‌ی (زارو) و (زاروچله) ی ل‌ی‌ساز‌ی‌نراوه‌، که‌ به‌ واتای ئەو روچه‌ بچووکه‌ دیت که له‌ دایکه‌وه‌ ده‌که‌و‌یت‌ه‌وه‌، که‌ به‌ واتای ” مندال ” دیت. هه‌روه‌ها له‌ گه‌ل وشه‌ی (روک) یان (روگ) دا وشه‌ی (زاروک- زاروگ) ی ل‌ی‌ساز‌ی‌نراوه‌، که‌ له‌ زاری کرمانجییدا، وشه‌ی (زاروک- زاروگ) ی ل‌یکه‌وتۆته‌وه‌.

یه‌کیک له‌ واتا‌کانی (روح) بر‌یت‌یه‌ له‌ ” بنه‌چه- ئەساس- Essence ”، بۆیه‌ به‌ (ئەساس) یان (خلاصه) ی میوه‌ ده‌گوتر‌یت ” روح ”، بۆ ئموونه‌: روچی پ‌رته‌قال. که‌ له‌ زاری هه‌ورامییدا وشه‌ی (روگ) به‌ کار‌دیت، بۆیه‌ له‌ زاری هه‌ورامییدا به‌ (روچی هه‌نار- روبه‌هه‌نار- روبه‌نار) ده‌گوتر‌یت : ” روچگه‌نار ”.

هەروەها بە گوڤرەى (نەخشەى پۆكپۆ) دەنگى (ث) دەگوڤریت بۆ (ف). بنۆرە وشەى (چەث-چەف) كە وشەى (چەش) ى فارسىيە و (چاڤ-چاۋ) ى كوردىيە لىكەوتۆتەو، يان وشەى (ئەرهىتون) كە گوڤراوہ بۆ (فەرەيدون) و دواتر وشەى (فەرەيدون) ى لىكەوتۆتەو. بەو شىۋەيەى سەرەوہ وشەى (روث) گوڤراوہ بۆ (روڤ). بە دىۋىڭدا وشەى (روب) ى لىكەوتۆتەو، بە دىۋىڭى دىكەشدا وشەى (لوب) ى لىكەوتۆتەو، كە بە شىۋەى (لب) كەوتۆتە ناو زمانى عەرەبىيە و فارسىيەو. وشەى (لوب) ىش واتاى پۆحى وشكەمەنىيەكانى وەك (گوڤز، بادام، پستە... ھتد) ى لە خوڭرتوۋ. بە دىۋىڭى دىكەشدا واتاى (مىشك) ى لە خوڭرتوۋ، بنۆرە (مەغزە گوڤز، يان مەغزە بادام) كە بە واتاى مىشكى گوڤز يان مىشكى بادام دىت، لە ھەمانكاتدا بە واتاى (ناووك) ىش دىت. ھەروەها ھەر لە وشەى (لوب-لب) ھوہ وشەى (لەبە) و (لەپە) ىش كەوتۆتەو، كە (لەپە) زىاتر بە واتاى ناووكە دووفاقييەكان دىت، كە لە پاقلەمەنىيەكاندا ھەيە. بە دىۋىڭى دىكەشدا وشەى (پۆح)، بە (تۆۋ) ى دايكوباوك و پناكراوہ، چونكە ئەو پۆحە نوڤيە، لەوانەو كەوتۆتەو. ھەر بۆيە ناووكى ميوە كە برىتتيە لە (لوب). واتاى (تۆۋ) ىشى لە خوڭرتوۋ.

واتايەكى دىكەى وشەى پۆح، برىتتيە لە گيان، كە بە واتاى ناووكى جەستە دىت. ھەر بۆيە (لوب) واتاى (ناووك) ى لە خوڭرتوۋ. لە ھەمان كاتدا واتاى (دَل) ىشى لە خوڭرتوۋ، بنۆرە ھەردوو وشەى (قلب) و (لب) كە لە زمانى عەرەبىيە ھاوواتان. ھەروەها لە وشەى (پو) ھوہ وشەى (پەوان) كەوتۆتەو، كە لە زمانى كوربيدا واتاى دەرۋونى لە خوڭرتوۋ، لە زمانى فارسيشدا واتاى دەرۋونى مىشكى لە خوڭرتوۋ. ھەندىجار ھەردوو وشەكە پىكەوہ دىن، بە شىۋەى (پۆح و پەوان)، كە دواتر ئەم دەستەواژەيە بە ھەلە گواستراوتەوہ و بووہ بە (پۆحى پەوان).

ھەروەها وشەى (روب) ىش كە ھەمان واتاى (پۆگ) ى لە خوڭرتوۋ. بە شىۋەى (رب) كە وتۆتە ناو زمانى عەرەبىيە و فارسىيەو. ھەروەك لەسەرەوہ ئاماژەم بە وشەى (پۆگەنار) دا، كە لە زارى ھەورامبيدا لە وشەى (روگ) ھوہ سازپنراوہ، وە لە زارى سۆرانبيدا لە وشەى (روب) ھوہ (روب ھەنار- روبەنار) سازپنراوہ، كە بە واتاى پۆحى ھەنار، يان خلاصەى ھەنار دىت. لە زمانى عەرەبىيە و فارسيشدا بە ھەمانشىۋە، بنۆرە: ”رب الرمان“، ”رب البندورة“، ”رب گوجە فرنگى“. ھەروەها لە پوويەكى دىكەوہ، وشەى (روب) بە شىۋەى (پۆبە- روبە) كەوتۆتە ناو زارى عەرەبىيەو، كە بە ماناى (پۆحى ماست) يان (ئەساسى ماست)، واتا ”ھەوين“ دىت، وە لە ھەندى ناوچەى عەرەبىيە، بە واتاى خودى ماست دىت. ھەروەها لە وشەى (روب-رب) ھوہ، وشەى (مربى) سازپنراوہ، كە برىتتيە لە (خلاصە) ى ميوە، يان (خەستاۋى ميوە).

پوخساری هەر گیانله بهریک یان روحله بهریک، بریتهیه له ناسنامه ی (پۆخ) ی. من پۆحیکم ههیه، ئەو ناوهی که لیم نراوه، بریتهیه له پیناسه ی پوخسارم ، پوخساریشم بریتهیه له ناسنامه ی پۆخم، به هه مانشیوه بۆ تۆیش و هه موو که سیکی دیکه. گەر پوخساری هه موو مان چوونیه ک بوونایه، ئەوا هه رگیز جیوازی له نیوان پوحه کاندایه ده بوو، وه که سمان نه ده ناسراینه وه. هه ر بۆیه لیره وه وشه ی (پوخ) واتای (چاره) به مانای (وجه) یان (Face) ی له خۆگرتووه. وه له گه ل مۆرفیمی (سار) دا وشه ی (پوخسار) ی لیسازینراوه ” دواترله سه ر واتای وشه ی (سار) ده دویم.“ هه روه ها به گۆرانی دهنگی (خ) بۆ (ه)، وشه ی (پوخ) گۆراوه بۆ (پوه) دواتر گۆراوه بۆ (پوو) که هه مان واتای (پوخسار) ی ههیه، هه روه ها له وشه ی (پوو) یشه وه، وشه ی (پوومه ت) سازینراوه.

چاکه و خراپه ی مرۆفه کان، په یوه ست نییه به جوانی و ناشیرینی پوو خساریانه وه، به لکو په یوه سته به چاکه و خراپه ی پۆحه وه، هه روه ک گۆمان که پوخسار ته نها پیناسه ی پۆحه. هه ر بۆیه که سیکی که روحیکی خراپی هه بیته، ئەوا (پوخسار - چاره) ی گران ده بیته، وه که سیکی که روحیکی باشی هه بیته، ئەوا چاره ی خۆشه ویست ده بیته. هه ندیکه س روحیکی خراپان ههیه، به لام خۆیان وه ک و مرۆقیکی باش پیشان ده دن. بۆیه ئەو جۆره که سانه (دووپوخ - دووپوو) ی جیوازیان ههیه، ده سته واژه ی (مرۆقی دووپوو) لیره وه هاتووه. پێشتر بینیمان که له وشه ی (پوخ) هوه، وشه کانی (پوگ، پوخ، پوو... هتد) که وتبوونه وه. بۆیه به مرۆقی (دووپوو) گوتراوه: (دووپووگ، دووپوو، دووپوو)، که ئەمرۆله زمانی فارسییدا وشه ی (دووپوخ) بووه به (دوروخ - دروغ)، هه روه ک پێشتر له وشه ی (پۆله) دا ک بینیمان که وشه ی (پوخ) گۆراوه بۆ (پۆ)، بۆیه له زمانی کوردیشدا وشه ی (دووپوخ) بووه به (دوپۆ - درۆ). به لامته مرۆ وشه کانی (دووپوو) و (درۆ) واتا کانیان گۆراون و واتایه کی نوییان لیکه وتۆته وه. ئەگینا له راستییدا (درۆ) بریتهیه له (دووپووی) یان (دووپووی). واتا شاردنه وه ی دیوه ناشیرینه که ی (روح) یان (پوو) وه پێشاندانی روحیکی جوانی درۆیین، یان پوو یه کی جوانی درۆیینیه.

وه ک پێشتر بینیمان که له وشه ی (پوخ) هوه، وشه کانی (پوخ) و (پووت) و (روخت) که وتبوونه وه.

هه روه ها وشه ی (روح)، که به مانای (لوب) هاتووه، واتا (ناوک)، که به (به رگ) یان (توپک) پۆشراوه، گەر توپکه که ی لادهین پووت ده بیته. لیره وه له وشه ی (پووت) هوه، وشه ی پووت که وتۆته وه، که واتای (په تی) ی له خۆگرتووه که به واتای بێ به رگی، یان بێتویکل، یان بێ پوو پۆش دیت. وه ک ده بینین که خودی وشه ی (پوو پۆش) لیره وه که وتۆته وه، که وشه ی (پوو) هه مان واتای

ده‌گوتريٽ (ربة البيت، يان ربة المنزل)، که به مانای سه‌په‌ره‌شتیکه‌ری مآل دیت، هه‌روه‌ها وشه‌ی (مربي) یش که هه‌ر له (رب) هوه وه‌رگيراهه، به مانای سه‌په‌ره‌شتیکه‌ر دیت، که له زمانی عه‌ره‌بيیدا وشه‌ی (تربية) ی لیسازینراهه. هه‌روه‌ها دواى ئه‌وه‌ی که وشه‌ی (رب)، واتای (خاوه‌ن-خوداوه‌ند) ی له‌خوگرتووه، ئه‌م ناوه گواستراهه‌ته‌وه بو باوک، هه‌روه‌ک ده‌گوتريٽ (رب الأسرة)، که به مانای (خودای خیزان، يان سه‌په‌ره‌شتیکه‌ری خیزان) دیت.

بو زیاتر سه‌لماندى هاوواتایی هه‌ردوو وشه‌ی (رب) و (پوچ) يان (خودا) و (پوچ) . له کاتيکدا که ژن و ميټريک، منداليکی بيگانه له خوډه‌گرن و په‌روه‌رده‌ی ده‌که‌ن. ئه‌و ژن وميټرده؛ دايک و باوکی بايولوجیي منداله‌که نيين، ته‌نها په‌روه‌رده‌که‌ری مناله‌که‌ن، که بريټين له دايک و باوکی (پوچی)، که به عه‌ره‌بی په‌روه‌ده‌که‌ر ده‌بيټه (مربي)، که له وشه‌ی (رب) هوه سازینراهه. ليټره‌دا (پوچ) و (رب) هاوواتان. هه‌روه‌ها له زمانی ئینگليزييدا به (دايکی پوچی) ده‌گوتريٽ (گودماذر) (Godmother) که مانا که‌ی بريټيه له (دايکی خودایی)، وه‌ک ده‌بينين، گه‌ر سه‌رنجی هه‌ردوو ده‌سته‌واژه‌ی (دايکی پوچی) و (دايکی خودایی) بده‌ين، ده‌بينين که هه‌ردوو وشه‌ی (پوچ) و (خودا) هاوواتان. به هه‌مانشيوه‌ش به باوکی پوچی ده‌گوتريٽ (Godfather)، که له هه‌مانکادا به مانای سه‌په‌ره‌شتیکه‌ریش دیت.

هه‌روه‌ک پيشتريش بينيمان که وشه‌کانی (ذا) و (ذات) و (دايک) هاوپريشه‌ن و به واتای (خاوه‌ن) یش دین، هه‌ر به هه‌مانشيوه‌ وشه‌ی (ذات) و (ذا) یش له زمانی عه‌ره‌بيیدا که دواتريش (ذو) و (ذي) يان لیسازینراهه، هه‌مان واتايان هه‌یه. شایانی ئاماژه‌شه که له‌زمانی فارسييدا به (گیاندار) ده‌گوتريٽ (ذی‌روح- ذی روح)، که هاوپريشه‌ی (زاروک- زاروگ) ی کوردییه.

“ وشه‌ی ” خودا- خاوه‌ن- سه‌روک- سه‌په‌ره‌شت

وه‌ک له‌سه‌روهه بينيمان که له‌زمانی کوردییدا وشه‌کانی (پوچ- خودا- خاوه‌ن- سه‌په‌ره‌شت) هاوواتان. وه له زمانی عه‌ره‌بيیشدا به‌هه‌مانشيوه (روح- رب - صاحب- مربي) هاوواتان. له په‌رته‌کانی پيشووتردا، شيگه‌رييم له‌سه‌ر وشه‌ی (خودا) کردووه، ليټره‌دا ته‌نها باسی په‌يوه‌ندی نيوان وشه‌کانی (خودا- خاوه‌ن- سه‌په‌ره‌شت) ده‌که‌م. په‌يوه‌ندی واتایی ئه‌م سى وشه‌یه زور به ئاشکرا دياره، بوهمونه (خاوه‌نخیزان) له زمانی عه‌ره‌بيیدا هه‌ردوو واتای (صاحب) و (رب) ی هه‌یه، هه‌روه‌ک له ده‌سته‌واژه‌ی (رب الأسرة) دا ده‌رده‌که‌ويټ. هه‌روه‌ها له زمانی کوردییدا له وشه‌ی (خودا) وه وشه‌ی (خودان) که‌وتوته‌وه، که به واتای (خوايه‌تی) دیت، که ديویکی دیکه‌ی وشه‌ی (په‌روه‌رديگاری) یه. دواتر به‌هووی سووانی ده‌نگی (د) هوه وشه‌ی (خاوه‌ن) که‌وتوته‌وه، که

ههردوو واتاى (صاحب) و (پهروهردگار) ى له خوگرتوو، كه وشه ى (بهخاوهنكردن) هاوواتاى (بهخٲوكردن*)، كه ههردوو واتاكه ى (صاحب) و (تربٲٲه) له خو دهگرتٲ، كه له كوردٲٲدا به ماناى (سهپه رهشٲكه ر) و (پهروه رده كهر - پهروه رده گار) دٲٲ.

وشه ى (ناو) كه به واتاى (كه شتى) دٲٲ. ههروهك بٲٲٲشمان كه وشه ى (رب - خودا)، واتاى (سهپه ره شٲكه ر) ى شه هه ى، لٲره وه وشه ى (ناو + خودا + ناو خودا) سازٲٲراوه، كه دواتر ئه م وشه ى ه گوراره بو (ناخودا)، كه به و واتاى (سهپه ره شٲكارى كه شتى) (Captain) دٲٲ. ههروه ها له زمانى عه ره بٲٲشدا ده بٲٲ به (ربان السفٲٲنه) ىان (قائد السفٲٲنه)، كه (ربان) له وشه ى (رب) سازٲٲراوه، كه ته رجه مه ى (ناخودا) كه ىه، كه (رب) ههردوو واتاى (خودا) و (سهپه ره شٲكه ر) ى هه ىه، له هه مانكاتدا به واتاى (سه روک - رٲٲس - قائد) ىش دٲٲ.

له زوربه ى زاره كوردٲٲه كاندا دهنگى (ا) ده گورٲٲ (ى)، بنوره ” بازار - باژار - باژٲر، پا - پٲ، جا - جٲ، ” هه ره به مشٲوه ىه وشه ى (خودا) گوراره بو (خودٲى)، وه دوواى سووانى دهنگى (د) ىش، وشه ى (خودٲى) گوراره بو (خوٲى). هه ربوٲه له دهسته واژه ى (خانه خودا) وه كه به واتاى (خاوه نمال - رب البٲٲ) دٲٲ، دهسته واژه ى (خانه خوٲى) كه وتوتته وه.

* وشه ى (خاو) ىش هه ره به هه مانشٲوه ى سهروه وه، واتا گورانى دهنگى (ا) بو (ى)، گوراره بو (خٲو)، كه له وشه ى (خودا) وه كه وتوتته وه، بنوره، دهسته واژه ى (به خاوه نكردن - به خاوكردن - به خٲوكردن)، ىان بنوره دهسته واژه ى (خاووخٲزان)، ههروهك پٲشتر ئاماژه م به وشه ى (خٲو) دابوو، كه به ماناى (روچ) دٲٲ، كه (روچ) ىش دٲوٲكى دٲكه ى وشه ى خودا ىه.

شٲگه رٲى وشه ى ” پهروه رده ”

له په رتى پٲشووتردا باسى وشه ى (قهر) مان كرد. كه به ماناى (ثمره) دٲٲ. كه له گه ل وشه ى (رهخ) دا، وشه ى (قهر رهخ) سازٲٲراوه و ههردوو وشه ى (قهر رهخ) و (قهر رهث) ى لٲكه وتوتته وه، كه به ماناى گه ىشتنى بهر (بهر پهس) دٲٲ. ههروه ها ده ىان وشه و واتاى نوٲى لٲكه وتوتته وه. ىه كٲك له وشانه برٲٲٲٲه له (قهرهخ)، كه وشه كانى (فرخ، فرح - فره، فره - په، په، پر... هتد) لٲكه وتوتته وه، كه به واتاى (زور، فراوان، گوشاد ...) دٲٲ. شا ىانى ئاماژه ىه كه خودى وشه ى (فراوان) له ههردوو ووشه ى (فره + وان) پٲكه اتوو، كه به ماناى (بو شائى زور) دٲٲ. ههروه ها له وشه ى (قهرهخ) وه (قهرهه) كه وتوتته وه، كه به واتاى (فراوانبوون) دٲٲ، دواتر وشه ى (په رهه - فرهه) ى لٲكه وتوتته وه، به هه مان و اتاو. بو نموونه؛ ده گوترتٲ : ئاگره كه په ره ى سه ند، به واتاى فراوانبوون، ىان گه شه سه ندن، ىان بلاو بوونه وه دٲٲ. ىان دهسته واژه ى (په ره پٲدان)، هه مان

واتای گه شه پیدان ده گه یه نیت، له هه مانکاتدابه مانای ههردوو واتای (تنمیه) و (تطویر) ی عه ره بییش دیت.

وشه ی (په ر) له باری بهر کرداردا وشه ی (پهروهه ر) ی لیسازی تراوه. که به واتای (گه شه پیده ر- مرشد- مربی) دیت. به دیوی (فره- فرهه) یشدا وشه ی (فرههه ر- فرههوهه ر) سازیتراوه، که دواتر واتای (شکو و مه زنیی) له خوگرتووه . ههروهه ها له وشه ی (پهروهه ر) هوه وشه ی (پهروهه رده) سازیتراوه، که به مانای (ترییه- گه شه پیدان) دیت. به دیویکی دیکه شدا له باری ناوی چاووگدا“ اسم المصدر“، وشه ی (پهروهه ر) سازیتراوه، که هه مان واتای (ترییه) ی هه یه. ههروهه ها وشه ی (پهروهه ردهه گه ر- پهروهه ردهه گار) سازیتراوه، که به واتای (سه ره ره شتیکه ر- سه روک- خودا - رب- صاحب-) دیت. بوچونیه تی گوپانی وشه ی (په ر ← پهروهه ر)، بنوره (داد ← دادوهه ر)، ههروهه ها بوچونیه تی گوپانی وشه ی (پهروهه ر ← پهروهه ردهه)، بنوره (مز، مژ ← مزدهه).

(په ر) به مانای گه شه دیت، (پهروهه ر) به مانای گه شه پیدان دیت، (پهروهه ردهه) به مانای گه شه پیکردن و پیگه یاندن دیت، (په ره ستار) به مانای که سیک دیت که خزمهت بکات له پیناوی گه شه کردنی که سیکا، بوچونیه تی گوپانی (په ره ست ← په ره ستار) بنوره (گف ت ← گف تار). (پهروهه ردهه گار)، هه مان واتای (سه ره ره شتیکه ر) و (په ره ستاری) هه یه، به لام له پله یه کی بالآتردا، که واتای (خودا) ی له خوگرتووه، بوچونیه تی گوپانی (په رورهه ← پهروهه ردهه گار)، بنوره (کرده ← کرده گار، کردگار).

ههروهه ها له باری ناوی چاووگدا، له وشه ی (په ر) هوه، وشه ی (په رش- په رس) سازیتراوه (شایانی ئامازه یه، که ههردوو پیتی (ش) و(س) ئامازی سازاندنی ناوی چاوگن، که دوو قوناغی جیوازدا به کارهاتوون). له زمانی فارسی و کوردیدا دووه کی (ش) ده که ویته سه ر په گی کردارو ناوی چاوگ (اسم المصدر) دروست ده بییت، وه ک (خواه - خواهش)، (شوپ - شوپش) (به خش- به خشش، به خشیش) (وه رز- وه رزش). هه ر به پیی ئه و په په وهه (په ر) بووه به (په رش)، هه لبه ته له ریزمانی کوندا پیتی (س) یش له بری (ش) به کارینراوه، ئه مه تا ئیستاش له زاری به ختیاریدا په په وه ده کریت، لیروهه وشه ی (په رس) یش که وتوته وه. له قوناغیکی تردا و ته نها له زمانی کوردیدا، ئه و ناوی چاوگانه ی که پیتی (ش) یان که وتوته سه ر، دووباره گه ردی تراون و پیتی (ت) یان که وتوته سه ر، بو به خشینی واتایه کی نوی، بو نمونه: (گوزارش- گوزارشت)، (خو رش- خو رشت)، (سه رزه نش- سه رزه نشت)، (په وش- په وشت) ... هتد هه ر به مشیوه یه (په رش) بووه به (په رشت) و (په رست). نمونه یه کی دیکه ی پیتی (س) که ناوی چاووگی لیده سازیتریت بنوره و شه ی (دان- زان)، که له فارسییدا ده بییت به (دانش)، له گوردیدا ده بییت به (زانست).

وشه‌ى (سهر) و (پهرشت- په‌رست) پٲكرا، وشه‌ى (سهرپه‌رشت- سهرپه‌رست) ى لٲسازٲنراوه، كه واتاى (سهركرده‌ى خٲزان- رٲىس العائلة) ى له خو گرتووه، دواتر چه‌ندىن واتاى دٲكه‌ى له خوگرتووه، بوغموونه: سهرپه‌رشتٲكه‌رى كار له كارگه‌يه‌كدا، واتاى (رٲىس العمل) له خو ده‌گرٲت.

وشه‌ى (په‌رستن) برٲٲٲيه له رٲزو ستايش وٲٲزانىنى په‌روه‌ده‌كراو بو (په‌روه‌ده‌كهر)، به‌رانبه‌ر ئه‌و هه‌ول و ماندوووبوبه‌ى كه له پٲناوٲٲدا ئه‌نجامى داوه. له وٲنه بچووكه‌كه‌يدا، واتا دٲك و باوك په‌ره‌ستى له‌لايه‌ن منداله‌كانٲانه‌وه. وٲنه‌ى دووه‌م كه وٲنه‌يه‌كى مٲتافورٲكٲٲه و، به واتاى په‌رستنى خودا دٲت له لايه‌ن به‌نده‌كانه‌وه. گه‌رسه‌رنجى وشه‌ى (په‌روه‌رده) بده‌ين، ده‌بٲٲن كه له سهرپه‌رشتٲكه‌رى خٲزانه‌وه گواستراوه بو خودا. واتا: خودا له‌سهر شٲوه‌ى مرؤف وٲناكراوه. له ئاٲىنى ئٲسلامدا، خودا له سهرشٲوه‌ى (سٲد- رٲىس) وٲنا كراوه، مرؤفٲش له سهرشٲوه‌ى (كؤٲله- به‌نده- عبد) وٲنا كراوه، هه‌ربو ٲه له وشه‌ى (عبد) وه، وشه‌ى (عبادة) سازٲنراوه، كه به ماناى كؤٲلايه‌تى دٲت، هوكارى ئه‌مه‌ش بو ئه‌وه ده‌گه‌رٲته‌وه، كه ئه‌و ئاٲٲنه له كات و شوٲٲٲكدا سهرى هه‌لداوه، كه كؤٲلايه‌تى باوبووه.

شٲگه‌رى ى وشه‌ى ” خار- شار ”

وشه‌ى (شار) به ماناى كوومه‌لٲك شت پٲكه‌وه دٲت. به لام واتا باوه‌كه‌ى برٲٲٲيه له كو مه‌له گه‌ره‌كٲك، كه پٲكه‌وه شار پٲكده‌هٲٲن، له ئه‌سلدا برٲٲى بووه له (خار)، دواى په‌رشبوونى پٲتى(خ) بو (خ) (ث) (خث)، وشه‌كانى (خار- ئار- خٲار) كه‌وتوونه‌ته‌وه. وشه‌ى (خٲار) دواتر گوٲراوه بو (خٲار) و (كسار)، ”شايانى ئاماژه‌يه وشه‌ى (Cathair) كه له زمانى ئٲره‌له‌ندٲدا به ماناى شار دٲت“.

هه‌روه‌ها دواى گوٲرانى ده‌نگى (خ) بو (ك)، وشه‌ى (خار) ٲش گوٲراوه بو (كار). وشه‌ى (ئار) ٲش، چه‌ندىن وشه‌ى دٲكه‌ى لٲكه‌وتوته‌وه، باوترٲٲان برٲٲٲيه له (شار)، ئه‌م وشه‌يه له زمانى كوردى و په‌شتوٲٲٲدا وه‌ك خو ى ماوه‌ته‌وه، به‌لام له زمانى ئوردو و فارسى و هٲندى دا بووه به (شه‌هر- شه‌ر)، به شٲوه‌ى (شٲهر) ٲش كه‌وتوته‌وه ناو زمانى توركٲٲه‌وه. هه‌روه‌ها له وشه‌ى (شار) هوه، وشه‌ى (شاره) و (شارا) كه‌وتوته‌وه. له كاتى دروٲنه‌ى دانه‌وٲله‌دا، به‌و پره‌ى كه له ده‌ستى وه‌رزٲره‌كه‌دايه ده‌گوٲرٲت (چه‌پك) ٲان (ده‌سك). كه هه‌ردوو وشه‌كه له (چه‌پ) و (ده‌ست) هوه وه‌رگٲراون، كه هاوواتان. دواتر چه‌ند ده‌سكٲك پٲكه‌وه (مه‌لو) پٲكدٲٲن، دواترٲش هه‌موو مه‌لوكان پٲكه‌وه (شارا) پٲكدٲٲن.

ههروههها هه ر له وشه ی (ثار) هوه، وشه کانی (سار، زار، جار) یش که وتوونه ته وه. له شوینیکا که کومه له گولیکی هه مه جووری تیدا بیت و پانتاییه کی فراوانی گرتیته وه، ده گوتریت: (گول+ زار= گولزار)، واتا (شاری گول).

ئه گه ر شوینیک کومه لیک گولی لاله ی لی بیت، ده بیت به (لاله زار)، ههروههها به شوینی نیرگز ده گوتریت (نیرگسجار- نیرگسه جار)، به فارسی پییده گوتریت (نرگس زار).

شوینیک هه مووی (چیمه ن- چه مه ن) بیت ، ده بیت به (چه مه نزار).

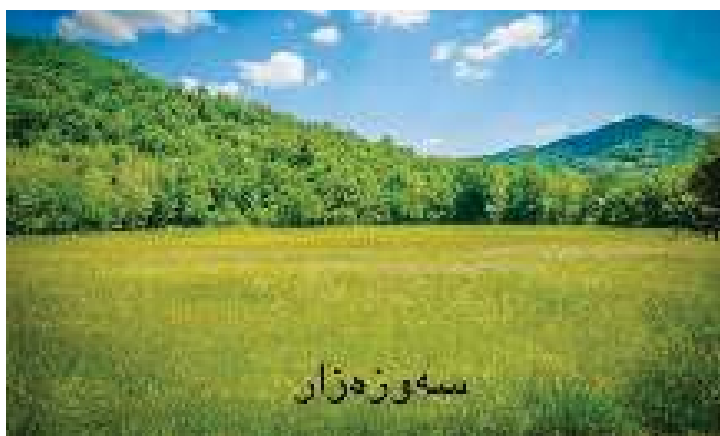

شوینیک کومه لیک میرگی لی بیت، ده بیت به (میرگزار). له هه ندی ناوچه وشه کانی (گولزار) (میرگزار) به (گولعوزار) و (میرگعوزار) له فز ده کرین. وشه ی (میرگ) له زمانی فارسییدا بووه به (مرغ) و به (میرگزار) ده گوتریت (مرغزار). له زمانی عه ره بییشدا (میرگ) بووه به (مرج).

هه‌روه‌ها شوینیک که خاکه‌که‌ی شور بیت «واتا خوین بیت» پێیده‌گوتریت: (شوره‌زار)، له‌ زمانى فارسیدا (نمک زار) ی پێیده‌گوتریت.

شوینیکیش که هه‌مووی سه‌وزایی بیت، پێیده‌گوتریت (سه‌وزه‌زار)، که به‌ فارسی ده‌بیت به‌ (سبه‌ زار).

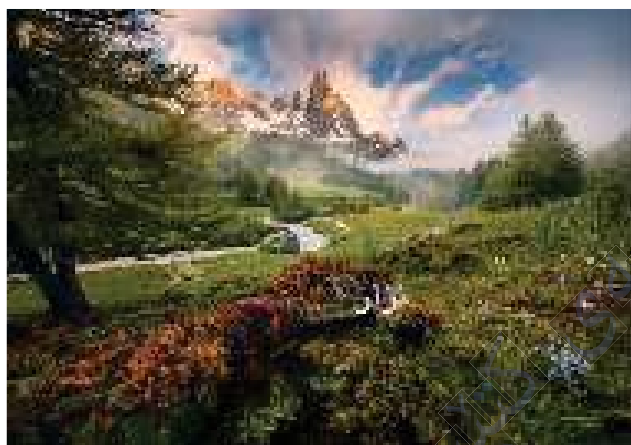
هه‌روه‌ها به‌ دیوی (سار) یشدا، به‌ شوینیک که کۆمه‌له‌ چیايه‌ک (کیو-کۆه) ی لیبت، ده‌گوتریت: (کۆسه‌ر-کۆسار).

شوینیکیش که به‌رده‌لان (سه‌نگه‌لان) بیت، پێیده‌گوتریت: (سه‌نگه‌سار- سه‌نگه‌سار)، هه‌ربۆیه‌ش وشه‌ی (سه‌نگه‌سار) یان (سه‌نگه‌سار) واتای مانای (په‌جم) ی عه‌ره‌ببى له‌ خو‌گرتووه. چونکه‌ ئه‌و شوینه‌ی که (به‌ردباران- رجم) ی لیده‌کریت، ژماره‌یکى زۆر به‌ردى لى کۆده‌بیتته‌وه.

شوینیکیش (خاکی) بیّت، پییدهوتریّت (خاکسار - خاکهسار)، یان (دهشتی خاکی)، وه یان (دهشتی کاکی)، شایانی ئاماژهیه که دهشتیکی فراوان که هه مووی خاک بیّت، پییده گوتریّت (کاکی به کاکی). وه وشه ی کاکی که وتۆته ناو زمانی ئینگلیزیشه وه و به (رهنگی خاکی) ده گوتریّت (Khaki color).

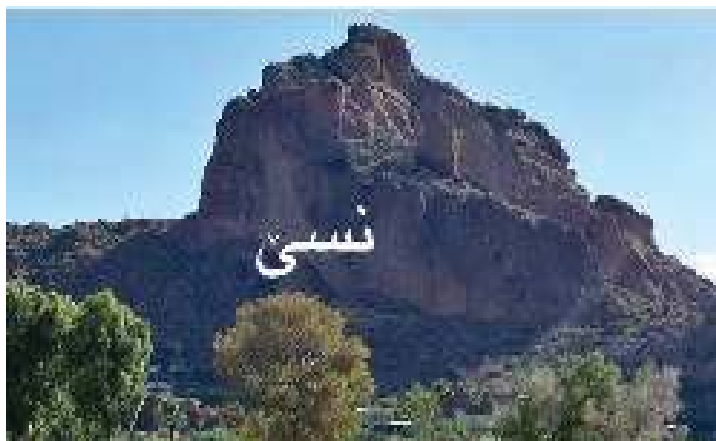
هه وه ک پیشتر بینیمان، که شوینیک پیکهاتیّت له کۆمه لّیک له یه کیک له و ناوانه ی سه ره وه، شاره که به و ناوه وه ناو نراوه. به لّام شوینیک گه ره هه موو شته کانی پیکه وه تّیدا بیّت، وه ک (گولّ، درهخت، میّرگ، چیمه ن... هتد)، هه مووی پیکه وه، به گویره ی (په پره وی هانه ونا)، پیتی (ن) له گه لّ وشه ی (زار) دا، وشه ی (نزار) ی لّی ساز یّ نراوه.

پانتاییه کی فراوانیش، که هه میسه سیبه ره بیّت، به گویره ی هه مان په پره وه، به لّام له گه لّ وشه ی (سار) دا، وشه ی (نزار) ی لّی ساز یّ نراوه.

شایانی ئاماژهیه جیوازیی نیوان وشه ی (نزار) له گه لّ وشه ی (نسی) دا ئه وه یه که (نزار) بریّتییه له دیوکی به فراویی چیا، که تیشکی خۆر لّینادات و به فره که ی درهنگ ده تویته وه. به لّام (نسی) بریّتییه له شوینیک که تیشکی خۆر لّی نه دات، به لّام مه رج نییه به فراوی بیّت. وه وشه ی

(نسی) یش به گویره‌ی په‌یره‌وی هانه‌ونا سازینراوه، که بریتیه له (ن + سی)، که وشه‌ی (سی) هاوواتا و هاوریشه‌ی (سایه) یه، بنۆره وشه‌ی (هاوسی-هاوسایه-همسایه)، یان بنۆره وشه‌ی (سیبه‌ر) که پیکهاتوو له (سی + به‌ر) که پیچه‌وانه‌ی (به‌ر خوږ) ی هه‌یه.

هه‌روه‌ها شوینیک که دره‌ختی (به‌له‌ک) ی زۆری لیبیت، پییده‌گوتریت (به‌له‌کجار). له ناوچه‌ی قه‌ره‌داغی پاریزگای سلیمانیدا گوندیک هه‌یه به‌ ناوی (گوندی به‌له‌کجار).

شوینیکیش که دره‌ختی (بی) زۆری تیدا بیت، پییده‌گوتریت (بیجار)، که به فارسی ده‌بیت به (بید شهر) چونکه (شار- شهر) و (جار) هاوریشه‌و هاوواتان، (بی) و (بید) یش به هه‌مانشیوه . شایانی ئاماژه‌یه که « بیجار » ناوی شاریکه له کوردستانی ئیران، وه « بید شهر » یش ناوی ئاوابیه‌که له خوارووی خوږاواوی ئیران.

شایانی ئاماژه‌یه ده‌سته‌واژه‌ی (گالته‌جار) یش هه‌ر به‌مشیه‌یه سازینراوه، که به‌واتای (شاری گالته) دیت، هه‌روه‌ک (گالته‌بازار) که به‌واتای (بازاری گالته) دیت.

ههروهه شوینیک که (لیتار) یان (زه لکاو) بیته، پییده گوتریت (لیته زار)، به فارسی پییده گوتریت: (لجن زار). شایانی ئاماژه یه که وشه ی (زه لکاو) یش له وشه ی (زه ل - زه لک) که وتوته وه که به مانای (قامیش - نه ی) دیت که له شوینی لیته و ئاوداردا ده رویت. شایانی ئاماژه شه که ئه سلّی وشه ی (جوزه له) یش

بریتیه له (دووزه له) که پیکهاتوو له دوو زه ل، یان دوو نه ی، هه ر بویه به فارسی به (دووزه له) ده گوتریت (جفت نی) و له عه ره بییشدا، پییده گوتریت (مجوز).

بو پرواندنی برنج چالگه لیکه زور ده کریت بو راگرتنی ئاو، که پییده گوتریت (چالزار). « تبیینی: ئه م چالانه پیمان ناگوتریت دیراو، هه رچه نده له راستییدا دیراون، به لام دیراو واتایه کی دیکه ی له خوگرتوو، به واتای ئه و چالانه دیت، که به شیوه یه کی کاتی و تاوه ناتاو یک ئاویان تیده کریت، به لام چالزار ده بیت هه میشه پر ئاو بیت». وشه ی (چالزار)

له زمانی فارسییدا بووه به (شالیزار). به رزاییه کانی ته نیشته ئاوه که یش که برنجه که ی لی پرویندراوه، پیمان ده گوتریت: (برنجزار).

شایانی ئاماژه یه که وشه ی (زار) له زوربه ی ئه و ناوانای که له سه ره وه هاتوون، به مانای پارچه زه وییه ک هاتوو که کومه لیک رووه کی تیدا کو بوتته وه. هه ر بویه ئیدی وشه ی (زار) واتای (حقل) ی عه ره بیی و (Field) ی له خوگرتوو، لیره وه له وشه ی (زار) هوه وشه ی (زرع) که وتوته وه، که دوای گهرداندن، یه کییک له وشانه ی سازیتراوه (مزرعة) یه، که دواتر ئه م وشه عه ره بییه، به شیوه ی (مه زرا) هاتوته وه ناو زمانی کوردییه وه. ههروهه ها (زار) که به مانای پارچه زه وییه ک هاتوو، وشه ی (زار) واتای گه پان له پارچه زه وییه که وه (له خاکیکه وه) بو خاکیکی دی، وشه ی (زائر) که له زاره وه

سارهوان) به تهنها واتای سهرقافلّه که ی له خوگرتوو، به لام (کاراوان- کارهوان) واتای هه موو قافلّه که ی له خوگرتوو.

ههروهها له وشه ی (سارا) وه وشه ی (سهرا) که ونۆتوه. که هه مان واتای (شار) ی هه یه. له هه مانکاتدا واتای (مجمع) (Mall) (مۆل) یشی هه یه. بنۆره دهسته واژه ی (مجمع طبي) یان (المدينة الطبية) هه مان واتایان هه یه. شایانی ئاماژه یه (مۆل) ی کوردی و ئینگلیزی هاو پیره شه. له زمانی کوردیدا گهر کۆمه له ئاژه لیک پیکه وه بن، ده گوتریت (مۆلیان به ستوو). یان بنۆره دهسته واژه ی (مۆلگه) که له زمانی عه ره بییدا به مانای (مکان التجمع) دیت. شایانی ئاماژه شه که هه ردوو وشه ی (مه لۆ) و (مۆل) یش هاو پیره شه، وه ک پيشتر ئاماژه م پيداوه که به مانای چه ند چه پکیکی کۆکراوه دیت، که دواتر چه ند مه لۆیه ک (شارا) پیکده هینن، که هاو پیره شه ی وشه ی (شار) و (سارا) یه، به لام واتای هه رسی وشه که گۆراون. ههروهها دهسته واژه ی (مۆلبه ستن- مۆلبه ندی) بۆ میرووش به کار دیت و به شوینی ژیا نیشیان ده گوتریت شار، بنۆره (شاره میرووله، شاره زه رده واله.. هتد).

وشه ی (پوخسار) یش، له هه ردوو وشه ی (پوخ) و (سار) سازینراوه، لیره دا وشه ی (سار) به واتای (مۆل) (مجمع) دیت. چونکه (پوخ- پرو) بریتیه له شوینی گردبوونه وه (مۆلگه)، یان شاری ئەندامه کانی سه ر پوخسار، وه ک: چاو، ئەبرۆ، گو ی، لوت، دهم. وشه ی (سهرا)، که واتای (مجمع) ی له خوگرتوو، واتای شوینی ریبه ر (سه روک) ی شاریشی له خوگرتوو. وه ک پيشتر بینیمان که بۆ ریبه ری (سارا) وشه ی (ساراوان- سارهوان) سازینراوه، بۆ ریبه ری (شار) یش وشه ی (شارهوان) سازینراوه، ئەم وشه یه له گه ل ئەوه دا که هاوئاوازی وشه ی (سارهوان) ه، له هه مانکاتدا هه ردوو وشه که هاو پیره شه، ههروه ک چۆن (ساره بان) له زمانی فارسییدا بووه به (ساربان)، (شارهوان) یش به هه مانشیوه بووه به (شاربان- شهربان). وشه ی (سهرا) له زمانه کانی عه ره بی و فارسی و تورکییدا بووه به (سرای)، چونکه (سهرا) شوینی فه رمانپروایی بووه، ئیدی واتای (کۆشکی فه رمانپروایی) شی له خوگرتوو، بنۆره وشه ی (آق سرای) که له زمانی تورکییدا به مانای (کۆشکی سپی) دیت. وشه ی (سهرا) که به واتای (مجمع) یان (مۆلگه) هاتوو، کاروانچییان که ریگای دووریان بریوه و پیوستییان به (ئوتیل- هوتیل) هه بووه بۆ پشودان، له هه ردوو وشه ی (کاروان) و (سهرا) وشه ی (کاروانسهرا) سازینراوه، که به مانای ئوتیل دیت.

کاروانسهرا

شیگه‌ریی وشه‌ی ” خه‌ث ”

له‌ په‌رتی یه‌ که‌مدا و به‌ کورته‌ی باسی وشه‌ی (خه‌ث) م کردوو، که‌ وشه‌ی (قه‌د) ی لیکه‌وتۆته‌وه‌، به‌ مانای (سه‌ر- راس) دیت.

هه‌روه‌ها له‌ په‌رتی پینجه‌مدا باسی وشه‌ی (فه‌رخ) م کردوو، که‌ به‌مانای (بچووک- بیچوو) دیت، که‌ له‌ وشه‌ی (قه‌ره‌خ) هوه‌ که‌وتۆته‌وه‌. وشه‌ی (فه‌رخ) به‌ هه‌مان واتاوه‌ که‌وتۆته‌ ناو زمانێ عه‌ره‌بییه‌وه‌، دواتر وشه‌ی (فه‌رع) ی لیکه‌وتۆته‌وه‌. لیره‌وه‌ ده‌سته‌واژه‌ی (رئیسێ و فرعی) که‌وتۆته‌وه‌، که‌ به‌واتای (گه‌وره‌یی و بچووکی) دیت. که‌ به‌مانای (سه‌ره‌کی و لاوه‌کی) دیت.

گه‌ر سه‌رنجی دره‌ختیک بده‌ین، (قه‌د) هه‌که‌ی بریته‌ له‌ (راس- گه‌وره‌) و لقه‌کانیشی بریتین له‌ (فرخ- بچووک) که‌ له‌ زمانێ عه‌ره‌بییدا بووه‌ به‌ (فرع). به‌ گویره‌ی نه‌ خسه‌ی پۆکیپۆ له‌ وشه‌ی (خه‌ث)، وشه‌ی (که‌ت) که‌وتۆته‌وه‌، که‌ به‌مانای گه‌وره‌ دیت، بۆمونه‌: که‌سێک که‌ له‌ شی گه‌وره‌ بیت، پینده‌گوتریت (که‌ته‌). هه‌روه‌ها وشه‌ی (که‌د) که‌وتۆته‌وه‌، که‌ به‌ مانای گه‌وره‌ (مه‌زن) دیت، له‌ زمانێ کوردیی و فارسیی کۆندا به‌ مانای (سه‌رۆک- رئیس- قانده‌) هاتوو. به‌ دیوێکی دیکه‌ شدا وشه‌ی (قه‌د) که‌وتۆته‌وه‌، که‌ به‌ واتای به‌شه‌ (سه‌ره‌کیه‌که‌ی- رئیسیه‌که‌ی) دره‌خت دیت، هه‌روه‌ها به‌ شی سه‌ره‌کیی له‌ شی مرووفیش دیت، بنۆره‌ (قه‌د و بال).

به‌ گویره‌ی نه‌ خسه‌ی پۆکیپۆ، ده‌نگی (ث) ده‌گۆریت بۆ (ف). بنۆره‌ وشه‌ی (چه‌ث) و (چه‌ف) که‌ هه‌ردوو وشه‌ی (چه‌ش) ی فارسی و (چه‌ف- چاف- چاو) ی کوردیی لیکه‌وتۆته‌وه‌. یان بنۆره‌ وشه‌ی (له‌ث) و (له‌ف)، که‌ وشه‌کانی (له‌چ- له‌چ) و (له‌ف- له‌و- لیو- له‌ب- Lip) ی لیکه‌وتۆته‌وه‌. یان وشه‌ی (ئه‌م) و (فه‌م)، که‌ وشه‌کانی (ده‌م- ده‌و- ده‌ف) ی کوردیی و (ئه‌م- ئه‌م) و (فه‌م- فه‌م) ی عه‌ره‌بیی لیکه‌وتۆته‌وه‌.

به‌مشیه‌یه‌ له‌ وشه‌ی (خه‌ث) هوه‌، وشه‌ی (خه‌ف) که‌وتۆته‌وه‌، که‌ دواتر گۆراوه‌ بۆ (قه‌ف) و وشه‌ی (قه‌ف) ی لیکه‌وتۆته‌وه‌، که‌ واتای ئه‌ستوریی قه‌دی له‌ خوگرتوو. هه‌ر له‌ وشه‌ی (قه‌ف) هوه‌، له‌ زمانێ عه‌ره‌بییدا، وشه‌ی (قیافه‌- قیافه‌) سازینراوه‌، بنۆره‌ ده‌سته‌واژه‌ی (قه‌د و قیافه‌)، به‌ واتای (دریژی و ئه‌ستوری) دیت.

هه‌روه‌ها له‌ وشه‌ی (قه‌ف) هوه‌، وشه‌کانی (قه‌پ) و (قه‌ب) و (قه‌و) که‌وتووته‌وه‌، که‌ وشه‌ی (قه‌ب) واتای گه‌وره‌ و ئه‌ستوری له‌ خوگرتوو، که‌ واتاکی له‌ (که‌ت) هوه‌ نیزیکه‌، بنۆره‌ واتای هه‌ردوو وشه‌ی (قه‌به‌) و (که‌ته‌). دواتر له‌ هه‌ردوو وشه‌ی (قه‌ب) و (قه‌و) یشه‌وه‌، وشه‌ی هه‌ردوو وشه‌ی (قه‌باره‌) و (قه‌واره‌) که‌وتووته‌وه‌. که‌ مانای (حجم) یان له‌ خوگرتوو، هه‌روه‌ها له‌ وشه‌ی (قه‌واره‌) یشه‌وه‌ وشه‌ی (قه‌واله‌) که‌وتۆته‌وه‌. له‌ وشه‌ی (قه‌پ) هوه‌، (قه‌پانده‌ن)

سازینراوه، که به واتای دیاریکردنی بری بارستایی دیت. ههروه‌ها وشه‌ی (قه‌پان) سازینراوه، که به واتای دیاریکهری بری کیش دیت، که له زمانی عه‌ره‌بییدا بووه به (قبان). له وشه‌ی (قه‌ف- قه‌و) یشه‌وه، وشه‌ی (قه‌وه) سازینراوه، هاوشیوه‌ی وشه‌ی (قه‌به)، که واتای دیاریکردنی هیزی (قه‌دی) له خوگرتووه، که له زمانی فارسییدا بووه به (قه‌فه) و له زمانی عه‌ره‌بییدا بووه به (قه‌و). ههروه‌ها جاریکی دیکه له وشه‌ی (قه‌و) هوه، وشه‌ی (قه‌وی) سازینراوه، که به واتای به هیزو وئه‌ستوور دیت، که ئه‌میش هه‌روه‌ک و خو‌ی و به‌شیوه‌ی (قوی) که‌وتوته ناو زمانی عه‌ره‌بییه‌وه.

تا ئیره، ئه‌م وشانه له وشه‌ی (خه‌ث) که‌وتوونه‌ته‌وه: (که‌ث- که‌د- که‌ت- قه‌د- قه‌ف- قه‌پ- قه‌ب- قه‌و). که چه‌ندین واتای نوییان لیکه‌وتوته‌وه، وه‌کو: (سه‌روک- گه‌وره- بالآ- ئه‌ستور- به‌هیژ- قورس- بارسته... هتد).

وه‌ک ده‌بینین که وشه‌ی (قه‌د) له‌واتا نوییه‌کانییدا واتای بری هیزو گه‌وره‌یی و ئه‌ستوری و قورسی و بارستایی له خوگرتووه. بو به‌راورد کردنی هه‌ند (هیند) ی ئه‌و پرا‌نه‌ی سه‌ره‌وه، هه‌مان وشه‌ی (قه‌د) به‌کاردیت، که هاوواتای (هه‌ند- هیند) ه. بو نموونه: بالآی من به قه‌د بالآی تو‌یه، بالآی من هینده‌ی بالآی تو‌یه. لیره‌وه وشه‌ی (قه‌د)، واتای دووشتی یه‌کسانی له خوگرتووه، بو نموونه پارچه کاغه‌زیک، یان پارچه قوماشیک که دووتوی (طوی) ده‌کریت، دوو قه‌دی یه‌کسانی لیده‌رده‌چیت، لیره‌وه ده‌سته‌واژه‌ی (قه‌دکردن- قه‌وکردن- قه‌یکردن) که‌وتوته‌وه. بو بو به‌راورد کردنی دووشت (قه‌د) ه‌کانیان به یه‌کدی ده‌گرن، لیره‌وه ده‌سته‌واژه‌ی (قه‌دگه‌ر) سازینراوه، که دوا ترئه‌م وشه‌یه گوراوه بو (قه‌ده‌ر- قه‌یه‌ر). بو نموونه: هه‌ردوو خانووه‌که به قه‌ده‌ر (قه‌یه‌ر) یه‌کدین، هه‌ردوو خانووه‌که به قه‌د (قه‌ی) یه‌کدین، هه‌ردوو خانووه‌که هینده‌ی یه‌کدین. واتا بارستایی هه‌ردوو خانووه‌که یه‌کسانن، که بریتیه له درپژی و ئه‌ستوری، یان به‌واتایه‌کی دیکه بلندی و پانتایی. بو گورانی وشه‌ی (قه‌دگه‌ر- قه‌ده‌ر- قه‌یه‌ر)، بنوره (ئه‌گه‌ر- ئه‌یه‌ر)، (جگه‌ره- جیه‌ره).

هه‌روه‌ک پیشت بینیمان که هه‌ردوو وشه‌ی (قه‌د) و (هه‌ند- هیند) هاوواتان. بو یه له گه‌ل ئامرازی پرسیری (چه- چ) دا، هه‌مان واتایان هه‌یه. له زمانی کوردییدا وشه‌ی (چه + هه‌ند= چه‌ند) سازینراوه. له زمانی فارسییدا (چه+قد= چقد) و (چه+قدر= چقدر) سازینراوه. شایانی ئاماژه‌یه وشه‌ی (قه‌د) به هه‌مان واتاوه که‌وتوته‌وه زمانی عه‌ره‌بییه‌وه و، له زاری بوومییدا بووه به (گه‌د)، وه وشه‌ی (چه‌قد- چقد)، به شیوه‌ی، (شقد- اشقد) و (شگد- اشگد) له‌فز ده‌کریت. وه‌ک بینیمان که وشه‌ی (قه‌د) به چه‌ندین شیوه واتاکه‌ی گوراوه، که دواترینیان بریتیه له بری شتیک. به دیویکی دیکه‌دا له وشه‌ی (خه‌ث) هوه، وشه‌کانی (که‌ت) و (قه‌ت) و (قه‌س) که‌وتونه‌ته‌وه که وشه‌ی (قه‌س) هه‌مان واتای بری هه‌یه. وشه‌کانی پیشت که که‌وتبوونه‌وه واتای

برې (هيز - نه ستوريى - كيش - بارستايى... هتد) يان له خوگرتبوو، به لام وشه (قهس)، كه دواتر وشه (قاس) كه وتوته وه كه بو پيوانه ي برې شتيك به كارديت، بو نمونه:- ده گوتريت: (قاسي ته نه كه يه ك گه نم). كه له زمانى عه ره بييدا وشه (قيس) ي ليسانزي تراوه. وشه (قهس) يان (قاس) به ماناي (كيل - چيله) يان (عير) ديت. له زمانى عه ره بييدا له وشه كاني (قيس) و (كيل) و (عير) هوه وشه كاني (مقياس) و (مكيال) و (معيار) سازي تراون، كه دواتر هه ريه ك له م وشانه واتايه كي نو بيان له خوگرتووه.

وه ك له سه ره وه بينيمان كه (قهس) بو پيوانه به كارها تووه، نه ويش وه كو (قه د) واتاي (بر) ي له خوگرتووه، ئيتر ليره وه، وشه (قه ساندن) واتاي (برين) ي له خو گرتووه. بو نمونه:- ده گوتريت: (هه ر ده لپي به قه دى نه و بردراوه) و اتا (هه ر ده لپي به قه دى نه و پوراوه). وشه (خه ث)، كه هه رسى وشه (كه ت) و (قه ت) و (قه س) ي ليكه وتوته وه، هه رسى وشه كه واتاي (برين) يان له خوگرتووه. دواتر له وشه (قه س) هوه، وشه (قه ص) و (قه چ) و (قه ش - قاش) و (كه ز) (كه س - گه ز - گاز) يش كه وتوته وه. دواتر وشه كاني (كوت) و (قوت) و (قوص) كه وتونه ته وه، وشه كاني (كه ت، كوت، قه ت، قوت، قه ط، قوط، قه ص، قوص، كه ز، كوز، قه چ، قوچ) هه موويان له زمانى كوردبيدا به كاردين، بو نمونه:- (كه ت و له ت، شل و كوت، يان كوتى نان، كوزى پرته قال، قاشى شووتى، قه تاندى، قوتاندى، قه طاندى، قوطاندى، قه صاندى، قوصاندى، كه ستن، كه زين، گازگرتن). له زمانى ئينگليزي بييدا له وشه (كه ت و كوت) هوه، وشه (Cut) كه وتوته وه، له زمانى عه ره بييشدا، له وشه (قه ص و قوص) هوه وشه (قص) كه وتوته وه، كه دواتر له ئينگليزي بييدا وشه (كه ته ر) (Cutter) و له زمانى عه ره بييشدا (مقص) سازي تراون. له زمانى كوردبييشدا له وشه (قه چ) هوه، (قه چى) سازي تراوه، دواتر نه م وشه يه گوپراوه بو (قه چى). هه روه ها له وشه (قه ت - قه ط) وه، له زمانى عه ره بييدا وشه (قطع) كه وتوته وه، كه هه مان واتاي (Cut) ي ئينگليزي هه يه . هه روه ها وشه (قَطْعًا) ي عه ره بييش ها وريشه ي (قه ت) ي كوردبييه، كه به واتاي (هه رگيز) ديت.

به گوپره ي په پره ويكي ريزمانى له زمانى كوردبيي كوندا، پيتي (ر) خراوه ته ناو وشه وه و وشه نوپي ليسانزي تراوه، كه له په رته كاني دواتر دا، زياتر له سه ر نه م په پره وه ده دويم. له وشه كاني (كه ت، كوت، قه ت، قه ط، قه س، قه ش، قه ص، قه چ، قوچ) هوه، وشه كاني (كه رت - كرت)، (كورت)، (قه رت - قرت)، (قه رط - قرط)، (قه رس)، (قه رش)، (قه رص)، (قه رچ - قورچ) سازي تراون. دواتر له زمانى كوردبييدا، كردارى (كرتاندى، قرتاندى، قرچاندى) سازي تراوه. هه روه ها وشه (قه رس) يان (قارس) هه ر دوو واتاي (كورت كردن) و (برين) ي له خوگرتووه. وشه (كورت) يش به شيوه ي (كورت - كورتو) (Corto) كه وتوته ناو زمانه نه وروپييه كانه وه، كه دواتر له زمانى ئينگليزي بييدا بووه

به (شورت) (Short). ههروهها وشه‌ی (قهرس) و (قهرص) یش به هه‌مانشیوه که‌وتوتونه‌ته‌ ناو زمانی‌ عه‌ره‌بیه‌وه و وشه‌کانی (قارس) و (قارص) یان لیسازی‌نراوه. له وشه‌ی (قرص) یشه‌وه دوا‌ی جی‌گۆ‌رکی پیته‌کان، وشه‌ی (قصر) که‌وتۆته‌وه، که‌ هاوواتای (کورت) ی کوردیی و (شورت) ی ئینگلیزییه. هه‌روه‌ها له وشه‌ی (قرط) و (طاس) هوه وشه‌ی (قرطاس- قرطاس) سازینراوه، که به‌مانای (قطعة من الطبق) یان (قطعة من اللوح)، یان (قطعة من الصفيح) دیت، که دیویکی دیکه‌ی واتای (کاغه‌زه) ” له په‌رته‌کانی پیشوودا له سهر وشه‌ی (طاس) دووام که به‌واتا‌کانی طبقة، صفحه، لوحه دیت. به‌دیویکی دیکه‌شدا له وشه‌ی (قرص) هوه وشه‌ی (قرص) که‌وتۆته‌وه. که به دیویکدا به‌مانای (کورت) دیت، کرداری‌که له ئه‌نجامی کورته‌ینانی هه‌زینه‌وه ده‌که‌وئته‌وه، هه‌ر بویه ده‌سته‌واژه‌ی (قهرزکردن) سازینراوه، که کرداری‌که بو شوین پرکردنه‌وه‌ی کورته‌ینانی پاره. هه‌روه‌ها وشه‌ی (مقراضة) سازینراوه، که به‌واتای (قرتینه‌ر) دیت، که وشه‌کانی (قرت) و (قرص- قرص) هاو‌پیشه‌ن، بنۆره وشه‌کانی (قارص) و (قارض) که دوو واتای جی‌وازیان لیکه‌وتۆته‌وه.

هه‌روه‌ها به‌گویره‌ی “ په‌په‌وه‌ی هانه‌ونا” پیتی (ن) که‌وتۆته‌وه سهر وشه‌ی (قورچ) (قرچ)، وشه‌ی (نقورچ) (نقرچ) ی لیسازی‌نراوه، که هه‌مانای مانای (مقراضة) ی عه‌ره‌بیی هه‌یه، به‌لام واتا‌کانیان جی‌وازه، (مقراضة) بو واتای (قرتاندنی نینوک) به‌کاردیت، به‌لام (نقورچ) (نقرچ) بو قرتاندنی شتی‌ک دیت به‌نینۆک. هه‌روه‌ها وشه‌ی (نقرچ) به‌گه‌ردینراوی و به‌شیوه‌ی (نقرش) و (نقرض) که‌وتۆته‌وه زمانی‌ عه‌ره‌بیه‌وه. که له (نقرض) هوه وشه‌ی (انقراض) سازینراوه که دیویکی دیکه‌ی (که‌رتبوون، کوت کوتبوون، پارچه‌ پارچه‌ بوون) به‌لام واتای (پوکانه‌وه) ی له خوگرتوووه. هه‌روه‌ها (نقرشة) به‌مانای گرتنی شتی‌ک به‌نینۆک، که هاوواتای وشه‌ی (ناخونه‌ک) ی کوردیی، هه‌روه‌ها ئه‌م وشه‌یه له زمانی‌ بوومیدا به‌شیوه‌ی (نگرشه) به‌کاردیت.

هه‌روه‌ها له وشه‌ی (قهرش) هوه (قرش) سازینراوه، که هاو‌پیشه‌ی (قرت) و (قرص) ه، که جوهره‌ ماسیه‌کی (قرتینه‌ر- قارض) به‌و ناوه‌وه‌ نراوه. هه‌روه‌ها له وشه‌ی (قرش) هوه، وشه‌ی (کره‌ش) (Crush) ی ئینگلیزی که‌وتۆته‌وه، که به‌مانای له‌تکردن، یان وردکردن دیت.

شیگه‌ری وشه‌ی ” که‌یومه‌رث ”

له شیگه‌ری پیشوودا بینیمان که چه‌ندین واتا له وشه‌ی (خه‌ث) هوه که‌وتۆته‌وه، که یه‌کی‌ک له‌و واتایانه بریتییه له (گه‌وره- مه‌زن) که دواتر واتای (سه‌رکرده- ریبه‌ر- پیشه‌وا) ی لیکه‌وتۆته‌وه. وشه‌ی (خه‌ث) که به‌مانای سه‌رکرده دیت، ئه‌م وشانای لیکه‌وتۆته‌وه: (که‌ث- که‌د- که‌ش- قه‌ذ- قه‌د- قه‌س- قه‌ش) وشه‌کانی (که‌ش) و (قه‌ش) له زمانی‌ کوردیدا، واتای پیشه‌وا‌ی ئایینی له

وشەى (بانو) كە بەماناى (سىدە) ھاتووە، كاتىكىش كە (بانوان- ژنان) سەرۆكىيان بۆ خۆيان ھەلبژاردوو، بەو سەرۆكە گوتراوە (كەيبانوو) واتا (سەرۆكى ژنان)، وشەى (كەد) چونكە لەزمانى فارسىدا نە گۆراوە بۆ (كەى)، بۆ يە ھەردوو وشەى (كەيخوا) و (كەيبانوو)، بە شىوہى (كەدخودا- كەدخدا) و (كەدبانوو- كەدبانو) ماونەتەوہ. وشەى (كەيبانوو) بۆ (گەورە- سەرۆك) ى ئەو ژنانە بە كارھاتووە، كە لە خانووئەكى مەزندا پىكەوہ ژيان، كە پىي دەگوتريّت (ھەوشى گەورە).

پىشتر گوتمان كە بىخى وشەى (شار) بريتيبە لە (خار)، كە دواتر وشەكانى (خشار، شار، سار، زار، شارا سارا، سەرا ... ھتد) كەوتوونەتەوہ.

ليرەشدا وشەى (كەى) لە گەل ئەو وشانەى سەرەوہدا ئاوئەكراون و لە چەند قوناغىكى جىوازدا ئەم ناوانە سازيەراون:- (كەيخثار)، (كەيخشار)، (كەيخشارا)، (كەيشار)، (كەيسار)، (كەيسارا)، (كەيزار). كە بەماناى سەرۆكى شار ديت، بەواتايەكى دىكە (پادشا)، چونكە (شار) مە بەست لە (پايتەختە) و سەرۆكى شاريش بە ماناى سەرۆكى ولات ديت.

دواتر لە وشەى (كەيخثار)، (كەيخشار)، (كەيخسار)، (كەيخسەر) كەوتۆتەوہ. بە ديويكى دىكەشدا، ھەر لەوشەى (كەيخسار) ەوہ، وشەى (كەيكسار) كەوتۆتەوہ، كە دواتر ئەم وشەيە گۆراوە بۆ (كەياكسار) و لە زمانى گريكييدا بوو بە (كياكساريس) (Καίσαρης). ھەرەوہا وشەى (كەيسارا) يش بە شىوہى (كياساراس) (Καίσαρας) كەوتۆتە زمانى گريكيەوہ.

ھەرەوہا لە (كەيسار)يشەوہ ناوى (قەيسەر) كەوتۆتەوہ. وشەى (كەيسارا) ش ناوى (كيسرا) ى ليكەتۆتوہ، لە بەرئەوہى كە پاشاكان لە كۆشكدا ھوكمرانيان كردوو، ھەرليرەوہ ناوى (سارا) كە بەواتاى (شار) ھاتووە، واتاكەى لە دەست داوہ و ماناى (كۆشكى ھوكمرانى) ى لە خۆ گرتووہ و ھەر ليرەوہ وشەى (سەرا) واتاى شوينى ھوكمرانى لە خۆگرتووہ، ئەگەر (كەيسارا) بۆ ھەرەبى تەرجەمە بكەين دەبيتە (رئيس الديوان) وە گەر تەرجەمەى ھەرفىيە بكەين، دەبيتە (رئيس السراي) يان (حاكم السراي) ھەر بۆيە ليرەشەوہ وشەى (قەسر) كەوتۆتەوہ، كە بەماناى كۆشكى شاھانە ديت، بنۆرە لەكاتىكدا كە وشەى (سەراى) كەوتۆتە ناو زمانى توركيەوہ، بەماناى (قەسر) ديت، (آق سراي) واتاى (كۆشكى سپى) دەدات.

دواى ټهوهى كه خانوو و بيناو دوكان و بازاری هاوچهرخ (عصري) ، دروستكراوه و شيوهى كوڅكى (قهيسهر) ي له خو گرتووه، وشهى (قهيسهرى) واتاى بازاری هاوچهرخى له خوگرتووه. وشهى (قهيسهر) به شيوهى (كهيسهر) (Caesar) كهوتوته زمانى لاتينييهوه، كه به زمانه ټورويپيهكان به چند شيوهيهكى جياواز له فز ده كرين، به لاتينى (كايزه)، به ټيالى (چيزه رى)، به ټينگليزى (سيزه)، به ټيسپانى (سييسهر)، به پرووسى (Цезарь) (سييزه) ههروه ها (تيزار - سيزار) يشى ليكهوتوتهوه، ټهويش بو پيتى دوو دهنگى (تس) دهگه رپتهوه، كه له بنه رپته دا بريټيه له پيتى (چ) به لام ههردوو دهنگى (ت) و (س) ي تيدا دهبيستريت، ټم دهنگه به زورى له زمانى ټورانيدا دهرده كهويت، هه ر بويه وشهى (كيزار) دواى ټهوهى كه دهنگى (ك) گوږاوه (چ)، وشهكانى (چيزار، تيزار، سيزار) ي ليكهوتوتهوه.

وشهى (مهړث) كه ههردوو وشهى (مروځ) و (مهردم) ي ليكهوتوتهوه، ههروه ها وشهى (مهړت) ي ليكهوتوتهوه كه به واتاى (پياو) ديت، پاشان گوږاوه بو (مهرد)، (ميړد)، (ميړ)، شايانى گوته كه له زوربهى زمانه كاندا ، مروځ و پياو هه مان واتايان ههيه. له زمانى ټهرمه نييدا وشهى (مهرد) (ύμνη) به واتاى ههردوو وشهى (پياو) و (مروځ) ديت. له زمانى پوټونيشدا وشهى (چووځيه ك) (Człowiek) ههردوو واتاكه ي ههيه. له زوربهى زمانه كانى ديكه شدا جياوازيه كى كه له نيوان ټم دوو واتايدا ههيه، بوټمونه: له زمانى ټينگليزيدا به مروځ دهگوتريت (هيومان) (Human) و به پياويش دهگوتريت (Man)، ته نانه ت هه نديچار خودى وشهى (مان) به ماناى مروځ ديت، بوټمونه (Man made) به ماناى (دهستكردى مروځ) ديت، به لام گه ر ته رجه مهى حهرفيى بكريت، دهبيت به (دهستكردى پياو).

له ههردوو وشهى (كهى) و (مهړث) هوه وشهى (كهيمهړث) دروست بووه و پاشان گوږاوه بو (كهيومهړث)، وهك له شانامه دا هاتووه كه ، يه كه م پياو، يان يه كه م مروځى سه ر زهوى بووه، (هه رچهنده ټمه ته نها ټه فسانه يه كه ، به لام زوربهى ټه فسانه كان جوړيك له راستيان تيدايه، به لام دهستكارى كراون و ټيكه ل به شتى خه يالى كراون)، ليره دا (كهيومهړث) به واتاى (پيشه وای مروځ) ديت، چونكه (كهى) به واتاى (سهروك - رابه ر - پيشه وا - پاشا) ديت و (مهړث) يش به واتاى (مروځ) ديت. ههروه ها له گه ل ټه وه دا كه (كهيومهړث) يه كه م مروځ بووه، يه كيك له پاشا (كهيانى) يه كان بووه، كه به هه له به (پيشدادى) ناسينراوه. چونكه هه موو ټه و ناوانه ي كه څه ره كى (كهى) يان پيوهيه (كهيانى) ن (كهى) به واتاى (پاشا) يان (سهروك) ديت، (كهيان) يش كه جهمعى (كهى) ه به ماناى (عائلة المالكة) ديت. هه موو ټه وانه ي كه (كهى) يان پيوهيه (كهيان) ين، وه كو: كه يخه سره و، كه يقوباد، كه يكاوس، كه ياپيوه، كه يومهړث ... هتد.

شایانی ناماژهیه که هه موو سه روکه که یانییه کان کوردن و فارس نیین، چونکه له زمانی فارسییدا پیتی (د) ناگۆریت بو (ی). ههروهک بینیمان که له زمانی کوردییدا وشه ی (که د) گۆراوه بو (که ی)، به لام له زمانی فارسییدا وشه که وه کو خو ی ماوه ته وه، بنۆره وشه کانی (که یخوا) و (که بیانو)، که له زمانی فارسییدا (کدخدا) و (کدبانو)ن. خو ئه گهر ناوه کانی (که یخوسره و، که یقوباد، که یکاوس... هتد) فارسی بوونایه، ئه وا به (کدخسرو، کدقباد، کدکاوس) ده رده پردران و به (که یانی) یه کانی ش ده گوترا (کدانی).

دریژه ی هه یه...

هه و النامه ی کتیب

د. بیهر ووز چه مه نئارا:
بنکە یه کی نیشتمانی به ناوی
شانامه ی کوردی هه بیئت

دیمانه / قاسم تاباک

دکتۆر بیھرووز چه مەنئارا لە بنەمالەییەکی کورد، سالی ١٣٥٩ی
 هەتاوی لە «قەلاتئاباد»ی سەر بە پارێزگای ئیلام لە دایک بوو. تیزی
 دکتۆرای لە ئالمان لە سەر شانامەیی کوردی بوو. ئیستاش لە زانستگای
 کوردستان، مامۆستای بەشی زمان و ئەدەبی کوردییە. ئەم وتووێژمان
 سەبارەت بە شانامەیی کوردی لە گەڵ بەرپزبان پیکهیناوه.
 (پێوهندییەکه لە ڕێی تەلیفونەوه بوو).

*نایا خویندنه‌وه‌ی شانامه‌ی کوردی کاتی خۆی له ناوچه‌ی ئیلام باو بووه؟

* **بیهرووز چه‌مه‌نارا:** من خۆم له بیرم نایه، به‌لام پرسیارم کردوو له دور و نیزیکه‌کان، ده‌یانوت که به‌لێ ده‌یانخویند، به‌تایبه‌تی له شه‌وگه‌لی زستاندا که خه‌لک بیکار بوون و له مال بوون. شانامه‌ی خویندنه‌وه‌ی به‌شیک له سه‌رگه‌رمیه‌کانی مه‌جالس بووه.

*وه‌کوو پیشینه، رابردووی شانامه‌ی کوردی بۆ که‌نگی ده‌گه‌رپته‌وه؟

* **بیهرووز چه‌مه‌نارا:** پرسیاره‌که‌تان چون تا راده‌یه‌ک لێله، پیم‌خۆشه ئیجازه‌ بفرمووی که‌میک له‌سه‌ری بدویم. رابردووی نه‌ریتی زاره‌کی که‌س نازانی، ده‌چپته‌وه‌ بنی میژوو. ئیمه‌ نازانین له‌ که‌یه‌وه‌ ئه‌م گێرانه‌وه‌گه‌لمان ده‌کرد، که‌سه‌کانی ناویان شیوه‌ی خویان هه‌یه، کارگه‌لی عه‌جیب و غه‌ریب ده‌که‌ن! وه‌ک نمونه‌ رۆسته‌م که‌سه‌یکه‌ که‌ فه‌قه‌ت له‌ نیو چالی چاویدا شه‌ش مه‌ن گه‌نم جیگه‌ی ده‌بیته‌و یان ئه‌وه‌نده‌ به‌هێزه‌ که‌ کاتیک ده‌چی به‌ ریگادا تا گوێزینگی پای ده‌چی به‌ نیو زه‌ویدا!

ئه‌مانه‌ فۆرمگه‌لێکن له‌ بیر و باوه‌ری مرۆفی کۆنی به‌ده‌وی که‌ زۆر له‌گه‌ل سروشت پیوه‌ندی هه‌یه و زۆر له‌گه‌ل دنیای سه‌روو، سروشت له‌ نیو گه‌لیکی ماورئولته‌بیعیدا باوه‌ری زۆری هه‌یه بۆیه‌ دنیای شانامه‌ دنیای ره‌وایه‌تییه‌که‌ی واته‌ دنیای گێرانه‌وه‌ی شانامه‌ی کوردی زۆر کۆنه، ده‌گه‌رپته‌وه‌ پیش میژوو، دیاره‌ که‌ ده‌گه‌رپته‌وه‌ سه‌رده‌می پیکهاتنی یه‌که‌م کۆمه‌لگای که‌ ئیستا ئه‌ناسری به‌ ناوی کوردی و نازانین له‌و سه‌رده‌مه‌ ناویان چی بووه و چۆن بوون، به‌لام زۆر زۆر ده‌گه‌رپته‌وه‌ دواوه، به‌لام له‌ باری ده‌ستنووسه‌وه، له‌ باری چۆنیی گه‌یشتن به‌ ئیمه‌وه، ده‌توانین بلین ده‌ستنووسه‌کانمان کۆن نین، ده‌ستنووسه‌کانمان ئه‌وپه‌ری چوار سه‌ده‌ ته‌مه‌نیانه‌ و ته‌بیعیشه‌ له‌ کۆمه‌لگای کورده‌واریدا به‌ ده‌لیلی مه‌سائیلی که‌ زۆرتر گریدراوی بابه‌تگه‌لی هیز و ده‌سه‌لاته، ئیمه‌ به‌م تکنیکه‌وه‌ خۆمانمان پاراستوو و نه‌ماننووسیوه‌ته‌وه. بۆیه‌ ئیمه‌ وه‌کوو نه‌ریت ته‌ماشای ده‌که‌ین، نه‌ریتیکی زاره‌کی که‌ له‌ سه‌رده‌می سه‌فه‌وی به‌ره‌و، مه‌یل به‌ نووسینیان زۆرتر بووه‌ته‌وه‌ و نه‌ ته‌نیا شانامه‌ که‌ ته‌نانه‌ت ده‌قگه‌لی ئایینمان که‌ مه‌منوعیش بوون وه‌ ئه‌مانه‌ وه‌ک مووحاربه‌ بوون، وه‌کوو کوفر بوون به‌ لای ئه‌دیانی بالاده‌سته‌وه، ئه‌وانه‌ش که‌مه‌م ده‌ستیان کرد به‌ نووسینی بیر و برواکانیان و ئه‌وانه‌یان تۆمار

کرد و هه‌لینگرت. ئەمه به هه‌ر حال بزوتنه‌وه‌یه‌که له کۆمه‌لگای کورد‌ه‌واریدا به‌تایبەت له به‌شی رۆژ‌ه‌لاتی ئی‌مه و له‌گه‌ل باشوور.

*جه‌نابتان ده‌فهرمووی له‌وانه‌یه‌ شانامه‌ی کوردی بۆ پیش‌میژوو بگه‌ریته‌وه، به‌لگه‌ بۆ ئەو وته‌یه‌ت به‌شی نیشانه‌شناسییه. چ نیشانه‌لێکی تێدا‌یه‌ که ئەو قسه‌یه‌مان ئی‌سبات بکا؟

* بیه‌رووز چه‌مه‌نارا: نیشانه‌کانمان زۆرن، نیشانه‌ی پیش‌میژوو زۆرتر ئە‌ده‌بیاتی و ئوستووره‌یییه، یانی ئە‌وه‌ی که پێ‌وه‌ندییه‌کی نزیک له‌ به‌ینی خواکان و ئینسانه‌کان هه‌یه‌ نه‌ وه‌کوو شتیکی وه‌کوو باوه‌ری دینی ئە‌م‌رۆ ئە‌یناسین، به‌لکوو خودی خواکان که خه‌ریکن ئە‌رک ئە‌گێرن و خۆیان له‌ نیو گێرانه‌وه‌یه‌که‌دا له‌ گۆشه‌یه‌که‌دا کار ده‌که‌ن و حزووریان هه‌یه‌ و یان له‌ نیو ده‌چن، یان ئە‌وه‌ی که مرۆ‌فگه‌لیکمان هه‌یه‌ که شیوه‌‌خوێن. ئە‌م مرۆ‌فگه‌له‌ که نیوه‌مرۆ‌ف نیوه‌خودان. ته‌نیا پێ‌وه‌ندی به‌ کوردیشه‌وه‌ نییه، له‌ زۆربه‌ی کۆمه‌لگاکانی دیکه‌ش به‌ هه‌مان شیوه‌ نمونه‌مان هه‌یه، مه‌سه‌له‌ن گیلگه‌میشمان هه‌یه‌ یان له‌ ئە‌ده‌بیاتی فارسیدا به‌ هه‌مان شیوه‌ نمونه‌ی جه‌مشیدمان هه‌یه، گه‌رشاسب هه‌یه، کێ‌خۆس‌رۆ هه‌یه. ئی‌ستاش ئی‌مه ته‌سه‌ورمان وایه‌ له‌ دنیای ئە‌ده‌بیاتدا زیندوون و جزوی یه‌که‌م که‌سایه‌تییه‌کان له‌ ئە‌ده‌بیاتی جیهاندا. که‌سگه‌لی تایبه‌تمان هه‌یه‌ که ئە‌مانه‌ زیندوون بۆ هه‌میشه‌ وه‌کوو خزر که هه‌م له‌ ئە‌ده‌بیاتی ئی‌سلامی هه‌م له‌ ئە‌ده‌بیاتی یه‌هوودیدا و هه‌م له‌ ئە‌ده‌بیاتی مه‌سیحیدا ناسراوه. یان خودی چه‌زهرتی مه‌سیح ئە‌گه‌رچی ئە‌وانه‌ له‌ سه‌رده‌می میژوویدا به‌دی هاتوون، مه‌سه‌له‌ن خودی چیرۆکی چه‌زهرتی مه‌سیح و ئە‌وانه، به‌لام تایبه‌تمه‌ندیگه‌لی می‌شکی کۆمه‌لگای پیش له‌ ئە‌وانه‌ که خه‌ریکه‌ نیشانه‌کان به‌ ئە‌وان ته‌حمیل ده‌کا، هه‌مان نیشانه‌یه‌کن بۆ نامیرایی، بۆ هه‌رمانی یان ئە‌وه‌ی که له‌ ئە‌ده‌بیاتی یارسانیدا وه‌ک نمونه‌ ته‌ناسووخمان هه‌یه‌ و که‌سه‌کان جیلوه‌ی تازه‌یان هه‌یه، زهووریان هه‌یه، له‌ خوا می‌همان ده‌بن. ئە‌مانه‌ له‌ شانامه‌یشدا که‌م و زیاد ده‌یان‌بینین، مه‌به‌ستم ئە‌وه‌یه‌ له‌ دیوگه‌لی موخته‌لیفه‌وه‌ هه‌م له‌ باری گێرانه‌وه‌ و هه‌م له‌ باری خودی مه‌فهوومی زه‌مانه‌وه، ئە‌مانه‌ هه‌موویان به‌ ئی‌مه ئە‌و ئی‌جازه‌یه‌ ئە‌ده‌ن که له‌م گێرانه‌وه‌گه‌له‌ لانیکه‌م به‌شیکی هه‌ره‌ زۆری، ده‌گه‌ریته‌وه‌ بۆ سه‌رده‌می بی‌ زه‌مانی. له‌ نیو خودی کورددا به‌ ناوی ده‌وره‌ی پ‌اسان مه‌عرووفه. پیش ویدا پ‌اسی. ئە‌وانه‌ هه‌موو نیشانه‌گه‌لیکن بۆ ئی‌مه، ده‌توانین ده‌ستیان بۆ ر‌ابکێشین و بلێین ئە‌مانه‌ به‌لگه‌ن بۆ ئی‌مه بۆ وه‌ی که

دئ، يان مهسهلن سهردهمی تهيمور که يهکه م ئينسان و يهکه م پادشايه تاکوو
 ئاخرين دهورهی کيانيبهکان که دهورهی بههمهن بئ، ههمووی پيکهوه وهسل دهکا.
 دارا ديتو، ئيسکه ندهر ديتو، باسيکی کورت دهکا که ئهشکانيبهکان و زور کات
 دادهنئ و باسی ئههوشيروان، هورموز و قوباد دهکا و له واقيعدا بهشیک له بهلگهکانی
 دهورهی ساسانی تهبدیل دهکا به نهوعیک گيرانهوه له نهوعی ئوستوورهی و ئهدهبی.
 ئهوه شتيکه که له هيچ کام له ئهواعی ئهدهبیاتی حيماسی ئيران نابيين و له
 شانامهی کورديشدا، ئه ماما موتهقهن شتيکی ئاوا نابيين و ئيمه هيچ خه بهريکمان
 له سهردهمی ساسانی و ئهشکانی نيبه و ئهدهبیاتمان سهردهمی ميژووی نيبه، ئی
 سهردهمی راسانه، مهوجوداتهکهی ناويان جياوازه. مهسهلن روسته ميک ههيه به
 ناوی روسته می يه کدهست که ديوه. يان جه مجه ممان ههيه و نمونه گهلی دیکه،
 ئه ماما وهختیک ته ماشای فيردوسی دهکهن، ته رکيبی ئه مانه له گه ل که سانی واقعيه،
 مهسهلن له لايه که وه چيروکی «کرمی ههفتپا» دهخوينی له لايه که وه ئه ژده هايه
 که له لايه که وه شهري مه زدهک و ده بينی له گه ل ئه نووشيروان و سه رکوت کردنی
 بزوتنه وهی مه زدهک يان چيروکی به دی هاتنی شه ترهنج. ئه وانه دياره که شانامه ی
 فيردوسی ته رکيبیک له ژانرگه لی موخته ليف که ئه م ژانرگه له له باری پيگه، له باری
 چونيی به ره مهينان، له باری کومه لگادا کاریگه ری جوراوجوری ههيه و يه کدهست
 نين، به لام شانامه ی کوردی و نيبه، هه لقه ی سيستاني و نيبه، ههمووی يه کدهسته.
 به ردهنگی چونيتهی به ديها تنی و چونيتهی گواستنه وهی ههمووی يه کدهسته و ئه مانه
 له باری فورم و نيوه روکه وه کيشه گه ليکی بنه ره تين که ئه گه ر پيويست بي پياو ده بی
 سالیانی سال دانیشی و چه ندين کتیب به سهر ئه و بدوی که جياوازيه کانی شانامه ی
 کوردی و شانامه ی فيردوسی چيه.

* نارهش له شانامه ی فيردوسيدا نارکيتايی فارسه کانه، ئايا نارکيتايیکی خاس له شانامه ی کوردیدا

ههيه؟

* بيهرووژ چه مه نارا: من ته سه ور ناکه م ئه و نارکيتايیبهی جه نابت باسی ده که ی،
 نارکيتايییک به شیوهی ميژووی له خزمهت گوتاری ئيران يا فارسیدا بی. له
 واقيعدا نارهش نارکيتايیکی زاگروسیيه ئه زقه زا که له شانامه ی فيردوسيدا هه زف
 کراوه. ئه گه ر ديققهت به فرموون مهسهلن شيعرگه لی فارسيبیژی که زاگروسين،

وهك نمونه مه‌سه‌له‌ن خاقانى يان نمونه‌گه‌لى كه‌سانى ديكه كه له حه‌وزه‌ى زاگرؤسدا ژياون له‌گه‌ل خه‌لكانى زاگرؤس پيوه‌نديان بووه و خه‌به‌ر ده‌دن له ئاره‌شى كه‌مانگير، به‌لام له فيردؤسيدا له يهك دوو شوين ناويتى و ئيتر ناميني و له سه‌رده‌مى مؤديرندا يانى له ژير شيوه خويندنه‌وه‌يه‌كى هه‌ژمونيكى، فارسى ناوه‌نديك له هه‌موو نه‌ته‌وه‌كانى ئيرانى كه فارسى ناوبانگى ده‌ركرد و به‌و شيوه ئاره‌شى كه‌مانگيريش وه‌كوو ئاركيتاييكي ئيرانى له قه‌له‌مى ده‌دن، له حالئىكا ئه‌سله‌ن وا نه‌بووه. له شانامه‌ى كوردى و حه‌لقه‌ى سيستانى و له حه‌لقه‌ى نه‌قالى ئيمه‌دا ئاركيتاييى ئه‌سليمان هه‌ر خودى رؤسته‌مه، به‌لام بريك خالى تايبه‌تيمان هه‌يه كه ئيمه وه‌كوو به‌شيك له نزامى مه‌عرفه‌تى زاگرؤسى جيا ده‌كاتوه. وهك نمونه جياوازى له شه‌رى به‌ينى رؤسته‌م و ئيسفه‌ندياردا هه‌يه له زارى سؤهره‌وه‌ردى ده‌ژنه‌فين. سؤهره‌وه‌ردى خوى خه‌لكى سووره‌به‌رده و زاگرؤسييه، سه‌ر به نزامى فكريى زاگرؤسييه و چه‌ند سه‌ده‌سال پيش له ئيستايه و له ته‌وسيفى شه‌رى به‌ينى رؤسته‌م و ئيسفه‌ندياردا ئه‌و ته‌سوويرى قه‌بلييه كه فيردؤسى ده‌يوت رؤسته‌م ئيتر دامابوو، بريندار بوو، هيچ ريگاي نه‌مابوو، به هه‌ر فريو و حيله‌يه‌ك بى هاتوو و ئه‌وى پازى كرد كه شه‌و بيتؤ بو مال و له‌وى سيمؤرغ له ئاسمان ديته خوار و پيئيژئى ده‌بى بچى چل دانمى گه‌ز له ده‌رياي قؤلزون بينى و سه‌ر دوو چاوى به‌يتؤ زامه‌كانى سارپژ ده‌كا. ئه‌مه له گوتار و گيپرا‌نه‌وه‌ى سؤهره‌وه‌ردى شتى ديكه‌يه، ئه‌و ده‌لى كه سيمؤرغ ديته‌وه خوار. پيى ده‌لى كه ده‌بى زره‌يه‌ك بپوشى كه زره‌كه‌ت هه‌مووى ئاسنى سه‌يقه‌لى بى. به‌و شيوه كه خور له تو دها چون ده‌زانى كه ئيسفه‌نديار رپويينته‌نه و زه‌رتؤشت رپويينته‌نى كردوو، به‌لام چاوى به‌سترا‌بوو ئه‌و كاته ده‌زانى چاوى به خور خه‌سار ده‌بينى. به شيوه‌يه‌ك له رپوبه‌رپوى راده‌وه‌ستى ئيسفه‌نديار ئه‌سله‌ن ناتوانى بيينى و كويز ده‌بى. ئه‌م تايبه‌تمه‌نديگه‌له‌ى ئيمه، له ئه‌ده‌بياتى حه‌وزه‌ى زاگرؤس و له شانامه‌ى كورديدا ده‌بينين و له حالئىكا له ئه‌ده‌بياتى فارسى به‌تايبه‌تى به مه‌ركه‌زى فيردؤسى شتى وا نابيين و گه‌ره‌كمه ئه‌وه باس بكه‌م كه ئه‌گه‌ر نه‌مانتوانيوه شانامه‌ى كوردى به باشى بخوينينه‌وه يان گوتارى حاكم به سه‌ر خويندنه‌وه‌ى شانامه‌ى فيردؤسى له دنياى ئيستا نه‌مانتوانيوه ره‌خنه‌ى لئ بگرين، كه‌مكارى له خومان بووه وه‌گه‌رنا ئه‌وه كه فيردؤسى به ناوى فارسيدا زور دياره و تايبه‌ته دهق نه‌كراوه‌ته‌وه.

* له شۆنئیکدا دیمانیه کیان له گه ئدا کردووی که ده فەرمووی وهک میراتیکی فەرهنگی جیهانی، ده بی چاو

له شانامهی کوردی بکهین، چ به لگه یهکت ههیه بو ئهو به شهی قسه کانی خۆت؟

* بیهرووز چه نه نار: بزانه ئیمه له سهرده میکدا ده ژین که باوه پرمان ههیه به هه ندیک

شت که خه ریکین به چاو دهیانینین وهکوو باوه پرمان ههیه به تاقیگه ری، باوه پرمان ههیه به زانکو، باوه پرمان ههیه به قه له م و نووسین، ئه وهنده ئه مه تکرار بوو ته وه که لامان وایه له پوژی یه که مه وه هه ر وا بووه. مه سه له ن باوه پرمان ههیه که له به شی پیوه ندی به نامه بووه و هاتو له به ر ده رگای خه لکی داوه و نامه یان گه یاندو. ئه گه ر خودا وه ند وه حی کردو به چه زه تی په یغه مبه ر و خودی خۆی سه وادی نه بووه، نه خیر ئه سه له ن وا نییه، دنای پیش ئیستا دنایه کی زور زور سه یروسه مه ره، دنایه کی تاره، چوارچیوه داره، دارپژراوه، چه ساو کتابی ههیه، زور زور هه ستیاره. ده لیم میژوو وهک میراتیکی جیهانییه له به ر ئه وه که میراتی جیهانی له ئه ده بیاتی جیهان، ئیمه که ممان بو ماوه وهکوو شانامهی کوردی که ئه وهنده ئه ده بیاتیکی گه وره و به ربلاوه، بی له سینکی خه لک که متر مابیته وه و که متر نووسرابی. ئه وهی که وهکوو ئه ده بیاتی جیهان ده یناسین له به شی کلاسیک، مه سه له ن ئه ده بیاتی هۆمیریک و ئیمه له ئه ده بیاتی هۆمیریک شه کمان ههیه، ئایا هۆمیر یه ک نه فه ر بوو یان ئه سه له ن نه ریتیک به ناوی هۆمیریک هه بوو؟ نه و عیک له ئه ده بیات ده بینین که هه مووی له به ره ی خودایان و ئوستووره یه و ئه وانه تیکه لاوی به ینی میژوو و ئوستووره یه و له زاری خه لکه وه له نیو رۆمانییه کان یا یوگوسلاوییه کان تۆمار کراوه. بوو به شتیکی نووسراوه و هاته ده ره وه و هه مووی هه ر وهکوو شانامهی کوردی زاره کی بوو، به لام ئورووپایییه کان به تایبه تی به داهینانی جه نابی (میل مه ن په ری له گه ل جه نابی ئالبیرت لۆرد چوون بو مه ناتق له گه ل که سانیک به ناوی گوولاری دیمانیه یان کرد و هاوردیان له نیو زانستگا له نیو تاقیکانی خۆیان لیکیان داوه و زانیان ئه مه نه ریتیکی زور گه وره ی عه جیب و غه ربیه. په ره له تیمی جوړاوجوړ په ره له شتیک به ناوی فۆرمیلا. له گه ل یه کتر دانیشن و وهکوو پازلیک ته میک دروست ده که ن، گیرانه وه یه ک دروست ئه که ن. گوولارییه کان که سانیک ده نگخۆش بوون، میمورییه کی زور زور گه وره یان له به ر بوو، ده یانخویند هه م به مۆسیقا، هه م به ده نگ. که سانیک بوون که به شیوه ی سه دان سال ئه ده بیاتیان هه موو پاراستبوو، به لام هه یچ دوانیکیان وهکوو یه ک نه بوو تازه تیگه یشتن، که بیجگه له ئه م شته که وهکوو میرات نووسراوه مان

هه‌یه، به‌شیکی گه‌وره‌مان هه‌یه به ناوی میراتی نه‌نووسراوی ئەدهبیات که میراتیکی جیهانین و خه‌ریکن له نیو ده‌چن. ده‌ستیان کرد به تۆمار کردن و تیگه‌یشتن له چوارچیوه‌کانی نیودلی ئەو شیوه به‌ره‌مه‌ینانه و گواستنه‌وه به شیوه‌ی پارێزه‌رانی ئەو ئەدهبیاته. به‌داخه‌وه له هه‌وزه‌ی کوردی و له پوژه‌ه‌لات ئەسلەن ئەم کاره‌مان نه‌کردوو و هه‌تا نه‌مانتوانیوه لاسایی ئەوان بکه‌ینه‌وه، هیشتا که ئەمه له ئێران که سه‌د و ورده‌یه‌ک ساله زانستگامان هه‌یه نه‌مانتوانیوه دوو واحد ده‌رسی مه‌سه‌له‌ن چوارچیوه‌کانی ئەدهبیاتی زاره‌کی یا نه‌ریتیمان ببی یا بزانی چوناوچونه. بویه عه‌رز ده‌که‌م کۆمه‌لگای کوردی به‌شیکه له کۆمه‌لگای جیهان، به‌شیک له مروّقه و شیوه‌یه‌ک له به‌ره‌مه‌ینان که زور نیزیکه له شیوه‌ی ئەدهبیاتی هۆمیریک. گوسلاریه‌کان ئەوان به‌خشه‌کانی ئیمه یان ئەوانه‌ی که ئەدهبیاتی راسانیان زانیوه به ناو گه‌لی جیاواز ناسراون یا ئەوبه‌ری خوراسان به ناو بولبول ده‌یانناسن. ئەمه نه‌ریتیکی گه‌وره‌یه و به‌شیک له نه‌ریتیکی جیهانی که به‌داخه‌وه له دنیا‌یه‌کی مۆدی‌رندا خه‌ریکن ده‌ژین. ئیتر گوێزراوین بو دنیا‌یه‌کی دیکه، ئەسلەن نایبیین و ته‌سه‌ور ناکه‌ین ئەوه شتیکی گرینگه، ده‌ حالیکدا ئەوه شتیکی زور زور گه‌وره و پر‌بایه‌خه و به‌شیک له میراتی مانه‌وی و ئەده‌بی زاره‌کی جیهانه که هیوادارم به شیوه‌یه‌ک بکری، ئەمانه به باشی تۆمار بکری، بونیادیکی گه‌وره‌ی شانامه‌ی کوردی ده‌وی هه‌موو په‌خنه‌کان، هه‌موو پراویه‌کان، هه‌موو پیوه‌ندیه‌کان په‌یدا بکه‌ین. چوینی خویندنیان ئایا له‌گه‌ل ساز بووه یا نا، به‌ ده‌نگ چۆن بووه، له کامه جوغرافیا خویندراوه و پیوه‌ندی له‌گه‌ل ئەدهبیاتی تر و پیوه‌ندی له‌گه‌ل نه‌قالی، پیوه‌ندی له‌گه‌ل حه‌لقه‌ی حیماسی یا سیستانی، پیوه‌ندی له‌گه‌ل به‌شگه‌لی ئەدهبیاتی عه‌ره‌بی و له‌گه‌ل ئەوانه‌ی که وه‌کوو خۆمان له ئەدهبیاتی یونانی و ئەوانه هیشتا پرسیارگه‌لی بنه‌ره‌تین، که بو ئیمه وه‌لام نادریته‌وه تاکوو کاره به‌رایه‌کان ئەنجام نه‌ده‌ین.

* ئەگه‌ر بمانه‌وی باسی خودی شانامه‌ی فیردۆسی بکه‌ین، ده‌ ناخه‌ریکه‌یدا ده‌لی (بسی رنج بردم در این سال سی) نه‌وعیک هه‌ستی ناسیونالیستی فیردۆسی وادار ده‌کا که شانامه بنووسیته‌وه، ئایا له‌ نوسخه‌ی کوردیشدا ده‌توانین ئەو هه‌ستی ناسیونالیستییه‌ ببینین؟

* بیهرووژ چه‌مه‌نارا: عه‌رزبی فیردۆسی خۆی ئەو کاره‌ی نه‌کردوو، یانی ئەسلی هه‌سته‌که نه‌ خودی شانامه، هه‌ستیک که بزویندراوه، له لای حاکمه‌کانی سامانی

بوو، دسه لاتیکی گورهی بهجی ماوه له سهردهمی سامانییهکان، له سهردهمی نووح و کورهکانی و لهو دهورهوه دوور کهوتبوون له مهناقی ئەسلی ئیران به ناوی نهیشابوور، پیی و ههمه دان گهرهکیان بوو ئیستا که دوورن و غهریبن کاریک بکهن، بویه دسهگه لاتیکیان له مروّف، نهیشابوور، ههرات... دهعوهت کردووه هاتن پوولیان دا هانیان دان که ئیوه وهرن شتیک به ناوی خهتایینامه یا خودایینامهیان، ئەو شتهی که ئیستا پییئیزین شانامه بنووسن و بابهتی ئەمه ئیوه پاداشیش وهردهگرن. کهسانیک ئەو کارهیان کرد، ئەوانهی ئەمما دهبنین دهقیقی و مهنسووری ههر دریژهی پیدهدری ههمان ویست و خواستی بالادهستهکان له ئەو سهردهمه دا و فیردۆسیش که ئەوانی دیوه گهرهکی بوو تهکمیلی کا یا باشتیری بکا تا ههمان کار که ئیتر نهگه یشتووه به ئەوان و له سهردهمی دیکه دا بووه. به داخهوه ئیمه ئەو بهشی دسه لاتمان ههمیشه ئەمری غایی ئیمهیه، یانی راسهکانی ئیمه، زمانه کهمان، زانوکه فهرههنگییهکانمان له بهر بی دسه لاتی پهرته وازه کهوتوون. ئەگهر دسه لاتیکی بی، پشتیوانی بکا، رهنگه راپوییهکان و بیژهرهکانی ئیمهش ههمان کار بکهن، ئەگهر چی له ئەسلدا کاره که کراوه، دهفاتری شانامه ی کوردی سهرهوهی بیست و سین. زور زورن، به لام ئەوهی که نه بووه به مهجموعهیهکی یه کدهست، ساغ نه بووه تهوه، خه لک خه بهریان نییه، شی نه کراوه تهوه، به شیوهی رهخنهیی نه خویندراوه تهوه، به شیوهی دهرسی نه کهوتووه ته نیو دهرسهکانمان، ئەمه نه بوونی دسه لاته.

ئەگهر ئیمهش دسه لاتی چکولهی وهکوو سامانییهکان بووایه، دهمانتوانی وا بکهین، به داخهوه ههتا ئیستا ئەو شته نه بووه.

*واته دهتوانین به پیی قسهکانی جهنابتان بهم ناکامه بگهین که پالنهوانهکان له شانامه ی فارسیدا

پادشان، به لام پالنهوانهکانی شانامه ی کوردی خه لکن؟

* **بیهرووژ چه نه نار:** تارادهیهک، به لام پیمخۆشه وردهیهک له سهری برۆم، ئەویش ئیحتیماله ن له قسهیهک دیتتهوه که جاران کردوومه که به شیک له گیرانهوهی شانامه ی فیردۆسی و له ئەدهبیاتی فارسیدا شیوهی هیژمۆنیکی پاشایانه له سهری دانه که ههتا خواکان، ههتا ئاراسته ی گیرانهوهکان، دهبوا به رهو شوینیک بی که به نهفعی حاکم یا به نهفعی پاتشاه بی، نهک به نهفعی پالنهوانهکان. ئەوه شتیکه که یهکیک له جیاوازییهکانی گیرانهوهکانی ئیمه و ئەوانه. له لای ئەدهبیاتی حهلقه ی سیستانی، له

نه‌قالی و شانامه‌ی کوردیدا پیکهاته‌ی ئه‌ده‌بی حیماسی که بریتی بی له شانامه، ته‌نیا له به‌ینی چوارچیوه‌یه‌ک دایه که له کیوومه‌رس هه‌تا کۆتایی به‌همه‌ن حه‌ره‌که‌ت ده‌کا، به‌لام له شانامه‌ی فی‌ردۆسی تازهدا له سه‌رده‌می به‌همه‌ن ده‌ست پی‌ده‌کا. تازه ئه‌و کاته ده‌گاتی پاتشایه‌تی ده‌ست پی‌ده‌کا، سه‌روه‌یی ساسانییه‌کان، نو‌شیروان و دوای یه‌ک یه‌ک ته‌مامی پادشاکان ریز ده‌کا. ئه‌وه شتی‌ک نییه که ئی‌مه له ئه‌ده‌بیاتمان بایه‌خمان پی‌دابی. پال‌ه‌وانه‌کانمانیش سه‌ره‌تا کولی چیرۆکه‌که‌یان به‌ پال‌ه‌وان ده‌ست پی‌ده‌کا و به‌ پال‌ه‌وانیش ته‌واو ده‌بی، یانی له کۆتایی شانامه‌ی کوردی ئازهریدا بۆرزین دیتۆ به‌همه‌ن ده‌کوژی‌ت ته‌واو ده‌بی و له دوایی ئیتر شتی‌ک نییه، به‌لام له شانامه‌ی فی‌ردۆسیدا به‌و شیوه‌ نییه که به‌همه‌ن بکوژی و ته‌واو بی، تازه دارا دی، دارا و جه‌ریانی هۆما و ئیسکه‌نده‌ر و مابه‌قیمان هه‌یه. مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه که به‌گشتی ئاراسته‌ی گیرانه‌وه‌ی شانامه‌ی فی‌ردۆسی و ئه‌ده‌بیاتی فارسی دریزه‌پی‌ده‌ری گوتاری شاهانه‌یه، به‌لام له مابه‌قیان چ له حه‌لقه‌ی سیستانی، چ له ئه‌سلی نه‌ریتی نه‌قالی، چ له نه‌ریتی کوردیه‌که‌یدا به‌م شیوه‌ نییه، ئی‌تتسال به‌ خاندانی پال‌ه‌وانی، پاتشاهان گرینگن، شیوه‌ خوایه‌تیان هه‌یه، به‌لام وا نییه که ئه‌وه‌نده زال بن که راسته‌ی گیرانه‌وه‌که هه‌موو به‌ ئه‌وان بی. پادشاکانمان خاس و خراپیشیان هه‌یه، به‌لام له ئه‌سلدا سه‌روه‌ری هه‌میشه به‌ پال‌ه‌وانه‌کانه که ئه‌م روو‌حی ولاته‌که و هه‌موو شتی‌ک ده‌پاریزن و به‌و خاتره‌ پی‌یان ئیژن تاجبه‌خش. مه‌سه‌له‌ن به‌ خودی رۆسته‌م ده‌لین تاجبه‌خش، هه‌ر به‌و خاتره‌ی، ئه‌مما مه‌سه‌له‌ن کئیخۆسرو نائیژن به‌ کئیکاووس نائیژن، ده‌زانین کئیکاووس که‌سیکه تا راده‌یه‌ک که‌معه‌قل و که‌مخیره‌ یان به‌همه‌ن هه‌ر به‌ کووژه‌سته‌ک ناوی لی‌ده‌به‌ن یانی به‌دکار، چونکه له‌گه‌ل زال شه‌ر ده‌کا و ئه‌سیری ده‌کا یان کو‌ره‌کانی و کچه‌کانی ده‌خاته‌ زیندان، به‌لام له کۆتادا دیسان که‌سیک له خاندانی پال‌ه‌وانیه‌وه، کو‌ری فه‌رامه‌رزی کو‌ری رۆسته‌م له هیند ده‌گه‌رپه‌ته‌وه و شکه‌ستی ده‌دا و ده‌یکوژی و دیسان ده‌گه‌رپه‌ته‌وه سه‌ر خانه‌ی ئه‌وه‌ل، یانی سه‌ره‌تای چیرۆکه‌کان، حکوومه‌تی پاشاکان ده‌دریته‌ ده‌ستی پال‌ه‌وانه‌کان.

*چ وجهه ئیشتراکیک به‌ینی که‌سایه‌تییه‌کانی هاوبه‌ش له نیو که‌سایه‌تییه‌کانی شانامه‌ی کوردی و فارسی

وجوودی هه‌یه؟

*بی‌هرووز چه‌مه‌نارا: گرینگترینه‌که‌ی هه‌ر رۆسته‌مه، ده‌زانین که له واقیعدا بناخه‌ی

ئه‌ده‌بیاتی پال‌ه‌وانی ئی‌مه له شانامه هه‌ر رۆسته‌مه له ئه‌ده‌بیاتی فارسیشدا به‌تایبه‌تی

له شانامه‌ی فیردۆسیش هەر رۆسته‌مه، ئەوانه واقیعه‌ته‌که‌یه، به‌لام ئە‌گەر ته‌ماشای شه‌جهره‌ی بکه‌ین یانی گشت کاره‌کته‌ره‌کانی نیو شانامه‌ی فیردۆسی له به‌شی ئۆستووره‌یی و شانامه‌ کوردیش ته‌ماشای ده‌که‌ین زۆربه‌یان نیزیکن له یه‌ک، به‌لام شانامه‌ی کوردی زۆر ده‌قیقتر و ریزتره. یانی مه‌سه‌له‌ن خاندانی رۆسته‌م، کورپه‌کانی، کچه‌کانی هه‌موو لقو‌پۆپه‌کانی هه‌ن، به‌لام له فیردۆسییه‌وه ئە‌وه نابینن. مه‌سه‌له‌ن چیرۆکی بۆرزوو ئیتر خه‌به‌رمان لی‌ی نییه هه‌ر ده‌ژنه‌قین و ئیتر ته‌واو. فه‌رامه‌رز چیرۆکی که‌می له هه‌یه له فیردۆسی، به‌لام ئە‌مه لێره فه‌رامه‌رزنامه‌مان خۆی چیرۆکی زۆر گه‌وره‌یه یان بۆرزوو‌نامه‌مان زۆر گه‌وره‌یه، ئە‌وکاتی شه‌ری به‌ینی بۆرزوو له‌گه‌ل فه‌رامه‌رزیش هه‌ر خۆی چیرۆکی گه‌وره‌یه به‌ ناوی بۆرزوو‌نامه. بۆیه ده‌توانین بیژین دیوی پیوه‌ندی سه‌ره‌کی به‌ینی ئە‌مه و ئە‌وان رۆسته‌مه و هه‌ندیک کاراکتیری دیکه وه‌کوو خودی زال، وه‌کوو فه‌رامه‌رز یا وه‌کوو هه‌ندیک له پاشاکان به‌تایبه‌تی کئیخۆسرو پادشای ئارمانیه هه‌م له شانامه‌ی فیردۆسی هه‌م له شانامه‌ی کوردی، پادشاهی ئارمانی بوو، که زیندوووه بۆوه‌ی که گشت گیرانه‌وه‌که له شه‌ری به‌ینی سه‌ی براده‌ر ده‌بی که له واقیعه‌دا شه‌ری به‌ینی سه‌لم و تووره له‌گه‌ل ئیره‌ج که کورپه‌کانی فه‌ره‌یدوون و کئیخۆسرو گه‌ره‌کیا قه‌ساس بکا یا خوینی باوکی، سه‌ری برده‌راوی باوکی یانی ئیره‌ج که چه‌تی بی ئە‌و بسینیته‌وه، ده‌ حالیکه‌دا باوکی خۆیش سیاوه‌شه به‌ ده‌ستی ئە‌فراسیاب که له کورپه‌کانی تووره دیسان سه‌ری برده‌راوه و گه‌ره‌کیا تۆله‌ی ئە‌ویش بسین. بۆیه کئیخۆسرو زۆر زۆر گرینگه چون له واقیعه‌دا تۆله‌ی کولی گیرانه‌وه‌ی حی‌ماسییه‌که ده‌سینیته‌وه، به‌لام به‌بی یارمه‌تی رۆسته‌م. بۆیه رۆسته‌م له به‌شی پاله‌وانی گرینگترین که‌سه و له به‌شی پاتشایی کئیخۆسرو گه‌وره‌ترین و مه‌عنه‌و‌ترین که‌سه و ده‌زانین که له ئە‌ده‌بیاتی کوردیشدا له نیو کوردا کئیخۆسرو جیگه و پینگه‌یه‌کی زۆر تایبه‌تی هه‌یه.

*کاتیک بۆرزوو‌نامه ده‌خوینینه‌وه، مه‌رحه‌له به‌ مه‌رحه‌له که بۆرزوو ده‌روا و به‌ سه‌ر دوژمنیدا زال ده‌بی له شوینیکی له کاخ داده‌نیشی و ده‌لی ده‌رفه‌تم نییه ده‌نا نیستا فه‌تاه‌پادشاییه‌کوو بۆ هه‌لده‌په‌ریم. فه‌تاه‌پادشایی وه‌کوو ئۆستووره، وه‌کوو فه‌ره‌نگ، وه‌کوو نه‌ریتی کورده‌واری، هه‌لپه‌رینیکی تایبه‌تی پاتشایی کورده‌واری. یا ده‌لی ئە‌وه‌نده خوین ر‌ژاوه به‌ قه‌را ده‌ریاچه‌ی زریبار یانی مه‌وقه‌عییه‌تی فه‌ره‌نگی جوغرافیایی له بۆرزوو‌نامه‌دا زۆر عه‌له‌نیتره. ئایا له‌وانی تریشدا هه‌ر به‌و شیوه‌یه؟

* **بیهرووز چه‌مه‌نارا:** نا له یه‌ک نییه هه‌موویان، له ده‌فته‌ره‌کانی ئێمه چون گێرانه‌وه‌کان زۆرن وه‌ک نمونه گێرانه‌وه‌ی بۆرزوونامه لانیکه‌م ده‌ پازده دانه‌یه‌ک ده‌بی یا هه‌فت له‌شکه‌ر پازده بیست دانه‌یه‌ک هه‌یه له هه‌ر یه‌ک له‌وانه‌ی ئه‌من ده‌زانم یان په‌نگه که‌سانیکێ زۆتر ئاگادار بن. مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه له که‌سێک بۆ که‌سی تر له بیژهریک بۆ بیژهری تر، په‌نگه هه‌ندی‌ک دیتای فه‌ره‌نگی تایبه‌ت ته‌حمیل بکری به سهر ده‌قه‌که‌دا. مه‌سه‌له‌ن بیژهرمان هه‌یه زۆر مۆعمینه هه‌ر کاتیکی ده‌گاته شوینیک که به‌شیک له گێرانه‌وه‌که که دژ به بیر و باوه‌ری موسولمانی ده‌با، خۆیان یان ته‌خفیفی ده‌کا یان ئه‌گه‌ر بتوانی نایژی، ئه‌گه‌ر بتوانی فکری دیکه‌ی بۆ ده‌کا. بۆ نمونه له چیرۆکیکی که ته‌همینه له‌گه‌ل رۆسته‌م که زۆریان هه‌ز له یه‌که و که ده‌وره‌یه‌کی ماده‌رسالاره، ئه‌و کاته‌ی که ئیسلام و مه‌سیحیه‌ت نییه قاو ده‌که‌ن له وه‌زیر که بی و عه‌قدیان بکا، ئه‌مه دیاره که له واقیعه‌دا بیروبۆچوونی موسولمانانه‌ی خۆمان ته‌حمیل ده‌که‌ین به سهر ده‌قدا. یان رۆسته‌م خه‌ریکه له‌گه‌ل دیویک شه‌ر ده‌کا و ئه‌وکاته بیژهر ده‌لی هه‌موو پیکه‌وه سه‌له‌وات لیده‌ن بۆ وه‌ی که نه‌جاتی بی. ئه‌وه‌ی که رۆسته‌م نه‌جاتی بی له ده‌ستی دیو، به ئیسلام باه‌تیکێ زۆر سرنج‌راکیشه که ئێمه نه‌ماندیوه و نه‌بووه. ئه‌مانه له راوی بۆ راوی تر یان له شوینیک بۆ شوینی تر جیاواز ده‌بی، هه‌ندی‌کیش له ئه‌مانه که ئیژین چووه‌ته نیو په‌وایه‌ت، ده‌توانی کوردی سه‌رده‌میانه‌تر بی یا ده‌توانی ناوگه‌لی تازه‌تر بی. ئه‌من دلنیا نیم له‌وه‌ی که هه‌له‌په‌رینی کوردی به ناو فه‌تاحپاشای زۆر شتیکی پیش میژوویی بی. مومکینه نه‌وعی هه‌له‌په‌رینی بووبی، به‌لام ناوه‌که‌ی نازانم چه‌نده کۆنه، بۆیه ئه‌وه‌ی که ئێمه له گێرانه‌وه‌یه‌که‌دا ده‌یژینه‌وین، ئیلزامه‌ن به مانای په‌سه‌نایه‌تی یان کۆنایه‌تی ناوی هه‌له‌په‌رینه‌که ناتوانی بی. له لای دیکه‌شه‌وه ناتوانین بلین ئه‌مه ته‌نیا نیشانه‌ی کوردی بوونی گێرانه‌وه‌که‌ی ئێمه‌یه، چوارچۆه‌کانی ئێمه شتی دیکه‌ن. ئه‌مانه ده‌توانین له په‌راویزی ئه‌وان بخوینینه‌وه، به‌لام ئه‌مانه‌ش هه‌ر واتابه‌خشن، گرینگن له جیگه‌ی خۆیان له ده‌ستنووسی بۆ ده‌ستنووسی دیکه‌شه‌وه ده‌توانن جیاواز بن.

***ده‌سته‌کانت خوش بی. زۆرم وه‌خت گرتی. ناخرین قسه‌ت چیه‌ له سهر شانامه‌ی کوردی، چ پیشیاز و**

قسه‌ت هه‌یه له سهر شانامه‌ی کوردی؟

* بیهرروز چه نه نارا: به داخه وه چون بی دهسه لاتین، پیشنیازم ئه وه یه ئه گهر دهسه لاتمان بوایه بنکه یه کمان دروست کربایا، بنکه یه کی نیشتمانی به ناوی شانامه ی کوردی و لیژنه یه کی باشی بوایه، دهسته ی بوایه، کارمان کردبا هرچی کردبامان که م بوو، ئیستا که نییه. من تکام ئه وه یه که پسپوران، ئه وانه ی که دهخوینن چ له قوناغگه لی کارناسی یا دوکتورا هان بدن له سهر شانامه ی کوردی ئیش بکه ن له ههر زانستگایه ک ههن به شیوه ی ته تبیقی یان غهیره ته تبیقی چ وهکوو ساغکردنه وه چ وهکوو لیکوئینه وه کاریان له سهر بکه ن و نه هیلین ئه م گه نجینه نایابه گه وره یه به بیناز بکه وئ له وه ی که ئیستا هه یه و هیوادارم له داها تووی نیزیکدا ئه وه نده پسپورانمان له ئه م بوارهدا زور بی که دهستمان خالی نه بی، ئه گهر گه ره کمان بوو پیکه وه کار بکه ین له سهر شانامه، کتیب بنوسین، لی بکوئینه وه، کونفرانسمان هه بی، هه مایشی گه وره مان بی، فره بین، بیروبوچوونه کان رهنگا وره نگ بی، کتیبه کانمان زور بی و کتابخانه ی کوردی له بواری پالاهوانی خالی نه بی، منیش سپاسی جه نابت ده که م دهستان خوش بی.

ئەركەكانى (ى) لە زمانى كوردیدا و چۆنیەتیی بەكاربردنیان

داستان شەریف

(ی) پیتیکی دوو لایه‌نه له بزوین و نه‌بزوین له زمانی کوردیدا، به جوړیک له هه‌ندی شویندا بزوینه و له هه‌ندی شوینی دیکه‌شدا نه‌بزوینه. هه‌موو پیتیکی له زمانی کوردیدا له سه‌ره‌تای وشه‌دا نه‌بزوینه، (ی) یش به هه‌مان شیوه له سه‌ره‌تای وشه‌دا هه‌میشه نه‌بزوینه.

بۆ نمونه: (ی) سه‌ره‌تا له وشه‌ی «یاری» دا نه‌بزوینه.

هه‌روه‌ها له وشه‌ی «یادگار» دا (ی) به هه‌مان شیوه نه‌بزوینه.

ئه‌وه‌تا له‌م باسه‌شدا له به‌شیکی زوری ئه‌رکه‌کانی (ی) له زمانه‌که‌ماندا ده‌دوین:

۱. «ی» جیناوی لکاوی که‌سی سییه‌م کۆمه‌له‌ی یه‌که‌م

کتیبیکی نووسی.

ئه‌و کتیبیکی نووسی.

نووسی.

کاتیکی جیناوی لکاوی که‌سی سییه‌م ده‌گورین بۆ که‌سی یه‌که‌می تاک؛ بۆ نمونه:

نووسیم.

بۆیه له کاتی به‌کاره‌ینانی جیناوی لکاوی که‌سی سییه‌می تاکیشدا ده‌بیته جیناوه‌که

دیار بخریته.

شیکردنه‌وه:

ئه‌و: جیناوی لکاوه بۆ که‌سی سییه‌می تاک له کۆمه‌له‌ی یه‌که‌م (م، مان - ت، تان -

ی، یان).

له رسته‌ی یه‌که‌مدا (ی) دوا‌ی به‌رکاری رسته‌که (کتیبیک) بکه‌ره.

له رسته‌ی دووه‌مدا (ی) بۆ جیناوه سه‌ربه‌خۆکه‌ی رسته‌که ده‌گه‌رپته‌وه که ئه‌وه -

و بکه‌ره. واته بۆ بکه‌ر ده‌گه‌رپته‌وه.

به‌لام کاتیکی به‌رکاره‌که جیناوه‌کانی دیکه بن؛ به نمونه: که‌سی یه‌که‌می کۆ له

کۆمه‌له‌ی دووه‌م بیته، ئه‌وا جیناوی لکاوی که‌سی سییه‌می تاک، ده‌رده‌که‌ویته؛ بۆ

نمونه:

نووسیینی = ئه‌و ئیمه‌ی نووسی.

۲. «ی» ئامرازی خسته‌سه‌ر (دانه‌پال): بۆ به‌ستنه‌وه‌ی دیارخراو به دیارخه‌ره‌وه

له نیو رسته‌دا. نمونه:

سه‌رى فه‌ره‌ادم و ده‌ندووكى قولنگ
 ده‌ستى مه‌جنوونم و دامينى چيا
 نالى
 به‌هارى ږووزهرد، به‌هارى ږووزهرد
 منيشى خسته كه‌ژ و كي‌و و ه‌هرد
 پيره‌مي‌رد

خه‌ياللى ږووچى دنيا وا ده‌ماغ و دل‌مى ږي‌چاوه
 قيامت، ه‌هر مه‌گه‌ر ږوژى قيامت بيته‌وه فكرم
 مه‌حوى

جوانى كچه‌كه.

سوودى كتيبه‌كه.

به‌رزى بالا.

ئه‌گه‌ر ديارخه‌ر بيته به‌ جيناو، بو نمونه:

جوانى ئه‌و.

ئه‌وا ديارخه‌ر ه‌هر له‌ جيگه‌ى خوى ده‌مينيته‌وه، به‌ ه‌مان شيوه‌ى ناو ده‌نوسريته.

۳. «ى» ناوبه‌ند: بو جوداكردنه‌وه‌ى جووته‌بزوينى پال يه‌كن. كاتيک ده‌لئين شاييه‌كه، له‌ ماكدا وشه‌كه خوى شايى-ه، به‌لام كاتيک بزوينى كورت (ه) ى كاري ناته‌واوى رسته‌كه ده‌چيته‌ سه‌ر وشه‌ى شايى و ماناى رسته‌كه ته‌واو ده‌كات؛ ياي كوٲايبى وشه‌كه خوى بزوينه و ده‌مانه‌ويته بزوينى كورتى (ه) ى بو زياد بكه‌ين؛ لى دوو بزوين له‌ زمانى كورديدا به‌دواى يه‌كدا نايه‌ن، له‌به‌ر ئه‌وه پيٲى (ى) ده‌بيته ناوبه‌ند و ه‌ردوو بزوينى (ه) و (ى) جيا ده‌كاتوه.

نمونه:

ده‌لئى شاييه‌كه‌ى بناويليه.

له‌ مالى ئه‌وان شاييه.

قوتابيه‌كه‌ى سه‌رکه‌وتوو.

تاقيكردنه‌وه‌يه‌كه‌ى سه‌رکه‌وتوو بوو.

له‌ كوٲايبى كاره‌كه‌دا هات و سه‌ريكى دا.

به‌لام ه‌مان برگه‌ ئه‌گه‌ر بيكه‌ينه‌وه: له‌ كوٲايبى كاره‌كه‌دا خاوه‌نى خانووه‌كه‌مان بينى.

به داخه وه زور كهس ته نيا يهك يا دهنوسن بۆ نمونه: له كۆتايدا كه ئەمه ههلهيه. ههنديكيش هه ن: دهنوسن: له كۆتايدا، به بيانوي ئه وه ي كه ياي سينيهم لا ده بريت و نامينييت.

(ي) سينيهم به پي برياري ئه كاديمياش ده بيت دابنرييت.

۴. (ي) دانه پال يان خستنه سهر، ئه و (ي) بۆ دروستكردي گري به كارديت، بۆ نمونه:

كچي جوان...

كتيبي باش...

ماموستاي چاك...

بالاي بهرز...

چاوي رهش...

سه لاري گنج...

به سوودي كتيب...

۴. «ي» ياشگر: ده چيته سهر هه ندي وشه و ده يانكات به دارپژراو. وه كوو:

أ. «ي» ئاوه لئاوي: جواني، باشي، چاكي، خراپي، تالي...

ب. «ي» نيسبهت: ده چيته سهر ناوي شوين، ئەمه زياتر له جياتي گري، بۆ نمونه: خه لكي هه ولير، به كارده هينرييت.

هه وليري، دهوكي، ئامه دي، باكووري، باشووري، رۆژه لاتي...

ئهمه ش به پي پي بزوين و نه بزويني كۆتايي وشه كه ده گوريت. بۆ نمونه:

له پيته بزوينه كاني وه كوو (ا، ه، ع، و) دا ده بيته دوو «ي»، كه «ي» يه كه ميان

ناوبه نده و «ي» دوو ميان ده بيته نيسبهت. بۆ نمونه:

چواري، به كره جوئي، بانه يي، شنوي، هه له بجه يي، به رزنجه يي، سنه يي...

بۆ ناوي ئه و ولاتانه ي كه به پي «ا» كۆتاييان هاتووه، هه نديك زمانناس هه ن

«ا» كۆتايي لا ده بن و ده سته جي «ي» نيسبي له جيگه داده نين، بۆ نمونه:

ئيتاليي - ئيتالي، ئه مريكاي - ئه مريكاي...

هه رچي ئه و شوينا نه ي كه به پي «ي» كۆتاييان هاتووه، بۆ چووني جياوازيان

له باره وه هه ن. وهك:

ژيقان به كر، ماموستا دياكو هاشمي، ماموستا فه رهاد شاكه لي و ماموستا چه يدەر

عه بدوللا ده لين: وشه كاني وه كوو: سليماني، ئاميدي، كفري...

«ى» نيسبته وهرناگرن و وهك خويان دهميننه وه.

ئهمه له هې زمانى عهره بې دهچيټ.

ههروهها دكتور وريا عومهر ئهمين دهليټ: وشهكانى وهكوو: سليمانى، ئاميدى، كفرى... «ى» نيسبى بهم شيوهيه وهردهگرن و دهنه: ئارام سليمانى، كامهران ئاميدى، هيمن كفرى...

دكتور پيى وايه كاتيک دوو (ى) بکهونه لای يه که وه يه کيکيان ده تويته وه. ئهو وشانه به پيى بوچوونى ماموستاي رهوانشاد ماموستا مه سعوود محهممه، له کتیبى «وردبوونه وه له چه ند باسيكى ريزمان و رينووسى كوردى» دا، دهليټ: ئهو وشانه ي وهكوو: سليمانى، سماقوولى... دهنه: سليمانيه تى، سماقولييه تى... ههروهها كاك جووتيار قاره مانيش دهليټ: سليمانيه ي، به رزنجيه ي وهك چون دهليين هه له بجه يى، دهبيټ به هه مان شيوهيش بليين به رزنجيه يى.

ههروهها ماموستا «به دران نه حمه د حه بيب» دهليټ:

سليمانيه يى، كفره يى، ئاميديه يى...

ج. «ى» ئاوه لكارى: له گه ل پيشگري «به» دا ئاوه لكارى چونيتى پيکده هينن. نمونه: به جوانى برؤ. به باشى ههسته و دابنيشه. به باشى وانه کانت بخوينه. به چاكي هه ولده دات.

ه. «ى» به شداره له پيکه ينانى پاشگري «يش»، که بو دلنيا بوونه وه به کارده هينريټ: هه نديک کهس له نووسيندا له و وشانه ي که به پيتى بزوين کوتايبيان ديټ، ئهم «ى» يه ي مؤرفيمه که ده قرتينن. نمونه:

- کاره که شم ته واو کرد، ئه و جا هاتم.

- نامه که شم خوینده وه، ئه مجا دستم به کتیبه که کرد.

هه له نييه، تا ئهو کاته ي دهچيټه سهر جيناوى که سيبى سهر به خوى خويى يان ئهو وشانه ي به پيتى «ى» کوتايبيان هاتووه. بو نمونه:

- خوشى هات.

- خوشم خویندمه وه.

- خوشت هه ول دده ديت.

- سلیمانیشم بینی.

له نمونه کانی سه ره وه دا، به تایبه تی نمونه یی که م؛ گویگر/خوینه ر وا تیده گات، که که سیک کاره که ی کردوه به ناوی خوشی. له نمونه یی کوتاییدا وا دیته هزری گویگر/خوینه ره وه که من که سیکم بینیوه ناوی سلیمان-ه...

بویه ده بیت «یش» و له هیچ وشه یه کدا لا نه بریت. بۆ نمونه:
خوشی هات.

خوشم ده خوینمه وه.

خوشت هه ول ده دهیت.

سلیمانیشم بینی.

کاره که شم ته واو کرد، جا هاتم بۆ ئیره.

ئه و دوو رۆمانه یشم خویندنه وه و له گه ل کتیبه کانی دیکه دا بردمنه وه بۆ کتیبخانه. کارشم نه بوو، به لام چووم بۆ بازار.

6. «ی» به شداره له پیکهینانی جیناوی لکاوی که سی یه که می کۆ، له کۆمه له ی دووهم و سییه می جیناوه لکاوه کاند: -ین- ده لکیت به کۆتاییی کاری رسته که وه. بۆ نمونه:

ده چین، چووین، ده خوینین، هاتین، بووین، ههین، ده بین، دنوو سین، ده زانین...
نمونه:

خه تات فهرموو که خوشه چین و ماچین

که ناچین لی ره خوشه، چینی ماچین

نالی

7. «ی» به شداره له پیکهینانی جیناوی که سی دووهمی تاک کۆمه له ی دووهم و سییه می جیناوه لکاوه کاند:

ده چیت، چوویت، ده خوینیته وه، هاتیت، بوویت، ده بیت، دنوو سیت، نووسیت...
هه ندیک جار به تایبه ت له شیوه زاری سلیمانیهیدا «ت» ی کۆتاییی وشه که یان جیناوه که لا ده چیت، بۆ نمونه:

من ده لیم نوخته یی ئه و ره وزه یی ریزوانه، ده چم

ئه و ده لی نا، ره شه، جی راوگه یی شه ی تانه، نه چی

سهید کامیلی ئیمامی - شیعر ی شاری دل: دیوانی ئاوات: لاپه ره ۲۳۶

۸. «ی» بەشدارە لە جیناوی لکاوی کەسی سێهەمی کۆ، کۆمەلەی یەکەم: خوێندیان، نووسییان، گوتیان، تەنیاوییان، کۆتاییان... هەندیک جار لە جیاتیی دوو «ی» و یەک «ی» دەبێتە سێ «ی»، کە بە بۆچوونی بەشیک لە زمانناسان «ی» یەک لادەبریت، ئەگەرچی بەشیکیشیان لای نابەن و دەینوسن و بگرە بە راستیشی دادەنێن. کۆتاییان بە کارەکه هینا. تەنیاوییان سووچی خۆیانە. یان قەدی چاوگی نووسین، نووسی-یە، هەروەها لە دەمی رابردووشدا بە هەمانشیوە نووسی-یە، بۆیە کاتیک ئەو جیناو و پاشگرانهیان دەچیتە سەر کە بە پیتی (ی) دەست پێ دەکەن، پێویستە هەردوو ی-کە بنوسرین: نووسییان. یەکەمیان هێی قەدی چاوگەکە یە، دووەمیان بەشیکە لە جیناوی لکاو بۆ کەسی سێهەمی کۆ. نووسیشم. سلیمانیشم خۆش دەوێت.

۹. «ی» بەشدارە لە پیکهینانی جیناوی لکاوی کەسی سێهەمی تاک لە کۆمەلەی سێهەمدا (یت) کە دەلکیت بە کۆتایی کاری رانه بردووی تێپەرەوه. بۆ نموونه: دەکریت، دەچیت، دەخوینیتەوه، دەخوینیت، دەفرۆشیت...

۱۰. ی بەشدارە لە پیکهینانی هەندی پاشگردا وەک پاشگری «یتی». بۆ نموونه: ژنیتی، کچیتی، تەکووزیتی، خوینەریتی، ئاشتیتی، چۆنیتی...

۱۱. «ی» بەشدارە لە پیکهاتنی پاشگری «ینی». بۆ نموونه: کچینی، کورینی...

۱۲. «ی» بەشدارە لە پیکهینانی پاشگری «ایهتی». بۆ نموونه: ژنایهتی، کچایهتی، شهرایهتی، خزمایهتی...

۱۳. «ی» بەشدارە لە پیکهینانی پاشگری «انی». بۆ نموونه: شهپانی، کتیبانی، کورانی، کچانی، رۆژنامهوانی...

۱۴. «ی» کۆتاییی پاشگری «ای». بۆ نمونه:
 (ی) یه که می پاشگری (ایی) ناوبه نده بۆ جیاکردنه وهی (ا، ی) پاشگره ماکه که:
 تاریکایی، قوولایی، تهنکایی، دونیایی، سپییایی، رهشایی، سوورایی، پرووناکایی،
 ده ریایی...

۱۶. «ی» به شداره له «ین» ی ریزبه ندیی ژماره کان. بۆ نمونه:
 یه که مین، دووه مین، ده یه مین، یازده هه مین...

۱۷. «ی» کۆتاییی ناوی زمانی نه ته وه جیاوازه کان. بۆ نمونه:
 کوردی، عه ره بی، ئینگلیزی...

۱۸. «ی» پاشگری بچوو ککردنه وه. بۆ نمونه:
 خونچیله، کاریله، کانيله...

۱۹. «ی» نازناو. بۆ نمونه:
 ئازهری، محه ممه دی، سه لیمی، شه ریفی...

۲۰. هه ندیک وشه مان هه ن له زمانی کوردیدا، خودی وشه که خۆی به بی پاشگر
 به «ی» کۆتایییان دیت. بۆ نمونه:

که شتی، کانی، ئاشتی، نالی، ناری، حه مدی، ئە ده بی، یاخی...
 ئەم وشانه کاتیک پاشگریک یان یه کیک له ئامرازه کان بچنه سه ریان به پیتی
 بزوین ده ست پی بکات، ده بنه دوو «ی» و هه ندی جاریش سی «ی». بۆ نمونه:

کانییان هیناوه.
 که شتییه که یان گه یاندوو هه ته به نده ره که.
 کۆتری ئاشتی جوان، سپیه.
 میژووی ئە ده بی کوردیی عه لئه دین سه جادی...

سپیتی به فر...
 سووری خوین...

كامهران موكرىبى شاعىر...

محمهد موكرىبى نووسهر...

كوٲاىبى كارهكه...

سهرهٲاىبى كارهكه...

۲۱. «ى» ئامرازى نه ناسراوى: «يهك»، «ىك»، ههلٲهٲ ئامرازى «يهك» ى نه ناسراوى بوٲو وشانه يه كه كوٲاىبىان به پىٲى بزوىن دىٲ و، ئامرازى «ىك» بوٲو وشانه يه كه كوٲاىبىان به پىٲى نه بزوىن دىٲ. بوٲو نمونه:
په نجه ريهك، دهر گه يهك، كه شٲىيهك، مىژووىبىيهك، دهر يايهك...
كٲىبىك، خوئنه رىك، خه مىك، كچىك، پىاوىك - ههلٲهٲ پىٲى «و» له وشه ى «پىاو» دا نه بزوىنه، بوٲو نىشانه ى «ىك» ى وهر گرتووه - ژنىك، كورىك...

۲۲. «ى» به شداره له پىكهاتنى ئامرازى ئاوهلناوى نىسبى دهدن:
زىرىن، زىوون...

۲۳. (ى) به شداره له دروستكردى پاشگرى (هكى)، كه له پرونانى ئاوهلناودا به كارده هىنرىٲ. بوٲو نمونه:
دهشتهكى، خىلهكى...

۲۴. (ى) به شداره له دروستكردى ئامرازى (ىٲى) دا بوٲو پرونانى ئاوهلناو له رىگه ى رهنگه كانه وه:
نمونه: سىٲىٲى، سوورىٲى، زهر دىٲى...

كىشه ى دوو يا له زمانى كوردىدا:
له زمانى كوردىدا هه ندىك وشه مان هه ن؛ خوٲيان له بنه رهٲدا به (ى) كوٲاىبىان هاتووه، كاتىكىش (ى) ى خسته سهر (دانه پال) يان ههر (ى) يهكى دىكه بچىٲه سهر ى بوٲو به ستنه وه ى به وشه ى دوا ى خوٲى پىووسته ببىٲ به دوو (ى) و، ههر دوو (ى) يهكه ىش دهنووسرىٲ:

نمونه: جوانى به هار

كانى قوول.

ٲىبىنى: ئه گهر ههر دوو (ى) يهكه نه نووسىن؛ ئه وا وهك ئه م نمونه يه ى لىدٲىٲ:

کتیب به سوود.

وینه جوان

دهبیین برهگان بیمانان، به لام نه گهر ی دانه پالی بخهینه سهر؛ ده بیت به

کتیبی به سوود

وینه ی جوان

هیمنی شاعیر، جیاوازه له هیمنی شاعیر...

کوردی به شمهینهت...

جیاوازه له شیعی کوردی کلاسیک...

له نمونه ی یه که مدا وهک دهبیین؛ شاعیره که ناوی هیمنه، به لام له دووهدا باسی

دوخی شاعیر دهکات که هیمنه.

له نمونه ی دووهدا، که ده لیت: کوردی به شمهینهت؛ باسی نه ته وه که دهکات؛

ئه ماما له نمونه که ی دواتردا: باسی جوړی شیعی کوردی دهکات...

ئه مه له زمانی قسه کردندا ئاساییه ئه گهر دانیشی پیدانه نریت، به لام له زمانی

نووسیندا پیویسته بینوسین.

کاتیکیش نیشانه ی ناساندن ده چیته سهر وشه یه ک به پیتی (ی) کو تایی هاتبیت.

نمونه:

شاری مؤسیقاره سپییه کان...

دهبیین، (ی) ی دووهدا لیره دا ناوبه نده بو جیا کردنه وه ی دوو پیتی بزوینی (ی، ه)

واته وشه که خوی به پیتی (ی) ی بزوین کو تایی دیت، کاتیک نیشانه ی نه ناسراوی

یه ک وهرده گریت. پیویستمان به (ی) ی ناوبه ند نییه، چونکه (ی) ی سهره تای وشه یان

بره گه یان ئامراز هه میسه نه بزوینه.

بو نمونه:

کانی + یه ک = کانیه ک.

یه که م (ی): هیی وشه که خویه تی.

دووهدا (ی): هیی ئامرازی نه ناسراوییه و نه بزوینه.

چ کاتیک پیویسته سی (ی) بنوسین؟

-وه لام:

ئه گهر وشه که کو تایی به دوو (ی) هاتبوو؛ ئه وا کاتیک (ی) ی ئامرازه کان یان ههر

جوړه (ی) یه کی دیکه بیت بیخه یه نه سهری؛ ئه وا ده بیت به سی (ی) له م باره یه یسه وه

بو چوونی جیاوازمان ههن.

بۆ نمونه:

كۆتايي وشه

تاريكايي شهو.

ته نيائي مرؤف.

چيروكي ميژوويي كوردي.

دهرياييهك.

گه وره ييهك.

به لام دهكريت ي-ي سييه مي وشه له ههريهك له نمونه كاندا جوركي جياواز

بيت؛ بۆ نمونه:

ي-ي دانه پال: كۆتايي كتٲٲ

ي-ي ناوبه ند: كۆتاييه كه ي

ي-ي جيناوي لكاوي كه سي سييه م له كومه له ي كه مدا: نازاد له كۆتايييدا ساچا.

ي-ي يان ي-ي جيناوي لكاوي كه سي سييه مي كو له كومه له ي كه م: كۆتايييان

نزٲٲكه.

به لام نه گه ر نه و نمونه يه ي سهره وه بكه ين به جيناوي سهر به خو، نه وا (ي) ي

سييه م ده مينٲٲته وه، به لام ده بيت به (ي) ي دانه پال. بۆ نمونه:

كۆتايي نه وان.

(ي) ي ئامرازي نه ناسراوي: ته نياييهك.

تارماييهك.

تاريكاييهك.

ئي تالاييهك.

تيبيني: هه ميشه (ي) ي سهره تاي ئامرازي يان وشه يان جيناوي لكاو، نه بزويته، واته

له ههريهك له و نموناندا (ي) ي سييه م نه بزويته.

تيبيني: وشه ي تارماي، تاريكاي، ره شاي، سپي اي، ئي تالاي، چوار تاي، سليمانه ي،

كفره ي... له م وشاندا ي-ي يه كه ميان ي-ي ناوبه ند بۆ جيا كردنه وه ي جووته بزوين

جيا له وه يش هه نديك وشه مان هه ن به لابر دن يان نووسيني يهك (ي) مانا كه ي

ده گورٲٲت؛ بۆ نمونه:

- وشه ي شاي جيا به له وشه ي شاي. له يه كه مياندا (ي) هكان هي وشه كه خوڻ،

به لام هه رچي دووه م نمونه يه (ي) يه كه ي ئامرازي دانه پاله.

دوایی، جیایه له گه‌ل دواي.
 هەر بۆ نموونه له‌م شیعره‌ی نالیدا:
 که تۆی شای که چکولاهی دیدمه‌ستان
 چ باکم قه‌یسەر و فه‌غفووره ئه‌مشه‌و؟

- *بۆ ئه‌م تۆژینه‌وه‌یه جگه له بیرکردنه‌وه‌ی تۆژهر، سوود له‌م سه‌رچاوانه وه‌رگیراون:
- پوخته‌ی رینووس و خالبه‌ندی: دیاکو هاشمی؛ وه‌شانی یه‌که‌م - سالی ۲۰۲۱.
  - کتیبی وردبوونه‌وه له چه‌ند باسیکی ریزمان و رینووسی کوردیی مه‌سه‌وود محهمه‌د.
  - کتیبی دروستنوووسی زمانی کوردی: باخان ئه‌حمه‌د؛ بلاوکراوه‌ی مه‌لبه‌ندی کوردۆلۆجی - سالی ۲۰۱۹.
  - تۆژینه‌وه‌یه‌کی ئیدریس هاشمی: پرسیری فیرخوازن سه‌باره‌ت به (ی، یی، ییی).
  - کیشه‌ی (ی) له رینووسی کوردیدا؛ نووسینی: دکتۆر وریا عومه‌ر ئه‌مین له ژماره ٤ی گوڤاری شنویدا بلاوبووه‌ته‌وه.
  - کتیبی ریزمانی کوردی؛ دکتۆر ئه‌وره‌حمانی حاجی مارف/ به‌رگی یه‌که‌م/ به‌شی ئاوه‌لناو.
  - کتیبی ریزمانی کوردی؛ دکتۆر ئه‌وره‌حمانی حاجی مارف/ به‌رگی یه‌که‌م وشه‌سازی/ به‌شی ئاوه‌لکار.
  - کتیبی ریزمانی کوردی؛ دکتۆر ئه‌وره‌حمانی حاجی مارف/ به‌رگی یه‌که‌م (وشه‌سازی)/ کردار.
  - کتیبی ریزمانی کوردی؛ دکتۆر ئه‌وره‌حمانی حاجی مارف/ به‌رگی یه‌که‌م (وشه‌سازی)/ ناو.
  - کتیبی ریزمانی کوردی؛ ئه‌وره‌حمانی حاجی مارف/ به‌رگی یه‌که‌م (وشه‌سازی)/ وشه‌پۆنان له زمانی کوردیدا.

زمانى كوردى به پى پۆلىنكردنى تايپۆلۆجىي زمانهكانى جيهان

د. ئەمىر موحەممەد موحەممەد ئەمىن*

زمان دیاردەییەکی ئەوەندە ئالۆز و چەر و بەناویکداچوو، کە ناکریت هەلۆستەیی لە سەر نەکریت و لیبی نەکوڵدریتەو، هەربۆیە مندال لە تەمەنیکی دیارکراودا، ئەگەر هیچ گرفتیک لە ئەندامانی ئاخواوتنیدا نەبیت، لەو ژینگەیی تیایدا دەژیت، فییری زمان دەبیت. بەم شیۆهییە زمان پۆلیکی کارا و گرنگ لە ژیانی مروڤدا دەبینیت و مروڤ خاوەنی توانستیککی زمانی بەهیزە، کە دەتوانیت لە رینگەیی زمانەکیەو بەس لە رابردوو، ئیستا و داهاووی بکات. بەم پییە مروڤ لە رینگەیی زمانەکیەو دەناسریتەو، کە سەر بە چ نەتەو و ئاین و ریباوەر و رەگەزیکە...هتد، هەربۆیەشە مروڤ کاتیک قسەدەکات، سەرەرای ئەووی دەناسریت، دەتوانریت، هەست بە باری دەروونیشی بکریت. لە لایەکی تریشەو زمان بۆتە هۆی کۆکەرەو هاوزمان لەگەل یەکتیری و ناساندنی نەتەوکان بە هۆی زمانەکیانەو و دروستکردنی کۆمەلگەیی جیاچیا و شارستانیەتی ئەمرو، زمانی کوردیش یەکیکە لە زمانە جیهانیەکان هەموو ئەم ئەدگار و سیمایانەیی تیادا کۆبووتەو.

سەبارەت بە پۆلینکردنی زمانەکان Languages Classification هەر شتیکی لە یەک زیاتر بوو، پییوستی بە ریزکردن و بەراوردکردن و پۆلینکردن، تاکوو هەر یەکیان سنوور و چوارچۆیەکی خۆی بۆ دیاربکریت و بناسیندریت، بەم پییە زمانەکانی جیهانیە ئەم کارەیان بەردەکەویت. هەربۆیە پۆلینکردنی زمانەکان بریتیە لە پۆل پۆلکردنی زمانەکان و دیارکردنی میژوو، سنوور و شیۆهیی هەر زمانیکە لە ناو پۆلەکیەدا، بە مەبەستی ناسین و گەیشتن بە راستییەکانی ئەو زمانە، هەر بەم پییە لە رینگەیی پۆلینکردنی زمانەکانەو دەتوانریت، لیکچوون و جیاوازی نیوان زمانەکان لە لایەنی دەنگی و ریزمانی و واتایی و فەرەنگی و ژمارەیی زمانەکان دەستنیشانبکریت و بزاندنریت. بەم شیۆهیی میژووی پۆلینکردن و ریکخستنی زمانەکان، هەر لەم رۆژەو دەستپیدەکات، کاتیک زمان لە یەکیەو بوو بە دووان، بەلام بە شیۆهییەکی زانستی دەگەریتەو بۆ کتیبی (گفتوگۆی لاتینی) لە سەدەکانی حەوت و هەشتەو، کە لە لایەن ئیلفریکەو نووسراو، لەم کتیبەدا ژمارەیک وشەیی لاتینی لە بەرانبەریدا وشەیی ئینگلیزی بۆ مندالانی ئینگلیزی تۆمارکراو و بە شیۆهییەکی پوون هەست بە جیاوازی نیوان ئەم دوو زمانە دەکریت. دواتر ئەم کارە وردە وردە بەردەوامبوو، دواتر زمانەوانیککی تر بە ناوی

قهشه كوردوكس يه كه م كهس بوو، په يوه ندى له نيوان زمانى سانسكريتى و زمانه نه وروپييه كان دوزييه وه، كاتيك نامه يه كى بۇ قهشه بارتيملى له سالى ۱۷۶۷ز نارد. ئەم جوره كاره زمانه وانپيانه بووه هوى نه وهى، كه بزاقىكى زمانه وانى به ناوى زمانه وانپى فيلولوژيا له كوتايى سدهى ههژدهههه له نه وروپا سه ره لېدات، ئەم بزاقه زمانه وانپيه برپييه له به راورد كردن له نيو زمانه كان بۇ دوزينه وهى خالى له يه كچوو، جياوازيان بۇ نه و زمانه نهى سهر به يه ك خيزانى زمانين. ئەم كارهش سه ره تا له سه رده ستى پياوانى ئايينى ده ستى پيكر، دواتر بازركانان و سياسه تمه داران بۇ نه م مه به سته گرنگيان به زمانى سانسكريتى دا، نه وه بوو بازركانىكى ئيتالى به ناوى فيليو سامسيتى تيبينى نه وهى كرد، كه چنده ها وشهى هاوبهش و له يه كچوو له نيوان زمانى ئيتالى و سانسكريتى هه يه، وه كوو Nova به زمانى ئيتالى و به رانبه ره كهى به زمانى سانسكريتى Nava يه، كه له زمانى كورديدا به واتاي ژماره نو ديت.

دواتر سيړ وليه م جونز دادوهرىكى به ريتانى بوو، له هندستان كارى ده كرد، دواى نه وهى زمانى سانسكريتى فيربوو، له سالى ۱۷۸۶ز تويزينه وه يه كى به ناوى Royal Asiatic Society له كونگرهى ئاسيه ويى به نگالى له كه لكه تاي هندستان پيشكه شكر، كه تيايدا سه رى سوورپا و نه وهى بۇ روونبووه وه، كه ليكچوونپىكى وشه يى زور له نيوان زمانه كانى سانسكريتى و يونانى و لاتينى و چيرمانيدا هه يه، نه مهى وا ليكدايه وه، كه هه رگيز نه مه ريكه كه وت نييه، به لكوو واى بۇ چوو، كه نه م زمانه له بنه چه دا سه ر به يه ك زمانن، به م شيوه يه جونز پرؤگرامى به راورد كردنى زمانه كانى پيشنياز كرد، ئينجا دواى نه و زمانه وانانى، وه كوو فرديك فون شليگل و راسمؤس راسك و فرانز بوب و ياگوب گريم... هتد كه وتنه به راورد كردنى زمانه كان، تاكوو گريم له كتبه كه يدا به ناوى (ريزمانى چيرمانى) باس له هه ندى گورانى دهنگى دهكات و له و بروايه دايه، كه گورانى زمان كارىكى سروشتييه. نه مه نانه وايا نكرد، كه چه ندين جور له پولينكردن بينه كايه يه وه، وه كوو پولينكردنى خيزانى زمانى، پولينكردنى تايپولوجى زمانى، پولينكردنى تيورى شه پولى، پولينكردنى جوگرافى زمانى... هتد.

نه وهى ئيمه ليړه دا مه به ستمانه، پولينكردنى تايپولوجى زمانيه، زاراوهى تايپولوجى Typology زاراوه يه كى ئينگليزيه، له دوو بهش پيكهاتووه Type

لیره‌دا به واتای جۆر دیت و logy به واتای ریپاز، زانست دیت، هه‌ردوکیان به‌سه‌ریه‌که‌وه به واتای زانستی جۆری دیت، له بهر ئه‌وه‌ی ئه‌م بابته‌ته په‌یوه‌سته به زمان، واتا گشتیه‌که ده‌کاته زانستی جۆری وشه. به‌م شیوه‌یه پۆلینکردنی تایپۆلۆجی زمانه‌کان پشت به یاسا‌کانی گه‌شه‌سەندن و به‌هیزی په‌یوه‌ست به یاسا‌کانی مۆرفۆلۆجی و سینتاکس ده‌به‌ستیت، به شیوه‌یه‌کی تر لیکۆلینه‌وه‌یه له ناوه‌وه‌ی وشه و ده‌ره‌وه‌ی وشه، مه‌به‌ست له ناوه‌وه‌ی وشه به‌م شیوه‌وه‌یه، بۆ نمونه وشه‌ی کوردستان، له فۆنیمه‌کانی (ک، و، ر، د، س، ت، ا، ن) پیکهاتوه و یه‌ک وشه‌یه و دوو مۆرفیمه و سی بره‌گه‌یه، واته؛ لیکدانی فۆنیمه‌کان و دروستکردنی بره‌گه و مۆرفیم و وشه. مه‌به‌ست له ده‌ره‌وه‌ی وشه ئه‌ویش به‌م شیوه‌وه‌یه، بۆ نمونه وشه‌ی کوردستان له ریزکردندا ده‌که‌ویتته کویی رسته و له‌گه‌ل کام وشه له رسته‌دا ده‌گونجیت، واته؛ ریزکردن و ریکه‌وتنی وشه‌کان له دروستکردنی رسته‌دا. به‌م جۆره تایپۆلۆجی زمانی لقیکه له زمانه‌وانیی تیوری و لیکۆلینه‌وه له روه‌ی لیکچوون و جیاوازی پیکهاته زمانیه‌کان و فۆرمه‌کانی وشه ده‌کات.

هه‌ر له‌م روه‌وه زیاتر له شه‌ش هه‌زار و پینج سه‌د زمان، بگره زیاتریش له سه‌ر ئه‌م زهمینه هه‌نه، هه‌ندی له‌م زمانانه له یه‌که‌چن و هه‌ندی‌کیشیان جیاوازن، ئه‌مه زمانانه‌ش پیوستیان به پۆلینکردن هه‌یه، هه‌ربۆیه پۆلینکردنی تایپۆلۆجی زمانه‌کان به چه‌ند قوناغیک تیپه‌ریوه، سه‌ره‌تا زمانه‌وان فردریک فون شلیگل (۱۷۷۲ز _ ۱۸۲۹ز) زمانه‌کانی کرد به سی پۆل، که ئه‌وانیش بریتیبوون له: زمانه نووساوه‌کان، زمانه گه‌ردانییه‌کان، زمانه دابراوه‌کان، ئه‌م دابه‌شکردنه‌ش به تیوری شلیگل ناسراوه، دوا‌ی ئه‌ویش زمانه‌وانی ئه‌لمانی ویلیه‌م فون همبولدت (۱۷۶۷ز _ ۱۸۳۵ز) له سه‌ر بنه‌مای پیکهاته‌ی وشه، جۆریکی تری له پۆلینکردنه‌که‌ی شلیگل زیاد کرد، که به‌م شیوه‌یه‌یه: زمانه نووساوه‌کان، زمانه گه‌ردانییه‌کان، زمانه دابراوه‌کان، زمانه تیکچرژاوه‌کان، پاشانیش زمانه‌وانی نو‌ی به هۆی گۆرانی زمانی و ئه‌و گۆرانکارییه‌ی به‌سه‌ر فۆرمی وشه ده‌هاتن، جۆریکی تری زیاد کرد، به‌مه‌ش پۆلینکردنی تایپۆلۆجی زمانه‌کانی جیهان بوو به پینج جۆر، که به‌م شیوه‌وه‌یه: زمانه نووساوه‌کان، زمانه گه‌ردانییه‌کان، زمانه دابراوه‌کان، زمانه تیکچرژاوه‌کان، زمانه ناوگرییه‌کان. هه‌ر بۆ ئه‌م مه‌به‌سته گرینبیرگ له سالی ۱۹۶۳ز

له سهر بنه مای مۆرفولۆجی و سینتاکس توږینه وهیة کی پیشه که شکرد و له و کاته دا ریبارزی تایپولۆجی جیگیرکرد، چونکه زمانه وانان له سهر بنه مای ریزمانی سهرایا (Universal grammar) له و بروایه دابوونه، که بنه مانی سینتاکسی (بکه، بهرکاری راسته وخو، کار)ی هه موو زمانیک یه که، تنها له ریزکردندا جیاوازن. لیږدا به پیویست ده زانریټ، هه ریه که له م جوړی پولینکردنی تایپولۆجی زمانه کانی جیهان بخرینه پروو:

۱_ زمانه نووساوه کان Languages Agglutinative:

زمانه نووساوه کان بریتییه له و زمانانه ی، که وشه کانیان له یه ک مۆرفیم زیاتر پیکدین، مۆرفیمیش دانه یه کی زمانی واتادار، یان ئه رکداره، واته؛ وشه کانی ئه م زمانانه پیشگر و ناوبه ند و پاشگر و هرده گرن و به ریز به دوا ی یه کترییه وه دین و له یه کتریش جیا ده کرینه وه، به م شیوه یه گیره که کان رولی گرنگ له زمانه نووساوه کاندا ده بینن و ره گیش رۆنانی خو ی ده پاریزیت، زمانه کانی ژاپونی و سواحیلی و تورکی... هتد، تا راده یه کیش زمانی کوردی له م جوړه زمانانه یه، بو نمونه: به رده لان، ئاسنگه ره که، هه لکردنه وه، چون (چ)، نه مامه کان... هتد.

۲_ زمانه گهردانییه کان Languages :Inflecting

زمانه گهردانییه کان بریتییه له و زمانانه ی، که وشه کانیان زیاتر له یه ک مۆرفیم پیکهاتووه و مۆرفیمه کان له ناو یه کتریدا توانه ته وه و له یه کتر جیا نا کرینه وه، واته؛ وشه کان له یه ک مۆرفیم پیکدین و ناتوانریټ، مۆرفیمه کان له یه کتر جیا بکرینه وه، هه موویان به یه که وه وشه که یان پیکهیناوه، زمانه کانی سانسکریتی و گریکی و لاتینی و عه ره بی... هتد له م جوړه زمانانه. زمانی کوردیش هه ندی وشه ی له جوړی زمانه گهردانییه کان تیادایه، بو نمونه: چاوگی هاتن مۆرفیمه کانی (هات، ها، هی، ی) له ناودا تواوه ته وه.

۳_ زمانه دابراوه کان Languages Isolating:

زمانه دابراوه کان بریتییه له و جوړه زمانانه ی، که وشه کانیان له یه ک مۆرفیم پیکدین و هه رگیز ریگه ناده ن، مۆرفیمی تریان پیوه بلکیټ و به زمانه تونداره کان

ناوده‌برین، وشه‌کانی ئەم جۆره زمانانه له شیوه‌ی برگی سەر‌به‌خۆدان و کەرت ناکرین و گیره‌که‌کان وەرناگرن، له پرسته‌شدا به شیوه‌ی سەر‌به‌خۆدین و ئەرک و واتایان به پێی شوینە‌که‌ی له پرسته‌دا دیاریده‌کریت، زمانه‌کانی چینی و بۆرمی و تبتی و قیتنامی... هتد له‌م جۆره زمانانه‌ن، زمانی کوردیش هه‌ندی‌ک له وشه‌کانی له جۆری زمانه دابراوه‌کانن، بۆ نموونه: چونکه، به‌لام، وه‌کوو، له، به، بۆ... هتد.

٤_ زمانه تیکچرژاوه‌کان Polysynthetic Languages

زمانه تیکچرژاوه‌کان بریتیه له‌و جۆره زمانانه‌ی، که وشه‌کانیان درێژ و ئالۆزن و ناساده‌ن. ئەرکی وشه‌کان، وه‌کوو پرسته‌یه‌کی ته‌واوه‌ خۆی ده‌نوینیت، واته؛ له‌م جۆره زمانانه‌دا وشه‌یه‌کسانه به پرسته و مۆرفیمه‌کان له ناو وشه‌کاندا تیکه‌لاون له شیوه‌ی پرسته‌دان. ژماره‌ی مۆرفیمه‌کان له ناو وشه‌کاندا زۆرن و په‌یوه‌ندی سینتاکسی به هۆی گیره‌که‌کانه‌وه دروستده‌کهن و بۆشایی له نیوانیاندا نییه و ناتواندریت، ئالوگۆری له نیوان مۆرفیمه‌کان و پیکهاته‌که‌یدا بکریت. ئەم جۆر زمانانه به زمانی ماندوو‌که‌ر و شه‌ویلاگ شکی ناسراون، چونکه له کاتی ئاخاوتندا ئاخپوه‌ر ماندوو ده‌کهن و ئەرک و جووله‌یه‌کی زۆر ده‌خه‌نه سەر شه‌ویلاگ، زمانه‌کانی گرینلاندی و هنده‌سوره‌کان و زمانه ناسه‌ره‌کییه‌کانی ئوسترالیا... هتد له‌م جۆره زمانانه‌ن.

پروفیسۆر دکتۆر وریا عومه‌ر ئەمین به پێی پۆلینی تایپۆلۆجی، زمانی کوردی له جۆری زمانه تیکچرژاوه‌کانی Polysynthetic هه‌ژمارکردوه، به تایبه‌تی له وشه مۆرفۆسینتاکسه‌کاندا، که تیايدا پرسته‌یه‌کی ته‌واوی له پیکهاته‌ی تاکه وشه‌یه‌کدايه. نمونه‌ی زمانی کوردی له جۆری زمانه تیکچرژاوه‌کاندا:

- _ خۆیانتی‌هه‌لقورتاند. (ئەوان خۆیان له کاره‌که هه‌لقورتاند).
- _ ده‌تانینم. (من ئیوه ده‌بینم).
- _ رامانه‌گرتبوویت. (ئیمه تۆمان رانه‌گرتبوو).
- _ ته‌نگیانپیه‌لده‌چنیت. (ئهو ته‌نگ به ئەوان هه‌لده‌چنیت). ... هتد.

هـ_ زمانه ناوگرییه‌کان Infixing Languages:

زمانه ناوگرییه‌کان بریتیه لهو جۆره زمانانه‌ی، که وشه‌کانیان پشت به رهگ ده‌به‌ستن و گیره‌کی پیوه‌ده‌لکیت، واته؛ مۆرفیمه‌کان ده‌چنه ناویه‌ک و تیکه‌لاوی یه‌کتر ده‌بن و ره‌گی یه‌کتر که‌رت ده‌کن و به ئاسانی له‌یه‌کتر جیا‌ناکریته‌وه و فۆرم و واتای وشه‌که‌ش ده‌گۆریت. ناوگر پۆلیکی سه‌ره‌کی له زمانه ناوگرییه‌کان ده‌بینیت، واته؛ ناوگر ئه‌و مۆرفیمه‌یه، که ره‌گ و بنجی مۆرفیمیکێ سه‌ربه‌خۆ ده‌سمن و ده‌چیته ناو پۆنان و پیکهاته‌که‌یه‌وه. زمانه‌کانی هیندی، گریکی، عیبری، سووریت، فارسی... هتد له‌م جۆره زمانانه‌ن.

سه‌باره‌ت به زمانی کوردی، نووسه‌ری کورد مه‌سعود موحه‌ممهد، هه‌ندیک وشه‌ی له جۆری زمانی ناوگری ده‌ستنیشان‌کردوه و له‌م برۆایه‌ دایه، که زمانی کوردی وشه‌ی له جۆری زمانی ناوگری تیا‌دایه، به‌لام له به‌ران‌به‌ر ئه‌وه‌شدا هه‌ندیک له نووسه‌ر و زمانه‌وانانیش له‌م برۆایه‌دان، که زمانی کوردی وشه‌ی له جۆری زمانی ناوگری تیا‌دایه.

پۆلینکردنی تاییپۆلۆجیی زمانه‌کانی جیهان سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی هه‌نگاوێکی پاش و نویبوو له پۆلینکردنی زمانه‌کان، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا به‌ده‌ر نه‌بوو له‌که‌موکوورپی و ره‌خنه‌ی لێ گرت، به‌وه‌ی، که بۆچی زمانه‌کان تاییبه‌تیی هه‌و به‌شیان له زۆربه‌ی جۆری تاییپۆلۆجیی زمانه‌کان تیا‌دایه. ئه‌مه‌ش به‌ برۆای ئیمه‌ که‌موکوورپی نییه، به‌لکوو بۆ ئه‌و سه‌رده‌م هه‌نگاوێکی باشبووه و هه‌نگاوێکیش بووه بۆ سه‌ره‌له‌دانی رێباز و تیۆری زمانه‌وانی نویتر، چونکه ژیا‌نی مرو‌ف به‌ هۆی پیا‌دایستیه‌کانه‌وه به‌رده‌وام له‌ گۆران و گه‌شه‌کردن‌دایه له سه‌رجه‌م بواره‌کانی سیاسی، ئابووری، کۆمه‌لایه‌تی، جوگرافی، کۆچکردن، ته‌کنه‌لوژی... هتد ئه‌مانه‌ش راسته‌خۆ په‌یوه‌ستن به زمانه‌وه، که‌واته؛ زمانیش به‌رده‌وام به‌ هۆی ئه‌م گۆران و گه‌شه‌کردن‌ه‌وه که‌رسته‌ی زمانی زیاتری پیویسته و ده‌گۆریت، به‌م جۆره رێباز و تیۆره زمانه‌کانیش کۆن ده‌بن و که‌موکوورپی تیا‌دا به‌دیارده‌که‌ویت و رێباز و تیۆری نویتر هه‌نگاو به‌ هه‌نگاو سه‌ره‌له‌ده‌ن و سه‌رجه‌میشیان به‌ ته‌واو‌که‌ری یه‌کتر داده‌نرین، به‌م شیوه‌یه، تا ژیا‌نی مرو‌ف به‌رده‌وامیته‌ت، زمانیش به‌رده‌وام ده‌گۆریت، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش رێباز جیگه‌ی رێباز و تیۆر جیگه‌ی تیۆری زمانه‌وانی ده‌گریته‌وه.

سەرچاوهكان

- ۱_ ئەورحمانى حاجى مارف(د.) (۱۹۸۷) وشە رۆنان لە زمانى كوردیدا، چاپى دووهم، لە چاپكراوهكانى كۆرى زانىارى كورد، طبعت في مديرية مطبعة جامعة صلاح الدين.
- ۲_ ئەمير موحه ممه د موحه ممه دئەمىن (۲۰۲۲) زمانى هاوبەش لە كۆزمانه وانیدا، هەرىمى كوردستان بە نموونه، نامەى دكتورا، كۆلیژى زمان، زانكۆى سه لاهه ددين _ هەولير.
- ۳_ امير محمد محمدا مین (۲۰۱۴) وشەى ئەركى لە زمانى كوردیدا، نامەى ماستەر، كۆلیژى پەروەردە، زانكۆى سه لاهه ددين _ هەولير.
- ۴_ سەرباز مەجید خۆشناو (۲۰۱۳) ناوگر لە زمانى كوردیدا، چاپى يەكەم، چاپخانهى منارە، هەولير.
- ۵_ سەلام ناوخۆش (۲۰۰۸) پوخته يەك دەربارەى زمانناسى، ميژوو _ بونىادگەرى _ چۆمسكى، چاپى دووهم، سەنتەرى روناكبيرى هەتاو، ژمارە(۴۳)، هەولير.
- ۶_ وريا عومەر ئەمىن(د.) (۲۰۰۷) بواری زمانه وانى و ئاسته كانى شيكردنه وه، ئەكادىمى، كۆوارى زانىارى كوردستان، ژمارە(۵)، چاپخانهى دەزگای ئاراس، هەولير كوردستان.
- ۷_ وريا عومەر ئەمىن(د.) (۲۰۰۷) تايپۆلوجىاي زمانى كوردى، ئەكادىمى، كۆوارى زانىارى كوردستان، ژمارە(۶)، چاپخانهى دەزگای ئاراس، هەولير، كوردستان.

* مامۆستای زانكۆى سه لاهه ددين هەولير، كۆليجى پەروەده _ مخمور، بەشى زمانى كوردى

هونه‌ری نووسین و زانستی ریئووس

کازم عباس زهندی ■

نووسین ئاوینه‌ی ئاخاوتنه، گریده‌ری رابوردوو به‌داهاتوو، چونکه گوێزه‌ره‌وه‌ی هه‌موو ئه‌و زانیاریانه‌یه که له سه‌رده‌مه‌کانی به‌ری پوده‌ده‌ن و به سه‌رده‌می دواتریان ئاشنا ده‌که‌نه‌وه. له‌هه‌مان کاتدا له پاراستنی وشه‌کانی زمانیشدا رۆل ده‌بینیت، چونکه ناهیلیت شیوه‌ بنه‌ره‌تییه‌کانی وشه‌ ون بییت، ئه‌گه‌ر له‌دواتردا گوێرانیشی به‌سه‌ردا بییت، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا، نووسین و ئاخاوتن سه‌راوسه‌ر هاوتای یه‌کتر نین، چونکه مه‌رج نییه هه‌موو ئه‌و ده‌نگانه‌ی که له‌ئاخاوتندا به‌کارده‌هێنرین و له‌سه‌ر زارن و له‌ده‌م ده‌رده‌چن له‌گه‌ل ئه‌و مه‌به‌ستانه‌ی که به‌گوێرینی ده‌نگ و پوخسار ده‌رده‌خرین، هه‌مووی به‌ نووسین وینا بکریت، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌ی ئه‌و راستیه‌یه، که ئاخاوتن له‌نووسین گرنگتره، چونکه ئاسۆی ده‌ربهرین و ده‌رخستی مه‌به‌سته‌کانی تیدا فره‌وانتره، به‌لام بۆ نزیکخستنه‌وه‌ی نووسین له ئاخاوتن هانا ده‌برددریته به‌ر به‌کارهێنانی نیشانه‌کانی خالبه‌ندی تاوه‌کو مه‌به‌ستی ئاخاوتن له نووسیندا رپووتتر ده‌ربکه‌ویت .

هه‌روه‌ک ده‌زانیان زمان به‌دوو شیوه‌ ده‌رده‌خریت، شیوه‌یه‌کیان ئه‌زه‌لییه، که ئاخاوتنی پێ ده‌گوتریت، ئه‌م شیوه‌یه‌ش به‌زمانی گو ده‌رده‌بردیت و به‌گوێ ده‌بیستریت، ئه‌وی دیکه‌یان نووسینه، که داهینانی مروّقه، به‌ده‌ست ده‌کریت و به‌چاو ده‌بینریت. له‌مه‌شدا ئه‌و راستیه‌ ده‌رده‌که‌ویت، که ئاخاوتن له نووسین کۆنتره، چونکه به‌ر له‌نووسین هه‌ر هه‌بووه. ئه‌مه‌ش وایکردوو په‌یدا‌بوونی ریزمانیش پێش په‌یدا‌بوونی رینووس بکه‌ویت، چونکه ریزمان له‌زمانی ئاخاوتن هه‌ل ده‌هێنجریت ئینجا رینووس له‌نووسین دروست ده‌کری. له‌ئه‌نجامی ئه‌مه‌شدا ریزمان و رینووسی دوو لیکدانه‌وه‌ی جیاوازیان بۆ دروست ده‌بییت، ریزمان به‌کاره‌کی دروستبوو ده‌زانریت، له‌سه‌رخۆ ده‌گوێریت و هه‌ستی پیناکریت، چونکه به‌و یاسا سروشتیانه‌ی زمان ریکده‌که‌ویت، که بونیان هه‌یه نه‌وه‌کو دروستکراو بییت. بۆیه ئه‌گه‌ر له سه‌ره‌تاوه ده‌نگه‌ک یان بنه‌مایه‌ک له‌زمانه‌کدا نه‌بییت، ناتوانریت له دواتردا بۆی دروستبکریت، به‌لام رینووس به‌کاره‌کی دروستکراو هه‌ژمار ده‌کریت، چونکه له‌ژیر رکیفی زمانه‌واناندایه. زانیانی زمان ده‌توانن به‌پێی گونجان و لوژیک، یان به‌پێی ریکه‌وتن پێشنیار و یاسای بۆ دابنن و ده‌ستکاری و هه‌مواریشی تیدا بکه‌ن، به‌مه‌رجیک کاریگه‌ری له‌سه‌ر گوێرینی واتادا نه‌بییت. نووسینی هه‌یچ زمانه‌کیش نییه ئه‌گه‌ر هه‌ولی یه‌کخستن یان که‌مکرده‌وه‌ی جیاوازییه‌کانی بۆ درابن یاسای بۆ دانه‌نرابییت و پێشنیاری بۆ نه‌کرا بییت، ئینجا له‌ده‌رئه‌نجامدا به‌ده‌ست راهاتنی نووسه‌رانی و به‌ریککه‌وتنی زمانه‌وانه‌کانی شیوه‌ رینووسه‌کی یه‌کگرتوووی

زمانه‌ک به هەر شیوه‌یه‌ک بکرا بویه به راست ده‌زانرا، چونکه له رابووردوودا و بهر له جیاکردنه‌وه‌ی شیوه‌کانی نووسین و دروستکردنی ریزمانی زمان و ده‌رکه‌وتنی ئامیره‌کانی چاپه‌مه‌نی، کرداری نووسین هەر له رپی ده‌ستنوووسینه‌وه ده‌کرا. ئەو که‌سانه‌ی که کاری نووسینیشیان ده‌کرد، هه‌ریه‌که‌یان به‌پیی سه‌لیقه و ده‌ستر‌اهاتنی خۆیان ده‌یانوووسی. بۆیه داهینانیان له شیوه نووسین و جوانوووسی و خه‌تخۆشی خۆیاندا ده‌کرد. له ئەنجامی ئەمه‌شدا چه‌ندین شیوه نووسین و خه‌ت و وینه‌ی پیته‌کان په‌یدا بوون، که له ئیستادا هه‌ریه‌که به ناوه‌که‌وه ده‌ناسریته‌وه وه‌ک شیوه نووسینی فۆنه‌تیکی و فۆنیمی و برگه‌یی و ئه‌رتۆگرافی ...تاد له خه‌تی عاره‌بیشدا وه‌ک: کوفی و رو‌قعه، نسخ و طغری و دیوانی و فارسی و ثلث...تاد

پیوسته بزانیان که زمان بناغه‌ی هه‌بوونی نه‌ته‌وه و چوارچیوه‌ی سنور و ده‌وله‌ته، نووسینیش هۆکاری لیک‌نزی‌ککردنه‌وه و یه‌کخستنی شیوه‌جیاوازه‌کانی زمانی نه‌ته‌وه‌که‌ته. بۆ سه‌رخستنی ئەم مه‌به‌سته‌ش هه‌ر ولات و نه‌ته‌وه‌یه‌ک داموده‌زگای تایبه‌تی بۆ خزمه‌ت و چاودیری زمان دامه‌زراندووه، تاوه‌کو زمان و که‌لتوریان له فه‌وتان و له کاریگه‌ری و بیبایه‌خی بپارێزیت. ئەمه‌ش ئەگه‌ر بۆ زمان و که‌لتوری نه‌ته‌وه‌یه‌ک پیوست بیت، که ولاتی سه‌ربه‌خۆی هه‌بیت بۆ ئیمه‌ی کورد زۆر له‌وان پیوستتره، چونکه زمانه‌که‌مان هه‌ره‌شه‌ی توانده‌وه‌ی له‌سه‌ره، بۆیه هۆکاری مانه‌وه‌مانه و له نه‌مان ده‌مانپارێزیت. بیگومان ده‌سه‌لاتی خۆمالی خۆشمان له کوردستانی باشوردا، درکیان به‌م پیداووستیه‌ی کردووه، بۆیه ئەکادیمیای کوردییان دامه‌زراندووه، که دروشمی چاودیری و به‌پیشوه‌بردن و خزمه‌تکردنی زمان و میژوی کوردی هه‌لگرتووه، به‌لام به‌داخه‌وه ئەم ده‌زگایه نه‌وه‌کو هه‌ر نه‌یتوانیوه ئەو ئه‌رک و رۆله‌ی که له‌سه‌ریبووه ببینیت، به‌لکو له‌ژێر سیبه‌ری ئەودا زمانی کوردی ئەوه‌نده پاشه‌کشه‌یکردووه، که له هه‌یج سه‌رده‌می‌کدا وانه‌بووه. ئەوه‌ی له سه‌رده‌می کۆری زانیاریشدا کراوه که له هه‌فتا‌کانی سه‌ده‌ی رابووردوودا کارابو، ئەم به‌ره‌و دواوه‌ی گیراوه‌ته‌وه. بۆیه وای لیهاتوووه له ئیستادا ئەم ده‌زگایه هه‌روه‌ک باله‌خانه‌یه‌کی رازاوه به جیگای دابه‌شکردنی ئیمتیازات و موچه لی‌ی بروانریت. ئەم بیر و بۆچونانه‌ش به‌و ده‌رئه‌نجام و ده‌رهاویشتانه ده‌سه‌لمیت که له ئیستادا له کوردستانی باشور ده‌گوزهریت و هه‌ستی پی‌ده‌کریت، چونکه که زمانی کوردی بیبایه‌خ ده‌کریت، ئەو ئەکادیمیایه هه‌یج پلانه‌کی نییه و به هه‌لوێسته‌وه ده‌رناکه‌ویت، تاوه‌کو سنوره‌ک بۆ نه‌زان و بیه‌سته‌کان

له گرنگی زمان دابنیت، که زمانی کوردی له ولاته‌که‌ی خۆماندا بینرخ ده‌کریت و گرنگی به زمانتر ده‌دریت. ئەو ئەکادیمیایه ئەمه به ئاسایی ده‌زانیت، قسه‌ی بیکردار زۆر ده‌کات، به‌لام خه‌می زمان به‌خه‌می خۆی نازانیت. تاوه‌کو زمانی دایک به‌هایه‌کی زیاتری بۆ دابنیت، له سه‌رده‌می ئەو ئەکادیمیایه‌دا، ده‌بینین ئەو پاشه‌گه‌ردانی و دوراییه‌ی که له رینووس و بابه‌ته ریزمانییه‌کانی پرۆگرامه‌کانی خویندندا هه‌یه زیاتر بووه و زیاتر ده‌بیت. هه‌روه‌ها له سه‌رده‌می ئەو ئەکادیمیایه‌دا که رۆژانه زمان و که‌لتوری کورد ده‌شیوینریت. ده‌بینین به‌خه‌یالی‌ش رایه‌ک ده‌رنا‌بریت، به‌داخه‌وه ئەوه‌ی له په‌نا سێهه‌ر و دیواری ئەو ئەکادیمیایه‌دا به زمانی کوردی ده‌کریت هه‌یچ دوژمنه‌ک نه‌یتوانیوه بیکات و به‌و ریره‌وی دابات که له ئیستادا ده‌بینری. له‌ولاته‌که‌ی خۆماندا، زمانی کوردی له‌دوا پله‌ی زماندا هه‌ژمار ده‌کریت، له ناوه‌نده‌کانی خویندندا له ئاستی زمان و بابه‌ته‌کانیتردا دانانریت. له ئەنجامی ئەمه‌شدا خویندکاران رۆشن‌بیرییه‌کی هه‌له‌یان له لا دروستبووه که زمانی دیکه له زمانی دایکیان به به‌هاتر بزائن. له ئەنجامی ئەوه‌شدا لافی ئەوه‌ی لێ ده‌ده‌ن که زمانه‌کیتر فی‌رده‌بن و زمانی دایک به‌هه‌ند وه‌رنا‌گیریت. له هه‌لی کاردا زمانی کوردی فه‌رامۆش کراوه و زانینی زمانی دیکه به مه‌رجی کارکردن داده‌نریت. ئەو که‌سانه‌ی که بۆ نیشه‌جیبون و کارکردنیش دینه کوردستان له جیاتی ئەوه‌ی ئەوان ناچار بکری‌ن فی‌ره زمانی کوردی بن، ده‌بیت ئاخپوه‌ری کورد خۆی فی‌ره زمانی ئەوان بکات. له کاتیکدا له هه‌مو دونیادا وا باوه، ئەوه‌ی نیشه‌جی بیت و بۆ کارکردن بچیته شوینیک ده‌بیت زمانی ئەو شوینه‌ی فی‌ره بیت، که‌چی ئەو ئەکادیمیایه هه‌مو ئەمانه و زیاتریش به پیشکه‌وتن ده‌زانیت. هه‌ر ئەمه‌شه وایکردووه ناو و ناوه‌رۆکی ئەم ده‌زگایه له‌گه‌ڵ ئەو دروشمه‌ی که هه‌لی‌گرتووه نه‌گونجاو و ناته‌با بیت. به کوردی و به کورتی ناویکی گه‌وره و ده‌رگایه‌کی ویرانی لیدروست بیت.

بنه‌مایه‌کانی رینووسی کوردی

نووسین و رینووس دوو کاری په‌یوه‌ست به‌یه‌کترن، چونکه گرنگترین خالی هاوبه‌ش له نیوانیاندا خویندنه‌وه و تیگه‌یشتنی مه‌به‌ستی نووسه‌ر و ئاخپوه‌ره، به‌لام نووسین به هونه‌ر و کرداره‌کی هه‌ره‌مه‌کی لێده‌پوانریت، چونکه ده‌رخستنی بنه‌ما و جیاوازی نووسینی وشه‌کانی تیدا به‌گرفت نازانریت. ئەگه‌ر له کاتی خویندنه‌وه‌دا کاریگه‌ری له‌سه‌ر

گۆرپینی واتا و مه به ستدا نه بیئت، به لّام رینووس به زانسته کی خاوهن یاسا و رپسا ده زانریت، چونکه ده بیئت له پال خویندنه وه و ده رخستنی مه به سته کاندای، تایبه تمه ندی نووسینی زمان و ئەو بنه ما بنه رته بیانه ی تیدا ده ربکه ویئت، که به دریزایی میژووی نووسینی هه ر زمانیک تیدا دروست ده بیئت. ئەمه ش وا ده کات له پوی کرداره وه، هه ریه که له نووسین و رینووس، پیناسه یه کی تایبه ت به خوی وه ربگریئت. نووسین وه ک هونه ره کی ده ست راهاتن لپی پروانریت و به ئاخاوتنه وه گری بدریئت. رینووسیش وه ک زانسته کی خاوهن یاسا و رپسا به ریزمانه وه بلکیریت، به لّام هه روه ک ده زانین نووسینی کوردی وه ک نووسینه کی سه ره خۆ به درهنگی ده رکه وتوو، چونکه زیاتر به زمانی داگیرکه ران نووسین و خویندنی پیکراوه. بۆیه بنه ماکانیشی نارونبووه و به چه ند شیوه یه ک ده ست راهاتن له سه ر نووسینی وشه کانی دروستبووه، به لّام سه ره رای ئەمه ش، له ئەنجامی ره سه نی زمانی کوردی و پته وی کۆله گه ریزمانیه کانی، که جیاوازه له زمانه زاله کان، هه ر تایبه تمه ندی خوی پاراستوو. به پپی ئەو رپره وه میژووییه ی که نووسینیشی پیکراوه، چه ندین بنه مای تایبه تی بو دروستبووه، که له نووسینی داگیرکه ران و ئەو زمانانه ناچیت که به هه مان ئەلفبی نووسینیان پیده کریئت. بنه ماکانیش له م خالانه دا کۆ ده که ینه وه، که به شیوه یه کی گشتی له رینووسی کوردیدا ده رده خرین و ره چاو ده کرین:

- ۱- ده بیئت له هه مو وشه و برگه یه کدا بزوینه ک هه بیئت ئینجا ئەگه ر بزوینه که ته واو یان پله دریز یان پله کورتی بزۆکه بیئت.
- ۲- ده بیئت سه ره تای هه موو وشه و برگه یه ک به نه بزوین ده ستپیکات.
- ۳- له بزوینی ته واوی (و ، ی) پله بزوینی کورتی (بزۆکه) و دریز (وو ، یی) په یدا ده بیئت.

- ۴- نابیت دوو بزوین به دوا یه که تر دا بیئت.
- ۵- نابیت له دوو فۆنیمی ته واو، فۆنیمه کی دیکه ی سه ره به خۆ دروست بیئت.
- ۶- له جیاتی سه ره و ژیره و بۆره که له ئەلفبی عاره بیدا به فۆنیم هه ژمار نا کرین، له نووسینی کوردیدا به فۆنیمه کانی (ه ، ی ، و) ده نووسیرین.
- ۷- بو ئەو دهنگانه ی که له زمانی کوردیدا هه نه و له ئەلفبیکاندا نییه به دانانی هیما و خال نیگاریان بو دروست ده کریئت ..... تاد، به لّام به هوی بیروبوچونی جیاوازه سه ره هه بون و نه بونی ئەم بنه مایانه، زمانه وانانی کورد له نیوان خویاندا ریک ناکه ون، چونکه هه ندی له زمانه وانان دان به بونی هه ندی بنه ما ده نین و له رینووسیدا ده ریده خه ن، که چی هه نده کیتر دان به بونیاندا نانین و له رینووسیدا پشتگوویان ده خه ن. ئەمه ش

هۆکاری سییه: هه‌رگیز پالپشتی ده‌سه‌لاتیکی دلسۆز بۆ ده‌زگایه‌کی شاره‌زا و به‌رده‌وام نه‌بووه، که ئه‌گه‌ر ئه‌م ده‌زگایه نه‌توانیته‌یه‌کیشی بخات، به‌لام زه‌مینه‌ی که‌مکردنه‌وه‌ی جیاوازییه‌کانی بۆ بره‌خسینیته. ئه‌مه‌ش له‌ ئه‌نجامی ئه‌وه‌دا‌بووه که هه‌رده‌م داگیرکه‌رانی کوردستان به‌رنامه‌ی توانده‌وه و بیبایه‌خکردنی زمانی کوردییان هه‌بووه. بۆیه هه‌رگیز پالپشتی ده‌زگایه‌کی شیایان بۆ نه‌کردوه، که کارا بیته و به‌پلان و به‌شیوه‌یه‌کی سیستماتیک خزمه‌تی بکات. ئه‌مه‌ش وایکردوه به‌رده‌وام خزمه‌تکردنی له‌ چوارچۆیه‌یه‌کی ته‌سکدا بمینیته‌وه و هه‌ر له‌ رپی خه‌مخۆره تاکه که‌سییه‌کانه‌وه ئه‌نجام بدریته. ئه‌گه‌ر به‌راوردیکیش له‌نیوان پارچه‌ داگیرکه‌راوه‌کانی کوردستاندا بکه‌ین، ده‌بینین بیجگه له کوردستانی باشور، تا ئیستاش له پارچه‌کانی تردا، ریگه‌چاره‌ی گرفته‌کانی زمان به‌ریزمان و رینووسیه‌وه، هه‌ر له‌ رپی ئه‌و تاکه که‌سانه‌وه ده‌کریت که خه‌می زمان به‌خه‌می خۆیان ده‌زانن نه‌وه‌کو له‌رپی ده‌زگایه‌کی پشتگیریکراوه‌وه، که بیر و بۆچونه‌کانیان به‌هه‌ند وهر‌بگریته، چونکه نه‌ده‌زگایه‌ک هه‌یه‌ کۆیان بکاته‌وه، نه‌ده‌سه‌لاتیش پالپشتیه‌کی دلسۆزانه‌یان بۆ ده‌کات، به‌لام له‌و کاته‌وه‌ی که کۆری زانیاری کورد به‌پیی یاسای ژماره (١٨٣) له‌سالی (١٩٧٠ز) له کوردستانی باشور دامه‌زرا، ئه‌م ده‌زگایه وه‌ک ده‌زگایه‌کی تایبه‌ت و سه‌ربه‌خۆ به‌خزمه‌تکردنی زمانی کوردی ده‌ستبه‌کاربو، که خزمه‌ته‌کی پر به‌های به‌ زمان و نووسینی کوردی کرد، چونکه تا راده‌یه‌ک بیروپرای بیرمه‌ند و زانیانی زمانی هه‌موو پارچه‌کانی ئاشنای یه‌کتر ده‌کرد. توانی له‌ژیر چه‌تری کۆردا کۆیان بکاته‌وه و نووسین و بیر و بۆچونه‌کانیان بلا‌وبکاته‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر سه‌رنج بده‌ینه کاره‌کانی ئه‌م ده‌زگایه‌ش ده‌بینین تاسه‌ر پشتگیری پیویسته نه‌کراوه، چونکه نه‌هیلراوه به‌رده‌وام بیته و سوپی خزمه‌ت ته‌واو بکات تا ئه‌زمونی زیاتر وهر‌بگریته. ئه‌وه‌بو به‌پیی بریاری (١٦٣)ی (٤/١٠/١٩٧٨ ز) هه‌لوه‌شینرایه‌وه. ئینجا له‌ جیگه‌ی ئه‌و (ده‌سته‌ی کورد) وه‌ک ده‌زگایه‌کی لاوه‌کی له‌ دامه‌زراوه‌یه‌کی عیراقی(له‌ کۆری زانیاری عیراق) دروستکرایه‌وه. له‌م حاله‌ته‌شدا گروتینی که‌م بووه‌وه، چونکه ئه‌و زه‌مینه و پشتگیرییه‌ی نه‌ما، که له‌ پیشتردا هه‌یبو. له‌دوای راپه‌رینیشه‌وه (١٩٩١ز) که له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی کوردستانی باشور ئازادتر بوو، داگیرکه‌ر له‌پینگه‌ی بریاردان دورکه‌وته‌وه، بۆیه ده‌توانرا زیاتر خزمه‌تی زمان بگریته و پالپشتی ده‌زگایه‌کی شایسته‌تر بگریته، چونکه ده‌سه‌لات خۆمالی بوو، خویندن به‌ ته‌واوی به‌ کوردی کرا، زۆرتین کتیب و بلا‌وکراوه له‌ چاپدرا، چه‌ندین تیز و توژیینه‌وه‌ی زانستی بۆ زمانی کوردی کرا،

که دەبىنریت. بۆيە ناتوانریت بگۆردریت يان بنه ما و پایه ی تازه ی بۆ دابهینریت، به لام دهتوانن ياسا بۆ رینووسییه که ی دابنن. ئەلفبیکه ی هه موار بکه ن، دهتوانن پاکسازی له وشه نامۆکانیدا بکه ن و دهسته واژه و زاراوه ی گونجاوی تیدا دابهینن، چونکه رینووسی دهستکرده، سه ليقه ی زمانه وانانه، دهتوانریت بیروپای لۆژیک و جوانی و دهست راهاتنی نووسه رانی تیدا ره چاو بکریت. به لگه نه ویستیشه که به دارپشتنی ياسا بۆ نووسینی هه ر زمانه ک، ئەگه ر نه توانریت گرفته کانی ش بنه بر ببیت، دهتوانریت جیاوازییه کان که م بکریته وه. بۆيە پيوسته نووسینی کوردیش ياسای بۆ دابنریت تاوه کو بۆ هه ر حاله ته ک، ئەوه ی ياسای به سه ردا جیبه جی ببیت به رینووسی راست هه ژمار بکریت. ئەوه ی له ياسا به ده ربیت به ناوازه و ریزپه ر دابنریت. به مه ش قوناغی هه ره مه کی تیده په رینیت و قوناغیکى ترى به دوادادیت، که به پپی ياسا وشه کانی ده نووسریت، به لام به ر له دانانی ياسایه کان، ده بیت چوارچیوه یه ک بۆ نووسینی به شه کانی ئاخواتن دیاری بکریت که وه ک ده ستور لیی بروانریت تاوه کو تايبه تمه ندى و جیاوازی هه ر به شیکی ئاخواتن له رینووسیدا ده ربکه ویت. ئینجا هه موو ئەو ياسایانه ی به سه ردا رایه له بکریت که بۆ رینووسی حاله ته کان داده نریت.

له بنه رهدا نووسینی کوردی نووسینه کی فۆنه تیکیه، چونکه ئەو دهنگانه ی تیدا ده رده خریت، که فۆنیمه کانی ئەلفبیی کوردیان لیدروست ده بیت و به ئالوگۆرکردنیان واتای وشه ده گۆریت، به لام له دارپشتنی ياساکاندا ده بیت هه ردوو شیوه نووسینی فۆنیمی و برگه یی ره چاو بکریت، چونکه له ئەلفبیی عاره بیدا شیوه نووسینی فۆنه تیکی - فۆنیمی، له ئەلفبیی لاتینیدا شیوه نووسینی فۆنه تیکی - برگه یی په یره و ده کریت. به به لگه ی ئەوه ی له ده رخستنی ده نگه کاند، له ئەلفبیی عاره بی ته نیا ده رخستنی فۆنیمه کان به هه ند وه رده گیریت، له ئەلفبیی لاتینیدا، له هه ر برگه یه کدا، بزوین و بنه ماکان و جیاوازی بزوین و نه بزوینی (و، ی) ده رده خریت. له ئیستاشدا ئەگه ر سه رنج بدهینه رینووسی وشه کوردیه کان، ده بینن چوار گرفتی سه ره کی تیدا ده رده که ویت، که جیاوازی له رینووسی وشه کاند، دروستده کات، بۆيە وا پيوست ده کات ياسایان بۆ دابنریت تاوه کو جیاوازییه کان که م ببیته وه و راستی و ناوازییه یان لی ده ربکه ویت، گرفته کانی ش ئەمانه ن: ۱- خویندنه وه و برگه کردنی وشه کان: چونکه هه ندی وشه هه یه له شیوه یه ک زیاتر برگه ده کرین، ئەمه ش جیاوازی بیروپا دروست ده کات و کاریگه ری له سه ر ده رخستنی بنه ماکاندا ده بیت.

۲ - دەرخستن و جیاکردنەوهی پله بزۆینهکانی (و ، ی): چونکه لەم دوو دەنگە تەواوەدا فۆنیمە بزۆینی تەواو دروست دەبێت، ئینجا لەسەر ئەم فۆنیمە تەواوەدا پله بزۆینی کورت و درێژ پەیدا دەبێت. لەمەشدا و لە هەندێ حالەتدا هەر سێ پلهی تەواو و کورت و درێژ لە رینووسیدا تیکەلی یەکتەر دەکرێن.

۳ - لکاندن و نەلکاندن و شە و ئەفیکسەکان: ئەم کردارە نارێکی بە رینووسی دەبەخشیت، بۆیە دەبێت بە یاسا ریکبخریت تاوەکو یەک شیۆه نووسین و جواننووسی و ریک و پێکی بە رینووسی وشە کوردییەکانەوه دیار بێت.

۴ - رینووسی وشە وەرگیراوەکان: چونکه ناتوانریت هەندێ لەم وشانە لە زمانی کوردیدا دەر بهاویژریت، بۆیە دەبێت هەروەکو وشە کوردییەکان یاسایان بەسەردا جێبه جێ بکریت.

بۆ دروستنووسینی ئەم حالەتانە و کەمکردنەوهی جیاوازییەکان، ئیمە بۆ هەر یەکیک لەم گرفتەکانە سەرەوه یاسامان بە پێی حالەتەکان دەرشتوووە ئینجا وشەکانمان بەسەردا رایەڵەکردوووە، لەمەشدا رەچاوی تاییه تەمەندی ئەلفبیکان و نیگاری پیتەکان و دەرخستنی بنەماکان و جیاوازی بەشەکانی ئاخاوتنمان کردوووە، ئەم شیۆاز و ریکبکەیهش که ئیمە بۆ یەكخستن و ریکخستنی رینووسی کوردیمان داناوە بیروکەیهکی تازەیه، چونکه جیاوازه لەو پیشنیارانهی، که لە سەرچاوه کۆن و بیروبوچونه که سبیهکانی پیشو بۆ رینووسی وشە کوردییەکان داناوه، که تیندا لە پیشنیارهکاندا هەر داواکراوه نمونه به نمونه بچوینریت و لە ریی رینووسی چەند وشەیه کدا مەبەستەکان دەرخواوه، بەلام لێرەدا نەمانتوانیوو بە دور و درێژی یاسا و لیکدانەوهکان وەکو خۆی بنووسینهوه، که لە کتییی (رابهری رینووسی کوردی ۲۰۲۳) باسمانکردوووە تاوەکو بابەتەکه زیاتر درێژ نەبێتەوه، بۆیە بە کورتی یاسایەکانمان نووسیوەتەوه و بە پوختی شیکردنەوه و لیکدانەوهی گرفتهکانمان دەرخواستوووە.

یەکه م / یاسای خویندنهوه و برگه کردنی وشهکان.

بەسەرئەنگرتن لە برگەکردنی وشە سادە و ناسادەکاندا، ئەوێمان بۆ دەر دەکەوێت که هەندێ وشە لە شیۆهیهک زیاتر خویندنهوهی برگه یان بۆ دهکریت. لەمەشدا جیاوازی بیروپرا دروستبووه، بۆ یەكخستن و ریکخستنی ئەم حالەتانەش پێویستە بە پێی حالەتەکان یاسا دابریژیت تاوەکو یەک شیۆه خویندنهوه پەیره و بکریت. ئەمەش سودی بۆ دەر خستنی بنەماکان و جیاکردنەوهی پله بزۆینهکان دەبێت.

۱- ئەگەر وشەيەکی سادە پیتی دووہمی نہ بزوینی (و ، ی) بیت و پیتی سییہمی بزوینہکانی (ا ، ہ ، و ، ی) بیت، وہک له :شوان ، روهک ، دوین ، خوین.....گیان ، دیہ..... تاد لەم حالہتہدا ئەم وشانہ بہ یەک برگہ و زیاتر خویندنہوہیان بۆ دەکریت .

- شوان ، ش / وان ، شوو / وان

- روهک ، ر / وهک ، روو / وهک

- دوین ، د / وین ، دوو / ین

- خوین ، خ / وین ، خوو / وین

- گیان ، گ / یان ، گیی / یان

- دیہ ، د / یہ ، دیی / یان

بۆ دانانی یاسایەک کہ لە رینووسی ئەم وشانہدا پەپرہو بکریت، دەبیت پیوہر لە ئالوگۆرکردنی (و ، ی) بہ نہ بزوینہکی تر وەر بگرین، چونکہ (و ، ی) رۆلی نہ بزوینی دەبینن.

- ئەگەر (شوان) بکہینہ (شقان) بہ یەک شیوہ برگہ دەکریت (ش / قان)

- ئەگەر (گیان) بکہینہ (گلان) بہ یەک شیوہ برگہ دەکریت (گ / لان)

- ئەگەر (روهک) بکہینہ (رمەک) بہ یەک شیوہ برگہ دەکریت (ر / مەک)

- ئەگەر (دوین) بکہینہ (درین) بہ یەک شیوہ برگہ دەکریت (د / رین)

- ئەگەر (خوین) بکہینہ (شکین) بہ یەک شیوہ برگہ دەکریت (ش / کین)

- ئەگەر (دیہ) بکہینہ (دلہ) ... بہ یەک شیوہ برگہ دەکریت (د / لہ)

کہواتہ ئەم شیوہ برگہکردنہ بۆ ئەم وشانہش بہراست دەزانریت، کہ نہ بزوینی سەرہتا لەگەڵ بزروکە برگہ دروست دەکات، چونکہ بہ یەک شیوہ برگہ دەکرین، ئینجا برگہی تری بہ دوا دا دیت (ش / وان .. گ / یان.....ئەوانی تریش بہەمان شیوہ.

۲- ئەگەر وشەيەکی سادە بہ نہ بزوینی (و) یان (ی) دەست پیکات و نہ بزوینہکی

تری بہ دوا دا بیت ئینجا پیتی سییہم بزوین بیت وہک (وزہ ، وچان ، یخہ)، لەم حالہتہدا ئەم وشانہ لەشیوہیەک زیاتر خویندنہوہی برگہیان بۆ دەکریت.

- وزہ ، و / زہ ، وو / زہ ، وز / زہ

- وچان ، و / چان ، وو / چان ، وچ / چان

بۆ سەلماندنی راستی یەکیک لەم شیوہ برگہکردنہش، دەبیت پیوہر لە ئالوگۆری

نہ بزوینی (و ، ی) بہ نہ بزوینہکیتر وەر بگرین.

- ئەگەر (وزە) بکەینە (بزه) بە یەك شیۆه برگه دەکریت (ب / زه).
 - ئەگەر (وچان) بکەینە (کچان) بە یەك شیۆه برگه دەکریت (ک / چان).
 کەواتە شیۆه راستەکە ی ئەم جوړه وشانەش ئەو شیۆه یە کە (نەبزوینی (و) ی سەرەتا لەگەڵ بزروکه برگه دروست دەکات، ئینجا برگه ی تری بە دوادا دیت) و ... / زه - و ... / چان.....تاد بو نەبزوینی (ی)ش ئەگەر بە هەمان زنجیره و لە هەمان پیگه ی (و) دابیت، هەمان خویندنه وه ی برگه کانیا ن بو دەکریت، بەلام وشه ی کوردی لەم جوړه زنجیره یەمان کەمە، چونکە هەردەم لە دوای (ی) سەرەتا بزوینه ک دیت وەک: یەك ، یار .....تاد ، بۆیه هەر وشه ی (یخ ، یخه) مان کەوتە بەرچاو کە بو پالکەوتنی حوشتەر و دەرکردنی بز ن بەکار دین، ئەم وشه یەش بەدوو باد(مشدد) برگه دەبیت (یخ / خه)

۳- ئەگەر لە سەرەتای وشه یەکی سادەدا، دوو نەبزوین بەدوای یەکتەدا بین ئینجا دەنگی سیئەم بزوینی (و) یان (ی) بیت وەک: بروسک، چلوره، مریشک، فریشتە... لە شیۆه یەك زیاتر خویندنه وه ی برگه یان بو دەکریت.

- (ب / رو / سک ... برو / سک)

- (چ / لو / ره ... چلو / ره)

- (م / ری / شک ... مری / شک)

- (ف / ریش / ته ... فریش / ته)

بو یەکلاییکردنه وه ی راستی یەکیک لەم شیۆه برگه کردنانهش دەتوانین پیۆەر لەو حاله ته وەر بگرین، کە دەلین ئەگەر پیتی سیئەم بزوین بیت، نەبزوینی سەرەتا لەگەڵ بزروکه برگه دروست دەکات، چونکە بەهەمان شیۆه (و ، ی) رۆلی بزوینی دەبینن، بۆیه (ب / رو / سک) ... (چ / لو / ره) ... (م / ری / شک) ... (ف / ریش / ته) بەراستتر دەزانریت.

۴- ئەگەر وشه یەك لە برگه کردندا، پیتەکی نەبزوینی تیدا لەت ببیت و بەدوو باد(مشدد) دەر بکەویت، دەبیت بو دروستنوسینی ئەم جوړه وشانە رەچاوی گوڤانی و اتاکانیا ن بکریت.

۱- ئەگەر پیتە دوو باد کراو هکە بە تاک دەر خرا، واتای وشه کە نەدەگوڤرا، لەئەلفیبی عاره بیدا بە تاک بنووسیریت، چونکە شیۆه نووسینی فونیمی تیدا پەیرەو دەکریت، بەلام لە ئەلفیبی لاتینیدا هەردەم پیتە دوو بادەکە لە کوتا و سەرەتای برگه بنووسیریت،

چونکه شیوه نووسینی برگه‌یی تیدا په‌یره و ده‌کریت، وه‌ک له:

- (ماد / ده) بکریتته (ماده Madde)

- (گه‌ز / زه) بکریتته (گه‌زه Gezze)

- که‌ت / تان بکریتته (که‌تان Kettan)

ب - ئە‌گه‌ر پیتته دووباد کراوه‌که به‌بی دهرخستنی دووباده‌که‌ی، واتای وشه‌که ده‌گۆرا یان نه‌ده‌توانرا له گۆکردندا ون بکریت ، له هه‌ردوو ئە‌لفبیدا پیتته دوو باده‌که بنووسیریت وه‌ک له:

- (میله‌ت miLLet)

- (په‌لار PaLLer)

- (مه‌که‌که Mekke)

- (گولله GuLLe)

- (شه‌م / مه ، شه‌مه .....تاد چونکه ئە‌گه‌ر ئە‌م وشانه به‌دوو باد دهرنه‌بردین و له نووسیندا دهرنه‌خرین ئاوازی وشه‌که یان واتاکه‌یان ده‌گۆریت.

۵- ئە‌گه‌ر وشه‌یه‌ک لیکدراو بو، ده‌بیت ساده بکریتته‌وه ئینجا برگه بکریت وه‌ک:

- ریزمان (رئ / ز / مان) نه‌وه‌کو (رئز / مان)

- شیره‌سوار (شئ / ره / س / وار) نه‌وه‌کو (شئ / رهس / وار.....تاد تاوه‌کو هه‌ر

برگه‌یه‌ک به‌سه‌ربه‌خویی بنه‌ماکانی تیدا دهربخریت.

۶- به‌سه‌ربه‌خویی نیشانه و پیشگره‌کان برگه بکرین ئینجا له‌رینووسی هه‌ر

برگه‌یه‌کدا بنه‌ماکان دهربخرین وه‌ک:

- ده‌برم (ده / ب / رم) نه‌وه‌کو (ده‌ب / رم)

- ده‌فرینیت (ده / ف / رئ / نیت) نه‌وه‌کو (ده‌ف / رئ / نیت)

- هه‌ل ده‌فرین (هه‌ل / ده / ف / رین) نه‌وه‌کو (هه‌ل / ده‌ف / رین)

- مه‌فرۆشه (مه / ف / رۆ / شه) نه‌وه‌کو (مه‌ف / رۆ / شه)

دووم / یاسای جیاکردنه‌وه‌ی بزوینه‌کانی (و ، ی)

هه‌مو پیتته بزوین و نه‌بزوینه‌کان له‌ئە‌لفبیی کوردیدا پله‌یه‌کی هاوبه‌شیان له نیواندایه، که ئە‌ویش پله‌یه‌کی ته‌واوه، چونکه ئە‌م پله‌یه له‌و ده‌نگانه دروست ده‌بن، که فۆنیمه‌کانی ئە‌لفبیی کوردی پیک ده‌هینن، به‌شیوه‌یه‌کی گشتیش زۆربه‌ی ده‌نگه فۆنیمه‌کان

لهئاخاوتندا دريژ و كورت دهكرينهوه بهبى ئهوهى له رٲنوووسيدا رهچاو بكرين و واتا بگوړن، بهلام بهپيچهوانهى ههموو فونيمه كوردببكهانى ديكه، دريژكردنهوهو كورتكردنهوهى بزوينى تهواوى (و ، ى) له نووسيندا دهردهخريڼ، لهههئى وشهشدا واتا دهگوړن، بوپه لهسهه رله تهواوهكه دو رله بزوينى كورت و دريژى (و ، ى) دروست دهبيت كه له رٲنوووسيدا رهچاو دهكريت، ههبونى ئهه سى رله بزوينهش بو ئهه دو دهنگه وايكردوه له رٲنوووسيدا گرفتى تيكهلبونيان ليدروست بيت و لهههئى حالهتدا له جياتى بهكتر بنووسيرين، بوپه پيوسته بو ههريهكهيان ياساى دهركهوتنيان دابنريت كه له چ حالهتهكدا به چ رلهيهك ههژمار دهكريت .

يهك / ياساى رله بزوينى تهواوى (و ، ى)

ئهه رله بزوينه بهئلفبى عارهبى بهتاك (و ، ى) بهئلفبى لاتينى به (i ، u) دهردهخريڼ و لهه حالهتانه دهردهكهون:

١-ئهگهه (و ، ى) لهبرگه و وشهيهكدا بهزنجيرهى (CVCC) دهركهوتن وهك (كورد) ، (گوندا) ، (نووسيت) ، (د / روست) ، (س / روشت).... (بيست) ، (ته / نيشت) ، (پ / لينگ)

٢-ئهگهه (و ، ى) كهوته نيوان دو نه بزوين لهبرگهى وشهيهكدا، بهمه رجهك برگهيهكى تريان بهدوا دابيت كه بنجى وشهكه بيت وهك :

- نووسيتن (نووسى / تن)

- چونكه (چون / كه)

- خورما (خور / ما)

- نوشته (نوش / ته)

- پيسته (پيس / ته)

- ئينجا (ئين / جا)

- نيشتن (نيش / تن)

٣-ئهگهه (و ، ى) لهكوتابى وشهه دا بو ئهركهكى ريزمانى وهك (واتاى و ئاوهلناوى و پيشهيبى و نهسهبى و دانهپال.....تاد بهكارهاتبون و نه بزوينيان لهپيشدا بوو وهك له:

- كيوى

- جوانى

- ههوليرى

- زمانى كوردى

- كارزان و كاوه

- ههولير و زاخو

٤- ئهگه و شهيهك به بزوين كوتايى هاتبو، پيته (ى) بو ئاوه لئاوى يان نه سه بى

له گه لدا به كاردهات، دهبيت دوو پيته (يى) بو بنووسيريت، پيته (ى) يه كه م به ناوبه ند دابنريت، ئينجا (ى) هكه ي تر به پله بزوينى ته واو هه ژمار بكريت وهك له:

- (چيا يى)

- (هه له بجه يى)

- (شنو يى)

- ئاكرى يى.....تاد

دوو / ياساى پله بزوينى كورتى بزروكه

بزروكه ئه و كورته دهنگه يه كه له كورتردنه وهى (و ، ى) پهيدا دهبيت، له ئه لفيبى

عاره بييدا ده رناخريت، به لام له ئه لفيبى لاتينيدا دنووسريت، چونكه وشه كان برگه

دهكرين، به پيى بنه ماكانى رينووسى كورديش دهبيت بزوين له وشه و له برگه دا

ههبيت، بويه ئه گه ر بزوينه ته واوه كانى (ه ، ا ، و ، ى ، و ، ئ) له وشه و له برگه يه كدا

نهبيت بزروكه ي بو داده نريت.

١- ئه گه ر له وشه يه كدا پيتى يه كه م و دووهم نه بزوين بيت، به لام سييه م بزوينه كى

ته واو بيت، له م حاله ته دا نه بزوينى سه ره تا له گه ل بزروكه برگه دروستدهكات وهك له:

- (نزا) ... ن + بزروكه / زا)

- (ترى) ... ت + بزروكه / رى)

- (مروف) ... م + بزروكه / روّف)

٢- ئه گه ر دوو نه بزوين به بى بزوينى ته واو وشه يهك يان برگه يه كيان دروست

دهكرد، بزروكه يان بو داده نريت وهك له:

- (من) ... م + بزروكه + ن)

- (مردن) ... م + بزروكه + ر / د + بزروكه + ن)

- (باوك) ... با / و + بزروكه + ك)

- (دايك) ... دا / ى + بزروكه + ك)

٣- ئه گه ر سى پيتى نه بزوين به بى بزوين وشه يهكى سه ربه خويان دروستدهكرد

وهك:

- مشک (م + بزۆکه / ش + بزۆکه + ک)

- برنج (ب + بزۆکه / ر + بزۆکه + نج)

۴- ئەگەر پله بزۆینی درێژ له هەر وشه و برگهیه کدا هه بێت، ئەوا بزۆکه ش ههیه، چونکه پله بزۆینی درێژ له به دوا داها تن و تیکه لبوونی دهنگی بزۆکه و بزۆینه ته وای (و، ی) دروست ده بێت.

سئ / یاسای پله بزۆینی درێژ (وو، یی)

دکتۆر ئەورەحمانی حاجی ماری له (کورتیه که میژووی نووسینی کوردی به ئەلفبێ عاره بی) له گ، ک، ز، عێراق ۱۹۸۱ ل ۱۹ لا ده نووسیت: نووسینی پله بزۆینی درێژ و ده رخستی به نیگاری دوو (وو) یه که م جار له سالێ (۱۹۲۵) له کتیبی (کۆمه له شیعری حاجی قادری کۆبی و قانونی هه لبژاردندا) به کارهاتوو، ئیمه ش گومانمان له وه دا نییه ئەگەر له و کاته وه ده رخستی ئەم پله بزۆینه به هه ند وه رنه گیرابوایه یان به هیمایه کی تایبه تی بنووسیرابوایه یان ههروه کو له ئەلفبێ لاتینیدا واکراوه، که به هیمای کلاوه پیشان ده دریت. له ئیستادا ئەو گرفت و جیاوازییه له رینووسی به ئەلفبێ عاره بی بۆ پیشاندانی ئەم پله بزۆینه پهیدا نه ده بو، که به داخه وه وای له هه ندی که س کردوو چاره سه رکردنی به کاره کی له توانا به ده ر بزانی. تاک و جوت نووسینی (و - وو) به فۆبیا ی رینووسی بزانی و نه توانن رینگه چاره ی بۆ بدۆزنه وه.

له راستیدا بزۆینی درێژ دهنگه کی درێژ بووه وهیه، که له درێژکردنه وه ی بزۆینی (و، ی) پهیدا ده بێت، له ئەلفبێ عاره بیدا به جوت (وو، یی) ده زانریت، له ئەلفبێ لاتینیدا به دانانی کلاوه له سه ر (Ā - â) ده نووسیریت، به لام ههروه ک ده زانین جیاوازییه کی زۆر له نیوان بیروبوچونی زمانه وانان و نووسه رانی کوردا له سه ر به تاک و جوت نووسین و هه ژمارکردنی ئەم پله بزۆینه دا ههیه. زیاتریش له ئەلفبێ عاره بی نه وه کو له لاتینیدا، چونکه هه ندیک به تیکه لی و هه ندیک به تاک و هه ندیک به جوتیان ده نووسین، که له هۆکاری ئەم جیاوازییه ش ده پرسین، ده بینین هه یچ لایه کیان پشت به بیروبوچونه کی به لگه دار و لۆژیک نابه ستیت که له چ حاله ته کدا به جوت دهینووسیت و له چ حاله ته کی تر دا به تاک، به تایبه تیش له رینووسی (وو) دا، به لکو زیاتر هۆکاره که بۆ ئەوه ده گه ریننه وه، که دهنگه که له ده ربړیندا درێژ ده بێته وه، بۆیه به دوو (وو) پیشان ده دریت یان ده لپن هه روا ده ستیان راها تووه، چونکه هه ر له سه ره تا وه ئەم درێژکردنه وهیه به جوت (وو) ده رخراوه، بۆیه ئەوانیش لاسایی ده که نه وه یان پشت

به‌دهربرینی چهند وشه‌یه‌کی ده‌گمن ده‌به‌ستن، که به ئالوگۆرکردنی (وو) به (و) واتاکه‌ی گۆراوه، له ئه‌نجامی ئه‌مانه‌شدا گرفتی تاک و جووت نووسین په‌یدا‌بووه، چونکه له زۆربه‌ی حاله‌ته‌کاندا ده‌توانریت درێژکردنه‌وه کورت بکریته‌وه و جووت (وو) به تاک (و) ده‌رببریت به‌بی ئه‌وه‌ی واتای وشه بگۆریت، مه‌گه‌ر له‌م چهند وشه ده‌گمه‌نانه‌ی وه‌ک (کور، کوور - سوور، سوور) دا نه‌بیته‌ که له په‌نجه‌ی ده‌ست تیپه‌ر ناکه‌ن، به باوه‌ری ئیمه‌ش ده‌بیته‌ ریئووسی به یاسای گشتگیر ریکبخریت نه‌وه‌کو به‌پیی ده‌ربرین. هه‌روه‌ها نابیت له‌ که‌م و ده‌گمه‌نیشدا پیوه‌ر بو گشت وه‌رگیریت، له‌روانگه‌ی ئه‌م بیروبو‌چونانه‌وه ئیمه‌ له‌م حاله‌تانه‌ی خواره‌وه‌دا (و ، ی) به‌ پله‌ بزوینی درێژ هه‌ژمار ده‌که‌ین.

۱- ئه‌گه‌ر (و ، ی) له وشه‌یه‌کی یه‌ک برکه‌ییدا، له نیوان دوو نه‌بزویندا بوون، وه‌ک له:

- توور(تور).....تیییر (تیر)
- بووک (بوک).....بییک (بیک).....تاد
- ۲- ئه‌گه‌ر (و ، ی) له نیوان دوو نه‌بزوینی دوا برکه‌ی وشه‌یه‌کدا بوون، وه‌ک له:
- با/کوور(باکور).... ناریین (نارین)
- خه / زوور(خه‌زور)..... په / نییر (په‌نییر).....تاد
- ۳- ئه‌گه‌ر (و ، ی) له وشه و له برکه‌یه‌کدا له نیوان دوو نه‌بزوینی وه‌ک یه‌کبون، وه‌ک له:

- که‌ر/کووک(که‌رکووک) .... ک / لییل (کلیل)
- کا / نوون(کانون) .....هه / رییر(هه‌رییر).....تاد
- ۴- ئه‌گه‌ر (و ، ی) له کو‌تایی برکه‌یه‌کدا، نه‌بزوینیان له پیشدا بوو وه‌ک له:
- توو / تن(توتن).....مییا / وان(میوان)
- په / پوو/له(په‌پوله).....ئاو / رییا / شم (ئاوریشم).....تاد
- ۵- ئه‌گه‌ر (و ، ی) بزوین له کو‌تایی وشه‌یه‌کدا، بنجی وشه‌یه‌ک بیت و نه‌توانریت لیی لابدریت وه‌ک له:

- دوو(دو).....سیی(سی) ... سپیی(سپی)
- ئا / ره / زوو(ئاره‌زو) ... ماندوو(ماندو)....ماندی(ماندی)
- خه‌سوو(خه‌سو).....ماسی(ماسی) ... ریوی(ریوی)

- پیاوه‌تی (پیاوه‌تی) ... کوردایه‌تی (کوردایه‌تی) .... به‌رێوه‌به‌رایه‌تی (به‌رێوه‌به‌رایه‌تی) ..... تاد

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌م وشانه‌دا (و، ی) رۆلی رۆنانی وشه‌ ده‌بینن نه‌وه‌ک رۆل و ئه‌رکه‌کی رێزمانی، بۆیه‌ به‌پله‌ بزوینی درێژ هه‌ژمارده‌کرین و ده‌کریت به‌جووت بنووسرین، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پله‌ بزوینی درێژ له‌یه‌کگرتنی بزوینه‌کی ته‌واو و بزۆکه‌ دروست ده‌بیت، بۆیه‌ له‌ ئه‌لفیبی عاره‌بیدا وا راستتره‌ هه‌ر به‌تاک بنووسرین، به‌لام له‌ لاتینیدا به‌ هیما‌ی کلاوه‌ (Ā - Ū) به‌م شیوه‌یه‌ بنووسرین (...)(Dû)...(Mandû)...(Mandî) (Masî...)(Sipî)...(Piyawetî).....ئه‌وانی تریش به‌ هه‌مان شیوه‌.

۶- وه‌ک حاله‌ته‌کی ناوازه‌ ده‌توانین ئه‌و وشانه‌ی که‌ به‌ گۆرینی یه‌ک (و) بۆ دوو (وو) واتایان ده‌گۆریت، له‌ ئه‌لفیبی عاره‌بیدا به‌ دوو (وو) له‌ لاتینیدا به‌ دوو (uu) بنووسرین، به‌لام ئه‌وانی تر هه‌موویان به‌ تاک بنووسرین، چونکه‌ بزۆکه‌، که‌ پله‌ بزوینی درێژ دروسته‌کات له‌ ئه‌لفیبی عاره‌بی ده‌رناخریت وه‌ک له‌:

- کوپ (kur)....کوپ (kuur)

- قوت (Qut) ... قووت (Quut).....تاد

تیبینی

درێژکردنه‌وه‌ و کورتکردنه‌وه‌ی ده‌نگ حاله‌ته‌کی فۆنه‌تیکیه‌، بۆیه‌ پله‌ بزوینی درێژی هه‌روه‌کو بزۆکه‌ و ئه‌لوفۆن و دیفتۆنگه‌کان به‌ حاله‌ته‌کی فۆنه‌تیکی ده‌زانریت و نابیت له‌ ئه‌لفیبی کوردیدا له‌ ته‌ک فۆنیمه‌ بزوینه‌ ته‌واوه‌کاندا هه‌ژمار بکریت.

پله‌ بزوینی درێژ وه‌ک ئه‌و کرداره‌ وایه‌ که‌ ده‌نگه‌ک به‌ ده‌نگدانه‌وه‌ی خۆی درێژ ببیته‌وه‌، به‌ شیوه‌یه‌که‌ که‌ وه‌ک یه‌کگرتن و تیکه‌لبوونی ده‌نگی بزوینه‌ ته‌واوه‌کانی (و، ی) و به‌دوا داها‌تنی بزۆکه‌ په‌یدا ببیت، له‌م حاله‌ته‌شدا وا راستتره‌ هه‌رده‌م به‌ تاک بنووسرین نه‌وه‌ک به‌جووت، چونکه‌ بزۆکه‌ له‌ ئه‌لفیبی عاره‌بیدا ده‌رناخریت، به‌لام ئه‌گه‌ر ئه‌م پله‌یه‌ به‌فۆنیم بزانی‌ت هه‌روه‌کو هه‌ندی که‌س وا ده‌لین، ده‌بیت بزۆکه‌ و ده‌نگه‌ ئه‌لوفۆن و دیفتۆنگه‌کانیش له‌ زمانی کوردیدا به‌ فۆنیمه‌کی سه‌ربه‌خۆ هه‌ژمار بکرین، چونکه‌ ئه‌وانیش به‌هه‌مان شیوه‌ وه‌ک حاله‌ته‌کی فۆنه‌تیکی سه‌یرده‌کرین که‌چی له‌رینووسیدا به‌ هه‌ند وه‌رناگیرین، یان ئه‌گه‌ر هه‌ریه‌که‌ له‌ (و، ی) له‌ دوو (وو، یی) به‌فۆنیمه‌ک و به‌ هاوتای یه‌کتر بزانی‌ن، له‌م حاله‌ته‌دا ئه‌م بیروبۆچوونه‌ پێچه‌وانه‌ی

ئەو بنەمایە ی رینووسی کوردی دەبینەووە کە دەلین نابیت دوو بزوین بە دوای یەکتەردا بین و لە دوو فونیم فونیمەکی سەر بەخۆ دروست بکریت، بۆیە ئیمە لەو باوەرە داینە و ئەو رایەمان بە لاوە راستترە، کە لەو کاتە ی پلە بزوینی درێژ بە دوو (وو) دەردەخریت، (و) ی یە کەم بزوینە تەواوە کە یە ئینجا (و) ی دووهم پۆلی بزۆکە دەبینیت، کە بریاریش وابیت بزۆکە لە ئەلفیبی عەرەبیدا دەرنەخریت، بۆیە دەبیت بە تاک (و) بنووسریت، ئەمەش بەم بە لگانه دەسەلمیت:

١- پلە بزوینی درێژی (یی) لە هەمان حالەت و پیگەدا، ئەمیش بە پلە بزوینی درێژ دەزانریت، بە لام هەرگیز لە ئەلفیبی عەرەبیدا بە جووت (یی) نانوسیریت، چونکە هەر لە سەرەتاوە (ی) دووهم بە بزۆکە دانراوە، بۆیە هەردەم ئەم پلە بزوینە لە وشە ی وەک (سپی، سی، تییر، پیل، نووسین) بە تاک نووسیراوە (سپی، سی، تیر، پیل، نووسین) لە گەل ئەو ی لە هەمان پیگە ی (و) ی درێژ دانه وەک لە (دوو، توور، پوول، نووسین..... تاد لە مەشدا دەتوانین پیوهر وەر بگرین و هەموو پلە بزوینە درێژەکانی (وو) ش هەر وەکو (یی) بە تاک بنووسین (دو، تور، پوول، نووسین) چونکە بە هەمان شیوہ (و) ی دووهم پۆلی بزۆکە دەبینیت.

٢- لە نووسین بە ئەلفیبی لاتینیدا نیگاری دو (ii - uu) بۆ پلە بزوینە درێژەکانی (و) ی، بە کارنە هینراوە، چونکە دەنگی دووهم و درێژکەر وەک بە هاوتای دەنگە فونیمە کە نەزانراوە، بە لکو وەک بزۆکە لی روانراوە، بۆیە بۆ هەردوو پلە بزوینی درێژ هینما و کلاوہی (٨) لە سەر (û - î)(u i) دانراوە.

سییەم / یاسای لکاندن و نە لکاندن و وشە و ئەفیکسەکان.

ئاشکرایە کە زمانی کوردی زمانەکی لیکدراوە، چونکە زۆر بە ی وشەکانی بە لیکدانی دوو وشە ی سادە یان بە لکاندن ئەفیکس و وشە دروست دەبن، لە مەشدا گرتی یە ک شیوہ نووسین پەیدا بوو، چونکە هەندێ کەس وشەکان بە سەر یە کەو دەنووسین و هەندەکی تر بە جیا، هەندەکی تریش هەنە ئەمە بە گرت نازانن، هەر چۆنە ک دەستیان رافاتی وایان دەنووسین، چونکە واتای وشەکان ناگۆریت. لە مەشدا کریتی و نارپکی بە نووسینی کوردییەوہ دیارە، چونکە وەک هونەرەکی هەر مەکی دەردەکەویت. بۆ چارە کردنی ئەمەش دەبیت یاسا بۆ هەر حالەتەکی دابریژریت و نووسەرانی پیوہ پابەند بکریت، تاوہکو رینووسی دەستەواژەکان وەکو یە کتری لیبیت و شیوہ و ئەدگارەکی جوان وەر بگریت. بۆ ئەم مەبەستەش پیویستە لە روانگە ی دوو رە هەندەوہ یاسا بۆ لکاندن

و نه لکاندن دابريژريٲ، له ږهه ندى يه که مډا، ئه رک و ږولې ئه فيکسه کان له به کارهينان و مه به سٲى ليکدانى وشه کان به پيې و اتا کانيان ږه چاو بکريٲ، چونکه هه ندى له وشه و ئه فيکسه کان بو گوږينى دوخ و کات، هه نده کى تريان بو داهينانى و اتا به کارده هينرين. له ږهه ندى دوو مډا ده بيت سروشٲ و نيگارى پيټه کان ږه چاو بکريٲ، چونکه له ئه لفيبي عاره بيدا زور بهى پيټه کان به يه کتره وه ده لکين جگه له پيټه کانى (ږوژ - زهرداو) نه بيت که ته نيا به پيش خويانه وه ده لکين که چى له ئه لفيبي لاتينيدا سروشٲ و نيگارى پيټه کان وايه، که هه رگيز به يه کتره وه نالکين ئه گه ر نووسين به پيټه کانى به سه ريه که وه (kersif) نه کريٲ، يه کخستنى ئه م جياوازييه ش له هه ردوو ئه لفيبدا، به دانانى بو شايى و دانه نانى له لاتينيدا به ران به ر لکاندن و نه لکاندى وشه کان له ئه لفيبي عاره بهى ده کريٲ.

(بو جياکردنه وهى حاله ته کان ئيمه دارشٲنى ياسا کانمان به سه ر چند ته وه ره يه کدا دابه شکر دووه، بو ئه وهى ږونتر ده ربه که ويٲ و فيرخوازان ئاسانتر فيرى بږن)

ته وه رى يه که م : لکاندن و نه لکاندى جينا وه کان

- ۱- جينا وه لکا وه کان به بيژهى پيش خويانه وه بلکينرين، به نيشانه و ئامرازه کانى دوايانه وه نه لکينرين وهک:
  - گرتمان
  - که سمان نييه
  - ليى ده پرسيت .... ليم مه پرسه
  - بوم بهينه ..... ئاگرم تيبه ردا ..... تاد
- ۲- له گه ل کارى ږا بوردو ودا به بيژهى پيش و کاره که وه بلکيت، به لام له و کارانهى که به نيشانه دروست ده بن ته نيا به بيژهه کهى پيشيانه وه بلکينرين.
  - سه رمخست ..... سه رم ده خست
  - نه يتوانى ..... نهى ده توانى
  - باوه ږمکرد ..... باوه ږم پى ناکات ..... تاد
- ۳- جينا وه سه ربه خويه کان هه رده م به سه ربه خويى بنووسيرين وهک:
  - من تو
  - من تو م به ئه وان ناساند
  - ئيمه له گه ل ئيوه ده چين بو سه يران ..... تاد

تەوهرى دووهم / لكاندن و نه لكاندنې نيشانهكان

۱- ھەرگيز نيشانهكانى كار به بيژھى پيش خويانهوه نه لكينرين، به لام ټه و جيناوه لكاوانه ى كه به دوايان دادين به كارهكانهوه بلكينرين وهك له:

- ياريمان دهكرد ... يارى دهكات

- گهنم دفروشيت ... تاوانبارهكان بگرن

- دهمانفروشييت ... هز دهكهم بمانبهخشن

- كهس نهى دهزاني...قوتابيهكان نه يانخويتندوه

- كتيبهكان مهفروشه .....تاد

۲- ټه گهر نيشانه ى نه رينى (بى) بو دروستكردنى ناوهك يان ناسناوهك به كاردهات

بلكينريت، به لام ټه گهر ته نيا بو مه به ستي نه رينى بوو نه لكينريت وهك له:

- بيكهس هوزانقانهكى به رزه .....گهلى كورد گهلهكى بى كهس و بى پشتيوانه

- بيگهرد كچهكى جوانه .....ټهم كچه جوانه دللى بى گهرد و پاكه

۳- ههردهم نيشانهكانى پرسيار به سه به خويى بنوسيرين وهك له:

- چى دهكهيت ؟ ..... چيت كرد؟

- چون دهژيت ؟ .... كهى هاتيت ؟

۴- ههردهم جيناوه خويى و لكاوهكان به يه كهوه بنوسيرين، ههرگيز به پيشگر و

نيشانهكانهوه نه لكينرين وهك:

- خو هه لكيشان .....خوت هه لكيشا

- خو به زلزانين .... خويان به زل دهزاني

- خويان دهمفروشت...خوى نافروشييت

- خوت مهسوتينه .....تاد

۵- له كارى رابوردودا، جيناو و كارهكه به يه كهوه بلكينريت وهك:

- خويانفروشت .....خويسوتاند

تەوهرى سئيه م / لكاندن و نه لكاندنې ئامرازهكان

۱- ههردهم ئامرازهكانى په يوه ندى (به ، له ، بو) له نزيك بيژھى دوايانهوه بنوسيرين،

ههرگيز به وشه ى پيش خويانهوه نه لكينرين وهك:

- له ههوليزهوه به پى چوم بو گوندهكه ى خوم

تهوهرى چوارهم / لكاندن و نه لكاندنې وشه په يوه نديداره كان

يه كه م / وشه په يوه سته بى نيوه نده كان

۱- نه گهر وشه ي دووهم سيفه تى وشه ي يه كه مى دهرده خست نه لكينرين وهك:

- لوت به رز

- دل په شيو

- مل هوړ

۲- نه گهر له گهل وشه ي دووهدا پيټه (ي) ناوه لئاوى يان جيناوى لكاو به كاردهات

بلكينرين وهك:

- لوتبه رزى ... لوتبه رزم، لوتبه رزن

- دلپه شيوى ... دلپه شيوم ، دلپه شيويت

- ملهوړى ... ملهوړن

۳- ناو و ناو يان ناو و ناسناو نه لكينرين وهك:

- كارزان كاوه

- نارين هه وليرى

- نه جمادين مه لا.....تاد

۴- نه گهر دوو ناو و دهسته واژه به يه كه وه زار او هيه كى تايبه ت يان ناسناو هكيان

دروسته كرد، به يه كه وه بلكينرين وهك:

- رى + زمان (ريزمان)

- خاوهن + شكو (خاوهنشكو)

- دل + پاك (دلپاك)

- سال + نامه (سالنامه)

- خوښ + حال (خوشحال)

۵- هه ردهم وشه ي له يه كچوو به يه كتره وه بلكينرين وهك:

- دمدم

- زمزم

- شلشل

- كونكون.....تاد

۶- ھەرگیز ژمارەکان بە یەكەوہ نەلكینرین لەو کاتەى کە تەنیا بۆ ژماردن بەکار دین، بەلام ئەگەر بۆ دروستکردنى زاراوہک یان ناوانى زاراوہیەک بەکار دەهات بلکینتین وەک:

- سى چوار پیاو...سیجا ... سیبەردان ... سیگرتکان...سیدورى

- پینچ پینچ ....پینجوکانى ...پینجشەممە... پینجوين

- شەش حەفت کەس ... شەشپالو ... حەفتیانە .....تاد

۷- دەستەواژەکانى سەد و ھەزار و ملیۆن و ملیار بەو ژمارانەوہ بلکینرین کە دەژمیردین وەک:

- سیملیارو ھەشتملیۆن و چلھەزار و پینجسەد (۳ ملیارو ۸ ملیۆن و ۴۰ ھەزار و ۵ سەد) (۳۰۰۸۰۴۰۵۰۰)

۸- ھەردەم رەگى چاوگە تییەرەکان، کە بۆ ناوہ بکەرەکانیان بەکار دین، بە پیشگرەکانیانەوہ بلکینرین وەک:

- ماستفروش

- ولاتپاریز

- جلشور

- رونغور.....تاد

۹- ئەگەر کارى (بوو) بۆ دروستکردنى چاوگى ناسادە بەکارهاتبوو، بلکینریت، بەلام ئەگەر تەنیا بۆ مەبەستى دەرخستنى کاتى رابوردوو بوو نەلكینریت وەک:

- (کاولبوون) ولاتەکەمان کاولبوو ..... مەلای جەزیری ھۆزانقان بوو.

- (ھەلبوون) چراکە ھەلبو ..... کارزان یاریزان بوو.

دووہم / وشە پەيوەستە بەنیوہندەکان

۱- ئەگەر وشە یەکی لیکدراو پیتە(ە ، ا) ی لە نیواندابوو، ھەردەم لە نزیک یەكترەوہ بنوسرین وەک:

- گولەباخ ....نقیسینالائینی

- پیرەمیرد ... تەپاپی

۲- ئەگەر پیتە (ی ، ئ) بۆ تیکبەستن بەکارهاتبوو، بە وشەى یەكەمەوہ بلکینرین و بۆشایییان لەگەل وشەى دواییدا ھەبیت وەک:

- جەنگى جیھانى یەكەم ... جەنگى جیھانىی ئیکى

- شهوى دريژ .... شهقى دريژ

- زانكوى پزىشكى ههولير .....تاد

لهم حالتهدا ههردهم پيته (ى)يهكانى كوتايى به تاك بنوسيرين، چونكه بنجى وشهكان نينه و رولى رۆنان نابينن، بهلكو رۆلهكى ريزمانى دهبينن، به بهلگهى ئەوهى ئەگەر (ى)هكانيان لى بكهينهوه وشه بنهپهتيهكان به واتاي تايهتي خويانهوه دهميننهوه(جهنگ ، جيهان ، شهو ، زانكو ، پزىشك) بهلام ئەگەر پيته (ى) له كوتايى وشهيهكدا نهبزوينى له پيشدا دههات و بنجى وشهكهبوو، به پله بزوينى دريژ ههژمار دهكريت، بويه به دوو (بى) دهزانريت، چونكه ئەگەر (ى)يهكهيان لييكهينهوه، ههمان واتا ناداتهوه وهك له (سپ ، كان ، ماس ، خان ، ريو ، زهو ، كوردايهت.....تاد كه پيى دهبيتته (سپيى ، كانى ، ماسيى ، خانى ، ريوى ، زهوى ، كوردايهتيى، پياوهتيى .....تاد بهلام لهبهر ئەوهى پله بزوينى دريژ له يهكگرتنى بزوينهكى تهواو و بزروكه دروست دهبيتت، بويه لهم حالتهشدا دهتوانريت ههر به تاك بنوسيرين(سپى ، كانى ، ماسى ، خانى ، ريوى ، زهوى ، كوردايهتي) چونكه بريار وايه، بزروكه له ئەلفبىي عارهبيدا نهنوسيريت، بهلام لهو وشانهى كه بهبزوين كوتاييان ديت و پيته (ى)يان لهگهلا ئەركيكي ريزمانى دهبينت، دهبيت ههردهم به دوو (بى) بنوسرين، چونكه (ى) يهكه م رولى ناوبهند و جياكه رهوه له نيوان بزوينى كوتايى وشهكه و ئەو بزوينه (ى)ه دهبينت، كه ئەركه ريزمانيهكه دهبينت وهك له (كوتايى ، ئاكريى ، كويى ، ئورفهى، هيلكهى ، دوزخورماتويى، لادىيى .....تاد

۳- ئەگەر پيته (و)ى تيكبهستن له نيوان دوو رستهدا يان چاوگ و كاردا يان جيناوه سهربهخويهكان و ژمارهكاندا يان دوو وشهى هاوواتا يان پيچهوانه له واتادا يان به واتاي لهگهلا له نيوان دوو وشهى سهربهخودا بهكارهاتبوو به تاك بنوسيريت و نهلكيريت، له دهستنوسيدا له نزيك وشهى يهكهمهوه بيت، بهلام له كومپيوتهردا له ناوهراستى ههردوو وشهدا بنوسيريت وهك:

- مرووف به ئوميد دهژى و بهههولدان سهردهكهويتهوه.

- خويندن و نووسين .... ئەوان و ئيمه

- يهك و دوو .... هيلكه و رۆن

- بهفر و باران ....پاك و خاوين

- كورت و دريژ .... تهنىشت و ژير.....تاد

۴- ئەگەر بە دانانی پیتی (و) لە نیوان دوو رەگی چاوگ یان چاوگ و کار یان دوو وشەیی جیاواز لە واتادا، زاراوەیەکی سەر بە خۆ دروست دەبوو بە وشەیی یەكەمەوهە بلکینریت وەك:

- جموجۆل .... هاتوچۆ
- هەلسوکهوت ... دەستوبرد
- كەسوکار ... تەنگوتریسك
- كشمات ... كشتوكال

تەوهری پینجەم / لكاندن و نەلكاندنی پیشگرەكان

۱- هەردەم پیشگرە دارپژەر و لیکراوەكان بە چاوگ و کارەکانی رابوردوو بلکینرین، ئەگەر جیناوشیان لە نیواندا بیت وەك:

- پیکهینان .... پیکمهینا
- تیکدان ..... تیکیاندا
- ئارامگرتن ..... ئارامگرت
- شکستیان ..... شکستیانەینا..... تاد

۲- پیشگرەكان لە گەل جیناوەكان بەو کارانەوهە نەلکینرین كە بە نیشانە دروست دەبن وەك:

- پیکم دەهینا .... پیکی دەهینیت ... تیکیان دەدا
- ئارام بگرە ..... شکستیان دەهینا..... تاد

۳- لە کار و چاوگی ناسادەدا، هەریەكە لە پیشگرە دارپژەرەكان یان لیکدەرەكان بە جیا بە یەكەوهە بلکینرین، لە کارە رابوردوووەکاندا لە گەل کار و جیناوەكان بە سەریەكەوهە بنووسرین، بە لām لەو کارانەیی كە بە نیشانەیی کار دروستدەبن پینانەوهە نەلکینرین وەك:

- تیپهه لکردن .... تیپانهه لکرد .... تیپهه ل دەکردن ..... تیپهه ل دەکن ..... تیپهه ل بکە
- پشتگوێخستن .... پشتگوێیانخست ..... پشتگوێیان دەخست ..... پشتگوێیان دەخات
- ... پشتگوێیان بخەن

۴- لە کار و چاوگە ناسادە تیكە لەکاندا، هەر پیشگرەك بە جیا بنووسریت، لە چاوگ و کاری رابوردوودا ئەو پیشگرەیی لە پال کارەكەدایە بلکینریت، لەو کارانەیی كە بە نیشانە دروستدەبن، بە نیشانەکانیانەوهە نەلکینریت وەك:

زۆرتري لى پيدا دەبیت، بەلام لهگهڵ ئەوهشدا دەبیت دان بهو راستییهشدا بنین، که بەدلنایى ئەگەر زمانهک یاساشى بۆ دانهنریت، ئەو زمانه ههرده مینیت و قسه و نووسینشى پى دهکریت، ئەمەش وایکردوو هه ندی کهس به کورتبینى و بهخه مساردى له گرفته که بروانن و دانانى یاسا به پیداو یستى نه زانن، بهلام له راستیدا دانانى یاسا وا دهکات نووسین بپهتته زانست و لهو قوناغه دهربازبیت که ههر دهربرین و هونه رى دهست راهاتنى تیدا رهچاو دهکریت، بهلام هه ندی له شاره زایانى زمانى کوردی رایان وایه که پیویست بهوه ناکات یاسا بۆ رینووسى دابنریت، چونکه وا لیکه ده نه وه که به تپه رینى کات نووسینى زمان خوێ سه روبره ر دهکات و له ئەنجامدا رینووسه کی یه کگرتووی بۆ دروست دهبیت. به باوه رى ئیمهش ئەم بیروبوچونه له جیگه ی خویدا نییه، چونکه ئەگەر وایت ئەوا نووسینى ههچ زمانیک به زمانى کوردیشه وه پیویستى به بیروبوچونى زمانه وانان و شاره زایانى زمان نه ده بو تاوه کو به پیشنیار و یاسا رینووسیه که ی ریکبهن. له هه مان کاتدا پیویستى به سیاسهت و به پلانى زمان و ده زگای زمانیش نه ده بو تاوه کو له م ریکه یه وه بتوانن خزمه تى زمان به گشتى بکه ن و رینووسى زمانه که یان به و ئاراسته دا ببه ن که به چاکى ده زانن.

دانانى یاسا دهرخه رى ئاستى هوشیارانه ی زانا و زمانه وانانى نه ته وه یه که که بیر له خزمه تى زمانه که یان ده که نه وه به هه ردوو به شى ریزمان و رینووسیه وه، دهرخه رى ئاسته رزى رۆشنبیرانى ئەو نه ته وه یه که به و زمانه ده ئاخپون، بۆیه پیویسته رینووسى کوردی به یاسا ریکبخریت ئینجا ئەگەر یاسایه ک پیویستى به هه موارکردن بوو ده ستکارى بکریت.

له ئەنجامى ئەوه ی له نووسیندا ده ستره اتن و سه لیه ی نووسه ران ره چاو ده کریت، بۆیه ده توانین له رپى فیرکردنه وه کار له سه ر دروستکردنى ئەم دوو سیفه ته دا بکه ین، ئەم کارهش له پرۆسه ی خویندن و نووسیندا جیه جی ده کرى. بۆیه ده کریت تیدا به پى ئەم یاسایانه یه ک شیوه نووسین دروست بکه ین ئینجا فیرخووانى پى فیربکه ین که چۆن ده نووسین و چۆن نانوسین، چۆن نووسینى راستى وشه کان له ناراست جیا بکه نه وه تاوه کو له داها تودا ئەم شیوه فیرکردنه کاریگه رى له سه ر بیرکردنه وه و ده ستره اتن و دروستبوونى ئەو سه لیه یه ده بیت که نووسه ر و زمانه وانانى کورد له دانانى یاساکانى رینووسیدا په پره وى ده که ن.

زمانی نادم،
تینه‌گه‌یشتن یان بوختان به خودا!

شاسوار هه‌رشه‌می ■

هه‌لبه‌ستوو. يه‌کيک له چيروکه هه‌ره ناسراوه‌کانى (يه‌ک زمانى) مروّف، بو چيروکى باخچه هه‌لواسراوه‌کانى بابل ده‌گه‌رپته‌وه، که پاشاى بابل، نابو کادناسير، بو ژنه چيايه‌که‌ى، ناميتى خوشكى که‌يخوسره‌وى ميدي دروست کردبوو. له ده‌قه‌کانى ته‌وراتدا، نه‌و باخچه‌و کوّشک و ته‌لاره به‌رزه‌ى بابل، بوته بورجى زور به‌رزي بابل. گوايا چونکه هه‌موو مروّفه‌کانى سهر پووى گوى زه‌وى، به يه‌ک زمان ده‌دوان و تيکده‌گه‌يشتن، مروّفايه‌تى به‌م ليک تيکده‌يشتنه زور زور پيشکه‌وتن. هيچ نه‌ما نه‌يکه‌ن، تا نه‌وه‌يان به‌خه‌يالدا هات بورجيکى زور به‌رز دروست بکه‌ن و بگه‌نه مالى خودا له‌و به‌رزييه‌دا. نه‌وان زورى نه‌مابوو پروژده‌که‌يان سه‌ربگريّت، به‌لام خودا بورجه‌که‌ى لى پروخاندن. له‌وه‌ش خراپتر، تووى هه‌زاران زمانى به‌ناو وه‌رکردن، تا جاريکى دى تيکنه‌گه‌ن و نه‌توان به‌يه‌که‌وه هه‌ره‌شه له‌عه‌رشى خودا بکه‌ن.

ههر له ده‌قه دره‌نگتره‌کانى ته‌وراتدا، زمانى عيبرى، به‌دايکى گشت زمانه‌کانى دى داندراوه، که راسته‌وخو له لايه‌ن خداوه‌نده‌وه دابه‌زيوه. هه‌روه‌ک کوّنترين کتبيش هه‌ر به‌و زمانه‌ى خداوه‌ند نوسراوه.

قورئان، به‌پيچه‌وانه‌ى ته‌ورات، نه‌چوته ناو ورده‌کارييه‌کانى نه‌و چيروکانه‌ى، که وه‌ک ناموژگارى بو مروّف، لييان دواوه. لاني که‌م، له سى جيگاي قورئاندا، ناماژه بو زمان کراوه. نه‌وه‌ى زور زه‌ق کراوه‌ته‌وه، بريتيه له نايه‌تى ۳۱ ى سوره‌تى (البقرة) که تييدا هاتوه:

وعلم آدم الأسماء كلها ثم عرضهم على الملائكة فقال

أنبئوني بأسماء هؤلاء إن كنتم صادقين.

واتا خوداى گه‌وره ئاده‌مى فيرى هه‌موو (ناوه‌کان) کرد، پاشان پيشانى فريشته‌کانى دا و پيى گوتن ناوى نه‌و شتانه‌م پى بلين گه‌ر ئيوه راست ده‌که‌ن.

دياره ليکده‌ره‌وانى به‌رايى قورئان، له ژير کاريگه‌رى بوچوونه‌کانى ته‌ورات دابوون، که له‌ويوا داندراوه ئاده‌م يه‌که‌م مروّف بووه و يه‌که‌م زمانيش هى نه‌و بووه که له خوداوه بوى هاتوه. کاتيک که له قورئان به‌لگه‌يه‌کى باشت له‌و نايه‌ته نه‌بووه، نه‌وان (ناوه‌کان)يان به‌ زمانه‌کان ليکداوه‌ته‌وه. هه‌موومان ده‌زانين که ناوى (شت) زمان نييه. ره‌نگه ناوى نه‌و شتانه‌ى ده‌وروبه‌ر، به‌شيکى که‌م بن له زمان، به‌لام ناکريّت به‌ زمان دابندريّت.

له قورئاندا دهقی دی ههن، که ریک پیچهوانه‌ی (یهک زمانی) دهردهخن. واتا به ئاشکرا دیاره که خودا (یهک زمان) ی بو ئادهم، یان چ کهسیکی دی دانه‌به‌زاندوو. فهرموون سهیر بکن، له سوره‌تی ئیبراهیم، ئایه‌تی چواره‌مدا وا هاتوو:

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ.

واتا هیچ پیغه‌مبه‌ریکمان نه‌ناردوو، به‌بی زمانی نه‌ته‌وه‌که‌ی خوی، تا بو‌یان روون بکاته‌وه. ئەمه به ئاشکرا بو‌مان دهرده‌خات که ههر له‌سه‌ره‌تاوه زمانی جو‌راو‌جو‌ر هه‌بوون. ههر پیغه‌مبه‌ریکیش، به ئاده‌میشه‌وه، به زمانی نه‌ته‌وه‌که‌ی خوی، په‌یامی خودای گه‌یاندوو.

هه‌روهک له سوره‌تی (الروم) ئایه‌تی ۲۲ دا هاتوو:

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافَ أَلْسِنَتِكُمْ وَأَلْوَانِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ.

واتا، له نیشانه‌کانی، ئافرانندی ئاسمانه‌کان و زهوی و هه‌روهک جیاوازییه له نیوان زمان و په‌نگ و رووتان. ده‌بینین لیره‌شدا خودا، وهک بابه‌تیکی سه‌رمه‌د و ئەزه‌لی، ئاماژه بو جیاوازییه‌کانی زمان و په‌نگ و روو ده‌کات. واتا جه‌ختی له بوونی هه‌میشه‌یی زمانی جو‌راو‌جو‌ر و لیک نه‌چوو کردوته‌وه.

پوخته‌ی مه‌به‌ست: له قورئاندا، ئاماژه‌یه‌ک نییه، که ئاده‌م زمانیکی تایبه‌تی له خوداوه به دیار بو هاتوو و هه‌موو زمانه‌کانی دی سه‌ر گو‌ی زه‌ویش، ههر له‌و زمانه‌وه هاتوون. ئەمه ته‌نیا گوته‌یه‌کی باوه، که نه‌ک ههر خوی له‌به‌رده‌م راستیه‌کاندا ناگریت، به‌لکو له به‌رامبه‌ر گوته‌کانی خوداشدا ده‌سته‌وستانه. واتا به پیچه‌وانه‌وه، خودا جه‌ختی له بوونی زمانانی لیکجیاواز کردوته‌وه و ئەمه‌شی به یه‌کیک له نیشانه‌کانی بوونی خوی داناوه.

زمانى كوردى له بەردەم كۆنترىن و
بەھىزترىن زمانەكانى جىھاندا.

يووسف ئىسماعىل

له چوارچیوهی لیکۆلینهوهی زماندا، پیشهکیهک خزمهت به دابینکردنی بنهمایهک دهکات بۆ تیگه‌یشتن له بابته‌که و کاریگه‌رییه فراوانه‌کانی. له باره‌ی زمانی کوردیدا، ره‌چاوکردنی میژوو و گه‌شه‌سه‌ندن و به‌کاره‌یتانی، ناوه‌ندی هه‌ر پشکنینیکه بۆ پیگه‌ی زمانی کوردی به به‌راورد به زمانه جیهانییه‌کانی دیکه. زمانی کوردی که ره‌گ و ریشه‌ی بۆ چه‌ند هه‌زار سالیک پیش ئیستا ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، یه‌کیکه له زمانه به‌رده‌وامه‌کانی رۆژه‌لاتی ناوه‌راست، به‌لام به به‌راورد له‌گه‌ل زمانه هاوچه‌رخه‌کانی وه‌ک عه‌ره‌بی و فارسی، له رپووی ناساندن و پاراستنی جیهانییه‌وه رپووبه‌رپووی ئاسته‌نگی ناوازه ده‌بیته‌وه. بۆیه لیکۆلینه‌وه‌یه‌ک له پیگه‌ی زمانی کوردی له نیو کۆنترین و به‌هیزترین زمانه‌کانی جیهاندا، بۆ تیگه‌یشتن له شوینی دیاریکراوی زمانی کوردی له دیمه‌نی زمانه‌وانی جیهانیدا زۆر پێویسته.

زانباری پاشخانی زمانی کوردی:

زمانی کوردی سه‌ر به بنه‌ماله‌ی زمانی هیندۆئه‌ورووپییه، هه‌روه‌ها په‌یوه‌ندییه‌کی نزیک‌ی به زمانی فارسی و به‌لوچییه‌وه هه‌یه. رپنووسی تایبه‌تی خوی هه‌یه، که له‌سه‌ر بنه‌مای رپنووسی عه‌ره‌بی دانراوه له‌گه‌ل هه‌ندیک ده‌ستکاری. زمانی کوردی به شیوه‌یه‌کی سه‌ره‌کی له کوردستان قسه‌ی پی ده‌کریت، که له سه‌رانسه‌ری عێراق، ئێران، تورکیا، سوریا ده‌گرپه‌ته‌وه. جگه له‌وه‌ش کۆمه‌لگه‌یه‌کی گه‌وره‌ی ره‌وه‌ندی کوردی له ئه‌وروپا و ئه‌مریکا‌دا بلا‌بوو‌ده‌ته‌وه. زمانی کوردی سه‌ره‌پای جیاوازی و میژووی ده‌وله‌مه‌ندی، ده‌یان ساله په‌راویزخراوه و سه‌رکوتکراوه، به‌تایبه‌تی له‌و ولاتانه‌ی که پیکهاته کوردییه‌کان که‌مینه‌ن.

گرنگی خویندنی زمانی کوردی:

جگه له‌وه‌ش خویندنی زمانی کوردی به چه‌ند هۆکاریک گرنگییه‌کی زۆری هه‌یه. یه‌که‌م: ده‌توانیت یارمه‌تیده‌ر بیت له پرکردنه‌وه‌ی دابه‌شبوونی کولتووری نیوان کورد و غه‌یره کورد به ئاسانکاری بۆ لیکتیگه‌یشتن له نیوان پیکهاته جیاوازه‌کاندا. دووه‌م: میژوو و ئه‌ده‌بیاتی ده‌وله‌مه‌ندی زمانی کوردی دیدیکی ناوازه سه‌باره‌ت به فره‌چه‌شنی کولتووری و زمانی رۆژه‌لاتی ناوه‌راست پیشکesh ده‌کات. جگه

زمانه‌کانیش. هه‌روه‌ها زمانی عه‌ره‌بی یه‌کێکه له زمانه‌کۆنه‌کانی جیهان و زیاتر له ۴۲۰ ملیۆن کهس له جیهاندا قسه‌ی پێده‌که‌ن. کاریگه‌رییه‌که‌ی له زمانی زۆریک له ولاتانی موسلماندا ده‌بینرێت و هه‌روه‌ها به‌ زمانیکی پیرۆزی ئاینی ئیسلام داده‌نرێت.

پێناسه‌ی کۆنترین زمانه‌کانی جیهان:

پێناسه‌ی کۆنترین زمانه‌کانی جیهان بابه‌تیکی مشتومپی زۆری زمانناسانه. به‌لام هه‌ندیک زمان هه‌ن که به‌ شیوه‌یه‌کی به‌رفراوان وهرگیراون که له کۆنترین زمانه‌کاندا، وه‌ک هیرۆگلیفی سۆمه‌ری و ئه‌که‌دی و میسری. ئه‌م زمانانه له شارستانیه‌ته‌ کۆنه‌کانی رۆژه‌لاتی ناوه‌راست و میسریدا قسه‌یان پێده‌که‌را و تا ئیستاش کاریگه‌رییان له کۆمه‌لگه‌ی مۆدیرن ده‌بینرێت. سه‌ره‌پای ته‌مه‌نی ئه‌م زمانانه، هه‌شتا به‌ قورسی لیکۆلینه‌وه‌یان له‌سه‌ر ده‌کریت و پارێزراون، به‌و پێیه‌ی تیروانینیک بۆ میژوو و گه‌شه‌سهندنی په‌یوه‌ندی مرۆف ده‌به‌خشن.

نمونه‌ی زمانه‌ کۆنه‌کانی جیهان بریتین له‌ زمانی سۆمه‌ری که میژوو‌ه‌که‌ی ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ ساڵی ۳۵۰۰ پێش زاین و به‌ یه‌که‌م زمانی نووسراو داده‌نرێت، زمانی میسری که هه‌ر له‌ ساڵی ۲۶۹۰ پێش زاین قسه‌ی پێده‌که‌را، هه‌روه‌ها زمانی هیتی که له‌ ده‌وروبه‌ری ساڵی ۱۶۰۰ پێش زاین له‌ ناوچه‌ی ئیستای تورکیا قسه‌ی پێده‌که‌را. زمانه‌ کۆنه‌کانی تر بریتین له‌ زمانی سانسکریت که میژوو‌ه‌که‌ی ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ ده‌وروبه‌ری ساڵی ۱۲۰۰ پێش زاین و تا ئیستاش قسه‌ی پێده‌کریت، هه‌روه‌ها زمانی ئه‌کادی که له‌ ده‌وروبه‌ری ساڵی ۲۴۰۰ پێش زاین له‌ میزۆپۆتامیا قسه‌ی پێده‌که‌را. ئه‌م زمانانه به‌ درێژایی میژوو کاریگه‌رییه‌کی به‌رچاویان له‌سه‌ر په‌ره‌سهندنی زمان و کولتور هه‌بووه‌ و تا ئیستاش به‌رده‌وامن له‌ لیکۆلینه‌وه‌ و سه‌رسامبوون.

کاتیکیک باس له‌ پێناسه‌کردنی به‌هێزترین زمانه‌کانی جیهان ده‌کریت، هۆکاری جۆراوجۆر هه‌ن که دینه‌ گۆره‌پانه‌که‌وه. ژماره‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که زمانی دایک (زگماکی) ده‌زانن، په‌یوه‌ندی نیوده‌وله‌تی، کاریگه‌ری کولتوری و ئابووری، گرنگی میژوویی، هه‌ندیکی له‌ توخمانه‌ن که ده‌سه‌لاتی زمانیک دیاری ده‌که‌ن. زمانی ئینگلیزی به‌ فراوانترین زمان داده‌نریت له‌سه‌ر ئاستی جیهان و کاریگه‌رییه‌کی به‌رچاوی له‌سه‌ر لایه‌نه‌ جۆراوجۆره‌کانی کۆمه‌لگا هه‌یه‌ له‌ سه‌رانسه‌ری جیهاندا، ئه‌مه‌ش وایکردوه‌

ببیته ركباهری بههیزترین زمان له جیهاندا. ههروهها زمانی چینی ماندارین، عه‌ره‌بی، ئیسپانی، فه‌ره‌نسی به‌هۆی ژماره‌یه‌کی به‌رچاوی قسه‌که‌ران و شکۆمهن‌دی کولتوورییه‌وه له بههیزترین زمانه‌کانن.

نموونه‌ی بههیزترین زمانه‌کانی جیهان له سه‌رانسه‌ری کیشوهر و کولتووره جیاوازه‌کاندا ده‌دۆزیته‌وه. چینی ماندارین که زیاتر له ملیاریک قسه‌که‌ری هه‌یه، به‌ناوبانگه به ئالۆزی و کاریگه‌رییه‌کانی وه‌ک زمانیکی بازرگانی جیهانی. زمانی عه‌ره‌بی به‌هۆی رۆلی وه‌ک زمانی قورئانی پیرۆز و به‌کاره‌ینانی به‌ربلاوی وه‌ک زمانی ره‌سه‌ن و دووه‌م له سه‌رانسه‌ری رۆژه‌ه‌لاتی ناوه‌راست و باکووری ئه‌فریقا به‌یه‌کیک له زمانه کاریگه‌ره‌کان داده‌نریت. زمانی ئینگلیزی که نزیکه‌ی یه‌ک ملیار و نیو قسه‌که‌ری هه‌یه، له جیهانی مۆدیرنیشدا بووه‌ته زمانیکی بههیز، به‌به‌کاره‌ینانی به‌ربلاوی له بازرگانی و میدیا و په‌یوه‌ندییه نیوده‌وه‌له‌تییه‌کان. ئه‌م زمانانه هه‌موویان به‌شداریه‌کی به‌رچاویان له په‌یوه‌ندی و کولتووری جیهانیدا کردووه. سه‌ره‌رای میژووی دوور و درێژ و گرنگی کولتووری، زمانی کوردی له بازنه‌ی ئه‌کادیمی و زانستیدا به‌شیوه‌یه‌کی به‌رفراوان که‌م نوینه‌رایه‌تی ده‌مینیته‌وه. ئه‌م دانپێدانه‌نه‌کردنه بووه‌ته هۆی دوورخستنه‌وه‌ی زمانه‌که له به‌لگه‌نامه فه‌رمیه‌کان و سیسته‌می په‌روه‌رده‌یی و په‌راویزخستنی قسه‌که‌رانی و رێگری له توانای به‌شداریکردنی ته‌واویان له کۆمه‌لگه‌ی فراوانتردا. بۆ به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی ئه‌م ره‌وته، زۆر گرنگه که زمانی کوردی زیاتر بایه‌خ و سه‌رچاوه‌ی زیاتر وه‌ربگریت، رێگه به‌پاراستن و گه‌شه‌کردنی بدات له هه‌مان کاتدا دان به‌گرنگیه به‌رده‌وامه‌که‌یدا بنیت هه‌م بۆ کۆمه‌لگه‌ی کورد و هه‌م بۆ جیهانی فراوانتر.

بنه‌چه‌ی زمانی کوردی به‌هۆی نه‌بوونی تۆماری نووسراوه‌وه له نه‌هینیدا پۆشراوه. به‌لام زانایان پێیان وایه که زمانی کوردی ره‌گ و ریشه‌ی له لقی ئێرانی بنه‌ماله‌ی زمانی هیندوئه‌وروپیدا هه‌یه. ته‌نانه‌ت هه‌ندیک باس له‌وه ده‌که‌ن که کورد نه‌وه‌کانی مادی کۆنه که به‌زمانیکی هاوشیوه‌ی کوردی قسه‌یان ده‌کرد. هه‌ندیکی تر پێشنیاری ئه‌وه ده‌که‌ن که زمانی کوردی له‌ژێر کاریگه‌ری زمانه کۆنه‌کانی سامیدا بووه وه‌ک زمانی ئارامی و ئه‌که‌دی که له ناوچه‌که‌دا قسه‌یان پێده‌کرا. زمانی کوردی بێ گویدانه بنچینه‌ی وردی خۆی، میژوویه‌کی ده‌وله‌مهن‌دی هه‌یه که تا ئه‌مپرووش به‌رده‌وامه له په‌ره‌سه‌ندن و گه‌شه‌سه‌ندن. میژووی زمانی کوردی ره‌گ و ریشه‌ی له سه‌رده‌می کۆن داگرتووه

و بەدریژایی سالان گۆرانکاری بەرچاوی بەخۆیەوہ بینیوہ. سەرہتایبترین بەلگەنامە ی نووسراوی ناسراو بە زمانی کوردی دەگەریتەوہ بۆ سەدە ی ١٦، ھەرچەندە پیدەچیت ئەو زمانە ھەزاران سال پیش ئەوہ قسە ی پیکرابیت. زمانی کوردی بە دریژایی میژوو لە ژیر کاریگەری زمان و کولتووہرە جۆراو جۆرەکاندا بوو، لەوانە زمانی فارسی، عەرەبی، تورکی، لە ھەمان کاتدا تاییبەتمەندییە جیاوازەکانیشی پاراستووہ. ھەولەکان بۆ ستانداردکردنی زمانی کوردی دەیان سالە بەردەوامە و زمانی کوردی سەردەمی کوردی بەسەر دوو شیوہزاری سەرەکیدا دابەشکراوہ کە بریتین لە کرمانجی و سۆرانی.

بەچە ی سەرہتایی زمانی کوردی تا رادەیک ئەستەمە بە وردی دیاری بکریت چونکە زمانەکە ھەر لە سەرہتای دامەزراندنیەوہ لە ژیر کاریگەری ھۆکاری جۆراو جۆر بووہ. پێیان وایە زمانی کوردی رەگ و ریشە ی لە زمانە کۆنەکانی فارسی و مادیدا ھەییە، کە پیش سەرھەلانی زمانی کوردی لە ناوچەکەدا قسەیان پیدەکرا. بەلام زمانی کوردی نەوہ ی ئەو زمانانە نییە، بەلکو وەک زمانیکی جیا لە ناوچەکەدا پەرە ی سەندووہ. جگە لەوہش لە سالانی دواتردا کەوتۆتە ژیر کاریگەری زمانی عەرەبی و تورکی، ئەمەش شوین پی ھەلگرتنی سەرچاوەکە ی زیاتر ئالۆزتر دەکات. گەشەسەندنی زمانی کوردی گەشەسەندنی زمانی کوردی پرۆسەییەکی دریژخایەن و ئالۆز بووہ، کە بە ھۆکاری جۆراو جۆری سیاسی، کۆمەلایەتی و کولتوووری دیاری کراوہ. لە بەربەستە ھەرە بەرچاوەکانی میژووہکەیدا ھەولەکانی ستانداردکردنی سەدە ی بیستەم کە لە ئەنجامدا فۆرمیکی نووسراوی یەکگرتوو و دامەزراندنی نەریتیکی ئەدەبی کوردی لیکەوتەوہ. بە تێپەرپوونی کات، کوردی بۆتە ھیمایەکی گرنگی ناسنامە ی کورد و خواستی نەتەوہیی، ھەرۆھا بووہتە ئامرازیک بۆ پاراستن و دەربرینی میراتی دەولەمەندی کولتوووری گەلی کورد. سەرہرای ئاستەنگە بەردەوامەکان، زمانی کوردی بەردەوامە لە گەشەکردن و پەرەسەندن، کە رەنگدانەوہ ی سروشتی دینامیکی و ھەمەچەشنی کۆمەلگای کوردییە.

کاریگەری زمانەکانی دیکە لەسەر زمانی کوردی:

زمانی کوردی بەدریژایی سەدەکان کاریگەرییەکی بەرچاوی لە زمانەکانی دیکە ی ناوچەکە ی خۆیەوہ ھەبووہ. بە ھۆی ھەلکەوتە ی خاکی زمانی کوردی، زمانی جۆراو جۆر

سه‌رچاوه‌کانی دیکه بانگه‌شهی ئه‌وه ده‌که‌ن که ژمارهی قسه‌که‌ران ده‌توانیت بگاته ٤٨ ملیۆن که‌س. سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش جیاوازییه‌کی به‌رچاوی ناوچه‌یی له به‌کاره‌ینانی زمانی کوردیدا هه‌یه و زۆرینه‌ی قسه‌که‌ران له تورکیا، ئێران، عێراق، سوریا و ئه‌رمینیا چ‌ر‌بوونه‌ته‌وه. بواره‌کانی به‌کاره‌ینانی زمانی کوردی به‌رفراوان و هه‌مه‌چه‌شنن. زمانی کوردی له ولاتی وه‌ک تورکیا، ئێران، عێراق، سوریا به‌ شیۆه‌یه‌کی به‌رفراوان قسه‌ ده‌کریت. زمانی فه‌رمی حکومه‌تی هه‌ریمی کوردستانه له عێراق و کاریگه‌ری زمانه‌وانی و کولتووری به‌رچاوی هه‌یه له ئازهربايجان و ئه‌فغانستان و پروسیا که پیکهاته کوردییه‌کان تێیدا بوونیان هه‌یه. جگه له‌وه‌ش به‌کاره‌ینانی زمانی کوردی له ناوچه‌کانی دیکه‌ی جیهاندا که ره‌وه‌ندی کوردی تێدايه، وه‌ک ئه‌لمانیا، سوید، به‌ریتانیا، ئه‌مریکا، زۆره. سه‌ره‌پای ئه‌مه‌ش هه‌یشتا کوردی خه‌بات ده‌کات بۆ دانپێدانانی یاسایی و یه‌کسانبوون له‌گه‌ڵ زمانه‌ بالاده‌سته‌کانی ئه‌و ناوچه‌یه‌ی که تێیدا قسه‌ی پێده‌کریت.

ئاینده‌ی زمانی کوردی:

ئاینده‌ی زمانی کوردی نادیاره، به‌و پێیه‌ی پووبه‌رووی چه‌ندین ته‌حه‌دا و ئاسته‌نگ ده‌بیته‌وه. یه‌کیک له ئاسته‌نگه هه‌ره به‌رچاوه‌کان نه‌بوونی دانپێدانان و پێگه‌ی فه‌رمییه له‌و ولاتانه‌ی که قسه‌ی تێدا ده‌کریت. جگه له‌وه‌ش گه‌نجانی ناوچه کوردنشینه‌کان تادیت زمانه‌کانی تر به‌کارده‌هێنن و زۆرجار ته‌نها به‌ زمانی بالاده‌ستی ده‌وله‌ت فیرده‌کرین. به‌لام هه‌وله‌کان بۆ به‌ره‌وپیشبردن و پاراستنی زمان، وه‌ک قوتابخانه‌ی زمان و ده‌زگا‌کانی راگه‌یاندن، هه‌ندیک گه‌شبینی بۆ داها‌توو پیشکه‌ش ده‌که‌ن. به‌رده‌وامی به‌ کاره‌ینان و گه‌شه‌ پێدانی زمانی کوردی بۆ پاراستنی کولتوور و ناسنامه‌ی کوردی زۆر گرنگ ده‌بیت. سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی که زمانی کوردی زمانی گه‌لیکی کۆن و خاوه‌ن کولتوور و میژووویه‌کی ده‌وله‌مه‌نده، به‌لام له‌ میژوه‌ له‌لایه‌ن ده‌وله‌تانی دراوسینه‌وه‌ کپ و په‌راویزخراوه. زمانی کوردی سه‌ده‌یه‌ک له سه‌رکو‌کردنی سیستماتیکی پزگاری بووه، به‌لام له‌ سایه‌ی هه‌ولی رۆشنبیران و تیکۆشه‌رانی کورد که له‌ پیناو ناساندن و پاراستنیدا خه‌باتیان کردووه، له‌ سالانی رابردوودا رینیسانسی به‌خۆیه‌وه‌ بینیوه. سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش هه‌یشتا وه‌ک ته‌حه‌دایه‌ک بۆ زمانی کوردی ده‌مینیته‌وه‌ که پ‌کابه‌ری زمانه‌ بالاده‌سته‌کانی جیهان بکات، چونکه له‌ خه‌باتدایه‌ بۆ ئه‌وه‌ی وه‌ک زمانیکی فه‌رمی له‌ ریکخراو و دامه‌زراوه نیۆده‌وله‌تییه‌کان وه‌ربگیریت.

ده‌ره‌نجام له‌ گۆتاییدا:

زمانی کوردی به‌ درێژایی میژوو گه‌شتیکی دوور و درێژ و ته‌حه‌دای به‌سه‌ر بردوو. وی‌پرای ڕووبه‌ڕووبوونه‌وه‌ی ئاسته‌نگ و مملانیی جۆراوجۆر، توانی بمینیته‌وه‌ و گه‌شه‌ بکات و ببیته‌ زمانیکی دینامیکی و ناوازه‌، ده‌وله‌مه‌ند به‌ کولتوور و نه‌ریتی تایبه‌تی خۆی. خۆراگری و زیندووویی‌ه‌که‌ی به‌لگه‌ی به‌هیزی و جوانی گه‌لی کورد و زمانه‌که‌یه‌. هه‌رچه‌نده‌ ڕه‌نگه‌ یه‌کیک له‌ زمانه‌ کۆنه‌کان یان به‌ شیوه‌یه‌کی به‌رفراوانترین زمانه‌کانی جیهان نه‌بیته‌، به‌لام گرنگی و به‌های زمانی کوردی به‌ که‌م سه‌یر ناکری.

یه‌که‌م: پوخته‌ی لیکۆلینه‌وه‌ و نووسینه‌کانم بۆ کورتکردنه‌وه‌ی زمانی کوردی میژووویه‌کی ده‌وله‌مه‌ند و تایبه‌تمه‌ندی ناوازه‌ی هه‌یه‌ و به‌کاره‌ینانیکی به‌ربلاوی هه‌یه‌ له‌نیو کۆمه‌لگه‌ی کوردیدا. سه‌ره‌پرای ڕووبه‌ڕووبوونه‌وه‌ی ئاسته‌نگه‌کانی وه‌ک نه‌بوونی ستانداردکردن و دانپیدانان، هه‌وله‌کان بۆ پاراستن و پێشخستنی زمانه‌که‌ به‌رده‌وام له‌لایه‌ن چالاکوانان و زانایان و حکومه‌ته‌کانی کورده‌وه‌ دراوه‌. جگه‌ له‌وه‌ش زمانی کوردی به‌شدارییه‌کی به‌رچاوی له‌ فره‌چه‌شنی و میراتی کولتووری دیمه‌نی زمانه‌وانی جیهاندا کردوو. به‌ گشتی زمانی کوردی شایه‌نی بایه‌خ و پێزانینی زیاتره‌ له‌ گوتاری جیهانیی تایبه‌ت به‌ زمان و کولتووردا.

دووهم: بیرکردنه‌وه‌کانی گۆتایی له‌سه‌ر زمانی کوردی، زمانی کوردی میژووویه‌کی ده‌وله‌مه‌ندی هه‌یه‌ و ڕۆلێکی چاره‌نووس ساز له‌ شوناسی کولتووری گه‌لی کورددا ده‌گیریت. سه‌ره‌پرای ئه‌و ته‌حه‌ددایانه‌ی که‌ به‌ درێژایی میژوو ڕووبه‌ڕووی بووه‌ته‌وه‌، زمانه‌که‌ به‌رده‌وامه‌ له‌ گه‌شه‌کردن و په‌ره‌سه‌ندن. هه‌وله‌کان بۆ ستانداردکردنی زمان و زیادکردنی ڕێژه‌ی خوینده‌واری له‌ نیو زمانی کوردی زماندا به‌رده‌وام ده‌بیته‌ و ڕۆلێکی گرنگی له‌ پاراستنی ئه‌م زمانه‌ ناوازه‌یه‌دا ده‌گیریت. گرنکه‌ دان به‌ گرنگی زمانی کوردیدا بنیین و پالپشتی بکه‌ن بۆ دانیابوون له‌ به‌رده‌وامی به‌کاره‌ینان و گه‌شه‌سه‌ندنی.

بانگه‌واز بۆ کردار. بۆیه‌ هه‌روه‌ک دان به‌ گرنگی و به‌های زمانی کوردیدا ده‌نیین، هه‌روه‌ها ناتوانین چاوپۆشی له‌ پێویستی به‌په‌له‌ی پاراستن و پێشخستنی ئه‌م زمانه‌ بکه‌ین. بانگه‌وازیکه‌ بۆ کرده‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی کۆمه‌لگای کوردی زمانه‌که‌ی له‌ باوه‌ش بگریته‌ و به‌ نرخ‌ی بزانیته‌ و هه‌ولی ستانداردکردن و مۆدیرنیزاسیۆنی بدات و داوای

دانپیدانان و دستراگه‌یشتن به یه‌کسانی له په‌روه‌رده و میدیادا بکات. جگه له‌وه‌ش بانگه‌وازیکه بۆ کرده‌وه بۆ زانایان و زمانناسان و دارپژهرانی سیاسه‌ت بۆ پالپشتی و وه‌به‌ره‌ینان له گه‌شه‌پیدانی زمان و کولتووری کوردی، بۆ ئه‌وه‌ی دلنیا‌بن له‌وه‌ی که زمانیکی زیندوو و گه‌شه‌سه‌ندوو له نیو کۆنترین و به‌هیزترین زمانه‌کانی جیهاندا بمینیتته‌وه.

سه‌رچاوه‌کان:

• خوینته‌ری خۆشه‌ویست ده‌توانی بۆ وورتر له‌باری بابه‌ته‌که‌وه بزانی، له‌رێگای ئه‌و سه‌چاوانه‌ی که بۆم داناوی.

- Amir Hassanpour. «Nationalism and Language in Kurdistan, 1918-1985» Mellen Research University Press, 1992
- Plato. «Laches.» DigiCat, 2022
- John McGarry. «The Future of Kurdistan in Iraq.» Brendan O'Leary, University of Pennsylvania Press, 2006

زمان و يادەوهرى له رۆمانى گرى
سەھۆل..يان بەرخودانى كۆبانى...

فەرەيدون سامان ■

و پیرای پۆمانه کانی زازانا و لاله کانی لالش، کامهران خۆشناو ناویکی نادیارى ديار له پۆمانى نوێى کوردیدا، که به هرووژمیکى ئەفرینه رانه و به باگره و ندىکی پۆشنبیری قوول، پر له یاده و هری، رووداوه تراژیدییه کانی میژووی نه ته و ده یه کی هه ره شه لیکراو به سرینه وه و کۆمه لکوژی، به زمانیکی شاعیرانه دهوله مهند به په یف و زاراوه ی زور له زار و بنزاره په سه نه کوردییه کان، ئەمجاره به به ره مه میکی ئەده بی ناوازه که پۆمانی (گری سه هۆل) ه له ژان و کوژان و به رخودانی کو بانى ده دویت، هه ر چه نده ئەده بی به رگری و جهنگ له ناو گه لانی جی هاندا هه ر له کۆنه وه بوونی هه یه، له و بواره شدا چه ندان شاکاری و یژه یی و هونه رییان به ره مه هیناوه، هه ر له دهقی شیعرى و شانۆیی و پۆمانه وه بگره تا ده گاتی فیلمی سینه مایی، به لام ئەگه ر چاویک به کتیبخانه ی کوردیدا بگێرین، ئەوا زور که من ئەو پۆمانانه ی باس له به سه رهات و نه هامه تییه کانی گه له که مان ده که ن و به تاییه تی له میژووی نوێی خۆیدا. ئەوجا ئەگه ر ئاوړیک له رووداوه تراژیدییه کانی هاوینی سالی (۲۰۱۴) بده ینه وه، کاتی ریکخراوی تیروریستی چه ته کانی (دهوله تی ئیسلامی له عیراق و شام) ناسراو به داعش، هیرشیان هینایه سه ر ناوچه کانی کوردستان، به تاییه تیش له کافاری شنگالی ئیزیدینشیندا، ئەوا به زور که می پۆماننووسه کانمان ئەو بواره یان باسکردوو، بۆ نموونه به رخودانی شاروچکه ی کو بانى له پوژئاوای کوردستاندا، که له ماوه ی سالی کدا شه رقان و به رگریکاران قاره مانیه تیکی ئەوتویان تو مارکرد، که هه موو جی هانی هینایه سه رهیل بۆ ئەوه ی پارێزگاری له ئەزموونی خه بات و ده سکه وته کانی گه لی پوژئاوای کوردستان بکه ن. چه زم ده کرد له و باسه دا ئاگاداریم، به لام سه ليقه ی هینده سه یرکردنی هه وال و راپوورته کانم نه بوو. تا پۆمانی (گری سه هۆل) ی پۆماننووسی به توانا و فره به هره موهه ندیس کامهران خۆشناوم ده سکه وت.

گری سه هۆل کتیبیکی دانسقه یه له وه شانی ده زگای فام و به قه باره ی (۲۱×۱۳،۵) سم که له دووتوئی (۴۲۲) لاپه رده ا چاپکراوه، کاکى نووسه ر سه رجه م ورده کاری جه نکه که و دابه شبوونی هیزه کان و ژيانى پوژئانه ی به رگریکاران و هیرشبه ران خستو ته پرو، هه ر له و تاوانانه ی جهنگی به ده ست داعش ئەنجامدران تا ئەو پاله وانیه ته ئەفسووناوییه ی شه رقانان که هیشتا که س پیانی نه زانیوه. له ماوه ی خویندنه وه ی ئەو پۆمانه دا و پیرای باس و خواسی به رخودانی کو بانى و ناوی گه ره ک و بازپو پارکه کانی، کۆمه لیک زانیاری نویم ده سکه وت، له چه ندین ده سته واژه ی سیاسی

گەیشتم و چەندین راستی پووداوی میژوویم بۆ پوونبووه، که پیشتر ئاگاداریان نەبووم، ئاخر نەمدەزانی ئەو کەتیبەیی داعش ئەوەی هێرشێ کردە سەر کۆبانی، مخابن هەر هەموویان کورد بوون و نەشەمدەزانی عەرەب و فەلەش بەرگریان لە کۆبانی کردووه.

سەرباری ئەوەی داعش هێزێکی داگیرکەری دواکەوتووی خوینپێژ بووه، کەچی لەمیانی کەسایەتییەکانی نیو پۆمانەکە، نووسەر هەولیداوه ئەوانیش بدوینین، بیروپاوی بۆچوون و ئەدەبیاتیان بخاتە پوو، چۆن بێردەکەنەوه، چۆن هەلسوکەوت دەکەن. نووسەر هەولیداوه هاوسەنگییەکی بخولقینیت وەک گۆیزەرەوێهەکی بیلایهنی پووداوەکان و دوور لە پەریزی یان لایەنگیری، و پیموایە لەمبارەدا تا رادەیهکی بەرچاوی سەرکەوتوو بووه. بەشیک لە پالەوانانی پۆمانەکە ناسراون وەک (موسا هەردەم، جوانە پالانی، ئارین میرکان، خەتابی کوردی، ئەبو عەلی عەسکەری) بەلام چەند کەسایەتییەکی دیکە زادهی هزر و خەیاڵی نووسەرن، ئەمەش تا هاوسەنگی بداتە پۆمانەکان و لە دنیای ساردو سپی واقعیەتی بە دوورخاتەوه و روح بداتە بەر پووداوەکان، کە لەمەشدا بەسەرکەوتووی دەزانم، چونکە کەسە درووستکراوەکان زادهی پووداوەکانن و باسەکانیان جوانتر کردووه.

پۆمانەکە چیرۆکی نەبووی خوشەوێستییه، یان چاکترە بلین ئەقینیک یەکی لایەنەیی داعشێکی فریو خواردوو، ئەوەی وەک گری ئاگر بۆ شەرقانیکی مەعلانی یەپەژە دەسووتی، کچیکی ساردو سپی بیباک، ئامیریک کوشتن، کە باکی بە هیچ نییه و دواي کوزرانی خوشکە بچووکەکی بۆتە کەسیکی بیهستی هاوشیوهی کیویکی سەهۆلبەندان.

پۆمانەکە بە دوو تەوهردا دەپوات، کۆمەلێک کەس، کە گوزارشت لە ولاتە زلەهیزەکان دەکەن، ئەوانەیی دانیشتون و یاری بە گەلە ستمدیده و چەوساوەکان دەکەن و باکیان بە هیچ و کەس نییه، لە بەرامبەرەدا گەلانی وەک پارچەیی شەترەنج لە گۆرەپانی ژیان دەجوولیندرین و بەردەوام ولاتیان کوشتارگە و گۆرەپانی جەنگ و مالویرانی و کۆمەلکوزییه.

تەوهری دووهم شەری کۆبانییه و سەرجهەم وردەکاری جەنگە کە دەخریتە پوو، لە سەرەتای پۆمانەکە ئەو دوو تەوهرە هاوتەریب لەگەڵ یەکتەر دەپۆن بەشیوهیهک؛ هەردوو دەستە ئاگیان لەوانی دیکە نییه و دەکرا دوو چیرۆکی جیاواز بن.

خوینهری هۆشیار له باسهکه دهگات و دهزانی چ له پشت پهردهکان دهگوزهری، له وهشدا ههست دهکه م نووسهر توانیویهتی رووداوهکان له خزمهتی دهقهکه بخاتهوه، زۆر به روونی مه بهستی باسهکه دیاره، که ئیمه ی گهلانی جی هانی سییه م پارچه ی بیگیان و ویستی سهر تهختی شهترنجی دهست یاریزانه بههیزهکانین ئهوانه ی به ههوهسی خویان دهمانجولینن لهو کاته ی ئیمه وا ههست دهکهین ئازادانه ههلسوکهوت دهکهین.

زمانی نووسین: سه بارهت به ئهوه ی رۆمانی سییه می نووسهره که دهیانخوینمه وهو به پراستی چیژم لئ بینی، به کوردییه کی رهوان و پاراو نووسراوه، ههر چهنده نووسهر چه ندین وشه و زاراوه و دهسته واژه ی تایبه تی به کارهینان، ته نانهت من بو خۆم ناچار ده بووم بگه ریمه وه سهر پهراویزهکان تا له واتاکیان بگم. به هه رحال ئه مهش دوو دیوی هه یه، یه که م خوینهری نائاشنا و نامۆ به و وشه و زاراوانه، هه لیکی بو دروست ده بیته به به ناو و وشانه ئاشنا بیته وه، حاله تی دووهمیش تا راده یه ک کاتی خوینهر دهگریت و رهنگه بیته هوی له بیرچوونه وه و تیپه رینی هه ندی له وینه و رووداوهکان، هه رچه ند نووسهر له پهراویزشدا هاوواتایانی داناوه.

له بهشی (۴۳) و کاتی کوژرانی دوا داعش دهخاته روو، یاری به وشهکان دهکات و به شیک ی زۆری له و وشانه به کارهینان که به پیتی کاف دهستپیده کهن، سه رباری ئه وه ی چیژم له م به شه بینی، که باس له هزر و یاده وه ریه کانی داعشیک ی کوردی هه لئه تاو دهکات، ئه وه ی بیزاره و به دوای مه رگدا ده گه رپیت، ئه وا چیژم له ریزکردنی ئه م هه موو وشه جوانه بینی...

تهکنیکی نووسین؛ له لایه کی دیکه وه تهکنیکی به کارهاتوو له گواستنه وه ی رووداوهکان به شه به دوای یه کهکان چیژی پییه خشییم، به تایبهت کاتی رووداوهکان له نیوان هیزهکانی یه په ژه و داعش هاتووچۆیان دهکرد، سه رنجی راکیشام، ته نانهت زۆر جارن لیم تیکه ل ده بوو، کاتیک داعشیک هاواری دهکرد، شه رڤانیک وه لامی ده دایه وه، به رگریکاریکی میلی تهنگی راده کیشاو چه ته یه کی داعشیش ده یته قاند...

به پراستی تهکنیکی بهرزو جوانه.

به پوانینی خۆم بهرزترین ئاستی ئه م تهکنیکه له به شهکانی (۲۵) و (۲۶) دهنگه داته وه، کاتیک گوزارشت له تهقاندنه وه ی باره گای ئاسایشی کۆبانی دهکات و ئه و رووبه روو بوونه وه ی نیوان دوو کوره که مان بو ده گیریته وه، ئاسایشه به رگریکارو داعشه خۆکوژه که، که ههردووکیان ناو نازناویان ههیه، به پراستی

چه‌نده جوانه هینده جه‌رگبره... ئەمه جگه له و دیمه‌ن گواستنه‌وه‌ی به‌شی (۲۴) ئەوه له چاوی نیشانه‌شکینیک دیمه‌نه‌که ده‌گوازیته‌وه، له چاوی ئەو بۆ چاوی یه‌کیک له و گه‌نجانە‌ی دیوی کوردستانی باکوور ئەوانە‌ی به‌رامبەر کۆبانی گردببونه‌وه و له چاوی ئەویش بۆ چاوی فرۆکه‌وانیکی هیزه‌کانی هاوپه‌یمانان و له چاوی ئەویش بۆ چاوه‌کانی داعشیکی کورد و له‌ویش‌وه دووباره بۆ چاوه‌کانی نیشانه‌شکینه‌که، که هه‌مووانیش وشه‌ی (گه‌مژه) به‌کاردینن و هه‌ریه‌که و مه‌به‌ستی که‌سه‌که‌ی به‌رامبهریه‌تی...

به‌ش به‌حالی خۆم تا ئەو رۆمانه‌م نه‌خوینده‌وه له قارمانیه‌تی ئارین میرکان نه‌گه‌یشتم، تا به‌سه‌ره‌اتی قوتابخانه‌ی سه‌رزووریم نه‌خوینده‌وه نه‌مزانی قه‌لای دمدم دووباره بۆته‌وه، تا ماجه‌رای شه‌ری گردی ده‌ولیم نه‌دیت نه‌مزانی چۆن مروّف به‌جه‌سته‌ی روتی به‌ر له پیشه‌ره‌وی تانکه‌کان ده‌گریت.

تا فیداکاری ریقانام نه‌خوینده‌وه نه‌مزانی بۆ زه‌یتونه‌کانی ئاوی گولمین شین هه‌لگه‌راون و زنجانه‌ریژن... به‌خوینده‌وه‌ی ئەم پالە‌وانیه‌تان موچرکم هاتی و زانیم بۆچی کۆبانی بۆته هیمایه‌ک به‌سنگی ئازادبخوازان. یه‌کیکی دیکه له دیمه‌نه‌ جوانه‌کان به‌شی (۳۰) یه‌مه‌و کاتی هیزی پیشمه‌رگه‌ی کوردستان ده‌گه‌ن به‌سنووری رۆژئاوا و به‌ره‌و کۆبانی ده‌په‌رنه‌وه، من هه‌یج نالیم و هیوادارم بیخویننه‌وه‌و چیژی لیوه‌رگرن. من چیتز باس له‌ناواخنی رۆمانه‌که‌ ناکه‌م و بۆ خوینه‌رانی هیژای لیده‌گه‌ریم، به‌لام کۆتاییه‌که‌ی رایچله‌کاندم، چونکه له ده‌قیکی واقیعی ده‌رچوو و ریچکه‌ی ریالیزمی جادوویی گرت... به‌راستی باباته‌که‌ی ناخ‌هه‌ژینه‌...

جیگای ئاماژه‌یه‌ که ئەمه سییه‌م رۆمانی نووسه‌ره‌ که ده‌توانم به‌ ئەده‌بی جه‌نگی ئەژمار بکه‌م، ئەوه‌ی دیمه‌نه‌کانی شه‌روشه‌ر یاداشت ده‌که‌ن، وه‌ک هاوینه‌ی کامیرایه‌کی ورد ورده‌کارییه‌کان ده‌گوازنه‌وه.

یه‌که‌م رۆمانی میژوویی (زازانا) (۲۰۱۸) که باس له جه‌نگی نیوان بابلیه‌کان و هاخه‌مه‌نشیه‌کان ده‌کات و لیوانلیوه له شمشیر وه‌شاندن و گلانی سواران و پلانی سه‌ربازی.

دووه‌م رۆمانی (لاله‌کانی لالش) (۲۰۱۹) که باس له تراژیدیا و به‌رخودانی کوردانی ئیزی دی ده‌کات به‌تایبه‌ت دوا‌ی په‌لاماره‌ هۆفی و نامرۆقانه‌که‌ی داعش بۆ سه‌ر کافاری شه‌نگال له سالی (۲۰۱۴)، که دیمه‌نه‌کانی کوشتار و تاوانه‌کانی جه‌نگ و شه‌ره‌کان زۆر به‌ کاریگه‌ری ده‌گوازیته‌وه.

سینیه ئەم پۆمانەیه (گپى سەھۆل) كە تژییه لە دیمەنەكانى جەنگ و پووبەرووبوونەو خۆیناوییهكان. كە ئەمەش دياردەیهكى تازەو ژانریكى نوئییه لە پۆمانى كوردى و هەست دەكەم نووسەر تیايدا سەرکەوتوو بوو، هەر چەندە ئەم جۆره لە پۆمان خۆینەرى تايبەت بە خۆيان هەیهو مەرج نییه هەمووان چيژی لى وەرگرن. بەدیدى خۆم ئەم پۆمانە شایستەى خۆیندەوہیه و هیوادارم وەرگیپردریتە سەر زمانى عەرەبى تا خۆینەرى زۆربیت و هەمووان لە ماجەرای داستانى بەرگریکاران لە کۆبانى شارەزابن، هەروەها پیمباشە وەرگیپردریتە سەر زارى کرمانجى تا خۆینەرانى پۆژئاواو باکوورى كوردستانى لى بیبەش نەبن.

* ئەم نووسینە پەشنووسى وتاریکە لەسەر پۆمانى (گپى سەھۆل)ى پۆماننووس کامەران خۆشناو، لە داھاتوودا بە تیرو تەسەلى بلاوى دەكەمەوہ..

لەبەشى یەكەمى ئەو نووسینەمدا رانانیکم بۆ پۆمانى (گپى سەھۆل) یان بەرخودانى کۆبانى کامەران خۆشناو کرد بە ناوینشانى (زمان وتراژیدیا لە پۆمانى گپى سەھۆل)دا، لیرەدا بە باشمزانى ئەو فەرھەنگۆكەش بخەمە بەرچاوى خۆینەرانى هیژا، كە نووسەر لەو پۆمانەدا لەپەرەراویزەكاندا ئاماژەى بەو وشەو زاراوہ و ناوانە کردوون، بەھیوام سوودیكى هەبیت.

گەر: نۆرە، تەشقلە، شەر.

لوسیقر: واتا فریشتەى گلاو و گوزارشتە بۆ ئییلیس.

هەلەباش: بیباک، بیترس.

ولسات: پەشەولاخ.

ناخون: نینۆك، نوخان.

ناخونەك: خواردن لە شتى بەبى ئیجازەى خاوەنى.

زاروزیج: تیرە و تایفە، بنەچە.

گلا: گشت لا؛ هەموو لایەك.

پەشەپشانەوہ: تاعوون.

فروسمان: سیحر لیكران، دوعا لى خۆیندران.

قەلاش: مرۆى سووك و بیكارە.

ئاگرینە: وەرگەر، دەسپیکەر، سلفى ماشین.

ئابى: برا گەرە بە توركى و گوزارشتە بۆ توركان.

قرمەى چەكان: دەستریژ، قرمەى یەك لە دوای یەكترى.

فەروەتێخوازی: برشت، بەرەکەت.
 دلواپەسی: نیگەرانی.
 تەقودەو: کۆچی بە کۆمەڵ لە ترسان.
 پێخست: ئامیژی خستن و کاولکاری.
 کەرەتەشی: دڕکە کەرانە، شەکرۆک، گیایەکی درواویە، لە هاویندا گۆلیکی خەری بە تۆپ
 و درواوی دینی.
 پەلکە: پرچی ھۆنراوە.
 بەرەبەلی: بەتوورەیی.
 کەرەپ: لامل، نەسەلمین، کەللەرەق.
 چەرد: تالە رەنگیکە بە رەشی بنوینی.
 لەندەھۆر: تەژەیی زەبەلاح.
 سیخناخ: شتی پری ئاخراو.
 پیمیرد: فریشتەیی گیانکێشان، عیزرائیل، مردگار.
 کەرەنتوو: ئامیژی گیادوورین کە بۆتە سیمبۆلیک بە دەستی پیمیرد.
 بەردەزوورە: بەردیکی زبرە و بۆ تیژکردنی ئامیرەکان بەکار دەھینرێت.
 بیراز: کرداری بە مشارکردنی دەمی کەرەنتوو.
 توور: توورەگە، چەواییکی بچووکە.
 تۆیشەبەرە: پریاسکیکە شوان و دەشتەوانان خواردنیان تێدەکرێت.
 پەلدانک: تینووس، دەفتەر، پەراو.
 ھەییھۆلان: سەرسورمێن، واقورمێن، نەشکەقتن، سەرپرایز، ھەژەند.
 مرووز: سیما، چارە، رووخسار.
 شاتر: نامەبەر.
 بنگەزی: قەیتانی کەزی، بەنپرچ، بەندگیس.
 شکۆن: کەلبەز، قەلبەز، نوانەکە بە کاریگەریی با و بۆران دروست دەبێت.
 ھیزا: چۆرە سەرپۆشیکی رەنگاوپرەنگی ژنانەییە.
 قەتمەر: مۆری تیر.
 پەژموردە: گەشمەردە، گەشمەردە، جانگۆری، رەوانفران، پاکرەوان، گیانبەخش، گیانفیدا،
 گیانبەخت، شەھید.
 ئابیدە: بینای گەورە.
 تەوہس: دۆزەخ.

به له سه: پشته لکردن له جیبه جیکردنی فه رمانیک.
 هه لئوتره قان: هه لئروشکان، هه لچینکان، له سه ر چینچکان دانیشتن.
 جه لوو: ترین، شه مه نده فه ر.
 ره شداگه پان: ره شه هه لگه پان، ئالۆز بوون.
 گلار: چۆمی بچووک.
 ته له زگهی که شتی نووح: یه کیکه له ته لزگه باوه کانی یاری شه تره نج.
 کۆماچه: شه پۆلدانی ئاوه له کاتی زۆره اتن.
 داشه هاره: تاچه داشیکه به ده ست یه کیکه له یاریکه رانی دامه ده مینیتته وه، ده توانی به
 هه موو لایه کیدا بجوولینی.
 له نگیزه: بارانی خوړه می به تاو.
 پایه مال: به رباد.
 شیتال: رندۆل، پارچه ی شرپ.
 ساقه سوړه: زهرنه قووته له، بیچوو ه بالنده ی بی تووکه، که تازه له هیلکه هاتییته ده ره وه.
 پفنه: پیاویکی کورته ی قه له و.
 که له ل: بریندار، زه خمدار.
 پرسن: که سیکه زۆر پرسیار ده کات، فزوول.
 باقۆره: به چکه به راز، کوده له وه راز.
 زه مینگیر: که سی که قوونه نشینه و ناتوانی به پړیوه بړوا.
 پیکه وتی: شوینکه وتوو.
 زه مه ر: ویران، تیک و ته پا، داتا پاو.
 پرینگانه وه: سله مینه وه، به ترسه وه کشانه وه دواوه. بۆ ئاژه لان (ته سبوونه وه) به کار دیت.
 دلزار: هه رچی وه به ر دل نه که ویت.
 دلارا: به ردل، دلخۆشکه ر.
 دلما ی: ره نجاو، دلشکاو.
 پرسانه: دیاری بۆ مالی تازیه بار.
 مۆله ق: واته چاو زه ق وه ستان و نه قووچان.
 جوانه ژۆ: شانک، زیبکه ی عازه بی.
 فریشته وه ش: فریشته ئاسا.
 شلانه وه: بۆ رویشتنیک ناز و خۆبادانی تیدا به ملا و به ولادا.
 جه فه نگ: فشه، گالته، تیز، قه شمه ری.

ره وهز: شوٲيى سهخت و دژوار له چياكاندا، كه سهركيش بى.

يه خانگير: پيدا ه لشاخان، به رهنگارى، به گزدا هاتنه وه.

گيا كه ن: كه سى كه گيا له زهوى ده كه نى.

چيمبر: پيمه رهى تاييهت به فريز جارى.

نه وخيزه: ورده گياى تازه شينبوو له به هاران.

مي رخوزار: مي رگ و گيا جار، جيگه يه كه زورى گيا لى رو واوه.

بارانى به لووزه: ته وژم، ريژنه.

فراكه: جو وچكه مه لى كه تازه فيره فرين ده بى.

وه شبوى: بو نخوش.

فرقات: كالائى دراوى هه لاهه لا.

سه رحه د: سنور، كه وشه ن، ئاقار، چه سپه ر، شووره، چيله، درسه نگ، تخووب.

داگزان: تاودان، هيرشكردنه سه ر.

رامال بردن: هيرش كردنه سه ر.

لر فله ر: كلپه كلپ، ئاهه نكي ئاورى.

قه ره بر ووت: شتيكه هينده سو وتا بى؛ رهش هه لگه رابى.

قه ره دار: جو رى دارى هه ميشه شينه و گه لا ده رزييه.

نه ويروك: ترسنوك.

بارٲيزان: پاين، گه لارٲيزان، گه لارٲيزان، خه زه لوهر.

ولك: گه لا، په لك.

هه يوه شه وه: مانگه شه و.

رو دان: په نجه ره.

هه وله ق: خه يال رو شتن به ده م شتيكه وه.

هه لتره قين: تو قين، له داخان پسان.

سه رچه شنى: نموونه يى، نمينه ك، هاوشيوه.

سه گقان: راو كه ر، نيچيره وان.

زرمول: سه گى نار سه ن.

تووك ليكردن: سينگ لى كوتان، نزاى خراپ.

مانگور: ماهور، هيلال.

واژوون: ئاوه ژوو.

هه وره سى: هه وورى په له په له، هه وورى گه وال گه وال.

شوپ: شوپين پى.
 قەرەوول: پيشجەنگ، سەرجهنگ.
 كۆسەج: سەگەماسى، قرش.
 زايەلە: زرىكە و ھاوار و مۆزىقەى بەرز.
 بلخاخ: ھەراوھوريا.
 چەرەن: ئەفسوونايى.
 تەكەربوون: كەوتن، بەربوونەوہ خوارەوہ.
 ھلۇل: ھولۇل، كلور، نيوبەتال، بەتال.
 بيچەم: بيمانا.
 دەستەچيلە: دەستە چيلكەيەكى وشكى بارىك، كە ئاگرى پى بكرىتەوہ.
 دزدەستەك: ياريكار و رينيشاندەرى دزان.
 بارشت: بارانى وردى لەسەرەخۆ.
 ريبيرك: كورتكردنەوہى ريگايەكى زور دور.
 دالانبركردن: ريگاي بە ديوارى سەرپوشكراو.
 دەردەنگ: دەنگدانەوہ.
 دەنيد: دەنگ.
 سىرەگر: ستير، سىرەئامانج، ئامانچىكەر.
 ئارپەشەك: تيزە، پەلەپىتكە.
 ئەنداخت: تەفەنگ و تۆپ بەرەو نيشانە ھاويژتن.
 ئىختە: ئىختە، بارگىنى خەساو، گون دەرھاتوو، كىنايەتە لە ناپياوہتى.
 ھورپەو: بۆ كۆمەلە بەرزايك بەكار ديت.
 مەھوو: ديلە بەرازى كيوى.
 ناروونەر: دەنگى بەراز.
 نەرمەگاو: شەقاوى بچووك.
 نەرمەنەرمە: كەمكەمە و بە ھيواشى.
 نەرەند: نەباش.
 نەرمەتیشك: لەبار و شياو.
 جەوەرۆكە: كور كە ھىندە گەورە بى بتوانى ھەندە ئيش و كاران بكات.
 شەستەباران: بارانىكى توند و خيرا.
 كۆلەوہژ: پەنگركيش، ئاركۆلك، ئاگرخۆشكەر.

فراوین: قاوه‌لتوون، نیورپوژ، جه‌می نیوه‌پو.
 وردیله و واژیله: مندال‌ه وردکه.
 بوزوو: شال، ته‌ناوی جو‌لا له خوری و مه‌ره‌زه.
 شه‌پ: لیدان به پشت‌ه‌پی.
 بلووسک: سوولاووک، تاښکه، پرژ.
 که‌لله‌چاخ: مروقی سهرزل.
 نه‌شخوړ: قه‌سه‌لی به‌رماوی مال‌ات.
 هه‌لپ‌رینگان: باران بران.
 ره‌شخووین: که‌سیکه سه‌وادی که‌م بی و هه‌ر له‌گوتره شتی بخوینیت‌ه‌وه.
 لاپره‌سه‌ن: فزول، خو‌ه‌لقورتین.
 راوگه: جیگا و شوینی تایبه‌تی راوینیه.
 داسوه‌ر: نه‌وگوله‌گه‌نمانه‌ی له درونه رزگاریان ده‌بی و وه‌به‌ر داس ناکه‌ون.
 گلاراو: بی ئارامی، بی ئارامبوون له تاو ناسازی و نارچه‌تی.
 بوژه‌کردن: وه‌رسکرن، په‌ستکردن.
 که‌شه‌نگ: شه‌که‌ت، ماندوو.
 جیوار: دیوار.
 تورینوک: هه‌میشه‌توره و دلناسک.
 هه‌نیه: تویل، ناوچاوان.
 توت‌ه‌م: هه‌ر که‌یان یا شتیکی پیروز لای مروف.
 تابو: هه‌موو شتیکی قه‌ده‌خه و یه‌ساخ به‌دیدى کومه‌لگه.
 زه‌مزهمه: له‌سه‌ره‌خو گورانی گوتن.
 به‌ره‌به‌لی: توورپه‌بی، سه‌رگه‌می.
 کلابوون: له ری لادان، دووره‌په‌ریز وه‌ستان.
 پیکه‌تی: په‌یره‌وکار.
 ره‌ته‌ر: تینه‌ر، په‌ریوه‌وه.
 سه‌ره‌وگرد: سه‌ره‌رشت، به‌خیکوکار، پی نه‌سپیرراو.
 ژه‌نگار: ته‌م، ته‌پومژ، موران، مژه‌کوړ.
 پاخلیسکان: تووشی گوناح و کاری نه‌ره‌واهاتن.
 پاپیاساوین: چاوپوشیکردن و سه‌رپوش له‌سه‌ر دانان.
 هیترشه‌کانی یازده‌ی سینپته‌مبه‌ر.

ئاس: ھیز و تاقەت.
 گلارە: گلینەى چاۋ.
 كەمكرىياگ: گۈيزىكە بە تويكىلى سەوزەوہ.
 كەيىپ: سەربې، قەساب.
 كەللە محللەق: سەرمە قوللات.
 كەلۋاز: سەرمای سەخت.
 كەلمىش: مىشۋولە.
 كەمەچ: نىشانە.
 كەمباز: بىلدایى، سەكۆ.
 كەلۋر: خويپرى.
 كەمبەل: بەرزايى سەرلىۋانە.
 كەماچ: ئەستۋور.
 كەل: كەلۋس.
 كەلەن: گەورە، زل، زەلام.
 كەمىلە: بارستايى چلكى لەشى مرويان و خورىى ئاژەلان.
 كەمدل: ترسنۆك.
 كەمۆ: بلىمەت، زۆرزان.
 كەللە كردن: سەرەو خوار بوون.
 كەپرەگەل: گەلای و ەرىوى درەختەكانە كە لە شوينىك بەسەرىەك خر دەبنەوہ.
 كەلەك: لەسەر يەك كۆكردنەوہ.
 كەللە زاوور: مروقى ترسنۆك.
 كەمەركەش: دەرىپى قوتە.
 كەلىھاتن: ترازان.
 كەماخ: سمت.
 كەمىنگا: شوينى خوۋحەشاردانەوہ.
 كەلنەوہن: بىگانە، ئاوارە.
 كەلووگرين: خەرىكى گريان.
 كەللەيى: دەنگى گەورە كە كار لە مىشك بكات.
 كەماسى: نزمى، كەمى.
 كەلكەلە: ئارەزوو.

که لېن: دهر فته، که له بهر.
 که مباح: ويران، که لاهه.
 که مکولی: سووری تاریک، قاوایی.
 که مبه ربه س: پشتیند.
 که موت: لاسار، بی گوویی.
 که ماچ: ئه ستور.
 که ورگ: ئه و بوشاییه ی ده که ویته قه دپال یا دامینی چیاکان و په ناگه و حه شارگه یه بو
 مروّف و ئازهلان.
 که مک: به ردیکی زور زله له بهر یان له قه دی چیاپاندا.
 که مبه ربه سته: به و شیوازه راوهستان، دست له سه ر پشتیند دانان.
 که مته ربه می: گوینه دانه شت.
 لاتار: به ردی تلخواردوی چیا.
 بیتابی: ماندوویه تی.
 بیپال: بیپه نا، بیکه س.
 بیته شه: بینرخ، بیهیز.
 بیته رش: مروّفی به دخوو و به د ر هفتار.
 بیتار: کاره سات.
 دیچوویی: پابه ندی، مه یلیاری، ئینتیمما.
 پر مه ی گریان: ته وژمی گریان.
 هه وله ق: خه یال رویشتن به دیار شتیکه وه.
 قرماندن: ته قه کردن، ته قه یه کی زور به چه کان کردن.
 جمین: جووله یه کی له سه ره خو.
 داشلان: رویشتنی ئاو.
 که ندر: بوودرپیکه له زهوی، که ئاو دریبی.
 که له کاوی: ئه و زهویه ی به ردی به دیاره وه ی تیدا بی.
 وشکین: ولاتی بی ئاو.
 قرومه: بنه داره که دوا ی برینه وه له زهویدا ده مینئ.
 به ست: شیوی ئاو لی براو.
 بیروون: جوگه له یه ک ئاوی لی چنگ نه که وی.

* رۆماننوس كامهران خوشناو:

- براوهى خه لاتى كتيبي روانگهيه - سالى (۲۰۲۰).
- براوهى خه لاتى مانگى زيپينه وهك پيشكه شكارى بهرنامه (۲۰۲۲).

* له دايكبووى ههوليرهو ئەندازيارى كارهبايه، تا ئيستا نو كتيبي ههن و بهم شيوهى خوارهوه:

۱. زازانا - رۆمان (۲۰۱۸).
۲. لاله كانى لالش - رۆمان (۲۰۱۹).
۳. گه مبول - نوفليت (۲۰۱۷).
۴. ههسارهى تى - نوفليت (۲۰۱۸).
۵. حوشترو چه مام - كومه له تهنزه چيروك (۲۰۱۷).
۶. چرمو - كومه له تهنزه چيروك (۲۰۱۹).
۷. ديدنه نيگار - گه شه سه ندى مروى (۲۰۲۱).
۸. گورگه شين - نوفليت (۲۰۲۰).
۹. گرى سه هول - رۆمان (۲۰۲۲).

ئاقىستا له بهرهمىكى زانستىي پووسىيدا

د.جهبار قادر ■

كتيبي «ئاقىستا» به زمانى پرووسى له نووسىنى قاله نتيئا ستيپانه فنا سه كه لوقايه و له ده زگاي چاپ و بلاو كرده وهى (ناووكا - زانست) له سالى ۲۰۰۵ له سان پيتر بورگ بلاو كراوه ته وه. پروفيسور سه كه لوقا پسيپوريكى ديارى بوارى زمانه ئيرانييه كان بووه و سالانيكى زور كارى له سهر ئه و زمانانه كردووه و به رهه مى زورى له و باره وه له دواي خوي به جيھيشتووه. سه كه لوقا له ژيانى خويدا پيرا نه گه يشت ئه م كتيبه ي ته واو بكات و بو چاپ و بلاو كرده وه ئاماده ي بكات، چونكه ده بوايه كاتيكي زور بو تويزينه وه له زمانى تاجيكي و زمانه كانى پامير ته رخا بكات. له ئه يلوولى سالى ۱۹۹۳ ايش كوچى دوايى كرد. له سهر وه سيئى خوي له پاش مردنى كه س و كاره كه ي ره شنو سه كه يان راده ستى يه كى له قوتابيه كانى كرد كه پروفيسور ئيرايدا ئه ناتولييه فنا سميرنوقايه، هاوژيني دكتور كه ريمى ئه يووبى بوو، ئه و ايش به وردى پيدا چووه و مه ترياله كانى بو چاپ ئاماده كرد و به وته ي خوي هه ندئى ناته واوى تيدا بووه راستى كردوونه ته وه و كومه لى زانيارى به سووديشى له باره ي كتيبه كه و نووسه ره كه يه وه خستووه ته به رده م خوينه ران، ليستيكي گرنگترين به ره مه كانيشى تومار كردووه. به وته ي سميرنوقا، سه كه لوقا له په نجاكانى سه ده ي رابردووه وه خه ريكي كار كردن بووه له سهر ئاقىستا و وه رگيرانى به شيك له ده قه كانى بو سهر زمانى پرووسى. پيده چى سه كه لوقا ئه م خوليايه ي له باوكيوه بو مابيتته وه، چونكه ستيپان نيكولايه قيچ سه كه لوقا له سالى ۱۹۶۱ بو يه كه مين جار به زمانى پرووسى كتيبيكى له موسكو به ناونيشانى «زمانى ئاقىستا» بلاو كرده وه، دواتر كتيبه كه كرا به ئينگليزى و له سالى ۱۹۶۷ هه ر له وي بلاو كرايه وه. ئه وه ي كردوويه تى به ئينگليزى كه سيكه به نيوى ل. نه ورؤزؤف. من ئه و كتيبه ي ستيپان سه كه لوقم نه بينيوه، لى ده بي بوچوون و ليكدانه وه ي زانستى نويى له باره ي زمانى ئاقىستا وه تيدا بووبى بويه كراوه به ئينگليزى.

به هوى بارودؤخى دارايى سه ختى پرووسيا له نه وه ته كان و بارى لارى كوردناسى له و ولاته، ته نها چوار سه د دانه له م كتيبه گرینگه له چاپ دراوه، ئه و ايش به پشتگيرى دارايى دكتور به كر شامحه مه د كه كومه لى كتيبي كوردناسانى سوقيه ت و پرووسياي له سهر ئه ركى خوي بلاو كرده وه. سه كه لوقا كاره كه ي خوي له سهر ئه م ده قانه ي ئاقىستا به «ئه زمونى ترانسكريبىسى مورفولؤژى و وه رگيران» پينا سه كردووه.

له ناساندنى كتيبي ئاقيستا له لاپه رهى ناوه وهيدا نووسراوه «ئاقيستا - كوئنترين پاشماوهى كولتوورى ئيرانه كه جيگايهكى گرينگى له ميراتى روحي مروفايه تيدا ههيه. ئەم كتيبه دهبيته يه كه مين چاپى چەند بە شىك له ئاقيستا به ترانسكريبسى و وهرگيرانه وه بو سەر زمانى رووسى. ههروهها له كتيبه كه دا زانيارى سه بارهت به فونه تيك و ريزمانى زمانى ئاقيستا دهخرينه روو. بلاوكراره كه تايبه ته بو پسپورانى بوارى ئيرانناسى و هه موو ئەوانه ي گرينگى دهن به زمان و كولتوورى ديريى ئيران». ئەم كتيبه كۆمه لى بوچوون و ليكدانه وهى سه رنج راکيشى تيدايه كه دهتوانن زانيارييه كانمان له باره ي ئاقيستا وه دهوله مه ندر بکه ن.

له م سه ره تاي ئەم مانگه دا به سه ردانيكى كورت له بون بووم و له وى دكتور حوسين حه به ش باسى ئەوه ي كرد كه خه ريكي وهرگيرانى ئەم دهقانه ي ئاقيستايه بو سه ر زمانى كوردى.

هه ندى له و بوچوونانه ي سه كه لؤفا له م كتيبه دا پيى له سه ر داگرتووه:

۱. سه كه لؤفا له پيشه كى كتيبه كه يدا ئاقيستا وه ك شاكاريكى ميژوويى كوئ پيناسه دهكات و ئاماژه به وه دهكات كه ئەم كتيبه سه رچاوه ي پانتاييه كى فراوانى پرسگه لى ئەفسانه يى، ئاييى، بنياتى كۆمه لايه تى و كولتوورى ماددى كۆمه لگاي بهر له سه ره له داني چين و چينايه تى و زمانه كه ي دهخاته روو. بويه هه ر له كاتى له چاپدانى وه له سالى ۱۷۷۱ دا بووه به بابته تى تويژينه وهى ورد و ليكدانه وه له ديد و بوچوونى جياوازه وه، لى سه ربارى ئەو هه موو ليكولينه وه دريژخايه نانه تاوه كو ئيستا ش سه بارهت به هه موو ئەو پرسانه ي تايبه تن به ئاقيستا و ليكولينه وه يان له باره وه كراوه هيشتا مشت و مر به رده وامن و به شيكى گرينگيان بى وه لامى ليبراوه و يه كلاكه ره وه ماونه ته وه. ئەمه ش له ويوه سه رچاوه ي گرتووه كه گه لى چرکه گرینگ له ميژووى ئاقيستا هيشتا روون نه بوونه ته وه، بو نمونه كات و شويني ئەفراندنى ئاقيستا. ههروهها هيشتا تيگه يشتنى ته واو له خودى دهقه كانى نه گه يشتووه ته كوئا ئەنجام. دياركردنى كات و شويني په يدا بوونى ئاقيستا يارمه تيدهره بو تيگه يشتن له م پرسانه.

۲. تویژینه وه که ی سەکه لۆقا بە پرونی ئەو دەردەخات که زمانی ئاقیستا سەر بە گروپی باکووری پۆژئاوای زمانە ئێرانییەکانە و پەیوەندی بە زمانی فارسی و گروپی زمانە باشوورییە پۆژئاواییەکانی ئێرانەو نییە.

۳. گەر سەرجهەم بۆچوونەکانی میژوونووسان تا ئیستا کۆ بکەینەو ئەو دەبی ئاقیستا لە سەردەمیکی میژوویدا که دەکەوێتە نیوان دەسپێکی هەزارە یەکهەم و سەدە ی چوارەمی پێش زاین (پ. ز) پەیدا بووێت. زۆربە ی تویژەران ی ئەم بوارە لەو باوەرەدان که سەدە ی شەشەمی پ. ز، ئەو سەردەمیە که ئاقیستا تییدا ئەفریندراو، ئەمەش لە گەل نەریتی میژوونووسی فارسەکاندا هاودەنگە، که دەلێن زەردەشت ۲۵۸ سال بەر لە هیپشی ئەسکەندەری مەکهەدۆنی (۳۳۴ پ. ز) هاتووەتە دنیاو. بەم پێیە بیست دەبی زەردەشت لە دەوروبەری کۆتایی سەدە ی شەسەمی پ. ز دا واتا لە دوای ۵۹۰ پ. ز لە دایک بووێت. بۆ یەکلایی کردنەو ی ئەم بۆچوونەش پیوهر و فاکتی میژووی لیبراو لە بەردەست نین.

۴. بەم شیوہیە لە هەولی دەستنیشان کردنی سەردەمی پەیدا بوونی ئاقیستا، نەک لە دیدی زمانە که یەو، بە لکو لە بەر پۆشنایی زانیاریەکانمان سەبارەت بە سیستەمی کۆمەلایەتی ئەو کۆمەلگایە هیشتا دەولەت و چینیایەتی بەخۆیەو نەبینیبوو. ئەم سەردەمیەش بە بۆچوونی میژووزانان سەردەمی درەنگی کۆمەلگای خیلەکییە. هەندی لە میژووزانانی دیکە لە سەر بنەمای زانیاریە شوینەوارناسییەکان، که ئەو هیان دەرخستوو لە سەدە ی شەشەمی پ. ز لە هەموو ئەو سەرزەمینانە ی ئەگەری دەرکەوتنی ئاقیستایان لیوو شۆینەواری شار و دابەشبوونی پیشەوهری لە ئارادا بوونە، بۆیە پێیان وایە که دەبی ئاقیستا بە دەمیکی زۆر پێش ئەو سەدە ی پەیدا بووێت. لە سەر ئەم بنەمایە ئەم میژووزانانە دەسپێکی هەزارە ی یەکهەمی پ. ز بەو میژوو دەدەنێن که ئاقیستای تییدا پەیدا بوو. لیڕەشدا پووبەرووی ئالۆزترین پرس دەبینەو سەبارەت بە دەستنیشان کردنی سەردەمی ئاقیستا.

۵. یەکی لە پرسەکان ئەو یە، ئەم سەردەمیە که پەیوەندییە کۆمەلایەتیەکان تییدا دەردەکەون و رەنگیان داو تەو، دەرکری زۆر کۆنتر بن و پێشتریش هەبووبن، پرسەکه ی دیکەش ئەو یە، که دەستنیشان کردنی سەردەمی ئاقیستا لە سەر بنەمای زمانە که ی بیست. ئەو زانراو که یاشتەکان، واتا سروودەکان بۆ خوداوند و هیژەکانی

له نیوان چیاکانی هیندوکۆش و پروباری جیحونهوه که پایتهختهکهی باخترا بووه «به‌لخ» و له نووسراوه فارسییه‌کاندا به باختری نیوی ده‌بری) تا ده‌گه‌یشته میدیا له پوژئاوا. مشت و مپه‌کان له سهر ئه‌وه‌ن ئایه ئاقیستا له میدیا - پوژئاوا یا له باکتريا و نیوه‌راستی ئاسیا له پوژه‌لات په‌یدا بووه. ئیستا بیر و بووچونه‌کان له‌سهر ئه‌وه جوړه یه‌ک ده‌نگییه‌کیان تیدا‌یه‌وه که سه‌رچاوه‌که‌ی ده‌گیړیته‌وه بو باکتريا و اتا له پوژه‌لاته‌وه هاتووه. ئه‌م بوچوونه سه‌رچاوه‌ی له‌و زانیارییه جوگرافی و بارودوخه میژووییه‌وه گرتووه که له ئارادا بووه و له ده‌قه‌کانی ئاقیستادا په‌نگیان داوه‌ته‌وه. و اتا له‌سهر بنه‌مای نا زمانه‌وانی هاتوون و زمانی ئاقیستایان به زمانیکی سه‌ر به گروپه پوژه‌لاتییه‌کانی زمانه ئیرانییه‌کان ژماردووه، به‌لام زمانی ئاقیستا به خوی هیچ تاییه‌تمه‌ندییه‌کی زمانه پوژه‌لاتییه‌کانی ئیرانمان پی نابه‌خشی. به پیچه‌وانه‌وه په‌گه‌زه پوژئاوا‌ییه‌کانی زمانی ئاقیستا بو چندان جار له لایه‌ن تویره‌رانه‌وه به‌روونی ئاماژه‌یان پی کراوه.

ئه‌وه‌ی ده‌مینیتیه‌وه ئه‌و ناکوکییه له نیوان ئه‌و بارودوخه میژووییه که له ئاقیستادا په‌نگی داوه‌ته‌وه و به‌و پییه زمانه‌که‌ی به لای هوزه پوژه‌لاتییه‌کاندا راده‌کیشی، له گه‌ل خودی زمانه‌که‌دا که بو لای گروپی زمانه باکوورییه پوژئاوا‌ییه‌کانی ئیران په‌لکیشمان ده‌کات.

به‌م شیوه‌یه پرسى ده‌ستنیشان کردنی کات و شوینی ئاقیستا له ئیستاشدا به‌کراوه‌یی ده‌مینیتیه‌وه و هیشتا بریاری کوتایی و یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ی له باره‌وه نه‌دراوه. ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی به تویره‌ینه‌وه‌کانه‌وه هه‌یه له سه‌ر زمانی ئاقیستا، ده‌بی ئه‌وه بو‌ترئ که له ماوه‌ی په‌نجا سالی رابردوودا، مه‌به‌ست تا شه‌سته‌کانی سه‌ده‌ی رابردووه، له دوا‌ی کاره‌کانی کریستیان به‌رته‌لۆمیۆ و پوخته‌ی ریزمانی میژووی و هه‌روه‌ها ره‌یخیلد که کاره‌که‌ی به‌رته‌لۆمیۆی ته‌واو کردووه، بیجگه له‌مانه هیچ هه‌نگاوێک بو پیشه‌وه له‌م باره‌وه نه‌راوه. هه‌لبه‌ته کۆمه‌لی کاری تریش هه‌ن وه‌ک « ئینفینتیفه‌که‌ی » ئی. بینفینیسیت و ئه‌زمونی ده‌ستنیشانکردنی فونۆلۆجی ئاقیستا که‌ی گ. مۆرگه‌نستیر و ... تاد وه‌ک کاره‌کانی گ. سمیت و یو. کوریلۆفیچ، به‌لام تا ئیستاش لیکدانه‌وه‌یه‌کی وای زمانی ئاقیستا نابینین که وه‌لامی داخوازی و چاوه‌روانییه‌کانی پسپوران و شاره‌زایانی ئه‌م بواره بداته‌وه، یا با بلین ریزمانیکی وه‌سفی بو زمانی ئاقیستا بخاته به‌رده‌ستیان. بو نموونه به‌رته‌لۆمیۆ ته‌نها فورمه‌کانی

ژماردوو و ریزیانی کردوو به ئه‌وه‌ی هه‌ولێ ئه‌وه‌ی دابی واتای راسته‌قینه و به‌کاره‌ینانیان له‌ زمانه‌که‌دا دیار بکات، بۆیه ده‌بێ باس له‌ جو‌ره‌ راوه‌ستان و پاشه‌کشه‌یه‌ک بکه‌ین که له‌ ماوه‌ی ۵۰ سالێ رابردوو له‌م بواره‌دا له‌ ئارادا بووه‌. پرسیاره‌که ئه‌وه‌یه ئایه ئه‌م راوه‌ستانه به هۆی خودی زمانه‌که‌وه بووه، که بۆ زۆر له‌ توێژه‌ران جیگای گومانه، چونکه بۆ چه‌ندان جار و له‌ شوینی جیاواز و له‌ لایه‌ن گه‌لانی جیاوازی ئێرانییه‌وه نووسراوه‌ته‌وه و پیداپوونه‌وه‌ی بۆ کراوه‌. پێش نووسینه‌وه‌شی له‌سه‌ر زمانی خه‌لک بووه و به هۆی نه‌ریتی زاره‌کییه‌وه که‌م و زیادی لێ کراوه و گۆراوه و شیویندراوه و ئالۆز کراوه و له‌ ژێر کاریگه‌ری دیالکتیکی جو‌راوجۆردا که‌م و زیادی لێ کراوه و جاری وا هه‌یه به‌شی ته‌واوی لێ زیاد کراوه به‌ تایبه‌تی له‌سه‌ر ده‌ستی پیاوانی ئایینی له‌ سه‌رده‌می ساسانیدا که به‌ زمانی مردووی ئاقیستا نووسیویانه‌ته‌وه. لێره‌دا رووبه‌رووی کێشه‌ نوێی گه‌وره‌ ده‌بینه‌وه که ده‌چنه‌ چوارچۆیه‌ی ره‌خنه‌ی ده‌قه‌وه، بۆچوونیکێ وا له‌ ئارادایه که ده‌لێ به‌ بێ ئه‌وه‌ی ره‌خنه‌یه‌کی ته‌واو بۆ ده‌قه‌که نه‌کرێ، ناتوانرێ له‌ زمانه‌که‌ی به‌ شیوه‌یه‌کی زانستیانه‌ بکۆلد‌رێته‌وه.

سه‌که‌لۆقا پێی وایه ئه‌م پرسانه هه‌ندی ئالۆز و قورس کراوه‌ن، چونکه زمانه‌که‌ی ئاقیستا هه‌یج نه‌بێ بۆ ئه‌وه‌سه‌ستیکێ وای له‌ لا دروست نه‌کردوو، که زمانیکێ بێ سه‌ر و به‌ر و تیکه‌ل و پیکه‌لی دیالکتیکه ئێرانییه‌کانی سه‌رده‌مان و گه‌لانی جیاوازه. پێوه‌ری ئه‌رینی له‌م باره‌یه‌وه هه‌ن، بۆ نمونه ئاقیستا زۆر به‌ تۆکه‌یه‌ی خه‌سه‌له‌ته‌ زمانه‌وانیه‌کانی خۆی پاراستوو که دژبه‌ر و ناکوکن له‌ گه‌ل گروپی زمانه‌ باشوورییه‌ رۆژئاواییه‌کانی ئێراندای (فارسی کۆن و زمانانی دیکه)، ئه‌مه له‌ کاتیکدایه که نووسینه‌وه و پیداپوونه‌کان به‌ ئاقیستادا هه‌موویان له‌ سه‌رده‌می ساسانییه‌کاندا ئه‌نجام دراوه‌ن، واته له‌ سه‌رده‌می فارسه‌کاندا، هه‌روه‌ها ئه‌لف و بێ کیشی له‌سه‌ر بنه‌مای زمانی فارسی نیوه‌راست دانراوه. له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا بچووکترین شوینه‌واری کاریگه‌ری زمانی فارسی له‌ ئاقیستادا نادۆزینه‌وه. خه‌سه‌له‌ته‌ جیاوازه‌کانی گاتاگان و به‌شه‌که‌ی دیکه‌ی ئاقیستا زۆر به‌ تۆکه‌یه‌ی و توند و تۆلی پارێزراوه‌ن، ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌ ده‌رده‌خات که له‌سه‌ره‌تاوه ده‌قه سه‌ره‌کییه‌که خۆی له‌ کاریگه‌ری ده‌ره‌کی پاراستوو. هه‌لبه‌ته‌ گۆرانکاری له‌ ده‌ست‌نووسه‌کان کراوه‌ و لێ زیاد و که‌م کردن دواتر روویانداوه، که ئه‌سته‌مه له‌ ده‌قه ئۆریجیناله‌که جودا بکرینه‌وه، به‌لام شوینی زۆر روونیش ده‌بینرێ.

سەكەلۇقا ھۆى ئەو دواكەوتن و راوہستانە كە لە تويژينەوہ لە ئاڤىستادا پوويداوه دەگەپىنيتەوہ بۇ نەرىتەكانى مېتۇدى لېكۆلېنەوہ، بۇ نموونە لە سەردەمى بەرتەلۇمىو وەك سېستەم خەرىكى تويژينەوہ لە زمان نەبوونە، بۆيە ئەو لە كارەكەى خۇيدا تەنھا ئاماژەى بە فۆرمەكان كىردووه. ھەر ئەو كارانەى ئەوئىش بوونەتە بنەما و دەسپىك بۇ كارە زانستىيەكانى دواتر و تويژەرەن وەك نەرىت چاويان لېيان كىردووه. لادان لەم نەرىتە و لابرەنى كارىكى ئاسان نىيە، بەتايبەتى لە ولاتانى پوژئاوادا، لە كاتىكدا پىگەيشتن لە زمان وەك سېستەم زۆر دواكەوتووه و بونىادگەرانىش ئەوہندەى تر ئالۆزىان كىردووه.

ھەوئالنامەى كىتەب

ناو ناسنامه‌یه

همه‌فهریق حه‌سه‌ن

کاتیک تو له جه مسهري باکوور، گویت لی ده بیته، دایکیک منداله کهی خوی به سهردار، هاورپی، ئەفین... بانگ دهکات، ئیتر تو لات عه یانه ماله کوردیک بووه به هاوسه فهرت. چونکه ئەم ناوانه کوردین و پیناس و ناسنامه ن بو خاوه نیان. وهختی باوکیک کوره کهی خوی ناوده نیته پیشه وای، یان کچه کهی ناوده نیته خانزاد، بزانه که ئەو له ناخه وه به ئاواتی خواستوو له داها توودا، نه وه کهی مروقیکی وهک ئەو سهرکردانهی لیده برچیت، یان هیچ نه بیته شوین ریبازی ئەوان بکه وی. ههر به م پییه و له م سهرده مه شدا، وهختایی بابیک لیده بریت جگه رگوشه ی خوی ناو بنیت ئوسامه (اسامه) ئەوه مانای وایه ته ماهی به ئوسامه بن لادنی گه وره تیروریستی عه ره به وه کردوو. پییشی شانازییه منداله کهی درنده یه کی وهک ئەوی لی دهر برچیت، یان هیچ نه بیته ریبازی ئەو بگریته بهر. دوژمنی مروقیایه تی و کورد بیته!

ناوی ههر تاکیک بگریته، ده بیته شیرینترین وشه له لای ئەو مروقه و گوئی خاوه نی پی دهرنگیته وه. ناو ده بیته ناو نیشانی که سیه تی ئەو تاکه و پی خۆشه زوو زوو گوئی له ناوی خوی بیته. ئەو ده خوازیت ئەو ناوه له ولاتدا شورته پهیدا بکات و بدره وشیته وه. خو ئەگه ر تاک له ههر سوئنگه یه که وه، رکی له ناوی خوی بووه وه، وهک ئەوه وایه رکی له که سیه تی خوی بیته وه و له بهر چاوی که وت بیته. ههر کاتیکیش مروف وهای به سه رهات، ئەوا ئیتر له دوو ریگه بترازیت سییه می له پیشدا نییه. یان لیده بریت ئەو ناوه ی که باب و دایکی خوی لیان ناوه بیگو ریت، یان ئەوه تا هه تا مردن ناوه کهی خوی لی ده بیته به گریکویره و به و داخه وه ده تلپته وه.

من به ماموستایه تی له چه ندان گوندی کوردستان ژیاوم و ماومه ته وه. سه رم به چه ندان سیامالدا کردوو. نه مبیستوووه جووتیاریک، چئوداریک ناوی سه گی عه ره بانی له سه گی خوی نابیت. ئەو سه گه به هه لمه ته گورگ به زینانه ی، که له دلی خاوه نه کانیا ندا زور شیرین بوون، ناویان بو ره، شیره، شه پال، گورزه، گوپال و زهرده بووه. که چی زور هه ن، له پرووی کزبوونی گوپرایه لیه وه بو زید، زمان و گه لی خویان، سه رم ناکه ن ناوی عه ره بی له منداله کانیا ن ده نین! ناوی سه گه کانی به زمانی خوی، که چی ناوی جگه رگوشه کانی به زمانی عه ره بی جا هیلی! ئایا ئەم دوخه پارادوکسال نییه؟

ئەو بەهەندگرتن و بايەخى ناو، كە تورك دەيان سالە، ناو و شۆرەتى كوردىي لە كوردانى باكوور قەدەغە كردوو. كاكيشم بى ئەوہى بەخۆى زانىبىت، شوينپىي ئەوانى ھەلگرتوو. ئەوہشيان بە ھەموويەتى، كە رەنگبىت ۹۹٪ى ھەشيمەتى كورد، نەتوانن ئەو ناوہ عەرەبىيانە بە دروستى گۆ بكن، كە (أشباھ الحروف) واتە پىتەكانى (ص، ض، ط، ظ، ث، ذ) يان تىدايە. ئىوہ ھەميشە گويتان لى بوو، (عثمان) يان بە عوسمان گۆ كردو، (فاطمە) بە فاتمە، ئەگەر خاتريان گرتبن و بۆ عوسە و وەتمان، فاتە و فاتى و فاتمۆكى، ديوانگۆريان نەكردبن!

باوك ھەيە، وەختى ناوى كوردى بۆ مندالەكەى دەدۆزىتەو، بەر لەوہى ئەرى بدات، لە واتاى ناوہكە دەپرسىت و بە وردى لىي دەكۆلىتەو. خۆ ئەگەر واتاى ناچۆرى ھەبوو، ئەوا پشتگويى دەخات، كەچى يەك لەبارى ناوى عەرەبى، پرسىار ناكات و ناوى ناچۆرى لى دەنىت.

كورد ھەيە مندالى خۆى ناواناوە (عدنان و قحطان). عەرەبى عەدنانى، بەوانە دەلین، كە لە باكوور، رۆژئاوا و ناوہراستى نىمچەدورگەى عەرەبدا ژياون و عەدنان ناويك باپىرە گەورەيان بوو. عەرەبى قەحطان - یش، ئەو عەرەبانەن كە لە باشوورى نىمچەدورگەى عەرەبدا ژياون و قحطان ناويك باپىرە گەورەيان بوو. ئەوہشيان لەولاوہ بوەستى، كە كاكى كورد نە ماناى ئەم ناوانە دەزانى نە دەشزانى بە دروستى (قحطان) گۆ بكات، بەلكو ئەو بە (قەحطان) گۆى دەكات.

وەختى جەژنى نەورۆزىيان بۆ (عيد الشجرة/ جەژنى درەخت) دەگۆرى. وەختى رژیى سەددام بە ناوہكانى (دور الامن، قادسيه، عروبه، صمود) كۆمەلگە، يان گەرەكى نووى قوت دەكردوہ و ناوى شار و شارۆكەى بۆ عەرەبى دەگۆرى، ئىتر خەلك لە نيازى ئەو ھالى دەبوون و لەرزىان لى دەھات. ئاخر ناو ناسنامە و ئەويىتيہ. ناو ئاماژەيە بۆ زمان و بۆ گەلىكى ميژووكرد. ئەوہتا بۆ ئەوہى سەرلەنوئ، تونجەلى بىتەوہ بە دەرسىم، عين العرب بە كۆبانى، دەبى دەيان و سەدان قوربانى بدرىت. كەچى كاكم ناوى عەرەبى لە مندالەكانى خۆى دەنىت، بى ئەوہى واتاى ئەو ناوانە بزانىت.

ئەم دۆخەش كە راستەوخۆ گریدراوى پرسى ناسنامە و پىناسە، چارەسەرى ئاسانە. ئەوہتا چەندان كتيب بە ناونيشانى ناوى مندالان. چاپ كراون. فەرمانگەى

پێوه ندىدار دهتوانىت، ئەو كتيبانە لای خۆى دابنیت و بهو خەلكەى وا ناوى عەرهبىيان له مندالى خۆيان ناوه بليت: ئەگەر پهكت لهسەر ناو كهوتوو، فەرموو به دلى خۆت ناوىكى كوردى بۆ مندالهكەت هەلبژێرە.

ئەمەى من باسى دەكەم دەمارگىرى نىيە، بەلكو پرسىكى زۆر گرینگە و بە ناسنامەى گەل و نىشتمانىكى داگىركراووه پەيوەستە. له ماليزيا و ئەندەنووسيا، له لای زۆرەبەى ئەو گەلانەى بە ئىسلام بوونە، ناوى عەرەبى هەيە. وهلى عەرەب دەستى بهواندا ناگات و ئەوان ژێردەستەى عەرەب نين. تورك و عەرەب ناوى شار و گوندى ئەوانى نەگۆرپوه. سياسەتى عەرەباندى و توركاندى لهوى لهگۆرپى نىيە. ئەگەر ناو رەگەزىكى گرینگ نىيە، پيم بلى، ئەتاتورك بۆچى كوردستانى بۆ (گوينهى دۆغو ئەنەدۆلو) گۆرپى؟ رژیىمى بهعس له عىراق بۆچى ناوى پارىزگەى كەركوك و كوى و كوى بۆ: تميم، الربيع، نصر، صمود و عروبه و قادسية و... گۆرپى؟

ئەگەر تۆ باوهرت به خودايە، ئەوا خوداى مەزن به هەلەدا ناچیت و نەچوو، وهختى توى به كورد خەلق كردوو. ئىتر تۆ بۆچى ناپاكي لهو ئەمانەتە دەكەيت، كه خوداى گەوره پى بهخشيویت، دىت خۆت دەعارەبىنى، دەتوركىنى و دەفارسىنى؟ وهختى تۆ ناوى عەرەبى له مندالهكەت دەنىت، كه ئەو له دايك و بابىكى كورد بوو، ئىتر تۆ جياوازىت لهگەل ئەتاتورك و سەددامدا چىيە، كه يەكەمیان دەرسىمى كرد به تونجەلى و دووهمیان كەركوكى كرد به تەئىم؟

هەر وهختىك مندالى كورد دەبىنم ناوى عەرهبىيان لى نراوه، گوته بهناوبانگەكەى ئىبن خەلدوون - م بىردەكەوئىتەوه، كه دەليت: (المغلوب مولع بتقليد الغالب / ژىركەوتوو پى خۆشه لاساى سەركەوتوو بكاتەوه! يان دۆراو پى خۆشه لاساى براوه بكاتەوه).

لهگەل ريز بۆ گەلى عەرەب و ئايىنى ئىسلام و تەواوى ئايىنەكانى دىكە، دەلیم: كوردى وهزالهاتووى دەستى داگىركەرى عەرەب، كوردى ئاواره، هەتا له ولاتىكى وهك ئەمريكا، كەنەدا، ئوستراىيا، نەروىج و سوید... به پەنابەر وەردەگىرىت، قىر دەلى جق! كەچى لهوئىندەرىش هەر منەتبارى گەلى عەرەبه و ناوى عەرەبى له مندالى خۆى دەنىت!

من به‌نیازنیم ئەوهی پیشتر له‌باره‌ی پرسى ناو نووسیومه، لی‌ره‌دا دووباره‌ی بکه‌مه‌وه. من ته‌نیا بیرتان ده‌هینمه‌وه: بنه‌ماله‌ی ئال سعود، که خۆیان پارێزه‌ری هه‌ردوو حه‌ره‌می مه‌ککه و مه‌دینه‌ن، هه‌یچکام له پادشاکانیان ناوی خه‌لیفه‌کانی راشدینیان هه‌لنه‌گرتوه. ئەوان ناویان [سعود، فیصل، فهد، خالد، سلمان، عبدالعزیز و عبدالله] یه. جی‌ی سه‌رنجه، شا سعود بن عبدالعزیز (۳۶) کورپی هه‌بووه، هه‌یچکام له‌و کورانه‌یش خاوه‌نی ئەو ناوانه نه‌بوون. له‌ حالیکدا به‌شیک له‌ نیرینه‌ی کورد خاوه‌نی ئەو ناوانه‌ن. په‌نده‌که‌ی خۆیشمان ده‌لیت: کوچک له‌ ئاگر گه‌رمتر.

من پیموايه، تو به‌خۆت زانیییت یان نا، ئەگه‌ر ناوی عه‌ره‌بیت له‌ مندا‌له‌که‌ی خۆت نا، ئەوا تو هه‌ستت به‌ کیماسیی نه‌ته‌وه‌یی کردووه. پوونتر بلیم، خۆت له‌ عه‌ره‌بان به‌ که‌متر زانیوه، له‌ حالیکدا هه‌موو گه‌لانی دنیا له‌ یه‌ک ئاستدان. له‌ پووی مرو‌ییه‌وه، هه‌یچ گه‌لیک له‌ ویتتر مه‌زنتر نییه.

کۆیله‌کان ده‌ستکه‌وتی جه‌نگ بوون. مێینه‌کانیان به‌ که‌نیزه‌ ده‌کران و نیرینه‌کانیشیان، له‌ مه‌زادا کاریان پێ ده‌کرا. بۆ فراوانکردنی سنووری ده‌سه‌لاتی خۆشی، خاوه‌ن کۆیله، کویله‌ی وه‌ک سه‌رباز به‌کارده‌هێنا. خوداوه‌ند به‌و مه‌زنییه‌ی خۆی، پێوستی به‌ هه‌یچکام له‌ که‌نیزه و پاله و سه‌رباز نییه. ده‌سا تۆیش بیرت بی، وشه‌ی کۆیله (عبد) مه‌لکینه به‌ ناوی جگه‌رگۆشه‌که‌ته‌وه.

ئەوا گوتمان کوردانی سونه و شیععه به‌ کاریگه‌ریی ئایین ناوی عه‌ره‌بی له‌ نه‌وه‌کانیان ده‌نین، ئەدی کوردانی ئیزیدی به‌ چ پاساوێک ئەم کاره‌ ده‌که‌ن؟

سه‌رچاوه: تایبه‌تمه‌ندی تاکي کورد، محه‌مه‌د فه‌ریق حه‌سه‌ن، ده‌زگای پۆشنییری

جه‌مال عیرفان. چ ۱، ۲۰۲۰، ل/۱۲۶

هه و النامهه كئيب

هه لائهي زمانی کوردی

چۆلی فایهق

کلاوړوژنه‌ی ته‌فسیره‌کان

«هر له نیشانه خواهنه‌ره‌کان، هینانه‌دی ئاسمانه‌کان و زه‌وی، جوایه‌زیی زمان و په‌نگه‌کانتانه. له و جیاوازییه‌دا، نیشانه و په‌نگه‌لیکی بو هم‌موان تیدان وَمِنْ آيَاتِهِ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتَلَفَ الْأَلْسِنَتِكُمْ وَاللُّوَانِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ الروم/۲۲»
 ئەوه ئایه‌تیکی نیو قورعانه، که له نیاز (مقید)یدا بو دوی‌نراو [مخاگب]ه‌کانی، دانایی یان تقاتیکی لی هه‌لده‌گوزریت. گه‌وه‌ری په‌ند و رینوینییه‌که له‌وینده‌ر ده‌ست پی ده‌کا، که وه‌ختی ئایه‌ته‌که کتومت به «جوایه‌زیی زاروزمان، له‌بز و ده‌وتان، نیشانه‌یه‌که له نیشانه‌کانی خوا، کاریکی خواکرده‌یه و مرو ده‌ستی تی وەر نه‌داوه»
 دارپژراوه. واته: با که‌س وای وړ نه‌می‌نی، کاتی زمانگه‌لیکی له ریزمان و ده‌نگ له‌یه‌کترجودا له‌و ژیا‌نه ده‌بینی. هه‌موو کارونیشانی خوان، دژبه‌رییان دژبی‌تی دره‌وشانه‌وه‌ی خوان. باوه‌ر‌ده‌ران به‌ره‌و به‌رگه‌گرتنی جیاوازیی زمانی و په‌نگی یه‌کتر ئاراسته ده‌کات، که مه‌به‌ست سازاندنی که‌شیکی پیکه‌وه‌یی و تولیرانتیی زمان و فه‌ره‌نگه.

۲. به‌لام سه‌رسرمانییه‌که له‌وینده‌ری‌را ده‌ست پی ده‌کا، کاتی که‌سانیک له‌نیو هر سی نه‌ته‌وه‌ی [عه‌رب، تورک و فارس] ده‌بینیت، که بانگه‌ش‌ه‌ی هه‌لگری‌تی ئه‌و کتیبه‌ پیروزه‌یان کردووه، که‌چی خورشتیان به‌ زمانی کوردی گرتووه، تا لوان لوا بی، قونجیرکی ته‌عرب و ته‌تریک و ته‌فریس [عه‌ره‌باندن، تورک‌اندن، فارس‌اندن] یان لی داوه. چ دیرین چ ئیسته، نو‌سه‌رانیکی نیویان به‌دین بو‌بوون یان بی‌دین، به‌ ئاره‌زووی چه‌زیان سه‌روچاوه‌ی زوانی کوردی و سه‌تان وش‌ه‌ی کوردی‌یان بو سه‌روچاوه‌ی خو‌یان گه‌راندووه‌ته‌وه. یاخوود به‌وپه‌ری ویست و ئاگاییه‌وه، زمانی کوردی‌یان بز و ویل کردووه. سه‌رباری گه‌مه و گالته‌پی‌هاتنه‌کانیشیان. وی‌رای ئه‌و مارخراییه ماریفه‌ته‌بییه‌ی خه‌لکی خوونده‌وار و ده‌سته‌بژیریان، ته‌پوتوزیان به‌سه‌ر سه‌لکی خه‌لکی ره‌مه‌کیشیان په‌رش بووه، نه‌زان نه‌دان له‌باره‌ی زمانی کوردییه‌وه قسه‌ی وان ده‌جوونه‌وه.

له زور شوینی ئه‌و زه‌وییه له‌به‌ر ترسی ئاده‌مزادانیکی ئه‌و گه‌لانه، کورد هه‌یه ناوی‌ریت به‌ کوردی بدوی، بگره ناوی‌ریت هر بلی کوردیشم. ئاخو مرو‌قه مل‌هووره‌کانی وان چ ئاده‌مزادیکن، که تا ئیسته قه‌لبیان به‌ ژنه‌وتنی زاری کوردی به‌ژان ده‌که‌وی، رقه‌به‌ری زمانی زگماک و زاری شیریی نه‌ته‌وه‌یه‌کی تر ده‌که‌ن؟

بۆخۆیان قه‌ت وه‌دیار ئێشێ ئێشاندن له‌سه‌ر نه‌ئاخاوتنیان به‌ زاری دایک دانیشتوون و پاماون؟ که‌ قه‌ده‌ری وجودی زمانی هه‌ر یه‌کیکمانی داناوه‌، ئیدی نه‌ ئه‌نگۆ نه‌ ئه‌مه‌ نه‌ چکه‌س، لێی و تیی سه‌رپشک و ده‌ستپۆیه‌. ئه‌وه‌ی له‌ به‌ناوباوهدارانێ ئه‌وان ده‌ببیریت، باوه‌رپیه‌کی سه‌رپاست و بێئهللاه‌وه‌ولا نییه‌ به‌ به‌ه‌وا و دیسیپلینی قورعان، چونکه‌ به‌ به‌ه‌وای ئایه‌ته‌که‌ بی، ئه‌وان دژایه‌تییه‌کی پۆنوپه‌وانی کارونیشانیکی خوایی ده‌که‌ن. زمانی کوردی، ئه‌ویش یه‌کیکه‌ له‌و نیشانانه‌ی، که‌ خوا له‌ ئایه‌تی ئاماژه‌پێدار به‌ ئایاتی خۆی داناون.

۳. ئیبن‌که‌سیر له‌ شروقه‌ی ئه‌و ئایه‌ته‌، له‌ پارچه‌ی [جوایه‌زیی زمانه‌کانتان - وَاخْتِلافِ رَلْسَتَكُمْ] ده‌لێت: «واته‌ زمانه‌کان، ها ئه‌وانه‌ به‌ زمانی عاره‌بی ده‌دوین، ئه‌وانه‌ش ته‌ته‌ره‌کان زمانیکی تریان هه‌یه‌. ک-گورج، پۆم، ئیفره‌نج .. هیند و عه‌جه‌م .. ئه‌وانه‌ش ئه‌رمه‌ن و کورد-ه‌کان، جگه‌ له‌ جوایه‌زیی زمانی ئه‌وانه‌، هی دیکه‌یش هه‌ن، که‌ هه‌ر خوا پێی ده‌زانیت...»

«...يَعْنِي اللُّغَاتِ فَهَؤُلَاءِ بِلُغَةِ الْعَرَبِ وَهَؤُلَاءِ تَرَّ لَهُمْ لُغَةُ رُحْرَى وَهَؤُلَاءِ كَرَجَ وَهَؤُلَاءِ رُومَ وَهَؤُلَاءِ إِفْرَنْجَ وَهَؤُلَاءِ بَرْبَرَ وَهَؤُلَاءِ تَكَرُورَ وَهَؤُلَاءِ حَبَشَةَ وَهَؤُلَاءِ هُنُودَ وَهَؤُلَاءِ عَجَمَ وَهَؤُلَاءِ يَقَالِبَهُ وَهَؤُلَاءِ خَزَرَ وَهَؤُلَاءِ رَمَنْ وَهَؤُلَاءِ رَكَرَادَ إِلَى غَيْرِ ذَلِكَ مِمَّا لَا يَعْلَمُهُ إِلَّا اللَّهُ تَعَالَى مِنْ اِخْتِلافِ لُغَاتِ بَنِي آدَمَ وَاِخْتِلافِ رَلْوَانِهِمْ...»

تفسیر ابن‌که‌سیر، الناشر: دار‌الکتب‌العلمیه - بیروت، الطبعة: الاولى - ۱۴۱۹هـ.

بنکه‌سیر قوتابی بنته‌یمییه‌ بووه‌، ئیبن‌ته‌یمییه‌ کوردی چه‌رانیه‌، سه‌ر به‌ ورفه‌ و چه‌زیره‌. چه‌ران ئه‌و شاره‌یه‌ که‌ به‌رخودانه‌که‌ی ده‌وله‌تی ماد له‌وینده‌ر به‌ تۆقه‌لان گه‌یشت. له‌و شاره‌، کۆتا پاشای ئاشووری، ئاشوور تۆبله‌ت له‌ ۶۱۰ سال پێش عیسی‌ مه‌سیح کۆژرا و ئیمپراتۆریی ئاشووری داگیرکار و دژه‌ژیار تا هه‌تا سه‌راه‌یه‌وه‌، بوو به‌ پاشاییه‌کی وه‌چاخکویری نیو دیرۆک. ئه‌وانه‌ی شیوه‌ن بۆ ئاشوورییه‌کان ده‌گێرن و داده‌به‌زنه‌ سه‌ر ماده‌کان، یان له‌ نه‌ناسین و نه‌زانینیانه‌ به‌ میژووی خویناویی ئاشوور و هه‌نگینی ئه‌و ده‌قه‌ره‌، یان به‌روبومی پوپاماییه‌کی به‌به‌لاشه‌. سێهه‌ ئه‌گه‌ریش هه‌ر ئه‌و دووانه‌ن.

۴. ئه‌وه‌ی جی‌هه‌لوه‌سته‌یه‌، ئیبن‌که‌سیر وه‌ک زمانیکی سه‌ر به‌خۆ، له‌ ریزی زمانی گه‌ل و نه‌ته‌وه‌ جیاوازه‌کان، زمانی کوردی ریزه‌ند ده‌کات. هه‌روه‌تر له‌ دوا [واوی عه‌تف] ی گه‌راوه‌ بۆ باسی زمان، له‌ [واوی عه‌تف] ی گه‌راوه‌ بۆ گه‌ل و

نه ته وه كان، نه ته وهی كورد ریزبەند دەكات. واتە هەم زمانی كوردی هەم كوردیش وەك نه ته وه ریزبەند دەكات. ئیبن كەسیر رۆڵەى حەفتەسەتەكانى كۆچییە، لە سەتەى سێز دەیه مینی زاینی ژیاوه. لە پۆگاری ئەو و پیش خۆشى، چ لە باسی كورد وەك نه ته وه چ لە باسكردنیان وەك زمان، زۆرینهى موفەسیرەكان بە راشكاوی بیته یان ئاماژە، كورد و زمانەكان بە فارسییه وه بەستاوه ته وه، ئەویش لە بەره واژتیگەین لە زاراوهى ئەعجەم و عەجەمى. لى ئیبن كەسیر وەك زمانىكى سەربەخۆ هەژماری دەكات و باسی دەكات. لێرەدا بنكەسیر جیاواز لە شروقه كارە بەناوودەنگەكانى بەر لە خۆى [خودان شروقه بنەرەتى (امهات التفسیر) یەكان لە نموونەى: تەفسیری تەبەرى ٣١٠ك/ تەفسیری قورتوبى ٦٧١ك] زمانی كوردی، وەك زمانىكى سەربەخۆ باس دەكات. ئەوانى پیش خۆى، لە پال ژماردنى چەن زمانىك، زمانی كوردییان باس نەكردوه.

لەو روه وه، جێدەستی بنته مییه دەبیریت. چونكە باوهر ناکرێ بنكەسیر نەزانیی، كە زمانی مامۆستایەكەى ناوی كوردییه.

٥ - لەبارەى وشەى ئەعجەمى: هەلەیهكى میتۆدى لە زۆر كەرخان دەكریت، كاتى وشەى ئەعجەمى یان عەجەمى نیو قورعان و زمانی عەرەبىی حەدیس، بە واتای عەجەم [وەك گەلیكى سەربەخۆ] و فارس لێك دەدریتە وه. ئەوه لەو هەلەنەیه، كە سیستمى زمان سەرتاپیى سیستمى بیركردنە وه و جى هانبینیى مرؤف بەلاری دەبات. وشەى بنەرەت بریتیه لە ئەعجەم نەك عەجەم، بەلام وشەى عەجەمیش لە واتای چەمكى لە واتا لەگەل ئەعجەم یەك دەگرنە وه و زاراوهیه كە بۆ یەك مەبەست. وشەى ئەعجەمى و عەجەمى لە زمانی قورئان و حەدیس لە [المعنى الايگلاحي] یدا یەك تشتن، كە ئەویش بریتیه لە هەر كەسى، كە بە عەرەبىیه كى رەوان نەدوى و نەنوسى، ئەوه ئەعجەمیه. قورعان ئەو وشەیه بە هەمان واتا بەكار دەهینیت: [ولو جعلناه قرآناً رجعياً لقالوا لولا قُيِّلَتْ آياته ررجمى وعربى]- فيلت، ٤٤. لە هەموو قاموس و فەرهنگە عەرەبىیه دیرینه كان، ئاماژە بە و واتا و جوداوازییه كراوه. دواتر هەردوو ك وشە بەیهك واتا بەكار هینراون، كە بریتیه لە: هەموو كەس و نه ته وهیه كى نا- عارەب. كاتى پیغەمبەرى ئیسلام لە گوتارى مالاواى گوتى: أَلَا لَا فَضْلَ لِعَرَبِيٍّ عَلَى أَعْجَمِيٍّ وَلَا لِعَجَمِيٍّ عَلَى عَرَبِيٍّ وَلَا لِأَحْمَرَ عَلَى أَسْوَدَ وَلَا أَسْوَدَ عَلَى أَحْمَرَ إِلَّا بِالْتَّقْوَى ديسان وشەى ئەعجەمى و عەجەمى، بە واتای هەموو نه ته وه و گەلانى

ناعارهب دٲٲن، نهك به واتاي گهلي [عهجهم] اي نووي، يان به واتاي فارس بي. نه گهر مه به ست له عهجهم و نه عجهم له زماني عاره بيبي قورعان و حه ديس گهلي فارس [يان عهجهمه نووه كان] بي، نه وا واتاي حه ديسه كه واي لي دي: [نه عاره ب له فارس باشته، نه فارسيش له عاره ب. نه سوروسي له ره شتاره باشته، نه ره شتاره ش له سپيوسور]. نه وه ده چٲٲه نه قلي كي، كه نه مه كوٲا گوتاري جي هاني بيغه مبه ر بي؟ له كاتي گوتاري مالاوايي له نيو ئاپوراي ويندر، ته نيا عاره ب و فارس ئاماده بوون؟ كه سي قسه ي وا دهكات، كه به ره واژ له زماني عاره بي، بگره هدر تي نه گه بيوه، خو نه گهر بابايه كي عاره بيش بيت. يان نه وه يه، ياخوود ده مارگيري و نه ژاډه رستييه، كه زينكور و چه واشه ي كردوه.

۶. نه بومه نسووري جه واليقي «۶۶۵-۵۶۰كو» نزيكه ي ۹۰۰ سال له وه وبه ر كتيبي المعرب من كلام الأعجمي نووسيوه. سالئ ۱۹۹۰ له (دار القلم) ي ديمه شق به ليكولينه وه و ئاماده كردني (د. ف. عبدالرحيم) چاپي يه كه مي بلاو كراوه ته وه. وشه ي نه عجه مي له ناوونيشاني كتيبه كه مه به ست ي فارس يان عهجه م نييه، به لكه مه به ست ي هموو نه ته وه ناعاره به كانه. چونكه نه و كتيبه، چه ندان زماني كردوه ته سه روچاوه ي وشه موسته عره به كان، نهك به ته ني زماني فارسي. كتيبيكي يه كجار بالكيشي بابه تي زمانه، ههروه تر ليكولينه وه كه شي زانستي و چروپره. دواي داناني چه ند بنه وا يه كي زماني بو وه رگرتني وشه ناعاره بييه كان بو زماني عاره بي و بوونيان به عاره بي، به گوٲره ي پيتي نه بجه دي وشه ناعاره بييه كاني ريز و پولين كردوون. تاكه كيماسي و له كه و په له ي نه و كتيبه نه وه يه، زوربه ي نه و وشانه ي به فارسي دانراون، راستييه كه ي يان وشه ي كورديين يان له زماني سه رده ماني ماد وه رگيراون يان ريشه ي هاوبه شيان له نيو گروه ي زمانه ئيرانيه كان Iranian or Iranic lang وه هديه، كه زماني كوردييش له و ريبازه پولنيكاريه ي زمان، به زماني ئيرانيي باكووري-رؤژاوايي دانراوه. ((هه رچه ند ئيران له و زاراه زمانيه مه به ست لي تي ته ني پولنيكاريي زمانه، چونكه ناوه كاني ئاريا و ئارينا و ئيران ته مه نيان چه ند سه ت ساليكه و نه و زمانانه به ئيران وهك ده وله تيكي نوي ئسته پيوه ست و پيوه ندر نين، پوليني زمانه وانين. له و رووه ش ره خنه له و زاراه يه ده گري تي)) وشه ي وا يان تيدان، تا نه مروژ له زماني رؤژانه يي كورد به كار ده هينرين، كه چي له زماني فارسي نوو كه س نا يانناسي تي. نه گه رچي كه نووسه ر له و كتيبه به وشه يه ك ده ليت فارسي،

بهیچ جوړیک مه بهستی زمانی فارسی نو نییه، به لکه وهک لیکولهری کتیب
 ئاماره ی پی داوه مه بهستی لی زمانه پرؤتو ئیرانییه کانی ئهوسا [لیکولهر ناوی
 زمانی فهلهوی/پهلهوی] دهینیت، فارسیش بریتی بووه له هریمیکی جوگرافیایی.
 لیکولهر له زور شوین له پهراویز رهخنه له نووسهر دهگریت و دهلیت: له جیی
 فارسی، دهبوو ئهجه می یان عجه می بنوسییت، چونکه ئه و زمانه ی ئهوسا هیچ
 پیوهندییه کی به زمانی فارسی نووه وه نییه.

هه و النامه ی کتیب

ئىبراهيم ئەمىن بالدار پىسپۆرى زمانى كوردى

■ ئا/زمان و زار

ئەدیبی دنیای مندا لان، نووسەر و چیرۆکنووس، رەوانشاد ئیبراهیم ئەمین بالدار لە ساڵی ١٩٢٠ لە شاری سلیمانی لە دایکبوو، خویندنی سەرەتایی هەر لە سلیمانی تەواوکردوو و چۆتە خانەی مامۆستایانی لادی لە بەغدا و ساڵی ١٩٤٠ تەواوی کردوو و بۆتە مامۆستای سەرەتایی لە دیهات و شار و شارۆچکەکانی لیوای سلیمانی، لەوانە گوندەکانی ناوچەی هەرورامان، هەلەبجە، بناری چیای سوورداش و قەمچوو و غە و چەند گوندیکی دیکە، لەو ماوەیەدا ئەلف و بیئای نویی بۆ فیروونی زمانی کوردی نووسیو، دەستنووسەکی ناردۆتە بەرپرۆبەرایەتی پەرۆردەیی سلیمانی، لەویش لە لایەن لیژنەیەکی پەسپۆرەو پەسندکراو، ناردووینە بۆ وەزارەتی (معاریف)ی عێراق لە بەغدا، لەویش دیسان لیژنەیەکی پەسپۆر لەگەڵ ریکخراوی یونسکو) رەزامەندیان لەسەر دەربریو، ساڵی ١٩٥٠ بەر لەوێ لە چاپدانی تەواو بیئت، مامۆستا بالدار گواستراو تەو شاری هەولێر، ئەو (ئەلف و بی)یە لە هەولێر گوتووتەو.

ئیبراهیم ئەمین بالدار زۆر حەز و ئارەزووی لە خویندن و درێژەدان بە خویندن هەبوو، بۆیە لە رێگای تاقیکردنەوێ گشتی برۆنامەیی ئامادەیی بە دەستەیناوە و چۆتە کۆلیژی (بازرگانی و ئابووری) لە زانکۆی بەغدا و بەسەرکەوتویی تەواوی کردوو، هەر بەو دەش نەوێستاو، بەلکو هەول و تەقەلایەکی زۆری داو بۆ درێژەدان بە خویندنی بال، تا لە ساڵی ١٩٦٠ برۆنامەیی ماستەری لە (کارناسی بال) لە زانکۆی (سان فرانسیسکو)ی ئەمەریکی وەرگرتوو و گەراو تەو بەغدا، لەگەڵ کردنەوێ زانکۆی سلیمانی لە کۆلیژی ئادابی ئەو زانکۆیە وانی و توتەو، ئەو کاتە زانکۆی سلیمانی گواستراو تەو هەولێر و ناوەکەشی گۆراو بۆ زانکۆی سەلاحەدین، مامۆستا ئیبراهیم بالدار بۆتە مامۆستا لە بەشی زمان و ئەدەبی کوردی لە کۆلیژی ئادابی زانکۆی سەلاحەدین، دواتر چۆتەو بەغدا لە زانکۆی (موسستەنسریه) وەکو وانی بیژ دەستبەکار بوو.

مامۆستا ئیبراهیم ئەمین بالدار ئەم بەرھەمانەیی هەبوو:

- ئەلف و بیی نویی کوردی، بەغدا چاپی یەکەم ١٩٥١، (٩٨) لاپەرەیی، زیاتر لە (٣٥) جار چاپکراو تەو.

- ئەلف و بی بۆ گەوران، چاپی یەکەم ١٩٥٥، (٧٨) لاپەرەیی.

- الابنية المدرسية للمدارس الابتدائية، بەغدا ١٩٦٥، (٤٢) لاپەرەیی.

شەھابەددین سوھرەووردی
چیرۆکی نامۆیەتی مرۆف لەدەقی
چیرۆکی غەوارە غەریبدا

■ ئەیوب گازرانی

رازه‌شان و زانه‌قانی مه‌زن سەر له پیناوی رپووناکایه‌تی و شه‌هیدی رپیبازی ژیرایه‌تی شه‌هاب سوهره‌وه‌ردی؛ به‌سه‌ره‌اتی «غه‌واره‌ی غه‌ریب» مان بۆ ده‌رده‌برپیت، گوئی بگرین له چیرۆکی تژی له درک و هیما و ئاماژه‌ی وردی. سوهره‌وه‌ردی ده‌پیشه‌کی نامیلکه‌ی په‌له‌وه‌ر «دا، هۆی ده‌کاره‌ینانی ئەم زمانه‌ پر هیما و پینچوپه‌نایه، بۆ بژنه‌وی پرسا ده‌درکینئ:

د نیو ئیوه‌ی براینمدا، که‌سیک هه‌یه، بۆ تاویک گویم بۆ رادیری، تا خه‌می خۆمی لا بدرکینم. به‌شکه‌م به‌رگه‌ی بریک له‌م خه‌مانه‌ی من بگری و به‌م جوړه‌ بینه‌ هاوبه‌ش و برابه‌ش!! دۆستایه‌تی بنگه‌رد و خاوین نابئ، تا پیش به‌خوش و خاشی دۆستایه‌تی نه‌گیردرئ. جا دۆستایه‌تی ئەوتۆ له‌ کوی بدۆزمه‌وه، که‌ دۆسایه‌تی ئەم رۆژگاره‌ بۆته‌ بازارگانی، چونکه‌ کاتیک ئاتاج ده‌بن و په‌کیان ده‌که‌وی، دۆستایه‌تی ره‌چاو ده‌که‌ن و هه‌ر که‌ هه‌وجه و پیوستیان پیت نه‌ما، چما هه‌ر له‌ بناوانه‌وه‌ لیک نه‌بان بوون و دۆستایه‌تییه‌ک له‌ ئارادا نه‌بووه!

- مه‌گه‌ر برایه‌تی هه‌قال و دۆسیه‌ل گیانی، وا هه‌قاله‌تی و پیوندایه‌تی یان ناخه‌کی و چیر و میز بی، له‌به‌ر لیکنزیکی و هه‌قویستی بی نه‌ک خۆویستی و نه‌ به‌رژه‌وه‌ندی و مالی دنیا، به‌چاوی راستی و خۆشه‌ویستییه‌وه‌ بی و گه‌مار و ژه‌نگاری شک و گومان، له‌ سەر و سړی خۆیان بسرنه‌وه. بۆیه‌ ته‌نی هه‌ر هه‌قخوازی ئەم کۆمه‌له‌ لیک کۆده‌کاته‌وه. که‌ لیک کۆبوونه‌وه، با ئەم دوا مۆچیاریه‌م بپه‌ژرینن.

- هۆ برایانی هه‌ق، خۆتان وا وه‌شارن، که‌ ژیشکی درکن ناخ و ناواخنی خۆی خۆیا ناکا و دیم و رواله‌تی خۆی قه‌ ده‌شیرئ، خوا ئاگاداره‌ که‌ دل و ده‌روونتان به‌ده‌ره‌وه‌یه و رواله‌تتان شاراهه‌.

- هۆ هۆگرانی هه‌قویست!

- وا له‌ پیستی شاراهه‌ی خۆتان بینه‌ ده‌ری چما مارن و کاژ فری ده‌دن!

- میرووله‌ئاسا ری بکه‌ن، با که‌سی ته‌په‌ی پیتان نه‌ ژنه‌وی!

- وه‌ک دوو پشک بن با چه‌کی ئیوه‌ له‌پشت سه‌رتانه‌وه‌ بی. بۆ ئەوه‌ی شیتانی

تاریکی و شه‌وه‌زه‌نگ له‌پشته‌وه‌ ده‌ستان لی نه‌وه‌شینئ.

- ژه‌هر بخۆن! با چیربه‌رن و خۆشبرین، پیش مه‌رگ بکه‌ون و پیشمه‌رگ که‌وتوان

و پیشمه‌رگه‌تان خۆش گه‌ره‌ک بی. بمرن با نه‌مرن و نه‌مر بن. گه‌ره‌ک، به‌رده‌وام

هه‌لفرن و به‌رزه‌فر بن چ نشینگه‌ و هیلانه‌یه‌کی تایبه‌ت بۆ خۆ ته‌رخان مه‌که‌ن، که‌

هه‌موو مه‌ل و بالندان له‌ هیلاندان به‌ گرت ده‌چن و ده‌گیردرین.

زۆر جار، چەند كۆتۈرى نامەبەر لە لىپر و شىخەلى راسانىيەو بەرەو لای مە ھەلدەفرىن. ئىمە لە گراوى جامجەمىن، ئاگادار دەبووین.

- جارنا، ترووسكايىيەك دياردەبو و تيشكى دەھاویشت بەم جۆرە، لە وریشەى زولالى نىوچاوانى رىبوارانى ناوچەى نەجد بە ئاگا دەبووین. لە سۆنگەى شنینهوہى سروہى ئەراک (ناوچە يەكى نزيك مەككە لە عەرەفە، بەشىك پرووہو شام و بەشىك پرووہو يەمەن) ئەقین و ئىلھامى پىيدەبەخشىن. ھەست و سۆزمان دەبزوت و تاسە و تامەزرۆيى گەرانەوہ بۆ نىشتمان بلىسەى دەسەند.

- دە بازنەى ھەلچوون و ھەلگەرانى شەوان و داگەران و رۆچوونى رۆژاندا دەسووراپنەوہ تا لە مانگەشەويكدا پەپوسلىمانە بەديارکەوت.

- بەدەم مزگىنى و سلمانەوہ لە کلاوہرۆژنەى كۆشكەوہ وەژوور كەوت، بە دندۆكیەوہ نامەيەك بوو كە لە لىواری ھەرىمى ھىمەنەوہ كە گۆمىلکەيەكى لىي بوو، بەدەم شنەى شەنگەدارىكەوہ بەرىكرابوو.

- پەپوو پىيگوتىن:

ئەز رىي ئازادىتان دەزانم، ھەر بۆيە لە مەلبەندى سەباوہ بەم مزگىنى و موژدەوہ ھاتمە پىرايىتانەوہ.

ئەم مەبەستە دە نامەى باوكتاندا شىكراوہتەوہ.

نامەكەمان قەکرد، نووسرابوو:

لە باوكتانەوہ رىيەر؛

بە ناو خوايەك كە رووناكى بوون و ژيانە، خوشتان ويستن، خوشتان نەويست، بانگمان كردن، بە دەنگمانەوہ نەھاتن. ئاماژەمان پىكردن، لە زمانى ئاماژە و ھىما نەگەيشتن. ھەرۋەھا روو لە من نووسرابوو ئەگەر لىبىراوى رەگەل عاسمى برات لەم گرتووخانەيە دەربازبى وەك رىبوارىكى شىلگىر لەسەر گەشت و رىبازى خۆت بەردەوام بە. توند و سفت دەست بگرە بە گورىسى ئىمەوہ كە «جوزەر»ى ئاسمانى پىرۆز بەسەر گشت ناوچەكانى خۆرگرفتدا زالە.

جا فەرمووبووى:

كاتىك گەيشتنە مەلبەندى مىروولە، داوینت داتەكىنە و بلى:

پەسن و سوپاس بۆ خوايەك پاش مەرگ ژياندىنەوہ، سەرلەنوئى بووژاندىنەوہ. جا كە سوكارى خۆت لە نىو بەرە و ژن (ھەستى ھەزۆك) ە كەت بكۆژە، كە.....ھۆي مانەوہ و قەتیس مانە.

بەيئە، ھەرۈەك راسپىردراوى لىنگەرى، كە بەرەو نەشى ئىمە دەبنە ھۆى نغروبوونى ئەم ھۆزە. كەوايە، ۋەرە نىو گەمىي و بلى:

بە ناو خوايە بزووتن و پاۋەستانى.

باوكم دە نامەكەيدا گشت ئەو پىشەتگەلەى وا بۆمان دىنە پىش بە شىۋەى تىروتهسەل شىكردونەۋە. پەپوو ۋە پىشەنگمان بوو. ھەتاۋ بەردەوام لە بان سەرمانەۋە تىشكى دادەۋىشت تا گەيشتىنە ناۋچەيەكى نسرەم، سواری گەمى بووین و گەمىەكە دە نىو شەپۆلاننىك وا سەريان لە ئاسمان دەسوو، دەچوۋە پىش، بە نىازى ھەلکشانبووین بەرەو «توورى سىنا، تا لە ۋى جەمخانى باوكمان قەبىن.

دە جەنگەى ۋەيشوومەدا شەپۆلىك كورەكەمى لولدا و خنكاندى.

ئەز پى حەسىام، بە رۆژەۋەبوون و ھاتنى بوومەلىل، كەسوكارم نۆغروۋدەبن. ھەرۈەھا ھۆزىك كە مەردومەكەى گزىكار و گەندەلكارن بە سەرۋمالەۋە نۆغرو دەبن و بارانى بەرد و قور بەسەرياندا دەبارى. كە گەيشتىنە تەنوورە و نىرىنەى زەريا و ترۆپكى شەپۆلان و ھەلكردنى ۋەيشوومە، شوئىنىك كەپىل و شەپۆل سەريان لە ترۆپك دەسووى.

لەۋى، ئەو دايانەى شىرى پى دابووم گرت و ھاۋىشتە نىو زەرياۋە، دە نىو گەمىيەكدا كە لە تەختە و گورىس و بزمار چىكارابوو دەبزووتىن. لە ترسى خونكارىك كە ھەر گەمىيەك وا لەۋىۋە پادەبرد، بەزۆر دەستى بەسەردا دەگرت، گەمىمان كون كرد. بەم جۆرە گەمىيەكەمان دەربازكرد.

جا بەۋ پەرىگەلەى وا بەردەستم بوون و لە كانى مسى تاۋىنراۋدا كاريان دەكرد، فەرماندا لە كوورە و مووشەدەمنە بدەمنن تا ۋەك ئاگر سوورەۋە بى. جا بەنداۋىكم لى سازكرد، تا دە نىوان من و ھۆزى ھەزارەزىلەدا بىتتە لەمپەر. بەم جۆرە لە چنگى وان رزگاربووم، بەم جۆرە گەمىيەكەم پەروەرىنەرم ھاتەدى.

دە نىو رىگا كاپۆلى پووك و رزىوى عاد و سەموودم لەسەر تەختەكانيان چاۋپىكەوت.

- پەرى و بوونەۋەران و ئاسمانانم دەردەستكرد و تەپاندمنە نىو دەفرىكى گروۋكەدا، كە - ھەندىك ھىلى جەغزئاساى پىۋەبوون كە بۆ خۆم سازمكردبوون.

- من شىلەگە و رۆخانەكانم لە جەرگى ئاسمان ھەلبرى؟

- كە ئاۋ لە ئاسياۋ كەوت، ئاش وىران بوو و ھەوام بەرەو ھەۋاگە ھاۋىشت.

كۆببونه‌وه و له سٲٲبه‌رى ئه‌و زناره زله‌دا به‌هره‌مه‌ندببون و چٲٲژيان ده‌برد، پرسٲم:
«ئهم چٲاى توور و زناره زله چٲٲه؟»

يه‌ك له ماسٲٲه‌كان رٲٲگه‌ى خۆى ده‌ نٲو زه‌رياگرته هٲٲنا پٲٲش و وتى: ئه‌مه‌ هه‌ر
ئه‌وه‌يه كه‌ مه‌به‌ستمان بوو و ئهم كٲٲوه توورى سٲٲنا و ئهم زناره نزاگه‌ى باوكته‌».

من وتم: «ئهم ماسٲٲگه‌له كٲٲن؟»

وتى: «ئه‌مانه و تو و ئٲمه‌ش گشت له باوكٲٲكٲن».

ئه‌مانه‌ش سه‌رگوزه‌شته يان به‌سه‌رهاتى تۆن.

ئه‌مانه‌ برائى تۆن «كاتى قسه‌كانٲم بٲٲست و راسٲٲٲٲٲانم بۆ ده‌ركه‌وت.

شاگه‌شكه‌بووم و ده‌ستم كرده‌ ملٲان و رٲانم مووسى و ئه‌وانٲش له‌دٲدار و

دٲمانه‌م شاد و شكوور بوونه‌وه.

به‌ چٲادا هه‌لگه‌رام و باوكى خۆم - واته‌ پٲره‌ پٲاوىكم دٲى، كه‌ هاكا ئاسمان و

زه‌وٲن له‌ گرشه و پرشنكى پر تٲشك و هه‌ره‌ گه‌شٲدا لٲكه‌ه‌لوه‌شى. بۆ چه‌ند كات و

ساتٲك سه‌رم سوورما و واق و رٲما و تٲٲٲرامام، هه‌لوه‌دا به‌ره‌و لاي رۆٲشتم و سلّوم

كرد و كرنۆشم بۆ برد. هاكا ده‌نٲو گرشه و رٲشه و پر تٲشكٲدا، كه‌ گه‌ش گه‌ش ده‌

ده‌ره‌وشاٲه‌وه، ونبووم و جا له‌ پرمه‌ى گريانم دا.

له‌ كنى له‌و ره‌نج و ژان و ژوارانه‌ى له‌ گرتووخانه‌ى قٲروان به‌سه‌رمدا هاتبوو

سكالام كرد، پٲٲٲگوتم:

- «راسٲه ئٲٲستا ده‌رباز و رزگاربووى، به‌لام چارى ناچار ده‌شى فه‌گه‌رى بۆ

به‌ندٲخانه‌ى رۆژاوا تو هٲٲشتا كۆت و به‌ندت نه‌چراوه و هه‌مووت له‌ خو دانه‌مالٲوه.

- كه‌ ئهم قسه‌گه‌له‌م لٲٲٲٲست هه‌ست و هزره‌م هه‌لفرى، چما له‌ گٲان كه‌نشٲ و

گٲانه‌للادام و گٲانم ده‌كٲٲشن ده‌مزرىكاند و ده‌مقٲژاند، دامه‌ پرمه‌ى گريان.

- ئه‌وسا پٲٲٲگوتم:

- «وا چار نٲٲه، گه‌ره‌ك بگه‌رٲٲٲه‌وه بۆ به‌ندٲخانه، به‌لام با دوو مزگٲٲٲٲٲٲ پٲٲى بده‌م؛

- يه‌كه‌م:

كه‌ كه‌ى وه‌ زفرى و وه‌ گه‌راى بۆ به‌ندٲخانه هه‌ر كات دلٲت بخوازى بۆت هه‌يه

بزفرٲه‌وه لام.

موژده‌ى دووه‌م:

ئه‌مه‌ كه‌ سه‌ره‌نجام رۆژٲك له‌ به‌ندٲخانه‌ى شارٲن رۆژاوا، بۆ هه‌مٲشه و يه‌كجاره‌كى

رزگار ده‌بى و وه‌ ده‌زفرى بۆ به‌هه‌شت و باره‌گائى ئٲمه‌ و لٲك كۆده‌بٲنه‌وه.

من بهم فەرموودەى گەلىك شاگەشكە بووم:
 بڕوانە، ئەمە كۆپە توورى سىنايه و سەر دوندەكەى نشینگەى باوك و باوا(باوەرە)
 ى تۆيه.

- من وهك چۆن باوكى تۆم، ئەوئيش باوكى منه.
 - ئيمه باوك و باواى ديكەشمان هەن، تا دەگاتە گەورە نيامان كە ئەو ئيتەر نە
 باوك و نە باواى نيبه، ئيمه هەموو بەرفەرمانى ئەوين پووناكىمان پيڤەبەخشى و
 هەريشت بەو دەبەستين و تيشكمان بۆ داويژى.
 - جوانترين و بەتيتترين تروسكە و تيشكە و وريشەى وريشه و تيشكى تيشكە،
 هەر خوايه كە نە زا و نە مەرگە.

له نووسينى ئەم بەسەرھاتەبوومەوه، لەنكاو راپچلەكام. حالم گۆرا و لە ئاسمانەوه
 حەوانچەم بەست و كەوتمە نيوچاوانەكەوه لە بەنديخانەى رۆژاوا دەنيو مەردوميكى
 دوورە دين و لە خوا دوور خۆم ديتەوه.

بەم حالەوه هيشتا ئەلها و ئوخزنى ئەو گرشانەوه و گەشانەوه پەرگرشە و تيشكە
 بە لووزە و بە دل و دەرووندا دەگەرە، چيژ و ئوخزنيك كە نازانم چۆن و بە چ
 زمانيك چلونايه تى دەربيرم. بە دابراڻ و لەكزیدانى چيژى پووناكى، بزە و ئوخزنى
 دەروونم تا دەهات لە تين و گو دەكەوت، بۆيه بە دابراڻ و دوورەوبوون لەو كورتژم
 و خورپە بەردە وام و بيپراڻەوهيه، لە ناخى هەناوهوه ئاخم هەلكيشا و پەر بە دل
 ئاخاندەم و دام لە پرمەى گريان.

لەو ئوخەى و ئوخزئە خيرا و خەوناسايەدا هەرداخ و ئاخيك لەسەر دل مايهوه.
 بەشكەم ئافريڻەرى پووناكايى ئيمه لە كۆت و بەندى خۆكرد و سروشت دەرباز
 و لە نيرى ماك و جەستە پزگاربكا.

* بە پى دەقى بنەما و چە ند دەقى وەرگيڻرراوى فارسى(ماموستا فروزانفەر...)
 -نەخوازە «حى بن يقضان/ زنده ى بيدار». شهاب سهروردى، ترجمه استاد برهان
 الدين حمدى.

پەيكەرەى سۆرەوهردى، لە جوانەقان و هونەرەوى هيژا، هادى زياڻەددىنى.
 *سوپاس و دەست خۆشى، لە ياي بەرپيز فاتمەى ئەردەلان Fateme Ardelan.
 كە پووگرت(كۆپى) دەقى قەرگيڻردراوى، ماموستا حەمدى بۆ ناردم.

زانای گه وره کورد ئه لجه زه ری

■ ئەمین سالیح دیوانه باله کی

یه که م داهینه‌ری رۆبۆت بوو له میژووی زانستدا. پیویسته ئیمه‌ی کورد هه‌موو ژیا‌نی ئەم زانا مه‌زنه بخوینینه‌وه: ئەلجه‌زه‌ری (به‌عه‌ره‌بی: الجزری) ناوی ته‌واوی (ب‌دیع‌الزمان ئەبولعز کوری ئیسماعیل کوری ره‌زان)، له‌سه‌ده‌ی ۱۲دا ژیاوه [۱] ناسراو به‌ (ئەلجه‌زه‌ری) زانا‌یه‌کی کوردی [۲][۳] موسولمانی بیرکار‌یزانی: زانا و داهینه‌ر و ئەندازیاری میکانیکی و پیشه‌گه‌ر و هونه‌رمه‌ند و زانای بیرکاری بوو له‌ شاری جه‌زیره‌ی بۆتان له‌ سه‌رده‌می زیڤینی ئیسلام یان (سه‌ده‌کانی ناوه‌پراست) ژیاوه. ناسراوه‌ به‌هۆی (کتیبی فیڤوونی ئامیره‌ گرنگه‌ میکانیکیه‌کان) له‌ سالی ۱۲۰۶زایینی که‌ تیا‌یدا باسی له‌ (۵۰) ئامیری میکانیکی کردووه، هه‌روه‌ها چۆنیه‌تی فیڤوونیان و به‌کاره‌یتانیان.

له‌باره‌ی ژیا‌نی ئەم زانا‌یه‌ که‌میک زانراوه‌ زۆربه‌ی زانیاریه‌کان له‌ کتیبه‌که‌ی خۆیدا که‌ ناوی (کتیبی فیڤوونی ئامیره‌ گرنگه‌ میکانیکیه‌کان) هه‌تووه. ناوه‌که‌ی له‌ شوینی له‌دایکبوونه‌که‌یه‌وه‌ هه‌تووه، که‌ جه‌زیره‌ی ئیبن عومه‌ره (جزیره‌ ابن عمر)، که‌ ئیستا پێی ده‌لین جه‌زیره‌ی بۆتان له‌سه‌ر رۆوباری دیجله. ئەمیش وه‌کو باوکی ئەندازیار بووه‌ له‌ کۆشکی ئارتوکلۆ که‌ شوینی بنه‌ماله‌ی ئارتوکلۆی شاری ماردین بووه، که‌ ئەم بنه‌ماله‌یه‌ حوکمی رۆژه‌لاتی ئەنادۆلیان کردووه‌ له‌ ژیر ده‌سته‌لاتی ده‌وله‌تی زه‌نگی له‌ مووسل و دواتریش له‌ ژیر ده‌سته‌لاتی سه‌لاح‌دینی ئەیوبیدا بوون.[۴] جه‌زیری له‌ تۆر له‌دایکبووه[۵]. که‌ ئیستا ناوچه‌یه‌که‌ سه‌ر به‌ جه‌زیره‌ی بۆتان له‌ باکووری کوردستان، باشووری رۆژه‌لاتی تورکیا.

جه‌زیری یه‌کیک بوو له‌ پیشه‌زانان و هونه‌ر زانان و زیاتر له‌ ئەندازیاریکی چالاک ده‌چوو تا له‌ داهینه‌ریک.[۶] کتیبه‌که‌ی به‌ ناوی (کتیبی فیڤوونی ئامیره‌ گرنگه‌ میکانیکیه‌کان) زۆر به‌ناوبانگ بوو، که‌ تیا‌یدا باسی له‌ چه‌ندین ئامیری پیشکه‌وتوو کردووه‌ و هه‌روه‌ها چه‌ندین جار وتوویه‌تی که‌ له‌و کتیبه‌یدا ته‌نها باسی له‌و ئامیرانه‌ کردووه‌ که‌ خۆی دروستی کردوون. هه‌روه‌ها کتیبه‌که‌ی زیاتر به‌ شیوازیکی مۆدیرن نووسراوه‌ و زیاتر له‌ کتیبیکی پراکتیکی ده‌چیت.[۷] هه‌ندیک له‌و ئامیرانه‌ی که‌ دروستی کردوون بیروکه‌که‌یان له‌ ئامیره‌ کۆنه‌کانه‌وه‌ هه‌تووه‌، بۆ نمونه‌ ئامیری (کاتریمی ئاوی) که‌ بنیات نراوه‌ له‌سه‌ر یاسای (Pseudo-Archimedes).

ټاميرى کاترْميرى فيل يان ټاوى له سالى ۱۲۰۶ز له لايهن جهزيرى باسکراوه و ږوونکراوه ته وه وه ههروهها درووستيشى کردووه، سه ره پاي ټه وه ش چه ندين داهيتان و نوځوازي تيدا به دى کراوه. ټم ټاميره پيکها تووه له فيليک که ټاو به شيويه کى به هيژ پالى پيوه دهنريټ و به ناويدا تيپه ر ده بيت. يه که جيوازه کانى ټم کاترْميره ده که ونه سه ر فيله که ، ټه مانه بو ټه وه درووستکراون، که نيوکاترْمير جاريک بجوولين و دهنگيک درووست بکن.

ټه لجه زه رى به پشت به ستن به ږولى شارستانيه ته جوړاو جوړه کان له گه شه پيدانى ټاميره کانى کاتدا، توانى ټم کاترْميره سه رنج راکيشه دروست بکات. بنه ماي پيوانه کردنيشى بريتيه له سه تليکى ټاوى کونکراو که ورده ورده نقوم ده بيت. ټه مه ش بنکه ي سه ره کى ټم ټاميره يه بو پيوانه کردنى کات. له ناو سکی فيله که دا عه مباريکى ټاو هه يه که سه تليکى کونکراوى تيدا يه. ټم سه تله ش به شيويه کى هيواش و ورده ورده نقوم ده بيت، له هه مان کاتدا سى گوريس به سه تله که وه ن که ده بنه هو ي جو له پيکردنى ټاميره کان. سه ره تا جو له به و (۳۰) گو يه ده کات و دانه يه کيان ده خاته خواره وه، پاشان جو له به ټه ژدى ها کان و دواتریش ږو بو تى نوسه ر و ټينجا سه تله که ده ردين ټه وه تا وه کو هه مان کردار دو باره بيته وه. [۹]

ليزاني و وردى ټه لجه زرى له وه دايه سه تله که ي به جوړيک کونکردووه که له ماوه ي نيو کاترْميردا نقوم بيت و پاشان هه لکيشريته وه بو نيوه ي دووه مى کاترْميره که. له گه ل نقومبونی سه تله که دا دهنگى زقزقه ي مه ليک ديټ و بالنده ي عه نقاکه ش به ده وري خويدا ټه سورپته وه، ههروهها بازنه کانى شريته چه ماوه که ي پشتى سولتانيش کاته کان پيشان ټه دن، پاشان هه لوکه يه کى له گوکان ده خاته ده مى ټه ژدى ها که و به هو ي قورسى گوکه وه ټه ژدى ها که به ره و خوار شوږ ده بيته وه، ږو بو تى نوسه ريش به گوچانه که ي ده ستى ده قيقه کان ده پيويت، به که وتنه خواره وه ي گوکه ش بو ناو ده فرى پشتى فيله که، فيل سواره که ده سته کانى ده جو لينى و گوکه ش به که وتنه خواره وه ي بو ناو گولدانه که دهنگيک ليوه ديټ. شريته چه ماوه که ي سه ره وه ي قه لاکه ش ټماژه ده دات به ږويشتنى کاته که. به دريژايى ږوژيک، ټم کرداره له هه موو نيو کاترْميريکدا دو باره ده بيته وه. ټم کاترْميره له ږوژيکدا دوو جار ږيکده خرئ، له گه ل خو ره لاتن و خوړئاو ابوندا،

له گه ليشيدا (۳) گو کانه زيابه که ده خرانه وه شوينى سه ره کى خو يان. Search

History Of Kurdistan

Home / میژووی ئیسلام / شارستانیەت / ئەلجەزەری (Al jazari)

ئەلجەزەری (Al jazari)

زریان احمد ۲۰۱۶-۰۳-۲۹ شارستانیەت, میژووی ئیسلام, ناوداران لیدوان نووسین

ناچالاکراوەله ئەلجەزەری (Al jazari) ۴,۱۵۵ Views

ئەلجەزەری (Al jazari) –

هه‌و‌النامه‌ی کتێب

ناونانی زمانه‌کان (وهرگیراو له کتیبی تیگه‌یشتنی هه‌له له زمان)

د. عادل محهمه‌دی

چه مکی «زمان» له واتایه کی گشتیدا به کار ده بریت، هر ئه و واتایه کی که زمان ناسی به ناوبانگ فیردینان دی سۆسیر به لانگ ناوی لی ده بات. هر بویه کاتی که دهسته واژه ی «زمانی مازنده رانی» به کار ده هینین، مه به ستمان کام زمانه یه؟ ئاخو شاری «ساری» یان «ئامول» یان «مهموودئاوا» یان «نور» یان «شهسه وار» یان «بابولسه ر»، مه به ستمان کوئییه؟ یان مه به ستمان له زمانی فارسی کام زمانه یه؟ یان له زمانی کوردی کام زمانه یه؟ سه رچاوه که ی ده گه ریته وه بو کام ناوچه؟ کرماشان یان سنه؟ له یلاخ یان مه هاباد؟

له وه لامی ئه م پرسیارانه دا ده لئین: زمانی مازنده رانی، زمانی فارسی یان کوردی هیمایه کی هزریه که له هزری هه مووماندا هه یه و له م دوخه دا ئیمه زمانی مازنده رانی، زمانی فارسی یان کوردی وه کوو «چه مکیکی پۆشینهر» یان «چه تروشه» به کار ده هینین و کاتی ئه لئین زاراوه ی کرمانجی یان سۆرانی و هتد... به شیوه ی چاوپۆشی ئه م چه مکه مان هه لباردوووه. هه موو زاراوه کان ئه توانن وه کوو «زمان» بن و له راستیدا زمان بو کاتیک به کار ده به یان که پیویستمان به چه مکیکی رووکه شی و داپۆشراوی بی نیشانه یه. کاتی ده لئین زمانی مازنده رانی یان زمانی فارسی، له دهره وه ی ئه م چه مکه ماندا، به رئا ماژ یان به رانه ریکی به رهه ست و به رچاویان بو نادۆزینه وه. هر بویه زمان چه مکیکی هزریه که له واتایه کی گشتیدا شروقه ده کریت. له باوه ری هه ندیک که سدا وا هه ست ده کریت که وشه یه کمان به ناوی «زمان» هه یه که ده بی بوونایه تییه کی هاوتای بییت که ئه م وشه یه ئاماژه ی پی بکات. به لام سۆسیر (۱۹۶۹: ۱۹) جهخت له سه ر ئه وه ده کاته وه که «زمان وه ک بوونه وه ریگ بوونی نییه» (لوری، ۲۰۰۷: ۳). سیسته می زمان له گه ل ناوه کانی وه ک «ئینگلیزی»، «فه ره نسى»، «لاتینی» و هتد ده قاوده ق نییه و یه ک ناگریته وه و ته نانه ت هیچ گه ره نتییه ک نییه که بو وینه هر شتیک که به ئینگلیزی داده نریت، ریک سه ر به ئه و سیسته می زمانیه بییت که به ئینگلیزی ناسراوه (هریس، ۲۰۰۱: ۱۲۳). ناوانی هه موو زمانه کان ساخته یی و ده ستکردن و ئامانجی ئایدیولوژیکیان له گه لدایه. بو نمونه کاتیک ده لئین «ئینگلیزی هیندی»، به شیوه یه کی به رهه ست و به رچاو، هیچ بوونیتییه کی دیاری کراو له هه مبه ر ئه م ناوه دا نییه و وه ک هه موو زمانه کان، چه مکیکی ساخته یی و ده ستکرده. ماوه یه که وشه ناسان و مروث ناسان بر وایان وایه که ئه م جوړه تیگه یشتن و بیر و باوه ره سه باره ت به ناوانی زمانه کان، له هه موو

وتەيە بە پيى دەرتەنجامى لىكۆلئىنەوئەيەكى زانستى دەربراوہ.
 شتىكى رۈون و ئاشكرايە كە تىرۋانين و ھەلۋىستى نووسەر سەبارەت بە ناوانى
 وشەكان ئايدىۋولۇژىكى و لايەن گرانەيە. پيۋىستە ئاماژە بەوہ بىرئى كە ناوان و
 نواندانى كوردەگەرە كۆمە لايەتتەيەكان لە رۋانگەي شى كوردنەوئەي گوتارى رەخنەييدا
 نەك ھەر بى لايەن نىيە، بەلكو بە شىوئەيەكى مەبەستدار لە خزمەتى ئامانجە
 ئايدىۋولۇژىكىيەكاندايە؛ بە تايبەت كاتىك نووسەر دەيەوئەي ھەندىك لايەنى ناسنامەيى
 خەلك زەق يا كال بىكەتەوہ، ئەم بابەتە دەيىتە دياردەيەكى ئايدىۋولۇژىكى (مەكىن و
 ماير، ٢٠١٢ : ٧٧).

بە پيى لىكۆلئىنەوئەي ميژوونووسان، جوگرافى ناسان و گەرۈكەكان تا سەدەي
 نۆزدەھەمى زايىنى، ھەموو جۆرە زمانەكان لە جوگرافىي كوردستاندا خۇيان بە كورد
 زانيوہ و لە ماوئەي ھەزاران سال كە لە پيشىنەي نىشتەجى بوونى ئەم خەلكە تىپەريوہ
 ھىچ خىل و ھۆز و تايەفەيەكى تايبەت نەبووہ كە تەنيا خۇيان بە كورد بزنان و
 ئەوانى دىكە بە ناكورد و بىگانە ناو بەن. ھەرودھا دەقە ميژووييەكان پيشاندەرى
 ئەوہن كە كوردبوون جۆرە زمانىكى تايبەت نەبووہ و ھەموو ئەم خەلكە لە پانتايى
 ئەم جوگرافيا بەربلاوئەدا خۇيان بە كورد زانيوہ و ئەم وتەيە نەك گریمانەيەكى
 لەرزۆك بەلكو رۋانگەيەكى پتەو و سەلمىنراوى ميژووييە كە دەيان دەق پشتگىرى
 لى دەكات و دەيسەلمىنى و ئەمە ميژووہ كە پىمان ئەلى سەر بە كوئىن و كئىن.
 ناوہرۆكى باسەكە لىرەدايە كە چەمكى «گۆران» لە ميژوودا، ھەلگى واتاي «چىنى
 كۆمە لايەتى»، «خىل و تايەفە»، «ئايىن»، «شىوئەي ژيان» يان «جۆرە زمان» يىكى
 تايبەتە و بەشىكى جيانەكراو و دانەبراو بووہ لە كۆمەلگاي كوردستان و لە بنەرتدا
 باس كوردن سەبارەت بەم مژارە لە دەرەوئەي جوگرافىي كوردستاندا، بىرۆكەيەكى
 پوچ و بى مانايە (مەمدى، ١٤٠٠ : ٢٣٩-٢٣٣).

كەواتە ئەگەر سەيرى رابردوو بكەين، باو باپىرانمان لە ھەر ناوچەيەكى كوردستاندا
 (بۆ نمونە لە كرماشان، ئامەد، ھەولير و...) زۆربەيان لە زمانى يەكتر تىنەدەگەيشتن
 و لىكەگەيشتنى زمانىيان نەبووہ، بەلام خۇيان بە كورد پىناسە كردووہ. ھەر بۆيە
 كوردبوون ھەرگىز لە سەر بنەماي زمانى دانەمەزراوہ. بۆيە ئەوانەي دەلئىن گۆران
 و ھەورامىيەكان لە بنەرتدا كورد نىن و لە رۈوي زمانىيەوہ گروپى سەربەخۆن،
 جۆرىك ھەلەبەرييە كە پيى دەلئىن «ھەلەبەرىي ناوان». بۆ نمونە لە زمانى كورديدا

ئەگەر بۆلین «هه‌ورامی» ناتوانی «سۆرانی» بێت، ئەم جووره گوزارهیه راسته، یان ئەگەر بۆلین «هه‌ورامی» ناتوانی «کرمانجی» بێت، ئەمەش هەر راسته؛ به‌لام ئەگەر بۆلین هه‌ورامی کوردی نییه، یاخود ڕووبه‌رووی پرسیاریکی وه‌ها ببینه‌وه که ئایا هه‌ورامی کوردییه یان نا؟ لێره‌دا هه‌له‌به‌رییه‌که له‌م پرسیاره‌وه سه‌ره‌له‌ده‌دات، چونکه به‌م پێیه کوردیمان ته‌نیا له‌ چهند جووره‌زمانیکی تایبه‌تدا دابه‌ش و پێناسه کردوه که بریتین له‌ سۆرانی و کرمانجی و هتد. بۆیه ئەگەر بمانه‌وی زمانی کوردی ته‌نیا به‌م زاراوانه پێناسه بکه‌ین و سنووری بۆ دابنێن، هه‌ورامی له‌ ڕیزبه‌ندی کوردیدا جیگیر نابێت و ئەم جووره هه‌له‌به‌رییه هه‌میشه له‌ لایه‌ن هه‌ندیک له‌ بزووتنه‌وه و گرووپه سیاسییه‌کاندا یان له‌ لایه‌ن هه‌ندیک زمان‌ناسه‌وه په‌ره‌ی پێ دهریت که ده‌یانه‌وی ناسنامه‌ی کورد به‌ زمانیکی تایبه‌ته‌وه پێناسه بکه‌ن و به‌ شیوه‌یه‌کی ده‌مارگه‌ژانه ئەم جووره ناوانه ئایدیۆلۆژیکیانه دووپات بکه‌نه‌وه. بۆ وینه هه‌ندیک له‌ زمان‌ناسان به‌ پشت‌به‌ستن به‌ وه‌سف‌کردنی جوورناسیی زمان (تایپۆلۆجی) هه‌ول‌ده‌دن به‌ پێی ڕیزبه‌ندی وشه‌یی و سیسته‌می ڕیکه‌وتنی زاره‌کانی «کوهده‌شتی و نورئاوایی» به‌ نوینه‌رایه‌تی له‌ له‌کی، ئاخپوه‌رانی له‌کی وه‌کوو زمانیکی سه‌ربه‌خۆ ناو به‌ن (دبیرمقدم، ۱۳۹۲ : ۸۹۷- ۸۶۲) که بی‌گومان دیارده‌ی «ناوانی له‌کی وه‌ک زمانیکی سه‌ربه‌خۆ» له‌ ڕوانگه‌ی زمان‌ناسییه‌وه هیچ کێشه‌یه‌ک ساز ناکات و کێشه‌که زمان‌بوون یان زمان‌نه‌بوونی له‌کی نییه، به‌لکوو هه‌له‌به‌رییه‌که له‌مه‌وه سه‌ر هه‌له‌ده‌دات که ئەم توێژه‌رانه ده‌یانه‌وی له‌ ڕیگه‌ی زانستی جوورناسیی زمانه‌وه (تایپۆلۆجی)، له‌کی له‌ زمانی کوردی جیا بکه‌نه‌وه و کوردی دابه‌زینن؛ واته کوردی به‌ سه‌ر چهند جووره‌زمانیکی تایبه‌ت دابه‌ش و پێناسه بکه‌ن یان بۆ نمونه تورکی به‌ ئازهری ناو بنین و به‌ زمانیکی ئێرانی دابنێن.

به‌گشتی هه‌میشه ده‌ستکاری و چه‌واشه‌کارییه‌کی زۆر له‌ لایه‌ن توێژه‌رانی بواره‌کانی میژوو و زمان‌ناسی و هتدا ڕووی داوه. بۆ نمونه کۆمپانیای هیندستانی ڕۆژه‌ه‌لات که کۆمپانیایه‌کی به‌ریتانی بوو، دواتر له‌ چالاکییه‌ بازرگانییه‌کانی خۆی تێپه‌ری و به‌ شیوه‌یه‌کی درێژخایه‌ن ئامانجی سه‌ره‌کییه‌که‌ی داگیرکاری و کۆلۆنیالیزمی ڕۆژه‌ه‌لاتی ناوه‌راست بوو و به‌ هۆی ئه‌وه‌ی توێژه‌رانی زانکۆش له‌گه‌ڵ ئەم کۆمپانیایه‌دا هاوکارییان ده‌کرد، هه‌ندیک تیۆری میژوویی و زمان‌ناسی له‌م سیسته‌مه کۆلۆنیاله‌دا سه‌ری هه‌لدا.

به پروای نیومار (۱۹۸۸: ۱۶) له سالی ۱۷۸۶دا زمان ناس و رۆژهه لات ناسیکی بهریتانی به ناوی سیر ویلیام جۆنز له خزمهتی ئەم کۆمپانیایه دا بوو که به لیکۆلینه وهیهک باسی پیوهندیی رهگهزی نیوان زمانه ئاسیایی و رۆژئاواییهکان دهکرد. له راستیدا زمان ناسی له م بواره دا جگه له ریپازی زانستی خوی، ئامانجی دیکه ی به دوا دا بوو و له روانگه ی بیردا پیزه رانی پاش ئیستعماریه وه، زمان بنکه یه کی سه ره کی بوو له گوتاری پاش ئیستعماریدا؛ چونکه رهوتی ئیستعمار خوی به زمانه وه دهستی پی کرد. به پروای قیشوه ناتن (۱۹۸۹: ۳)، له سه رده می ئیستعماری و لاتی هیندا، دهقی ئەدهبی ئینگلیزی وه کوو ده مامک چالاکیه کانی ده سه لات خوازانه ی داگیرکه رانی ده شارده وه (کومار اوادیقلو، ۱۹۹۹). هه ر بۆیه پۆلین به ندی ئاخیه ران و ناوانی زمانه که یان به شیوه یه کی مه به ستدار ئامانجی سه ره کی هه ندیک له توپیزه رانی بواری زمان ناسی و لقه کانی دیکه ی زانسته مرۆیه کان بووه.

بازئه فکه ن (۱۶۰۱) له لیکۆلینه وه که ی خویدا باسی هه له به ری ناوانی کردووه و به گیرانه وه له کۆک (۱۹۸۵)، ئورانسکی (۱۳۷۹)، راولینسون (۱۸۶۷)، پرسیاریک ده ور و ژینیت و ده لیت: ئەو زمانه ی که له گوتاری زمان ناسی ئیراندا به ناوی «فارسی کۆن» خراوته روو، له سه رده می خویدا به چ ناویک ناسراوه؟

له وه لامدا ده بی بلین: داریوش له ئماژه به زمانه که یدا له چه مکی «فارسی» که لکی وه رنه گرتووه به لکوو وشه ی «ئاریه نی» به کار هیناوه. سه باره ت به هه له بوونی ئەم ناوانه هه ر ئەوه ته واو و به سه که بزانین ده سه ته وشه ی فارسی کۆن له بنه رته دا پیش له خویندنه وه ی ده قه کۆنه کان به کار هاتووه و له ریگه ی گریمانه خه یالییه کانی نه وه ی یه که می ئاریاگه رانیک وه ک سیر ویلیام جۆنز و سیر جۆن مالکۆم ناوبانگی ده رکردووه و بووته وشه یه کی باو و گشتگیر. جگه له وه ش، ئەگه رچی ئیران ناسان دان به وه دا ده نین که له سه رده می کۆندا زمانه جیاوازه کان له ناوچه که دا دیارده یه کی ئاسایی و باو بوونه، به لام له هه مان کاتدا هه ول ده دن ئەم جیاوازیانه له ژیر ناوی «فارسی» دا دابه زینن و به ناوی فارسییه وه پیناسه ی بکه ن و په ره ی پی بدن. ئەم پرسه بو ناوانی فارسی ناوه راستیش ده گونجیت. له وه سه رده مه دا که له ژیر ناوی پۆلین کردنی فارسی ناوه راستدا پیناسه کراوه، رووبه رووی زمانه جیاوازه کان ده بینه وه که نه ده توانن له یه ک زماندا واته زمانیکی یه ک گرتوودا کورت بکرینه وه و نه ده توانن پیوه ندیبان به یه کیک له زمانه کانی ئەمرووه بیت.

جینۆسایدی فەرھەنگی لە یاسای نیۆدەولەتی گشتیدا

نەزاد وەئەدبەگی ■

تۆماس مەكولای (ئەندازىيارى سىياسەتى فيركردنى زمانى ئىنگلىزى بە گەلانى ژيىردەستە): «لەو باوەردا نىم ھەرگىز بتوانىن بەسەر ئەم و لاتەدا (ھندوستان) زال بىن ئەگەر نەتوانىن بربەرەى پىشتى بشكىنن، كە برىتيە لە زمانەكەى و كەلتوورەكەى و كەلەپوورە پوچىيەكەى.»

پىشەكى

ياساى نىودەولەتى لە سەدەى بىستەم بۆ يەكەم جار خۆى لە قەرەى باسەكانى تايبەت بە مافى مرۆف دا. بە سەرنجدان بە سىياسەتى سەركوتكردنى فەرھەنگى لە لاين ھەندىك لە دەولەتان بە درىژايى مېژوو ھەتا رۆژگارى ئەمرو، ئەو پرسىيارە بەردەوام بە مېشكماندا گوزەر دەكات كە ئايا جىنۆسايىدى فەرھەنگى چۆن پىناسە دەكرىت و ئايا ئەم جۆرە لە جىنۆسايىد بە واتا ياساىيەكەى بوونى ھەيە؟ ئايا بۆچى بە سەرنجدان بەو پىشكەوتنانەى كە لە بوارى مافى مرۆف و ياساى نىودەولەتى ھاتوونەتە ئاراو، ھىشتا جىنۆسايىدى فەرھەنگى لە دىكومىنتە نىودەولەتییەكاندا بەفەرمى نەناسراو؟ ئايا جىنۆسايىدى فەرھەنگى ھەرەك جىنۆسايىدى فيزىكى و بايولۆژى بە تاوان دادەكرىت و، دەكرىت داوايەكى لەو جۆرە بخرىتە بەردەم دادگەى تاوانى نىودەولەتى يان نا؟

جىنۆسايىدى فەرھەنگى، بەزۆرى وەك ئامادەكارىيەك بۆ ئەنجامدانى جىنۆسايىدى فيزىكى بەكار دىت؛ واتە ئەم جۆرەيش لە جىنۆسايىد لە راستىدا ھەمان ئامانج و نىازى جىنۆسايىدى فيزىكى ھەيە. بەشىك لەو ياساناسانەى كە لە بوارى جىنۆسايىد كار دەكەن، جەخت لەسەر ئەو دەكەنەو كە جىنۆسايىد تەنبا فيزىكى نىيە و مەرج نىيە تەنبا لەناوبردنى فيزىكى بگرىتەو؛ ئەم گرووپە لەناوبردنى پىكھاتە كۆمەلايەتى و فەرھەنگىيەكانىش بە واتاى جىنۆسايىد لە قەلەم دەدەن، ھەرەك چۆن «ئادام جۆنز» لە كتىبى «پىشەكىيەكى تىروتەسەل لەسەر جىنۆسايىد» دا دەلەيت: «ناساندنى جىنۆسايىد، بەو جۆرەى كە بىتە ھۆى لەناوچوونى كۆمەلايەتى و فەرھەنگى گرووپىك، لە رىزى گرنگترىنى ئەو بابەتانەن كە لە توپىزىنەوەكانى تايبەت بە جىنۆسايىد لە ئارادان.» بۆ

وه لآمدانه وهى ئەم پرسيارانه، دهچينه ناو يه کيک له و بابه ته گرنگانهى که هر له سه دهى بيسته مه وه تا کوو ئەمړو له ناو خاوه نړايانى ياساى نيوده وه لته له ئارادا بووه و، هه تا ئيستايش مشتومر له سه رى به رده و امه و تيشک ده خهينه سه ر هه ندى لايه نى ئەم بابه ته.

پيشينهى ميژوويى جينوسايدى فهرهنگى

کاتيک که ريککه و تننامهى قه دهغه کردنى جينوسايد له سالى ۱۹۴۸ ده رچوو، زور کهس رهخه نى ئەوه يان گرت که بوچى باسى له جينوسايدى فهرهنگى نه کردوه. هه رچه نده برگه ي ۳ له به ندى ۱ له ره شنووسى ريککه و تننامه که باسى له جينوسايدى فهرهنگى کردبوو، به لام دواتر له لايه ن زورينهى دهوله تانى ئەوساى ئەندام له نه ته وه يه کگرتووه کان ره ت کرايه وه؛ ئەمه يش واى کرد که مشتومريکى دوورودريژ له م باره يه وه سه ر هه لبات. پاش ده رچوونى ريککه و تنه که يش داوا کرا که پروتوکوليکى هاويپچ ده ر بچيت بو به تاوانناساندنى جينوسايدى فهرهنگى، که ئەم هه وه ليش تا کوو ئيستا سه رى نه گرتوه.

ده تانين رافايل لي مकिन به پيشره وى تيوريى جينوسايد له قه له م بدين، به لام هه موو تيورى و بوچوونه کانى ئەو له ريککه و تننامهى قه دهغه کردنى جينوسايدى سالى ۱۹۴۸ ده رفه تى جيگيربوونى پى نه درا. ئەو کوميته يه ي که کارى له سه ر ئەم بابه ته ده کرد شه ش کهس بوون که لي مकिन يه ک له وان بوو، به لام به هوى مملانيى ئەو کاته له نيوان بلوکی روزه لآت و روزه اوا بابه تى جينوسايدى فهرهنگى له ده قى ريککه و تننامه که دا نه گونجندرا. ولاتانى سو سياليستى، پالپشتى گونجاندى چه مکی جينوسايدى فهرهنگى بوون له ناو ريککه و تنه که دا، به لام ده وله تانى روزه اوايى له دژى وه ستانه وه و له کوى ۴۵ ولاتى به شدار له گفتوگوکان ۲۵ ده وله ت دژ و ۱۶ ده وله ت له گه لى بوون و ۴ ده وله تيش بيلايه ن بوون. شياوى باسه ده وله تانى روزه اوايى ئەوکات به لينيان دا، که به گونجاندى به نديک له ناو جارنامهى جيهانيى مافى مروف له سه ر پاراستنى فهرهنگ و شوينه وارى ميژوويى و ئايينى که مينه کان ئەم کيشه يه چاره سه ر بکه ن، به لام ئەم به لينه يشيان نه برده سه ر و له جارنامه يش باسيکى له و جوړه له ئارادا نييه.

له سالی ۱۹۸۳ هه‌لیکی تر هاته ئاراوه بو هه‌موارکردنی ریککه‌وتتننامه‌ی قه‌ده‌غه‌کردنی جینۆساید؛ به‌و پێیه ئه‌نجومه‌نی ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی نه‌ته‌وه یه‌گرتوو‌ه‌کان، «بنیامین قایتاکر» ی وه‌ک رپپۆرته‌ری تایبته‌ت راسپارد هه‌تا راپۆرتیک ده‌رباره‌ی پید‌اچوونه‌وه و چاکسازی له ریککه‌وتتننامه‌ی قه‌ده‌غه‌کردنی جینۆساید ئاماده‌ بکات. قایتاکر له سالی ۱۹۸۵ راپۆرته‌که‌ی خۆی پێشک‌ه‌ش کرد و کۆمه‌لێک ده‌ره‌نجامی سه‌رنج‌راکێش و دا‌هینه‌رانه‌ی خسته‌ روو و خوازیاری هه‌موارکردنی ریککه‌وتتننامه‌که‌ بوو، که یه‌ک له پێش‌نیاره‌کانی بریتی بوو له به‌تاوان‌ساندنی جینۆسایدی فه‌ره‌ه‌نگی، به‌لام ئه‌م راپۆرته‌ی ناوبراو نه‌خرایه به‌رنامه‌ی کاری ئه‌نجومه‌نه‌که و هه‌لیکی دیکه بو گونجاندنی ئه‌م باب‌ه‌ته له ریککه‌وتتننامه‌که له‌ده‌ست چوو.

چه‌مکی جینۆسایدی فه‌ره‌ه‌نگی

زاراوه‌ی جینۆساید (genocide) له دوو وشه‌ی لاتینی genos به واتای گرووپ و cide به واتای کوشتن پیک هاتوو‌ه. ئه‌م زاراوه‌یه له یاسای نیوده‌وله‌تی، یه‌که‌م جار له سالی ۱۹۴۸ له لایه‌ن زانای ئه‌مریکی به ره‌گ‌ه‌ز پۆلۆنی، رافایل لیمکین، که راپۆرتکاری وه‌زاره‌تی جه‌نگی ئه‌مریکا بوو، له کتییی «سه‌روه‌ری ده‌وله‌تانی میحوه‌ر له ئه‌وروپای داگیرکراو» به‌کار هات؛ ئه‌مه‌یش بو خسته‌نه‌رووی تاوانه‌کانی ئه‌لمانیا‌ی نازی له کاتی جه‌نگی جیهانی دووهم به‌رامبه‌ر به‌گرووپه ئیتنی، کۆمه‌لایه‌تی یان ئایینییه‌کان به‌کار هات. پیناسه‌ی لیمکین بو جینۆساید به‌م جو‌ره‌ بوو: «دارشتنی هاوئا‌ه‌ه‌نگی کرداره جو‌راوجۆره‌کان به مه‌به‌ستی له‌ناوبردنی بنچینه سه‌ره‌کییه‌کانی گرووپه نه‌ته‌وه‌یییه‌کان به ئامانجی له‌ناوبردنی خودی ئه‌م گرووپه. ئامانجی ئه‌م پرۆژه‌یه له‌وانه‌یه هه‌لوه‌شان‌دنه‌وه‌ی پیکه‌اته سیاسی - کۆمه‌لایه‌تییه‌کان، ژیا‌نی فه‌ره‌ه‌نگی یان زمانی یان هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تی، ئایینی یان ئابووری گرووپه نه‌ته‌وه‌یییه‌کان و له ئه‌نجامدا نه‌ه‌یشتنی ئاسایش، ئازادی، سه‌لامه‌ت و شکۆمه‌ندی و ته‌نانه‌ت ژیا‌نی تاکه‌کانی سه‌ر به‌م گرووپانه بیته. جینۆساید دژ به ژیا‌ن و بوونی گرووپیکه نه‌ته‌وه‌یی ئه‌نجام ده‌دریته و کرداره‌کانی نه‌ک دژ به تاکه‌کان، به‌لکوو دژ به ئه‌ندامانی گرووپیکه نه‌ته‌وه‌یی

ئەنجام دەدرىت. «پىناسەكەى لىمكىن پىناسەيەكى بەربلاۋە، ھەر بۆيە ھەر دوو جۆرى جىنۆسايدى فېزىكى و فەرھەنگى دەگرىتەوہ.

سەبارەت بە ناوھىنانى ئەم زاراۋەيە لە دىكومىنتە نىۋدەولەتییەكان، ئەم زاراۋەيە يەكەم جار لە راسپاردەى ژمارە (۰۱/۹۶) كۆمەلەى گشتىي نەتەوہ يەكگرتوۋەكان لە ۱۹۴۶/۱۲/۱۱ بەكار ھات؛ بە جۆرىك كە ئەم تاوانە ئىدانە كراۋە و بە يەككە لە تاوانە نىۋدەولەتییەكان باسى لىۋە كراۋە، كە لە لايەن جىھانى شارستانىيەوہ ئىدانە دەكرىت. پاشان لە برىارى ژمارە ۱۲۶۰ لە ۱۹۴۸/۱۲/۹ ناۋى ھاتوۋە كە رېككەوتننامەى قەدەغەكردى جىنۆسايد لەخۆ دەگرىت و لە ۱۹۵۱/۱/۱۲ ھوہ بەركارە.

بە وتەى «دى فېرس» جىنۆسايد تاوانىكى دژەمرۆبىيە، كە بە سى شىۋازى جۆراجۆر دەردەكەوئىت:

(۱) جىنۆسايدى جەستەيى: برىتییە لە دەستدرىژىكردەنە سەر ژيان و تەندروستى و سەلامەتى جەستەيى.

(۲) جىنۆسايدى بايولۆژى: برىتییە لە دەستدرىژىكردەنە سەر گەشەكردى گروپىكى مرۆبى لە رېگەى لەباربەردنى ئافرەتان و نەزۆككردى پىاوان.

(۳) جىنۆسايدى فەرھەنگى: برىتییە لە قەدەغەكردى زمانى نەتەوہيى و دەستدرىژىكردەنە سەر كەلتوورى نەتەوہيى.

جىنۆسايدى فەرھەنگى زاراۋەيەكە بۆ باسكردن لە تىكدانى بەئەنقەستى كەلەپوورى فەرھەنگى نەتەوہيەك بە ھۆكارى سىياسى، سەربازى، ئايىنى، ئايدۆلۆژى و رەگەزى، بە مەبەستى لەناوبەردنى بەشىك يان ھەموو ژيانى فەرھەنگى نەتەوہيەك يان گروپىكى رەگەزى، ئىتنى يان ئايىنى يان تىكدانى دامەزراۋە فەرھەنگىيەكانيان و دەستكەوتەكانيان لە بوارى گەشەى كۆمەلەلایەتى و دەروونى لە قۇناغە مېژووويىيەكان، ھەك داھىنانەكان لە بوارى زمان، ھونەر، ئەدەبىيات، زانستەكان، پەرۋەردە و ژيانى ماددى و مەعنەويى ئەو گرووپە. لە سادەترىن پىناسەدا دەتوانىن بلين كە جىنۆسايدى فەرھەنگى برىتییە لە رېگەگرتن لە قسەكردن بە زمانى نەتەوہيى و دەستدرىژىكردەنە سەر كەلتوورى نەتەوہيى. واتە ئەو ھۆكارانەى كە پالەنەرن بۆ ئەم كارە، برىتىن لە ھۆكارى

ئايىنى، سىياسى، كۆمەلەيەتى، رەگەزى يان مەلەننى مېژوويى و ەتد. شياوى باسە لە رەشەنوسى سەرەتايى رېككەوتەننامەي قەدەغەکردنى جىنۆسايد، ئەم ئامرازەنى خوارەو دەتوانرى بۇ جىنۆسايدى فەرەنگى بەكار بېت:

- ۱) گواستەوہى زۆرەملىي مندالان بۇ ناو گرووپە مرۆبىيەکانى تر.
- ۲) دوورخستەوہى زۆرەملى و سىستەماتىكى ئەو كەسانەي كە بە نوينەرى فەرەنگى گرووپىك لە قەلەم دەدرين.
- ۳) قەدەغەکردنى بەكارهينانى زمانى گرووپى كەمىنە لە ئاخاوتنى تايبەت و تاكەكەسى.

۴) لەناوردنى سىستەماتىكى كتيبە چاپكراوہكان بە زمانى گرووپى كەمىنە و ەروا لەناوردنى بەرەمە ئايىنيەكان يان قەدەغەکردنى بلاوکردنەوہى كتيبي نوئ.

۵) لەناوردنى سىستەماتىكى شوينەوارە مېژوويى و ئايىنيەكان، يان شياوندنى چۆنيتىي كەلكيوەرگرتنى، شياوندن يان لەناوردنى ئەو بەلگەنامە و كەلوپەلانەي كە خاوەن بەهای مېژوويى، ەنەرى يان ئايىنين، ەروا تىكدانى ئەو ئامرازەنى كە لە كاتى ئەنجامدانى رېورەسمە ئايىنيەكان كەلكيان لى وەرەگيريت.

لیمکین لەو باوەرپەدا بوو كە گرووپىكى رەگەزى، نەتەوہىي يان ئايىنى، بەبى بوونى يەكگرتوويى رۆحى و مەعنەوى ناتوانى لەسەر ژيانى خۆي بەردەوام بېت. ەەر لەسەر ئەم بنەمايە لیمکین لە سالى ۱۹۴۷ لە گوڤارى ئەمريكى ياساى نيۆدەولەتيدا وتارىكى لەژير ناوى «جىنۆسايد: تاوانىك لە ياساى نيۆدەولەتى» بلاو كردهوہ، كە تىيدا باس لە دوو ەيمای ئەم تاوانە دەكات: تاوانى «هۆڤىگەرى» كە تىيدا گرووپە كۆمەلەيەتییەكان ريشەكيش دەكرين و، تاوانى «دژايەتيکردنى زانست و ەنەر» كە دەبیتە ەوى لەناوردنى شوينەوارى فەرەنگى ئەم گرووپانە. سەرەپاى دژايەتيکردنى دوو كەس لە ئەندامانى كۆمیتەي دارشتنى رېككەوتەننامەي قەدەغەکردنى جىنۆسايد، بەلام لیمکین توانى ئەم بابەتە بەم جۆرە لە رېككەوتەننامەكەدا جى بکاتەوہ:

بەپي رەشەنوسى كۆمیتەي تايبەتى دارشتنى رېككەوتەننامەي قەدەغەکردنى جىنۆسايد، جىنۆسايدى فەرەنگى بریتىيە لە ەەر يەك لەو كرده بەئەنقەستانەي

فیزیکی و بایولوژی له گه‌ل جینۆسایدی فەرهنگی هه‌یه، به‌لام چونکه له ریکه‌وتننامه‌ی قه‌ده‌غه‌کردنی جینۆساید و به‌دوای ئەوانیش له په‌یره‌وی دادگه‌کانیش باسی لێوه نه‌کراوه، هه‌ر بۆیه دادگه‌کانی تایبەت به‌ پرواندا و یۆگسلاقی و دادگه‌ی تاوانی نیۆده‌وله‌تی هه‌یچ ئاماژه‌یه‌کی پێ نه‌کراوه، چونکه ئەمه له ده‌سه‌لاته‌کانی دادگه‌دا نییه. به‌لام ئەمه‌یش به‌و مانایه‌ نایه‌ت که دادگه‌کان له‌م باره‌یه‌وه به‌ته‌واوی بێده‌نگ بن. دادگه‌ی تایبەت به‌ پرواندا له‌م باره‌یه‌وه هه‌یچ ئاماژه‌یه‌کی نییه، به‌لام دادگه‌ی تایبەت به‌ یۆگسلاقی سه‌رنجی خستۆته سه‌ر ئەم بابەته.

دادگه‌ی نیۆده‌وله‌تی سزایی تایبەت به‌ یۆگسلاقی له‌ بریاری خۆی له‌ کێشه‌ی کرس‌تیج، باس له‌وه ده‌کات که له‌ناوبردنی هه‌یما فەرهنگیه‌کانی موس‌لمانانی بۆس‌نیا له‌ لایه‌ن س‌ربه‌کانه‌وه وه‌ک مزگه‌وت و کتێبخانه‌ی سه‌ره‌کی سارا‌یۆفۆ، به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نیاز و مه‌به‌ستی س‌ربه‌کان بۆ له‌ناوبردنی موس‌لمانانی بۆس‌نیا وه‌ک گرووپیکی ئایینی. دادگه‌ له‌ بریاره‌که‌ی خۆیدا ده‌لێت: «له‌ناوبردنی فیزیکی، سه‌لماوترین شی‌وازه بۆ له‌ناوبردنی گرووپیکی، به‌لام له‌ناوبردنی گرووپیکی له‌ ریشه‌کێشکردنی ئامانج‌داری فەرهنگ و ناسنامه‌یانه‌وه شی‌اوی ویناکردنه. ئەم کرداره ده‌بێته هۆی له‌ناوبردنی کۆتایی ئەو گرووپه وه‌ک پیکهاته‌یه‌ک که بوونیکی جیاوازی له‌گه‌ل پیکهاته‌کانی دیکه‌ی کۆمه‌لگه‌دا هه‌یه. چه‌مکی جینۆساید که له‌ سالی ۱۹۴۴ له‌ لایه‌ن رافیل لیمکین دانرا، سه‌ره‌تا هه‌موو شی‌وازه‌کانی له‌ناوبردنی گرووپیکی وه‌ک پیکهاته‌ی جیاوازی کۆمه‌لایه‌تی له‌خۆ ده‌گرت.»

هه‌رچه‌نده دادگه‌ ئەوه‌ی خستۆته‌ روو که سه‌لاحیه‌تی دادگه‌بیکردنی نییه له‌سه‌ر جینۆسایدی فەرهنگی، به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا باس له‌ روودانی هاوکاتی شی‌وازه‌ جو‌راو‌جو‌ره‌کانی جینۆساید ده‌کات و جینۆسایدی فەرهنگی‌یش وه‌ک به‌لگه‌یه‌ک ده‌زانیت بۆ سه‌لمانندی ئەوه‌ی که نیازی جینۆسایدی فیزیکی گرووپیکی له‌ ئارادایه.

نه نجام

هه رچه نده جينوسايدى فهرهنگى له ياساى نيودهوله تيدا تاوانه، به لام نابيته هوى سزادانى نه نجامده رانى هم تاوانه. دهوله تانى جيهان له سالى ۱۹۴۸ نه يانتوانى بگه نه كودهنگى له سهر گونجاندى جينوسايدى فهرهنگى له ناو ريكه و تننامهى قه دهغه كړدى جينوسايد و، نه يانتوانى له م بارهيه وه نه ركيكى ياساى بخه نه سهر شانى دهوله تان، به لام دهكړى همرو به سهرنجان به و نه زمونانهى كه مروقايه تى له و سهردهمه وه تاكوو ئيستا به دهستى هيناوه و، هه روا مه ترسيى تاوانى جينوسايدى فهرهنگى له سهر ئاشتى و ئارامى له ناو كومه لگه مروبييه كاندا و نه و پيشكه و تنانهى كه له ياساى نيودهوله تيدا به دى هاتوون و گورانكارويه سياسيه كان له گوره پانى نيودهوله تى، جاريكى تر هم بابته بخريته به رنامهى كارى ريخواوه نيودهوله تيبه كانى له چه شنى نه ته وه يه كگرتووه كان و ريكه و تننامهيه كى نويى تايبه ت به جينوسايدى فهرهنگى ده ربچيى؛ به جورىك كه وه لامده ره وهى واقعى جيهانى همرو بيت و ريگر بيت له به ردهم دهوله تانى نه نجامده رى جينوسايدى فهرهنگى. به هر حال، نابى نه و راستييه له ياد بگه ين كه جينوسايدى فهرهنگيىش هه روهك جينوسايدى فيزيكى و بايولوژى، به يه كيىك له شيوازه به نه نقهسته كانى له ناو بردنى هه ر گرووپيىكى زمانى، ره گه زى يان ئايينى داده نريى؛ چونكه فهرهنگ پيشمه رجي سهره كىي ژيانى هه ر گرووپيىكه، كه به له ناو چوونى فهرهنگى نه ندامانى نه و گرووپه، نه وا گرووپه كه يش له ناو فهرهنگه كانى تر دا ده توپته وه و له ناو ده چيىت.

به سهرنجان به پيشينهى دادوه رى له دادگه نيودهوله تيبه كان سه باره ت به جينوسايدى فهرهنگى، دوور نييه له ئايينده يه كى نزيكدا جينوسايدى فهرهنگى به تاوان له قه له م بدريىت. هم ئامانجه يش ده توانى به سى شيوازه بيته دى: يان نه وه يه ريكه و تننامهى قه دهغه كړدى جينوسايدى سالى ۱۹۴۸ هه موار بكرىت و هه نديك به ندى نويى تيدا بگونجينيىت له سهر جينوسايدى فهرهنگى، يان نه وه تا ريكه و تننامهيه كى نويى تايبه ت به جينوسايدى فهرهنگى بيته ئاراهه، ياخود په يره وهى دادگه ي تاوانى نيودهوله تى هه موار بكرىت وه و برگه يه كى بو به تاواناساندنى جينوسايدى فهرهنگى بو زياد بكرىت.

سه‌چاوه‌کان:

- ۱) علیرضا روستایی، نسل کشی فرهنگی در نظام حقوق بین الملل معاصر، انتشارات جنگل، تهران، ۱۳۹۵.
- ۲) دستار عزیزی، حمایت از اقلیت ها در حقوق بین الملل، انتشارات نور علم، همدان، ۱۳۸۵.
- ۳) زوینة الوليد، جريمة الإبادة الجماعية على ضوء الاجتهاد القضائي للمحكمة الجنائية الدولية لرواند، مذكرة الماجستير في الحقوق، كلية الحقوق بن عكنون/الجزائر، ۲۰۱۲-۲۰۱۳.
- ۴) زياد أحمد محمد العبادي، دور المحاكم الجنائية الدولية الخاصة في تحديد جريمة الإبادة الجماعية والمعاقبة عليها، قسم القانون العام، كلية الحقوق، جامعة الشرق الأوسط، تشرين ثاني ۲۰۱۶.
- ۵) محمد حبيبي مجنده و علیرضا روستایی، بررسی نسل زدایی فرهنگی در حقوق بین الملل با تأکید بر قضیه فلسطین، مجله حقوق تطبیقی، جلد ۱۰، شماره ۲، ۱۳۹۳.
- ۶) د.محمد رفعت، ماهية إبادة الجنس، مجلة أريك، العدد ۱۹، السنة الثانية، القاهرة، ۲۰۱۱.
- ۷) میثم حق سرشت و علیرضا آرش پور، نابودسازی فرهنگی از منظر حقوق بین الملل با تأکید بر اقدامات اسرائیل در سرزمینهای اشغالی، فصلنام مطالعات حقوق عمومی، دور ۴۸، شماره ۲، تابستان ۱۳۹۷.
- ۸) د.امجد محمد منصور و د.محمد نصر القطري، المسؤولية الجنائية والمدنية والدولية لمرتکبه جرائم الإبادة أمام القضاء، الجزء الثالث، العدد ۳۲.
- ۹) د. زياد ربيع، جرائم الابادة الجماعية، مجلة دراسات دولية، العدد ۵۹.

په یوه نډییه واتییه کان له پیواژوی وهرگیراندا

پ.د. بیستوون حسنه نه حمهد

پيشه‌کی

(٠/١) گرنگی بابه‌ته‌که:

پيوه‌ندييه واتيه‌کان و پيوازووی وهرگيران يان پيوه‌ندييه واتاييه‌کان له پيوازووی وهرگيراندا به بابه‌تيکی گرنگی واتاسازی داده‌نرين، وهرگير ده‌بيت به ئاگاييه‌وه مامه‌له له‌گه‌ل ئەم پيوه‌نديانه‌دا بکات و کهم تا زور گرفت و کيشه‌يان هه‌يه. ئەم ليکولينه‌وه‌يه هه‌ولده‌ات، گرفتی پيوه‌ندييه واتاييه‌کان، له پيوازووی وهرگيراندا بخاته‌روو، به ديدیکی واتاناسييه‌وه ئەو بابه‌ت شرؤقه‌و شيبکاته‌وه.

(٠/٢) سنوور و نموونه‌ی ليکولينه‌وه‌که:

ئەو نموونانه‌ی له ليکولينه‌وه‌که‌دا به‌کاره‌ينراون، نموونه‌ی زمانی قسه‌پيکه‌رانی شيوه‌ زاری سلیمانين. نموونه‌ی وهرگيرانی نيوان زمانه‌کانی کوردی و ئینگلیزی به نموونه‌ وهرگيراون.

(٠/٣) گرفتو سه‌رچاوه‌کانی ليکولينه‌وه‌که:

گرفته‌کانی پيوازووی وهرگيراندا کهم نين، ليکولينه‌وه‌که هه‌لده‌ات ئەو گرفته‌تانه‌ی به هوی پيوه‌ندييه واتاييه‌کانه‌وه دروست ده‌بن بخاته‌روو پاشان چاره‌سه‌ريان بۆ بدؤزیته‌وه. ئەم ليکولينه‌وه‌يه له دوو به‌ش پيکه‌تووه، به‌شی يه‌که‌م به‌شيکی تيورييه. سه‌رچاوه‌ی پيويست له‌به‌ر ده‌ستدا‌بوو. به‌لام نموونه‌کانی به‌شی دووه‌م له ئەزموونی ليکوله‌روه هه‌له‌ينجراون.

(٠/٤) ريبازی ليکولينه‌وه‌که:

له‌م ليکولينه‌وه‌يه‌دا ريبازی وه‌سفی شيکه‌ره‌وه‌ی به‌کاره‌ينراوه.

(٠/٥) به‌شه‌کانی ليکولينه‌وه‌که:

ليکولينه‌وه‌که له دوو به‌ش پيکديت، به‌شی يه‌که‌م دوو پاره، له پاری يه‌که‌مدا وهرگيران وه‌کو چه‌مک و جور گرفت خراوه‌ته‌روو، پاری دووه‌م بۆ پيوه‌ندييه واتاييه‌کان ته‌رخانکراوه، به‌شی دووه‌م ليکولينه‌وه‌که پراکتیکیه، برتیه له هه‌ولیک بۆ خسته‌ن‌رووی ئەو گرفته‌تانه‌ی که له پيوازووی وهرگيرانی پيوه‌ندييه واتاييه‌کاندا دینه پيش و پاشان چاره‌سه‌ريان بۆ دؤزراوه‌ته‌وه.

۱/۱) وه‌رگێران

زۆریک له نووسهران وه‌رگێرکاران و زمانه‌وانان پیناسه‌ی وه‌رگێرانیان کردووه. بانه‌ماو جۆرو گه‌رفته‌کانیان خستوه‌ته‌پوو. ئەم لیکۆلینه‌وه‌یه هه‌ولده‌دات له پوانگه‌یه‌کی زمانه‌وانییه‌وه تیشک بخاته سه‌ر وه‌رگێران (پروانه: و. قادر وریا (۲۰۰۵: ۳۵); کورش سه‌فه‌وی، و. ره‌فعت مورادی: (۲۰۰۵: ۷); محهمه‌دی مه‌حوی (۲۰۱۰-ب: ۴۱); عرفان قانعی فرد: (۱۹۹۸: ۲۳۲).

وه‌رگێران: پڕۆسه‌یه‌که، تییدا واتا له زمانیکه‌وه ده‌گۆزریته‌وه بۆ زمانیکێ تر، به مه‌رجیک ره‌چاوی نزیکترین هاوواتا و شیوازی نووسهر بکریت له زمانه بۆ وه‌رگێردراوه‌که‌دا. «وه‌رگێرانی باش ئه‌و وه‌رگێرانه‌یه، که له وه‌رگێران نه‌چیت (و. قادر وریا (۲۰۰۵: ۳۶)). بۆیه ده‌بیته وه‌رگێر جگه له‌وه‌ی شاره‌زای هه‌ردوو زمانه‌که‌و کلتور ه‌کانیان بیته، پێویسته ئه‌و بابه‌ته‌ی که وه‌ریده‌گێریته له بواری پسپۆری خۆیدا بیته و توانای بشکیته‌وه به‌سه‌ر دارشتنی زمانی بۆ وه‌رگێراودا.

۱/۱/۱) لایه‌نی وه‌رگێردراو

پێویسته وه‌رگێر پێش هه‌ر چشتیک له واتای ده‌قی زمانه بانه‌په‌تیه‌که تیبگات، قه‌ست و مه‌به‌ستی نووسه‌ری ده‌قه‌که له‌لای پوون و ئاشکرا بیته. له وه‌رگێرانددا «نه‌ ریزمان، نه‌ وشه، نه‌ ده‌نگ، نه‌ شیواز وه‌رناگێردریته، به‌لکو پێویسته واتا (MEANING) وه‌رگێردریته محهمه‌دی مه‌حوی (۲۰۱۰-ب: ۴۲) واته له‌م پڕۆسه‌یه‌دا هه‌موو شتیک له پیناوی واتا‌دایه. که باس له‌وه‌ده‌کریته پێویسته وه‌رگێر ریزمان وه‌رناگێریته، مه‌به‌ست له‌وه‌یه، نابیت وه‌رگێر دروسته‌کانی زمانی بۆ وه‌رگێردراو وه‌ک زمانی لیوه‌رگێردراو به‌ره‌مه‌به‌ینیته. چونکه مه‌رج نییه دروسته‌ی هه‌ر دوو زمانه‌که وه‌ک یه‌ک وایه.

به‌لام پێویسته ئه‌وه‌مان بیر نه‌چیت، که رۆلی ریزمان و ریزکردنی وشه‌و ده‌نگ و ته‌نانه‌ت شیوازی له تیگه‌یشتن و واتادا که‌م نین، چونکه زۆرجار ریزکردنی وشه‌کان یان دروسته جۆربه‌جۆره‌کان، به‌شیوه‌یه‌ک به‌ره‌مه‌ده‌یترین، که خزمه‌تی به‌ده‌سته‌وه‌دانی واتایه‌کی دیاریکراو بکه‌ن، چونکه جۆری ریزکردنه‌که لیکه‌وته‌ی واتایی لیده‌که‌ویته‌وه یان کارتیکردن و په‌رچه‌کرداریان له سه‌ر واتا هه‌یه.

له‌م سۆنگه‌یه‌وه پێویسته بگوتریت ده‌قی وه‌رگێراو، هه‌رگیز وه‌ک ده‌قه بانه‌په‌تیه‌که ده‌رناچیت، به‌لام له دیدیکی زمانه‌وانییه‌وه، ئەم لیکۆلینه‌وه‌یه جه‌خت له‌سه‌ر وه‌رگێرانی

واتا دەكاتهوه. له گەل ئەوهشدا پێویستە یاسا و پرنسیپی زمانی بۆ وەرگیراو پێرەو بکریت (بروانه (۱)).

(۱) مطار السليمانية الدولی.

کاتیگ بمانهویت نمونە ی ژماره (۱) وەرگیری له نیوان دروستە ی زمانی عەرەبی و کوردیدا، دەبیست دروستە کوردیە که هەلبژیرین چونکه واتای پراوپر دەدات بە دەستەوه (بروانه (۲)).

(۲) ۱- ؟؟ <فرۆکه خانە ی سلیمانی نیودەوله تی >

ب- <فرۆکه خانە ی نیودەوله تی سلیمانی >

پێویستە ئاماژە بەوه بکریت له نمونە ی (۲-۱) سلیمانی نیودەله تیبە و له (۲-ب) فرۆکه خانە که نیودەوله تیبە.

(۲/۱/۱) تایبەتە نەندییەکانی زمانی کوردی پەیوەست بە وەرگیرانەوه

زمانەوانەکان له پوانگە ی ئەو گۆرانکاریانە ی، بە سەر پیکهاتە ی مۆرفۆلۆژی زمانەکاندا دین، زمانەکانی جیهانیان پۆلکردووه، ئەم پینچ جۆره یان خستو ته پوو که بریتین له مانە ی لای خوارەوه: (زمانە شیکراوه کان، زمانە لکاوه کان، زمانە شکاوه کان، زمانە ئاخینراوه کان، زمانە نیوانگره کان) (بۆ زانیاری زیاتر بروانه: Katamba: ۱۹۹۳: ۵۶); ئەبوبەکر عومەر قادر: (۲۰۰۳: ۱۲)، محمد معروف فتاح و سەباح رەشید قادر، (۲۰۰۶: ۸۸)، برۆا رەسول ئەحمەد، (۲۰۱۱: ۹-۱۲).

له نیوان زمانەکانی جیهاندا «هیچ زمانیک تایبەتییی یان سیماکانی تەنیا پۆلیک له خو ناگریت، بە لکو دەشیت، بە شیک / هەندیک له سیمای پۆلهکانی تریشی هەبیست (ئەبوبەکر عومەر قادر: (۲۰۰۳: ۱۱)).

زمانی کوردی، له پوو ی مۆرفۆلۆژی و رسته سازییەوه، خاوهنی چەند تایبەتمەندی و سیمایە که، که دەگریت بخریته پۆلی زمانە دارپژەر و لکاوه کانه وه (Agglutinating Language) بروانه: سەرچاوه ی پێشوو: (۲۰۰۳: ۱۲); رۆژان نوری عبدالله: (۲۰۰۷: ۱۹); بیستون حەسەن ئەحمەد: (۲۰۰۸: ۲۶); محەمەدی مەحووی: (۲۰۱۰-ب: ۲۹).

مەبەست له وهیه توخمه پیکهینه رهکانی دروسته جیاوازه کان، له م جۆره زمانانه دا مۆرفیمن، بە تایبەتی مۆرفیمی لکاو. «ئەوهی زمانیکی شیکه رهوه به وشهیه ک دەریده بریت، زمانی کوردی به دەسته واژهیه ک یان فریزیکی یان بەرستهیه ک

به رجه سته يده كات» محهمه دى مه حويي: (۲۰۱۰-ب: ۲۹). بويه وهرگيران بو زمانى كوردى، به هوى په سنى مؤرفولوژى و رسته سازييه وه كارىكى سهخت و گران نيه. ليكولر پنيوايه، ده كريت چه مكو زار او ه بيان ييه كان به ده سته واژه و فريزو رسته دابريژرين، نهك به تاكه وشه يهك، چونكه له لايه كه وه وهرگيرانه كه دهكات به وهرگيرانيكى وشه به وشه، له لايه كي ديكه وه نه و هيزو پيزه ي نابيت. نه مه ش له پيناوى روونى واتادايه.

۳/۱/۱) جوړه كاني وهرگيران

له سه رچاو ه كاندا چه ند پولكر دنيكى وهرگيران نيشان دراون پروانه: Basil Hatim and Jeremy Munday (۲۰۰۴: ۵-۴); ر ه فعه ت مورادى (۲۰۰۵: ۹-۱۸); Hassan Ghazala (۲۰۰۶-۸: ۵); محهمه دى مه حويي: (۲۰۱۰-۱: ۲۵-۳۳). نه و جوړانه ي به لاي ليكولر ه وه گرنكو پر بيا ه خن يان به واتايه كي ديكه، به كه لكى نه م ليكولينه وه يه دين بر يتين له: **يه كه م:** نه م پولكر دنه سى جوړ وهرگيرانى خسته وه ته پروو (Basil Hatim and Jeremy Munday (۲۰۰۴: ۴))

وهرگيرانى دوو زمانى: نه و وهرگيرانه يه، كه ده قيك يان قسه يهك، له زمانيكه وه بو زمانيكى تر وهرده گيريت.

وهرگيرانى هه مان زمانى: بر يتييه له و وهرگيرانه ي، كه تييدا ده قيك يان رسته يهك يان دهر بر ينيك، به زمانيك نووسراوه. له ناو هه مان زماندا زياتر روونده كريت ه وه. نه م جوړه وهرگيرانه بو ليك دانه وه ي دهر بر ينه چه سپاوه كان سوودى ليوهر ده گيريت. په ندو ئيديه مه كان زور جار قسه كه رى زمانى داىك بو ليك نادرينه وه، به لكو پنيويستيان به روونكر دنه وه ه يه. كو مه له وشه كانيش گرفت بو ئاخيوهرى زمانى داىك دروستده كه ن، چونكه قسه كه رى زمانى داىك ناتوانيت له وه تيبيگات، له نيوان /به رز/، /دريژ/، /بالابه رز/... هتد دا. بو ده بيت ئاوه لئاوى /بالابه رز/ بو مروك هه لبريژريت. تيكسته ئاينيه كان و هو نراوه و بابته ي ويژه وانيش بو ار و مه يدانى نه م جوړه ليكولينه وه يه ن.

وهرگيرانى نماژه (نازمانى): بر يتييه له وهرگيرانى پارچه موسيقاو وينه و جووله ي له ش... هتد. بو زمانى ئاسايى.

دووهم: ئەم پۆلکردنەش کراوە:

- ١- وەرگێڕانی وشە بە وشە: لەم وەرگێڕانەدا دروستەى زمانە بنەرەتییەکە ناگۆرێت.
- ٢- وەرگێڕانی فەرھەنگی (حەرفی): لەم وەرگێڕانەدا دروستەو دەربرینەکان بە شیوەى فەرھەنگی وەرەگێڕین. ئامیڤى وەرگێڕان ئەم کارە دەکات و ئەم جۆرە وەرگێڕانە توانای وەرگێڕانی دەربرینە چەسپاوەکانى نییە.
- ٣- وەرگێڕانی واتایى: لەم جۆرە وەرگێڕانەدا، وەرگێڕ تەنھا بەدوای واتاو مەبەستى نووسەردا دەگەرێت و بەلایەوێ گرنگ وەرگێڕانی واتایە نەک شتى دى. ئەم جۆرە وەرگێڕانە توانای وەرگێڕانی دەربرینە چەسپاوەکان و مەبەستە پراگماتیکییەکان و دیوہ ئاشکراو شاراوہکانى زمان و واتای بەشیوہیەکی گشتیى ھەیە.

٤/١/١) مەرچەکانى وەرگێڕى سەرکەوتوو:

- ١- دەبى وەرگێڕ ھیندە بەھەردار بى کە بەھەرەو تواناکانى لە ئاستى توانا و بەھەرەکانى نوسەر بێت. واتە وەرگێڕ دەبى بۆ خوشى شارەزایەکی باشى لەو بابەتەدا ھەبێت و نوسەریکی چاک بێت و بتوانى بەرھەمیکی چاک وەرگێڕیت و ژیان و جولە بە بەر ئەو بەرھەمەدا بکات کە وەرى دەگێڕیت، واتە لە زمانى دووھمدا دووبارە بەرھەمى بێنیتەو.
- ٢- وەرگێڕى سەرکەتوو نابى دەست بداتە کاریک کە دەرەقەتى نەیت، چونکە لە حالەتى وا دا زۆر گەرە نوسەر دەبنە قوربانى وەرگێڕ و متمانەى خوینەرى لە دەست دەچیت (حەمە کەریم عارف ، ٢٠١٠: ٢٠٠).
- ٣- دەبى وەرگێڕ شارەزاییەکی تەواوى لە زمانى کوردى و ئەو زمانە بێگانەیدە ھەبى کە وەریدەگێڕیت، تاکو بتوانیت بە شیوہیەکی ئەمینانە ھەرچى بىر و زانستییەک ھەیە، بیکە بە کوردى.
- ٤- ئاگادارى ھەموو ئەو بىر و باوہرانە بێت کە دەربارەى وەرگێڕان دەدویت، (جەمال نەبەز، ٢٠٠٨: ١٣).
- ٥- بە زۆرى خەریکی ئەو جۆرە وەرگێڕانانە بێت کە لە زمانى ترەوہ وەریان دەگێڕیت بۆ زمانەکەى خوى .
- ٦- دەبى بەلای کەمەوہ شارەزای باری کۆمەلى نوسەرکە بى و ھەست و مەبەستى

نوسەرەکه تیگەیشتبێ، ئەمەش یا بەناسینی نوسەرەکه دەبێ یابەشارەزایی و ئاگادارییەکی باشی کۆمەڵی ئەونوسەرە دەبێ، چونکه بیرکردنەوهی کۆمەڵیک لەبیرکردنەوهی مرۆفیکێ ئەوکۆمەڵەیهدا لەوهیه لەشیوهیهکدا یان زیاتر لەشیوهیهکدا ببینریت.

۷- شارەزای ئەو زانسته بێ کەنوسەرەکه لێی کۆلیوهتەوه، بۆنمونه ئەگەر مرۆفیک شتیکی لەزانستی کۆمەڵایهتیدا وەرگیرا ئەوا دەبیت شتیکی دەربارەهی زانستی کۆمەڵایهتی بزانی، ئەگینا وەرگیرانهکه کون و کەلهبەری زۆری تیدا بەکالی دەمیتن.

۸- دەستیکی بالای هەبێ لەبەکار هێنانی فەرهنگدا جگه لەمەش ئەو فەرهنگانە بەکاربهینێ کەپه‌یوهندی بەباسه‌که‌وه هه‌یه، بۆ نمونه ئەگەر وەرگیرانهکه لەبارەهی وەرزشه‌وه بوو ئەوادەبێ فەرهنگی وەرزشی بەکار بهینێ (ابراهیم ئەمین بالدار، ۱۹۸۸: ۱۱۳).

۹- وەرگیرێ سەرکه‌وتو نابیت بەرگیکی خۆمالی ئەوتۆ بەبەرده‌قه وەرگیراوه‌که‌دا بکات که خۆینه‌ر لای واییت ئەو ده‌قه بەکوردی نوسراوه ، واته کورداندن نیشانه‌ی سەرکه‌وتنی وەرگیر نییه ، بە‌لکو پاراستنی دابونه‌ریت و خه‌سله‌ت و په‌نگ و بۆی ئەوژینگه‌یه‌ی که‌کاره وەرگیردراوه‌که‌ی تیدا به‌ره‌م هاتوو نیشانه‌ی ئەمانه‌تداری وەرگیره.

۱۰- وەرگیر وەک هونەرماندیک پێویسته به‌هره‌ی هونەرماندانه‌ی تیدا بێت ، ئەم به‌هره‌یه‌ش به‌پراهی‌نان و تاقیکردنەوه‌ی زۆر گه‌شه‌ده‌کات (۱) .

ئەگەر ئەو مەرجانە‌ی سەر‌ه‌وه له‌وه‌رگیره‌که‌دا نه‌بیت ئەوا وەرگیرانه‌که‌ش ده‌بیته‌ کارێکی ناتەواو ، هه‌روه‌ها ده‌بیته‌ هۆی سەر‌لی شیوانی خۆینه‌ره‌که‌ش.

گرفته‌کانی وەرگیر (۵/۱/۱)

گرفتی وەرگیران وەک پروسه‌یه‌کی تەواو گیردراو به‌ زانستی زمانه‌وه که‌م نین، وەک تینه‌گه‌شتن و هاوتا نه‌بوونی دەر‌پینه‌ چه‌سپاوه‌کان (په‌ند، ئیدیەم، میتافۆر...هتد) و دەوربه‌ره جیاوازه‌کان له‌ هێنانه‌ کایه‌ی مه‌به‌ستی پراگماتیکی‌دا و وه‌یه‌ک نه‌بوونی په‌یوه‌ندییه‌ واتاییه‌کان که‌ مه‌به‌ستی سەر‌ه‌کی ئەم لیکۆلینه‌وه‌یه‌یه. پێویسته ئاماژه‌ به‌وه بکریت، وەرگیرانی دوو زمانی نزیک له‌ یه‌کدی له‌ رووی کولتوورییه‌وه، وەک له‌ دوو زمانی دوور له‌ یه‌کدی ئاسانتره.

وهرگيڙي ئيراني (محهمه‌دي قازي) پيئوايه «وهرگيڙان له زماني بيگانوهه بۆ زماني دايك ئاسانتره. به به‌راورد له‌گه‌ل وهرگيڙان له زماني دايكه‌وه بۆ زماني بيگان، چونكه كاتيک وهرگيڙ له زماني دايكي خويدا كارده‌كات، به دوور ده‌بيت له هه‌له‌ي ريزماني و شاره‌زاتره له په‌يوه‌ندييه كلتووريه‌كاني زماني دايكي خويي. وهرگيڙ (محهمه‌دي قازي) ده‌ليت: من وهرگيڙاني فهره‌نسي بۆ فارسى ئاسانتره به‌لامه‌وه، وهك له وهرگيڙاني فارسى بۆ فهره‌نسي (عرفان قانعي فرد (۱۹۹۸: ۲۳۶)). زانستانه‌تر ئه‌مه ليكبه‌دينه‌وه تيگه‌يشتن له هه‌ر زمانيكدا قوناغي يه‌كه‌مه‌و ئاسانتره له به‌ره‌مه‌يتان، به‌ره‌مه‌يتان له زماني دايكدا ئاسانتره وهك له زماني دووه‌مدا.

ته‌نانه‌ت نووسه‌ران پيئانوايه، وهرگيڙان له‌و زمانه‌دا ئاسانتره، كه سه‌ر به يه‌ك خيزاني زمانين، ئه‌مه‌ش بۆ نزديكي كولتوورو ژياري ده‌گه‌رپته‌وه. «وهرگيڙان له زماني عييرييه‌وه بۆ عه‌ره‌بي، يان له ئينگليزييه‌وه بۆ فهره‌نسي ئاسانتره (حسين يعقوبي، و. ئيسماعيل زراعي (۲۰۰۷: ۴۴))، به‌لام له ئه‌لمانييه‌وه بۆ فلندي به‌هوي جياوازي له خيزاني زمانه‌كاندا، گرفتى زور دروستده‌كات. وهرگيڙان له فارسىيه‌وه بۆ فلندي گرفته‌كه زورتر ده‌كات، به‌هوي جياوازي خيزاني زمانه‌كان و كولتووري جياوازه‌وه.

۲/۱ پيئوه‌ندييه واتاييه‌كان Semantic Relations

واتاناسه‌كان زوربان له باره‌ي پيئوه‌ندييه واتاييه‌كانه‌وه دواون، له‌وانه رۆبنس (Robins, General Linguistics (۱۹۶۴: ۲۷)) ئاماژه به‌وه ده‌كات به‌شيك له واتاي سه‌ره‌كي وشه‌كان له هه‌موو زمانه‌كاندا، به‌هوي په‌يوه‌ندييه‌كانيانه‌وه له‌گه‌ل وشه‌ي ديكه‌دا، له‌سه‌ر هه‌ردوو ئاستي (ته‌كنشيني و جينشيني) ديارى ده‌كرين. ف. بالمه‌ريش، ده‌ليت (ف. بالمر، علم الدلاله، ترجمه: عبدالمجيد الماشطه، (۱۹۸۵: ۳)) «پيئوه‌ندييه واتاييه‌كان پيئوه‌ندي نيوان يه‌كه‌كاني زمانه، واته پيئوه‌نديه‌كاني ناوه‌وي زمان».

بلومفيلد برۆاي وايه (in Gatte (۲۰۰۴: ۴۵)) «وشه فهره‌ه‌نگيه‌كان به‌شيئوه‌يه‌كي گشتي به‌هوي چه‌ند ياسايه‌كي ريكوپيکه‌وه ريكخراون، به‌هوي پيئوه‌نديان له‌ئاسته‌كاني فونولوژي و سيمانتيكو سينتاكسدا».

(محمد معروف فتاحيش، زمانه‌واني (۱۹۹۰: ۱۶۳)) پيئوه‌ندييه واتاييه‌كان به پيئوه‌ندي لوژيكي داده‌نيت، راي وايه پيئوه‌ندييه واتاييه‌كان برتبييه له‌په‌يوه‌ندي نيوان وشه‌كاني زمان.

واتاناسه کان پڙه نڊیبه واتاییه کان به گرن گترین و سه ره کترین به شی زانستی واتاسازی داده نین (بو زانیاری زیاتر پروانه) ف. بالمر، (علم الدله، (۱۹۸۵: ۳۹). وشه فرهه نگیبه کان له سه ر ئاستی سیمان تیک واتا کانیان و ه رده گرن، له و پڙه نڊیانه ی که له گه ل وشه فرهه نگیبه کانی دیکه ه یانه، به و پڙه نڊیانه ده و تری ت پڙه نڊیبه واتاییه کان. به لام مه رج نیبه ه موو وشه فرهه نگیبه کان به ئاسانی نیشانه واتاییه کانیان ده ست نیشان بکری ن. به لکو ناوه کونکری تیبه کان به به راورد له گه ل ناوه نه بستراکته کاندان نیشانه واتاییه کانیان ئاسانتر، دیاریده کری ن. هه رچی کرداره کانیشن زور به زحمه ت نیشانه واتاییه کانیان ده ست نیشان ده کری ن.

یول له Yule, The Study of Language (۱۹۹۶: ۱۱۸) له چاره سه رکردنی نه و کیشه یه داو مامه له کردن له گه ل نه م وشانه دا، پیش نیازی نه وه ده کات نه م وشانه له ریگه ی نه و پڙه نڊیانه ی، که ه یانه له گه ل وشه کانی دیکه دا واتایان دیاری بکری ت، نه ک له ریگه ی نیشانه واتاییه کانیان وه. نه م ریگه چاره یه ی یول وه ک نه لته رناتی فیک سه یرده کری ت. «نه مه نه وه ناگه ینیت، پڙه نڊیبه واتاییه کان ته نها له نیوان وشه کانی زماندا هه بن، به لکو نه و دیارده یه له رسته و سه روو رسته شدا هه یه» دارا حه مید محه مه د، (۲۰۰۶: ۶).

کریسته ل له Crystal, Linguistics (۱۹۸۵: ۲۳۷) بو چاره سه رکردنی نه و کیشه یه پیش نیازی دابه شکردنی وشه فرهه نگیبه کان بو چند کیلگه یه کی واتایی ده کات، که له و بوارانه دا وشه کان به یه که وه به ستراون، به چند ریگه یه کی دیاریکراو. نمونه ی کیلگه واتاییه کان (ره نگه کان، خواردنه کان، نه و وشانه ی که خزمایه تی ده گه ینن... هتد) زمان، کو کردنه وه ی هه ره مه کیانه ی دانه دانه ی وشه کان نیبه، به واتایی کی دی وشه فرهه نگیبه کان به ته نیا به کار ناهینری ن، لایه نیکی زوری واتا کانیان به هو ی په یوه نڊیبه کانیان له گه ل وشه ی دیکه داو له ده ورو به ریکی دیاریکراودا ده ست ده که ون.

نه م په یوه نڊیانه ش بریتین له: ته کنشینی و جینشینی

ته کنشینی Syntgmatic

روبنس له Robins, General Linguistics (۱۹۶۴: ۴۸) ده لیت «ته کنشینی نه و پڙه نڊیبه که له نیوان وشه کاندان، بوونی هه یه و ده بیته هو ی پیکه ینانی

دروسته‌یه‌کی زنجیره‌یی له ئاستیکی دیاریکراودا»، لیۆنیش له (Lyons, Language and Linguistics (۱۹۸۱:۹۶)) پییوایه «ته‌کنشینی ئه‌و په‌یوه‌ندیانه‌ن، که له‌نیوان په‌گه‌زه‌کاندا هه‌ن، که ده‌توانریت له رسته‌یه‌کی دروستدا، به‌یه‌که‌وه بهینرین»، هه‌روه‌ها رای وایه زاراوه‌ی (ته‌کنشینی) پیوه‌ندی به ئاستی سینتاکسییه‌وه هه‌یه‌و واتایه‌کی دیکه‌ی نییه، جگه له پیکه‌وه هاتن نه‌بیته.

ف. بالمریش له (ف بالمر، علم‌الدله، (۱۹۸۵: ۷۶)) رای وایه « پیوه‌ندی پیکه‌وه‌هاتنی نیوان وشه‌کانه به‌پی پیکه‌وه‌گونجانیانه، ئه‌مه‌ش بو ده‌رکه‌وتنی نرخ و به‌های وشه‌کان گرنگه. به‌هوی ئه‌و پیوه‌ندیانه‌ی که له‌گه‌ل وشه‌کانی دیکه‌دا چ له‌پیشه‌وه یان دواوه بیته دروستی ده‌که‌ن.

کریسته‌ل له (Crystal, Linguistics (۱۹۸۵: ۱۶۲)) ده‌لیته « به‌گۆیره‌ی بو‌چوونی سو‌سیر هه‌ر رسته‌یه‌ک له زنجیره‌یه‌ک هیما پیکدیت، هه‌ره‌یمایه‌کیش به‌شداری ده‌کات له واتای گشتی رسته‌که‌دا، هه‌ر هیمایه‌ک بگرین هاوشیوه‌ی هیماکانی دیکه نییه». پیوه‌ندییه واتاییه‌کان له‌نیوان که‌ته‌گۆرییه جیاوازه‌کاندان (ناو و کردار یان ناو و ئاوه‌لناو... هتد) له‌م پیکه‌اتانه‌دا هه‌میشه پیوه‌ندی له‌نیوان که‌ره‌سته‌کاندا هه‌یه. یه‌کیکیان به‌شه‌کرداره‌و ئه‌وی تریان دیاریده‌کات بره‌وانه (۳).

(3She is writing a letter.

(ئه‌و نامه‌ده‌نووسیت)

په‌یوه‌ندیکی ئاسۆیی هه‌یه له نیوان ئه‌م چوار وشه‌یه‌دا، ده‌توانریت به‌شیوه‌یه‌کی ئه‌بستراکت ده‌ربیریت.

(Pronoun +Auxiliary Verb +Main Verb + Object)

وشه‌کانی رسته‌ی (۳) پیکه‌اتوون له (She- is- writing- a letter)، کرداری رسته‌که (writing) کرداریکه پیوستی به (ئارگۆمینتیک) بکه‌ریک هه‌یه که هه‌لگری سیفه‌تی (+ مروف، + خوینده‌وار) بیته، بویه جیناویک هاتووه له‌شوینی بکه‌ردا، له‌لایه‌کی دیکه‌وه کرداری رسته‌که تیپه‌ره‌و پیوستی به به‌رکار هه‌یه، جووری به‌رکاره‌که‌ش ده‌بیته شتیک بیته، بنوسریت، وه‌ک (letter History, ... هتد). پیویسته ئه‌وه‌ش بگوتریت کردار سه‌ره‌تا ئارگۆمینتی به‌رکار هه‌لده‌بژیریت پاشان کردارو به‌رکار، بکه‌ر هه‌لده‌بژیرن. واته /نووسین/، /نامه/ هه‌لده‌بژیریت، پاشان هه‌ردووکیان به‌یه‌که‌وه /ئه‌و/ هه‌لده‌بژیرن.

بۆیه ده توانریت بگوتریت، به شه کردار له م رسته یه دا، کرداری رسته که یه و هه موو دانه کانی دیکه ی رسته که په یوهستن به مه وه. واته کردار، به رکار و بکه ر ته نانه ت دروسته ی رسته که ش ده ستنیشان ده کات.

۲-۱/۱ جینشینی Paradigmatic

ریچاردز له ۱۹۹۲:۳۶۹ (Rechards) ده لیت «ئه و وشانه ی که ده توانن له رسته دا جیگه ی یه کتری بگرنه وه، به هیلیکی ستوونی ده نوینرین»، ئاستی ستوونی برتییه له پیوهندی نیوان وشه یه ک له رسته یه کدا و وشه یه کی دیکه، که له رسته که دا بوونی نه بیت، به لام له هه مان که ته گوری بیت، به مه رجیک بتوانن جیی یه کدی بگرنه وه، بیئه وه ی دروسته ی ریزمانی رسته که بگورد ریت، بروانه (۴).

(4)

I give Tracy The book = Syntgmatic realation

Passed Paradigmatic

Handed

له جینشینیدا واتاو به های هه ر وشه یه ک به گه رانه وه بۆ وشه کانی دیکه، له هه مان که ته گوری و له پیوه وی زمانه که دا ده سته که ویت، ئەم ئاسته زۆر به فراوانی لیکۆلینه وه ی له سه ر کراوه، له گه ل ئە وه شدا هه ردوو ئاسته که زور پیویستن و به هۆیانه وه ده توانریت، رسته ی واتا دروست له رسته ی واتا نادرست جیا بکریته وه. چه ند جوړیک جینشینی هه ن، وه ک (هاوواتایی، دژ واتایی، فره واتایی، هاو بیژ، لیلی، گرته وه... هتد)، قسه کردن له م باره یه وه ئەم لیکۆلینه وه یه به کاری سه ره کی خوویی ده زانیت.

یه که م: هاوواتایی (Synonymy)

به یه کیک له پیوه ندییه واتاییه کان داده نریت، «وشه ی هاوواتا به و وشانه ده گوتریت که یه ک مانا ده به خشن، یا خود مانایان لیک نزیکه، به لام له خویندنه وه نووسیندا جیاوازن» ئە وره حمانی حاجی مارف، (۱۹۷۵: ۲۰). وشه یان ده ربړینه هاوواتاکان، لانی که م ده توانریت له هه ندیک بارودوخدا ئالوگوریان پیبکریت. واته ده توانن جیگه ی یه کدی بگرنه وه.

«هەندیک زمانهوان سنووری هاوواتایی زۆر تهسکدهکه نهوه، پێیان وایه ده بیئت توانای جیگرته وه یان هه بیئت له هه موو شوینیکدا»، دارا حه مید محه مه د، (۲۰۱۰: ۸۰). به م پێیه بیئت هاوواتایی ته واو له زماندا بوونی هه ر نییه. به پێچه وانه شه وه زمانه وان هه یه سنووری هاوواتایی زۆر فراوان ده کات و پێیوایه «ئه و وشانه ده بن به هاوواتا، که یه ک واتا ده گه یین» (جون لاینز، (۱۹۸۱: ۷۳)). «قسه که ر به یارمه تی ئه م دیارده یه ده توانیئت قسه کانی خۆی به شیوه یه کی هه مه جو ر ده ربهریئت» ئارا عه لی ئه حمه د، (۲۰۰۷: ۴۱). بۆیه به هۆی هاوواتاییه وه قسه که ر ده سته کراوه تر ده بیئت. هاوواتایی سوودی لێ ده بینریئت له دارشتنی ده ق و تی کسه تی ئه ده بی، هه تا خوینهر بیزار نه بیئت له چه ند باره کردنه وه ی وشه یه ک.

(Cruse) له (۱۹۸۶: ۲۶۸) هاوواتایی ده به سته وه به نیشانه واتاییه کانه وه، ده لیئت (هاوواتا په یوه ندی نیوان ئه و وشانه یه که نیشانه واتاییه بنه ره تییه کانیان وه که یه کن) بر وانه (۵).

ا- ئیش، ئازار

ب- خه م، خه فه ت

له گه ل ئه م زانیاریانه دا پێویسته ئاماژه به وه بدریئت، که هه ندیک هاوواتا هه ن، واتایان میتافۆرییه و له ئاستی سینتاکسدا دروسته بن، نه ک له فه ره نگ و ئاستی مۆرفۆلۆژیدا، وه ک نمونه کانی ژماره (۵)، بر وانه (۶).

ا- ده سته برین، قۆلبرین

ب- ده مپیس، زمانپیس

دووم: دژ واتایی (Antonymy)

جو ریکه له پێوه ندییه واتاییه کان، هینانه وه ی له هه ندیک باردا پێویسته، هه ندیک جار بۆ گه یاندنی واتای وشه یه ک په نا بۆ دژه که ی ده بریئت. ئه و وشانه ده گرێته وه که له رووی واتاوه دژی یه کن، یان ئه و وشه و ده ربهرینانه ده گرێته وه، که پێوه ندییه کی پێچه وانه به یه کیانه وه ده به سته ی، به لام له یه ک بواری واتاییدان. پێویسته بگو تریئت مه رج نییه، هه موو وشه یه ک دژی هه بیئت.

دژواتايي پهيوهندييه كي دوانه يي نه سازي سروشتين، له جووته پيچه وانه يي يه كتريدا خويان ده بيننه وه.

بيروكهي نه سازي ئاماژه بو ئه وه ده كات، كه وشه يه ك له جووتيك يي پيچه وانه دا واتاكي به لايه كدا ده كه ويټو پيچه وانه يي لاهي ديكيه يه. بو نمونه شتيك كه دريژه واتاي وايه كورت نيه. بو زانياري زياتر بروانه (۷).

۷) ا- گوره X بچووك

ب- دوور X نزيك

ئهم پهيوهندييه وهك پهيوهندييه كي دوانه يي ئاماژه يي بو ده كريت، دوو سيفه ت هه ن له جووتيك يي پيچه وانه دا درده كه ون. هه رچه نده هه نديك جار سيفاتي ديكيه له نيوان ئهم سه رو ئه و سه ري ستوونه كه دا درده كه ون. به لام ئهمه پهيوهندي به دژواتاييه وه نيه، بروانه (۸).

۸ گهرم _____ فينك _____ سارد

دژ واتايي چه ند جوړيك يي هه يه وهك (جياوازي و پيچه وانه يي و به رانه ري ته واو كه رانه و به رانه ري پله دار... هتد) (بو زانياري زياتر بروانه (كورش سه فه وي، و. دلير سادق كانه بي، (۲۰۰۶: ۱-۱۵)، (دارا حميد محمد، (۲۰۱۰: ۱۰۷-۱۱۴)

سېئيم: هاوبېژي/ هه مان فورم (Homonym)

ئهو وشانه ده گريته وه كه له فورمدا وه كي هكنو له واتادا جياوازن، يان «ئهو وشانه ن، كه به خويندنه وه نووسين وهك يه كن به لام مانايان جياوازه» ئه وره حماني حاجي مارف، (۱۹۷۵: ۱۵). پيوهندييه واتاييه كان و هاوبېژي گرفتكي زور بو وه رگيرو ئهو كه سانه يي فيري زماني دووهم ده بن، دروسته كه ن. «ته نانه ت مندال له دوا قوناغه كاني ته مه ني منداليدا فيري پيوهندييه واتاييه كان ده بيت، (بيستون حه سه ن ئه حمده، (۲۰۱۱: ۱۴۶)

ليكوله ران بيان وايه هاوبېژي «هيچ كاتيک له خزمه تي زماندا نيه و بووني پيوستيه كي زمان نيه» محمه د مه عرووف فه تاح، (۱۹۹۰: ۱۷۱). «هاوبېژي به هيچ جوړيك پيوست نيه له زماندا هه بيتو ته نها بو ياري كردن به وشه ده ست ده دات». هه ر ئهم ياري كردنه يه ده بيته گرفت بو مندال و وه رگيرو ئهو كه سانه يي، كه له هه ولي فيربووني زماني دووهمدان. ئهم ياري كردنه نوكته و قسه ي نه سته ق دروسته كات.

تهنانهت له ئەدەبیشدا هەندیک له شاعیران یاریان بە وشەکردوووە سوودیان له هاوبیژو کۆمەڵە وشە بینووە.^۱

پێویستە بگوتریت نیشانه واتایهکان پۆلیکی گرنگ له یهکلایکردنهوهی هاوبیژدا دهبینن و جۆری هاوبیژهکانیش دیاریدهکهن بۆ زانینی جۆری هاوبیژهکان، (بروانه: محهمەدی مهحوی، (۲۰۰۹: ۴۷).

چوارهم: هاودهنگ (Homophone)

هاودهنگ بهو پهيوهندییه واتایه دهگوتریت، که دوو وشه له خويندنهوهدا وهک یهک وان، بهلام واتاو نووسینیان جیاوازه. ههچهنده زۆربهی لیکۆلینهوهکان، (بروانه: دارا حهمید محهمەد، (۲۰۱۰: ۶۴-۱۵۵)؛ پهروین عوسمان عهلالاف، واتاو وهرگیژان، (۲۰۰۹: ۱۱۷-۱۵۲) لیکۆلهوهوان ئاماژهیان بهم پێوهندییه واتایه نهداوهو ههستیان به بوونی نهکردوو. وایان ههستکردوو، له زمانی کوردیدا نووسین و رینوس چۆن بیت، خويندنهوهش به ههمان شیوه دهبیت. واته چۆن دهنووسیریت واش دهخوینریتهوه، بروانه (۹).

۹) ا- کابرایان کرد به په‌ند. [peng]

ب- ئاوهکه په‌نگی خواردوه. [peng]

له (۹-ا) دا، وشه‌ی /په‌ند/ به /په‌نگ/ دهخوینریتهوه. واته ئەم دوو وشه‌یه /په‌ند/و /په‌نگ/، جگه له‌وه‌ی له واتادا جیاوازن له نووسین و ئیملاشدا جیاوازن، به‌لام له خويندنهوهدا وهک یه‌کن. له‌رووی واتاو /په‌ند/ به‌واتای /عیبرهت/ دیت. به‌لام وشه‌ی /په‌نگ/ به‌واتای /کۆکردنه‌وه/ دیت.

۱- شاعیری کورد، مه‌لا غه‌فوری سلاخی ده‌لێت:

تا بیژم تیت ئەبێم خاوه‌نی جوانی و ده‌سه‌لات

چاوی ئاوات و هیوا ئە‌ی گۆلی سه‌رتۆپی ولات

له‌م نمونه‌یه‌دا وشه‌ی /تیت ئەبێم/ هاوبیژه، دوو واتای هه‌یه، واتای یه‌که‌میان وشه‌یه‌کی تابۆیه‌و په‌یوه‌ندی به‌سیکسه‌وه هه‌یه. به‌لام کاتیک شاعیر نیوه دێری دووه‌می به‌یته‌که ته‌واو ده‌کات. خوینه‌ر تیده‌گات که /چاوتییرینه/ نه‌ک پرۆسه‌یه‌کی سیکسی. وه‌رگیراوه له: عه‌لئه‌دین سه‌جادی، رسته‌ی مرواری، به‌رگی حه‌وته‌م (۲۰۰۲: ۱۵۳).

مۆرفۆلۇجىدا لە رېگەي بەكارهينانى وشە ھاوواتاۋ ھاوبىژەكانەو دەبىت. لە ئاستى سىنتاكسدا خستنه پرووى دروسته جور بەجۆرهكان دروستى دەكەن. ئەمەش لە كاتىدا دەبىت پرستەكان لە ئاستى قوولدا (Deep structure) جياوازين، بەلام لە ئاستى پرووكەشدا (surface structure) وەكەكەن، ئەمەش لىلى لە واتادا دىنىتە ئاراو. بەو واتايە لىلى، زياتر لە خویندەوہیەكى بۆ دەكرىت. ھەر لەبەر ئەمەيە «لە سالى (۱۹۶۴) دا (Katz&Postal) بانگەشەي ئەوہيانكرد كە واتا تەنھا بەپىي دروستەي قوول ديارىبكرىت» (شىلان عومەر حسەين، (۲۰۱۱: ۱۷۲)). چونكە دروستەي پرووكەشە لىلى دەهينىتە ئاراو (بروانە (۱۲)).

۱۲) پىندەپرژم شلەيەك بە يەكەك برژىت. كۆكردنەوہى خەفەتىكى زۆرو لەپردا ئەو كەسە داخى خۆي پىبرژىت.

هەشتەم: گرتنەوہ (Hyponymy)

پەيوەندىيەكى لە خۆ گرتنە وشەيەكى گشتىيە، ھەموو ئەو وشانە دەگرىتەوہ كە تايبەتترن لە وشە گشتىيەكە. يان لە خۆ گرتنى واتاي وشەيەكە لە وشەيەكى گشتىدا. بۆ نمونە وشەي گوشت وشە گشتىيەكەيە، كە ئەم وشانەي دىكەش لە ناوياندا جيگەيان دەبىتەوہ (گوشتى مەر، گوشتى ماسى، گوشتى مريشك...ھتد).

نۆيەم: ميلونىمى (Melonymy)

يەكەكى ترە لە پيوەندىيە واتايەكان، «بەرتىيە لە ئاماژەكردن بۆ شتىك لە رېگەي ناوہينانى شتىكى دىيەوہ». ئەمە تايبەتمەندىيەكى قسەكردنەو لە رەوانىيژىدا بەكاردەهينىت، كە تيايدا شتىك باسدەكرىت و بەلام ناوہبنەرەتەيەكەي ناھينىت. بۆ نمونە وشەي (Holly Wood) ئاماژەيە بۆ پيشكەوتنى سىنەما لە لاى ئەمريكيەكان. لە بنەمادا وشەي (Holly Wood) ھەريمىكە لە لۆس ئەنجەلۆس. ناوہندىكى كلتورى و ميژوويى و ئەستىرەناسى و سىنەماييە.

نمونەيەكى تر وشەي (مەساج) لە بنەمادا ئاماژەيە بۆ سەنتەرى شىلان، بەلام ئەمپرو وەك ناوہندىكى بىرەوشتى و سەنتەرى لەش فرۆشى ئاماژەي بۆ دەكرىت.

دوهم: میړونیمى

له زانستى سیمانتيکدا میړونیمى به به‌شیک يان ئەندامیک دوتريت له گشت. بۇ نمونه چاو میړونیمى دموچاوه، يان کوليتز به‌شیکه له زانکو. نووسینی پيره‌وبه‌ندانه‌ی میړونیمى به م شیوه‌یه ده‌بیت، پروانه (۱۳):

(۱۳) ا- چاو > دموچاو

ب- کوليتز > زانکو

يازهم: هۆلونیمى

له زانستى سیمانتيکدا و له‌ناو په‌یوه‌ندییه واتاییه‌کاندا، هۆلونیمى به گشتیک دوتريت بۇ به‌شیک يان ئەندامیک. ليرهدا گشته‌که ئاماژه‌یه بۇ به‌شه‌کان. نووسینی پيره‌وبه‌ندانه‌ی هۆلونیمى به م شیوه‌یه ده‌بیت، پروانه (۱۴):

(۱۴) ا- دموچاو > چاو

ت- زانکو > کوليتز

(۲/۲) په‌یوه‌ندییه واتاییه‌کان له پيوژوى وەرگيراندا

(۱/۲/۲) گرفت و چاره‌سەرى په‌یوه‌ندییه واتاییه‌کان له پيوژوى وەرگيراندا

گرفتی په‌یوه‌ندییه واتاییه‌کان په‌یوه‌ست به وەرگيرانه‌وه ريزه‌بیه، واته له په‌یوه‌ندییکه‌وه بۇ په‌یوه‌ندیکی دیکه جياوازی هه‌یه. ئەم لیکولینه‌وه‌یه له پر کيشه‌ترین په‌یوه‌ندییه‌وه بۇ که م کيشه‌ترین په‌یوه‌ندی ريزيان ده‌کات.

یه‌که‌م: هاوواتایی (Synonymy)

ئەگەر وشه‌ی هاوواتا به‌و وشانه بگونريت که‌یه‌ک واتا ده‌به‌خشن، ياخود واتايان لیک نزيکه، به‌لام له خویندنه‌وه‌و نووسیندا جياوازن، ئەوا مەرج ئەو دوو فورمه‌ی له زمانیکی دیاریکراودا یه‌ک واتايان هه‌یه، له زمانیکی دیکه‌دا بۇ هه‌مان چه‌مک و واتا دوو فورمی جياواز هه‌بن، پروانه (۱۵).

(۱۵) ا- له زمانى کوردیدا وشه‌کانى /کچ/ و /کيژ/ هه‌رچه‌نده سه‌ربه شیوه‌ زارى

جياوازن، به‌لام تاراده‌یه‌ک به‌هاوواتا داده‌نرين.

ب- له زمانی ئینگلیزیدا دوو فۆرمی جیاوازمان نییه بۆ گه یاندنی واتای کچ /girl/. به پیچه وانه وه له زمانی ئینگلیزیدا چه ندین فۆرمی جیاوازی بۆ گه یاندنی واتای پرسیارو وه لام ههین /answer/, /query/, /inquire/, /question/, /ask/ و /answer/, /reply/, /respond/, /retort ههین، که چی له زمانی کوردیدا ئه م چه مکه به یه ک فۆرم دهرده برین. ئه مه ش تاراده یه ک سه رلیشی واییه بۆ وه رگیژ، چونکه له هه ندیک باردا وه رگیژ له سه ربه نه ماکانی زمانی یه که م سه یری زمانی دووه م ده کات، یان له سه ربه نه مای زمانی ئامانج ته ماشای زمانی سه رچاوه ده کات.

یه که م : فره واتایی

یه کیک له و گرفتانه ی ده بیته ئاسته نگ له به رده م وه رگیژدا فره واتاییه. له به نه مادا فره واتاییه دیارده یه که تیدا وشه یه ک به پرۆسه ی گۆرانی (فراوانبوونی) واتادا ده پروات، ئه نجامه که فره واتایی لیده که ویته وه. ئه م فره واتاییه له چیه ی (context) زمانیدا پروون ده بیته وه، به لام ئه گه ر وه رگیژ زمانی بۆ وه رگیژدراو به باشی نه زانیته توشی گرفتی ده کات، بروانه (۱۵).

۱۵) تال-----تالی قژ

تالی ده زوو

تالی هیتەر... هتد

له م پرستانه ی خواره وهدا به ریز وشه ی (تال) بۆ یه کیک له و واتایانه به کاردیت، بروانه (۱۶):

۱۶) ۱- تالیکی به سه ر جله کانه وه به جیمابوو.

ب- کراسه که م به یه ک تال دوورییه وه.

پ- که شه که ی گه رمه یه ک تال داگیرسینه.

له زمانی کوردیدا ئاوه لناوی /گه وره/ به پرۆسه ی فراوانبوونی واتادا چوو و بووه به فره واتا. له پال قه بارهدا بۆ ته مه ن شکۆش به کارده هینریت، بروانه (۱۷):

۱۷) ۱- میزه که گه وره یه. نیشاندانی قه باره یه

ب- ئالان له من بچوکتیره. نیشاندانی ته مه نه

پ- قازی پیاویکی گه وره بوو. نیشاندانی شکۆ و مه زنییه

به‌لام له زمانی ئینگلیزیدا ئاو‌ه‌ل‌ناوه‌کانی /big – large – /great مان هه‌ن. ئاو‌ه‌ل‌ناوی /great / ته‌ها بۆ شکۆ به‌کارده‌هینریت، به‌لام ئاو‌ه‌ل‌ناوه‌کانی /big / large – بۆ قه‌باره به‌کارده‌هینرین. هه‌رچی ئه‌و ئاو‌ه‌ل‌ناوانانه‌ن که په‌یوه‌ندیان به ته‌مه‌نه‌وه هه‌یه برتیین له /older – younger/ (گه‌نج‌تر و پیرتر)، ئه‌م تیکه‌لییه له نیوان دوو زماندا بۆ وه‌رگێڕ ئاسان نییه.

نمونه‌یه‌کی دیکه‌ی فره‌واتایی، ئاو‌ه‌ل‌ناوه‌کانی /قورس/ و /سووک/ له زمانی کوردیدا فراوانبوونی واتایان به‌سه‌ردا هاتوه، له کیش‌ه‌وه فراوانبوون بۆ /زه‌حمه‌ت و ناز‌حمه‌ت/، /که‌سایه‌تی و نا‌که‌سایه‌تی/، ب‌روانه (۱۸):

۱) – جانتاکه‌ی ده‌ستی سووکه / قورسه. نیشان‌دانی کیش
ب- پرسیاره‌کانی وانه‌ی کۆمپیوته‌ر سووکبوون / قورسبوون. نیشان‌دانی نائاسانی و ئاسانی

پ- هه‌ر پیاویک ده‌ست بۆ مولکومالی گشتی به‌ریت، سووکه. هه‌ر پیاویک درۆ نه‌کات قورسه. نیشان‌دانی که‌سایه‌تی
به‌لام له زمانی ئینگلیزیدا ئه‌م فرانبوونی واتا و فره‌واتاییه وانیه ب‌روانه (۱۹):

19) a- The bag is heavy / light.

b- The questions are easy/ normal / hard / harder/ difficult /.

c- The man is disgraceful / honorable.

به‌کورتی مه‌رج نییه ئه‌وه‌ی له زمانی کوردیدا فره‌واتایه له زمانه‌کانی تردا فره‌واتا بیت، به‌تایبه‌تی زمانی ئینگلیزی، که زانی کوردی و ئینگلیزی نمونه‌ی به‌راورد‌کراوی لیکۆلینه‌وه‌که‌ن (ب‌روانه (۲۰)).

۲۰) زمانی کوردیی / پشت _____ به‌شیک له جه‌سته‌ی مرۆف

_____ ئاماژه بۆ خزموکه‌سوکار

back = پشت / زمانی ئینگلیزی

ancestor = خزموکه‌سوکار

به لام دهگونجیت هاوبهشی کلتوری مرویی وهها بکات، ئهوهی له زمانی کوردیدا فرهواتایه له زمانهکانی تردیشدا فرهواتا بیټ، بهتایبهتی زمانی ئینگلیزی، که زمانی کوردی و ئینگلیزی نمونهی بهراوردکراوی لیکۆلینهوهکهن (بروانه (۲۱)).

(۲۱) زمانی کوردیی / خوین _____ شلهمهنی ناو لهش
 په یوهندی خزمایهتی _____
 blood _____ blood
 blood line _____ / زمانی ئینگلیزی

دووهم: هاوبیژ - هوموگراف / هاوپیت (Homograph) و هاودهنگ (Homophone)
 هاوبیژهکان به دیاردهیهکی زیان بهخش بۆ زمان دهژمیردرین. هیچ په یوهندییهک له هاوبیژدا نادۆزریتهوه جگه له هاوپیتی یان هاودهنگی یان ههردووکیان بروانه (۱۷):
 (۱۷) وشه / تال / لهم رستانه دا هاوبیژه:

ا- پیویستم بهیهک تاله بۆ دوورینهوه.

ب- چایهکی تالم بۆ تیکه.

پ- ههوریکی تالی هینا.

ت- قسهیهکی تالی له پرومان دا.

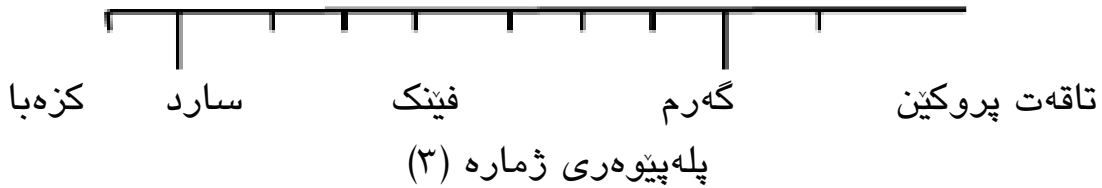
د- حه مه تالی ئاموزام هات.

له رستهکانی (۱۷) دا، / تال / ه، هاوبیژهکان بهم واتایانه هاتوون، بهریز واتاکیان دادهنرین، / دهزوو، / تام، / چپ، / رهق و ناخۆش، / ناشیرین.

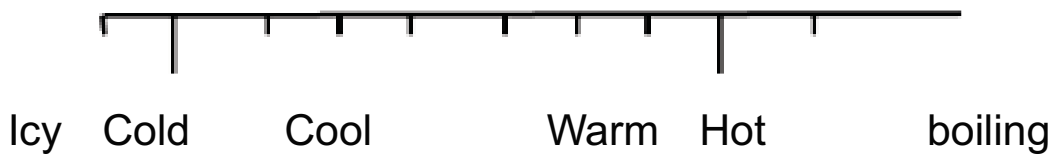
گرفتهکه لیڤه دا له وه دایه ئه گهر وهرگیژ زمانی سه رچاوهی کوردیی بیټ و خویی کورد نه بیټ، واته زمانی کوردیی زمانی دووهمی بیټ ئه م هه موو تالانه چۆن جودا بکاته وه؟ یان زمانی کوردیی زمانی ئامانج بیټ وهرگیژیش زمانی کوردیی زمانی یه که می نه بیټ، چۆن بتوانیت ئه م تالانه له شوینی خویاندا به کار بهینیت.

ئه گهر / نه مام / له زمانی کوردیدا هاوبیژی چه شنی هاوپیت بیټ، ئه وا مه رج نییه له زمانیکی دیکه دا ئه مه هاوبیژی - هاوپیت بیټ. ئه گهر وهرگیژ له سه ر بنه مای زمانی یه که م سه یری زمانی دووه م بکات بیگومان دوو چاری گرفت ده بیټ (بروانه (۱۸)).

به‌لام له زمانی ئینگلیزیدا پله پیوه‌ره‌که و ریزکردنی ئاوه‌لناوه‌کان به‌م شیوه‌یه‌یه،
(بروانه پله‌پیوه‌ری ژماره (۴))

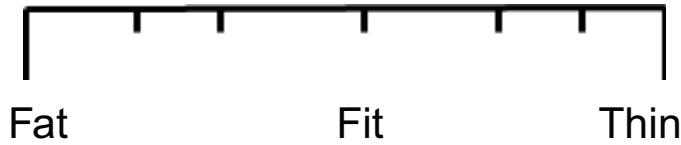
گرفتی وهرگیر له نیوان زمانی کوردیی و ئینگلیزیدا له وشه‌ی /Warm/ دا
ده‌رده‌که‌ویت، که به واتای گه‌رمایه‌کی ئاسایی دیت، که له زمانی کوردیدا وشه‌یه‌ک
به‌رانبه‌ر ئه‌م وشه‌یه‌ نییه. وهرگیر له‌م باره‌دا ده‌بیته‌ په‌نا به‌ریته‌ به‌ر ستراتیژی دیکه
وه‌ک پروونکردنه‌وه‌ی واتای وشه‌که به‌ فریزیک. یان وشه‌ی /boiling/ له زمانی
کوردیدا به‌ دروسته‌ی وشه‌ی لیکدراو و به‌واتای میتافوری به‌رده‌سته.

(۲۰) ئاوه‌لناوه‌کانی جه‌سته و له‌شولار له زمانی کوردیدا بریتین له /قه‌له‌و و لاواز/
واته هه‌ردوو دژواتای /قه‌له‌و/ × /لاواز/ = /زه‌عیف/ له‌زمانی کوردیدا بوونیان هه‌یه،
به‌لام له زمانی ئینگلیزیدا جگه له‌وشه‌ی (obese = fat) × Wek=Thin) وشه‌ی
Fit/ / هه‌یه، که به‌واتای له‌شولاری ریک دیت، واته نه‌ قه‌له‌و نه‌ لاواز.

ئه‌م ئاوه‌لناوه له زمانی کوردیدا بوونی نییه، وهرگیر پیویسته به‌ وشه‌ی بیانی /
ره‌شیق/ یان فریزیک <له‌شیکی ریک> واتاکه‌ی بخاته‌پوو. له‌لایه‌کی دیکه‌وه له زمانی
ئینگلیزیدا وشه‌ی

/Skinny/ بو لاوازی که به‌کار دیت که لاوازی لیجوان نه‌بیته، وشه‌ی /Slim/ بو
لاوازی که به‌کار دیت که لاوازیه‌که‌ی جوانی کرد بیته. ئه‌م ئاوه‌لناوانه له زمانی کوردیدا
بوونیان نییه ده‌بنه‌ گرفت بو وهرگیر، دژواتاکانی زمانی ئینگلیزی له پله‌پیوه‌ری ژماره
(۵) خراونه‌ته‌پوو.

پله پيوهرى ژماره (۵)

گرفتییكى دیکه ی دژواتایی له وه دایه هه ندیكجار له زمانیکدا دژواتاکان یه ک بناغه یان هه یه، به لام مه رج نییه له زمانیکى دیکه دا له یه ک بناغه وه داریزرابن. ئەم حاله تهش گرفت بۆ وه رگیڕ دروست دهکات، ئەگەر به ته واوی ههردوو زمانه که نه زانیت و ئاگاداری په یوه ندییه واتاییه کانیا ن نه بیت (بروانه (۲۱)).

(۲۱) زمانی کوردیی / پیاو × ناپیاو

خۆش × ناخۆش

man × bastard

زمانی ئینگیزی /

pleasure × Unpleasant

به لام دهگونجیت هاوبه شی ژیا نی مروقیه تی وه ها بکات، دژواتاکان له هه ر دوو زمانه که دا یه ک بناغه یان هه بیت (بروانه (۲۲)).

(۲۲) زمانی کوردیی / دلخۆش × دلناخۆش

unhappy × happy

زمانی ئینگیزی /

چوارهم: گرتنه وه (Hyponymy)

ئەگەر گرتنه وه په یوه ندییه کی له خو گرتنی وشه یه کی گشتیی، هه موو ئەو وشانه یه که تایبه ترن له وشه گشتیه که. یان له خو گرتنی واتای وشه یه که له وشه یه کی گشتیدا. ئەوا ئەم وشه گشتیی و تایبه تیا نه له زمانیکه وه بۆ زمانیکى به کاریگه ری کلتوره جیاوازه کان ده گورین.

بۆ نمونه وشه ی /گوشت/ له زمانى کوردیدا وشه گشتیه که یه، که ئەم وشانه ی دیکه ش له ناویاندا جیگه یان ده بیته وه (گوشتی مه ر، گوشتی ماسی، گوشتی مریشک... هتدن). به لام وشه ی گوشت له زمانیکى وه کو زمانى ئینگیزی دا شاوشه یه بۆ (گوشتی

به‌راز، گوشتی پُویان، گوشتی بوق... هتد) که‌ئمه‌ش بوق وهرگیریک ئاسان نییه، سه‌ره‌تا ده‌بیت وهرگیره‌که گیانداره‌که بناسینیت، دواتر باسی خواردنی گوشته‌که‌ی بکات. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر وشه‌ی /pig/ بوق گوشتی به‌راز زیندوو به‌کابه‌ینریت، ئه‌وا بوق گوشتی به‌راز وشه‌ی /pork/ له‌ زمانی ئینگلیزیدا به‌کارده‌هینریت، بویه‌ ده‌بیت وهرگیر ستراتیژی دیکه‌ی پروونکرده‌وه بگریته‌به‌ر، که‌ له‌ کۆتایی لیکۆلینه‌وه‌که‌دا هه‌ندیک له‌و ستراتیژانه‌ ده‌خرینه‌به‌رچاوه‌.

پینجه‌م: هاوواتا

بوونی هاوواتا له‌ زمانیکه‌وه‌ بوق زمانیکی دیکه‌ جیاوازه، واته‌ زمانه‌کان وه‌ک یه‌ک نین له‌ خستنه‌پرووی هاوواتا‌کانیاندا. ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی سنووری هاوواتایی بوقوونی جیاوازی له‌سه‌ره‌و پیناسه‌ی هاوواتا په‌یوه‌ست به‌ چپوه‌ی وتنه‌وه‌ یه‌کلانه‌بوته‌وه‌.

ئه‌گه‌ر زمانی کوردیی ئه‌م نمونانه‌ به‌هاوواتا بزانیته‌، ئه‌وا مه‌رج نییه‌ له‌ زمانیکی ترده‌ ئه‌مانه‌ هاوواتابن (بروانه‌ (۲۳)).

۲۳) کچ = کیژ = که‌نیشک = کناچی = ... هتد

جوان = قه‌شه‌نگ

به‌رز = بلند

به‌لام له‌ زمانی ئینگلیزیدا، هاوواتای ئه‌م وشانه‌ به‌م جوره‌یه، (بروانه‌ (۲۴)).

24)

Girl = las =

beautiful = pretty = nice = attracted

high =

۲/۲/۲) گرتنه‌ به‌ری ستراتیژه‌کان

یه‌که‌م: په‌یکال‌بوون له‌رووی فۆرم و واتاوه‌:

به‌کاره‌ینانی پیوه‌ندییه‌کی واتایی زمانی سه‌رچاوه‌یه، که‌ هه‌م له‌پرووی فۆرم و هه‌م له‌پرووی واتاوه‌ په‌یکالی هه‌مان پیوه‌ندیی واتایی بیت که‌ له‌ زمانی ئامانجا هه‌یه. (بروانه‌ (۲۵)).

(۲۵) /قوز/ ئاوهلناوه بو کور، تارادهيهک هاوواتائاسای ئاوهلناوی /جوان/ ه بو کچ، به هه مانجور له زمانی ئینگلیزیدا /hansom/ ئاوهلناوه بو کور، تارادهيهک هاوواتائاسای ئاوهلناوی // beautiful ه بو کچ.

دووهم: په يکالښوون له پرووی و اتاوه:

دوژينه وهی و اتا وچه مکه له زمانی ئامانجا به که رهسته و فورمی جياوان، له پيناوی په يکالښوون و گواستنه وهی و اتايه له زمانی سه رچاوه وه بو زمانی ئامانج. ئەم خاله له گه ل خالی چواره مدا ليکنزيکن، پروانه (۲۶).

(۲۶) وشه ی /مهړ/ و فریزی <گوشتی مهړ> له زمانی کوردیدا له يه که وه وهرگيراون، به لام زمانی ئینگلیزی مامه له يه کی جياواز له گه ل گوشتی مهړ هه يه، که به يه ک وشه /mutton/ دهرده بریت که هيچ په يوه ندييه کی به وشه ی /sheep/ ه وه نييه.

ئه گهر وهک شا وشه /گرتنه وه/ سه يری /گوشت/ بکريت و له ناویشياندا <گوشتی مهړ> وهک به شيک له گوشتی سوور سه يربکريت. ئەوا کاتيک وهرگيریک له زمانی ئینگلیزيه وه وشه ی /mutton/ بو زمانی کوردی وهرده گيریت و له به رانبه ردا فریزی <گوشتی مهړ> به کارده هينیت، ئەوا هه ردوو دهربراوه که له فورمدا وهکيه ک نين، به لام له چه مک و اتادا په يکالن.

سېيم: دارشته وه: باوه ترين ريگه يه، کاتيک وهرگير وشه و چه مکيکی له زمانی ئامانجا ده ستناکه ویت و له زمانی سه رچاوه دا بوونی هه يه. به وشه يه کی داريزراو يان ليکدراو يان به فریزیک يان به رسته يه ک و اتا که ده گه ینیت. (پروانه (۲۷)).

(۲۷) وشه ی /Fit/ له زمانی ئینگلیزی که به رانبه ر وشه ی /رشيق/وسيم/ عه ره بييه، له زمانی کوردیدا پيوسته به فریزیکي وهکو <له شولاریکی ريک>، <قه دو بالايه کی جوان>، دابريژريت.

چوارهم: سرينه وه: گرتنه بهری ريگه ی سرينه وه يه له زمانی ئامانجا، يان وه لا خستنييه تی به و مه رجه ی و اتای دهربرينه که به هو ی چيوه ی وتنه وه نه گوریت، و اته ده بیت وهرگير ريوشوينیک بگريته بهر پاش سرينه وه ی پيوه ندييه و اتايه که ش و اتای تيکسته که له نگی تينه که ویت. بو نمونه بو به ده ستخستنی وشه يه ک بو نمونه ی ژماره (۲۶) ده توانريت ئەم رسته يه دهربريت، (پروانه (۲۷)).

(۲۷) کورپه که له شولار و بالایه کی شمشالی هه بوو.
 (بو زانیاری زیاتر ده رباره ی ستراتیژه کان، بروانه: دلیر قادر عه بدوللا، ۲۰۲۲:
 ۹۹ - ۱۱۱).

نه نجام

- ۱- وهرگیپان پیواژویکی ئالۆزی پر گرفته، هه ندیک له گرفته کان پیوه ندیان به جیاوازی که لتووری خاوهن زمانی ئامانج و سه رچاوه وه هه یه، که له زماندا رهنگه ده نه وه.
- ۲- پیوه ندییه واتاییه کان به پپی زمانه کان ده گۆپین، جوگرافیاو ژینگه و که لتوور له ناو په یوه ندییه واییه کاندا ده رده که ون، نه مانه ش وا ده کات زمانه کان وه ک یه ک په یوه ندییه کان ریزنه که ن.
- ۳- جیاوازی پیوه ندییه واتاییه کان له زمانیکه وه بو زمانیکی دی، گرفت بو وهرگیپ و پیواژوی وهرگیپان دروستده کات، که پیویستی به خسته پروو و چاره سه ره.

سه رچاوه کان

- ۱- سه رچاوه کان به زمانی کوردی:
 ا- کتیب
- (۱) نه وره حمانی حاجی مارف، وشه ی زمانی کوردی، چاپخانه ی کۆری زانیاری کورد، به غدا، ۱۹۷۵.
- (۲) په روین عوسمان عه للاف، واتاوه رگیپان، چاپخانه ی رۆژه لات، هه ولیر، ۲۰۰۹.
- (۳) دارا حه مید محه مه د، واتاسازی هه ندی لایه ن له سیمانتیکیو پراگماتیکی کوردی، چاپه مه نی ژیر، ۲۰۱۰.
- (۴) محمد معروف فتاح، زمانه وانی، چاپخانه ی زانکۆی سه لاهه دین، هه ولیر، ۱۹۹۰.
- (۵) محه مه دی مه حوی، زانستی هیما هیما، واتا واتا لیکدانه وه، به رگی دووه م، چاپخانه ی په یوه ند، سلیمانی، ۲۰۰۹.
- (۶) شوکریه ره سول ئیبراهیمو جلال ته قی، په ندی پیشینان و قسه ی نه سته قی کوردی، هه ولیر، ۱۹۸۴.
- (۷) عه لاهه دین سه جادی، رسته ی مرواری، به رگی حه وته م، ده زگای چاپو په خشی سه رده م، ۲۰۰۵.
- ب- نامه ی بلاونه کراوه:
- (۱) ئارا عه لی نه حمه د، کۆتین و واتایا شیوازی بو هه ف واتایا ته واو (گۆقه را به هدینان)، زانکۆیا دهۆکی، کۆلیژا ئادابی، ۲۰۰۷. نامه ی ماسته ر (بلاونه کراوه).
- (۲) بیستوون حه سه ن نه حمه د، کۆمه له وشه و پیکه وه هاتن له زمانی کوردیدا، زانکۆی سلیمانی، کۆلیژی زمان، ۲۰۱۱. نامه ی دکتۆرا (بلاونه کراوه).

(۳) دارا حمید محمەد، پیوه‌ندییه واتاییه‌کان له زمانی کوردیدا، زانکۆی به‌غدا، کۆلیژی په‌روه‌رده/ ئین پو‌شد، ۲۰۰۶. نامه‌ی ماسته‌ر (بلاونه‌کراوه).

(۴) دلیر قادر عه‌بدوللا، گرفته واتاییه‌کانی وه‌رگێرانی ئامیزی، زانکۆی سلیمانی، کۆلیژی په‌روه‌رده‌ی بنه‌رته، ۲۰۲۲. نامه‌ی ماسته‌ر (بلاونه‌کراوه).

(۵) شیلان عومەر حسه‌ین، په‌یوه‌ندی سینتاکس و سیمانتیک له ریزمانی کوردیدا، زانکۆی سلیمانی، کۆلیژی زمان، ۲۰۱۱. نامه‌ی دکتورا (بلاونه‌کراوه).

۲- سه‌رچاوه‌کان به‌ زمانی عه‌ره‌بی:

(۱) ف. بالمه‌ر، ت. مجید عبد‌ال‌حلیم الماشگه، علم‌الدلاله، به‌غدا، ۱۹۸۵.

(۲) جون لاینز، ت. مجید عبد‌ال‌حلیم الماشگه واخرون، علم‌الدلاله، بصره، ۱۹۸۱.

۳- سه‌رچاوه‌کان به‌ زمانی ئینگلیزی:

1- Crystal D. (1985), Linguistics. London: Penguin Grop.

2- Cruse, D.A (1986), Lexical semantics Cambridge, Cambridge University press.

3- Gatte, Walaa, Jabbar. (2004), The Effect of Developing Iraqi Learners of EFL Vocabulary Repertoire Through semantic Relations on their Reading comprehension Ability. Unpublished M.A thesis, College of Basic Education Universty Of Baghdad.

4- Hamid, Twana Saadi. (2007), INVESTIGATING KURD EFL LEARNERS ABILITY TO RECOGNIZE AND PRODUCE ENGLISH COLLOCATION, Basic Education College Universty Of Sulamani.

5- Lobner S. (2002), Semantics Harmands wark, Britain, London.

6- Lyons J. (1981) Language and Linguistics: An Intoduction Cambridge University press.

7- Richards et al (1992) Dictionary of Language Teaching & Applied Linguistics.

8- Robins R.H. (1964), General Linguistics: An Introductory Survey. Second edition. London: Longman Group Ltd.

9- Yule G. (1996), The Study of Language, Second edition, Cambridge. Cambridge University press.

پوخته

پئوهندییه واتیییه کان و پئواژوی وەرگیپران یان پئوهندییه واتاییه کان له پئواژوی وەرگیپراندا به بابەتییکی گرنگی واتاسازی دادەنرین، وەرگیپران دەبیته به ئاگاییه وه مامه له له گه له ئه م پئوهندیانه دا بکات و کهم تا زور گرفت و کیشه یان هه یه.

ئه م لیکۆلینه وه یه هه ولده دات، گرفتی پئوهندییه واتاییه کان، له پئواژوی وەرگیپراندا بخاته پروو، به دیدیکی واتاناسیییه وه ئه و بابەت شرۆڤه و شیبکاته وه. ئه و نمونانه ی له لیکۆلینه وه که دا به کارهینراون، نمونه ی زمانی قسه پیکه رانی شیوه زاری سلیمانین. وەرگیپران نیوان زمانه کانی کوردیی و ئینگلیزی به نمونه وەرگیپراون. له م لیکۆلینه وه یه دا ریبازی و هسفی شیکه ره وه یی به کارهینراوه.

لیکۆلینه وه که له دوو بهش پیکدیت، به شی یه که م دوو پاره، له پاری یه که مدا وەرگیپران وه کو چه مک و جور گرفت خراوه ته پروو، پاری دووهم بو پئوهندییه واتاییه کان ته رخانکراوه، به شی دووهم لیکۆلینه وه که پراکتیکیه، برتییه له هه ولیک بو خسته پرووی ئه و گرفتانه ی که له پئواژوی وەرگیپران پئوهندییه واتاییه کاندا دینه پیش و پاشان چاره سه ریان بو دوزراوه ته وه.

كتیبی ئەمجاره:

وردە سەرئەنج، زمان، دەسه‌لات، ناسنامه

نووسینی: مه‌سه‌وود بابایی
خوێندنه‌وهی: بیهزاد خوشحالی

ئەدەبىياتىكى كەمويىنە لە وشە و دارشتن كە بەپىچەوانەى زۆرىك لە دەقەكانى دىكە، رۆحى كوردستانى لە بەردايە، باسى ئازارەكان دەكات، بەرەو خەسارناسى و دياردەناسى دەبىيات و ئەگەرچى باسى تيۆرى ناكات، بەلام پشتبەستبوو بە ھزر و تيۆرىيە كە سالانىكى زۆر لە مېشكىدا ھاتوچووى كردوو، كورداندوويەتى و لەو دەلاقەو، سەرنجى خستووئە سەر گرفت و كېشە و پرسەكان و برېكيش جار چارەسەر. ئەگەرچى ھەرگىز ناچىتە سەر مېنبەرى ئاموژيارى و چەكەردەن، بەلام لانى كەم بە دروستكردنى پرسىار، تىرامان و تىفكرين دەكاتە ميوانى مېشكى خويىنەر. خىلەكيبوون بە راشكاوانە و بە ترسيكى زۆرەو، بە مەترسیدارتىن لاوازی يان پاژنەئاشىلى كورد ناو دەبات، دوژمن چاكى لىدەزانىت و وەك ئەكتىكى ھەمىشەى، نىزەكەى بۆ فرى داو؛ چەكتىكى ئەبەدى داگىركەر كە ھەر جارە و پالەوانى كورد- بە رېكەوت يان رەوت- نىزىك سەركەوتن دەكاتەو، بە پىكانى پاژنەى، چۆكى پى دائەدات. بەوردى دەروانىت كە قەلەمەرەو لای كورد، ئەو جۆرەى خۆى وابىژى دەكات جوگرافىاي بەرىنى كوردستان لە دەرياي سىپى تا كەنداوى ماد نىيە، بەلكو ئەدرەسى دل، بنار و روبرو و تەپۆلكە و لادى و ئەو ناوچەى كە خىلەكەى ئەو تىدا دەژىن و بگرە ئەو پارچەىەش كە داگىركەر، سنوورى بۆ داناو. ئامازەى كردوو كە شارىش ئەنجامى مۆدىرنىتە نىيە، خىلستانىكە كە يان گويزراوئەو بۆ بەناو شار يان تەنيا لە بە بالانسى ھىز، خىلەكانى لە تەنىشت يەكتر داناو بوو بە دەسلەت و قەلەمەرەوى خىل لە شاردا. ئاشكراشە كە لە پىوارى مۆدىرنىتە، فەرھەنگى خىلەكى، ھەر سوارە، خوين ھەر سنوورە، ژن، ھەر ملك و مالە، شەرەف ھەر يەكلايىكەرەوئەى و مۆدىرنىزاسىونى رەنگامەش نەيتوانىو داپووشى؛ لە باشترىن حالەتدا تەنيا تۆزقالتىك كەمەرەنگى كردووتەو. مەسعوود بابايى كاتىك باسى جاشايەتى دەكات، بە لىكەوتەى ھەرە ترسىنەرى ژيانى خىلەكى و ئاوەزى خىلەكى دەزانىت، جاش ھاوتەمەنى بزووتنەوى رزگارخووازی گەلە و كۆى ئەم دژبەرەنە، ھاوھەنگا و تا ئىرە ھاتوون. خىلەكيبوون، دەگۆردى بۆ جاشايەتى، ئايدئۆلۆژى دەكەوئە خزمەت داگىركەر (تۆ بىژە جاشايەتى مۆدىرن)، لۆمپەن پووناكبير روودەكاتە ناوئەند (تەنزی ناوئەندى داگىركەر و پەراويزى داگىركەر) و تەنانەت سىياسەتىش دواى ماوئەىك لە ھاتوھووت و گرۇپفى كوردم

و كوردستانى، دەكەويتە مامەلەى ئىمە ئامۇزايىن يان گشتمان مروڤين و با پىكەوه بژين. جاشايەتى تاكوو ئىستاشى پىوه بىت بە ھۆكارى نەبوونى مۇدېرنىتە، وەكوو ياساى سىئەمى نيوتون، نە تىدا دەچىت و نە بەرھەم دىت، بەلكوو لە كراسىك بۆ كراسىكى دىكە، گۆرانى بەسەردا دىت؛ بە گۆرپىنى ناوەكەش، ھىچ شتىك ناگۆردىت. نووسەر لە بەشىكى دىكە لە «وردەسەرنجەكە»ى كە چى دىكە نابىت وەك وردە سەرنج سەيرى بكەى، بەلكو «سەرنجى ورد» گونجاوترە بۆ ناوەكەى، پەنجە لەسەر گىرتىكى گەورەى داناو: كۆمەلە خەلكىك كە ھىچ كات بە شىوہىەكى بەرھەستەكى، نەيانتوانىوہ ھەست بە ھاوچارەنووسى بكەن، ھاوشوناسى پىك بىنن و بە ھاوسۆزى، بەرەوہ سەرمایە و سەروەرى ببەن؛ گرى تىگەيشتن و ھتد؛ بۆ گەيشتن بە ھاوچارەنووسى، رىگەيەكى درىژمان لە پىشە. لە بەشىكى دىكەى «سەرنجى ورد» (ببوورن وردەسەرنج)، چەمكىكى بەكار ھىناوہ، جوانىناسانە: «نىشتمان لەنىو نىشتمان». ئەوہى كە من لى تىگەيشتىم كە بەردەوام، نىشتمانى خىل و نىشتمانى مىر و نىشتمانى گروپ و نىشتمانى تاقم و رىكخراوہ و حىزب و تەنانەت ئايدئولۇژى، نىشتمانى نەتەوہى ھەلمەقووت كردووہ تاكوو ئەم ساتەوہختەى من و توى كوردى بى ھاوچارەنووس، تىدا ھەناسە ئەكىشىن و وابىژى ھاوچارەنووس بوونىش دەكەين. مەسعوود باباى لە زنجىرە وتارەكەيدا كە بەرھەمى سالانىكى زورى تىرامان و تىفكرىنە، تىشكى خستووہتە سەر درەنگخراوى يان بنبەستبوونى پىرۆسەى نەتەوہ - دەولەتى كورد، پىدراوہكانى نەتەوہ، لە رزگارپىوہ بۆ ئازادى، زمان و دەسلەلات، ئارىشەى ھەلاواردن لە زماندا، زمان لە نيوان شىعر و فەلسەفە، بايەخى وەرگىران و كىشەى تىگەيشتن لە نيوان خوینەر و نووسەر. ديارە مەسعوود بەھوى پىپۆرى لە زماندا، لە بەشى پىوہندىدار بەم بابەتە، زور كارامەتر و كارتىكەرتەر و قولتەر چووہتە بنج و بناوانى باسەكان و زانستىيانەتر بۆ زمان دەروانىت. دوايىن بەش لە زنجىرە وتارەكانى وردەسەرنج، تائىتلىكى ديسان جوانىناسانەيە كە تەواوى مەبەست لە خۇيدا كۆ كردووہتەوہ: تەقەى خۇشى، خۇشى يان نەخۇشى. دەست خۇش مەسعوودى برام، خۇمى تىدا دەبىنمەوہ، نووسىنىك بە وشەى جوان و دارشتنى جوان و رۆحى كوردستانى و سەرنجى ورد، نەك وردەسەرنج.

هه و النامهه كئيب

لرستان و فرهنگ و تاریخ لری

مصاحبه با رامین گارا، محقق و نویسنده کرد

■ مصاحبه‌کننده: هاشم علی‌ویسی

جایگاه فرهنگ و تمدن زاگرس و شاخه‌های بسیار غنی لر خرم‌آبادی، لر بختیاری، لک و غیره بیانگر دیرینه بودن آن است. ساکنان این سرزمین همواره امروز هم همانند هزاران سال پیش در این دیار ساکن هستند. رامین گارا، نویسنده و محقق کرد که سال گذشته اثر خویش به نام «تاریخ لرستان» را منتشر نمود، معتقد است که در زاگرس از شمال تا جنوب در سراسر تاریخ هزاران ساله فقط خلقی با شاخه‌های فرهنگی قدیمی و غنی سکنا گزیده‌اند. مناطق لرستانات بعنوان زاگرس میانی و جنوبی جزو قدیمی‌ترین فرهنگ‌ها و تمدن‌های تاریخی بوده‌اند.

گارا معتقد است که غنای فرهنگی و تمدنی و دستاوردهای متعدد لرستان اجازه نداده که در قریب یکصدسال گذشته خلق لر آسمیله و در نظام ایدئولوژیک حاکم بر ایران بطور کامل ذوب گردد. قوی‌بودن زبان و فرهنگ لری موجب پایداری آن گشته و بیداری و آگاهی هویتی و دمکراتیک می‌تواند به نجات آن از تیررس سیاست آسمیلاسیون نظام مرکزی ایرانی، بیانجامد. موضوعاتی از قبیل تاریخ لرستان از نوسنگی تا عیلام و لرستان امروز و نیز آیین‌های کهن، زبان و آثار مکتوب برجای‌مانده، حکومت‌های محلی خودگردان و موسیقی و روحیه زاگرسی این خلق موجب مقاومت آن در برابر سیاست‌های آسمیلاسیون حاکمیت ایران شده است.

امروز، راهکارهای هویت‌خواهی لری و رشد فرهنگی و زبانی و کسب اراده سیاسی لری چگونه استحصال می‌گردد؟ این مقولات را با رامین گارا به بحث و گفتگو گذاشته‌ایم که می‌تواند هم در شناخت هویت تاریخی روشن‌گر باشد و هم به بسیاری پرسش‌ها در خصوص اوضاع جامعه کنونی لرستانات و آزادیخواهی آن یاری‌رسان گردد.

پرسش: جایگاه فرهنگ و تمدن زاگرس در پیش از تاریخ و دوران تمدن را اگر ممکن است بیان بدارید و بفرمایید چه داشته‌هایی زاگرس را این قدر با اهمیت کرده که جایگاه خاصی در حوزه فرهنگ، تمدن و جغرافیا داشته باشد؟

رامین گارا: بله! چون از فرهنگ و تمدن بحث به میان آوردید، لازم است به تفاوت تعاریف متفاوت از فرهنگ و تمدن بپردازم تا غلط مبحث صورت نگیرد. اساساً اکثر قریب به اتفاق نظریه‌پردازان، معنای فرهنگ و تمدن را درهم آمیخته و یکی می‌دانند، درحالی که من با استناد به تعاریف عبدالله اوجالان (آپو) آن دو را متمایز از هم می‌دانم. در تعریف عمومی فرهنگ می‌توان آن را بصورت کلیتی متشکل از همه ساختارها و معنایی که جامعه انسانی طی روندی تاریخی تشکیل داده، تعریف نمود. به عبارتی فرهنگ تمامی داشته‌های یک قوم و یک ملت در طول تاریخ می‌باشد. تمامی نهادهای سیاسی، اقتصادی و اجتماعی ساختار را تشکیل می‌دهند و تمامی قوانین و اصول و پرنسپ‌هایی که به روی تحول باز باشند معنای فرهنگی هستند. حال چون خلق‌ها و ملیت‌های تحت ستم همه چیزشان به اشغال درآمده، از داشته‌های ساختاری و معنایی فرهنگی خود محروم گردانده شده‌اند که در این حالت فقط با «نسل‌کشی فرهنگی» روبرو هستند. لرها هم بعنوان قدیمی‌ترین شاخه فرهنگی زاگرس تحت اشغال ایرانشهری فارس‌سیسم قراردارند لذا دچار نسل‌کشی فرهنگی هستند. در کل کردها نسل‌کشی فرهنگی می‌شوند. و اما تمدن. بسیاری معنای فرهنگ و تمدن را با هم یکی می‌دانند درحالی که فرهنگ بسیار فراگیر بوده و کلیت موجودیت تاریخی یک خلق را دربرمی‌گیرد اما تمدن به برخی حوزه‌های محدود نسبت داده می‌شود که فرهنگ را نباید جزو آن دانست. در تعریف تمدن باید گفت که وقتی سه‌گانه «طبقه، شهر و دولت» شکل گرفتند و فرهنگ عمومی جوامع در مقطع آن سه‌گانه قرارگرفت، تمدن نامیده شد. تمدن مرکزگرا نوع جداگانه‌ای از ساختارها، معناها، اخلاق و احساسات و زیبایی‌شناسی را در جامعه توسعه می‌دهد که نقش منفی دارند ولی ساختارها و معناها فرهنگی تمدن دمکراتیک یا دوره نوسنگی، نقش مثبت ایفا می‌کنند. سومریان برای نخستین بار این مقطع و دوره تاریخی را آغاز کردند. در دوره تمدن، رابطه حاکم و محکوم یا برده شکل می‌گیرد نه رابطه مساوات‌طلبانه. بنابراین تمدن مرکزگرا از نظر ما امری منفی است. تمدن یعنی شکل‌گیری نهادهای سلطه‌گر درحالی که نباید از دوران سومر تا به امروز چنین نهادهایی شکل می‌گرفتند. نباید «تمدن مرکزگرا» شکل می‌گرفت چون امری منفی و ذاتاً بد است. می‌بایست «خصلت دمکراتیک»

دوران نوسنگی تداوم می‌یافت و لذا با برآمدن عشیره، قوم و ملت، تمدن دمکراتیک شکل می‌گرفت نه تمدن مرکزگرا و انحصارگر. همه این انحرافات، منشأ تمامی بدبختی‌های جامعه بشری هستند.

اگر این مقوله را در خصوص لرها پیاده نماییم، می‌بینیم که با برآمدن تمدن عیلام که پروتولر هستند، تمدن مرکزگرا و انحصارگر در جامعه آنها هم پیروی شد و به انحراف رفتند. زیرا دوره نوسنگی زاگرس که ماقبل تمدن است، طلایی‌ترین دوران تاریخ بشریت است. با سربرآوردن تمدن عیلام، لرها نیز دچار خصلت‌های نهادی «طبقاتی، شهری و دولتی مرکزگرا و انحصاری» شدند. اینجا منظور از انحصار، انحصار قدرت و سرمایه بصورت نهادمندی سیاسی، اقتصادی و اجتماعی در بطن تمدن است.

حال به این مقوله از پرسش مطروحه شما بپردازیم که فرهنگ و تمدن لری در تاریخ چگونه رشد کرده؟ لرها یا همان کردها در زاگرس فرهنگ‌شان را بسط و گسترش دادند. باید به این نکته اشاره کنم که اشاعه فیزیکی انسان از آفریقا بسوی همه قاره‌های دیگر صورت گرفت ولی اشاعه فرهنگی از زاگرس آغاز شد. انسان‌های آفریقایی هم فرهنگ داشتند، اما رشد فرهنگی نظام‌مند در زاگرس یا هلال حاصلخیز به وقوع پیوست و به سایر نقاط دنیا اشاعه یافت. اگر امروز بخواهیم فرهنگ لری را در اعماق تاریخ جستجو نماییم و به آن عظمت ببخشیم بایستی به دوران نوسنگی و حتی ماقبل آن هم برگشت. وقتی به این دوران برگردیم، لاجرم باید بپذیریم که پس اصل زاگرسی‌ها یکی و یگانه است. این یعنی اینکه نمی‌توانیم از این قانون تاریخی حاشا کنیم و لر را از کرد جدا بدانیم. در غیر اینصورت کل عظمت آن از دست می‌رود. از عیلامیان تا کاسی‌ها و لرهای امروزی را نمی‌توان از خلق زاگرس که نطفه اولیه فرهنگ نظام‌مند نوسنگی را شکل دادند، جدا دانست. نه عقل اجازه این را می‌دهد نه علم و منطق. از منظر دیگری نیز می‌توان به قضیه نگاه کرد و آن این است که نطفه فرهنگ نظام‌مند برای نخستین بار در مزوپوتامیای شمالی شکل گرفت نه جنوبی. بنابراین زاگرس میانی و جنوبی هم رشد فرهنگی و تمامی عناصر آن را از مزوپوتامیای شمالی یا زاگرس شمالی با خود به آنجا انتقال دادند. علم و منطق تاریخ اجازه نمی‌دهد به این یگانگی فرهنگ زاگرس میانی و جنوبی با شمالی نیاندیشیم. اگر این

یگانگی رد شود، پس ریشه‌های تاریخ لر را زده‌ایم، چون نوسنگی را از آن حذف نموده‌ایم. ما معتقدیم که تاریخ بصورت شفاف به ما می‌گوید که مردمانی با یک فرهنگ مشترک و یگانه در زاگرس شکل گرفته‌اند. اگر خوب بنگرید با بازگشت به ادوار ماقبل نوسنگی، همه پیشرفت‌ها متعلق به مزوپوتامیای شمالی بوده‌اند سپس بسوی سایر نقاط زاگرس جنوبی اشاعه یافته‌اند. برای مثال ادوار «موستری (۷۰ الی ۵۰ هزار سال)، برادوستی (۳۸ هزار سال) و زارزی (۲۰ هزار سال) عصر ماقبل نوسنگی هستند. عنوان موستری فرانسوی است ولی عناوین برادوستی و زارزی که در بخش شمالی هلال حاصلخیز قرار دارند، عناوین کُردی هستند. غار شاندر در هولیر متعلق به عصر موستری است. غارهای خورمووه (خرم‌آباد) نیز بقایای هر سه دوره را در خود دارند اما به اندازه غار شاندر قدمت ندارند. بیشترین قدمت تاریخی یافته‌ها در غارهای لرستان به ۴۰ هزار سال پیش برمی‌گردد. غار شاندر، ارجنه، یافته، کنجی و بسیاری غارهای زاگرس اثبات‌گر یگانه‌بودن فرهنگ زاگرسی در عین تنوع و تکثر بومی هستند. انقلاب «زبان اشاره‌ای» از ۲۰۰ هزار سال تا ۵۰ هزار ق.م که در زاگرس شکل گرفت، یک عظمت تاریخی است. سپس انقلاب زبان نمادین و سپس انقلاب روستا و زراعت بزرگترین انقلاباتی است که فرهنگ زاگرسی از شمال کردستان تا جنوبی‌ترین نقاط بختیاری امروز متحقق ساخته‌اند. این انقلابات بصورت ساختارها و معناهای فرهنگی به سراسر دنیا حتی چین اشاعه و انتقال یافتند. این است عظمت تاریخ لر در زاگرس. به هیچ‌وجه نمی‌توان زاگرس را بصورت چندپاره و بیگانه از هم تصور نمود. امروز دشمن برای گسستن خلق‌های یگانه این کار را می‌کند. برای مثال لر را قومی مجزا از خلق زاگرس تعریف می‌نماید تا آسمیله و از خودبیگانه سازد. زاگرس مهد فرهنگ و پیشرفت‌های بشری است و تمدن غیرمرکزگرا و ضدانحصاری با ساختاری متمایز از ساختارها و معانی تمدن سومری رشد داده که خوب البته امروز از آن به فرهنگ یاد می‌شود نه تمدن. زاگرس مهد تمدن هست، اما خود تمدن یعنی آنچه که از سومر تا امروز روی داده، نیست. اگر انقلاب زبان، روستا و زراعت در نوسنگی زاگرس به وقوع نمی‌پیوست، هرگز جامعه طبقاتی، شهری و دولتی تمدن سومری شکل نمی‌گرفت. پروتولرهای ماقبل تمدن سومری، تمدنی نبودند، اما عیلام و کاسی‌ها در درون آن تمدن جای‌گرفتند و به آن آلوده شدند.

رشد تمدن مرکزگرا نیز مآلا و جبرا به معنای پیشرفت نیست، پسرفت است پس باید امروز بجای آن تمدن دمکراتیک عاری از طبقه و دولت و با تصحیح ساختار شهر به میان آید.

حال باید پرسید که زاگرس چه داشته‌هایی داشت که امروز اینهمه اهمیت دارد؟ زاگرس مهد فرهنگ از پارینه‌سنگی تا نوسنگی و نیز انقلابات زبان، روستا و زراعت است. همه این انقلابات بصورت ترتیبی سال و قرن و دوره تاریخی، بارانی از مدرنیته‌های دمکراتیک بودند. نباید آن را از جنس مدرنیته سرمایه‌داری امروزی دانست. مثلا رشد زبان نمادین، ساختن ابزارآلاتی چون میکروولیت‌ها یا سنگ‌های تراش‌نخورده و خورده بعنوان چاقو و نیز بعدها در دوران نوسنگی اختراع هزاران ابزارآلات مانند دوک، دستار، گاوآهن و رشد شیوه‌های زراعت همه و همه بارانی از مدرنیته‌ها بود. یک عظمت به تمام معنی. فرهنگ آری در زاگرس که امروز علم تاریخ ایران‌شهری متأثر از شرق‌شناسی آن را «آریایی» عنوان می‌کند، همان فرهنگی است که رشد کرد. آری یا آریایی، نژاد نیست، فرهنگ است. آن همه رشد فرهنگی از حیث ساختاری و معنایی در نوسنگی هزاران برابر رشدهای صنعتی دوره سرمایه‌داری ارزش و اهمیت دارد. از نظر کیفیت و کمیت بالاتر از دوره ۴۰۰ ساله سرمایه‌داری قرار می‌گیرد. آن داشته‌های فرهنگی هرگز سلطه‌گرانه مرکزی، دولتی، طبقاتی و انحصارگرانه نبودند. تمامی آثار باستانی و تاریخی لرستان و زاگرس حکایت از تعدد و عظمت داشته‌های آن روزگاران دارند. ایران‌شهری از طریق انحصار علم باستان‌شناسی و حاکمیت سیاسی، آن داشته‌های لرهای زاگرس را به خود نسبت داده و قالب کرده. امروز دمکراسی و آزادی بعنوان ساختارها و معناهای فرهنگی درصددند بر روی همان ریشه‌های اصیل و راستین با علاوه‌کردن رشدهای علمی امروز اما خارج از نظام سرمایه‌داری احیا گردند. چه بسا امروز نمی‌توان مفاهیم دمکراسی و آزادی جوامع را خارج از مفاهیم دمکراتیک و آزادیخواهانه دوره نوسنگی احیا نمود فقط در میزان رشد علمی تفاوت‌هایی به میان می‌آید. امروز اگر فرهنگ و موجودیت لری بر روی همان ریشه‌های اصیلش نروید، پس باید آن را از خودبیگانه و بی‌هویت تلقی نمود.

پرسش: در دوره ماقبل تمدن چه اقوامی در کوهستانهای زاگرس می‌زیسته‌اند و نقش و جایگاه تاریخی آنها را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

گارا: اگر مبنا را ماقبل تمدن بگذاریم، تنها قومی که بصورت مکتوب نام آنها در تاریخ مانده و از همه قدیمی‌تر است، هوری‌ها هستند. هم کاوش‌های باستان‌شناختی و هم علم تاریخ و تحقیقات محققین برجسته جهان این را اثبات نموده‌اند. هوری‌ها پروتوتیپ همه اقوام زاگرس و مزوپوتامیای علیا و بخشی از سفلا هستند. سپس بعدها اقوام هیتیت، عیلامی (هوژی) و کاسپی، لولوبی، کورتی، میتانی پا به عرصه جهان گذاشتند. اینجا البته باید یک برخورد علمی در مقوله پروتوتیپ داشت. پروتوتیپ به این معنا نیست که آن اقوام مطابق درک امروزی از نژاد و منشأ صددرصد گرد تلقی شوند. این قاعده شامل همه خلق‌ها و ملیت‌های جهان می‌شود. برای مثال هوری بعنوان پروتوگُرد که همه گُردها حتی لرها را نیز دربرمی‌گیرد را نباید صددرصد خالص گُرد بدانیم. حال شاید هم خالص باشد شاید هم تا حدی نه. برخورد صحیح این است که آن را بصورت پروتوتیپ، سرمنشأ گُردها قلمداد کنیم. سایر اقوام قدیم چون عیلام، کاسی، کورتی و غیره هم همینطور اما هرچه از منشأ بسوی روزگار امروز نزدیک‌تر شویم، این اصیلت حتمی‌تر و خالص‌تر می‌گردد. از این منظر، خالص‌بودن قوم همانند عشیره، قبیله و کلان نیست. اگر خوب دقت کنید، ملت هم چنین خصوصیتی دارد حتی بیشتر از قوم. قوم بیشتر متشکل از اتنسیسته‌هایی است که قلمروهای جداگانه و یا مدیریت جداگانه اجتماعی دارند، اما از حیث زبان، تاریخ و فرهنگ یکی هستند. ملت اما تفاوتش با قوم این است که بصورت شفاف از چند قوم جداگانه با فرهنگ‌های متفاوت تشکیل می‌گردد. در سرآغاز و دوره قرون وسطی، نطفه ملت اینگونه شکل‌گرفت و در دوران سرمایه‌داری پس از رنسانس، چند قوم متفاوت را در یک قلمرو حاکمیتی مشخص یک ملت تلقی‌کردند با این تفاوت که فرهنگ و زبان قوم مسلط برای مثال فارس را بر سایر اقوام تحمیل کردند. امروز دیگر همه تعاریف و ویژگی‌های ملت را بر یک قوم بارنموده‌اند. فارس را یک ملت، گُرد را یک ملت، بلوچ را یک ملت و غیره. ملت، برساخته دست نظام سلطه‌گر سرمایه‌داری است ولی امروز دیگر بعنوان یک ساختار به واقعیت

تبدیل شده و بجای رد آن، الزامیست که با آن برخورد دمکراتیک داشت و متحولش ساخت.

از این حیث لرها و یا هر خلق دیگر در ایران می‌توانند دارای دو تابعیت ملی باشند. هم ملت لر، هم فراملت ایران. این را دانشمندان پذیرفته‌اند. اوجالان این تعاریف دمکراتیک را برای پذیرش دمکراتیک پدیده ملت ارایه داده و بیش از دیگران آن را تبیین و تشریح نموده. پس نتیجه می‌گیریم که روند صیوررت و تکامل کلان و قبیله تا ملت، اقوام بسیار ماقبل تمدن را به صورت ملت امروزی رسانده. نباید دچار غلط مبحث شویم چون ملت در نظام سرمایه‌داری با ملت دمکراتیک در تمدن دمکراتیک تفاوت ماهوی دارند. ملت سرمایه‌دارانه یعنی تحمیل همه‌چیز یک قوم مثلاً فارس بر سایر اقوام، اما ملت دمکراتیک هیچ تحمیلی از قبیل زبان، فرهنگ، مذهب، تاریخ، دین، پرچم و نژاد را نمی‌پذیرد. تمامی آن خصوصیات منفی که در پدیده ملت و ساختار آن موجود است، در اقوام ماقبل تاریخ نیز تا قرن شانزدهم میلادی وجود نداشت. بنابراین امروز با احیای فرهنگی و هویتی خلق‌های مختلف در قالب ملت دمکراتیک، درواقع نوعی بازگشت به خصوصیات سابق اقوام زاگرسی صورت می‌گیرد البته با پیشرفت‌های امروزی. رهایی لرها از زیر سلطه نظام ایدئولوژیک حاکم بر ایران یعنی احیای فرهنگی در قالب ملیت امروزی اما روئیدن بر ریشه‌های اصیل اقوام زاگرسی. دانشمندانی از جمله گوردن چایلد به شکوهمندی دوران نوسنگی زاگرس - مزوپوتامیا اشاره نموده و شیفته آن شده‌اند. اقوام عیلام از جمله هوژی و کاسی و شاید چندین قوم دیگر که امروز نامشان را نمی‌دانیم، با ساختاری غیر از ساختار ملت سرمایه‌دارانه و ملی‌گرایی برآمدند ولی در بستر تمدن مرکزگرا و انحصاری به تقلید از سومریان و اسلاف آن.

می‌توان دو خصوصیت را برای ملیت‌های زاگرس برشمرد: یکی تعدد گویش زبانی و دیگر تعدد اتنیسیته‌ای. فرهنگ زاگرسی از این دو حیث آنقدر غنی است که هم می‌توان همه آنها را یک ملت واحد و یگانه نامید، هم یک فراملت. هم می‌توان آنها را چند زبان بزرگ و غنی توصیف نمود هم یک زبان با تعدد گویشها. بخاطر همین تعددهاست که این منطق را درپیش گرفته‌ام. علم هم این را پذیرفته. مثلاً زبان فرانسه آنقدر غنی است که هم می‌توان آن را یک زبان

واحد نامید اما اگر بگوییم زبان‌های فرانسه، بازم آن تعبیر اشتباه نیست. زبان گردی هم شبیه زبان فرانسه است. دارای قریب ۵۵ گویش و لهجه است که این خصوصیت در زبان فارسی بسیار کم است. بنابراین با نقب‌زدن به دوره ماقبل تمدن و تمدن، پی می‌بریم که اقوام زاگرس از هوریه‌ها و هیتیت‌ها در شمالی‌ترین نقطه مزوپوتامیا گرفته تا کورتی‌ها و عیلامی‌ها در جنوبی‌ترین نقطه را، هم می‌توان یک قوم دانست هم یک فراقوم یا قوم بزرگ. هزاران سال زمان طی شده تا با برآمدن فرهنگ و تمدن محلی در جنوبی‌ترین نقاط زاگرس، تمایزها و خصوصیات منحصر به فردی در عیلامی‌ها به نسبت هوری‌ها شکل گیرد. البته باید توجه داشت که به دلیل نزدیکی بیشتر و خصوصیات جغرافیایی، کاسی‌ها بیشتر به هوری‌ها و کورتی‌ها نزدیک مانده‌اند. بسیار نزدیک. عیلامی‌ها از ۹ هزار قبل از میلاد برای نخستین بار ردپایشان را در تاریخ نشان داده‌اند ولی اعقاب هوری‌ها در ۱۲ هزار سال قبل از میلاد که اثبات‌گر آن هم مکان تاریخی «گوبکلی‌تپه (به گردی خراب‌ریشک)» می‌باشد، بسربرده‌اند. ستون‌های منقر و زیبا و بسیار بزرگ آن مکان نشان می‌دهد که تمدنی دمکراتیک و متفاوت بدست اعقاب هوری‌ها در قالب روستا و کنفدراسیون قبایل در ۷ هزار سال قبل از تمدن سومری که در قالب شهر سربر آورد، بسیار عظیم‌تر بوده. حتی می‌تواند موجب بازنویسی تاریخ نوسنگی شود. زیرا آنهمه پیشرفت سرسام‌آور، حتما دارای پیشینه‌ای قدیمی‌تری بوده. پس می‌توان نوسنگی را تا ۲۰ هزار قبل از میلاد هم دانست و همه آن را فرهنگ تمدن دمکراتیک قبیله‌ای اقوام زاگرس - مزوپوتامیا خلق نموده. اگر این ریشه عظیم را از تاریخ لرها سلب کنیم، به هویت تاریخی و موجودیت امروزی آنها حقارت کرده‌ایم. فاشیسم می‌کوشد آن تاریخ زاگرسی را از لرها سلب نماید. تصور از اقوام پروتوتیپ لرها تنها به این صورت ممکن است بصورت دیگر، ستم در حق آنهاست.

پرسش: از نظر شما این اقوام مهاجر بوده‌اند و نهایتا در سلسله کوهستانهای زاگرس سکنا گزیده‌اند یا اینکه مردمان ساکنین اصلی این دیار بوده‌اند؟
گارا: تاوقتی که اوچالان مانیفست تمدن دمکراتیک خویش و تزه‌ها و تنوری‌هایشان در خصوص کل تاریخ را ارایه نداده‌بودند، همه مورخین تصور

می‌کردند که خلق‌های زاگرس و مزوپوتامیا از خارج یا از استپ‌های جنوب روسیه به آنجا سرازیر شده‌اند. این تز هنوز هم از سوی ملی‌پرستان معتبر است و شرق‌شناسان طی دو‌یست‌سال گذشته این تصور و علم غلط را در ذهن و مغز همگان جاداده‌اند. شرق‌شناسان جازدند که اقوام زاگرس و فلات ایران در ۳ هزار قبل از میلاد از شمال به آنجا سرازیر و مهاجرت کرده‌اند، درحالی که تحقیقات نشان می‌دهد که در حافظه تاریخ هرگز چنان مهاجرتی یافت نمی‌شود و هیچ سند و مدرکی هم در دست نیست. بعدها افرادی چون گوردون چاپلید و خیلی‌های دیگر تحقیقاتی را از نو آغاز کردند و اقرار کردند که گردها از خارج نیامده‌اند بلکه همیشه در زاگرس ساکن بوده‌اند اما نتوانستند کاملاً اثبات نمایند. تحقیقات آنتولوژیک، زبان‌شناسی، فرهنگ‌شناسی و خیلی حوزه‌های دیگر اثبات‌گر این مدعاست که همه خلق‌های زاگرس از آناتولی تا سرحدات بختیاری در پی مهاجرت به این سرزمین سرازیر نشده‌اند. اوجالان این را بر مبنای کاوش‌های باستان‌شناختی و غیره اثبات نموده. در واقع تاریخ حقیقی را از نو بازنوشت و این امر هویت لرها در زاگرس را بیشتر تثبیت و شفاف ساخت. بدان اصالت بخشید. اصالتی که برساخته خود تاریخ باشد نه توهمات امروزی دانشگاهی. امروز کاوش‌های باستان‌شناختی و تاریخی نشان داده که برای نخستین‌بار نام عیلامی‌ها در ۹ هزار قبل از میلاد شکل‌گرفته ولی برای مثال نام فارسها در ۵۵۰ قبل از میلاد برده شده. خود کوروش در گل‌نبشته‌اش نامی از هخامنشی نبرده است. پارسها در قرن هفتم قبل از میلاد به عیلام مهاجرت کرده‌اند. قبل از آن، هیچ نامی از آنها در تاریخ برده نشده. گریشمن تاریخ‌نویس و شوونیست‌های نظام حاکم ایدئولوژیک ایرانی برای پارسها تاریخ‌سازی جعلی کرده‌اند اگرچه نام پارسوماش که شبیه نام پارس‌هاست برای نخستین‌بار در سال ۶۹۲ قبل از میلاد توسط «هوبان ایمنه» شاه ایلامی برده شده است. بنابراین این ادعا که چیش‌پیش فرزند هخامنش در ۶۷۵ تمامی عیلام را تصرف نموده، صحیح نیست و شرق‌شناسان آن را به دروغ ترویج داده‌اند. اگر هخامنشی‌ها همه جا را زیر حاکمیت خود در آورده‌اند، پس چرا تمدن الیمایی که از اعقاب لرها هستند در ادوار هخامنشی، سلوکی و اشکانی کماکان قدرتمند و مجزا بودند؟! گفته می‌شود که هخامنش

و چیش‌پیش در سال ۶۴۰ قدرت گرفته‌اند، درحالی که «شوتروک ناخوتته» شاه عیلام در همان سال برتخت سلطنت نشست و سالنامه‌های بابلی این را صریحا روایت کرده‌اند. بنابراین قدرت‌گیری شاهانه هخامنش قبل از انقراض عیلام مردود است. «پی‌برریان» در تألیف خود به نام تاریخ امپراتوری هخامنشی آورده که چیزی از تاریخ انزان در دورانی که به اسلاف کورش کبیر منتسب می‌کنند، نمی‌دانیم. تاریخ از تسلیم‌شدن عیلام به آشور خبر می‌دهد اما از تسلیم‌شدن انزان به پارسیان نه. امروز هنوز هم در مناطق عیلام، لرها سکونت دارند. بنابراین نه سلف لرها یعنی عیلامیان و کاسیان و نه اخلاف هوری‌ها و کورتی‌ها هیچ‌کدام در پی مهاجرت به زاگرس نیامده‌اند بلکه همیشه ساکنان قدیمی آنجا بوده و هستند. البته مشخص نیست که پارس‌ها در پی مهاجرت به فلات آمده‌اند یا نه. امروز گفته می‌شود که فارس‌ها هم جزو فرهنگ قدیم آریایی هستند. می‌دانیم وقتی که عیلام سقوط کرد، به دست مادها افتاد نه پارس‌ها و اگر پارس‌ها حکومتی محلی داشتند به یمن مادها بود. این نشان می‌دهد که همه آن اقوام بشدت به هم وابسته و نزدیک بوده‌اند. برخی بدون سند تاریخی، ادعا می‌کنند که پارس‌ها در ۳ هزار ق.م از خارج به فلات آمده‌اند و خود تاریخ مکتوب و دانشگاهی امروز فارس‌ها هم همین‌تر را قبول دارد. به نظر من این درست نیست، شاید پارس‌ها به اندازه عیلامیان و کاسیان و کورتی‌ها و غیره قوی و گسترده نبوده‌اند، اما شاید قبایلی چندگانه بوده‌اند که زیر سایه گوتی - مادی به منصفه ظهور رسیده‌اند ولی گوتی - مادی نیستند. آرامنه و بلوچ نیز چنین سرنوشت داشته‌اند. تمامی اسناد تاریخی درخصوص پروتولرها در زاگرس آنقدر مستند و قوی هستند که کسی یارای حاشا کردن از آن را ندارد. اگر لرهای امروزی را به آن اقوام پروتوتیپ عیلامی و کاسی نسبت ندهیم، پس چیزی از هویت و ارزش تاریخی آنها باقی نمی‌ماند ولی اگر آن را بصورت علمی بپذیریم، ارزش لر را بازیافته‌ایم. پس لرها همیشه ساکنان زاگرس بوده‌اند و فرهنگ زاگرسی نیز یک ریشه و منشأ یگانه دارد. غیر از این، هیچ ادعای نژادپرستانه و شرق‌شناسانه‌ای قابل قبول نیست، زیرا آن همه پیشرفت به هزاران سال نیاز داشته و ملزم می‌گرداند که تصور نکنیم از خارج مهاجرتی صورت گرفته باشد.

پرسش: پیوند و اشتراکات نژادی و فرهنگی و زبانی این خلق‌ها چگونه بوده است، در این رابطه نقطه نظرات خود را بیان فرمایید؟

گارا: به مفاهیم مهمی اشاره کردید. مفهوم نژاد امروز بسیار بحث‌برانگیز شده. تبعیض‌های نژادی، اصلا محلی از اعراب ندارد، زیرا تعدد نژادی در روزگار امروز همانند تعدد خورشیدها در آسمان است. همانطور که یک خورشید در آسمان امروز مشاهده می‌شود، انسان امروزی هم فقط یک نژاد است که «هموساپینس» یا انسان عاقل و باهوش نام دارد. سایر نژادها همچو هموارکتوس، هموایبیلیس، نئاندرتال و غیره کاملا منقرض شده‌اند و ممکن است فقط ژن‌هایی از آنها امروز بصورت مشترک در وجود ما هموساپینس‌ها وجود دارد. بنابراین گُرد، فارس، آلمانی، فرانسوی، آمریکایی و مصری و غیره همه یک نژاد هستند. تبعیض‌نژادی نخست حاصل تمدن مرکزگرای سومری بصورت ضعیف‌تر اما نتیجه تمدن سرمایه‌داری ۴۰۰ ساله بصورت بسیار شدیدتر است. فلذا فرهنگ‌ها و زبان‌ها می‌توانند متفاوت باشند، اما نژاد نه. گفته می‌شود که نژاد هموساپینس از آفریقا به سراسر جهان اشاعه فیزیکی یافت سپس آن دسته که در فلسطین و اسرائیل سکنا گزیدند یک فرهنگ و آن دسته که در مزوپوتامیا و زاگرس استقرار یافتند، یک فرهنگ را شکل دادند و به تمام جهان گسترش دادند. تمامی آنچه در اروپا، آسیا، آفریقا و حتی چین به‌مثابه فرهنگ اشاعه یافت، از رودخانه فرهنگی زاگرس منشعب شده. علم و منطق این را به ما می‌گویند. لذا هوری‌ها از اولین آن فرهنگ‌سازان بوده‌اند که ما نامشان را می‌دانیم. ولی دوره فرهنگ‌سازی حداقل تا دهها هزار سال از نوسنگی هم به عقب بازمی‌گردد ولی بسیار ساده است. آنچه در جهان اشاعه یافت، فرهنگ نوسنگی بود اگرچه فرهنگ فلسطین - اسرائیل هم وجودداشت ولی پیشرفته نبود. همه ابزارها و معناها و ساختارهای فرهنگی و تمدنی ریشه در فرهنگ نوسنگی دارند. ادعا می‌شود که چین خودش بصورت مجزا فرهنگش را بر ساخته، اما این صحیح نیست. آن فرهنگ فقط ۵ هزار سال ق.م قدمت دارد پس انشعابی از رودخانه نوسنگی است اما بصورت بسیار منحصربه‌فرد قدرت مجزاگرداندن خود را یافته. فرهنگ و نژاد لر را تا اینجا مشخص ساختیم. آیا بهتر است بنا به اسناد معتبر تاریخی ریشه لر را به آن دهها هزارسال ربط دهیم یا نه به اقوامی خارج از هوری‌ها

ربط دهیم که ۳ هزار سال ق.م به زاگرس آمده‌اند که البته مستند هم نیست. غیرممکن است یک قوم بیگانه از استپ‌های جنوب روسیه به زاگرس آمده باشد، اما به یکباره آن همه پیشرفت ایجاد کرده‌باشد. پس یافته‌های غارهای لرستان و بختیاری چه؟ آنها که حکایت از یک روایت دیگر دارند.

مقوله زبان را هم باید با یک تز مبتنی بر روایات مستدل تاریخی تفسیر نمود. شرق‌شناسان و پان‌ایرانیست‌ها ادعا می‌کنند که اقوامی که از شمال به زاگرس و فلات در ۳ هزار ق.م مهاجرت کرده‌اند، جزو گروه زبانی «هندواروپایی» هستند. عنوان هندواروپایی برای زبان‌های و گویش‌هایی که در دسته فرهنگ آریایی جای می‌گیرند، صحیح نیست. عناوین یا آری(آریایی) و یا زاگرسی صحیح‌تر می‌باشد. وقتی فرهنگ از دوران نوسنگی به بعد به اروپا و هند اشاعه یافته، نمی‌توان گروه زبانی را عکس آن تفسیر نمود. قاطبه دانشمندان معتبر جهان که نوسنگی را کاوش کرده‌اند، داده‌ها و اسناد لازم برای روند پیشرفت زبان را هم به دست داده‌اند. به همین دلیل است که چایلد می‌گوید گردها ساکنان قدیمی زاگرس هستند نه مهاجران از خارج. لرها هم در چارچوب آن گروه زبانی فرهنگ آری قرار دارند که به نادرست «هندواروپایی» نامیده‌اند. رشد فرهنگ موجب رشد زبان هم می‌شود. خوب همه ابزارها و وسایل روستا و زراعت در زاگرس و مزوپوتامیا اختراع شدند، پس زبان هم آنجا رشد کرده نه در اروپا و هند که در دوران نوسنگی هنوز در عصر سنگی متأخر بسربرده‌اند. خویشاوندی زبان هوری‌ها، گوتی‌ها، کاسی‌ها و عیلامیان توسط تحقیقات بسیاری از جمله دیاکونوف و اسپایزر اثبات شده است. در حوزه لری، کاسی‌ها و الیمایی‌ها قدیمی‌تر از پارس‌ها هستند پس زبان فارسی بشدت از عیلامی، کاسی و الیمایی تأثیرپذیرفته است. برعکس آن، صحیح نیست چون خلاف روند زمانی تاریخ است.

پرسش: همانگونه که می‌دانید تاریخ‌نویسان ایرانی در مورد تاریخ این اقوام سعی بر آن دارند که خیلی گذرا و کوتاه در این مورد روایت‌گری کنند، و سعیشان بر این است که جایگاه تاریخی و نقش اساسی که این تمدن ایفا نموده را به حاشیه رانده و از منظری ایدئولوژیک به آن بنگرند، دلایل این کم‌اهمیت جلوه‌دادن فرهنگ و تمدن زاگرس را چگونه می‌بینید؟

گارا: تاریخ دولت ایرانی ۲۵۰۰ سال است که آن هم از حیث سلطه پارسی - فارسی به نصف می‌رسد چون در این مدت‌زمان فقط فارس‌ها حاکم نبوده‌اند تنها یک سوم آن متعلق به خود فارس‌هاست. تاریخ دولت - ملت هم کمتر از یک قرن است. از دویست‌سال پیش تاکنون با ورود انگلیسی‌ها و کمپانی هندشرقی، استثمار و استعمار و ملی‌گرایی همه خاورمیانه را آزار می‌دهد و به لبه پرتگاه زوال رسانده. تاریخ‌نویسی شرق‌شناسانه ایرانی هم که در مورد اقوام کهن زاگرس و ایران قلم‌فرسانی می‌کند، توسط ایرانی‌ها نه بلکه اروپاییان شرق‌شناس پایه‌ریزی شده. تا صدسال پیش هیچ ایرانی‌ای نمی‌دانست اقوام کهن چه نام دارند و یا هخامنشی وجود داشته یا نه. کم‌کم تحقیقات باستان‌شناسی گسترش یافت و با کشف سالنامه‌ها و الواح و کتاب‌های سومری، آکادی و بابلی و سپس عیلامی، خیلی چیزها روشن شد. مثلاً در مورد مادها و کاسی‌ها خیلی نمی‌دانستیم اما آن کشفیات خیلی از مسایل را روشن ساخت. کلیت آن تاریخ را شرق‌شناسان بصورت جعلی تنظیم نمودند که امروز به مرور جعلیاتشان افشا می‌گردد. با ظهور دولت ملی در زمان رضاخان پهلوی، پان‌ایرانیسم هم وارد مرحله‌ای دیگر شد و روند انکار تاریخ و هویت اقوام و ملیت‌ها شدت گرفت. این انکارگری را مورخان ایرانی از مستشرقین اروپایی به ارث برده‌اند. امروز با دانشگاهی‌کردن آن و با این ادعا که دانشگاه به آن نظریات یا بهتر بگویم جعلیات مشروعیت رسمی می‌بخشد، درصدد نزدیک شدن به نقطه کامل آسمیله‌کردن خلق‌های زاگرس هستند. این جعلیات مدعی است که همه خلق‌های ایران یک پروتوتیپ دارند و آن، پارس‌های دوران هخامنشی است. اگر این روند نابودی هویت فرهنگی در ایران و خاورمیانه متوقف نشود، بسیاری خلق‌ها و زبان‌هایشان با فرهنگ نابشان در زباله‌دان تاریخ جعلی شرق‌شناسی و پان‌ایرانیسم ریخته خواهد شد. این یک فاجعه است. دولت - ملت خصیصه‌اش این است که کل فرهنگ اقوام و خلق‌ها را انکار و فرهنگ حاکم در کشور مربوطه را بر آنها تحمیل کند. نظام ایدئولوژیک حاکم بر ایران عبارت از انکار هویت‌ها و آسمیله‌کردن آنها خاصه خلق‌های زاگرسی. آسمیلاسیون نیز با نابودی تاریخ و زبان آغاز می‌شود و با حاکمیت سیاسی، اقتصادی و اجتماعی نهادینه می‌گردد. به دلیل اینکه نظام دولت - ملت نتوانسته خلق‌های زاگرس را به زانودرآورد، پس

به تکامل نرسیده است. امروز عطش فاشیسم ایرانی به این خاطر است که در تشکیل دولت - ملت بدون مشکل موفق نگشته‌اند و خلق‌های زاگرس بخاطر غنای فرهنگی هر آن ممکن است آزادی‌هایشان را کسب نمایند و دیوار سلطه آنها فروریزد.

پرسش: اگر ممکن است در رابطه با وجه تسمیه لر و این که اولین بار در چه متونی به این واژه اشاره شده است و در رابطه با حوزه پراکندگی و جغرافیای لر توضیح بدین، و سیاست‌هایی که در راستای تغییر دموگرافی و بافت جمعیتی این دیار صورت گرفته به چه هدف و مقصودی بوده؟

گارا: ملی‌گرایان و پان‌ایرانیست‌ها وجه تسمیه لر را نامفهوم و تاریک تلقی می‌کنند تا پرده‌ای سیاه روی آن بکشند و بی‌معنا سازند. با این کار از حیث روان‌شناختی و جامعه‌شناختی، راه را بر آسمیلاسیون لر باز می‌کنند. می‌خواهند فرهنگ لری را از ساختار و معنا تهی سازند. وجه تسمیه لر در اسناد تاریخی بسیار شفاف می‌باشد. تا قرن چهارم هجری قمری هیچ‌یک از مورخین نام لر را در آثارشان نیاورده‌اند. امروزه برای یافتن قدیمی‌ترین اسناد تاریخی راجب به ملیت‌ها و جغرافیایها و سلسله‌ها به کتاب، سالنامه‌ها و الواح سومری - بابلی مراجعه می‌شود. آن کتاب و الواح پروتولرهای قدیم را عیلامی و کاسی نامیده‌اند. کاسی‌ها شاخه‌ای از گوتی‌ها یا گوتیوم هستند که آنها نیز ریشه در هوری دارند. بعدها کاسی‌ها تمدن الیمائی را تأسیس می‌کنند و استقلال محلی خود را همیشه حفظ کرده‌اند. به احتمال زیاد واژه «خوزی» یا «هوژی» از همان ریشه هوری به‌جای مانده است. فقط در زبان فارسی تغییر تلفظ داده شده اند و حروف «خ» و «ز» تغییر یافته‌اند. قریب ۵۰ کلمه و نام خاص که با ترجمه آکادی در متون آشوری و بابلی محفوظ است و همچنین مقداری اسامی خاص که در اسناد تجاری و اقتصادی بابلی باقیمانده به انضمام کتیبه‌های شاهان کاسی مانند آگوم دوم مربوط به هزاره دوم ق.م، متعلق به کاسی‌اند. واژه کاسی با واژه‌های «مکوتی، کورتی (گردی)، کاشی، کاردونیا، کاردوخ» و چندین عنوان دیگر از قبیل «کاک، کاکو و کاکا» که در لجه‌های گردی مشترکند، هم‌خانواده است. نام‌های «کوتی و کورتی» به «کاسی» مبدل شده و نام قوم

آن هم شده. حمدالله مستوفی در قرن ششم هجری «کاهکاهی» را یکی از شعب لر قلمداد نموده که با کاسی و کاکا شباهت دارد. بنا به گفته راولینسون واژه کاسی به شکل کوسایوری نیز بوده و در زمان اسکندر، یونانیان آن را به مردمان زاگرس و دره سیمره اطلاع می‌کرده‌اند که امروز همچنان گُردها آنجا ساکنند.

در خصوص وجه‌تسمیه و ریشه لر نمی‌توان به عیلام و ماد توجه نکرد زیرا از آن طریق به اصل گُردی خود پیوند می‌خورد. عیلامیان سرزمین خود را «هل‌تم‌تی» یا سرزمین خورشید نامیده‌اند و کشور ماد نیز «هل‌مه‌ته(هگمتانه)» نام داشته. این دو عنوان بسیار بسیار به هم شبیه و هم‌معنا هستند. بنا به گفته «مارسلا روم‌پُف»، باستان‌شناس هلندی، نام بختیاری و فرهنگ آن ریشه در عیلام دارد و این خلق بازماندگان همان تمدن هستند. پس از تمدن الیمائی با گذشت چند صد سال و در قرن چهارم ه.ق تازه وجه‌تسمیه «لر» مطرح و فراگیر می‌گردد. یاقوت حموی که فارس بوده، نوشته «لرها قومی از گُردها هستند». «استخری» نخستین جغرافیدان ایرانی هم همانند همه مورخین عرب کاملاً به گُردبودن لرها و وجه‌تسمیه لر و جغرافیای آن اشاره کرده. شفاف‌ترین و قطعی‌ترین آنها، «حمدالله مستوفی»، کاتب دربار در قزوین است که به لرها اشاره کرده و گفته از «ده گُرد» برخاسته‌اند. قبل از او، «ابولقاسم کاشانی» مورخ دوره ایلخانان، در اثرش به نام «زبده‌التواریخ» نخستین کسی است که قبل از همه به وجه‌تسمیه «لر» اشاره کرده. در آن چند قرن پس از اسلام سرزمین لرها را «جبال» یا «جبال‌اکراد» می‌نامیدند. «ابن‌فضل‌الله العمری» متوفی در ۷۴۹ ه.ق نیز بابتی متشکل از چهار فصل در مورد اکراد نوشته: ۱ در مورد اکراد. ۲- در مورد لر ۳- در مورد شول. و چهارم در مورد شبانکاره که تاریخ گواهی می‌دهد همه اینها یکی هستند. مسعودی نیز در کتاب «التنبیه و الاشراف» نام همه طوایف گُرد که لرها را هم دربرمی‌گیرد، نوشته.

امروز همه مورخین به نظرات حمدالله مستوفی مراجعه می‌کنند. او در مورد نام لر آورده که «در مانرود دهی است که آن را گُرد خوانند و در آن حدود بندی است که آن را به زبان لری «کول» خوانند و در آن بند، موضع است که آنرا

«لر» خوانند. چون اصل ایشان از آن موضع برخاسته‌اند، از آن سبب ایشان را لر گفته‌اند». همچنین ریشه آن واژه را به «کوه پردرخت» و یا اینکه نام طایفه‌ای بوده باشد نیز پیوند داده ولی خود گفته که قول اول صحیح‌تر است. شرف‌خان بدلیسی مورخ شهیر گرد نیز در اثر خود به گفته‌های حمدالله مستوفی استناد کرده و لر را شاخه‌ای از گرد دانسته. بعدها سردار اسعد بختیاری نیز که قبل از دوره آسمیلاسیون یعنی دوره رضاخانی و دولت ملی کتابش را نوشته، لرها را صراحتاً بخشی از اکراد می‌داند. سپس «کریم نیکزاد بختیاری (۱۳۵۴.ش)» نیز گفته که «با استناد به همه آثار و اسناد تاریخی روشن می‌شود که بختیاری‌ها با اکراد و الوار از ریشه و نژاد مشترک پهلوی برخوردارند.»

در مورد وجه‌تسمیه بختیاری هم گفته می‌شود که یا از عنوان «مختاری» برگرفته شده یا از نام عزالدوله بختیاری که البته اینها خیلی مشخص نیست. سردار اسعد بختیاری عنوان بختیاری را به اردشیر بابکان و ساسانی بازگردانده که هم ساسانیان و هم عزالدوله بنا به روایات تاریخی گرد بوده‌اند. سردار اسعد در صفحه ۱۳۶ کتاب خویش که به نسب‌گردها پرداخته، لرها را یکی از چهارشاخه اصلی اکراد نامیده. خود سردار اسعد در صفحه ۱۴ از کتابش به شرح طوایف اکراد و لرها بصورت مشترک پرداخته است و ریشه نژادی آنها را به مادها بازگردانده. می‌دانیم که لر بزرگ را اکرادی که از کردستان واقع در سوریه آمده بودند، تأسیس کردند این یعنی یک‌ریشه‌بودن.

در مورد قلمرو جغرافیایی هم باید گفت که قلمرو اکراد از آناتولی تا خلیج بویژه سرحدات بوشهر و هرمزگان نوشته شده است. امروز در هرجا که زاگرس امتداد یافته، هنوز هم لرها ساکنند. در استان مرکزی، اصفهان، کرمان، شیراز تا کرانه‌های خلیج. وقتی حکومت‌های مرکزی و طبقات حاکم فارس در شیراز قدرت می‌گیرند مدام با لرها بر سر حاکمیت و سلطه جدل داشته‌اند. امروز جمعیت لرها را ۵ الی ۶ میلیون اعلام می‌کنند. اما اگر سرشماری دقیق و بی‌طرفانه انجام شود، شاید از ده میلیون هم بگذرد. از ورامین و ساوه گرفته تا کرمان و خوزستان قلمروی چنان وسیع است که ظرفیت آن جمعیت زیاد را دارد. من اشاره کردم که در قریب به یک‌قرن گذشته تلاش‌های نظام‌های حاکم ایرانی برای تشکیل دولت-ملت شکست خورده. شرط نخست موفقیت این

ملت ایرانی، آسمیله کردن همه ملیت‌ها خاصه لرها در درجه اول و نیز اتکا بر دمکراسی با پذیرش همه فرهنگ‌های غنی، می‌باشد. امروز می‌بینیم که حاکمیت ایران نتوانسته ملیت‌ها را آسمیله نماید و حتی فرهنگ‌های غنی را با توسل به راهکار دمکراسی نپیذیرفته. پس با نوع دولت- ملت اروپایی فاصله زیاد دارد. ملت ایران وقتی شکل می‌گیرد که همه اکراد، خاصه لرها آسمیله شوند ولی هنوز نشده‌اند. رضاخان به نسل‌کشی فیزیکی دست زد و امروز نظام جمهوری ولایی به نسل‌کشی فرهنگی که وحشتناک‌تر است دست می‌زند. هدف اساسی، دولت- ملت ایرانی بوده که در آن دولت بر ملت حاکم است و این روند موجب جنگ‌ها، بحران‌ها و آسیب‌های جبران‌ناپذیر شده.

پرسش: در رابطه با حکومت‌های خودگردانی که در خطه زاگرس و لرستان و بختیاری شکل گرفته و اینکه این برهه از تاریخ حامل چه دستاوردهای تاریخی، هویتی و فرهنگی بوده است چه تفسیری دارید؟

گارا: تا زمان صفویه، دوره خودگردانی قوی و همیشگی لرها تلقی می‌گردد. صفویه لرستان را اشغال و والی‌گری را ترویج دادند از صفویه تا ظهور پهلوی و دولت ملی، دوره نیمه‌خودگردانی لرها نامیده می‌شود. صفویه به همه ملیت‌ها و خلق‌ها در ایران حمله کردند و زمینه‌های حیات ایلی خودگردان و اراده‌مند سیاسی را تغییر دادند. آنها دیگر حاکمان لرستانات را خودشان از میان یک فرد غیرلر منصوب می‌کردند. صفویه یک دولت ملی زودهنگام و چندصدسال قبل از دولت ملی دوران رضاخان شکل داد. بشدت مرکزی بود. تا آن روز چنان نظام حاکمیتی وجود نداشت. همه ما قضیه پشتکوه و پیشکوه لرستان را می‌دانیم این یعنی تجزیه لرستانات. شولی‌ها و شبانکاره‌ها در قرون اولیه پس از ظهور اسلام خودگردانی الوار بودند. وقتی سلغریان یا سنقریان در فارس حاکم بودند، شبانکاره بر سراسر سرزمینی که امروز لرستانات می‌نامند، حکم می‌راندند و جالب است که آن سرزمین را کردستان خطاب کرده‌اند و رود کردستان در آن جاری بوده. سردار اسعد در کتاب تاریخ خود در مورد درخواست ابوطاهر از حاکم سنقریان برای تصرف کردستان آورده: «اتابک سنقر هم به او لشکری داد و وی را روانه کردستان (شبانکاره یا لرستانات) نمود». گاهی گفته کردستان و گاهی گفته لرستان یعنی این دو نام یک سرزمین بوده‌اند چون شبانکاره همان

گُردهای لُر بوده‌اند. هزاراسپ خودگردانی لر بزرگ را بنیان نهاد. با آمدن صفویه و تا دوران شاه‌طهماسب دیگر نامی از ولایات لر در آثار تاریخی برده نشده و بیشتر بصورت خودمختاری‌های تحت سلطه صفویه بسر برده‌اند. در زمان حمله افغان‌ها که به برچیدن صفویان انجامید، علیمردان‌خان بختیاری حاکم لرها بود. در کتاب «رستم‌التواریخ» اثر «رستم‌الحکما» آنجا که به وقایع عهد نادر و قیام علی‌مردان‌خان بختیاری پرداخته به تواتر از علیمردان‌خان با صفت «خان گُرد» یاد می‌کند. باید با صراحت گفت که زندیه که کریم‌خان زند از لک‌های همدان بودند، فراتر از خودگردانی، حاکمیت کل ایران را بدست آورد. آن دوران، اکثریت ساکنان شیراز لر بودند و زندیه آن شهر را پایتخت قراردادند. در اواخر قاجار و با اوج‌گیری مشروطه که قشون بختیاری وارد تهران شدند، سردار اسعد وزیر جنگ و بعدها نایب‌السلطنه هم می‌شود. منظوم این است که با ارتقای مقام سردار اسعد، لرها بار دیگر پس از زندیه سراسر ایران را حکمرانی می‌کنند. پس از شکست مشروطه اما به یکباره ورق برمی‌گردد و هم خودگردانی هم حاکمیت بر ایران از دست بختیارها خارج و سریعاً با نسل‌کشی دهشتناک به دست رضاخان روبرو می‌شوند. وقتی رضاخان سردار اسعد سوم را به دار آویخت، آزادی و خودگردانی و استقلال اراده و همه چیز لرها نیز پایان یافت. امروز آن خودگردانی باید به لرها بازگردانده شود. بنابراین لرها در زاگرس همیشه خودگردانی و استقلال مدیریتی داشته‌اند ولی دولت‌ملی ایرانی و رضاخانی به آزادی همه ملیت‌ها پایان داد. هویت لرها انکار گردید و هویت فارسی به آنها قالب شده است. سیاست آسمیلاسیون پهلوی را جمهوری ولایی هم امروز مو به مو اجرا می‌کند. بنابراین لرها بیش از سایرین در خطر آسمیلاسیون قرار دارند. بازیابی هویت لری - زاگرسی تنها وظیفه لرها در امروز است. لذا به کمتر از خودگردانی سیاسی، اقتصادی و اجتماعی نباید راضی شوند.

پرسش: راجب به نقش حکومت‌ها در جینوسایدهای فیزیکی و فرهنگی علیه دیار لرستان بختیاری و کهگیلویه و بویراحمد حوزه تمدنی زاگرس میانی و جنوبی و سایر مناطق لرها (زاگرس میانی و جنوبی) بسیار صحبت شده؟ با توجه به نقش شدیداً منفی و مزدورانه حکومت مستبد پهلوی اول در این خصوص توضیح بدین؟

گارا: ما به تمدن مرکزگرای پنج هزارساله سومری اشاره کردیم که تا به امروز ادامه یافته. این تمدن چیزی جز کشتارهای مکرر و جنگ‌های بی‌پایان نیست. از سومر تا به امروز، دوره تاریخی انحصارگری است که شامل سه دوره می‌باشد. از سومر تا پایان امپراتوری روم یک دوره. از روم تا آمستردام هلند در قرن شانزدهم دوره دوم. و از آمستردام تا به امروز که دوره سرمایه‌داری است، دوره سوم انحصارگری ادامه یافته است. تمدن‌ها و حاکمیت‌ها مدام بر سر انحصارات سیاسی، اقتصادی و اجتماعی و نظامی یا به عبارتی بر سر انحصار قدرت و سرمایه، به کشتار و جنگ دست‌زده‌اند. بارزترین کشتارها علیه لرها نیز بدست تیمور لنگ انجام گرفت اما نتوانست خودگردانی را از لرها بطور کامل سلب نماید. سپس صفویه ظهور کرد و به کشتار دست زد ولی خودگردانی را به نیمه‌خودمختاری مبدل کرد. عثمانی‌ها هم در زمان حمله محمود افغان به صفویه، تا اصفهان پیشروی کرده و به کشتار لرها دست زدند. سپس جنگ‌های صفویه و عثمانی به تجزیه لرستان و جداسدن آن از کردستان برای نخستین‌بار انجامید. در ۱۷ می ۱۶۳۹ میلادی یعنی قرن هفدهم پیمان قصرشیرین لرستان را با کشتار و سپس تجزیه از کردستان روبروساخت. صفویه ملیت، دین، مذهب و زمان را آماج حملات خود قرار دادند و تا به امروز این رویه ادامه دارد. هولناک‌ترین نسل‌کشی علیه لرها توسط رضاخان و دولت ملی ایرانی صورت گرفت. امیراحمدی مشهور به قصاب لرستان برای همیشه به خودگردانی، آزادی و اراده سیاسی لرها پایان داد. یک دوره تراژیک از تاریخ لر پس از رفتن سردار اسعد‌ها آغاز شد و امروز می‌رود که با آسمیلاسیون لر و ادغام آن در فارس به آخرین موفقیت‌های نسل‌کشانه‌اش دست‌یابد. البته بیداری هویتی و اجتماعی لر امروز در حدی است که گویا با حفظ زبان و فرهنگ و هویت خویش می‌توانند به اراده و استقلال سابق خویش با رشد و پیشرفت به نسبت زمانه کنونی، دست یابند که خودگردانی پیشرفته‌تر است. همه لرستانات پتانسیل جلوگیری از جینوسایدها و مبدل شدن به خودگردانی را دارد ولی نظام ایدئولوژیک حاکم ایران با تمام قدرت در پی جلوگیری از آن است.

پرسش: زاگرس در طول تاریخ همواره مورد حمله حکومت‌ها و دولت‌های مستبد منطقه قرار گرفته و در این راستا مردمان زاگرس همواره مقاومت و رشادت‌های بزرگی از خود نشان داده‌اند تا در مقابل هرگونه جینوساید فیزیکی و فرهنگی و سیاست‌های آسیمیلیسیون مقابله کنند. شما به عنوان کسی که در این زمینه تحقیقات مطالعات جامعی داشته‌اید چگونه می‌توان در مقابل این حمله‌ها و سیاست‌های انکار و امحا و اسیمیلیسیون که همچنان ادامه دارد، عمل کرد؟

گارا: زاگرس در طول تاریخ خویش مهد رشد فرهنگ قوی بوده که به منشأ سایر فرهنگ‌های دنیا مبدل شده سپس آن فرهنگ‌ها در قاره‌های دیگر ویژگی‌های منحصر به فرد و متفاوت خویش را بروز داده‌اند. سلطه نظام حاکم ایرانی صدها سال است به هجوم علیه خلق‌های زاگرس ادامه می‌دهد، اما هنوز موفق نشده. البته سیاست آسیمیلیسیون در میان اقشاری از لرها و گیلک - مازنی بیش از سایر خلق‌ها به موفقیت برای ادغام کردن دست یافته. ولی این صحیح نیست که بگوییم بیداری لرها علیه نسل‌کشی فیزیکی و فرهنگی وجود ندارد. اتفاقاً امروز لرها یک جامعه آگاه می‌باشند. اینکه چرا تاکنون این فرهنگ زاگرسی لرها نابود نشده، به قدمت تاریخی و جغرافیایی آن و غنای زبانی، فرهنگی، آیینی و بسیاری عناصر دیگر بازمی‌گردد. زبان‌ها و گویش‌های زاگرسی قوی‌تر و غنی‌تر و حتی پرقدمت‌تر هستند، به همین دلیل تاکنون حفظ گشته‌اند. نظام ایدئولوژیک حاکم ایرانی که بسیاری عناصرش ساخته و پرداخته دست ملی‌پرستان و پان‌ایرانیست‌هاست، آنقدر غنا ندارد که از پس زبان‌ها و فرهنگ‌های زاگرسی برآید. از طرف دیگر، چون فرهنگ‌ها و زبان‌های زاگرسی به رشد ایران خدمت کرده‌اند، ایران امروز توان نوب‌کردن کامل آنها را ندارد. فرهنگ رواداری و مساوات یا به عبارت امروزی فرهنگ دمکراسی زاگرسی تاکنون فرهنگ ایرانی را تغذیه نموده، پس نمی‌تواند کمر همت به نابودی عناصری بزند که خود از آن تغذیه نموده. بنابراین قدمت و غنا و ارزشمندی فرهنگ لری که از قضا امروز هم بسیار کاربرد دارد، موجب شده که کماکان از گزند نابودی محفوظ بماند. بنابراین راهکار اصلی مقابله با نسل‌کشی فرهنگی، بازپس‌گرفتن و تفویض خودگردانی به لرها است. مهم آزادی لرها است حال چه در قالب جغرافیای موسوم به ایران و یا مستقل از آن. رهیافت دولت - ملت مستقل لری امروز

خیلی ممکن نیست و شاید هم بخاطر گسست از فرهنگ‌های دیگر به زیانش باشد. چون دولت-ملت امری منفی است و لاجرم گسست‌ها را موجب می‌شود. رهیافت دیگر، فدرالیسم لری در چارچوب ایران نیمه‌دمکراتیک است. اساساً فدرالیسم یک خودگردانی بسیار ضعیف است زیرا بازهم فدره لری مجبور می‌شود تابع مرکز ایران باشد. وجهه مرکزی بودن در فدرالیسم بازهم باقی است لذا خیلی چنگی به دل نمی‌زند. متفاوت از این دو، کنفدراسیون بعنوان رهیافت سوم ارزشمندترین است. چون بدون استقلال جغرافیایی از ایران، لرها می‌توانند تمام آزادیهایشان را بدست آورند و دیگر مدیریت سیاسی کنفدره نیز مرکزگرا و تابع بدون چون و چرای مرکز و پایتخت نیست فقط با آن هماهنگ است. این تنها راه برای همه خلق‌های زاگرس است. لرستان بزرگ در چارچوب زاگرس نیاز به چنین سیستمی خودگردان دارد و امروز باید برای آن مبارزه کرد.

پرسش: با توجه به اینکه در دیار زاگرس آیین و باوری یارسان به درازای تاریخ خود را نمایان کرده، و در این حوزه ما با سامانی عزیم از ادبیات کردی گوران از زنان و مردان این دیار برخورد داشته‌ایم، که متأسفانه این سامان به طرق مختلف مورد حمله قرار گرفته و به حاشیه رانده شده، نقش و جایگاه مردم‌شناسی و جامعه‌شناسی این سامان را در دیار زاگرس چگونه ارزیابی می‌فرمایید؟

گارا: اعتقاد من این است که صفویه به قلع و قمع آیین‌های قدیمی زاگرسی در درجه اول پرداخت. تا آن زمان زاگرس اکثراً یارسانی بودند. صفویه بعنوان یک دولت ملی علوی درباری ظهور کرد و حملاتی بسوی کردستان تا بختیاری را آغاز نمود. این هجوم‌های بی‌رحمانه بسیاری از مردمان آن دیار را مجبور به گرایش به اسلام کرد. بنابراین چون حوزه و قلمرو گسترش زبان تا به امروز به ادیان و مذاهب گره خورده بود، زبان گُردی گورانی هم بشدت ضربه دید. همیشه وقتی ادیان و آیین‌ها ظهور کرده‌اند، کتب مقدس خود را نگاشته‌اند اما به زبانی خاص. زرتشتی به زبان مادی نوشته که اساساً پهلوی - گورانی نام داشته. نظرات متفاوتی درخصوص زبان تاریخی گُردی گورانی وجود دارد. برخی از مفسران امروزی بنا به تحقیقات مفصل خویش ابراز می‌دارند که حوزه زبان گورانی از حیث قلمرو جغرافیایی، کل زاگرس و مزوپوتامیا و بخشی از فلات

ایران را دربرگرفته است. یعنی از آناتولی در ترکیه امروزی تا نزدیکی‌های خلیج و بلوچستان به زبان گورانی تکلم کرده‌اند. بنا به این نظر، همه گویش‌های لری، کرمانجی، کله‌ری، زازا، هورامی و سورانی با دهها لهجه متفاوت‌شان که قریب ۵۵ نوع است، در کاتاکوری زبان گورانی جای گرفته‌اند. همچنین، هم زبان اشکانی‌ها که پهلوی یا فیلوی بوده و هم زبان ساسانیان غیر از گورانی نبوده. تا زمانی که سورانی بصورت نوشتاری رشد کرد، زبان گورانی در میان زاگرسیان غالب بود. ولی با ممنوع‌کردن آیین‌های قدیمی زاگرسی چون یارسانی و زرتشتی، خودبه‌خود آثار مکتوب به زبان گورانی هم ممنوع و کم‌کم به حاشیه رانده شد. اگر خوب توجه کنیم می‌بینیم که هزاران اثر یارسانی به زبان گورانی از بختیاری تا کرماشان امروز باقی مانده است. آثاری مکتوب به زبان گورانی که اکثراً بصورت شعر است در بخش‌های دیگر کردستان هم یافت شده است. برخی محققین نیز معتقدند که حوزه زبان گورانی تنها از کرماشان تا کهگیلویه و بویراحمد را دربرمی‌گیرد. بنا به داده‌های تاریخی و اسنادی که در دست است، گویا نظر اول صحیح‌تر است. برای مثال حوزه گسترش زبان گورانی را امروز باید به نسبت حوزه گسترش زبان در دوران مادها، اشکانیان و ساسانیان تعیین نماییم. فارسی به‌شدت از زبان گورانی تأثیر پذیرفته و از آن تغذیه نموده. همانطور که امروز زبان فارسی حوزه تأثیرپذیری گسترده در تمام ایران و زاگرس دارد، زبان گورانی هم در همه دوران‌ها و ظهور دولت‌ملی در دوران پهلوی اول، تأثیرپذیری بلامنازع دارد. گویا در دوران فردوسی و حافظ زبان فارسی متأثر از گورانی به رشد لازم رسیده و به موازات آن زبان ابراز وجود کرده سپس به دلیل وجود حاکمیت سیاسی، چیرگی هم یافته.

بدون تاریخ یارسانی نمی‌توانیم به تاریخ گورانی هم بپردازیم. این، جدا از آن است که به دوران مادها و بعد از آن ربط دهیم. امروز اکثریت آثار مکتوب به زبان گورانی بیشتر مربوط به آیین یارسان و شاعران گوران است. کمتر به نثرهای باقیمانده برمی‌خوریم. اساساً زبان توصیف و تشریح در یارسانی، بصورت شعر است. امروز صدها اثر شاعران یارسانی و غیر یارسان گوران برجای مانده‌اند که از حیث کمیت و کیفیت چند برابر آثار باقی‌مانده فارسی است. پیران یارسانی شاعر یا «باوه‌های شاعر» و شاعران گوران نقش بسیار

مهمی در رشد زبان گورانی داشته‌اند. نخستین اشعاری که امروزه در زمره زبان گورانی برجای مانده مربوط به صدر اسلام است که به ایران و زاگرس حمله می‌شود. در سال ۱۹۳۰ میلادی قطعه‌پوستی در سلیمانیه یافت شد که آن اشعار روی آن نوشته شد بود و برخی گفتند ساختگی است ولی اخیراً اثبات شده که ساختگی نیست. به زبان فیلوی نوشته شده که همان گورانی می‌باشد. پس از آن، گویا قدیمی‌ترین اشعار به زبان گورانی ابیاتی منتسب به «بهلول دانا» یا «مادی» است. با ظهور بهلول، زبان گورانی و آیین یارسان به هم گره می‌خورند. بهلول برای جلوگیری از نابودی آیین کهن زاگرسیان، آیین یارسان را کانون مبارزات خود قرار می‌دهد و زبان گورانی را زبان اصلی آن. رشد آیین یاری در مرحله‌ای به بابک خرم‌دین و سپس به بهلول دانا ربط دارد. بهلول در سده دوم هجری آیین یاری را در لرستانات ترویج داد ولی کانون اصلی آن هورامان شد. می‌دانیم که گویش هورامی هم در زبان گورانی از مادها تا به امروز یگانه و کانونی بوده و هست. امروزه محققین ایرانی برای درک اوستا ناچارند به هورامان در کردستان سفر کنند و زبان هورامی را یاد بگیرند. این کارها را افراد زیادی هم کرده‌اند. گورانی زبان واحد زاگرسیان بوده اگرچه چرا بهلول به زبان گورانی شعر سروده؟! همچنین باباها و یاران بهلول در لرستانات به رشد آیین یاری و زبان گورانی کمک شایانی نمودند. بابالره لرستانی، بابانجوم لرستانی، باباحاتم لرستانی و بابارجب لرستانی» در سده دوم هجری از یاران بهلول بودند و امروزه نام و شهره آنها کماکان باقی است. پس از آنها، مطرح‌ترین شخص، باباسرهنگ دودان است که در ۳۳۴ هجری کوهستان شاهو را کانون آیین یاری قرارداد. در ۱۰۱۵ میلادی نیز شاخوشین لرستانی و در ۱۰۵۵ نیز باباناوس جاف ظهور کردند. هم عصر با این دو بزرگ یاری، ابن‌سینا و امام‌محمد غزالی بسربرده‌اند که به آیین یاری تاخته‌اند و آن دوره شروع دوران تاریک ایران به واسطه اقدامات غزالی و خواجه‌نظام‌الملک است. فشارهای دینی آنها، موجب تنگ‌تر شدن عرصه بر آیین یاری هم شده. بهلول دانا و باباسرهنگ دوره نخست رشد آیین یاری و زبان گورانی است، اما دوره «سان‌سهاک برزنجی» از سال ۵۳۸ الی ۶۳۸ هجری آغاز مرحله دوم آیین یاری است. در دوره وی، آیین یاری بطور کامل ممنوع

و ناچاراً وارد دوره سخت‌تری از تقیه می‌شود و علم نیز از ارزش می‌افتد زیرا همه عناصر اسلامی تحمیل می‌گردند. آیین یاری غیر از اهمیت دادن به یارسانی و زبان گورانی، به حضور آزادانه زنان در اجتماع و مدیریت آن هم اهمیت می‌دهد. برای مثال «دایه خزان سرگتی، ریحانه خانم لرستانی، لیزاخانم جاف، جلاله‌خانم و خاتون دایراک رمزبار» از زنانی بودند که در مدیریت مستقیم جامعه همانند باباها نقش اصلی داشتند. دایه توریز هورامی از شاعران و تنبورنوازان نامی بود. کتاب «سرانجام» و کلام‌های پرشمار یاری به زبان گورانی، عظمت آن را نشان می‌دهد. سان‌سهاک علم نجوم را در آیین پیشرفت می‌دهد و مطمئنم که گاهشماری لکی که بسیار قدیمی است، مورد توجه ایشان بوده. وی دانشمندی به تمام معناست که آیین، زبان، شعر و نجوم را بصورت حیرت‌انگیزی رشد داده. پس از سان‌سهاک دوره رهبریت «سیدبراکه» آغاز شد.

سردار اسعد در کتاب خویش اشاره کرده که تا زمان صفویه همه ساکنان لرستان و شوشتر به اسلام نگراییده‌اند. در لرستانات و سراسر زاگرس باباها یا بوه‌های یاری نقش کلیدی داشته‌اند. در هر چهاربخش کردستان در طول تاریخ باباهای زیادی ظهور کرده‌اند و رشد آیین، زبان و ادبیات را به هم مرتبط ساخته‌اند. در لرستانات، مازندران، هولیر، موصل، حلب و بسیاری مناطق دیگر باباهای زیادی هستند که اشعارشان به یادگار مانده است. «پیرصادق مازندران، پیرناصر بختیاری، باوه‌نجف لرستانی، پیرزید خوزستانی، باوه‌بزرگ لرستانی، پیریوسف کرمانج، پیرطاهر اصفهانی، پیرکمال مامولانی، پیراحمد لرستانی، پیرتاج‌الدین فارس، پیرحسن کاشانی، پیرمحمود بغدادی، پیرعبدالعزیز بصره‌ای، پیرسلیمان اردلانی، پیرخالق اردبیلی، پیرمنصور شوشتری، پیرخلیل موصلی، پیرحسین استانیلی، پیرفیروز هندی، پیرتاماز کرمانی، پیررحمت بمبئی(درهندوستان)، پیرقانون شامی، پیرحاتم همدانی، پیرنازدار شیرازی، پیرطیار خراسانی، پیراحمد گنجه‌ای، پیرنجم‌الدین پارسی، پیرسلیمان سیستانی، پیرقابیل سمرقندی، پیرحسین دیاربکری(درشمال کردستان)» از پیران یاری هستند که از سوره تا دیاربکر و مازندران و لرستان سپس شهرهای ایران و هندوستان را دربرمی‌گیرد و سرودن اشعار

آیینی گورانی از حوزه جغرافیایی زاگرسی هم فراتر رفته. شهر شوشتر به شهر چهلپیر یارسانی مشهور است اما در نظام‌های حاکم ایران خصوصا جمهوری اسلامی اماکن مقدس یا مرقد آن پیرها را به امامزاده تغییر داده‌اند. خلق لر هنوز هم آنها را پیران یارسانی می‌دانند. این پیران دارای اشعار و آثار و دیوان به‌جای مانده‌هستند و امروز سند معتبر یارسانی و گورانی می‌باشند. نظام ایدئولوژیک حاکم بر ایران از طریق زبان مسلط خود به زبان گورانی حمله کرد و از طریق شیعه‌گری به آیین و متافیزیک یارسانی تاخت. از معماری گرفته تا ادبیات و فولکلور و سنت‌ها همه آماج حمله و نابودی قرار گرفته‌اند. امروزه اما در سراسر لرستانات مذهب شیعه محوریت یافته ولی فرهنگ همچنان لری است و با هم مختلط گشته‌اند که لازم است بسوی دمکراتیزه‌بودن گام بردارد.

پرسش: موسیقی و ادبیات فولکور و همواره نقش جایگاه عمیقی در لرستان و بختیاری و به کل حوزه تمدنی زاگرس داشته است تا در مقابل سیاست‌های آسمیلاسیون و استثماری و استعماری دولت‌های مرکزی از هویت خود دفاع کنند، ارزیابی شما در این رابطه چیست؟

گارا: موسیقی و ادبیات برای هرملتی با فرهنگ آن، یکی از ابعاد دفاع مشروع در مقابل سیاست‌های آسمیلاسیون هستند. در آیین یاری جایگاه موسیقی بسیار والاست و با روحانیت آیینی درهم آمیخته است. ساز تنبور یا تنوره یاری همراه با کلام‌ها یا اشعار آیینی یاری و با استفاده از زبان گورانی نواخته می‌شود. موسیقی یکی از حوزه‌های قوی حفظ فرهنگ لری می‌باشد. توشمال‌ها بازماندگان همان فرهنگ تاریخی در عرصه موسیقی هستند که با تمامی جامعه ارتباط معنایی برقرار کرده‌اند. موسیقی و ادبیات در قالب شعر و شاهنامه لری تاکنون بزرگترین سپر در برابر فشارهای زبان و ادبیات فارسی بوده‌اند و در حفظ زبان و فرهنگ لری و احساسات ناب آن نقش اساسی دارند. گوشه شوشتری امروز در سراسر لرستان و ایران گوشه‌ای شناخته‌شده است. موسیقی چمری که در حوزه سوگواری جای می‌گیرد، میان اردلان، کلهر و لر مشترک است. انواع موسیقی عنایی، حماسی،

سوگواری، فصول، ترانه‌های کار، طنز و مذهبی در چارچوب موسیقی لری یافت می‌شود. ترانه‌های «گل‌درو (دروکردن دسته‌جمعی)» و «هوله (خرمن‌کوبی)»، «مشک‌زنی»، «شیردوشی» و «چوپانی» در سراسر زاگرس میان گردها خاصه لرها و کلهرها و لکها و هورامی‌ها مشابه است. حتی واژه‌های گل‌درو و هوله در زبان سورانی و اردلانی هم مشترک است. سروده‌های آیینی یارسان یا کلام‌ها و نیز شاهنامه لری نیز همراه با نواهای موسیقی خاص لری خوانده شده‌اند. همین امروز لرستان با عنای موسیقی و ترانه و سروده‌هایش یک قطب غنی موسیقی می‌باشد. تنبور که در آیین یاری لرستان مقدس است و نیز شیپور بر روی ظروف نقره متعلق به هزاران سال پیش حک شده‌اند. واژه «هل‌پرکه» در سراسر لرستانات و سایر نقاط کردستان مشترک است. آخرین ترانه‌های حماسی لرها به دوران نسل‌کشی لرها بدست رضاخان، شکست علیمردان‌خان و قدم‌خیر مربوط هستند. به زبان موسیقی و ترانه، روند زوال فرهنگ ایلی اصیل لرستان را بازگو می‌کنند. هیچ‌کس نمی‌تواند اشتراک بسیار زیاد موسیقی و زبانی لری با گُردی را انکار کند. در ترانه‌ها واژه‌هایی مانند «ه‌هی، خدا، اری و عزیزم و هاوار» مشترک هستند. به هرحال هویت موسیقی و ملودیک لری با موسیقی فارسی کاملاً متفاوت و مجزاست. شاید موسیقی مناطق لرستان به گُردی بیشتر نزدیک است، ولی اینکه گفته می‌شود که موسیقی بختیاری به فارسی نزدیک‌است، در واقع یک نوع تبلیغ منفی برای آماده‌ساختن اذهان جهت آسمیله‌کردن است. امروز لازم است فرهنگ و هنر و موسیقی و ادبیات و زبان لری بر روی آن ریشه‌های اصیل خویش مجدداً بروید و شکوفا شود.

هه و النامهه كئيب

واژه‌سازی در زبان کوردی

نامدار جابری ■

در کتاب "بنه‌ماکانی وشه‌سازی و وشه‌پرونان له زمانی کوردیدا" صفحه ۲۰ به قلم آقای کامران رحیمی چنین میخوانیم:
۷- واچه ده‌نگداره‌کان;

زمانی کوردی به‌تیکرا، هه‌وت واچی ده‌نگدار و دوو واچی نیوه‌ده‌نگداری هه‌یه. ئامانه، له دوخیکی ئاساییدا کوّسپ نیین. به‌لام هه‌ندیک جار، له پرۆسه‌ی وشه‌سازیدا گیروگرفت دروست ده‌کن. بوّ نمونه، له زمانی کوردیدا ئه‌گه‌ر بخوازین له ناو، ئاوه‌لناو دروست بکه‌ین پیو‌یسته، پاشگری <<ی>> له‌گه‌ل ناو بیین. وه‌کوو:

زمان + ی = زمانی ... / نیشتمان + ی = نیشتمانی ...

به‌لام ئه‌و وشانه‌ی کو‌تاییان به‌ واچی ده‌نگداره یان نیوه‌ده‌نگداره، له دوخی ئیزافه‌دا، ده‌بی واچیکی بی‌ده‌نگ، وه‌کوو ناو‌جی، له‌نیوانیاندا دابنیشی. وه‌ک:

زانستی + ی = زانستی

Zanistî+î = zanistî + y + î

که هه‌ندی جار له‌کاتی ده‌رب‌پیندا و به‌ زوری له‌ کاتی نووسیندا یه‌کیک یان هه‌ر دووئییه‌که (y,î) وه‌لاده‌خری. به‌واتایه‌کیتر هه‌ر به‌شیوه‌ی ئاوه‌لناو (زانستی zanistîy) ده‌نووسریت. نمونه‌یه‌کی تر:

مرۆق‌ایه‌تی + ه‌که + ان = مرۆق‌ایه‌تییه‌کان

Mirovayetî +eke +an = mirovayetî +y + ekan

هه‌ر وه‌ک دیاره، ده‌رب‌پینی ئه‌م وشانه، به‌ هوّی به‌دوای یه‌ک هاتنی چه‌ند واچی ده‌نگدار و نیوه‌ده‌نگدار، سه‌خته. هه‌روه‌ها له‌گه‌ل لاختی بر‌گه‌ی زمانی کوردیشدا ناپوورپیت. چۆن‌کوو له‌ زمانی کوردیدا دوو پیتی ده‌نگدار ناتوانن له‌ په‌نای یه‌ک دابنیشن. له‌ زمانی فارسیشدا ئه‌م گرفته ده‌بینری. وه‌ک:

روان شناسی + ی = روان شناسییی ...

در این بحث نویسنده اشاره به یک شیوه واژه‌سازی در زبان کوردی می‌کند که بدین صورت است:

وقتی در زبان کوردی یک واژه، پسوند (یی‌آ) می‌گیرد شکل صحیح آوردن این پسوند بسته به این دارد که حرف آخر واژه‌ی ما صدادار یا بی‌صدا است.

اگر واژه ما به حرف بی صدا ختم شود شکل صحیح آن بدین شکل است:
واژه + پسوند "یی آ"

ولی اگر واژه‌ی ما به حرف صدادار ختم شد چه می‌شود؟
اینجا شکل واژه‌سازی کمی فرق می‌کند که شکل درست آن بدین صورت است:

چون پسوند "یی آ" در گروه حروف صدادار است و حرف آخر واژه ما هم حرف صدادار است از حرف نیمه‌صدادار "ی" استفاده می‌شود.

یک قاعده دستوری در زبان کوردی می‌گوید هیچ‌گاه در یک کلمه دو حرف صدادار کنارهم نوشته نمی‌شوند.

مثل همان مثال اول نویسنده:

= Zanistî+î

اینجا حرف آخر zanistî و پسوند آ هر دو حروف صدادار هستند و نمی‌توان کنارهم نوشت پس شکل صحیح آن بدین صورت است:

zanistî + y + î

تا اینجا نویسنده کتاب شکل واژه‌سازی بر اساس این قاعده کاملاً درست بیان کرده‌اند.

وی همچنین بیان کرده‌اند در زبان کوردی (کورمانجی، کورمانجی ناوه‌راست (سۆرانی)، کلهوری، هورامی، زازاکی، پهلای و...) دو حرف صدادار کنار هم نوشته نمی‌شوند.

اما چند نکته:

یک نکته اینکه، این قاعده در تمام گویش‌های کوردی یکسان نیست و اعمال نمی‌شود. مثلاً در کورمانجی شمال در برخی کلمات دو حرف صدادار کنارهم نوشته می‌شوند مانند:

Na'axivim حرف نمی‌زنم

در اینجا حرف دوم و سوم جز گروه حروف صدادار هستند ولی کنار هم نوشته شده‌اند

Diazirîne آزار می‌دهد

در این مثل باز هم همان شکل اول است و حرف *a* حروف صدادار هستند.

پس نتیجه میگیریم این قاعده در زبان کوردی (همه‌ی گویش‌های کوردی) یکسان نیست.

نکته دیگر اینکه نویسنده کتاب بیان کرده اند "آمدن دو حرف صدادار باهم سخت و ناجور است" به همین خاطر برای سهولت کار باید از حرف نیمه صدادار "y" استفاده کنیم. این حرف درست و منطقی است.

اما گاهی شکل واژه سازی با کمک پسوند *â* و حرف نیمه صدادار *y* در همه گویش‌ها یکسان نیست.

مثلا در کورمانجی شمال و پهلای (جنوب ایلام) یک قاعده دستوری دیگه به این قاعده (دو حرف صدادار کنار هم نمی آیند) اضافه می شود که می گوید: هرگاه حرف آخر واژه‌ی ما به حرف صدادار *â* ختم شود و بین پسوندی که با حرف صدادار شروع می شود حرف نیمه صدادار *y* قرار بگیرد حرف صدادار *â* در آخر واژه به حرف *â* (کسره کوتاه) تبدیل می شود.

مثال:

$$\text{zanistî} + y + \hat{a} = \text{zanistîyî} = \text{zanistiyî}$$

حتا در صرف افعال هم چنین است.

مثال:

$$B\hat{a} + ye = bîye = biye$$

حال این مثال رو با مثال دوم مرؤقایه‌تییه‌کان در اول متن نویسنده کتاب مقایسه کنید.

در پایان ضمن سپاس از جناب کامران رحیمی نویسنده و پژوهشگر توانای کورد بخاطر تالیف این کتاب ارزشمندشان، اگر عمری بود و عمری ماند در آینده به تمام مطالب کتاب خواهم پرداخت.

اللغة اداة للتعبير و التفاهم

هياس محمود كاهي ■

اللغة تعتبر هوية أمة ، وهى أداة لاجادالعلاقة وظاهرةالتعبير(طاهرى ص٥٨٦) ،ولغة الام هى اللبنة الاساسية التى لها تأثير كبير فى تطور لغة الامم وعلى مسيرة تقدم البشرية و تميز مجتمعاتها ، وهى مقياس أو معيار رئيسى لمسيرة تطور الشخصية وتراث المجتمع (زمان وزار ص١١٤) ، فاللغة يتجدد ويتطور عبر العصور و الزمان ، ولايخضع لامر السلطان والخبراء (نفس المصدر ص٤) ، مع بدء ظهور اللغة عند الانسان على مر عصور للحياة البشرية ، تمكن بواسطتها التعبير عن التجارب الحياتية و الكوارث الطبيعية ، وعن تأريخه للأجيال الاتية على هيئة قصص شفاهية وأساطير .

ففى العصر الحجري القديم ، أى فى حدود (٥٠ ألف عام) الماضية ، حينما كان الانسان يأوى الى الكهوف والمغاور ، كان يعبر عن حياته اليومية وما يحيط بطبيعته بالرسومات والصور ، مثل مناظر الطبيعة والحيوانات وأعمال الصيد وجمع البذور والفواكه و... الخ ، وكثير من الرموز الاخرى على جدران هذه الكهوف والمغاور (المصدر السابقص٩٨). ومع تطور الانسان بدأ التغيير فى تعبيره ضمن اللغة التى سادت فى حدود مجتمعه ، ومع تكوين الحضارة والمدنية ، تطورت التعبير عن الرسومات والرموز المتنوعة الى تدوينها فى أمور حياتية ضمن قوانين وأساطير وأبتهاالات و طقوس دينية .

الكورد كواحدة من تلك الاقوام والامم على المعمورة فى الشرق الاوسط، تميز بلغتها الخاصة وهى اللغة الكورية ، والتى تعود عراققتها الى الالاف السنين فيما قبل التأريخ ، حيث تمكن الخوريون (الهوريون) بتخطى خطوات متميزة فى التأريخ(٣٢٠٠عام) فى هذا المجال ، أستخدموا الرموز المسماوية فى مدينة أوكاريتى على ضفاف بحر اليبض المتوسط فى شمال غرب سوريا بشكل يتلائم فى الكتابة ، وهذه الرموز كانت تتكون من (٣٠ حرفا) صوتيا ، بينما كانت الرموز المسماوية السومرية تتكون من (٣٠٠حرفا) صوتيا (شندروى عدد٤ ص١٠١). فالسومريون هم أول من بدأوا الكتابة على اللوح الطينية وبخط مسمارى ، حيث هم غيروا مرحلة الكتابة والتعبير من الصور و الرموز الى الخط المسمارى الدالة على الصوت ، وهم من كتبوا أقدم النصوص باللغة السومرية (العراق القديم ص٢٧٤) ، فهم كانوا يتحدثون بلغتهم الخاصة ، واخترعوا الكتابة فى حدود (٣٠٠٠عام) قبل التاريخ ، والتى يعرف بالعصور التأريخية ، حيث بدأ الانسان و باتدرج باستخدام الكتابة وتدوين شؤون حياته اليومية وجوانبه التأريخية (نفس المصدر ص٦٩).

الدلائل تشيرالى التشابه الكبير بين اللغة السومرية و اللغة الخورية والى اللغة الكوردية ، فكانت وريثة القوميات والامم التى تنتمى الى اللغات الهندو أوربية ، كالميدية، والاشكانية ، والساسانية ، وغيرها .

كانت اللغة البهلوية (ماجو -كوران) السائدة فى عهد الامبراطوريات عبر التأريخ لغة الحضارة والمدنية ، وكان الحكام والسلاطين فى تلك الأزمنة الغابرة يستخدمونها فى بلاطهم و دواوينهم ويتباهون بها ، فهى كانت لغة الكورد منذ عهد البيشدايين والميديين ، كلمة بهلوى كانت تطلق على مناطق جبال زاكرووس منذ

القدم (أى قبل الميدين) ، وكانت مناطق جبال زاكرويس مركزا مهما من الناحية العلمية والثقافية والتراثية على مر التاريخ ، وفيما بعد سادت تسمية كوردستان على المنطقة (شندروى عدد ٤ ص ٥٣) ، فالكتب الدينية لمملكة (فارس وما د) و بالاخص الديانة الزرادشتية وكتابهم المقدس (أفيستا) ، كانت مدونة باللغة البهلوية القديمة ، ورغم ان الديانة الميترائية سبقت الديانة الزرادشتية بالالاف السنين ، وكانت جميع ما يخص ديانتهم تنقل وتردد بطريقة صوتية شفاهية ، أو ربما أزيحت آثارهم عن الوجود ، والديانة المانية التي حلت محلها وتعتبر أمتداد للديانة الميترائية ، دونت الكثير ما يخصهم باللغة البهلوية القديمة ، وترجمت الى عدة لغات ونشرت فة كثير من البلدان . ولكوردية اللغة البهلوية نخص بالذكر رأى الاستاذ المرحوم علاء الدين سجادي في كتابه القيم (تأريخ الادب الكوردى) حيث يقول : اللغة البهلوية منبع اللهجتين الكورديتين وهما (اللور وكوران).

منطقة اللر الصغرى التي تقع في جنوب كوردستان ، هي ضمن المنطقة البهلوية التي ظهرت فيها العقائد والرموز الدينية القديمة من تعدد الالهة الى ديانة التوحيد (شندروى عدد ١ ص ٦٤) ، فقد وجد فة المراحل الاخيرة في كوردستان وفي كهف جاسنة القريية من السليمانية وعلى قطعة جلد غزال مدونة عليها مقطوعة شعرية باللغة البهلوية (الهورامية القديمة) ، احداث غزو كوردستان من قبل الجيوش العربية الاسلامية ، ونشر هذة المقطوعة الشعرية في مجلة كلاويز (عدد ٧) سنة ١٩٤٢م و باللهجة الكورانية والتي تعتبر اقدم مقطوعة شعرية كوردية ، حيث ان الكاتب لم يذكر اسمه تلافيا للمشاكل ولكي يبقى للتأريخ وللأجيال الكوردية ، ويذكر المؤرخ محمده أمين زةكى على أن هذه المقطوعة الشعرية تعود الى بدايات أنتشار الدين الاسلامى . وتنص المقطوعة الشعرية على أن :-

مدينة (الموبدين =هرمزكان) دمرت ، وأنطفئء شعلة النيران ، واختفى كبار رجال الدين والبلاط ، أبدوا العرب اعمال شنيعة في المنطقة ، بدؤا من (كنا و بالةى الى شهرزور) ، أخذوا النساء والاطفال سبايا ، وأستشهد الرجال الشجعان في ساحات المعركة ، بقى تعاليم زردشت بدون مراعات ، وان الله لم يرحم أحدا منا .

يقول دانا محمد ملا صاحب في كتابه (بير شاليار) ، بأن زردشت لم يكن من عبدة النار ، بل كان صاحب دين توحيد ، وامقطوعة الشعرية المارة الذكر كانت مدونة من قبل رجل الدين الزردشتى (بير شاليار) أو غيره ، وأخفاه للتأريخ أو للأجيال ، هذا بالاضافة الى العقود الثلاثة القديمة في هورامان المكتشفة عام ١٩١٣م ، حول عملية البيع والشراء للأملاك الزراعية وتوزيع مياه الرى ، واتى تعود كتابتها الى القرن الأول قبل الميلاد ، وباللهجة الهورامية أو باللهجة الكورانية الكوردية والتي هي امتداد للغة البهلوية القديمة (طاهرى ص ٢٩٢) ، بالاضافة الى ذلك هناك كتاب قديم لرجل دين زردشتى بأسم بير شاليار تحت عنوان (

معرفة بير شاليار) مدونة باللهجة الهورامية القديمة (أى البهلوية) (بهرامى ص ٢٣)، ومن نموذج مدونات هذا الكتاب كما جاء في كتاب د. خمال نبز ص ٥٦ مايلي :-

راسى خاسين راسى خاسين

راسى هم ماى وشى و خاسين

نة وشى بة لكو باكى و باسين

دوزمنى جة نى ديو وداسين

في هذه المقطوعة الشعرية بير شاليار يشير الى أن عبادة الداسنية ضد الحقيقة والنظافة ، الباحثون ومختصوا اللغة يوضحون على أن جذور اللغة الكوردية تعود الى لغة افيستا التى لها نفس جذور الهيندو ايرانى (اريانى) (طاهرى ص ٥٨٦)، ويمكن القول على أن اللهجة الهورامية (الكورانية) المتداولة في منطقة هورامان تعد امتداد للغة البهلوية (طاهرى ص ٥٩١)، واللغة الكوردية الحديثة هي أقرب الى اللغة البهلوية مقارنة باللغة الفارسية اليوم (شندروى ١ ص ١٠٥)، ورغم ان هناك اختلاف كبير بين اللغتين (الكوردية والفارسية)، الا ان من الناحية اللفظية هناك اختلاف كبير بينهما، ويمكن مقارنة اللغتين في بعض الكلمات كما ورد في كتاب (تأريخ الكورد وكوردستان) لمحمد مردوخ ص ٣٨١، ورغم انهما من نفس النشأ (هندو ايرانى) (اريانى) الا انهما لغتين لقوميتين مختلفتين ولهما خصائصهما :-

كوردى	فارسى	عربى
او	اب	ماء
نان	نون	خبز
اسمان	اسمون	فلك
با	باد	ريح
تاوستان	تابستان	صيف
شو	شب	ليل
مانك	ماه	قمر

فالكورانيون هم جزء من الكورد الهوراميين وعلى الطريقة اليارسانية، فلهم تأريخ عريق حسب المصادر التاريخية القديمة، مثلا احدى هذه المصادر التاريخية القديمة كتاب (جغرافية سترابو) ، عالم الجغرافية

والتأريخ اليونانى (سترابو) المولود عام (٦٤ قبل الميلاد) والنص الذى جاء فيه ذكر الكورانيون مايلى :
- جمع من الناس متشددين و محاربين و قتلة يسكنون فى منطقة (تراكية) عند حدود أرمينيا القريبة
من الكورانيون و الميديين (صفحة فيس بوك ، عادل كاكي) ، وهذا يعنى قدم ذكر الكورانيون ، ويأتى
ذكر الكوران على انهم يتحدثون بلهجة (ماجو) الكوردية ، والتي تشمل اليوم (عشيرة كوران ، بالاضافة
الى ذلك هناك مجموعات أخرى غير الكوران والهوراميون يتحدثون بلهجة (ماجو) الكوردية وهم : ”
اليارسانيون ، الشبك ، زنكنة ، باجلان ، شيخان ،... الخ ، وهورامان لها تأريخ عريق وهى إحدى المناطق
الكوردستانية القديمة ، وكانت مركزا للمدينة فى الشرق الاوسط وقلعة حصينة للميديين (زمان وزار عدد
٤ ص ١٦٠) ، هورامان المنطقة الجبلية الشاهقة من كوردستان تعتبر قلعة حصينة للحفاظ على اللهجة
الكوردية التأريخية (ماجو) والتي ذاع صيتها بأسم هورامان ، حيث يذكر الاستاذ ايوب روستم بأن كلمة
ماجو جاؤ بعدة صور فى الكتب الدينية القديمة ونها : الديانة الآرية القديمة واللغة السنكسريتية ، الديانة
الميتراية و اللغة البهلوية ، الديانة الزرادشتية وكتاب آ فيستا، الا انها فى الصور أوالمرحل الثلاث لها نفس
المدلول ، والتي تعنى العبادة والذكر بالتأنى والهدوء (شندروى عدد ١ ص ٨).

كلمة هورامان بحث بعدة صور كما أشار إليها (ظهري ص ٥٨٦) كما يلى :-

(١) هور = فى اللغة الكوردية والميدية تعنى الشمس .

(٢) هورا = بمعنى آهورا و مان تعنى مكان ، اذا هورامان = مكان آهورا.

(٣) هور آمان = وصات الخبر .

(٤) هوارى آمان = مكان الاتجاء .

(٥) هور آمان = اشرفت الشمس.

(٦) ويعتقد البعض على أن كلمة هورامان مأخوذة من كلمة (تورامن) ، التى تعنى محل إحدى
المناطق القديمة لموسيقا الكورد فى عصر ما قبل الاسلام ، وهناك أعتقادات مختلفة حول تلفظ كلمة هورامان
من قبل المؤرخين والباحثين ، الا أن هورامان مأخوذة من مقطعين (آهورا) وتعنى (الله) و (مان) تعنى
(اكبر) ، اذا آهورامان تعنى الله اكبر (شندروى عدد ٢ ص ٢٠٣).

وتعتبر منطقتا اللور وهورامان منبع للحركات الدينية والثقافية منذ أقدم العصور والى اليوم ، وخاصة
فيما بعد أن سيطر الجيوش العربية والاسلامية على كوردستان وسادت الديانة الاسلامية ، بدأت حركات
التصوف وبروز الاديان والطوائف بعد حوالى قرنين من السكوت والجمود ، الى أن بدأ اليارسانيون للظهور
فى العلن تحت غطاء التصوف الاسلامى ، وكان مدوناتهم فى الكتب والدفاتر الدينية التى تشمل الراسيم

والطقوس والعبادات باللغة الكوردية وباللهجة (ماجو ، كوران ، هورامان) لانها كانتى لهجتهم منذ القدم (شندروى عدد ٢٥ ص ١٥٣).

اليارسانيون هم من تمكنوا الحفاظ على هذة اللهجة الكوردية عبر العصور التاريخية ، بالاضافة الى منطقة هورامان التى لم يتخللها اللغات الاجنبية ، بالرغم من الظروف القاسية التى مرت عليهم من ويلات وحروب طاحنة لأبادتهم و محو ما يملكون من تراث قيم بين فينة وأخرى ، ففى بداية بروز اليارسانيون ، كانت فى منطقة هورامان و لورستان وشهرزور، وانبثق تطورا فيما بعد فى كل من ايران وتركيا و أحد مريدى بابا خوشين فى فترة القرن الرابع وبداية القرن الخامس ، ولة مجموعة شعرية على هيئة رباعيات باللهجة اللورية الكوردية ففى إحدى رباعياته يقول : -

أكر مستان مستيمأز ته أيمان

أكر بي باو دستيم أز ته أيمان

أكر كوريم و ترسا و مسلمان أز ته أيمان

به هر مللت هستيم أز ته أيمان

(تأريخ الادب الكوردى - معروف خزندار ص ٢١١)

رباعيات باباطاهر - هياس كاكيى ص ١٤٤)

منهذة الباعية يؤكد أيمانه القيم بالرب مهما كانت حالته وأينما كان او يكون . وفى مقطوعة شعرية أخرى باللهجة الهورامية يقول :-

زار جم دى وراى مورج أدخورد

مورج أنى دوو دستى وخودادرد

ناكهان بامد آن بازو دارى

زار جش كوشت و موران زارج أدخورد

رباعيات باباطاهر - هياس كاكيى ص ٣٥٣)

يقصد باباطاهر بأن لكل متسلط سلطان أقوى ، بوجود القوة يكون الظلم ، بأنعدام القوة يكون الانسراح ، إذا القوة والظلم مترادفان .

وإذا أمعنا النظر بدقة الى الكتب والدفاتر المقدسة لليارسانيين، نجد بأنها مكتوبة باللهجة (الهورامية - الكورانية) الكوردية أو باللهجة اللورية ، وهذا يعنى بأنهم حافظوا على هذا التراث القيم فى المجتمع

الكوردى على مر التاريخ رغم الظروف القاسية التي مرت عليهم عبر الزمن ، نأمل من الامة الكوردية بعيدا عن التطرف والطائفية أن يفهموا ماهم يحملون من رسالة خالة من التراث القيم ، يجب زيادة الاهتمام بهم وبتراثهم التي هي جزء من تراق الامة الكوردية .

على الباحثين والمؤرخين وذو الشأن ، التوخل الى أعماق التراث اليارساني ومقارنته باللغة الكوردية وتراثهم ، اذ أن هذا التراث اليارساني يخدم اللغة الكوردية خير خدمة والعمل على حفاظ اللغة الكوردية من تداخل الكلمات الدخيلة اليها ، حيث كانت لهجة كوران الكوردية في حقبة من الزمن لغة الكتابة والشعراء والدواوين ، وفيما بعد طغت اللهجة السورانية على لهجة كوران في ظل امارتى أردلان وبابان .

فاللغة الكوردية بلهجاتها المتعددة ، تعتبر لغة حية واحتفظت بحيويتها عبر العصور الغابرة والى اليوم ، وعلى الاجيال أن يحاول الحفاظ على حيوتها وترقيتها الى مستوى لغات العالم .

ملخص المقال :

منذ أن توطأ قدم الانسان على الارض ، برزت عنده لغة التفاهم والتعبير ، سواء بلغة الاشارة أو النطق للتفاهم والتواصل مع محيطه ، والى مرحلة الكتابة وتدوين أموره الحياتية للاجيال القادمة .

الكورد كأمة عريقة ، يتميز بلغته ، وتعود عراققتها الى الالاف السنين فيما قبل التاريخ ، وتمكن التعبير عنها بعد مرحلة الرسومات والصور الى رموز كتابية كما ظهر عند الهوريون والسومريون وفيما بعد عند الميديين ، وتعدد اللهجات في اللغة الكوردية تعنى حيوية اللغة ومواكبتها ضمن اللغات العالمية ، وتمكن الكورد الحفاظ على نقاوة لغته عبر الزمن ، اعتمادا على تراثها القيم واستمراريتها رغم الظروف الصعبة التي مرت على الامة ، ولو كانت هناك محاولات جملة للعبث بلغتهم وقيمهم التراثية ، ألا ، طبيعة مناطقهم الجبلية الوعرة ومسكهم بتراثهم القيم أدى الى دون ذلك ، وفي المراحل الاخيرة تطورت الوعى عند الطبقات المثقفة من المؤرخين والباحثين حيث كانت لها الدور الكبير في الحفاظ على حدود لغتهم .

الاستنتاج :-

نستنتج مما مر ذكره على أن اللغة كأداة للتعبير والتفاهم منذ نشأة الانسان على الارض ، وتطورت مع تطور حياة الانسان من مرحلة الكلام الشفاهى الى الكتابة وتدوين مجريات حياته ، فاللغة الكوردية كواحدة من تلكم اللغات ، واكب مسيرة التطور والتكيف عبر العصور ، زتعدد اللهجات فيها تعد من حيوية اللغة ، الا أن التقارب والتفاهم بين اللهجات امر ضرورى ومهم ، والاهتمام باللغة الكوردية من قبل المعنيين لترقيتها الى مسيرة باقى الامم واحب على عاتق المثقفين والباحثين بدعم من السلطة .

المصادر :-

- ١) مجلة زار و زمان العدد ٤ م. طهران ، منظمة خاوى ، سليمانية .
- ٢) مجلة شندروى ، العدد ١، ٤، م. سويد ، منظمة التراث اليارسانى .
- ٣) تاريخ العراق القديم ، بغداد ، دار الحرية للطباعة والنشر .
- ٤) ميترائيزم ، بهمن بهرامى ، ٢٠١١م ، ط ١ ، م. وزارة الثقافة ، اربيل .
- ٥) صفحة فيس بوك ل عادل كاكيى .
- ٦) مجلة رامان ، العدد ٤٥ ، ٢٠٠٠م ، اربيل .
- ٧) بير شاليار ، دانا بهاء الدين ملا صاحب ، ط ٢ ، ٢٠١٣م ، م.زيان ، سليمانية .
- ٨) تاريخ السليمانية ، محمد أمين زكى ، ١٩٥٩م ، شركة النشر والطباعة العراقية ، بغداد .
- ٩) فلسفة ورامانى يارسان ، د. جمال نبز ، ٢٠٠٩م ، م. منارة ، اربيل .
- ١٠) كورد ناسى ، زكريا قادري ، ٢٠١٨م ، م. طهران ، سليمانية .
- ١١) تاريخ و فلسفة سرانجام ، طيب طاهرى ، ٢٠٠٩م ، م. رؤز هلات ، اربيل .
- ١٢) سرانجام ، ط ١ ، م. آراس ، اربيل ، ٢٠٠٧م .
- ١٣) ميزووى أدبي كوردى ، د. مارف خزندار ، ط ١ .
- ١٤) رباعيات بابا طاهر الهمدانى ، هياس محمود كاكه يى ، ٢٠٢٢م ، نشر المكتبة الملكية ، سويد .
- ١٥) مجلة كلاويز ، العدد ٧ ، عام ١٩٤٢م ، بغداد .
- ١٦) تاريخ الادب الكوردى ، علاء الدين سجادى ، ط ١ ، بغداد .
- ١٧) ميزووى كورد وكوردستان ، محمد مردؤخ ، ٢٠١١م ، ط ١ ، م. رؤز هلات ، اربيل .

Ziman û Zar

salî sêyem_ jmare (9) (gelarêzan_2723) (payîzî_2023)

Govarekî zimannasî ya werzî ye

Xudan îmtiyaz:

Dr. Teha Resûl

Sernivîser:

Fereydûn Saman

Sernivîserê fexrî:

tofîq wehbî beg

Ziman û Zar

salî sêyem_ jmare (9) (gelaêzan_2723) (payîzî_2023)

Govarekî zimannasî ya werzî ye

Serrastker: kûkman m.şilanî - mesod lawe

dîzayn: umêd mihemed

çap: 2023

tîraj: 500 dane

nîrx: 5000 dînar

çap: çapxaney taran

komeley perwerdeyî margrêt

derî dekat

ji bo peywendî bi kovara ziman u zarî:

fereydunsaman61@gmail.com

00964 750 448 0493

هه و النامهه كئيب

**Hevpeyvîn bi
Kinyazê Îbrahîm re,**

■ Hejarê Şamilêv

ku profesorê wêjeyê, akademîsyen û serekê Yekîtiya Kurdên Qazaxîstanê ye.

Di sala 2006'an de me bi profesor Knyaz Îbrahîm re sohbeta jêrîn kiribû. Pêşî li ser malpera kurdistn-post.eu hat weşandin. Paşê me ew di pirtûka “Jiyanek Di Rêya Welatparêziyê de” ya ku behsa riya jiyana profesor dike, dubare weşand.

Kînyaze Îbrahîm du sal berê di 09ê Tebaxa 2021ê de koça dawî kir. Ew di 01 Gulanê 1947 de ji dayik bûye. Îro rojbûna wî ye. Heger sax bûya, dê 76 saliya wî me – hemî dost, heval, xêrxazên Wî bihevra pîroz bikira...

Em îro li hev nehatin. Ciyê wî xuya ye û em bi hesret bi bîr tînin.

Min her tim jê re digot «Apê Kînyaz», lê em pê re heval bûn, bêyî ku ferqa temenên navbêyna me 18 sal bû.

Me di sala 2006an de wek du hevalên nêzîk sohbet kiribûn û ev hevpeyvîn derketibû holê. Di hevpeyvînê de de fikrên girîng hene û îro jî qet girîngiya xwe wînda nekiriye.

Bîxwînin!

Bawer im, zehf sûd werbigirin.

Kînyaz Îbrahîm ra hevpeyvîn

“LI SER REWŞENBÎRAN MUXALÎFÎ Û ALÎGIRÎ TÊ ÇESPANDIN”

Sala 2006

Hevpeyvîn bi Knyazê Îbrahîm re, ku profesorê wêjeyê, akademîsyen û serekê Yekîtiya Kurdên Qazaxîstanê ye.

“Mirovê xwedî hizir, gava ku ji rêxistinekê re bi temamî dibêje ”erê” dibe propagandavanê wê û gava ku bi temamî wê rêxistinê xirab dike, dibe dijberê wê. Divê em hêzan bi rengê xirab û qencan hilnedin dest. Ji ber ku weke ku di navbera mirovan da yên bi temamî qenc an jî xirab

tunene, di rêxistinê da jî tunene. Her kes bi livandinên xwe carna pêş dixin û carna jî paş va dixin û her wiha xwedî pratîk û polîtîkayê ne. Hebûn na, livandinên mirovan dikare bibe mijara rexneyan.

Li ser rewşenbîran timê muxalîfî û alîgirî tê çespendin. Bi ya min ê ku muxalîfîya rewşenbîr bi wateya sekna serbixwe bê pejirandin. Ew muxalîfîya sîyasî û alîgirîya sîyasî ku tê çespendin, bi îtbara xweserîyê ne cuda ne. Lê belê ew ronahîbûna ku tu destnîşan dikî, ew ronahî ye ku raserê bergeha sîyasetê ye.

Divê rewşenbîr di hemû qadên jîyanê yê weke civakî, sîyasî, wêjeyî, çandî û hwd. da muxalîfîya xwe ya ramanî nîşan bide. Lê belê muxalîfîya rewşenbîr divê bi şertê afirandinêrîyê va girêdayî be. Rewşenbîr tenê bi rexne na, bêtir jî bi afirandinê va serbar e. Rexneya wî veşartî ye, di qencirînê da, di rastînê da û di xweşiktirînê de. Ev çemka rewşenbîrîyê dikare rewşenbîr bide rûniştandin, di jîyana civakî ya layîq de.”

Knyazê Îbrahîm

Zanyarê rojhilat, kurdnas, rexnegirê wêjeyê, wergêr, doktorê zaniştî filologîyê, profesor, akademîsyenê Akademîya Zaniştên Dibistanên Bilind ên Navneteweyî û Akademîya Zaniştên Civakî ya Qazaxîstanê û serekê Yekîtiya Kurdên Qazaxîstanê.

Di 1'ê Gulana 1947'an da li Ermenîstanê ji dayik bûye.

Knyazê Îbrahîm (Mîrzoyev) salên dirêj di Ûnîvêrsîteya Dewleta Ermenîstanê da serektîya ziman û wêjeya Azerbaycanê kiriye. Di şerê navbera azerî û ermenîyan da kurd mecbûr bû ku koçî berî Qazaxîstanê bivin. Niha di Ûnîvêrsîteya ser navê Abaye dewletê li Almatê serekê navenda zimanên cîhanê ye.

Knyazê Îbrahîm li bajarên weke Parîs, Berlîn, Bruksel û yêd mayînda endamê desteyên zaniştî yê Enstîtû û Ûnîvêrsîteyan e. Li bajarên weke Almatê, Moskva, Sankt-Petersburg, Tiflîs, Parîs, Berlîn, Amsterdam û Bruksel beşdarî konferansên zaniştî û teorîk bûye.

K. Îbrahîm bûye endamê yekîtiya nivîskarên YKSS, serekê para Azerbaycanê ya yekîtiya nivîskarên Ermenîstanê û redaktoriya kovara “Edebî Ermenîstan” kirîye. Niha jî endamê yekîtiya nivîskarên Qazaxîstanê, endamê yekîtiya rojnamevanên Qazaxîstanê û endamê PENa Kurde. Her wiha rêdaktore kovara ”Nûbar”e ku li Almatê dertê û nivîsên zimanê kurdî, rûsî û qazaxî tê da peyda dibin.

K. Îbrahîm di jîyana civakî û sîyasî ya kurdên Sovêt û Qazaxîstanê da xwedî roleke aktîf e. Endamê Parlementoya Kurdiştanê ya li Sirgûnê ye. Dîsa di sala 1991’ê da bûye serekê kurdên YKSS’yê. Her wiha cîgirê serekê Yekîtiya Komeleyên Kurd ên Navneteweyî ye.

Pirtûka wî ya dawî ”Ansîklopedîya kurd a biçûk” hatîye wergerandin ji bo zimanên rûsî, îngilîzî û qazaxî. Dîsa heman pirtûk tê wergerandin ji bo zimanê holendî û tirkî.

Di sala 1998’an da ji ber xizmeta xwe ya di warê hindekarî û jîyana civakî da, ji hêla Komara Qazaxîstanê va madalyona ”Rêzdarîyê” wergirtîye.

Zimanên weke kurdî, azerî, rûsî, ermenî, farisî, tirkî, qazaxî û ûzbekî dizane.

Bi akademîsyen Knyaz Îbrahîm Mîrzoyev re di meha sibata 2006’an da, li bajarê Almata Qazaxîstanê, min ev rêportaj pêk anî. Min destpêkê berîya 11 salan gotinên ku di navbera me da derbas bûbûn anî bîra wî:

ME ŞERÊ NAVXWEYÎ DI SEDSALA 20. da HIŞT

Hejarê Şamîl: Mamoşte Knyaz, di sala 1995’an da min tu di dema ”Konferansa kurdên CDS” da li wê hotêla ku tu lê dimayî da zîyaret kiribû. Di wê pêvajoyê da di navbera rêxistinên kurdan da şer hebû. Çendî ku me nexwestebû jî bingehe sohbeta me ew mijar bû. Min wê demê alîyê hêzekî girtibû ku di nava şer da bû. We bi sebireke mezin

gotinên min ên tijî peyvên propagandayê guhdarî kiribû û van gotinên hanê rêz kiribû, ku minê ti carî ji bîr nekiriba:

“Birazî, ez heştên te fam dikim. Çi gumana min ji jidilbûna te nîn e. Lê belê zimanê rastînan ne weke zimanê heştan e. Du kurd li hember hev çek radikî û heke kurdê sêyem ranabe û vî şerî nade rawesitandin, ew dibe hevparê vî sûcî. Her wiha di vî şerî da em tev sûcdar in. Dema ku kurd bi rengekî rêxistinkirî li hember hev çek bi kar bînin, ew dibe tragedîya neteweyî. Alî girtin ne ew nêzîkatî ye ku tragedîyê ji holê rabike. Ger alîgirtin pêwîst bike, divê ew bibe alîgirtina yekîtî, yekbûnî û aşîya navbera kurdan. Ew kesê ku ji xwe re dibêje ez rewşenbîr im, nikare ji bilî vê bibe xwedîyê sekneke din. Ger sekneke din li ser xwe pêk bîne, hingê dê bi benzîne bazde ser êgir. Hemû rêzanên kurdan destnîşan kirine ku, bingehîn sedemê facîaya dîrokî ya ku gelê me dij e, şerê navxweyî ye. Yek ji van ê ku vê rewşê baş pênase kiriye Ehmedê Xanî ye. Berîya çarsed salan wiha gotîye: “Ger dê hebûya me îttîfaqek / Vêkra bikira me înqiyadek / Rom û Ereb û Ecem tamamî / Hem yan ji me re fikir xulamî”

Ger em Ehmedê Xanî weke kesayetekî kurd ê bilind bihesibînin, divê em qîmet û hêjayî bidine ramana wî. Divê pevçûn û şer di nav kurdan da ne heştên alîgirtinê, lê heştên şermê bide avakirin.

Lê belê dinya diguhere, kurd jî bi wê dinya ku diguhere re, divê ji nû va vegerin û li xwe mêze bikin. Ew pevçûnên bixwîn ên navbera kurdan ne çarenûs e. Bi ya min dê gelê me wan pevçûnên di sedsala 20an da bihêle û wisa bikeve sedsala 21.!”

Çendî ku wê demê ji van gotinên we bibandor bûbûm jî, min wê bawerîya xwe ya ku min digot rast e û alîyê ”yê ku mafdar e” girtibû. Lê ji ber ku li hember we rêzdarîya min hebû, min pêwîstî neditibû bi xwe re ku we bibersivînim.

Niha em di 6 salîya sedsala 21. da ne. Ew pevçûnên di navbera rêxistinên kurdan da di dawîya sedsalê da xwe nîşan dabûn. Ji bilî bûyerên kuştinê yên ku di navbera rêxistinên da qewimîbûn, çek di dest da em pev naçin. Ew lîderên kurdan ku her yek ji wan alîyekî şer bû, ragihandinên mînanî "ji niha û pê va dê kurd li hember hev çekê ranekin" ku dilê mirov xweş dike bi lêv dikin. Pratîkên ku tene sepanandin van ragihandinan piştraşt dikin. Hizra min ewe ku di navbera kurdan da pevçûnên rêxistinkirî qedîyane. Gelê me dê careke din destûr nede van tragedîyên wiha neteweyî.

We berîya deh salan weke pêxemberekî gotibû "Dê gelê me wan pevçûnên di sedsala 20an da bihêle û wisa bikeve sedsala 21ê" û ez ji ber vê pêşbînîyê we pîroz dikim. Ger ku hûn di vê pîrozkirina derengmayî da qisûrekê nebînin...

Knyazê Îbrahîm:

Piştî ku Yekîtiya Sovêtê hilweşîya, eşkere bû ku rastîya kurd a ku di bin sîya bîrdozîya bloka sosyalîst da bîçim girtibû bi pêvajoyê re wê rengê xwe biguhêre. Rewşa objektîf, rengê veguherîna cîhanê û faktorên konjûktûrel vê nîşan didan. Mercên sûbjektîf ên derveyîn û hundirîn tenê dikaribûn leza projeya veguherînê kêmbikin an jî zêde bikin. Bi konjûktûra navneteweyî ya ku piştî salên 1990'î tevgerên azadîya kurd fersend peyda kirin ku pratîk û pêvajoyên xwe yên pêşveçûnê bi rengê kûr di ber çavan re derbas bikin. Ev fersendên çonayetîyê weke rêpîvanekê di wan pêvajoyên serûbinbûnê da rû didin. Kurd giran ketin di karê xwe gihandina pêvajoyê da, lê bê tevger jî neman.

Cîhana du cemserî ji alîyê bandora faktorên derveyîn va guncav bû ku bêahengîyekê biqewimîne di şûngehê sîyasî yê kurd û nakokîyên navbera kurdan de. Yek jî, berevajîyê weke ku dihate payîn, Sovêt ku ti carî tevkarî nekirine ji bo pirsê kurdî, çî projeyê wan tunebû û nebû

ku xwestekên azadîya sîyasî ku bi rengê serxwebûn, federasyon an jî otonomîyê dihatine formûlekirin. Yekîtiya Sovêtê weke faktorê alîkar li pirsê kurdî di polîtîkayên Tirkîye, Îran, Îraq û Suriyê de nihêrtîye. Faktora kurd jî alîyê Sovêtê va bi taybetî ji bo wan dewletan, di giştî da jî bandor û destwerdana li ser Rojhilata Navîn bû. Û projeyeke Sovêtan tunebû ku kurdan di Rojhilata Navîn da bîne rewşeke bandordar û statûkvoyên heyî biguherîne. ”Navenda vebûna cîhana ereb, Îraqa dost ku li hember împeryalîzmê serî radike”, ”Meyildarê sosyalîst, Suriya dijberê împeryalîst”, ”Ji alîyê jêopolîtîk û aborî va Îrana dost ku dijminê împeryalîzmê ye” û ”Tevî ku di enîya împeryalîst da ye Tirkîyeya bêxisar” Sovêtan nerihet nedikir, bi gotineke rasttir, bi gor berjewendîyên rêveberîya Moskvayê bû. Bi taybetî piştî salên 70î ew bawerîya îdeologên sosyalîst ku digotin emê şoreşa sosyalîst li tevahî cîhanê belav bikin rahejîyabû. Berevajî ev rewşa ku li Sovêtê dihate jîn, hêvîyên kurdan ji YKSS bi bingehe bûn. Bloka kapîtalîst ku kurd bi rengekî bêbawerî nêzîkê wan dibûn, ji ber hevsenga Sovêtê xwe nedidane ber ku li Rojhilata Navîn guhertineke rehdar pêk were. Berevajîyê vê jî rast bû. Sovêtên ku cîhan bi kapîtalîstan re parve kiribûn, pêmen bûn ji wê hewes û hêza xirabkarîya hevsengê. Di dawîya salên 70î da YKSS destwerdana Afganiştanê kir û tê da asê ma. Ev yek hişt ku hemû hewesa Sovêtê ya belavbûnê bişikê. Ew gel û civatên ku li Rojhilata Navîn di rêkên cuda da têkoşîna xwe didan, hêza wan tunebû ku wê statûya li dijî gelan hatîye avakirin bişikînin.

Mixabîn, manêvrayên ku kurdan di navbera herdû sîsteman da bi rengekî neçarî pêk anîn, wan nebîr encamên rehdar. Tenê dihişt ku rojên xwe bi têkoşînê felat bikin. kurd di navbera sîstem û dewletan da erçiqandî mabûn û bûbûne mehkûm ku di navbera xwe da jî wê polîtîkaya kevneşopî ya şerê navxweyî bidomînin. Ew dewlet û hêzên mêtînger ên

sereke ku di hundirê herdu sîstêman da cih girtibûn, kurdan bi rengêkî ştemkar bi kar dianîn. Hilweşîna Sovêtan dê guherînên bingehîn anîbana ji bo kurdan. Dê fersendan afirandibaya ji bo çareserîya pirsê kurd.

Şerê navxweyî, weke rastîyekê encamê bêçareserîyê bûn. Navekî din ê xilasbûna şerê navxweyî, ber bi çareserîya pirsê kurd va çûyîn e. Bi hilweşîna Sovêtê re dihate dîtîn ku dê pirsê kurd bi vî an jî bi wî şiklî bikeve rîya çareserîyê. Bi mantiqekî wiha divê neyê hizirandin ku li pêşîya pirsê kurd astenga bingehîn Yekîtiya Sovêtê heye. Mebest ewe ku sîstêma du cemser û asta nakokîya di navbera wan da, hiştibû ku ev pirs were halê bêçareserîyê.

EM JI QONAXA BELAVKIRINÊ DIGIHÊN QONAXA AVAKIRINÊ

Hejarê Şamîl: Profesora, hûn bawerîya xwe ya berîya 11 salan diparêzin? Şerê navxweyî yê kurdan, gelo li paş ma? Gelo daxaza mezin ya Ehmedê Xanî dikeve qonaxa pêkhatinê?

Knyazê Îbrahîm: Bê guman diparêzim. Dilşa me. Vekolîna nîvenga sîyasî, civakî û aborî ya li Kurdiştanê ava bûye, derfet dide ku em baştirîn karibin xwe bigihînin pêşbînîyên pêşerojê. Di panorama Kurdiştanê da xetên hevî diafirînin zêde ne. Parametrên hizra me tînin guhertin. Em jî qonaxa belavkirinê digihên qonaxa avakirinê.

Hejarê Şamîl: Ger ez îro bi profesorekî wêjeyê re, ku di mijarên ziman û wêjeyê da bûye layiqê navdarîya akademîk dîr û dirêj ser sîyasetê gotûbêj dikim, ne jî xwesteka min tî, ji ber neçarîyê ye. Bavê min ê xwedê rehma xwe lê bike timê digot: "Te peyva kurd bi kar anî, ji wê gavê pê va tu sîyasetê dikî." Bi rastî jî wisa ye. kurdê bêdewlet, ziman, çand û hemû hebûnîya wê ya neteweyî ku di bin zextê da ye, em mafên sîyasî û çandî deynin wî alî, çîroka wî ya ku vegotina wê çêlekê dike, ku

ketîye boştanê cînar, weke sîyasî tê fêmkirin. Ev jî nakokîya çarenûsê ye. Hûn weke profesorekî ziman û wêjeyê, ku hemû jîyana xwe daye ser rîya dostaniya wêje û gelan, li gelşa têkilîya kurd û sîyasetê çawa dinêrin? Ez bi xwe di wê gumanê da me, ku sîyaseta kurd tenê ji alîyê ew kesên ku navê wan sîyasetmedar e tê meşandin.

Knyazê Îbrahîm: Şamîl Esgerov, rehma xwedê lê be, ew kesayet e ku gelek xizmet daye gel û kurdekî ansîklopedîke. Mirov nikare tenê peyveke wî jî bavêje der.

Tevî ku Ehmedê Xanî û Cegerxwîn temsîlkarên bêhempa yên gîyana gelê kurdin, ramana sîyasî ya kurd anîne ziman, xistîne sîstem û bi zimanekî lîrîk vegotine. Ma sîyaset ne ew hunerê paraştina berjewendîyên wê civata ku tu xwemalê wî yî? Dibe ku Ehmedê Xanî sîyaseta pratîk nekiribe, lê belê di formulekirina ramana sîyasî ya kurd da, di sefandinê da xizmeta bêhempa daye. Cegerxwîn ew helbestvan e ku, bi jîrekatiya lîrîk û sîyasî girse rakirine ser pîyan. Hunermendê hemçerxê me Şivan Perwer di livandina dînamîkên civaka kurd da qasî serokê rêxistînekê xizmet kiriye. Têkilîya wêje û hunerê bi rengê neyekser bi sîyasetê re heye.

EZÊ TIRKÎYÊ BIDIME DADGEHA MAFÊN MIROVAN A EWRÛPA

Hejarê Şamîl: Hûn bi tirkî baş dizanin. Hûn li Qazaxîstanê ji bo zarokên tirk programên dersê amade dikin. Bi gotina akademisyenê qazax, "bavîtiya zarokên tirk" dikin. Salên dirêj di ûnîversîteya dewletê ya Erîvanê da hûn bûn dekanê fakûlteya ziman û wêjeya Azerbaycanê. Bi sedhezaran azerî li Ermenîstanê dijîyan û tenê yek fakûlteya azerî hebû. Bi gotina akademisyen Nadir Nadirov "kurd bû kurd jîya" ku kurdekî li wê fakulteyê dekantî dikir, ev yek tiştê mezînbû. Niha mijara me ne eve. Ez dixwazim mijarê bînim bûyereke dawî. Knyazê Îbrahîm,

ku jîyana xwe daye ber rîya doştanîya gelan û derheqa doştanîya gelên kurd û azerî da berheman afirandîye, li balefirgeha Stenbolê nehiştin ku bikeve hundir. Bi "fermana wezîrê karê derve" hûn hatine zivirandin ji bo Almatê. Divê ev yek çawa bê ravekirin? Dibe ku ez heştaya we ya bawerîya kûr a biratîya gelan biêşînim, lê belê ez van gotinan nebêjim ezê hedar nekim: "Tirk ji ber ku kurdan weke gel nahesibînin û ew kesên ku ji xwe re dibêjin em kurdin weke mirov nabînin, xebata we ya bi navê doştanîya wêje û gelên kurd û tirk ji bo xwe weke heqaret hesabandine û ji ber vê sedemê hûn nexistine hundirê welatê xwe."

Knyazê Îbrahîm: Di 19ê îlona sala 2005'an da demeke dirêj ez li balafirgeha navneteweyî ya Stenbolê dame sekinandin û paşê hatime zivirandin. Ev bûyereke wisa ye ku ji her şiroveyê re vekirî ye. Welatekî ku dibêje ez dêmokrat im û pî dikole li ber deriyê Yekîtîya Ewrûpayê, bêyî ti sedem nîşan bide û helwestekî wisa nîşan bide, di serî da piştraşt dike ku bi wan rêgezên ku pejirandîye re nakokîyeke rişt jîyan dike.

Ez hatibûme dawetkirin ji bo dîroka 2125- Îlona 2005'an ji hêla Dewleta Federe ya Kurdistanê, ku dê festîvala çanda kurd a navneteweyî pêk bihata. Ji bo ku li ser Tirkîyê derbasî Kurdistanê bibim çûbûm Stenbolê. Piştî ku demeke dirêj li wir hatime sekinandin, ji minra gotin ku dê min bizivirînin Almatê. Min ji wan memûran re got "Ez zanyar im, ne têrorîst im. Mafê we tune ye ku hûn min paşve bizivirînin". Memûrekî payebilind wiha got: "Lê belê ferqa we kê e. Mamoste, hûn jî bi pênûsa xwe cihêxwazîyê dikin!" Ez hê jî nikarim fêhm bikim ku çawa mamûrekî payebilind yê tirk dikare li hemwelatîyekî Qazaxîstanê heqareteke wiha bike. Tirkîye bi zivirandina min him zagonên xwe û him jî zagona mafê gerîna navneteweyî binpê kiriye. Ji sedemê vê bûyerê, ez amadekarîya xwe dikim ku di dadgeha mafên mirovan a Ewrûpayê da li hember komara Tirkîyê doz vekim.

EM DIBIN “TEWANBARÎYA NE JI ME” da NE

Hejarê Şamîl: Ev gotinên we dihêlin ku wan xisûsên min negirtibû rojeva xwe destnîşan bikim. Dibe ku hatibe guhê we jî. Min di derbarê we da gelek gotûgotên rêxistinkirî bihîşt. Demekê hinek derdoran ji bo we digotin “zîlamê ermenîyan”. Di sala 1989’an da bi deh hezaran kurdan re hûn ji wî welatî hatine derxistin. Paşê gotin “zîlamê azerîyan”. Di nivîsên ku di derbarê we da di çapemenîya Azerbaycanê da derketine dîyar dibe ku hûn weke “non grant” (zîlamê nayê xwestin) hatine ragihandin. Di van salên dawî da jî hûn bûn “zîlamê tirkên”. Lê hûn jî amadekarîyên xwe dikin ku di derbarê Tirkîyê da doz vebikin...

Knyazê Îbrahîm: Birazî, çi kêmanî û zêdayîya gelan ji hev nîn e. Doştanî û biratîya gelan jî ne têgehên razber in. Doştanîya gelekî bi yê din re, bi doştanîya wan kesên din pêk tê. Bi sedan doştên min ên azerî, ermenî, tirk, qazax û rûs hene. Em bi hizra ku emê tevkarîyê ji bo gelên xwe bikin nebûne doşt. Têkilîyên normal yên mirovanî yên di navbera du mirovan da xwe gihandin doştanîyê. Lê belê heke me nasnameya xwe ya êtnîk biçûk dîtibaya, bi misogerî meyê nikarîbûya doştanî ava bikira. Ji ber ku ermenî û azerî û tirk qirên dikin, ez nikarim piştta xwe vegerim doştê xwe yê ermenî yan jî yê din. Felsefeya min a jîyanê eve. Qasî kurdan ji gelên din jî doştên min hene. Lê belê ez kurd hatime dinê, kurd jîyam û ezê weke kurdekî bimirim. Ew gotûgotên ku di derbarê min da belav bûn jî, karê wan kesan e ku dev ji neteweyên din berde, bi mirovên xwe re jî nikarin têkilîyeke mirovanî deynin. Karê wan kesê ji xwe aciz e ku ji bo gelê xwe nikarin kevirekî deynin ser hev.

Berîya çend salan ji bo daîreyên dewleta Qazaxîstanê di derbarê min da gelek nameyên gilîkirinê hatibûne nivîsandin. Di nameyekê da dihate nivîsîn ku ez bi dewleta tirk re di nav têkilîyan da me û li mala min wêneyê Atatirk heye û di paragrafa din da jî dihate gotin ku ez endamê rêxistina PKK’yê me...

Di sala 1995'an da di rojnameyeke tirk a mezin da dihate nivîsîn ku ez serekê navenda kurd a virê me û bi rengê "PKK li Qazaxîstanê" manşet vekiribû. Ji xwe mantiqa wan kesên nexweşê gîyanê wisa ye.

Jîyana rewşenbîrekî kurd ku ramana azad diparêze û şewaza livandina serbixwe bingeh digire, bi zehmetî û zorîyên mezin derbaz bûye. Bi îdîaya ku nêzîkî hêzekê yî, ji alîyê hêza din va têyî tewanbarkirin. Rewşa min balkêştir e. Min sekneke serbixwe esas girtîye û min tim xwestîye ku bi her kesî re di heman dûrbûnê da bim. Tevî ku kes wêrekî bi xwe re nabîne û li hember min nabêje jî, ji paş va ji alîyê gelek kesan va hatime tewanbarkirin. Ez ji bo vê dibêjim, "tewanbarîya ew kesên ne ji me ne!" A herî bijan ewe ku, tu ji hêla wan kesan va têyî tewanbarkirin ku te ji bo wan 40 salî xizmet daye û hemniyadê te ne...

DIVÊ HEBÛNA RÊXISTINAN NA, KIRYARÊN WAN BÊ REXNEKIRIN

Hejarê Şamîl: "Alîgirtin" mijareke sotîner e. Divê rewşenbîrek bibe alî an na? "Alînegirtin" bi minra wateyeke dîtbarî dide çêkirin. Ji alîyê din va ew rewşenbîrên ku di mijarên wêjeyî, çandî, hunerî û sîyasî da ked dirijînin "alîgirtin" a wan bi wateya raşt a gotinê sîyekê dadixe ser rewşenbîrîyê. Ji ber ku bingehîn mercê rewşenbîrbûnê bi pijdana ramanê ber bi muxalîfîyê va çûyîn e. Bi vê wateyê "alînegirtin" a wî qasî ku wî bîne rewşa "dijber" tûj dibe.

Ev pênaseya wê "tewanbarkirina ew kesên ne ji me" li xweşa min hat. Ji ber bandorî û sekna rewşenbîran, ku timê zor li ser wan tê kirin ji bo ku bibin alî, tişteki xwezayî ye. We got, "min tim xwestîye ku ji her kesî re di heman dûrbûnê da bim". Gelo di heman dûrbûnê da mayîn dibe raderbirîna pratîka raşt a rewşenbîrên raşt?

Knyazê Îbrahîm: Wekhevî û di heman dûrbûnê da mayîn sekneke

nispî ye. Ji ber ku tu nikarî wê dûrbûna di navbera xwe û kes, hêz û ramanên cuda da bipîvî. Di vir da mijara gotinê çemk e. Mînak, em gelşê têkilîya bi rêxistinên kurd va hildin dest. Di pêvajoyên cuda-cuda da ji ber raman û pratîkê xwe nêzîkê yekê dibî. Bi rêxistina din re bi rengêkî xuyayî dûrbûnek pêk tê. Ev, ew pêvajo, polîtîkayên ku ji hêla rêxistinê va tene birêvebirin û pozîsyona ku tê da peyda dibin re eleqedar e. A ku dîyarkere eve. Lê belê ji bo rewşenbîrekî, bi rêxistinê re weke dîtbarî nêzîkbûn, bi rêxistinên din re jî dûrbûn, vêca wateyeke bi rengêkî ku tu dibî berevajîyê wan, dibî dijberê wan bi xwe re nayine. Divê wisa neyê fêmkirin jî.

Rewşenbîrê kurd ne xwedî wê lûksê ye ku nêzîkatîyên bîrdozî, sîyasî û pratîk ên rêxistînekê yekser bipejirîne û bikeve rewşa propagandavanê wê. Di dîroka mirovatîyê da kesek nîn e ku bi propagandavanîya sîstemê xwe gihandîye navdarîyê. Rewşenbîrê mezin Mîxayil Şoloxov propagandaya partîya komûnîst a YKSS kiriye, lê belê yê ku ew kiriye rewşenbîr ne propaganda ye, hoştatîya hunerî ya mezin û gîyana wî ya serbixwe ye, ku xwe teyisandîye ramanên wî yê muxalîf. Tu dizanî, Şoloxov di Sovêtê da yekem nivîskar e ku di saxîya xwe da xelata Nobelê wergirtîye.

Mirovê hizirvan, ku rêxistînekê re bi temamî bêje erê dibe propagandevanê wê, ku bi temamî jî bêje na dibe dijberê wê. A baş ewe ku divê mirov hêzan bi gora qenc û xiraban parve neke. Çawa ku di nav mirovan da nîn e, di nav rêxistinan da jî qenc û xirabên mitlaq peyda nabin. Lê belê livbazîya ku pêşve dibe û ya paşve dibe heye. Polîtîka û pratîkên wisa hene. Divê ne hebûnî, lê livandinên wan bîn pesindan û ji bo raştîkirinê bîn rexnekirin.

A KU REWŞENBÎR AFIRANDÎYE Û YA HERÎ BAŞE, RAST E Û XWEŞIK E, REXNEYA WÎ YE

Hejarê Şamîl: Çi mixabîn e ku rewşenbîrên kurd ên bi sekna Şoloxov di roja îroyîn da mûstesna ne. A rastî di Sovêta berê da Şoloxovê ku xwedî ramana rewşenbîrîyê bû bi wateya helwestê ne xwedî zêde hevalan bû. Rewşenbîrên kurd, bi wateya ku helwesta muxalîfîyê ku ev bingeşîn mercê rewşenbîrîyê ye şûna ku raxin, - ezê bi gotineke pir nerm bibêjim - "ji ber gelek şayişên jîyanî û sîyasî bi tilarî tevdigerin". Rewşenbîrên kurd derfetên huner û wêjeyê ku raserî bîrdozîyê ye, di pîvaneke têr da nikarin bi kar bînin. Ev yek jî dihêle ku, di jîyana civakî ya gelê me da şûna ku bibin rêber, zêdetir dibine paşajo. Hûn bi giştî rewşenbîrên kurd ên îroyîn çawa dibînin?

Knyazê Îbrahîm: Ger em pîvanên îdeal xêz bikin û di nav da li rewşenbîr bigerin, em hingê nikarin xwe bigihînin nêzîkatîyeke rasyonel. Di sedsalan da carekê Ehmedê Xanî'yek dertê. Ew kevirên bingeşîn in...

Ez hêvîdar im ku dema em dibêjin helwesta mûxalîfîyê, tu wê danexî tenê nav sînoren helwesta mûxalîfîya sîyasî. Li ser rewşenbîran timê tê çesandin ku wî têkinê mûxalîfê sîyasî û bibe alîyek. Bi ya min divê muxalîfîya rewşenbîr bi rengê sekna wî ya serbixwe bê fêmkirin. Mûxalîfîya sîyasî ya ku tê çesandin, bi xweserîya xwe ji alîgirtina sîyasî cuda nîne. Lê belê ew rewşenbîrê ku te destnîşan kir, ew xwedî bergeheke raserî sîyasetê ye.

Divê rewşenbîr di hemû qadên jîyanê de; civakî, sîyasî, wêjeyî, çandî... da mûxalîfîya ramanî nîşan bide. Lê belê mûxalîfîya rewşenbîr bi afirandinê va mercedar e. Rewşenbîr tenê bi rexnekirinê re na, zêdetir jî bi afirandinê re peywîrdar e. Rexne û afirandina wî di ya herî qenc, rast û xweşik da veşartî ye. Ger çemka muxalîfîyê wisa be, wê demê dikare di nav jîyana civakî da li wî cîyê layîq xwe bide rûniştandin.

TÊKILÎYÊN DI NAVBERA RÊXISTINAN DA MIJARA LÊKOLÎNA ZANISTÎ Û AKADEMÎKE

Hejarê Şamîl: Dema ku mirov qala têkilîya rewşenbîr û rêxistinê dike, mijareke birîndar tê hişê mirov: têkilîya navbera rêxistinan. Dibe ku hûn zêde li ser ranewestîyabin û ev mijareke derveyî warê lêkolîna zanistî be. Lê belê weke kesayetekî ku vekolîna dîroka Kurdistanê pêk anîye û nîvenga civakî ya rojaneyî dişopîne ramanên we girîng dibînim. Weke dîtbarî ez bibêjim: Kengê ku Kurdistan bû du parçe û hetanî sedsala 20an di nav kurdan da binkeya civakî ya herî rêxistinkirî eşîr bûn. Paşê bi bingehê eşîrîyê bi xarekera çîneyetîyê rêxistin derketin. Tecrûbeya van 50 salên dawî, ku têkoşîna rêxistinên kurdan bi rengê neteweyî, rastîneke gelek sotîner deranîye holê. Têkilîyên navbera rêxistinên kurdan ji alîyê yekbûnê va ji têkilîyên eşîrî şûndetir dimîne. Em nebûne nasdar ku ne di parçeyekî da û ne jî li seranserê Kurdistanê ew rêxistinên nûjen rabin û polîtîkayên hevpar ava bikin, bi demdirêji bi hev re tevbigerin. (Piştî destwerdana Îraqê sereke rêxistinên Başûr ji ber zexta DYA û sûdwegirtina konjûktûrel, weke neçarîyekê ketine nav hewldanên avakirina polîtîkayên hevpar). Lê belê di dîroka me da tevî ku eşîran şerên pir bixwînî li dar xistinê jî, li kêleka vê rastîne li hember ew tiştên ku weke dijmin nasîne bi hev re tevgerîyane.

Hûn di derbarê têkilîyên navbera rêxistinên kurdan da çi difikirin?

Knyazê Îbrahîm: Gelek sedemên nakokî û berberîyên navbera yekeyên sîyasî yên kurd hene. Lê belê ji wan ku em sê heban derînin pêş, dê ne şaş be:

1. Berjewendîyên çînî û rêxistinî yên rêxistinan hene. Nêzîkatîya wan a ku tirsê paraştina xwe raserî berjewendîyên neteweyî digirin heye. Hemû avakarîyên sîyasî yên kurdan bandor girtine ji mercên xirab û timê xwe li hember “talûkeya mirinê” hîs kirine. Ji ber karakterên xwe

yên çînî, bi wê tirsê jîyane ku derbe bixwin, ne tenê ji hêzên derve ji yê hundir jî. Ew kesên ku di bin talûkeya mirinê da dijî, dostên wan kêm û dijminê wan gelek in.

2. Çonayetîya parçeyê ku rêxistin lê peyda dibe û têkilîyên wê bi hêzên der va re ku hiştîye pê va girêdayî bimîne heye. Rêxistinên kurdan ew rêxistinên welatekî mêtîngeh in ku di navbera çar dewletan da hatîye parçekirin. Asta bandorbûna wan ji polîtîkayên dewletên ku lê peyda dibin û polîtîkaya hêzên derveyî ji wan dewletan re gelek cuda bûye. Dema ku em li dîroka rêxistinên dinêrin kevaleke wiha dertê pêşberî me: Her rêxistin li hember dewleta lê peyda bûye di nava şer da ye û xwe dispêre dewleteke din. Ev weke nêçarîyek hatîye dîtin. Gelek rola dewletên mêtînger çêbûye ku rêxistinên kurd li hember hev rabin û bikevine nava şer. Dîsa di herêmê da berjewendîyên împeryalîzma klasîk û sosyalîst hebûye û wan jî bi polîtîkaya “parçe bike û bi rêva bibe”, kurdan tenê li hember dijminên xwe ranekiriye, li hember hev jî rakiriye.

3. Kevneşopîya ku xwe dispêre parçeyan. Objektîf mercên peydabûnê hiştine ku kurd bi rengekî bi parçe bihizirin û tevbigerin. Di van 5060-salên dawî da hinek rêxistinên Kurdistanî “Kurdîstana Yekbûyî ” ji xwe re kirine armanc. Lê dema ku hûn li pratîkên wan rêxistinên dinêrin, hûn dibînin ku xwe rizgar nekirine ji wê çemka navenparêzîya ew parçeyê ku jê derketine. Bêguman, ev çemka navendparêzîyê bi gelek hincetên weke mercên herêmî û sîyasî va hatîye pêçan. Ger hûn hinek din herin kûrbûna wê, hûnê bibînin ku di bin vê mantiqê da ji daneyên zanistî zêdetir, psîkolojîya navendparêzîya eşîrî heye. Di navbera eşîrîya klasîk û nûjen da gelek alîyên dişibin hev hene. Rêxistinên herî nûjen ên Kurdistanê jî di wî halî da ne ku hê xwe rizgar nekirine ji şêwaza rêxistinkirina eşîretgerîya sîyasî.

Di bingeh da mijara têkilîyên navbera rêxistinên kurd, mijareke cidî ye ku divê ji alîyê akademîk û zanistî va bê lêkolînkirin. Di vê bingehê da hilkeftinên xebata zanistî pêk hatine û hene. Lê belê çî mixabîn e ku ne çonayetîya van xebatan têrî pêdivîya yekîtîyê kiriye û ne jî encamên zanistî derfet dîtine ku xwe bigihînin nîvenga sîyasî.

DEWLETA FEDERE YA KURDISTANÊ DI VAN 60 SALÊN DAWÎ da BÛYERA HERÎ MEZIN A KURDAN E

Hejarê Şamîl: Kurdan di sedsala 20an da pêvajoyeke gelek tevlihev jîyan. Em bi hêvîyên mezin ketine sedsala 21ê. Ji hêla DYA'yê va derbeyeke kuştinê hat lêdan li wê statûkvoya sîyasî ku ji hêla hêzên navneteweyî va hatibû avakirin, di destpêka sedsala 20an li Rojhilata Navîn. Dîyar dibe ku hêzên Rojavayî bi xwe re pêdivî dîtine ku wê sîstema Rojhilata Navîn hilweşînin, ku berîya sedsalekê ji hêla wan va hatibû avakirin. Li Îraqê parçekirina statûkvoyê ji bo Başûrê Kurdistanê derfetê federasyon û dewletbûnê bi xwe re anîye û hiştîye ku gotina mîna “sedsala 21ê ya kurda ye” pêş bikeve. Gelo divê mirov vê yekê bi rengê ku ev nirxandina peşveçûna sîyasî ya cîhanê ye an na bi rengê ku xwestekên me wisa dixwazin, bipejirîne?

Knyazê Îbrahîm: Ji bo ku sedsala 21ê vegere sedsala kurdan û kurd bigihîjin wan mafên xwe yên ku ji zû da maf dikin, bi zêdetirî derfet derketine holê. Mesele ev derfet raşt bikaranin e. Em nikarin qala wan bextewariyan bikin ku weke xelat li stûyê me kirine. DYA ku îroyîn hêza sêper e, destek dide ku li Başûrê Kurdistanê dewleteke kurd bê avakirin. Ev fersendeke mezin e ji bo kurdan. Ger ew destwerdana der va nebana, birayên me yên Başûrî nikaribûn xwe bigihandana vê encamê. Heman rewş ji bo parçeyên dîtir jî derbas dibe. Ji bo ku kurd bigihîjin azadîya xwe dînamîkên hundirîn bingeh in, lê bele îro

li Rojhilata Navîn ew mercên weke pêzdarez, psîkolojîyên civakî, kevneşopîyên sîyasi, çonayetîya têkilîya dewlet û gelan ku ava bûye, hiştine ku hetanî destwerdana der va pêk neyê, ji bo dema nêzîk ne mimkûn e ku li Rojhilata Navîn statûkvoya paşverû bê şikandin. Ev yek bi zelalî datîne holê ku ev pêk neyê di herêmê da sîstemên demokratîk ava nabin.

Dewletbûna li Başûrê Kurdistanê; çarenûsa gelê kurd ji binî va bandor kiriye û pêşketineke wisa dîrokî ye ku dê dehsalên pêş me dîyar bike. Dewleta Kurdistanê Federe ku bûyera heri mezin a 60 salên dawî ye, divê bê paraştin û pêşxistin. Divê hemû pîlanên xebatê yên sîyasi, çandî û civakî yên gelê kurd ku 45 mîlyon e, di xala yekemîn da cih bigire. Bawerîya min ewe ku ji vê mezintir peywîra pîroz a kurdê nûjen tune. Gava ku birayek mala xwe ava dike, birayên din alîkarî pê didin. Îro xerc, tuxle û hosteyên birayên Başûrî amade ye û temel hatîye avêtin. Birayên Bakûrî, Rojhilatî û Rojavayêbaşûrî ji bo ku avahî kamil bibe, divê şev û roj kevir rakin û xerca xwe tevlî bikin.

KURD LI QAZAXISTANÊ XWEDÎ HER CÛRE MAFÎ NE

Hejarê Şamîl: Birayek jî li dîasporayê ye.

Knyazê Îbrahîm: Belê, belê. Di pirtûka te ya dawî da cihekî mezin hatibû veqetandin ji bo têza “parçeyê pêncemîn” (dikene). Weke ku dor hatê divê ez bibêjim, di 15’ê nîsanê da li Almatê em konferanseke zaniştî-pratîk a navneteweyî bi navê “Gelê kurdê nûjen: rewşa heyî û perspektîf” li dar dixin û em pîlan dikin ku cih bidin van mijarên ku em bahs dikin. Ji ber vê çendê jî ez gazî rewşenbîr, zanyar, sîyasetvan û rojnamevanên kurd dikim ku bi tez û dîtînan xwe destekê bidine konferansê.

Hejarê Şamîl: Em li ser rewşa kurdên dîasporayê û weke şênberî jî li ser rewşa gelê me yê li Qazaxîstanê nesekinîn. Min dît ku li Qazaxîstanê ji bo pêşveçûna gelê me di warê civakî, çandî û perwerdeyî da nîvengeke erênî hatîye afirandin. Di salên derbasbûyî da li Qazaxîstanê dersên zimanê kurdî dest pê kiribû, dewleta Tirkîyê ev yek protêsto kiribû. Qazaxîstan ji wan protêstoyan bandor negirtibû û mafê perwerdedîtina zarokên kurdan paşçav nekiribû. Wisa tê fêmkirin ku ji rêgezên xwe yên demokratîk tawîz nedan.

Knyazê Îbrahîm: Qazaxîstan dewleteke serbixwe ye. Piştî hilweşîna Sovêtê serxwebûna xwe ragihand û paşê jî di warê aborî, civakî, çandî û sîyasî da leza pêşveçûneke cidî wergirt. Azadîyên sîyasî û demokratîkbûn, bi vê wateyê nasîn û sepandina mafên hindikahîyan, di van dehsalên dawî da pêşveçûnên cidî pêk hatine. Di welatê me da ji 100'an zêdetir hindikahîyên neteweyî-êtnîkî hene. Li hember mafên hindikahîyan rêzdarî, paraştin û pêşvebirina ziman û çanda êtnîkî, di bin kontrola serokkomar Nûrsultan Nazarbayev da tê birêvebirin. Birêz serokkomar, bi xwe peywîra serektîya Yekîtiya Gelên Qazaxîstanê hildaye ser xwe. Piştî hilweşîna Sovêtê tekane komar Qazaxîstan e ku mînanî komarên din ên Sovêtê pevçûnên neteweyî û êtnîkî lê neqewimîne. Di welatê me da ku ji sedî zêdetir yekaneyên êtnîkî lê peyda ne, nîvenga xweşbînîyê ku hatîye afirandin û sîyaseta neteweyî ku tê meşandin weke mînak e ji bo wan welatên ku dibêjin me bi dehsalan xwe bi sîstema demokratîk bi rê va birîye.

Li Qazaxîstanê ji bo pêşvebirina neteweyî û çandî ya kurdan ti asteng nînin. Berevajî, projeyên çandî û perwerdeyî ji hêla dewletê va destek dibînin. Li her devera ku kurd lê dijîn, di dibistanên bingeîn da dersên zimanê kurdî tene dayîn. Dîsa pirtûka min a bi navê "Zimanê kurdî" ku ji du cîldan pêk tê, ji hêla Wezaretê Perwerdehî ya Qazaxîstanê va hatîye qebûlkirin. Ev pirtûk ji bo komên 25- û 69- hatine amadekirin û di demeke nêzîk da dê bînin çapkirin û li zarokên kurd bêne belavkirin. Em

xwedî her cûre derfetên rêxistinbûnê ne. Weke hemwelatîyên wekhev derfetên me yên pêşveçûna aborî û civakî hene.

Bêguman gelek pirsgirêkên me di warê çandî, civakî û perwerdeyî da hene. Ev piranî bingeheên xwe ji me digirin. Em dikarin bi hewldaneke mezintir çareser bikin.

DOSTANÎ HÊZEKE MEZIN E

Hejarê Şamîl: Apê Knyaz, sohbeteke dirêj bû ev. Gelek mijar hene ku ez dixwazim li ser rawestim, lê divê ez wan pirsên xwe bihêlim. Ez dixwazim ku hûn bi gotinên xwe dawî li axaftinê binin...

Knyazê Îbrahîm: Di sala 67'an da helbestvanê meyî mezin Evdirehman Hejar Mukrîyanî hatibû Êrîvanê. Ez pê re weke wergêr çûme Bakûyê. Rojekê ku em di kolanên Bakûyê da dimeşîyan ji minra wiha got: “Keko, dijminên me stemkar in. Maf û peywîra me ye ku em li hember wan têbikoşin û li ber xwe bidin. Lê belê ji bo rizgarîya gelê me, divê em bi gelên cîhanê re dostanîyan ava bikin.” Ev gotin min hizirandibû. Lê belê min wê demê kûrbûna gotinên hostayê mezin Hejar baş fêhm nekiribû.

Pêşveçûnên van deh salên dawî yên têknolojîyê cîhana me biçûk xistîye. Girîngîya mirovê sîyasî û heta ya têkilîya berjewendîyê bilind bû.

Ez ne di wê bawerîyê da me ku cîhan bi awayekî dijminî nêzîkî kurdan dibe. Ruh halîyekî wisa mirovan ber bi berxwedêrîyê va dişemitîne, lê belê nabe encamwergirtina dawî. Ger di bingehe da tu lê binêrî, qasî ku tu diafirînî dostên te hene û qasî diafirînî dijminên te hene. Derfetên me yên afirandina dostan û van ji bo rizgarîya gelê me dane şixulandin, îro ji her demê bêtir in. Weke yekî ku di hemû jîyana xwe da lêkolînên wêjeyî yên mijarên dostanîya navbera gelan hilkolaye ez bibêjim, bawerîya min heye ku emê hêza mezin a dostanîyê bixin bin xizmeta azadîyê.

Sala 2006. Almaati, Qazaxistan

Yek Ji Encamên Asîmîlasyonê: Lixwenebanbûn

● Dr. Dilawer Zeraq

Asîmîlasyon, wekî demajoyeke ku destpêka wê dîyar e û dawîya wê tune ye, xwedî çend encaman e ku ji alî netewe-dewletên mêtînger ve, li ser gel-neteweyên bindest û axa wan dagirkirî, wekî amrazeke serdestî û desthilata derveyîn, bi armanca ‘wekxwekirin’ê tê meşandin. Lixwenebanbûn, yek ji wan encamên ketî behsê ye ku di demajoya pêkanînên asîmîlasyonê de, li kes û endamên neteweyên bindest (kirî) û marastî (exploited) diqewime.

Peyva ‘neban’ di ferhengên kurdiya kurmancî-tirkî de wiha tê pênasekirin: 1) “neban: wek termeke zoolojiyê û civati, lawireka mê ya nûzayi ya ku çêleyeka xwe ya sawa hinê mêtîna bî guhanê nake. (Bozarlan, 2018: 333)” 2) “neban (II): 1. alışık olmayan 2. yavrsunu emzirmeyen hayvan. (Farqînî, 2004: 1270)” 3) “neban: yê hinde tiştan na pejirînît, nemaze kewalên mê, dema kar yan berxê xwe wernagirit û nahêlit şîrê wê bixot” (Botî, 2007: 433). Di her sê pênaseyan de tiştê hevpar, jixwedûrkirina makê ya berxa xwe ye. Yanî, heyînek heye û ji heyîn (û tiştê) ji derveyî xwe re sar dimîne û jê dûr dikeve. Loma jî, em ê ji vê deqband (kontekst) û çarçoveyê bidin ser rê û wekî wateyêke mecazî, vê wateyê, ji hêla makê ve ku ji berxa xwe dûr dimîne, qebûl bikin û bi wateya ku di warê civakî de tê bikaranîn, bi kar bînin. Em ê peyva neban bi tamamî bi wateya, ‘sarbûn, dûrketin, jêçixîn, jêqetîn û jêveqetîna ji xwe, ji heyîn an jî ji tiştêkî ji xwe û nêzî xwe’yê bi kar bînin.

Di warê hîskirin û hayjêbûna heyîniyê de, jihevcihêkirina ‘ez û ew’ê çî di nav çandekê de çî jî di navbera çandan de, qada xwe berfiretir dike û di ser vê berfirehiyê re tê famkirin. Wekî mînak; mirovên ku bawerî bi dînekî tînin an jî nayînin, mirovên ku ji herêmekê ne an jî

ne ji herêmekê ne, mirovên ku maldar in an jî xizan in, mirovên ku ji heman komên etnîkî ne an jî ne ji etnîsîteyekê ne... Ev jihevcihêkirin hemû di roja îroyîn û di biwara têgihdaryê de tê li ser têkiliya ‘ez’ û ‘dîke’yê dimîne. Dîke (other), li derveyî ‘ez’ê ye û ne derbar ‘ez’ê ye. Em ê di vê qonaxê de teoriya Lacan ya neynîkê bînin bîra xwe û bi kurtasî bêjin; Ez, ji bo ku heyî be, ji bo ku were famkirin û hem ew hay ji xwe bibe û hem jî mirovên din hay ji hebûna wî/ê bibin, xwe diyar û pênase dike. Gava ew vê yekê dike, di heman demê de, xeteke û qadeke ya xwe jî diyar dike; û pê re jî xet û qada heyîna din jî diyar dike û “Ancax dikare bi pênasekirina van qonaxan bibe ‘ez’” (Kiraz, 2011: 153).

Helbet nebanbûn, ne tenê yekalî ye. Heke em nebanbûnê yekalî bifikirin û bêjin, ‘ez’ek heye û hemû heyînên ji derveyî wê ‘ez’ê neban in jê re, nexwe hemû heyîn ji bo hev an neban in an jî ne neban in. Loma jî, nebanbûn têgihêke wisan e ku berê wê bi xwenaskirinê ve ye jî. Digel wê, kirdeyek ji bo xwenaskirinê hewceyî ‘ez’ê dîtir e û divê wê heyînê jî nas bike. Hegel di diyalektîka ‘efendî-kole’yê de ev yek daniye rastê û dibêje; “Efendî kole nakuje. Ji ber ku efendî ‘xwebûniya xwe ya serbixwe’ deyndarî ‘xwebûniya neserbixwe ya kole’ ye” (1986: 143). Gava em bi baldarî li vê pênaseyê dinêrin, dibînin ku teoriya Lacan ya neynîkê û diyalektîka Hegel ji aliyê ‘hevdivêtiya kirde û tişte’yê de digihîjin hev. Em di ewledariya vê pevgihîştinê de dikarin bêjin, ‘neban(î) û nebanbûn’ ne yekalî ye, lê dualî ye; ev dualîbûn li ser dîkekîrîna (otherization) dibe xwedî bingehekê û ji bo hatina naskirinê û ji bo danîna xwebûn(iy)a xwe, -çi serbixwe çi ne serbixwe- her du alî hev divên.

Nexwe em dikarin bêjin, qonaxa dîkekirinê ji aliyekî ve demajoya nebankirinê ye jî. Ji ber ku gava kirdeyek xwe pênase dike, tiştetekê jî ji xwe re diyar dike; û bi vê diyarkirinê re tiştetekê ji xwe dûr dike; û bi vê dûrêkirinê re jî wê ji bo xwe dike heyîneke ‘xerîb, biyan, namoyî û dereke.’ Dominique Schnapper behsa vê têkiliya ku li ser neyîniyê ava dibe, dike, li ser du şeweyên vê têkiliyê dimîne û dibêje,

“A yekem, ‘Reftara ciyawazkerî ye ku cihêtiya di navbera heyînan de heyî tê çespendin. Ev ciyawazî bivênevê li ser hîma ‘kêmbûn’ê tê avakirin. Yanî gava aliyek pênaseya xwe dike, dixwaze bêje, taybetiyên erênî ku bi min re hene bi ‘heyîna din’ re tune ye” (2005: 25- 26).

Reftara ciyawazker, dîkeyê hem wekî heyîn qebûl dike hem jî wê neyîn (red) dike û van kirinên xwe jî bi dorê dike; pêşî ciyawazkirinê piştê jî neyînkirinê pêk tîne. Ev awa pêwendiya ku bi dîkeyê re tê danîn, gelek rûxîner, tuneker û neyartîhez e. Herçî şeweyê dîtir yê vê pêwendiyê ye, Schnapper di barê wê de dibêje,

“A duyem, ‘Li ser bingeha gerdûnîkerî û asîmîlekerî ava dibe. Ev reftar dibêje, mirov tenê ji ber ku mirov in wekî hev in; û bi vî awayî jî dixwaze bêje, dîke ‘ew’ê dîtir e. Yanî, ‘dîke’ divê wekî ‘ez’ê be, ya ku gerdûnî ye di nav çanda ‘ez’ê de tê asîmîlekirin. Ev jî ew şeweyê ku rengê xwe dide dîkeyê û bi vî awayî wê tune dike” (2005: 27).

Di vê reftarê de, jixwedûrkirina dîkeyê nakeve behsê. Lê belê çendî ku dîke wekî tiştetekê di nav kirdeyê de dihewe, ew çend rengê wê digire û dîsa ji rengê hebûna xwe, ji pênaseya xwe, ji hayjêbûna xwe dûr dikeve û dîke, -yanî tiştêya kirdeyê- bi awayekî ji awayan dîsa tê neyînkirin.

Me di destpêkê de gotibû, nebanbûn demajoyeke dualî ye. Heta vê derê em li ser yekalîbûnê man ku ew jî li ser ‘kirde-tiştê’ yê ava dibe ku aliyek her tim kirde aliyê din jî her tim tiştê ye, yanî dîke ye. Îcar, aliyê duyem yê nebanbûnê ew e ku; mirov bi xwe hem bibe kirdeya xwe hem jî tiştêya xwe; yanî mirov bi xwe bibe dîkeya xwe.

Di vê qonaxê de, mirovek kîngê xwe bide ber bayê guherînê hingê dikare nêzî xwe bibe û dikare bi xwe re têkiliyê ‘kirde-tiştêyî’ dayne. Gava mirovek bi hişberiyekê dikeve nav demajoya guherînê, bi vê kirina xwe re dibetiya lixwenebanbûnê jî mimkun dike. Em dikarin bêjin; her tiştê ku diguhere hin tişt û taybetiyên ji teşê û dirûvê xwe yê berê winda dike. Heke wiha ye, nexwe di nebanbûnê de jî guherînek li dar e. Guherîn, di heman demê de, kirasguhertin e jî; û ev yek hem dikare ji hêla derveyî ve hem jî ji hêla navxweyî ve pêk bê. Loma jî, heke kirasguhertin parçeyek ji guherînê be, nexwe “... nebanbûn; bi wateya giştî, bûyîna kesekî ji bilî xwe an jî veguherîna li kesekî ji bilî xwe ye...” (Timuçin, 1992: 16- 23).

Hemin ku her heyîna ku diguhere, êdî rengê xwe yî berê winda dike û dibe tiştêkî nû yê dîtir; û hemin ku “Her guherîn bi awayekî ji awayan nebanbûn e jî” (Kiraz, 2011: 161), em dikarin bêjin; mirovê lixwenebanbûyî mirovekî nû yê dîtir e jî. Pê re jî em dikarin bêjin, nebanbûna ku bi ‘bûyîna’ tiştêkî din, bi ‘bûyîna’ heyîneke din li mirovan diqewime, zêdetir ji ber bandorên derveyî in û mimkun e ku guherînên hundirîn ne li ser hîm û bingeheke xurt bin. Ji ber ku her çend di ‘bûyîne’ de guherîn hebe jî, ev guherîn ne li ser vîn û hişberiyê lixweşiyar e. Loma jî, dibe ku her guherîn ne guherîneke erênî be. An jî, dibe ku her guherîn, wekî dongiyekê, ‘nebanbûneke’ erênî bi xwe re çêneke. An jî dibe ku nebanbûna di vî warî de dikeve behsê, ji nebanbûnê zêdetir, tunebûn û windabûn be.

Her wisa, ji bo ku em karibin xweşikî ji ‘guherîn’ê fam bikin, -ya ku Kiraz behs jê dike û wateyeke erênî ya nebanbûyînê lê bar dike-, pêwîst e em berê xwe bidin demajoya ‘xweguhertin’ û ‘xweavakirin’ê. Loma jî, em ê ji serî de hizira xwe daynin û bêjin; ‘xweavakirin’ ne bi ‘guherîn’ê pêk tê, lê belê bi ‘xweguhertin-xweguherandin’ê pêk tê. Ji bo ‘xweguhertin’ê, li mirov merc e ku çandekê biafirîne da ku karibe hem têkiliya xwe ya bi xwe re hem jî têkiliya xwe ya bi xwezayê re saz bike. Ji ber ku mirov bi çanda ku afirandiye, têkiliyên xwe saz dike û çî gava dikeve qonaxa xweguhertinê, ‘xweavakirin-xwepêkanîn’ek jî li dar dixê. Li hêla din, nebanbûyîna kes û takekesan û nebanbûyîna girseyî (an jî civakî) jî hene ku hin caran di civakekê de bes beşek an jî hejmarek mirov hene ku nebanbûyîn li wan diqewime. Karl Marx, hem wekî girseyî hem jî wekî takekesî li ser nebanbûyînê disekine. K. Marx, piştî ku li ser berhênana mirovan ya bi xwe bi xwe re, ya bi mirovên din re û ya bi xwezayê re disekine û wan dadihûrîne, pênaseya xwe li ser hîma ked û berginda kedê datîne û dibêje;

“a) di pergala kapîtalîst de, kesên ku dixebitin ne di sehitiya xwe lê di sehitiya karsaz de ne, loma jî li keda xwe neban in, b) ji ber ku berhema ku kedkaran ew hilberandiye ne ya wan e lê ya karsaz e, kedkar li berhema xwe neban in, c) mirovê ku li keda xwe li berhema keda xwe neban be li xwe jî neban e, d) mirovê ku li keda xwe neban bûye li heyîn û mirovên derveyî xwe jî neban e” (Marx, 2007: 28-29-31-30).

Di pênasekirina Marx de, bala me diçe ser, ‘xwedîbûna keda xwe.’ Û hema di pey re jî gava em bala xwe didin pênaseya Hegel ku li ser nebanbûnê dibêje,

“Ez’ a ku hê negihîştîye hişberiya hebûna xwe, (tez) ji bo ku bigihîje hişberiya hebûna xwe rastî heyîna ku ne ‘ez’ e, yanî rastî dikeyê tê

(antîtez) û di dawîya vê lêraştatinê de, ‘ez’ êdî ‘ez’ek e ku gihîştîye hişberîya hebûniya xwe (sentez)” (Hegel, 1986: 33- 34).

Em dikarin bêjin, ‘he(xwe)bûniya’ ku bi pênaseya Hegel dide der û nebanbûyîn di ser wê re tê pênasekirin, li ba Marx, bi rengekî din, bi rêya kedê û ‘xwedîbûna keda xwe’ derdikeve raştê. Hegel di ser ruh, giyan û hayjihebûnaxwe re nebanbûyînê dide ber qonaxan û di dawiyê de awayekî azadiyê an jî hayjixwebûneke taybet dispêre takekesan. Marx jî vê azadiyê di ser xwedîbûna kedê re dide takekesan. Di pênaseya Hegel de nebanbûyîn takekesî ye, lê di pênaseya Marx de, nebanbûyîn hem takekesî hem jî girseyî (an jî civakî) ye.

Ji hêla din ve, ‘takekes’ carinan di nav girseyê de wekî ‘her kesî’ ye. José. O Gasset balê dibe ser vê rewşê û der heqê mirovê ku di nava ‘her kesî’ de dijî, wiha dibêje,

“Di dîroka mirovahiyê de, ji bo takekes sê qonax hene ku bi awayekî zêde û geremolî tim dubare dibin; 1) takekes heşt pê dike ku xwe winda kiriye, di tiştên derdora xwe de kûr çûye; ev dîkebûn e, 2) takekes bi hewldaneke xurt dikişê nav kozika xwe û li ser tiştên li dorhêla xwe û li ser serdestiya xwe ya li ser wan hiziran çêdike; ev yek dikûrdeçûna xwebûn(iy)ê ye, 3) takekes car din li dinyayê xuya dike û li gorî pîlana ku berê hatiye kirin, dest bi liv û tevgerê dike; ev jî çalakî, jiyana çalak, yanî praxis e.” (Gasset, 1995: 38)

Li ser van peytên Gasset bala me car din diçe ser pênaseya ‘jixwedûrketina’ ku Hegel behs dike. Ev pênase li ba Gasset dibe ‘xwejêdûrxistîneke bi (xwe)hişberî’ û ‘lixwevegerîna’ Hegel ku bi bandora tiştên derveyîn pêk tê li ba Gasset bi (xwe)hişberî diqewime û bi ‘çalakî’ li xwe vedigere, xwe heyî dike û nav lê dike ‘çalakiya

jiyanê-praxis'. Her wiha, Gasset bi van peytên xwe re bala me dibe ser takekesê di nav girseyê (civakê) de û em pê dizanin ku; gava mirov di nava 'her kesî' de ciyek bide xwe û piştî xwe li raştiya heyî (an jî li heqîqetê) bizivirîne, li xwe neban dibe. Yanî Gasset jî, bi wateya lêçûnê (dirûvpêketinê) û bûyîna wek dîkeyê; 'bûyîna wek her kesî, bûyîna wek dorhêlê û bûyîna kesê ji derveyî xwe', wekî (li xwe) nebanbûyîn qebûl dike.

Yek ji hêmana ku têkiliyeke xwe ya nêz bi nebanbûnê re heye, çand e. Ji ber ku "Çand, awayekî mirovîkirina xwezayê ye" (Uygur, 2003: 17) ew bi xwe dibe kan û kewara nebanbûnê. Loma jî, di heman demê de, çand; warek e ku mirov bi xwe diafirîne, ava dike û tê de dijî. Ê em dikarin bêjin, çand, wekî berhemê mirovan, ne xwezayî ye jî. Hemû tiştên di vê berhemê de ji xwezayê dûr in loma jî nebanbûn bi mirovan xuya dike û derdikeve raştê. Her wiha, mirov gava çandê diafirînin, li xwezayê neban dibin. Bi vê wateyê, çand qonaxa tiştêbûnê ye jî. Mirov ji bo ku xwe ava bikin, dikevin nav hin çalakiyan; çanda ku diafirînin, bi çalakiyên mirovane yê "bi rêya ziman, dîn, mîtos, huner, zaniştê" (Cassirer, 1980: 71), ji nifşekê vediguhêzînin nifşa dîtir û hebûna xwe, xwebûna xwe, hayjixwebûna xwe û çalakiyên xwe didomînin. Di domana vê demajoya veguhestinê de, çand jî mirovan bi pêş dixê û ji ber ku "Çand, helûmerca sereke ya hebûn(îy)a mirovan e" (Uygur, 2003: 18) bi pêdeçûna dem û qonaxên veguhestinê re, çand û hemû hêmanên wê, dibin rengêkî taybet ya hebûna takekes û civakê. Em dikarin li ser van pêzanînan hizirekê ava bikin û bêjin; hemin ku çand yek ji taybetiyên xweser û sereke ya civakan e û her civak xwedî çandêke taybet e; û ji ber ku her gel û komên etnîk, bi awayekî ji awayan û li gorî xwe, têkilî bi xwezayê re daniye û destkariyên

xwe jî li gorî wê pêk aniye, jihevcihêtiya di navbera civakan de heyî jî diyardeyeke ne xwezayî ye. Loma jî divê guherînên ku di çanda civakê de çêdibin dîsa bi destê endamên wê civakê ve bîr pêkanîn û çî gava, ji der de, ji alî çanda serdest ve, destkarî li çandekê were kirin, wê gavê çilvirîna (degeneration) wê çandî dikeve behsê; û çanda destkarî lê hatî kirin, bi hêmanên ku ‘ne jê ne’ û dikevin nava wê, diçilvire; ji kan û sedemên xwe yê afirînê dûr dikeve û bi her qonaxê re jî hêmanên wê yê resen tî tunekirin û windakirin; helbet ne tenê hin hêman tî windakirin, di heman demê de civakê (û pê re jî takekes) bêbîr û bêdîrok tî hiştin. Wekî dongîya vê kurte-nirxandina xwe, em dikarin bêjin: Windakirina çandan û pê re jî bêbîrhêlan û bêdîrokhêlana takekes û neteweyan ne bi pêwendiyê xwezayî ye; bi destkariya hêzekê pêk tê ku “Çand, bi demê re, bi awayekî êrîşkar, bi netewe an jî netewe-dewletê re tê bilêvkirin; û dibe kana zanavê (identity) û ‘em’ê ji ‘ew’ê cihê dike.” (Said, 1998: 4) Tundiya ku E. Said bi gotina ‘êrîşkar’ behs jê dike, kana sereke ya pêkanînên serdestiya mêtînger e. Serdestiya mêtîngeriye, serweriya nirxên çandên xwe li civak û komên etnîkî yê bindest ferz dike û pê re jî çanda gelê bindest bîrîrx-bêqîmet dike. Ji ber ku çanda gelê bindest jî destkariyê dîrokî ye li ser xwezayê û bi qonaxên dîrokê re hatiye afirandin û ji ber ku serdest tu serwerî li ser xwe qebûl nakin û “dixwazin çanda xwe di navenda jiyanê de bi cî bikin,” (Fromm, 1981: 48) mêtînger û desthilatên mêtîngeriye her tim di nav hewldanê de ne ku destkariyê li çanda bindestan bikin. Ev destkariyên ku di her helûmercê de, bêtir bi rêya ziman tî pêkanîn, derbeke taybet li hiş û bîra mirovên bindest dixin û ji demekê û şûnde jiyar û ezmûnên wan “li bêjînga bîr û hişberiya wan nakevin; û dimînin di qada derhiş de” (Fromm, 1981:

54) û her ku diçe ‘jêdûrbûnek’, ‘hayjênebûnek’ û ‘neçalakiyek’ê ava dikin bi mirovê bindest yê maraştî re û wekî encama vê qonaxê berê takekesên bindest yê maraştî, bi alî lixwenebanbûnê ve diçe.

Ji ber ku ziman hêman û hilgireke (carrier) sereke ya çandê ye, mirovê bindest yê maraştî, bi gelek navgînên asîmîlasyonê; bi taybetî bi tundiya ku bi ‘kêmnirxkirina neteweyî û nîjadî’ tê meşandin, ji hebûna xwe, ji hêmanên hebûn(iy)a xwe sar dibe, jê dûr dikeve û piştî bihurîna di qonaxekê re, li çand û zimanê xwe neban dibe.

Çavkanî

- Botî, Kamêran (2007) Ferheng, Kurdî-Kurdî, Stenbol: Weşanên Do, çapa yekem.
- Bozarslan, M. Emin (2018) Ferhenga Kurdî, Stenbol: Weşanên Deng, cildê sêyemîn.
- Cassirer, Ernst (1980) İnsan Üstüne Bir Deneme, (Çev. Necla Arat), İstanbul: Remzi Kitabevi, 1. Basım.
- Farqînî, Zana (2004) Ferhenga Kurdî-Tirkî, Stenbol: Weşanên Enstituya Kurdî ya Stenbolê, çapa yekem.
- Fromm, Eric (1981) Psikanaliz ve Zen Budizm, (Çev. İlhan Güngören), İstanbul: Onur Basımevi, 1. baskı.
- Gasset, Ortega, Y., (1995) İnsan ve “Herkes”, (Çev. Neyire Gül Işık), İstanbul: Metis Yayınları, 1. Basım.
- Hegel, Georg, W. F., (1986) Tinin Fenomenolojisine İlişkin Temel Düşünceler, (Çev. Nejat Bozkurt), İstanbul: Remzi Kitabevi, birinci basım.
- Kiraz, Sibel (2011) ‘Yabancılaşmanın Kökeni Üstüne’, FLSF (Felsefe ve Sosyal Bilimler Dergisi), Güz, sayı 12.
- Marx, Karl (2007) Yabancılaşma: 1844 El Yazmaları, (Çev.

Kenan Somer, Ahmet Kardam), Ankara: Sol Yayınları.

- Said, Edward (1998) Kültür ve Emperyalizm, (Çev. Necmiye Alpay), İstanbul: Hil Yayınları.

- Schnapper, Dominique (2005) Sosyoloji Düşüncesinin Özünde Öteki ile İlişki, (Çev. Ayşegül Sönmezay), İstanbul: İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları.

- Timuçin, Afşar (1992) 'Yabancılaşma Sorununa Genel Bir Bakış', Ankara: Felsefe Dünyası Dergisi, Türk Felsefe Derneği Yayını, sayı 5.

- Uygur, Nermi (2001) Kültür Kuramı, İstanbul: YKY Yayınları, birinci basım.

Ferhengoka Têgihî

Berhênan: manufacture, production, üretim

Ciyawaz-cihêwaz: discrete, different, farklı, ayırık

Demajo: procces, süreç

Derbar: regardind, about, dair

Dike: Other, öteki

Hişber: conscious, bilinçli

Hişberî: consciousness, bilinç

Kirde: subject, özne

Marasî: exploited, sweated, sömürülen

Nebanbûn: alienation, yabancılaşma

Şêwe: style, form, biçim

Tişte: object, nesne

Xwebûn(î): entity, self, kendilik

Zanav: identity, kimlik

هه و النامهه كئيب

Qaçaxê kurê Şebab

- Berhevkin: raper ozeri

Qaçaxê mirad di sala 1914an de li bajarê Qersê yê Kurdistana Osmanî hatîye dinê. Temenê wî çar sal bûye ku leşkerê Osmanî yê şikestê Şerê Cîhanê yê Yekê, di sala 1918an de êrîşên hovîtî birin ser kurdên navçeya Qersê. Mala bavê wî berê xwe da Ermenîstanê û li navçeya Elegezê bi cih bû. Qaçaxê zarok bextê wî jê re yar bû, gelek li wê navçeyê nema û bar kirin û çûn bajarê Tiflîsê yê paytextê Gurcîstanê. Deh sal xwendina seretayî û amadeyî li Tiflîsê di xwendegeha rûsî ya hejmara 47an de tamam kir. Vêca ji bo xwendegeha zanîngehê tamam bike çû Êrîvanê, di destpêkê de li Êrîvanê sê salan bû xwendekarê Enstîtûya Ziman û Edeba Rûsî, piştî enstîtûya amadekirina mamosteyên zimanê kurdî di wî bajarî de tamam kir. Piştî vê du salan li bajarê Lenînanê yê Ermenîstanê mamosteyîya xwendegeha seretayî kirîye.

Di sala 1939an de Qaçax di Rêxistina Xortan a Lenîn de bû. Wê salê bû partîzan û dest bi perwerdeya şerê partîzanî kir. Di sala 1941an de ku Almanyanê êrîşê ser Rûsyayê kir, di şiyana wî de bû di enîya wan şeran de roleke mezin bileyze. Di beşekê zêde yê erdê Çekoslovakyayê de di nav rêzên leşker de bû. Di dagirkirina bajarê Berlînê de yek ji wan serbazan bû ku alaya Sivaştîkaya Almanya Nazî ber bi jêr kir. Piştî şer Qaçax heta sala 1958an di rêzên Leşkerê Sor yê Rûsyayê de ma. Wê salê midetê sal û nîvekê di beşê kurdî yê Radyoya Êrîvanê de xebitî. Di sala 1959an de guheştin ji bo rojnameya Rya teze û bû endamê desteya nivîskaran. Nav navan re dibû sernivîskar, ji ber ku endamên desteya nivîskaran ên rojnameyê yek li pey yekê her yek jê ji bo midetekê dibûn sernivîskar, bi vî awayî Qaçax di vê rojnameyê de kar kir û heta dema xanenişînê û dawîya jiyana xwe.

Qaçax di şer de du caran birîndar bûye, şeş madalye wergirtine, bilindtirînê wan madalyaya “Stêrka Sor” e. Ji ber wê sebebê midetê zêde ya jiyana xwe bi rojnamegerîyê re mijûl bûye, peywendîya wî bi çap û weşanê ve bi hêz bûye. Di amadekirina kitêbên hevrêyên xwe de ji bo çapê, di warê nivîsandina pêşgotin û redakteyê de gelek alîkarîya wan kirîye. Hewl û xebata Qaçax di hinek nivîsên Semendê Siyabendov, Mikaêlê Reşîd, Hecîyê Cindî, Karlênê Çaçan û hwd de diyar e. Zanîna kurdî, rûsî, ermenkî, gurgî û azerî bi xwendin û nivîsandin, alîkarîya wî kirine ku di hemî kar û barên xwendewarîyê de bi serketî be.

Piştî jiyaneke tijî ji xizmeta rewşenbîrî û dahênana edebî, Qaçax dewlemendîyeke rengîn û bi feyde ji bo neteweyê xwe di cih de hişt ku di sala 1992an de li bajarê Êrîvanê koça dawîyê kir.

ŞIIRÊN WÎ

Qaçax ji zaroktîya xwe ve hogirê edeba millî ya devkî ya dewlemend a kurdî bûye. Xwendina nû û dîtina bajarên mezin û zanîna gelek zimanan, zemîn jê re xweş kirin ku ji bo pêşxistina edeba kurdî ya nû li welatê Qafqasya Rûsyayê ji dayîk bûbû roleke giring bileyze. Hemî şîirên wî li ser kêşa hêceyî ya xwemalî ya kêşa dirêj in, kêşe piranîya hêceyan kert dike. Di qafîyeyê de şareza ye. Bi giştî şîirên wî di warê qafîyeyê de li ser destûra “şîira nû” dimeşe, yanî qafîye gelek renga û reng in. Qaçax hewil daye ji bo rewanî, ritm û ahengê şîirê li ser bingehê yekîtîya qafîyeyê dane. Ev ji alîyê wî ve ji biyanîyan nehatîye wergirtin belko dahênana wî bi xwe ye.

Yek ji karekterê giring yê şîira Qaçax ew e ku hewil daye zimanê şîirê dewlemend bike, bi vê gelek bêjeyên ferhengê û termên peywendîya wan bi pîşesazîyê ve hene anîne nav şîirê. Bi vê hinek ew şîirên nivîsandî yên bi qîmet ji şîira millî ya devkî dûr xistîne û bi vî awayî bêhna medenîyetê ji şîira wî tê. Ev ji bilî gelek termên nû bikar anîye, ku peywendîya wan bi jiyana sosyalîzma wê serdemê ve hebûye ku kurdên Qfçasyayê tê de jiyane.

Şîira Qaçax bi giştî ji mijara lîrîk û poyemê ne. Lîrîkên wî di warê hejmara rêzan de kurt û dirêj tê de hene. Herçî poyemên wî ne jî dirêj in. Bi naverok hinek jê ji edebîyata millî ya devkî hatine wergirtin, lê şair huner daye nîşan û berhemêke nû ava kirîye. Beşek din van poyeman ji dahênana şair bi xwe ne û piranîya wan ji jiyana kurdî hatine wergirtin. Ji poyemên sipehî û rengîn navê van dikevin ber çav: Çîrokên Mîrza Mihemed (1936); Leylê (1948); Qadirê Nêçîrvan (1960); Kilama Êgrîdaxê (Agri Daxi) (1962); Gelîyê Elî Beg (1965).

Li ser wê çîroka navê wê Gelîyê Elî Begê Kaçax dibêje: Di sala 1961an de ku Şoreşa Îlonê ya Kurdistana Iraqê dest pê kir pêşî wekî kurdekî, vêca wekî rojnamenivîsekî rojane ez evdalê wê bûm nûçe, agahî û bûyerên şoreşê seh bikim, piştî ew nûçe bûn îlham û ev şîir ji dayîk bû.

Di warê naverokê de şîira Kaçax hemî milekî jiyana kurdên wî welatî girtîye. Bi giştî hemî ji hêlm û nefeseke geşbînî zayîne û ji reşbînîyê dûr in. Parêzgarî bi ûrf û adet û exlaqê kurdî girtîye. Soza li hemberê îdeolojîya sosyalîzmê kûr e, rizgarîya kurdan di wê de dîtîye. Qaçax yek ji xwendewarê diyar ê kurd ê bi manaya entelektûelîya ewropî ye, lê li gel wê jî kurdîyê wenda nekirîye.

NIMÛNEYÊN ŞIIRA WÎ

Qaçax di lîrîkekê de wiha dibêje:

Wexta ez te dikim gazî

Hezar dengî û avazî

Ez sotim avirê nazî

Nizanim diha çi dexwezî?

Xewta ez bûm teyrê bazî

Tu ku votka gerden gazî

Pey te firîm bi perwazî

Bê feyde ye çi dexwezî

Ser te da tîm bi dilsazî

Lê tu min ra nabî razî

Ev bû nolanî canbazî

Nizanim diha çi dexwezî

Şair bi van bêjeyên sade û gelek bi liv ji dilberê hîvê lava dike, ecêbmayî maye nizane ew nazenîn çi jê dixwaze, bi hemî awayî dixwaze razî bike, dixwaze bizane bi çi razî dibe. Ew nehînî ne, her ew nehênîye jî bûye sebebê sipehîtiya şîrê. Ji bilî vê yekîtiya qafiyeyê cure sipehîtiyekê di warê rewanbêjî, rîtm û mûsîqayê ve daye lîrîkê.

Li ser destûra berê lîrîkekê ji bo gul û insên hûnandîye:

Tûmê gulê ev sitirîne

Lê gulê ra dibêjin gul

Gul ku teze pişkivîne

Hemin wan re dibêjin gul

Hin ew sor in, hin spî ne
 Dîsa wan ra dibêjin gul
 Bîna xweş meriv hiltîne
 Hema ji bînê dibêjin gul
 Wexta belg lê xeyrî ne
 Jê ra dîsa dibêjin gul
 Çimkî şûret lê gulî ne
 Lema jê ra dibêjin gul
 Lê tu meriv bidûmîne
 Ku te ra jî bêjin meriv
 Hurmet, siyanetê dest bîne
 Ku te ra tim bêjin meriv
 Şûreta xwe neyêxîne
 Ku te ra tim bêjin meriv
 ‘Emr boy weten nehêvjîne
 Ku her dera bêjin meriv
 Mervî, meriv bimîne
 Ku bi ku bar bêjin meriv

Şair mijûlê miqayeseyê ye, di warê carîkirina “gul” û “meriv”ê vê şîirê de ji babetê awazê ve, di wê de yekîtiya qafiyeyê bikar tîne. Di manayê de sifetên sipehî yên gulê dibijêre, çi sifetê têke rexê wê her gul e, ji bo insên jî tenê sifeta başiyê hildibijêre, yanî çi kesê xwedîyê wê sifeta baş be mirov e, eger nebe ne mirov e.

Di lîrîkekê de şair behsa “bihayê şîrê/qelen” ya di nav civata kurdî de dike

Hey qelen, qelen urit te biqe
Çi mîletê kurd bûyî teşqe
Çiqas qîzêd can çi xortê telîyan
Miraz çevda man tu bayisê wan
Çiqas dilê geş xort û qîzêd neder
Hevûdu hebandin bi hev sewdaser
Evîntî li wan nolê Mem û Zîn
Tu Bekoyê wan mexenetî kîn
Bes e, lo qelen, urit te biqe
Çi bûyî bela, bûyî teşqe

Şair di vê lîrîkê de li dijî pereyê şîrê (qelen) sekinîye, ev yek ji pîrsgirêka herî giring a kurdewarî ya wî welatî bû. Nivîskar û şairan bi şiir, çîrok, roman û dramayên şanoyê dijîtiya vê ûrf û adetê paşvemayî ya civatê kirine. Ji ber ku wê rewşa maddî heta derecekê serûbin kirîye, niha qelen ewqas zêde nemaye, lê kesên wisan hebûn vê exlaqekî baş hesêb dikirin û wekî ûrf û adeteke neteweyî ya taybetî ya kurdan lê dinêriyan, ji ber wê bû xwendewaran hewil didan xelkê tê bigihînin ku qelen adeteke paşvemayî ye û pêwişt e ji bîngeh ve bê rakirin, ji ber ku keç insan e û insan jî nayê firotin.

Qaçax ji bo koça dawîyê ya nivîskar û şair Wezîrê Nadîrî wiha dibêje:

Bin şûşê da danye şîklê wî ber min
Xudaneke sar daketye li ser min
Ew dikene ez mirûz im seba wî
Min dipirse ez nadimê caba wî
Berê da em bira bûn dil helal

Nolê şirkê avê ji kanya zelal
 Ez sond dixwim vira li ser şiklê te
 Ji hurîya çetr kenê heru ‘eqlî te
 Bi evînt weten hiz kin ji vêna te
 Mi be serkin em her cara nêta te

Kuştina şair û nivîskar Wezîrê Nadirî ya di sala 1946an de ji alîyê dijminê desthilata Sovyetê û neyarê kurdan ve di nav kurdên Qafqasya Rûsyayê de bûyereka giring bû. Tesîreke mezin kiribû li ser dil û hinava xelkê. Qaçax hevrêyê dilsoz ê Wezîr bû, di vê lîrika xemînîyê de evîntîya biratîyê ji nav hinava wî diherike û ji Wezîr re neqil dike û naçar bûye li gel wêneyê gotûbêj bike û jê re bilorîne.

Di şîireka navê wê “Klama Îgrîdaxê” de Qaçax wiha dibêjê:

Delo, lo, lo , lo, lo, lo wayê, li min wayê
 Îsal heft salê teşkîleta kurdan e
 Li bereka Îgrîdaxê ne tê kuştin, ne tê rayê
 Dinê, mêr dizanin nav, dengî Birahîmê çê
 Ferzende Hesên Nûrî – Şêx Zahir
 Bela bûye dozde qralê ecnebî li dinyayê
 Gelo me nizanibû şert – şûretê
 Dewleta Romê wê li me ha be
 Em ê cabekê bidenê, bila êla kurda
 Li Enadolîyê rabe
 Heyfa min tê bereka Îgrîdaxê
 Li teşkîleta kurda, nalîyêd ‘eşîra
 Na wella dîsa bavê ‘Edo, kekê Memê

Ne li nav e

Dilê min tu dilî nehebîne

Dora koçka kekê ‘Edo Gulê bîne

Heyfa min tê bereka Îgrîdaxê

Li teşkîleta kurda, li alîyêd ‘eşîra

Na wella dîsa kekê ‘Edo

Ev tu nîn e

Klama Îgrîdaxê poyemek e ji zêdetirî dused rêz şîir pêk hatîye. Qaçax di sibata sala 1962an de li Êrîvanê hûnandîye. Çîroka şîirê behsa şoreşa kurd a di sala 1930an a di bin fermandeya Îhsan Nûrî Paşa de dike. Tirkên Kemalîst bi agir û hesin gelek kes kuştin, zêde kes koçber bûn, serekê şoreşê pena bir ber Îranê û li wir bû penaberê siyasî.

Ev peçeşîir pêşgotina poyemê ye. Dahênana şîira Qaçax di wê de ye, ev pêşgotin li ser destûra “lawik”ên bakurê Kurdiştanê û “heyran”ên başûrê Kurdiştanê hatîye danîn. Di xwendinê de bi eşkere diyar e wekî tu bêjî gundîyekî millî yê nexwendawar vê lawikê hûnandîye, lê ji naveroka wê ev derdikeve ku xwedîyê wê rewşenbîrekî zana û xwedî şîyan e. Mebesta şair ji Hesên Nûrî, Îhsan Nûrî Paşa ye. Îbrahîm û Şêx Zahir dibê yaverên Îhsan Nûrî yan cengawerên şoreşê bin. Her wiha navê ‘Edo û Memo derbas bûne, bêguman ev jî cengawerên şoreşê ne. Enadol jî navê coxrafya beşê Asyayê yê Tirkîyê ye, bakurê Kurdiştanê hemî di wî beşê de ye.

Qaçaxê Mirad, şairekî rind û rewşenbîrekî berçav û rojnamenivîsekî zîrek bûye. Midetekî zêde jiyana xwendewarîyê di rojnameya Rya teze de derbas kirîye. Yek ji wan şairan e di şîirê de

---

**Mîr Celadet
Bedirxan. Mîrê Ziman û
Alfabeya Kurdî**

■ Konê Reş

Gelên xelkê xwe bi mirovên xwe, yên şareze, zane û mêrxas pesin û paye dikin. Ewên ku gelên wan sûdeyek ji wan dîtibin, çi di warê hilgirtina tivingê de û çi di warê hilgirtina pênuş û xamê de. Lê mixabin em gelê kurd di vî warî de jî paşketî mane. Bêguman sedemên vê yekê jî pir in. Qey ev jî Qedera me kurda ye?

Di roja 26ê Gulana 2023an de, (130) sal di ser rojbûna rêberê zimanê kurdî, Mîr Celadet Bedirxan re derbas dibe. Gelo kesî gotiye emê vê roja p'roz bi bîr bînin an haziriya xwe û vê rojê bikin? Tevî ku bêtir ji 10 navendên kulturî û çandî yên kurdan, di van salên dawî de, çi li welat û çi li derveyê welat be hatine dameziran. Roja îro dor 20-30 kovar û rojname hene ku bi wê alfabeya ku wî ji zimanê kurdî re bijartiyê têne weşandin. Ew alfabeya ku 13 salan pêre dirêj kir û bi wê alfabeyê di Gulana 1932an de hawar û gazî li kurdan kir û got:

Bavo li dinê ji me kêmtir kes nemaye, heçî millet hene tevde bûne dewlet û hikûmet, xwedan kitêb û dibistan. Bi tenê em milletê kurd bi şûnde mane, reben, feqîr, nezan, belengaz di destê xelkê de lihîstok. Xelkê hevсарê me kiriye destê xwe li gor kêf û menfîeta xwe, berê me ji bakur dide nîvro, ji rojave dide rojhilat, ji lewra divêt em jî bixebitin, xelkê xwe hînî xwendin û nivîsandinê bikin, vî milletê belengaz ji tariyê xelas bikin, berê wî bidin tav û ronahiyê. (1)

Mîr Celadet yê ku li ser rêk û şopa apê xwe (Mîr Miqdad Medhet Bedirxan) dilivîya, hawar û gaziya wî ji ya apê wî bû. Ew apê ku di roja 22ê Nîsana 1898an de, anku ji berî 125 salan ve, yekemîn Rojnameya kurdî li Qahîre bi navê “KURDISTAN” weşandiye, di nav kurdan de belav kiriye û gotiye:

Gelî mîr û axano, kurmancino! Qenc bizanin, xwendin, ilm û marifet li dinya û axretê rûyê mirov sipî dike. Niho zaroyên xwe bi elîmînin ilm û marifetê. Hûn bi xulaqeta xwe şûcah û cesûrin. Hekê hûn bibin xweyî ilm, hûnê ji dinê hemiya xurttir, dewlemendtir bin. (2)

Ma negereke ku ev navendên çandî, kovar û rojnameyên kurdî, li dor jiyan û ramanên vî kesî rawestî, nav û nîşanên wi di nav gelê wi de belav bikin, da ku xelkên wî, ji nêzîk ve, wî nas bikin, serwextî xebat û berhemên wî bibin, navê wî ji tariya salan derkeve ronahîya rojên îro.

Di baweriya min de, yê ku li kevnê xwe nepirse û neparêze, zore ku karibe di pêşerojê de, tiştêkî durîst û aktîv ji gelê xwe re pêşkêş bike. Vêca gereke em guhdariyê li vê yekê bikin, li wan mirovan miqate bin û gelê xwe serwextî jiyan û xebata wan bikin. Fermo bi kurtebirî jiyan û xebata Mir Celadet Bedirxan.

Tevî ku mirê dûmahiya welatê Botan, Mir Bedirxanê Azîzî sala 1868an, di sirgunê de li Şamê, çûye ber rehma Xwedê, lê siltanê Osmanî rê neda kurên wî bi vegera warê bav û kalan “Cizîra Botan”. Pira-niya kurên wî kirin hakim, walî û paşa, lê li derveyî welatê wan, da ku ji şer û bela wan xelas be.

Hingê, Mîr Emin Alî, bavê Celadet, kurek ji wan kuran bû, para wî hakimiya cezayê bû li Stanbolê. Di roja 26ê Nisana 1893an de Xwedê kurekî didêyê, navê wî dike “Celadet”, bi wateya sebir û samanê. Ji ber ku bi hêvî bû rojekê vegere welatê xwe Botan. Vêca sebir û saman dikişand. Lê mixabin, ew hêviyên wî di sala 1926an de, li Misrê, bajarê Qahîreyê, pê re çûne gorê.

Di nav salan de, kurê wî Celadet, ew hêviyên bav û bapîrên xwe, bi xwe re hilgirtin û hilanîn û di ber wan de xebitî ta roja dawî ji temenê xwe. Mîr Celadet bi bav, ap, pismam, bira û welatparêzên kurdan re beşdarî di avakirina komeleyên kurdî yên pêşî de li Stenbolê kir. Di sala 1914an de, beşdarî di şerê cîhanî yê yekemîn de li eniya Qefqasê kir, ta ku di Tebrîz û Bakoyê de derket.

Di sala 1919an de, digel birayê xwe Dr. Kamîran, Ekremê Cemîl paşa û Fayîq Tewfîq ji Silêmaniyê (Pîremerd), bi mêcer Newêl yê inglîzî re li bakurî Kurdiştanê geriya, da ku daxwazên gelê kurd berî morkirina peymanê Sîverê, di navbeva hevalbendan û dewleta Osmanî de nas bikin. Di sala 1922-1923an de Mîstefa Kemal paşa fermanek bi kuştin û sirgunkirina malbata Bedirxaniyan û welatparêzên kurdan deranî, vêca ji neçarî wana tirkîye li şûn xwe hiştin û bi şar û welatên dinyê ketin. Hingî, Celadet û van birayên xwe: Kamîran, Tewfîq û Sefder di Almaniya re derketin, bavê wî Emîn Alî Bedirxan û birayê wî yê mezin (Sureya Bedirxan: Dr. Bileç Şêrko) di Misrê, bajare Qahire re derketin.

Mîr Celadet li Almaniya, xwendina xwe di parêzeriyê de bir serî û dest bi xwendina doktorayê kir. Lê dema ku şoreşa şêx Saîdê Pîranî di sala 1925an de destpê kir, xwendina xwe li rexekî hişt û xwe bi şoreşê ve gîhand. Mixabin ew şoreş ne di çax û demê xwe de destpê kiribû û dawî bi hovîtî hat perçiqandin. Mîr Celadet jî, polîpoşman careke din zîvirî Almaniya ku xwendina xwe di doktorayê de bibe serî. Lê nexweşî û mirina bavê wî li Qahîreyê di sala 1926an de, ew derfet nedayê..

Di sala 1927an de Mîr Celadet û Memdûh Selim Beg Wanlî, bi alîkariya ermenan û beşdariya gelek welatparêz û serokên eşîran komeleya” Xoybûn” li Libnanê damezirandin. Di sala 1929-1930yê de, endamên komeleya” Xoybûn” li Sûriyê xwe ji alîkariya şoreşa Agrî re amade kirin, ku ji sînorê Sûriyê ve êrîşî tirkan bikin û bavêjin ser Mêrdinê, Midyadê, Êrfa û Cizîrê, da ku akama artêşa tirkan ji ser şoreşvanên Agrî sivik bibe. Lê sed mixabin wek ku Mîr Celadet û hevalên xwe dixwestin bi wan re neçû serî. Ji ber nakokiya axa û begên Binxetê û nerazîbûna wan ji hev. Vêca Mîr Celadet ji neçarî, wî û çend hevalan xwe bi şoreşa Agrî ve gîhandin, da ku li kêleka Îhsan Nûrî Paşa, Îbrahîm Hesko Têlî û hevalên wan bin.

Lê sed heyf û mixabin, ew şoreş jî, bi hovitî û tundî hat qurmican-
din, serokên wê jî, ji neçarî xwe li îranê girtin û Mîr Celadet Bedirxan
di gel wan. Li Tehranê, Mîr Celadet ji şah Riza Pehlewî alîkarî xwest,
lê şah Riza xwe neda ber tiştêkî, tiştê ku xwe da ber, ji Mîr Celadet
xwest ku bibe şalyarekî Îranî li dewleteke Ewropî. Mîr Celadet bi vê
pêşniyara wî razî nebû. Vêca Riza Pehlewî ew bi darê zorê ji tixûbên
Îranê derbasî Îraqê kir. Li Îraqê, hikumeta ingilîzî şerê kurdan dikir,
dema sehkir ku mîr Celadet li Bexdayê ye, rêtingê jêre çêkirin. Ji ber
ku Mîr wek semboleke netewî ya kurdan bû. Û dawî Mîr ji neçarî, ji
Iraqê derket û vegeriya Sûriyê/ Şamê. Li Sûriyê hikûmeta firansî, ew
û hevalên wî kirin bin rûniştina zorê de.

Di roja 16ê Nîsana 1929an de, Mîr Celadet Alî Bedirxan dibe yak ji
endamên Sendîkaya Parêzerên Beyrûtê. Hingê Sûriye û Libnan di bin
desthilatiya Fezansîzan de wek yek dewletê bûn.

Di sala 1931ê de Mîr Celadet bi serokên êl û eşîrên kurdan re, ko-
melayek bi navê “Civata alîkariyê ji bona kurdên belengaz li Cizîrê”
damezirand. Ji bona alîkariya wan kurdên ku ji tirkiyê mişextî û sirgunî
binxetê bibûn.

Di sala 1931ê de jî, Mîr destûra kovara xwe HAWARê, bi zimanê
kurdî tîpên latînî ji hikumeta Fransîzî di Sûriyê de distîne û di roja
15/5/1932an de hejmara pêşî ji kovara xwe Hawarê li Şamê çap dike û
di nav kurd û biyaniyan de belav dike. Di rûpelên wê de hawar û gazî li
kurdan dike û dibêje:

Hawara me berê her tiştî heyîna zimanê me dê bide naskirin lewma
ku ziman şerta heyînê ya pêşîn e. (3)

Û di kovara Hawarê, hejmara 27/1941ê de wiha dibêje:

Kuro eyb e, şerme, fihête, an hînê xwendin û nivîsandina bi zimanê xwe bibin, an mebêjin em Kurd in. Bê ziman Kurdîtî ji we ra ne romete, ji me ra rûreşîyeke giran e. Heyf û xebînet û hezar mixabin, nemaze ji wan ra ko bi zimanên din dizanin bixwînin û binivîsînin û alfabêya zimanê xwe hêj nas nakin.

Ew cara pêşîye ku alfabêya kurdî latînî berdestî zimanê Kurdî dibe. Di gel kovara “HAWAR”ê, di roja 1/4/1942an de, mîr Celadet kovareke din bi navê “Ronahî” xwerû bi kurdîya latînî çap û belav dike. Ji ber nebûna nivîskaran, Mîr Celadet bi bêtîrî “15” navan di van herdû kovarên xwe de dinivîsîne. Nedixweşt ku biyanî zanibin ku bi tenê ew û birayê xwe (Dr. Kamîran) tev babetên van kovaran dinivîsînin. Paşê Mîr di nav gelek kesan de, ew dehif dan ber nivîsandina bi zimanê kurdî. Di roja îro de gelek ji wan nav û deng dane wek: Cegerxwîn, Osman Sebrî, Qedrî Can, Mîstefa Ehmed Botî, Hesên Hişyar... Hingê jî, gelek kesên bi nav û deng di kovarên wî de nivîsandine wek: Goran, Bêkes –Ihsan Nûrî Paşa, Evdulrehmanê Eliyê Ênis, mele Ehmed Nami û hwd.

Mîr Celadet, di ber çapkirina herdû kovarên xwe re pirtûkxaneyek bi navê Pirtûkxana Hawarê vedike û bi navê wê pirtûkxaneyê 20 pirtûk çap dikin, diwana Cegerxwîn a yekemîn: Pirîsk û Pêt “ yek ji wa ye. Hem jî Mîr Celadet pêşgotina vê diwana Cegerxwîn dinivîsîne.

Di sala 1935an de bi dotmama xwe “Rewşen xanim Bedirxan” re dizewice. Ji zewaca wan kur û keçek li wan zêde bûye, kur navî wî “Cemşîd” e di sala 1939an de çêbûye, doktor bû di bijîşkiyê de, jiyana xwe li Almaniya derbas dikir, di sala 1999an de li Brazîl çûye ber dilovaniya Xwedê. Lê keça wî navê wê Sînemxan e, kebanîya nivîskarê kurd ê rehmetî Selah Saadella ye, niha li Hewlêrê dimîne. Mîr Celadet bi van zimanan zanîbû: tirkî – inglîzî – firansî – farisî –rûsî-yûnanî- almanî-erebî û zimanê kurdî, zimanê axaftinê bû li mala wî.

Eger mirov li dîroka malbata Bedirxaniyan vegere û berpêl bike, wê bibîne ku piraniya Bedirxanî di sirgûn û zîvariyan de mirine û hatine kuştin û ev yek bi tena sere xwe xweş nîşane ji dilsozî û wefadariya wan re. Pêwîste em navê wan bi tîpên zêrîn di dîroka gelê xwe de bini-vîsînin. Sed rehmet li giyanê tev referên malbata Bedirxaniyan bibare, bihûşt cih û warê wan be.

Di roja 15/7/1951ê de, dema ku Mîr Celadet Bedirxan li gundê Hêcanê, nêzîkî Şamê çûye ber dilovaniya Xwedê hevalê wî Qedrî Can, ev gotin li ser kêla ber serê wî nivîsandine:

Mîrê kurd lawê Kurdiştan

Neviyê Bedirxan

CELADET

Fidakar xwediyê himet

Cendekê ku di vir de binax bû

Giyanê wî bilindî asman bû

Di riya neştiman

Xwedî bican

Giyanê xwe kir qurban

Nemirîye, zindîye

Navê wî ebedîye.

15/07/1951

Ji berhem û afirandinên mîr Celadet Bedirxan:

1-Rêzimana alfabêya kurdî, Şam 1932.

2-Rûpelinine alfabê, Şam 1932.

3-Bîyîsa Pêxember, Şam 1933.

4-Nevêjên Êzdiyan, Şam 1933.

5-Nameyek ji Mîstefa Kemal Paşa re, Şam 1934.

6-Li dordoza Kurdistanê, Misir 1943.

7-Giramêra kurdî, Şam 1943.

8-Giramêra kurdî-bi firansî

9-Sebebên rastî ketina edivne

10-Ferhenga kurdî –kurdî

11-Ferhenga kurdî-firansî

12-Xwebinas

13-Kitêba sînemxanê

14-Hevind (şano ye)

15-Dîwanek helbest, (çapnebûyî)

Jêder:

1- Mîr Celadet Bedirxan, kovara “Roja Nû” jimar “1” Beyrût, 1943

2- Mîr Miqdad Medhet Bedirxan, rojnameya “Kurdistan” jimar 4 Qahîre 1898.

3- Mîr Celadet Bedirxan, Hawar, jimar 1.Şam 1932.

---

dereqa Qaçaxê Mirad da

■ Emerîkê Serdar

Navê dêmekî lîteratûra kurdaye sovêtîyê naskirî, şayîr, jûrnalîstekî kurdî eyan, t'evgelekî Şerê Wetenîyê mezin Qaçaxê Şevavê Mirad zûva xwendevanê kurdra nase.

Qaçaxê Mirad meha dêkabrê sala 1914-a gundê Tendûrekê, neh'ya Sînekê (qeza Qersê) ji dya xwe bûye. Qaçaxê çar salî bû, gava ber zulm û zêrandina Romê mala wan jî mecbûr dibe dide ser rê-dirbê nenas. Sifte têne Ermenîstanê, paşê diçine Gurcîstanê. Hema vêderê jî bavê wî diçe rehmetê û temamya qaranya malê dikeve stûê brê wîyê mezin – Osê. Qaçaxê biç'ûk jî hindava xweda Min çî dît-2 k'omêk dida brê, diçû ber dêwêr. Ew gund, ku mala wan têda sit'ar bûbû, gundê ûrisa bû. Hema vî gundîda jî Qaçax diçe mektebê. Paşê, gava mala wan tê Tbîlîsê, ew diçe wê mekteba kurda, ku Lazo serkarî lê dikir. Paşê kutakirina wê ew usa jî mekteba ûrisaye ort'eye N 4 xilaz dike, tê Yêrêvanê û têxnîkûma kurdaye Pişkavkazêye dersdarîêda tê qebûlkirinê. Lê zûtirekê ew vê têxnîkûmê dertê û dikeve înstîtûta ûrisaye pêdagogîyêye dusale.

Sala 1937-a Qaçaxê Mirad înstîtûtê kuta dike û weke du sala bajarê Lênînanêda dersdarîê dike.

Sala 1939-a Qaçaxê Mirad diçe eskerîê û weke 20 salî cêrgê Ordya Sovêtîêda qulix dike. Salê Şerê Wetenîyê mezinda Qaçaxê Mirad sîlih' dêstda bi efatî wetenê meyî sovêtîê xwey dike, ji çend cîya birîndar dibe, lê dîsa vedigere pêşe'nîê. Bona efatya wextê Şerê Wetenîyê mezin ew bi du ordênêd "Steyrka sor"-va, 9 mêdalava tê rewakirinê.

Paşî bi altindarî kutabûna şer jî Qaçaxê Mirad cêrgêd Ordya Sovêtîêda qulix dike, gelek xebatê cabdar dike, digihîje r'ut'bê kapîtan.

Qaçaxê Mirad weke du sala rêdaksîa xeberdanêd radîoêye kurdîda xebitye. Sala 1960-da ew rojnema "Rya teze"-da dixebite, pêşîê çawa katibê cabdar, paşê, hetanî mirina xwe, çawa dewsgirtîê rêdaktor.

Qaçaxê Mirad usa jî înstîtûta Yêrêvanêye pêdagogîyêye dûreke kuta kirye (sala 1966-a) û xwendina bilind stendye. Sala 1973-74-ye xwendinêda ewî p'ara kurdzanîêda ya fakûltêta ûnîvêrsîtêta Yêrêvanêye

dewletêye rohilatzanîêda dersê lîtêratûra kurdaye klasîk daye.

Qaçaxê Mirad ji sala 1945-da uzvê Partîa komûnîstîêye T'faqa Sovêtîê bû. Ew usa jî uzvê T'faqa nivîskarê T'R'SS û T'faqa jûrnalîstêd T'R'SS bû. Sê cara bi hurmetnema Sedrtya Sovêta Rêspûblîka Sovêtîêye Sosîalîstîêye Ermenîstanêye tewrebilind hatye rewakirinê.

Qaçaxê Mirad 4-ê dêkabrê sala 1979-a paşî nexweşya giran bajarê Yêrêvanêda wefat bû.

* *

Şiêra Qaçaxê Mirade pêşin sala 1935-a rojnema “Rya teze”-da neşir bûye. Lê du sala şûnda bi tercma wî serhatya Lêv Tolstoye eyan “Dîlê Kavkazê” bi kitêbeke başqe ronkayî dîtye. 4 berevokê efrandinê wîye xwexwetîê bi zimanê kurdî ronkayî dîtine: “Şewq” (sala 1958-a), “Gulperî” (sala 1962-a), “Bahara teze” (sala 1965-a) û “Gava çara” (sala 1972-a). Xênji wê, poêma wîye “Mîrze Meh'mûd” sala 1956-a bi tercma zimanê gurckî bi kitêbeke başqe ronkayî dîtye. Xênji hazirkirina berevoka “Efrandinê nivîskarêd kurdaye sovêtîê” (bi zimanê kurdî, sala 1961-ê), ku Qaçaxê Mirad û Casimê Celîl tevayî hazirkirine, ewî usa jî berevoka “Rya teze” hazir kirye, ku sala 1958-a bi zimanê ûrisî Tbilîsîêda ronkayî dîtye. Vê berevokêda hîmlî efrandinê efrandkarê kurdê Gurcîstana Sovêtîê neşir bûne. Ewî usa jî “Konstîtûsîa T'R'SS” tercmeyî zimanê kurdî kirye û sala 1959-a bi kitêbeke başqe daye neşirkirinê.

14 sala zêdetire, wekî şagirtê mektebê gundêd kurdaye k'omê VII-VIII bi wê kitêba dursa (“Lîtêratûra wetenîê”) hînî lîtêratûra kurdî dibin, ku Mîroê Esed û Qaçaxê Mirad tevayî hazir kirine. Qîmetekî vê kitêbêyî mezin jî ewe, wekî cem me cara ewlin efrandinêd klasîkêd me bûne qnyatêd dursa.

Goveka têmatîka efrandinê şayîr gelekî fireye. Ew derheqa emrê vê p'ara cimeta kurdaye îroyîne bextewarda dinivîse, edlayê dipesine, şêr

û şerbaza gunekar dike, şerkarya cimeted zêrandîye miletî-azadarî dipesine. Hilbet, şîerêd bi motîva evîntî û derheqa tebyetêda jî kêmnîn.

Şayîr bengzê gundê meyî îroyînra şa dibe, gund, ku bi nav û nîşanê xweye îroyînva bûye şe'detnema bextewarya gundî me ("T'ewşê gundê me"), pesnê qîza kurdaye dewra sovêtî dide, ku bi fe'mdarî, berbirîbûn û dinênaskirina xweva hatye guhaştinê, bûye çekirçîke komûnîzmêye aktîv ("Jinêd welatê Şêwrêra", "Keç'a kurda", "Leylê", "Meyane" û yêd mayîn).

Têma şêr û edlayê nava poêzîa Qaçaxê Miradda cîkî berbiç'ev digre. Şayîr te'î û tengasya şêr dîtye, zane ew zulmeke çawane, lema jî bi dengê bilind gazî cimete dinyaê dike, ku edlayê xweykin, nehêlin şêr pêşda bê.

Çawa t'evgelekî Şerê Wetenîyî mezin Qaçaxê Mirad çend şîer û poêm pêşkêşî hevalê xweye şervanî kirine, yêd ku şerê giranda emrê xwe dane ruhîna weten, pêşkêşî wan heval-hogirê xwe kirine, yêd ku bi altindarî vegeryane malê. Vê derecêda berbiç'evin poêma wîye "Teyar" û "Raşthatina Rûştavî". Merî dikare bi cumlekê sercema poêma pêşin bêje: kurê kurdayî mêrxas Teyar şêrda bona azakirina qîza qazax emrê xwe nahêvşîne, lê dilê wê qîzê û pîredêda hetanî-hetayê dimîne. Heq jî usane. Wetenê meyî sovêtîda hemû cimet brane, rojê ox'irmê giranda pişta hev sekinîne.

Çawa vê poêmêda, usa jî ya "Raşthatina Rûştavî"-da h'esîna mala cimete T'faqa Sovêtîye yektî, îdêad dostî, bratya wan, e'fatya wekîlê ûrisa, ermenya, gurca û cimete mayîn hatine dîharkirinê.

Qaçaxê Mirad êpêce şîer û poêm pêşkêşî şerkarya kurdaye miletî-dêmokratî kirine, ew şerkarya heq pesinandye. Efrandinê bi vê têmaê nivîsî alavîne, germ û gur'in.

Evîntî û tebyet – du motîvêd poêzîa Qaçaxê Mirade hîmlîne. Evîntî ji her tiştî zêdetire, bîna ber ruhê şayîre. Temamya nazikayî û bedewya

tebyetê tê ber ç'evê xwendevana, gava efrandinê şayîre bi wê têmaê nivîsî dixûne.

Bahar xewê rabû,
Belgê darê şîne,
Gula nazik vebû,
Şayê xwera tîne.

Qelîbotk nava efrandinê Qaçaxê Miradda cîkî berbiç'ev digrin. Wan qelîbotkada ew çawa kêmasîê merya, xeysê wan, usa jî edetê kevne zyandar krîtîk dike.

Rastîê jî qelen cimeta me bûye t'eşqe. Û Qaçaxê Mirad derheqa vê yekêda gilê xwe gotye, ew gunekar kirye:

Hey qelen, qelen, ûrt' te biqe –
Çi mîletê kurd bûyî t'eşqe...
Çiqas qîzêd can, çi xortê talyan –
Miraz ç'evda man, tu bayîsê wan.

Qaçaxê Mirad bi cûrê qerf-qûç'kê cimetê wan merya dik'ene, ku dikine fîqe-fîq, destê wan cêvêdaye, lê barê giran ser pişta jinêye.

Qelîbotkeke xweye mayînda (“Merî û me'r”) şayîr merîê bêşêkir gunekar kirine. Eva qelîbotka bi cûre t'eqla xweva nêzîkî ruhê efrandina cimetêye û te t'irê şayîr ji cimetê hildaye.

Qaçaxê Mirad nava emrê xweyî efrandariêda gelek cara berbirî zargotina meye dewlemend bûye, nimûnêd wê veçêkirine. Ewî hîmlî ç'îrok hiltanîn û veçêdikirin (“Ç'îroka Mîrze Meh'mûd”, “Qadirê neç'îrvan”, “Dîwana kulîlka”, “Gurganî Zîndanî” û yêd mayîn). Çawa nava ç'îrokê cimetêda, usa jî nava ç'îrokê Qaçaxê Mirade veçêkirîda merîê qenc altindariê dibin, merîê nep'ak têne altkirinê. Ew ç'îrok bi çapa sivik hatine nivîsarê.

Efrandinê Qaçaxê Mirad we'dê başqe-başqeda bi çend zimana (ûrisî, ermenî, gurckî) hatine tercmekirinê. “Ênsîklopêdîa sovêtîeye mezin”-da derheqa wîda hatye nivîsarê. Kovar û rojnemê kurdê welatê dereke-

ye progrêsv jî derheqa wîda nivîsîne û efrandinê wî neşir kirine.

Qaçaxê Mirad jî hindava xweda lîtêratûra kurdaye sovêtîê bi tercmê tezeva daye dewlemendkirinê. Ewî gelek efrandinê şayîrê ûrisa, ermenya, gurca, ûkraîna, azêrya klasîk û we'dê nha tercmeyî zimanê kurdî kirine.

Nava emrê xweyî efrandariêda Qaçaxê Mirad usa jî nivîsara vekirîva mijûl bûye. Çend serhatîê wî rojnema “Rya teze”-da neşir bûne.

Vê berevokêda, ku rehmetî hela saxya xweda hazir kiribû û teslîmî neşiretê kiribû, ew serhatî cîwar bûne, ku ewî salê başqe-başqeda nivîsîne. Cîkî mezin p'ara romana wîye “R'ev û sit'ar”-e pêşin digre, ku sed yazix nîvcî ma, nivîskar pêr'a negîhand wê temamke.

P'aê serhatya p'irê derheqa Şerê Wetenîeyî mezindanin, t'evgelekî kîjanî nivîskar bi xwe bûye. Serhatîê bi vê têmaê mînanî bîranîname: nivîskar derheqa wê yekêda dinivîse, çî ku ber ç'evê xwe dîtye. Wanda nîşandayîna weten'izya merivêd sovêtîê, dostî û bratya wan cîkî mezin digre. K'emaleke van serhatyaye mayîn jî ewe, wekî fikra wane terbyetkirinêye mezin heye.

P'ara romana “R'ev û sit'ar”-e pêşinda emrê p'areke cimeta kurdaye berî rêvolyûsîaê li qeza Qersê tê nîşandayînê. Ew cî gelekî hukumî sermerya dikin, li k'u nep'akya sinifa k'edxur, dostya cimetê kurda û ermenya, erf-edet, deba cimeta me têne nîşandayînê. P'evgirêdana Xêço, Eslan, ewledê wan, dostîê, şerkarya wane tomerî miqabilî zulmkara cîkî sereke digrin. Ev p'ara romanê bi dema r'evêva kuta dibe û fer'ih' tê k'ivşê, wekî peyhatina wê wê hebûya.

Em bawerin, wekî ev berevoka Qaçaxê Mirade vekirî nava lîtêratûra meye tezeda wê cîê xweyî layîq bigre.

Qaçaxê Mirad “Min çî dît”

Yêrêvan, 1981

Heciyê Cindî, Ji mirinê yek ji avakerên Kurdolojiyê 32 sal derbaz dibe

---

■ Jêgiran

Heciyê Cindî an jî Heciyê Jndî (z. 18'ê adarê 1908, Qers - m. 1'ê gulanê 1990) nivîskar, lêkolîner û filologê kurdê Sovyetê ye. Yek ji avekerên Kurdolojî ye.

Cindî di 18'ê Adara 1908'an de li gundê Yemençayir ê herêma Qersê ku wê demê herêma Împaratoriya Rûsyayê bû, weke zarokekî malbateke êzîdî hatiye dinê. Di sala 1878'an de malbata wî ya li Qersê ji ber Şerê Cîhanê yê Yekem û piştî destwerdana Osmanî û Rûsyayê (paşê Sovyetê) koçî gundên Qundexsaz û Elegezê yên Ermenîstanê dike. Di vê pêvajoyê de Heciyê Cindî ji bilî birayekî xwe hemû malbata xwe di nexweşî û komkujiyan de winda dike. Di sala 1919an de li Alexandropolê li Yetîm-Dera Emrîkayê bi cîh dibe û paşê di sala 1926an de birin Lenînanê.

Di navbera salên 1929-30-î de li Qundexsaz û Elegezê xwendiyê û di sala 1930-î de dibe berpirsê xizmeta çandê ya rojnameya kurdên Sovyetê Riya Teze. Di vê heyamê de di Radyoya Êrîvanê de beşa kurdî ya nûçeyan de kar dike. Di sala 1933an de tevî Yekîtiya Nivîskarên Ermenîstanê dibe û di heyama paşerojê de beşdarî Kongreya Nivîskarên Sovyetê dibe. Di 18'ê Adara 1937'an de bi sîncên sîxurtî, netewepereştî û dij-şoreşê di çarçoveya Tevkujiya Mezin de tê şandin girtîgehê. Piştî salekê, bi saya kampanyayên rewşenbîrên ermenî hat berdan û împîç kirin. Lê nehiştin ku ew di berhemên xwe yên berê de bixebite, bi alîkarî û piştgirîya Aleksander Fadeyev, wî karê nivîsandina berhemên xwe yên edebî domand.

Di sala 1940î de bi mijara “folklora kurdî” doktoraya xwe ya felsefeyê qedand. Di sala 1941an de hukûmeta komara Sovyeta Sosyalişt a Ermenîstanê bi biryara jimare 909 alfabeya Şemo-Ma-

rogûlov betal kir û alfabeya kîrîlî ferz kir û ji Cindî hat xwestin ku alfabeya kurdî ya ku ji tîpên latînî pêk tê biguherîne. Alfabeya Kirîlî Cindî di sala 1946an de xwendina xwe qedand û di heman salê de alfabeya nû çap kir. Ev alfabe di perwerdehiya kurdî de li Sovyeta Ermenîstanê, Sovyeta Gurcistanê û çend komarên Sovyetê yê Asyaya Navîn dihat bikaranîn, her wiha ev alfabeya nû di rojname, pirtûk û materyalên dersê de jî dihat bikaranîn.

Di sala 1959an de li Akademiya Ermenîstanê di beşa Rojhilatnasyîyê de deşt bi xebatê dike. 8 salan serokatiya beşa Kurdolojiyê kir.

Ji sala 1968 heta 1974 li zanîngeha Yêrêvanê dersên edebiyata kurdî û kurdî dide. 15 pirtûkên folklor û edebiyatê, 33 pirtûkên dibistanan, 19 werger û 7 pirtûkên pedagojîyê gelek pirtûk nivîsandine û wergerandine.

Heciyê Cindî di 1ê Gulana 1990î de jiyana xwe ji deşt da.

PIRTÛKÊN NIVÎSIN

Berhemên pêşîn ên Heciyê Cindî di sala 1930an de hatine çapkirin. Di salên 1930î de ji bo dibistanên kurdî pirtûk nivîsandine. Çend berhemên wî ev in: “Çîrokên gelêrî yê kurdî”, “Sîbeha teze” û “Folklorê kurdî” di şeş cildan de, ya yekem di sala 1961ê de hatîye çapkirin. Cindî xebatên zanîstî li ser folklor û edebiyata kurdî kirîye. û helbestvan. Di sala 1967an de romana xwe ya dîrokî çap dike. “Alîkarî” çap dike.

Heciyê Cindî zêdetirî 110 pirtûk, berhevok û berhemên wêjeyî yê curbecur hene û heta niha jî berhemên wî yê neçapkirî hene.

DRA. 08.11.2021

هه و النامهه كئيب

Çend rûpel ji jiyana Ereb Şamîlov

■ WEZÎRÊ EŞO

Navê Ereba Şamîlov hela hê biçûktîyê de ber guhê min ketibû. Lê min ew, çawa divên, ne dîbû, ne bîna bû. Dema ez bûme xwendekarê Unîversîta Ereba Şamîlov Erîvanê, êdî gelek caran navê wî ber min hildidan. Û tişteki ecêb û hewaskar ew bû wekî ne ku tenê wekîl, fikirdar û intelleksîya Kurdan navê wî hildidan, ew bîr dianîn, lê wusan jî gundîyên sade, mirovên kalû pîr. Û ewan bi hisret, hezkirin navê wî hildidan. Ereba wexteke dirêj bû ne li Erîvanê bû, lê nivîsarên wî, xazma “Şivanê Kurd” di nava cimaetê de dihate bîranînê. Hetanî hatina Ereba Şamîlov min hîmlî derheqa wî de ev gotin zanibûn: ew hîmdarekî edebîyata Kurd ya Sovyetê, zaneke dîrok, edebîyat, folklor û etnografya cimaeta xwe ye, erheda (welhasil) şuxulkarekî cimaetê (civatê) û medenîyetê yê herî kivş e. Digotin, wekî zimanê Kurdî pir rind zane, lewz, zimanekî letîfî dêv de ye. Hema wusan jî digotin: “Mala Ereba şewitî, zimanê har-maran dêv de ne, kurmançîya ew zane kî zane!”. Digotin, wekî Ereba Şamîlov çend zimanên rohilatê û rojavayê rind zane. Bi gotinekê, hetanî hatina Şamîlov û heta dîtinê êdî derheqa wî de fikreke gelek baş li bal min çêbibû û mindi dilê xwe de digot: “Gelo ew wextê bê, wekî ez bi çavên xwe wî emekdarê medenîyeta me bibînim”. Û ew wext hat. Rojekê min di rojnemeya” Sovetkan Hayaştan” de agahdarîke Ajansa Ermenîştanê ya Telegrafê ya resmî xwend, tê de dihate gotin ku bolşevîkê kevin, nivîskarê Kurd Ereba Şamîlov vegeerîya Ermenîştanê. Cimaeta Kurd, wusan jî ya Ermenîya ew nûçeya xêrê bi şabûn qebûl kir. Û ez bi bêsebir hêvîya wê rojê bûm. Dema ji min re wê li hev bê, bextê min wê lêxe, ezê wî emekdarê edebîyata me bibînim û ew roj jî hat. Nîveka salên 1950’yî redaksîyona rojnameya Rîya Teze li avaya ser kuça Karmîr Banekê bû. Ez timê diçûme wira. Wek miqaledar, min informasyon û miqalên xwe dibirin, yekê jî, lawik didîtin, bîna min ji wan derdiket. Carekê ez çûme redaksîyonê, min dixwaşt redaktor bibînim.

Min derê oda wî vekir û dema min dît mirovek li bal e û ew dipeyîvin, min nexwaşt wan şerpeze bikim û hindav de derî girt, pašta vekişyam. Lê belê redaktor ez dîtîm û ez teklîfî hundir kirim. Min gotê wekî ezê paşê bêm. Ew mirovê nenas jî wekî piştta wî min de bû, ser milê xwe zivirî û li min nihêrî. Ez bi lez ji qatê çaran peyayî jêrê bûm û êdî ji avayê 50-60 mêtroyan dûr ketibûm. Min hew bihîst - yek wê dûrva gazî min dike û navê min hildide. Ez pişt xwe ve zivirîm: Eva Mîkayîlê Reşîd e, rehmetî şairê me û wergervanê rojnameyê. Ew hat gîhişte min û mîna xwe hercar, bi heydade (heybet) got:

- Kuro, pašta bizvire, em herin redaksîyonê, Erebe Şamîlov gazî te dike. Nişkêva dilê min kuta; ez çawa şabûme, wekî mirovekî wusan navdar besa min, cîwanê xwendekar kirîye, hewceyî dîtina min e. Heta em gihîştî cîhê cîh, hezar û yek fikir di serê min re derbas bûn; gelo çima gazî min kirîye? Divek yekî mayîn ez şibandibim? Ewjî naqewime, çimkî redaktor niha gotîye: ez kî me. Wusan e divek bavê min nas dike. Lê belê mena eynî qet di fikra min re derbas nedibû. Ber derê oda redaktor dilê min wusan lê dixwişt, te digot tê, qefasa min derê. Hilkişyabûn çar qatan jî “teqil” dabû xebata dilê min. Ez çûme hundir.

- Keremke, rûnê Wezîr can, redaktor got, hevalê Şamîlov dixwaze te bibîne, bona wê yekê me Mîkayîl li pey xişt.

Ez rûniştîm, raşt pêşberî Erebe Şamîlov. Min berê hew zanbû Erebe Şamîlov yekî govdekî bejn bilind e, simêlê reş yên pali kê (qalind) lê. Lê pêşberî min mirovekî nîvçe rûniştibû, çevne gire, reşe aqil lê, bê rû û simêl.

- Dêmek, tu kurê Eşo yî’ Erebe Şamîlov ji min pirsî, te digot me êdî gelekî xeber daye û ew dûmahîya gotinên xwe tîne.

- Belê, min got û şermana xweydanê ji ser min re avît.

- Eşoyê Hutî

- Belê
- Mala we ji aliyê Qersê, ji gundê Şirînkoyê hatîye?
- Belê wusan dibêjin.
- Hutî heye?
- Na xêr, çûye rehmêtê.
- Lê Xema, Xema pîrika te?

Dema ewî navê pîrka min hilda, gurzîyên sawê bedana min re derbas bûn. Wekî ewî navê kalkê min zanibû, ez ecêbmayî nemam, çimkî Hutîyê kalkê mim mirovekî navdar û naskirî bû. Lê dema navê pîrka min hilda, ez şaş û metel mam, wekî pey ewqas salan re çawa navê wê bîr nekirîye.

- Reme li Hutî begê, Xemê be, min nanê ber destê Xemê gelek xwarîye. Erebi Şamîlov hêja niha edil dest bi bi gotinên xwe kir:

- Hêna Şerê Cîhanê yê Yekemîn bû, lê berî reva 1918'an bû. Ez wê demê li gundê nehîya Dîgorê ya Ezdîyan digerîyam, min spartina Bolşevîkan diqedand, bi karê şoreşê ve mijûl dibûm. Derece wusan qewimî min gotî xwe wedelî tada (demeke derbasok) sepe bikira (veşarta), ber çavên dîwana padşê neketama. Û min biryar girt xwe bavêjim ber bextê maleke kiviş, mirovekî baş. Wê hênê mirovekî herî navdar kalkê te yê rehmêtî Hutî beg bû. Hebûna wî ya giran tune bû, lê mirovekî nandar, bilyan û qedirgir bû, navê begtîyê lê kiribûn, wek nîşana qedgirtinê. Layîqî navê xwe bû, ocaxa wî ocaxa enzel (qonax) bû, mala ber û mêvanan. Gelekî bejna xwe hez dikir, papaxê kew, sapogê xas, qayîş-qeme gelekî bejna wîya bilind, navkilka zirav dihatin. Hutî beg yekî zerîn û bedew bû, simêleke xweş lêbû. Ez weke du mehan di mala kalkê te yê rehmêtî de mam. Kê şika wê yekê bikira wekî şoreşger, bolşevîk di mala beg de xwe veşartîye. Kî dikaribû ser sama (heybeta) Hutî begê biketa, bihata mala wî binêrîya. Dîwanê, dewletê ew nas dikir, ewî bi nanê xwe

karkerên dewletê gişk kor kiribûn. Dema min di kox de nivîsara xwe dikir, zarokên Hutî begê dahatin dora min, heyr û hejmetkar metelmayî li destê min, li nivîsara min dinhêrîn. De, feqîra zanibûn nivîsar çi ye? Wê hênê dibistan di gundê kalkê te de tune bû, nava 16 gundê Ezdîyan de tenê li Bacelûyê hebû. Erê, zarokên Hutî pir nîn bûn, ez dibêm kur û qîzek bû. Kur wek çavên xwe, delalî xweyî dikir, ew jî bi sapok bû, bi têleke poxikirî. Kincên here xas xwe û kurê xwe re ji Qersê danî, heylo ji Tiffîsê dida anînê. Paşê Erebb Şamîlov pirsaxwendina min kir, neferê mala me kir û ez borcdar kirim, wekî carekê bavê xwe bînim bal wî; gelekî dixwaşt kurê Hutî begê bibîne. Ez bêjim; xeysetê Erebb Şamîlov wusan bû; wî timê dixwaşt mirovên sade, gundî û bajarvanên Kurd bibîne, pirs û pirsîyarîka ji wan bike. Vira cîh e bê gotinê, wekî paşwextîyê min tiştêkî wa bal Erebb Şamîlov texmîn kir; eger rojekê biqewimîya, wekî kesî Kurd mala wî nebûya mêvan, ewê bi xwe derketax, biçûya kuçeke Erîvanê, ya jî li kuçax bigerîya, heta yekî ji gund hatî, jin bûya mêr bûya, bidîta, pê re dipeyivî û hêjax bi dilekî bariştan vedigerîya mala xwe. Min got wekî peyî 40-50 salan re Erebb Şamîlov navê pîrka min bîr nekîrbû. Lazim e bidim kîvşê, wekî ez paşwextîyê jî ser bîra wî ecêbmayî bûm. Ewî ne ku tenê navê mirovên çê ji bîr nedikir, lê wusan jî zanibû fêlankes, yan bêvankes ji kîjan êlê ye, kîjan qebîlê û berê, ji mala kê ye, nevîyê kê ye, bi gotinekê, çawa divên, heft govek bavê wî jî nas dikir. Bi vî tehrî, ewî bawer bikî, hemû Kurdên Êzdî nas dîkirin. Ji raştatîn, dîtina pêşin şundatir min Erebb Şamîlov gelek caran dît, pê re qise kir. Komela nivîskaran de, radîyoyê de, redaksîyona Rîya Teze de, Akedemî, kûçê de û bextê min hebûye gelek caran bibim mêvanê wî, oda wî ya xebatê de, ber textê sade, ber maşîna herfa ya piçûk bibînim. Xeberdan, pirs-pirsîyar hez dîkirin, lê xebardana dirêj hez nedikir. Dema şixul xelasbûyî hesab dikir, êdî tu didayî femandinê, wekî

lazime tu herî. Dema tu diçûyî mala Erebe Şamîlov û payê pirîn ewî bi xwe derî li te vedikir. Bi beşerek xweş tu qebûl dikirî, digot:

- Ew tu yî, keremke, keremke werê. îro şuxulê min li hev ketîye, bêje, ka çi lazim e, çi alîyê min dikeve?

Wusan leza-beza sivderê de ji te re digot û te êdî qurs ax ne dikir herî hundir.

- Tê herî? dema te karê çûyînê dikir, ewî dipirsî: Tişteki nake, careke dine were, emê hinekî ji xwe re xeber bidin.

Careke din diçûyî, dîsa tu bi beşereke xweş qebûl dikirî û ji gotinên wî yên pêşîn kiviş dibû, wekî wê te çawa lazim e qebûl bike.

-Keremke, digot, wî tu ser çevan re bêyî, were otaxa min, em hinekî galegala bikin.

Em diçûne otaxa wî. Li wir xenjî karyola wî, dolava pirtûkan û textê (masa) wî yê xebatê tu tişteki mayîn tune bû, hemîn maşîna wî ya çapkirinê ya piçûk timê li ser wî texteyî danî bû. Timê jî rûpelê nivçî herfrêzkerî tê de bû.

-E, Şamîlov ber textê xwe, cîhê xwe yê xebatê yê hergav rûdinişt, tu jî hemberî xwe didayî rûniştandinê û dest pê dikir, de bêje, qe hal-wextê te çawa ye, zarokên te, jina te silamet in? Bavê te qe tê?

- Gişk silamet in, em hemû saxî û silametîya te dixwazin, min bersîva wî dida.

Lê te negot, bavê te qe tê?

- Welle van dawîyan hê nehatîye.

- Ca wekî tê, ese (sedîsed) bîne mala me, malavo, ez dixwazim kurê Hûtî begê bibînim. Te eva çend sal in soz daye, lê hela hê nebûyî xweyê soza xwe.

Raştî jî, Şamîlov timê besa bavê min dikir. Ewî di jîyînê de bavê min

nedîtibû, diha raşt tenê piçûktîyê de, lê çawa kurê nasê wîyê hezkirî û mirovê bi salan mezin, dixwaşt bidîta.

Paşê Şamîlov pirsar hal û wextê Kurdên dereke dikir:

- Ez heyrana te bim, ew zarî dibû, mîna tişteki hêvî bike, tu qet haj Kurmancên me heyî, gelo halê wan çi ye?

Eger gotinek zanibûya, te jê re digot, lê eger na, ew ber xwe diket. Lê wî zanibûya ese ji te re digot.

Paşê pirsar ronakbîrîya me, karên ocaxên meyên medenîyetê te dikir. Tişteki ne dilê wî bûya, ese dida der. Wê şunda, te hew dinêrî, Şamîlov nişkêva xebardan, gilî-gotin wusan tomerî, gulover dikirin, wekî te bixwaşt-nexwaşt, rabûyayî, biçûyayî ...

Min paşê, derengî mena bî xeysetê wî yê ecêb derxişt. Erebi Şamîlov gelek salan ne li Ermenîstanê bûye, ji derecê medenîyeta civata me qetîyayî bûye. Loma jî ewî hewl dida, mîna tişteki, wedê wundakirî vegeerîne. Ew gelekî dixebitî, bawer bike hemû seetên rojê. Maşîna wî ya piçûk li ber bû û wî bi tilîyê xwe yê kaltîyê yê ziravbûyê teqe-teq lê dixwaşt. Bisaya vê xebathezîyê, vê şuxilkirina mezin bû, wekî di nava çend salan de wî çend efrandinên pirrûpel nivîsîn û dane weşandinê. Bi raştî jî wî heyfa xwe ji wedê wundakirî hilda. Bawer bikî, tu xwendekarekî Kurdên dereke, ku li Moskovayê, Lenîngradê hîn dibûn, tune bû, ku bihata Ermenîstanê, Erîvanê û mala Erebi Şamîlov nemaya. Carekê min gotinek bîhişt, go xortekî Kurd ji Moskovayê hatîye, çûye mala Şamîlov. Evê te jê re ezet-hurmet kirîye û di dawîyê de zorzor sed manat “serva” kirîye.

-Tu xwendekar î, Şamîlov gotibûye, wê kêrî te bîn. Belê alîkarî tenê nedabû wî...

Carina jî, wedê wî hebûya, masa ber te dida raştkirnê. Xwarina wî ya here hezkirî kebab (şîşlik) bû an jî qelî bû. Gelekî ji goştê pêz hez dikir.

Min pê derxistibû, wekî çavên xwe îlahîyên neferan tu tiştî de nedihîşt. Carekê tişteki waha qewimî. Ez ji navbirîya xebatê vedigerîyama cîhê xwe, radîyoyê. Li qatê sisîyan jina min sekinîbû, hêvîya min bû.

- Hêja mirovekî gundî li vira besa te dikir. Ji lawikên redaksîyonê dipirsî, min jî şerm kir nêzîk bim.

- Kî bû, mirovekî çawa bû? Min pirsî.

- Yekî nîvçe, kal bû, şilyape (fotor) sêrî bû. Ez şaş û metel mam, gundîyê me yên niha jî rind xwe dikin, ji bajarvanîya baştir.

- Xwedê, ez dilê xwe de fikirîm, ew gundîyê mîna bajarvanîya wergirtîya kî ye? Min çiqas zor da hişê xwe, nikaribû jê derxişt.

- Elbeke piçûk jî dêst de bû, kulfeta min ser de zêde kir, teyê qey bigota ezê ji wê elbê derxim, çika ew kî ye.

Xeberdan devê me de, jina min alîyê nêrdewana nihêrî û bi heydade got:

- Va ye, va hat!

- Ez fetilîm û min bala xwe dayê, eva Erebe Şamîlov e.

- Qîzê, Erebe Şamîlov e.

- Çi dibêjî? kulfeta min şaş û metel ma.

- Malavo, Erebe Şamîlov bîn lê çikyaye, elba wî ya piçûk dêst de, dûr ve got, ez vespê de te digirim, tu ku yî?

- Ez çûbûm nav bajêr, bêyî te ne loşî can be, min nan xwar.

- Efîyet be, xêreke jê bibînî.

Şamîlov hat, pêşberî me sekini û mîna hergav pirsî:

- Pirsî edib tê tune be, keça min kî ye, kurmanc e?

- Belê, min bersîva wî da, kulfeta min e.

Erebe Şamîlov gelek şa bû, dest pê kir pirs û pirsîyar ji kulfeta min kir. “Tu ji kîderê yî? Dê û bavê te mirovên kîjan êlê ne, ji ku hatine” û gelek pirsê dinê. Kulfeta min ya belengaz soro-moro bûbû, çimkî nika-

ribû bersîva pîrsa wî tam bide. Min dît na, wa nabe, alîkarî dayê. Erebe Şamîlov jê re di nav çend deqa da ewqas gilî derheqa dîroka êla wan de, derheqa Zuqurîya û Cangîr Axa de gotin, wekî divek ewê nava temamiya emrê xwe de nebîhiştibû.

Ezî hinekî bal Şamîlov rûvekirî bûm û min jê pîrsî:

- Eva çi elb e?

- Bavo, ewî dest pê kir, gotin fêza radyoyê klûbnîk stendine. Klûbnîkan re, ew zivirî ser kulfeta min, kurmanc dibêjin toqatk (çîlek) . Min got, ez herim zarokan re bikirim, ew jî bextê min re xelas bibûn. De, tişte nake, ezê herim ji sûkê bikirim. Ez ji vira vegeirîyam, biryar da ku bêm serîkî te xim û pê bihesim, ka van dawîyan çima wunda bûyî, kiviş nabî?

- Şuxul-emel nahêlin, apo, hema serhêsa bûm, ezê ese bêm.

- Qîza min jî bîne, ese mîna ya bavê xwe nekî. Dema xatirê we, min gelekî serê we êşand, Erebe Şamîlov got û çû.

- Apo sebir ke ezê bêm te verêkim.

- Na, ne lazim e, tu qîza min verêke.

Erebe Şamîlov çû, ez vegeirîyam û min dew ji kulfeta xwe kir:

- Qîzê, te ji çi derxişt, wekî Erebe Şamîlov gundî ye? Ne axir timtêla (xeml) wî da tu tişteki gundîtîyê tune.

- Mîna gundîya xeber dida, kulfeta min mena şabûna xwe eyan kir.

Lê Erebe Şamîlov çiqas firnax dibû, çaxê dibihîşt, wekî keçek ya xortekî Kurd îdareke xwendina bilind de hatîye qebûl kirin. Hindike em bêjin, şa dibû. Kêjî, nas bûya, nenas bûya hêvî ji Şamîlov bikira, wekî bona qebûlkirinê alîkarîyê bide, ewî xwe nedihêvişand, wê kaltîya xwe pêşîya cîwanan, dê û bavê wan diket û kîderê lazim bûya, diçûyê, qedrê xwe xerc dikir, carna bi hêvî, rica dikir, tek xort û keçek Kurd instutîyê de bê qebulkirinê. Ez bi xwe gelek xort û keçê Kurd nas dikim yê ku

bi alîkarîya Şamîlov inſtitut, unîversîte ya jî texnîkumê de qebûl bûne. Erebe Şamîlov ne mirovekî qure, babax û kubar bû. Çawa cimaet dibêje: çûkan ra çûk, mezinan re mezin. Lê bi vê re tevayî qedrê xwe rind zanibû, xazma qedrê wan nav û nîşanan, wê sîyanetê, ya ku partîyê, dewleta Sovyetê dabûne ser wî. Ewî gelek hez dikir bîr bîne, wekî navê proffesorê sor li ser wî ye. Erebe Şamîlov her cejnê de, her civîn û êvarîkê de pêşîra xwe bi nîşan û madalya ve dixemiland. Û divê bê gotinê, wekî mirovê ku xeysetê wî rind zanibûn, ew yek bi kubarîyê, babaxîyê re girê nedidan. Dema nîşan û madalya pêşîra xwe dixistin, ne ku dixwaşt bi vê yekê bêje: “Bala xwe bidinê, ez çito mirov”, lê daxwaza wî girtina qedrê wan rewa bû. Ew bi wan nîşan û madalya ve firnax dibû, mîna zarokê bi kincên xwe şa dibe, ew wusan şa dibû. Erebe Şamîlov bav û malxwekî xemkêş bû. Ewî qedrê kulfeta xwe Marîya Vasîlevnayê gelekî zanibû. Dema ez diçûm mêvanîya wî û kulfeta wî li ortê hazir bûya, te hew dinêrî nişkêva digot:

- Meta te kulfeteke şîrhelal e, ew nîn bûya, divek ez niha sax nînbûma. Ewê rojê çetin de gelek alîkarî daye min, ez keda wê nikarim bîr bikim. Marîya Vasîlevnayê jî alîyê xwe de gelekî xemxur bû himberî wî. Min time texmîn dikir, wekî ew sibê heta êvarê, çawa dibên, totanga (kesê tê-diçe) wî ye, wê pîrtî û bêsehetîya xwe, çawa cimaet dibê, mîna deſtmaleke ser deſta qulixê wî de ne. Min hertim tê derdixişt, wekî Marîya Vasîlevnayê hez nedikir, dema mêvan gelekî rûdiniştin û mêrê wê mijûl dikirin. Ewê nedixwaşt, wekî bi xeberdana dirêj karê Erebe Şamîlov ſerpeze bikin, ewî ji xebata efrandarîyê bibirin yan jî aciz bikin. Bona saxlemîya wî gelek xemxur bû. Ji “tîrsa” wê Erebe Şamîlov newêribû eşkere cixarê bikîne. Dema ez diçûm mala wan, ewî timê ez teklîfî oda xwe dikirim, derî li ser me de digirt û deſtûr dida ez cixarê bikînim, wekî ew jî bikaribe “ taldê” min de duyê cixare kê hecam

bik.e. Ereb Şamîlov gelekî ewledên xwe hez dikir. Keça wî Meyanê zûva mêr kiribû. Herdu keçên piçûk bal wî bûn, di van salên dawîn de mêr kirin. Ereb Şamîlov navê Kurmancî li van herda kiribû; navê yekê Asê bû, ya dinê Zînê, navê mêrxasa destana Ehmedê Xanî û beyt-serhatîya cimaetê “Mem û Zîn”. Ewî herdu keç jî gîhandin mirazê wan, kirin xweyê xwendina bilind. Ez carekê çûme mala wan, lê herdu keç jî ne li mal bûn. Ereb Şamîlov ji min pirsî:

- Te keçikên min dîtine?

- Çawa nedîtine!

- Lê van dawîyan?

- Na, min gotê, van çend salên paşin min nedîtine.

- De tu kerama xwe sebir bike, Ereb Şamîlov got û ji oda xwe derket.

Lezekî şunda wêneyek dêst de ew vegeştiya.

- Eva wênê an yê herî paşin e, çendekî pêşta tevayî kişandin, Ereb Şamîlov got û wêne dirêjî min kir.

Min bala xwe dayê, herdu xûşk li pîya li rex hev sekinîbûn û tiştêkî hewaskar, herda jî kincê kurmancî, rihalê milletîyê wergirtibûn, kofîkitan, dêre û êlekê cimaeta me. Ereb Şamîlov bi şabûn heyî li min dinihêrî, heyî li wênê ewledê xwe yên hezkirî. Min texmîn kir, wekî ew gelekî bi wana firnax dibe û xazma bi wê yekê, wekî qe na, di wêne de ewan bi kincê milletîyê tene xuyan. Bêyî gotina min, nivîskarê hezkirî ew wêne pêşkêşî min kir. Lê keçên Ereb Şamîlov tenê bona kişandina wêne kinc û rihalê milletîyê wernedigirtin.

Carekê ez çûme dîlanekê. Ew dîlan li Erîvanê bû. Ereb Şamîlov hati-bû û keça xwe Zînê jî bi xwe re anibû. Zînê kincê kurmancîyê wergirtibûn. Dema ew û bavê ve ketin govendê, min texmîn kir, wekî Zînê qaydê kurmancîyê rind dilîze. Bavê ew hîn kiribû. Rojekê pê hisîyam wekî Ereb Şamîlov likumîye û lingê wî guzikê de şikestîye. Eva jî beseke ne

bi xêr bû, çimkî dîyare e, wekî heştuyê kal û pîran yê şikeştî dereng ya jî çetin diceribe. Ez serda çûm. Hêvîyê bûm, wekî ezê wî halekî melûl û sexîr de bibînim. Lê dîsa ew Erebb Şamîlovê wek berê bû, tenê wekez (gopal) girtibû xwe û lingê wî girêdayî, ser alçîyê de, pêçayî bû.

Dewsa ez ber dilê wî da bêm, ew ber dilê min û kulfeta xwe de hat.

- Tişteki nake, ewî bêminet got, malavano, wê biceribe. Doxtora got, wekî xurekê rind bixwî, wê zû biceribe.

Ez şaş û metelê vê bînfirêhîya wî mam. Divek hema vî xeysetî ew û saxlemîyê ve xweyî kirin, dema ew gelek salan li xerîbîyê bû, di nav mercên hema xirab de dixebitî. Dema ez derketim êdî mîna hercar, Şamîlov ez verê nekirim. Kulfeta wî derî li ber min vekir û dema xal-xatirê ez ber dilê wê de hatim, ew girîya û bi kelogirî ji min re got:

- Na, Wezîr, Erebbê ji vî lingî here. Gelek cîhekî çetin, gûzikê de şikestîye. Ew çî zulm bû, Erebbê sapî silamet ...

Û êdî nikaribû xeber bida. Ez dîsa li ber dil de hatim û çûm. Lê Erebb Şamîlov ji ling, ji şikestina heştu nemir. Dilê wî sekinî. Ew dilê ku bina serketina xebata Lenîn, Oktobra Mezin û azadî, bextewarîya cîmaetê li Qersê û Sarîqamîşê, li Kafkasa Şimalê û Lenîngradê, li Moskovayê û Erîvanê, li pala çîyayê Elegezê û Axmixanê, gelek cî û waran kuta bû, lê xîstîbû û niha, dema êdî westîya bû, peyî qedandina rêke dirêj ya sîyanet re sekinî. Lê karên wî, efrandinên wî man bona cîmaetê, bona dilşahîya mirovan.

Transkripsiyona ji Kirîlî: Rohat Alakom

**ELÎYÊ EBDULRREHMAN:
Jîyan û berhemên wî.**

■ Dr. Maruf Xeznedar

Elî kurê Ebdulrehmanê kurê Mihemed e, di sala 1920an de li hewar-geha gola Çilûrê (îhtîmal e ev golaÇildirê be –Z. Avcî) ya qezayê Wanê li bakurê Kurdiştanê hatîye dinê/ Mala bavê wî girêdayî beşê Brûkiyan ya eşîreta Zîllîyê ye. Li derûdora tefandina serîhildana Şêx Seîdê Pîran mala Elî wekî bi hezaran aîleyên kurd ên din koçber bûne û piştî li Nexçewanê bi cih bûne. Heta serdema temenê xwe yê xortîniyê ji Elî re li hev nehatîye çavê wî bi xwendegehê bikeve. Di sala 1933an de mala xwe anîne Ermenîştanê û li gundê Hesênlû yê li navçeya Êçmî-yadzînê bi cih dibin. Elî xwendina xwe ya seretayî li wî gundî temam kir û yekser bû xwendekar di enstîtûya mamosteyên zimanê kurdî de, di sala 1937an de bawernameya wê dezgehê wergirt. Ji wê salê heta 1940î di xwendegaha Musakendê û ‘Emoyê de, ku herdu gund xwedîyê yek xwendegêhê bûn, mamosteyî kirîye. Bi destpêkirina şerê Rûsya û Almaniyayê yê di sala 1941an re, Elî bi partîzanê yekîneyek Rûsyayê. Xebata çekdarî ya partîzanî di sengerên eskerî de girantir bû. Elî di komarên Ukraynayê û Belorûsyayê de şer kirîye, di nav erd û çiyayên Romanyayê, Polonyayê, Çekoslovakayê û Almaniyayê xebitîye. Çar madalye jê re hatine dayîn: ya yekê Partîzanî, Serkevtina Şerê Niştîmanî, Rizgarbûna Mozkovayê û Rizgarbûna Qafqasyayê. Piştî xelasîya şer di gulana 1945an de vegeraye Ermenîştanê û xwe bi kar û barên edebîyatê ve mijûl kirîye. Piştî wê cardin hewesa wî ya xwendinê bilind bûye û berê xwe daye Azerbaycanê û di xwendegaha enstîtûya mamosteyan a Bakûyê de bûye xwendekar û di sala 1949an de ji wê dezgehê dîploma wergirtîye. Piştî wê wî kirine birêvebirê xwendegêhê. Di vî karî de gelek nemaye, piştî birêvebirîya perwerde û zaniştî jê re hat sipartin. Di sala 1953an de ji bo karûbarên zimanê kurdî û azerî wî kirin sekreterê wezaretê zanyariyê ya Ermenîştanê. Rojnameya Rya teze ji bo xemlandin û firehkirina asoya bîra Elî bûye meydana meşqê, ji sala

1955an heta 1961an tê de nivîsên wî hatine weşandin. Desteya nivîs-karên wê rojnameyê wî yek ji xwe hesêb dikirin. Di sala 1961an de Elî bû serekê sovxoza Kalînînê, ev yek ji sovhozên mezin ên Ermenîstanê bû. Sovxoz di Yekîtiya Sovyetê ya kevin de dezgeheke aborî ya ziraetê ya dewletê bû. Elî di vî karî de ma heta serdema xanenişînîyê û dawîya jiyana xwe. Piştî hilweşîna desthilata Zovyetê li Qafqasyayê (1991) û di netîceya şerê neteweyî û dînî di navbera ermenî û azerîyan de, malbata Elî koçber bûn û bi xwe jî di sala 1994an de koça dawîyê kir

BERHEMÊN WÎ YÊN EDEBÎ

Elî komek ziman dizanî û şarezayê edebîyata wan bû. Ji bilî zimanê kurdî, rûsî, êrmenkî, tirkî (azerî), qirgizî, ozbekî û farisî dizanî. Ji nêzîk ve edebîyata wan nas dikir. Ew zemîn û çavkanî rê ji bo Elî xweş kiribûn bibe nivîskarekî li ber çav, ku dikare di van haletên xwe rê bîn dîtin: 1-Elî wêneyê raşteqînî yê jiyana neteweyê xwe bû. Ji temenê şeşsalîyê ve tûşî koçberî, îşkence û derdeserîyên jiyane bûbû. Di temenê xwe yê xortîniyê de rêya partîzanîyê hilbijartibû, vêca bûbû mamoste, piştî di rojnamegerîyê de xebitî bû, piştî di zîraetê de, lê hemî ev karên wî ku beşekî ji jiyane ne, ji bo xwendin û nivîsandinê bûye, ji ber ku jiyana raşteqînî ye.

2- Wezîrî Nadîrî yê pîsmamê Elî li ser wî wiha dibêje: Ew mamosteyê min ê yekem bû, min gelek îstîfadeyê jê wergirt û ez gelek jî jê hîn bûm. Destpêka pêşgotina behra edeba Elî di sala 1940î de dest pê kir, lê ji ber sebebê beşdarîya di şerê Rûsya û Almaniyayê (1941-1945) de meşqa nivîsandina wî di vî navî de jênebû

Piştî şer bi raştî Elî wekî nivîskarekî rabû piyan û nav û deng da. Ya cihê gotinê ye ew e ku Elî wekî Erebe Şemo berhemên wî yên edebî ji çarçoveya pexşanê derneketine derve. Deh-duwazdeh şîrên wî yên

heyî, belgeyên wê ne ku eger mijara şîirê ji bo berhema edebe hilbijartî-ya dê şairekî baş jê derketiba. Di navenda edeba wî welatî de eger Erebnivîskarê yekem hatibe hesêbkirin, navê Elî pişt wî hatîye. Elî behemên xwe yên edebî bi giştî bi rêya pexşanê re nivîsandine. Çend perçe şîir jî hûnandine. Pexşanên wî ji wê mijarê ne ku di edebîyata neteweyên cîhanê de di orteyê de ne, wekî gotar û çîrokên kurt û çîrokên navîn (povîst) û roman. Di serdema Rya teze de kar kirîye û nivîs tê de weşandine, di nivîsandinê de midetê meşq û pêşketinê bûye û berhemên zêde pêk anîne. Di sala 1957an de, di kitêba “Nivîsarkarêd Kurda Ya Sovyetyê” de çîroka “Morof” weşandîye. Ev kitêb berhema mezintirîn şair û nivîskarên kurdên Qafqasya Rûsyayê bûye

XATÊ XANIM

Xatê Xanim yekemîn komek çîrokên Elî ne di kitêbekê de weşandîye, di sala 1959an de li Êrîvanê derketîye. Noberê bi vî awayî berhemên edebî pêşkêş kirine û wiha gotîye: “Ez vê kitêbê, xwe ya pêşne çûk, pêşkêşî nivîskarê kurda yê ‘eyan dersdarê xwe yê ezîz rehmetî Cebâr Nadîrî û birê xwe yê bêmîraz Qulîxan dikim”. Xatê Xanim ji çar çîrokên bi navê “Jina Kurd”, Morof”, “Bextê Wî Zîlamê” û “Bextewarîya ‘Emîr” pêk hatîye. Di nav van de çîroka serekî ya bi navê “Jina Kurd” e, navê wê Xatê Xanim e, ji ber wê çîrokê bi wî navî weşandîye. Du çîrokên destpêkî yên dirêj in, nêzîkî sed rûpelan in, duduyên din kurteçîrok in

DÊ (DAYÎK)

Berhemên giring ên Elî ew koma çîrok û şîiran e ku di sala 1965an de bi navê “Dê” li Êrîvanê weşandîye, ev ji şeş çîrokan pêk tê, ji van “Dê”, “Rasthatin” û “Du Dilê Hizkirî” ji çîrokên dirêj in. Yê din “Berdêlî”, “Du Jîyîn” û “Seyran” çîrokên kurt in. Her wiha di wê kitêbê de yazdeh

perçe şîirên Elî yên bi pênc perçe şîirên ji zimanê biyanî wergerandine ser kurdîyê hatine weşandin. Ya di vî warî de pêwişt e bê gotin ew e ku pêşgotina van weşanên Elî ji alîyê Erebê Şemo ve hatiye nivîsandin.

HIŞYARBÛN

Peywendîyên Elîyê Ebdulrehman bi nivîskar û rewşenbîrên başûrê Kurdiştanê re hebûne. Di serdema Komara Kurdiştanê li Mehabadê (1946) de komek xort ji bo xwendinê çûbûn Bakûyê, piştî hilweşna komarê ew wekî penaberên siyasî li wî welatî man. Di salên pêncîyî yên sedsala 20an de Rehîmê Qazî û Elî Gelawêj komek şîir û çîrokên edebî yên millî yên devkî yên ji kurdî bi navê “Uyanmaq” (Hişyarbûn yan Ji Xew Rabûn) wegerandibûn ser zimanê azerî, wisa dixuyê ji wan re pêk nehatibê biweşînin, belkî heta niha jî nehatine weşandin. Êdî Elî carek din wan tekstên azerî wergerandine ser zimanê kurdî (Diyalektê Kurmancîya Jorê) û bi navê xwestî yê “Kurê Kurd” di sala 1959an de li Êrîvanê weşandine.

NAVEROKA BERHEMÊN WÎ

Elî li Kurdiştanê nemaye, wekî bi xwe dibêje li Kurdiştanê nejiyaye, lê bîrewerî, yadgarên bav û dêya wî û kes û nasên wî yên hezjêkirî wê axê bi awayek di nav dil û hinavê wî de çandine hîç hêzekê nekarîye bileqîne. Ji ber wê piranîya berhemên wî ji bo meseleya mebeştî rizgarîya neteweyî hatiye amade kirin. Ew civata tê de jiyaye li ba wî hezjêkirî bûye, Hîç rik û kîna wî li hemberê cîranên kurdan tunebûye, dilsozê deştilata Rûsyayê û Ermenîştanê bûye, ev jî ji ber tîşka bîr û bawerîya sosyalîzma civatê meşandiye bûye. Elî yek ji wan bûye ku di wî welatî de hebûna meseleya kurdî ji bo wan ji hemî meseleyên din giringtir bûye. Ji ber ku hemî ew kurdên xwendewar di vî warî

de ne wiha bûne. Nivîsandina li ser daxwaz û xwesteka kurdan li ba wî û hemî Kurdiştanê ye. Vê tevlihevî hêvî û armancên hemî ew milletên cîranên kurdan in kiriye. Qehremanan ji hemî milekî hilbijartîye. Li hemberê hemî kesî xerabî nekiriye geşbîn e, dergehê Dozexê jî li hemberê hemî kesên dijminê kurdan û bîr û bawerîya sosyalîzmê ne vekirîye. Elî li ser wê rêbaza ji destpêkî ya jiyana xwe ya edebî meşiyaye. Tu cure awayekî îdeolojî li balê diruşt nebûye. Di warê naveroka berhemê de aramîya bîrê li balê bi hêz bûye, tûşî hîç awa babetê tevlihevîyê nebûye. Guhertin di bîçima/stîla berhemên wî yên edebî de bûye. Her çend bi salan ve jî çûye, ziman û awayê wî ber bi pêşveçûnê ve çûye. Ji bo tomarkirina naveroka bîr û bawerîya xwe li mijar û qalibên nû geraye, pêşî qîmetê bi gotar, çîrokên kurt û dirêj dane, di nivê salên şêstî û destpêka salên heftiyî yên sedsala 20an de, projeya nivîsandina romanê di deştan de bûye, vî navî re mijûlê amadekirina romana “Gundê Mêrxasan” bûye.

ŞIIRÊN MILLÎ YÊN ELÎYÊ EBDULREHMAN

Elî nivîsandina şîiran nekiriye pîşe, lê hinek caran hewesa wî hatîye û wî jî bêdilîya dilê xwe nekiriye wan şîiran nivîsandine. Di şîireke bi navê “Keça Kurd” de wiha nivîsandîye:

Qîza kurda tu husilcemaî
 Tu dilê min da ze‘f delalî
 Bejna te zirave ça sipîndar
 Qalçîçeka kaniya serdar
 Qîza kurda qîza kurda
 Tu letîfa eşqa dila
 Ez bengîme tu yara min î
 Devê te çûk diran mircanî

Gulîyî yarê gaz û nîvek
Nolî keskesor, rihan gulek
Li zozanê me kal û bava
Şemal didî ter hîva şeva
Ez aşiqim tu qudûmê min
Qemet tu nebe merî hêç in
Temam dinê wê yekê zane
Bedewîya keça kurd ‘eyane
Qîza kurda hîva yekşeve
Şemal geç ç a ştêrk derdekeve
Keça kurda kara xezal e
Ew dilê min da ze‘f delal e
Qîza kurda boy min ‘emre
Ruhê min şevro wê digere
Tu keça kurda ez kurê kurd
Bes e li min xî gula û derd
Ez boy te dinalim-dikalim
Gelo xûna te da nagerim?
Qîza kurda qîza kurda
Tu letîfa eşqa dila

Di vê şîira sipehî de Elî bi keça kurd re gotûbêjê dike bi zimanekî sade û rewan, kurdîyekî saf, wesfê sipehîtiya wê dike, pesnê bejin û bala wê dide, ew nehênîyên di nav dilê wî de hene jê re eşkere dike û dixwaze tê bigehîne ew ji wê hez dike, ku ew bi xwe jî pêwistê wê ye, ew jî ji Elî hez bike. Belgeya şair ew e keçik kurd e, Elî jê re dibêje, eger tu kurd bî ez jî kurd im, ji ber wê lazim e em ji hevûdu re bibin. Di şîireke din a bi navê “Kurdîstana Ezîz ra” de:

Kurdiştana me tu çiqasî şirînî
 Tu bo kurda ronaya çevanî
 Navê te her dilekî da gul e
 Çawa xûn av dil da dixulxule
 Raşt e ez çûk bûm lê kal û bav
 Wur debên xûn kişyaye weke av
 Lê kurda şer kirîye mêrxasî
 Wetenê xwe nefrotîye tu kesî
 Xûnxora tu birîndar dikrî
 Tu koka milletê me dibrî
 Malhebûna te jî talan kir
 Dûr disekinî bi te qelif kir
 Ez lawekî kurda yî navsere
 Tarîqa te dexûnim seransere
 Dil û hinavê min diperite
 Lema jî sujdedarim ez ber te
 Ê min xandîye Feqî Teyran
 Ehmedê Xanî delalê dila
 Melleyê Cizîrî û Cegerxûn
 Dil-hinavê min bûne kaf û nûn
 Ew nalyane kalyane ji derda
 Riya azayê dane pêşiya kurda
 Her şereke wan bo me ocaxe
 Tu qewet tune ji dila derxe
 Dilê min î zelûl hêsa nabe
 Qelbê min î reşe qet qenc nabe
 Seba te qidûmê min şikeştine
 Ez zanim Kurdiştan cîyê mêrane

Kurdiştan tu meskene bok-berana
Tarîq şedeye boy wan talana
Kuştina mêra mîratbûna mala
Reşheşê jina û daxa dila
Kurdiştana me tu çiqas şirînî
Tu bo kurda ronaya çevanî
Navê te her dilekî da gule
Çawa xûn nav dilda duxulxule

Elî vê şîirê di sala 1962an de hûnandîye, di dema desthilata eskerî ya Ebdulkerîm Qasim li Bexdayê li dijî mafê rewa yê kurdan dest bi bomberana başûrê Kurdiştanê kir û Şoreşa Îlona sala 1961an dest pê kir. Şair di vê lîrikê de bi êş û ezîyeta neteweyê xwe dijî. Her çend ew li welat nejîyaye û gelek zarok bûye ku ji wir koçber bûye, lê vê zêdetir evîndariyê di nav dil û hinavê wî de çespondîye. Di vê şîirê de Elî yadê hinek ji simbolên rewşenbîriyê dike, bi şanazî behsa Feqeyê Teyran, Ehmedê Xanî, Melayê Cizîrî û Cegerxwîn dike.

Elîyê Ebdulrehman yek ji rewşenbîr û nivîskarê kurd yê Qafqasya Rûsyayê ye. Rola wî di pêşveçûn û firehbûna xwendewarî di civata kurdên wî welatî de giring bûye. Mamosteyê xwendegehê bûye, di roj-namegerîyê de kar kirîye, karûbarên çiftlixên zîratê meşandîye. Midetê pênc salan cengawerê sengerên şerê Rûsya û Almanayê bûye, lê pîşeyê wî yê bingehîn edeb bûye. Berhemên wî yên edebî yên dahênrawî di gotar û çîrokan (kurt û dirêj) de û romanên wî di çanda neteweyî yê kurd de nimûneyên bilind in.

Ji Kurmancîya Xwarê li ser ji bo Kurmancîya Jorê Ziya Avcî (Elîşêr); çavkanî

*Ji pirtûka “Dîroka Edebîyata Kurdî” a Maruf Xeznedar.

هه و النامهه كئيب